KURAN ARAŞTIRMALARI GRUBU

KUR'AN

HİÇ TÜKENMEYEN MUCİZE

İstanbul Yayınevi

Eser Adı: Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize

"Kitabımızın seslendirilmiş versiyonuna Youtube kanalımızdan ulaşabilirsiniz."

Sayfa Düzeni**:** Adem Şenel

1.Baskı: Ocak 2001
55.Baskı: Mart 2019

ISBN: 978-8727-00-1

Bu kitapla ve kitaptaki konularla ilgili her türlü sorularınız, eleştirileriniz ve önerileriniz için;
www.mucizeler.com
adresine başvurabilirsiniz.

Bizi sosyal medya hesaplarımızdan takip edebilirsiniz.

Baskı ve Cilt: Asya Basım Yayın Sanayi Tic. Ltd. Şti
Tevfikbey Mah. Halkalı Cad. No: 162/7
Küçükçekmece – İSTANBUL
Tel: 0212 693 00 08 Sertifika No: 36150

Genel Dağıtım
İstanbul Yayınevi
Cağaloğlu Yokuşu Evren Han No:17 Kat:1 Daire:33
SİRKECİ – İSTANBUL
Tel: (0212) 519 62 72 - 522 22 26
www.istanbulyayinevi.net
bilgi@istanbulyayinevi.net

KURAN ARAŞTIRMALARI GRUBU

KUR'AN

HİÇ TÜKENMEYEN MUCİZE

55. BASKI

Bölüm başlarındaki kare kodları kullanarak
o bölümü sesli olarak dinleyebilirsiniz.

İÇİNDEKİLER

MATEMATİKSEL MUCİZELER

KELİME UYUMLARINDAKİ MATEMATİKSEL MUCİZE (KUM)

19 MUCİZESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ÖNSÖZ

Bir Peygamber gelmeyegörsün, geldiği bölgenin insanları o Peygamber'den deliller, mucizeler talep etmişlerdir. Bu durum Musa Peygamber için de, İsa Peygamber için de, Muhammed Peygamber için de aynıydı:

Ve onlar dediler ki: "Ona Rabbinden deliller indirilmeli değil miydi?"
29-Ankebut Suresi 50

Allah için mucizeler yaratmak çok kolaydır. Fakat bu mucizeler inkarcıların isteklerine göre oluşturulmaz. Peygamber, Allah'ın elçisi sıfatıyla insanları uyarma görevini yerine getirir. Allah izin vermeden hiçbir Peygamber mucize oluşturamaz, insanlara deliller sunamaz. İnkarcıların alıntıladığımız ayette görülen şüpheci yaklaşımına, aynı ayette şöyle cevap verilir:

...De ki: "Deliller yalnızca Allah'ın katındadır.
Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."
29- Ankebut Suresi 50

MUCİZE İSTERSEN KURAN YETER

İnkarcıların istediği delil "Allah'ın kendini göstermesi" veya "Gökten meleklerin indirilmesi" şeklinde olmuştur, fakat mucizeler inkarcıların zihniyetlerine uygun bir şekilde sunulmaz. Allah, yukarıdaki ayetin devamında, indirdiği Kuran'ın yeterli delil olduğunu bildirmektedir:

Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Gerçekten de bunda inanan bir toplum için bir rahmet ve bir hatırlatma vardır.

29- Ankebut Suresi 51

Peygamber ısrarla: "Ben bir kulum", "Deliller Allah katındandır", "Ben sizden bir ücret, bir menfaat talep etmiyorum", "İşte Allah'ın kitabı, O'na uyun" demektedir. Kuran'da Allah, Kuran'ın indirilmesine dikkatleri çekerek **"Onlara yetmiyor mu?"** diye sormaktadır. Fakat görülen odur ki; inkarcı zihniyetin inadı hiçbir şekilde kırılamamakta ve inkarcılar hangi delili görseler inkar etmektedirler. Kuran'ın bir insanın sözü olduğunu söylemektedirler:

"İnsan sözünden başka bir şey değil bu."

74- Müddessir Suresi 25

DENİZLERİN ALTINDAN UZAY'IN DERİNLİKLERİNE

Bu kitabımız boyunca Kuran'ın, denizlerin altından Uzay'ın derinliklerine, Evren'in yaratılışından Evren'in son buluşuna, anne rahmindeki yaratılışımızdan arıların hayatına, felsefenin en çetin konularından fiziğin en zor problemlerine kadar yaptığı açıklamaları inceleyeceğiz. Tüm bu konuları incelerken Kuran'ın "Kuran Allah'tandır" iddiasına karşılık inkarcıların "Kuran insan sözüdür" iddialarının geçersizliğini gözler önüne sereceğiz.

Tüm bu incelemelerimizde göreceğiz ki; Kuran, birbirinden bu kadar farklı konuya girmesine rağmen, hiçbir konuda hata yapmamakta, kendi döneminde hiç bilinmeyen, bilinemeyecek olan bilgileri aktarmaktadır. Kuran'ın birkaç kelimelik öyle açıklamaları vardır ki; insanların bu açıklamaları anlayabilmesi için binlerce yıllık bilgi birikimi gerekmiştir (Örneğin ilk konuda göreceğimiz Evren'in genişlemesi ile ilgili Kuran ayeti). Üstelik günümüzde bu bilgilerin elde edilmesi gelişmiş teleskopların, gelişmiş mikroskopların, sistemli gözlem ve araştırmaların, çok büyük ödeneklerin ayrılması sayesinde mümkün olabilmiştir.

Kitabımızı okudukça anlayacağız ki; Hz. Muhammed'in dönemindeki tüm insanlık "ortak bir akıl" oluştursaydı bile, Kuran'daki ayetleri söylemeleri mümkün olamazdı. Hatta iddia ediyoruz ki; bundan 100 sene önce yaşayan insanların hepsi

“ortak akıl” oluştursalar bile, bu kitabın ilk kısmında aktaracağımız bilgileri bilmeleri mümkün değildi. Peygamber’in döneminde bu kadar geniş alanda, bu kadar mucizevi açıklamayı yapmak, eşi benzeri olmayan bir mucizedir. Bir tekinin söylenmesi bile tesadüflerle, Peygamber’in döneminin bilgi seviyesiyle ve bilimsel birikimiyle izah edilemeyecek olan bu delilleri inkar, gerçeğe karşı yapılmış bir zalimliktir.

Zalimlerden başkası bizim delillerimizi inkar etmez.

29- Ankebut Suresi 49

ÇÖL BEDEVİSİNDEN PROFESÖRE

Kuran’ın, bugünün modern bilimlerince yeni öğrenilen bilgileri 1400 yıl önceden söylediğini kitabımızda göreceğiz. Kuran bu bilgileri, bilimsel metoda dayanan fizik, kimya, biyoloji kitaplarından farklı bir şekilde verir. Kuran doğrudan sonuçları verirken, bu sonuçlara birçok aşamaları ve zorlukları aşarak ulaşan bilimlerin kitapları, geçilen aşamaların önemli bir kısmını da aktarırlar. Oysa Kuran, Evren’in Yaratıcısındandır. O’nun aşamaların geçmesine ihtiyacı yoktur. O zaten her şeyi bilendir. Bu yüzden Kuran’da, bazen, yüzlerce yıllık birikimle ve aşamaların geçilmesiyle ulaşılan sonuçlar birkaç kelimede aktarılır. Kuran’da çöldeki bedeviden, bilimlerde derinleşmiş bilginlere, profesörlere kadar geniş bir kitleye seslenir. Evet, Kuran en elit açıklamaları yaparken, elitist değildir. Kuran için tüm insanlık önemlidir. Kuran tüm insanlığa seslenir ama bilgi sahiplerini, bilginleri diğer insanlardan ayırır:

De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?
Ancak akıl ve vicdan sahipleri öğüt alır.”

39- Zümer Suresi 9

ONLARA VAR DA BİZE YOK MU?

Kitabımızın ilk kısmında daha çok Kuran’ın bilimsel mucizelerini inceleyeceğiz. Kitabımızın ikinci kısmını ise Kuran’daki matematiksel mucizelere ayırdık. Matematik, tüm doğal bilimlerin ortak lisanı, itiraz görmeyen dilidir. Kuran’ın matematiksel mucizesi hem Kuran’ın insan ürünü olamayacağını, hem de Kuran’ın

korunmuşluğunu ispatlayacaktır. Şüphesiz Kuran'ın edebi yazımı da bir mucizedir. Fakat Arapça bilmeyen insanların Kuran'ın edebi mucizesini takdir etmeleri zordur. Bu yüzden kitabımızda, tüm insanların ortak dili olan doğa bilimlerindeki ve matematikteki Kuran mucizelerini inceleyeceğiz. Böylece çağrısı evrensel olan Kuran'ın, nasıl evrensel mucizeler gösterdiğine tanık olacağız.

Hz. Musa, insanların büyücülükle uğraştığı bir dönemde, Allah'ın kendisine verdiği mucizelerle, kendini tanrılaştıran Firavun'un topladığı büyücü grubunu mağlup etti. Hz. İsa şifacılığın yaygın olduğu bir dönemde, hastaları iyileştirerek mucizelerini gösterdi. Günümüzde, Allah'ın maddeye koyduğu kuralları ifade eden bilimin, maddenin ve bilimin yaratıcısı olan Allah ile yarıştırıldığına, bilimin, dinin yerine geçirilmeye çalışıldığına tanık olmaktayız. İşte tam böyle bir dönemde ise Allah, Kuran'daki bilimsel, matematiksel mucizeleri açığa çıkarmıştır. Tarihin bu döneminde bu tarzda mucizelerin açığa çıkması ne kadar da müthiştir! Bu mucizeler ile Allah, yarattığı Evren'inde, kendi koyduğu bilimsel kuralların ve yarattığı bilimsel oluşumların, yine kendi gönderdiği dinle çelişemeyeceğini göstermektedir. Evet, Kuran ne kendi içinde çelişir, ne de Allah'ın yarattığı Evren'le çelişir:

Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer O, Allah'tan başkasının katından olsaydı, elbette içinde birçok çelişki bulacaklardı.
4- Nisa Suresi 82

Böylece "Geçmiş topluluklara mucizeler gösterilmiş... Onlara mucizeler var da bize yok mu?" diyenler cevaplarını almaktadırlar. Allah mucize indirip indirmeyeceğine, indirecekse ne zaman indireceğine kendisi karar verir. Günümüzde fizikten kimyaya, biyolojiden matematiğe kadar Allah'ın gösterdiği mucizelerin değerini bilelim. Allah'tan yardım isteyen kulları için, bu bir yardım değil midir? Allah'ın bu yardımından faydalanalım. Bilimin dine karşıt bir pozisyonda gösterildiği içinde bulunduğumuz dönemde, Kuran'ın modern bilimlerle ilişkili mucizeleri açığa çıkmaktadır. Böylece hem Allah'ın dininin doğruluğu, hem din-bilim çatışmasının yanlışlığı anlaşılmaktadır.

HODRİ MEYDAN

Dinin bilimle çatıştığı şeklinde iddialar ileri sürenlere, hatanın olası iki kaynağı olduğunu söyleyebilirsiniz:

1. Ya din diye ileri sürülenlerin dinle bir alakası yoktur. Din uydurmalarla karıştırılıp sunulmaktadır. Acilen bu uydurmalar dinden çıkarılmalıdır.
2. Ya da bilim adına ileri sürülen kanaatlerde bir yanlışlık vardır. Bu yanlışlar tespit edilmeli; bilimsellik etiketiyle yapılan aldatmalar düzeltilmelidir.

Allah'ın gönderdiği sistem olan din, Allah'ın Evren'e koyduğu kuralları ifade eden bilimle çatışmaz. Kuran'da hiçbir kitapta bulunamayacak kadar çok kendine güven vardır. Kuran'ı okuyan herhangi biri, bu üstün güvenin sebebinin ya "Kuran'ın Allah'tan olmasına" ya da "cahil cesur olur" misali "cahil cesaretine" bağlamak durumundadır. Kuran kendini öyle bir konuma koyar ki, öyle iddialıdır ki; O'na inananlar veya inanmayanlar, O'nun ya en büyük gerçek, ya da en büyük yalan olduğunu kabul etmek zorunda kalacaklardır. O'nu inkar edenler bile O'nun ortalama, sıradan bir konumda olduğunu iddia edemezler. Evet, Kuran, benzersiz bir güvenle şöyle seslenir:

13- Yoksa "Onu, o uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyleyse, haydi onun benzeri uydurulmuş on sure getirin, eğer doğru sözlülerseniz! Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın."

14- Eğer size cevap veremedilerse, artık bilin ki, o ancak Allah'ın bilgisiyle indirilmiştir ve O'ndan başka tanrı yoktur. Artık müslüman oluyor musunuz?

11- Hud Suresi 13-14

On tane sure... Sadece on tane surenin benzerini oluşturmak... Sadece bu kadarını bile becerebilselerdi Kuran'ın yayılmasını, Kuran'ın kitleleri etkisi altına almasını engelleyebileceklerdi.

Kuran iddiayı burada bırakmaz, daha da tırmandırır:

23- Eğer kulumuza indirdiğimizden şüphe içindeyseniz, haydi bunun benzeri bir sure getirin. Allah dışındaki tanıklarınızı da çağırın. Eğer doğru sözlü iseniz!

24- Eğer yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız- bu durumda inkarcılar için hazırlanmış yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının.

2- Bakara Suresi 23-24

Evet, on tane de değil! Tek bir tane, tek bir sure... Haydi bu olağanüstü iddialı meydan okumaya cevap verin! Tarih buna cevap verilemediğine tanıktır. Eğer bu meydan okumaya karşın Kuran'ın surelerinin bir benzerini oluşturmak mümkün olsaydı, inkarcılar bunu gerçekleştirecekler ve İslam'ın yayılmasını önleyeceklerdi. Oysa yapmadılar, yapamadılar... Bunun yerine zoru seçtiler ve Peygamberimiz'in zamanında yaşayan inkarcılar, kılıçlarını kuşanıp inananları öldürmeye kalktılar, savaştılar. Kolay olan yol mümkün olsaydı, elbette bu zor yola gerek kalmayacaktı. Yazı yazmak kolaydı ama Kuran'ın bir Suresi'nin benzerini oluşturmak imkansızdı.

De ki: "Eğer bütün insanlar ve cinler bu Kuran'ın bir benzerini oluşturmak için toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile, onun bir benzerini meydana getiremezler."

17- İsra Suresi 88

Müthiş bir iddia, müthiş bir kendine güven. Kitabımız boyunca okuyacağımız Kuran mucizeleri, gerçekten de bu iddianın ne kadar yerinde olduğunu gözler önüne serecektir.

OLMAK YA DA OLMAMAK

Kuran mucizelerini anlattığımız bölümleri okurken, tüm bu mucizeleri ortaya koyan Kuran'ın neyi savunduğunu, ne dediğini hiç unutmayalım. Kuran'ın ortaya koyduğu meseleler "olmak ya da olmamak" meseleleridir. Bir an için Kuran'ın yok olduğunu varsayın. (Allah'ın tarih boyunca gönderdiği tüm dinler için de aynısı geçerlidir.) İnsanların "Nereden geliyorum", "Nereye gidiyorum" soruları cevapsız kalacaktır. Oysa bu soruların cevabı insanlık için yemekten de, içmekten de önemlidir. Çünkü yemek, içmek kısa bir dünya hayatının vazgeçilmezleridir. Oysa insan, yaratılışı icabı hep var olmak, hiç yok olmamak ister. İşte Kuran ve Allah'ın daha önce gönderdiği diğer kitaplar, bu "olmak ya da olmamak" meselesini çözüme kavuşturmaktadırlar. Bu yüzden tüm bu mucizelerin bizi götüreceği sonuç, insanlığın

en büyük faydasını ifade eder. Hangi fayda sonsuza dek var olmanın üstüne çıkabilir? Sonsuzun yanında hangi sonlu sayının kıymeti olabilir? Sonsuzu ifade eden Kuran'ın mesajının ve müjdesinin yanında; tüm insanların, sonlu dünyanın uğraşını ifade eden kitaplarının toplamı bile tek bir Kuran edemez. Ne kadar sonlu sayıyı toplarsanız toplayın sonsuza ulaşabilir misiniz?

İnkarcılar farkında olmasalar bile, bu kitaptaki Kuran mucizelerinin bizi götürdüğü gerçek onların da menfaatinedir. Çünkü Kuran mucizeleri Kuran'ın doğruluğunu onaylamaktadır. Kuran ise insanlara sonsuz hayatı göstererek; gerçek ümidi vermekte, hayata anlam sunmaktadır. Bizim istediğimiz inkarcıların aklını bir kenara bırakıp inanmaları değildir. Tam tersine, akıllarını çalıştırarak inanmalarıdır. Kuran'ın anlattıkları hem aklın gereğidir, hem menfaatimiz gereğidir, üstelik bunlar tüm kitabımız boyunca göreceğimiz gibi sayısız mucizelerle desteklenmektedir.

TEMEL MESELE

Kuran'ın da ortaya koyduğu gibi hayattaki en temel mesele Allah'ın ve dinin varlığıdır. Allah'ın varlığının anlaşılması; Allah'ın varlığını insanlara duyuran, bu inancı yerleştiren, karşıt izahları yok eden tektanrıcı dinlerin doğruluğunu ispatlar. Tektanrıcı dinlerin doğruluğunun anlaşılması ise; dinin en temel meselesi, Allah'ın varlığının anlaşılması olduğu için, Allah'ın varlığını onaylar. Bu yüzden Allah'ın ve dinin varlığının, birbiriyle kaynaşmış olduğunu söyleyebiliriz.

Kuran Allah'ın varlığının anlatımından, ahlaktan, hayata bakış açısına kadar dini ifade eder. Kuran dinin ta kendisidir. Böylece Kuran mucizeleri; Kuran dinin kendisi olduğundan hem dinin varlığı için delildir; hem de Kuran'ın en önemli mesajı Allah'ın varlığı olduğundan Allah'ın varlığı için delildir. İlerleyen sayfalarda ele alacağımız Kuran mucizelerinin incelenmesinde; Evren'le, canlılarla ilgili ortaya çıkan bilgiler de Allah'ın varlığının delilleridir. Örneğin anne rahmindeki yaratılışımızın Kuran'da 1400 yıl önce anlatılması, Kuran'ın güvenilirliğini onaylamaktadır; bu ise Kuran'ın en önemli mesajı Allah'ın varlığı olduğu için Allah'ın varlığının delilidir. Ayrıca Kuran'ın dikkat çektiği anne rahmindeki yaratılış aşamalarının incelenmesi; Allah'ın kudretini, ilmini ortaya koyduğu için Allah'ın varlığının doğrudan da delilidir. Yani hem Kuran'ın mucizeliği kanalıyla, hem de yaratılıştaki mükemmellik kanalıyla Allah'ın varlığı ortaya konmaktadır. Bu birbirinden ayrı iki yolun da bizleri aynı sonuca götürmesi, bu sonucun doğruluğunu, birbirini pekiştirerek göstermektedir. Bu yüzden Kuran mucizelerini incelerken, konuyla ilgili ayetlerin

Allah'ın harika yaratışı adına düşündürdüklerini de işleyeceğiz. Allah'ın varlığının ispatı; Allah'ın varlığını, en mükemmel şekilde açıklayan, insan hayatının merkezine koyan, gerekli öneme kavuşturan Kuran olduğu için, Kuran'ın Allah'ın kitabı olduğunu da onaylar. Böylece Kuran mucizeleri hem dinin varlığını ispatlayarak Allah'ın varlığını ispatlamaktadır, hem de işaret ettiği yaratılışlarla Allah'ın varlığını ispatlayarak dinin varlığını ispatlamaktadır.

DOĞRUYU, YALNIZCA DOĞRUYU

Kitabımız boyunca göreceğimiz mucizelerden hem inananların, hem inkarcıların, hem de şüphecilerin şu şekilde faydalanmalarını arzu ediyoruz:

1. İnananlar: Allah'ın bu delilleri karşısında Allah'ın yardımı için şükrederler. Allah'ın dinine daha da çok önem verir, asla şüpheye düşmeden Allah'ın kitabının rehberliğinde hayatlarını yaşarlar.
2. İnkarcılar ve şüpheciler: İnkarcılar ve şüpheciler inkarın, şüphenin boş, temelsiz ve faydasız olduğunu; Kuran'a inanmanın ise akılcı, delille ispatlı ve faydalı olduğunu anlarlar. Kendilerine zarardan başka bir şey getirmeyen inkardan ve şüpheden vazgeçip, yarardan başka bir şey getirmeyecek olan Kuran'a sarılırlar.

Kuran, mucizelerini gösterirken doğruyu, yalnızca doğruyu gösterme prensibinden şaşmaz. Üstelik Kuran'ın gösterdiği birçok mucize, Kuran'ın indiği dönemde anlaşılamadığı için inkarcılar bunları koz olarak kullanmaya da kalkışmışlardır. Örneğin kitabımızın bir bölümünde dikkat çekeceğimiz Evren'in daha önce gaz halinde olduğunu söyleyen 41- Fussilet Suresi 11. ayetini ele alalım. Bugün sistematik gözlem, teleskopların yardımı, astronomik bilginin birikimiyle bunu biliyoruz. Oysa Kuran'ın indiği dönemde bu bilginin verilmesi, Kuran'ın mesajının yayılması açısından bir avantaj sağlamıyordu. Tam tersine bu bilgi ispatlanamadığı için, belki de inananlarla bu yüzden alay ediliyordu. Oysa Kuran doğruyu, yalnızca doğruyu, ne pahasına olursa olsun doğruyu söyleme prensibinden taviz vermeden bu bilgiyi ortaya koymuştur. Böylece her şart ve ortamda Kuran'a güvenenlerin, bu güvenlerinin doğruluğu da anlaşılmış bulunmaktadır. Bu tip olgular, anlamadığımız bazı hususlar olsa bile niye Kuran'a güvenmemiz gerektiğinin tarihsel destekleridir. Kuran güvenleri

hiç sarsmamış, başta anlaşılmayan bazı konular, günü gelince birer mucize olarak karşımıza çıkmıştır. Hiçbir insan aklı, hiçbir insanın duygusu; kendisi yaşarken dezavantaj, ileriki tarihlerde -1000 yıldan fazla zaman sonra- avantaj getirecek bir bilgiyi aktarmaya kalkmaz, kalkamaz. Gerçi bir insanın o dönemde bu bilgiyi bilmesi imkansızdır; fakat bu mümkün olsaydı bile insansal vasıflar bu bilginin bu şekilde kullanılmasını engellerdi. Zaten Kuran "Bu kitap insan sözü değildir, bu kitap insanın Yaratıcısındandır." mesajını vermektedir.

KISA HATIRLATMALAR

Kuran'ın mucizelerini inceleyen kitabımız, Kuran'ın, Allah'ın gönderdiği bir kitap olduğunu düşünen herkesle bu noktada aynı fikirdedir. Bu kitap Hanefi, Şafi, Alevi, Caferi gibi herhangi bir mezhebin görüşüne göre veya herhangi bir mezhebe karşı fikirlerle yazılmamıştır. Dinin içinde geçen tartışmaların ve tarihsel sorunların çözümü başka kitapların konusudur. Bu kitapta o konulara girilmemekte, Kuran'ın en temel meselesi olan Allah'ın ve dinin varlığı, Allah'ın kudretinin, sanatının, ilminin muhteşemliği işlenmektedir. Bu yüzden bu kitabın, herhangi bir mezhepten veya bir mezhebe bağlı olmayan tüm Müslümanlarca takdirle karşılanacağını, ayrıca inkarcıların fikirlerini baştan gözden geçirmelerinde ve din-bilim çatışmasının yanlışlığının anlaşılmasında katkıda bulunacağını ümit ediyoruz. Ayrıca bu kitabın sadece okunup da "Ah ne ilginç!" tanımlamasıyla sınırlı bir etki yapmamasını arzu ediyoruz. İstiyoruz ki bu kitabın anlattıklarının olmak ya da olmamak meselesi olan dinin anlaşılmasında ve uygulanmasında bir etkisi, bir katkısı olsun. Hayatın en önemli, hatta tek önemli objesi olan Allah'a inanılmasında, yönelinmesinde bir basamak olabilsin.

Kitabı yazarken ayrı ayrı dillerdeki birçok eseri taradık. Kimsenin dinine, mezhebine bakmadan alıntılar yaptık. Kuran'ın astronomi, fizik, kimya, biyoloji, jeoloji gibi bilim dallarındaki mucizelerini kitabımızın ilk bölümünde inceledik. Kuran'daki matematiksel mucizeleri incelediğimiz kitabımızın ikinci kısmının başını 50 tane KUM'a (Kelime Uyumlarındaki Matematiksel Mucize'ye) ayırdık. Bunların ardından Kuran'daki 19 kodunu ve "Çift-Tek konusu"nu detaylıca işledik ve kitabımızı noktaladık. Kitabın daha rahat okunabilmesi için bölümleri alt başlıklara ayırdık. Kitabımızda, ayetlerin altında ayetin sure numarasını, sure ismini ve ayet numarasını verdik. Kitapta mümkün olan en sade, en anlaşılır dili kullanmaya gayret ettik ve en anlaşılır şekilde Kuran ayetlerinin çevirisini yaptık.

SÜREKLİ GENİŞLEYEN BİR EVREN'DE YAŞIYORUZ

Ve Evren'i (Göğü) kuvvetimizle kurduk, muhakkak ki onu genişletmekteyiz.

51-Zariyat Suresi 47

Ayette "Evren, gök" diye çevirdiğimiz kelime Arapça "sema" kelimesidir. Bu kelime aynı Türkçe'deki "gök" kelimesi gibi hem yıldızları kapsayan Evren'i, hem atmosferiyle Dünya'nın tavanını ifade eder. Yeryüzünün üstünün tümü "sema" diye adlandırılır.

Evren sonsuz mudur? Yoksa Evren sınırlarla çevrili durağan-sonlu bir yapıda mıdır? İşte size insanlığın büyük dehalarının tarihin en başından beri en hararetli tartıştıkları konulardan biri.

Diyebiliriz ki insanlık tarihinde çok az konu bu kadar hararetle tartışılmış ve tüm uğraşlara rağmen bu konuda görüş birliğine varılamamıştır. İlk önce felsefenin içinde, daha sonra ise felsefeden bağımsızlığını ilan eden fizikte, Evren'in sınırlarının sonsuz olup olmadığı tartışılmıştır. Tarihin en parlak simalarının bir kısmı Evren'in sonsuz olduğunu, buna karşın birçok ünlü düşünür de Evren'in sınırlarla çevrili bir şekilde sonlu olduğunu söylemiştir. Oysa Kuran bu iki görüşün dışında sürekli genişleyen dinamik bir Evren modeli çizmiştir. Kuran'ın çizdiği model, Evren'in her an bir sonu olmakla sonsuz Evren modelinden, sürekli genişlemekle ise durağan sınırlı Evren modelinden ayrılmaktadır. Böylece insanlığın bu en büyük tartışmasında Kuran mevcut görüşlerin dışında üçüncü bir modeli tarif etmiştir.

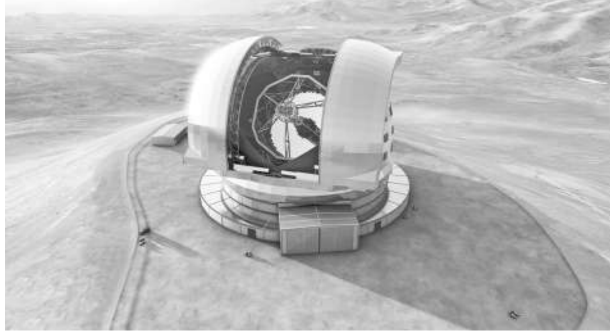
İşte Kuran'ın Allah tarafından indirilip indirilmediğini anlamak isteyenler için bir test imkanı. Bir tarafta ne felsefe, ne fizikle uğraşmış çöldeki Muhammed; diğer tarafta felsefenin, fiziğin ünlü düşünürlerinin iddiaları. İşte Aristo, işte Batlamyus, işte Giordano Bruno, işte Telesio Patrizzi, işte Galieo Galilei, işte Isaac Newton...

Dünya tarihinin bu en büyük dehaları gözlemleriyle, formülsel uğraşlarıyla Evren'in sınırlı-sonlu veya sonsuz olduğunu iddia etmişler, fakat hiçbiri genişleyen dinamik Evren modelini çizememiştir. Ancak 20. yüzyılda Edwin Hubble'ın gelişmiş teleskobuyla gözlemleri, tüm yıldız kümelerinin hızla birbirlerinden uzaklaştığını tespit etmiş, böylece genişleyen dinamik Evren modeli doğrulanmıştır. Evren'in genişlediği ilk kez 1900'lü yıllarda ortaya atılmıştır. 1900'lü yıllardan önce Kuran dışında bu hakikati ortaya koyan tek bir kaynak bile yoktur. Tek bir kaynak bile!..

MUHAMMED PEYGAMBER'İN ÇÖLDE SAKLADIĞI TELESKOP

Kuran'ın Allah tarafından indirildiğini inkar edenler, Muhammed Peygamber'in Kuran'ı uydurduğunu söylemektedirler. Peki bunu söyleyenler Muhammed Peygamber'in Evren'in genişlediğini, 1900'lü yıllardan önce bilen dünya tarihindeki tek kişi olmasını nasıl açıklayacaklar? Acaba Muhammed Peygamber 1900'lü yıllarda yapılmış olan teleskobun bir benzerini 600'lü yıllarda icat etmişti de, bu teleskobu kumlar altında mı gizliyordu? Acaba Muhammed Peygamber teleskobu kullanmayı, yıldızların hareketlerini yorumlayacak astronomiyle ilgili bilgileri biliyordu da, bunu insanlardan mı saklıyordu? Eğer Muhammed Peygamber deli olduğu için Peygamber olduğunu iddia etti denirse; bu nasıl bir deliliktir ki kendi döneminin insanlarının hiçbirinin bilmediği ve bilmesine imkan olmayan, kendisinden 1300 yıl sonra ancak anlaşılacak olan bir gerçeği biliyordu? Eğer Muhammed Peygamber kendi menfaatleri için dini uydurdu denirse; bu nasıl bir menfaat uydurmadır ki bu kişinin uydurdukları ancak 1300 yıl sonra tam anlaşılabiliyor, fakat kendi döneminde bu ayeti söylemesi kendisine hiçbir menfaat sağlamıyor, hatta gözleriyle Evren'in genişlediğini fark edemeyen düşmanlarına belki koz bile vermiş oluyordu. Menfaat için hareket eden kişi, kendi yaşarken kendisine faydası olmayan, hatta kendi döneminde anlaşılmadığı için eleştirilmesine yol açacak bir şeyi söyler mi?

Eğer tüm bu gerçeklere karşın hâlâ bir kişi "Muhammed Peygamber kendi aklıyla bunu bildi" derse; bu nasıl bir

Evren'e çıplak gözle bakan kişinin, Evren'in genişlediğini anlamasına imkan yoktur.

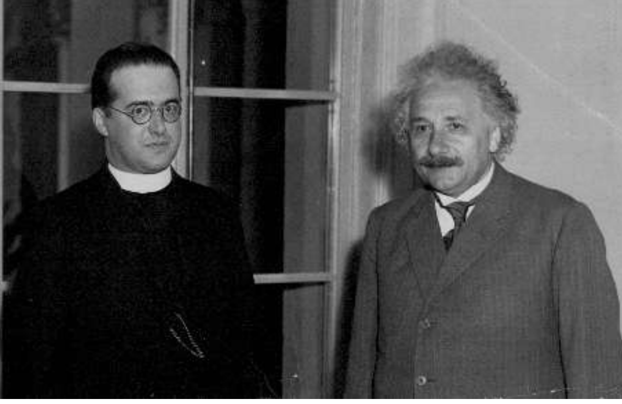
akıldır ki kimsenin bilemediğini biliyor fakat bunları kendi bildiğini kabul edeceğine, "Allah bana bildirdi" diye yalan söylüyor! Toplu iğneyi bulan bir kişi bile bu buluşuyla övünme eğilimindeyken, Muhammed Peygamber niye aklıyla övünmüyor da "Bu (Kuran) benden değildir, bu Allah'tandır" diyor. Tevazudan mı? Bir yandan Peygamber olduğunu söylerken inanılamayan, yalancılıkla itham edilen, böylece ahlaken düşük bir mertebede gösterilen kişiyi, tevazu sahibi diye mi yüceltecekler? Evet, inkar etmekte ısrar edenlere bir soru da biz soralım: "Siz neyi savunduğunuzun, ne dediğinizin farkında mısınız?"

EVREN'İN GENİŞLEDİĞİ NASIL ANLAŞILDI?

Büyük deha Newton'un fiziğinde bir eksik vardı. Newton, sonsuz genişlikte ve değişmeyen bir Evren modelini öngörüyordu. Newton'un yerçekimi yasaları bir sorunla karşılaşıyordu. Nasıl oluyordu da Evren'in başlangıcından beri geçen çok uzun zaman sürecinde tüm madde birbirini çekip tek bir bileşime dönüşmüyordu?

Einstein'ın formüllerinden yola çıkan Rus fizikçi Alexander Friedmann en ufak bir etkide Evren'in genişleyeceğini veya daralacağını keşfetti. Evren'in genişlemekte olduğunu ise açıkça, iddialı bir şekilde ilk savunan Belçikalı papaz ve bilim adamı Georges Lemaître oldu. Lemaître, Evren'in genişlemesini geri sardığımızda Evren'in tek bir bileşimden açılarak oluştuğunu, Evren'in genişlediğini; bir meşe palamudundan bir meşe ağacının büyümesi gibi Evren'in bu başlangıçtaki bileşimden ortaya çıktığını söyledi. Bu o kadar inanılmaz gözüküyordu ki, başta bu iddiaya, kendi formüllerinden ulaşılan Einstein bile inanamadı. Lemaître'nin fizikten pek anlamadığını söyleyerek, Evren'in sonsuz genişlikte ve değişmez olduğunu söyledi. İlk başta, Evren'in genişlediği kuramsal olarak ortaya konulmuştu. Hiçbir felsefecinin tarihin uzun zaman diliminde ortaya koyamadığı bir açıklama, Kant gibi bir felsefecinin *"Saf Aklın Eleştirisi"* eserinde, zihinsel çatışkılardan (zihnin çözemeyeceği sorunlardan) biri olarak gördüğü ve "Zihin bu sorunu çözemez" dediği konuda; başlangıcın olup olmadığı gibi dev bir hususta ortaya konulmuştu. Bu kuram her şeye uyuyor ve Evren'in neden yerçekimine rağmen çökmediğini açıklıyordu. Alternatifi yoktu. Doğru anahtarın kendi kilidine uyması gibi, doğru açıklama Evrensel tabloya uymuştu. Fakat bilim dünyasında ilk defa duyulan bu açıklama klasik tepkiyle karşılaşmıştı: "Hayır, olamaz!"

Aynı yıllarda Amerikalı astronom Hubble, tüm bu kuramsal tartışmaların dışında, Mount Wilson gözlemevinde son derece gelişmiş teleskobu ile gözlemler yapıyordu.

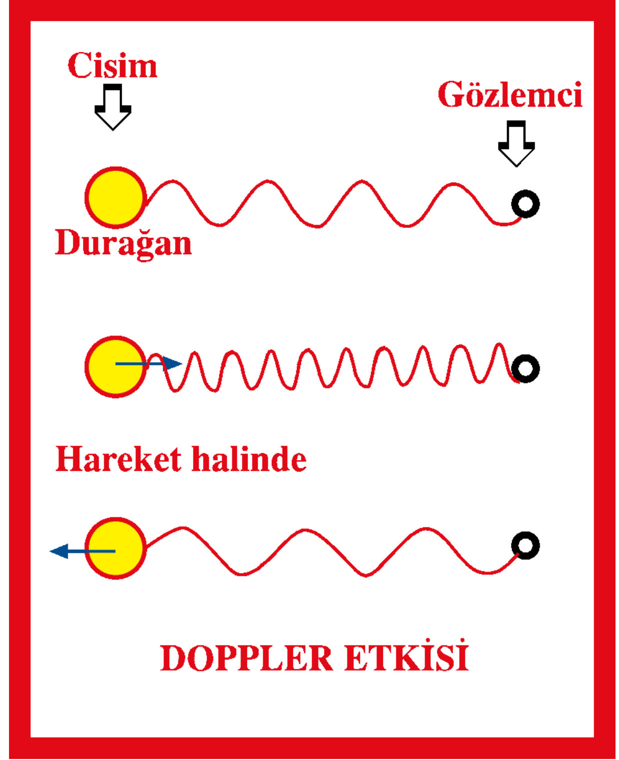
Bilimsel platformda Evren'in genişlediğini ilk kez Lemaître ortaya attı. Resimde Lemaître ve Einstein bir arada görülüyor.

Hubble tüm galaksilerin birbirinden uzaklaştığını, böylece Evren'in genişlediğini gözlemsel olarak buldu. Böylece "Görmediğimize inanamayız" diyenlere Hubble; "Gördüğünüze inanmalısınız" dercesine genişlemeyi ispatladı. (Hubble bu tespitinde Doppler etkisini kullandı. Buna göre uzaklaşan cisimlerin dalga boyları ışık dalgalarının spektrumunda uzar, böylece kırmızıya kayar; cisimler yaklaşıyor ise dalga boyu kısalır, böylece maviye kayar.) Tüm galaksilerden gelen ışığın, spektrumda kırmızıya kayması, tüm galaksilerin uzaklaştığını gösteriyordu. Hubble bu gözlemiyle beraber çarpıcı bir yasa da buldu, galaksilerin uzaklaşma hızları, galaksiler arasındaki uzaklıkla doğru orantılıydı. Galaksi ne kadar uzakta ise, o kadar hızlı uzaklaşıyordu. Bu sonuç tekrar tekrar test edildi. 1950'de ABD'de Mount Palamar'da dünyanın en büyük teleskobu inşa edildi. Tüm testler, yeniden kontroller hep bu gözlemi doğruladı. Hatta ölçümler yapılıp Evren'in ilk yaratılış anının yaklaşık 10-15 milyar yıl önce olduğu iddia edildi.

Hubble'ın çalışmalarıyla Einstein da, Lemaître de ilgileniyordu. Daha önce Lemaître'ın görüşlerine katılmayan Einstein, bir konferansta Lemaître'e haklı olduğunu beyan etti. Bu düşünceye inanmamasına yol açan görüşlerinin hayatının en büyük hatası olduğunu itiraf etti. Böylece Evren'in dinamik, sürekli genişleyen yapısı gözlemlerle doğrulanmış bir şekilde anlaşıldı, dönemin en büyük fizikçisi Einstein da bu sonucu kabul etti.

Hubble'ın ve Lemaître'ın örneklerinde, fizikçilerin gerek kuramsal, gerek gözlemsel yolla sonuca ulaşabilmelerinin örneklerini görüyoruz. Fizikçilerin vardığı sonuç birçok birikimin üstünde yükselmektedir. Kuran'da ise bilim adamlarının birikime dayanan bilgilerinden farklı olarak doğrudan sonuç verilir. Çünkü bu bilgiyi kitabında aktaran Allah, bu araçları kullanmadan bu bilgiyi bilmektedir. Evet, Kuran'da doğrudan sonuçlar verilir. Çok emin, çok kısa, çok net, çok açık bir şekilde.

Herhangi birimiz Evren'e üstten bakma şansına sahip olsaydık ve biri bize "Evren'i tarif et" deseydi, herhalde ilk söyleyeceğimiz şeylerden biri Evren'in genişlediği olurdu. Ancak bilimsel birikim ve gelişmiş teleskoplarla farkedebildiğimiz bu gerçeği, Kuran'ın 1400 yıl önce söylemesi ne müthiş bir olaydır. Bazıları "Hz. İsa körleri iyileştirecek şekilde mucizeler gösterdiyse, niye çevresindeki herkes iman etmedi?" diye sormaktadır. İşte dine bilimle karşı çıkılmaya çalışıldığı bir ortamda, Kuran, bilimin en zor birkaç sorusundan birine bir cevap vermekte ve tarihte bu cevabın aynısına rastlanmamaktadır. Gelişmiş teleskopların icadıyla yapılan gözlemler Kuran'ı doğrulamakta, Kuran'ın bu mucizesinin benzerini hiç kimse gösterememekte, fakat inanmaya niyetli olmayanlar yine inanmamaktadır. Zaten Kuran, bazı insanların hangi mucizeyi görürlerse görsünler inanmayacaklarını belirtmiş ve insan psikolojisinin bu yönünü açıklayarak da mucize göstermiştir. Sanırız bu örneği gören kişi, Hz. İsa'nın ve diğer peygamberlerin gösterdiği mucizelere karşı kendilerine niye inanılmadığını anlayacaktır. Mucizelerin şekli, zamana göre değişmekte, fakat, hep açık arayan, gerçeği bulmaya çalışmak yerine "Ben nasıl inkar ederim" diye düşünen bazı insan tipleri hiç değişmemektedirler.

Hareket halindeki yıldızların yaklaştıkları veya uzaklaştıkları yaydıkları dalga boyu sayesinde anlaşılır.

Büyük Patlama'dan (Big Bang) sonra bu kadar çok maddenin, yerçekimi kuvvetinin etkisiyle birbirinin üzerine kapanmadan, bu kadar geniş bir uzayı oluşturarak, bu kadar büyük bir hızla birbirinden uzaklaşması, Büyük Patlama'da uygulanan kuvvetin olağanüstülüğünü göstermektedir. Bu kuvvet sayesinde Evren genişlemekte ve madde birbirini çekip yeniden kapanmaktan kurtulmaktadır. Bu kuvvet hem çok

Edwin Hubble teleskobuyla gözlem yaparken

büyüktür, hem de Allah'ın üstün bilgisiyle çok ince bir şekilde ayarlanmıştır. Bu kuvvet eğer daha zayıf olsaydı; gezegenler oluşmadan madde birbirini çekerek kapanacak ve ne galaksiler, ne Dünyamız, ne de hayat oluşacaktı. Eğer patlamada uygulanan kuvvet daha şiddetli olsaydı; madde o kadar büyük bir alana yayılacaktı ki, yine ne galaksiler, ne Dünyamız, ne de hayat olacaktı. Bir fizikçinin çok güzel bir benzetmesine göre bu patlamanın galaksilerin, Dünyamız'ın, hayatın oluşacağı şekilde ayarlanmasının olasılığı bir kurşun kalemi havaya attığımızda, sivri ucu üzerinde durması kadar bile değildir. Allah, bu patlamayla hem kudretinin büyüklüğünü, hem kendisinin bilinçli olarak ilk andan itibaren nasıl her şeyi ayarladığını göstermekte, ayrıca mesajı Kuran'da bu oluşumları anlatarak Kuran'ın kendi mesajı olduğunu da ispat etmektedir.

KURAN'DA "BİZ" İFADESİNİN KULLANILMASININ SEBEBİ

Bu bölümde incelediğimiz ayette ve Kuran'da başka yerlerde de geçen "Biz" ifadesinin neden kullanıldığını açıklamakta fayda görüyoruz. Arapça'nın bu konudaki dil özelliği bilinmediği için bu ifade tarzını anlayamayanlar ve nedenini soranlar olmaktadır. Kuran'da Allah kendisi için birinci çoğul şahıs olarak "Biz" ifadesini de, birinci tekil şahıs olarak "Ben" ifadesini de kullanır. Bu Arapça'nın dil özelliğinden kaynaklanır. Arapça'da ve başka bazı dillerde de azamet, yücelik ifadesi olarak bazen bir kişi kendisi için birinci çoğul şahıs olarak "Biz" ifadesini kullanır. Örneğin Latince'de Papa'da, İngilizce'de yüksek mevkide olanlarda bu tarz kullanıma rastlanır; bu kullanıma Latince'de "pluralis maiestatis" İngilizce'de "majestic

plural", "Victorian we", "royal pronoun" gibi isimler verilmiştir. Türkçe'de ve başka dillerde karşımızda tekil şahıs varken yücelik, saygı ifadesi olarak ikinci tekil şahıs olan "Sen" yerine çoğul "Siz" demekteyiz. Türkçe'de tekil olarak yaptıklarımız için de bazen birinci çoğul olarak "Biz" ifadesini kullanırız, fakat bu karşımızdaki tekil şahıs için çoğul olan "Siz" ifadesini kullanmamız kadar yaygın değildir. Kuran Arapça inmiş bir kitaptır, bu yüzden Kuran'da Arapça dil özellikleri, Arapça deyimler bulunur. Bu konu bu çerçevede değerlendirilmelidir.

Bir noktayı daha belirtmekte fayda görüyoruz: Kuran'da Allah kendisinden birinci şahıs olarak bahsederken hem tekil "Ben" ifadesini, hem Arapça'nın dil özelliklerinden dolayı çoğul olan "Biz" ifadesini kullanır. Fakat Allah'tan ikinci şahıs olarak bahsedildiğinde hep ikinci tekil "Sen" ifadesi geçer, hiçbir zaman ikinci çoğul olarak "Siz" ifadesi geçmez veya Allah'tan üçüncü şahıs olarak bahsedildiğinde hep üçüncü tekil "O" ifadesi geçer, hiçbir zaman üçüncü çoğul "Onlar" ifadesi kullanılmaz. Oysa Kuran'da binlerce defa Allah'tan ikinci veya üçüncü şahıs olarak bahsedilmiştir, bunların birinde bile ikinci çoğul veya üçüncü çoğul şahıs kullanılmamıştır. Ayrıca Kuran'da Allah'tan gerek "Allah", gerek "Rab", gerek "Rahman", gerek diğer isimleriyle binlerce defa bahsedilir ve tüm bu isimler tekil formda kullanılır. Bunlar da "Biz" ifadesinin, Arapça'nın dil özelliğinden kaynaklanan bir kullanım olduğunu gösteren verilerdir.

TEK BİR NOKTADAN BAŞLAYAN MACERAMIZ

İnkar edenler Evren (Gökler) ve yer birbirleriyle bitişik iken onları ayırdığımızı, her canlıyı sudan yarattığımızı görmüyorlar mı? Yine de onlar inanmayacaklar mı?

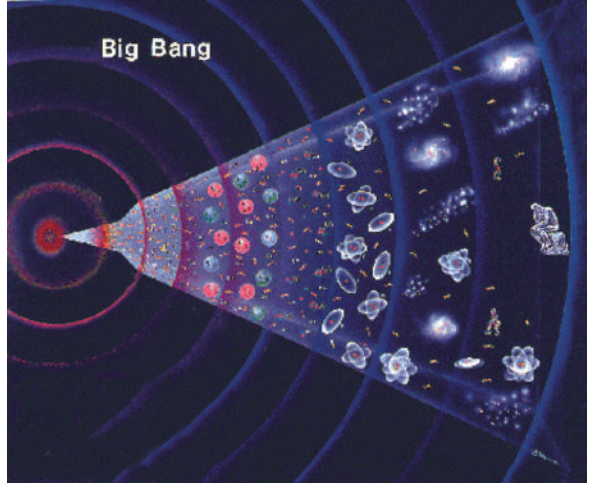
21- Enbiya Suresi 30

Ayetin ifade şeklinden, bu ayette belirtilenlerin inkarcılara karşı bir delil niteliğinde olduğunu, bu ayette belirtilenler sebebiyle inkarcıların inanması gerektiğini anlıyoruz. Ateistlerin en temel iddiası, maddenin sonsuzdan beri var olduğu ve tüm canlı-cansız varlıkların bu maddi yapıdaki özellikler sonucunda tesadüfen oluştuğudur. Oysa Büyük Patlama (Big Bang) teorisi Evren'in ve zamanın bir başlangıcı olduğunu ortaya koyarak ateizmin bu en temel iddiasını yıkmaktadır. Ayette "İnkar edenler görmüyorlar mı" diye sorulması da çok anlamlıdır. Bu şekilde ayet, Evren'in ve yeryüzünün bitişikken ayrıldığının anlaşılabileceğine, bunu anlamanın mümkün olduğuna da -bizce- işaret etmektedir. Ayetin doğruluğunun anlaşılacağı 1900'lü yıllar, bilimsel keşiflerin arttığı, bazılarının bilim ile dini çatışır halde göstermeye çalıştığı yıllardır. Sanayi toplumunun getirdiği refah ile şımaran insanların bazıları, bu yıllarda maddeyi putlaştırmaya ve Allah'ın yerine koymaya kalkmışlardır. Tam böyle bir ortamda, bazı insanların tapınmaya kalktığı maddenin yaratılmış olduğunun, yani başlangıcı olduğunun, Big Bang ile doğrulanması inkarcı tezlere karşı bir darbedir. Ayetin devamında geçen "**Yine de onlar inanmayacaklar mı**" cümlesi de çok anlamlıdır. Ayetin bu işaretini de tarih doğrulamış, ortaya konan tüm delillere rağmen inkarcıların birçoğu inkarlarında ısrarcı olmuşlardır. Ayet bilimsel gerçekleri ortaya koyarken inkarcıların her şeye rağmen inanmama eğilimini de ortaya koymaktadır.

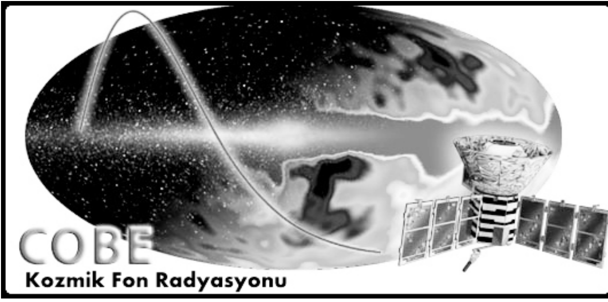
Ayette belirtilenler, hem Evren'in başlangıcı olduğunu ortaya koyarak inkarcılığın maddenin sonsuzdan beri var olduğu iddiasını yıkmakta ve inkarcıların

tezlerini çürütmektedir. Kuran'ın indiği dönemden 1300 yıl sonra anlaşılacak bu gerçek Kuran'da geçtiği için inkarcılara Kuran'ın Allah'ın sözü olduğuna dair delil sunmaktadır. Evren'in genişlediğini ve tüm Evren'in bitişikken birbirinden ayrıldığını Kuran dışında ortaya koyan hiç kimse olmamıştır. İşte eski Yunan, işte Ortaçağ, işte Yeniçağ, işte Platon'lu Thales'li düşünce yoğunluğu, işte Batlamyus, işte Kopernik, işte Kepler, işte Kant... İnsanlık tarihinin tüm dehalarının hiçbiri genişleyen bir Evren'de olduğumuzu bilemediği gibi, bu Evren'in yaratılışının başında her şeyin birbiriyle bitişik olduğunun da farkına varamamışlardır. Gelişmiş aygıtlar olmadan, bilimsel birikim kullanılmadan bu sonuçlara varmak imkansız olduğu için tüm bu ünlü felsefeciler, fizikçiler bu sonuçlara varamamışlardır. Evren'in yaratıcısı Evren hakkındaki bu en önemli bilgileri Kitabıyla insanlara bildirerek; hem bu Evren'deki oluşumlara dikkatleri çekmiş, hem de Kuran'ın kendisi tarafından gönderilen bir kitap olduğunu ispat etmiştir. Günü gelince, Uzay'da bir nokta olan insana, tüm Uzay'ın bir noktadan yaratıldığının delillerinin örtüsünü açan Allah, böylece hem Evren'in bilgisini insanlara sunmuş, hem de kendi kitabının mucizelerini göstermiştir. Ayetin, açık mucizesi kadar **"İnkar edenler görmüyorlar mı"** ifadesiyle ayetin açıklamalarının anlaşılacağına işaret edilmesi, **"Yine de onlar inanmayacaklar mı"** ifadesiyle inanmayanların birçoğunun bu delillere rağmen inkarcılıklarına devam edeceklerine işaret edilmesi de çok ilginçtir. Nitekim Einstein da Evren hakkında yaptığı keşiflerden çok bunların anlaşılabilmesine şaştığını söylemiştir. Bundan da, alıntıladığımız ayette, insanların bu ayette ifade edilenleri anlayabileceğine işaret edilmesinin önemi anlaşılmaktadır.

KOZMİK FON RADYASYONU DELİLİ

Ayette Evren'in başta bitişik olduğu Arapça "ratk" kelimesiyle ifade edilir ki; bu kelime kaynaşmış durumda içiçe geçmeyi ifade eder. Arapça "fatk" kelimesi ise ayrılmayı, bölünerek ayrılmayı ifade eder. Ayetin belirttiği bu ayrılmayı Lemaître ortaya koyduğunda, bu kuramın başta dirençle karşılaştığını Evren'in genişlemesini açıklarken

Büyük Patlama'dan sonra Evren'e yayılan radyasyonun kalıntıları Cobe uydusu tarafından tespit edildi.

anlattık. Bu fikre karşı koyanlardan biri de Fred Hoyle idi. 1940'lı yıllarda Fred Hoyle, Evren'in, başlangıçtaki bütünsel bir birlikten başlaması halinde, bu ayrılmanın bir kalıntısı olması gerektiğini öne sürerek; "Bana bu Big Bang'in bir fosilini bulun" dedi. Aslında Fred Hoyle bu "Big Bang" ifadesini alay etmek için kullanmıştı. Onun bu alaycı meydan okuması Big Bang'i destekleyen birçok delilin bulunmasına yol açtı. Hoyle Big Bang ile alay ederken, onu yok etmek isterken, istemeyerek onun daha da çok kanıtlanmasını sağladı.

1948'de George Gamov ve öğrencisi Ralph Adler, Big Bang olduysa gerçekten Hoyle'un söylediği fosilin olması gerektiği sonucuna vardılar. İleri sürdükleri mantığa göre Evren Big Bang'den sonra her yöne doğru genişlediğinden bu alçak düzey fon radyasyonu, bakılan her yönde mevcut olmalıydı. Big Bang'den sonra çıkan diğer bütün radyasyonların Evren'in içinde belli bir başlangıç noktaları olacak ve sadece o noktadan dışarı doğru yayılacaklardı. Ancak tüm Evren'i başlatan bir patlamadan çıkan radyasyon böyle tek bir noktaya kadar izlenemezdi; Evren'in genel dinamik genişlemesiyle bu radyasyon her yana yayılmak ve her yönden gözlemlenebilmek zorundaydı. Gamov ve Adler'in tahmin ettiği radyasyon 1960'larda New Jersey'de Princeton Üniversitesi'nde bir grup tarafından çok hassas aletlerle araştırılmaya başlandı. Fakat bu çok önemli bulguyu bulmak enteresan şekilde başkalarına nasip olacaktır.

Arno Penzias ve Robert Wilson, Bell telefon şirketinde iki araştırmacıdır. Bir gün bu ikili, Evren'in her yanından gelen bir parazitle karşılaşırlar ve bunun sebebini tam olarak anlayamazlar. İşin enteresan yanı Penzias ve Wilson olayı iyice anlamak için çok yakınlarda çalışan Princeton Üniversitesi'ndeki ekipten Robert Dicke ve arkadaşlarını telefonla ararlar. Telefonu kapatan Dicke büyük bir hayal kırıklığına uğrar ve Nobel ödülünü kazandıracağını umdukları keşfi başkalarının gerçekleştirdiğini anlar… Evet, bir soğuk kaynakla kıyaslıyorlardı ve hep mutlak sıfırın tam 3 derece üstünde 3 Kelvin'deydi. Radyasyon tam beklenen özelliklere sahiptir ve Evren'in her tarafından gelmektedir. Hoyle'un bulunmayacağını sandığı fosil bulunmuştur. Nobel ödülünü de böylece Penzias ve Wilson kazanır.

UYDUDAN BÜYÜK PATLAMA'YA DESTEK

Penzias ve Wilson 1965'teki keşifleriyle Nobel'i aldıktan sonra 1989 yılında daha da gelişen teknolojinin yardımıyla COBE uydusu bir roketle uzaya gönderildi. COBE uydusundan gelen veriler Penzias ve Wilson'un buluşunu destekledi. Birçok kişi COBE'nin verilerine "kesin kanıt" dedi. Böylece 1927'de Lemaître ile başlayan süreç 1990'larda yeni kanıtlarla çok sağlam bir zemine oturdu. Yıl 1990'ları gösterdiğinde Kuran'ın inmeye başladığı tarihten 1400 yıldan fazla bir zaman geçmişti ve Kuran'ın söyledikleri uyduyla da ispatlanıyordu.

Issız bir adaya çıksak ve bu adada küllere rastlasak herhalde hiçbirimizin bu adada daha önce bir ateşin yandığına şüphesi olmaz. Bu küller adada daha önce yanan ateşin bir nevi fosilidir. Aynı şekilde COBE'nin ve daha önce Penzias ve Wilson'ın bulduğu fosil-ışın da Big Bang'in bir kanıtıdır. Bu fosil-ışının Evren'in her yanına dağılmış durumda olması gerektiğinin Big Bang ile alay etmek isteyenlerce ortaya atılması da bu delilin sağlamlığının diğer bir göstergesidir.

Big Bang'i kanıtlayan delillerden biri de Evren'deki hidrojen-helyum oranıdır. 1930'lu yıllarda her gök cisminin yapısına göre özel bir ışık saçtığı olgusundan yola çıkan astronomlar, yıldızların ve galaksilerin bileşimini analiz etmek için özellikle tayfölçerlerden yararlandılar. Tayfölçer ve matematik sayesinde, Evren'in, ortalama olarak % 73 hidrojen, % 25 helyum ve az oranda da öteki elementleri içerdiğini hesapladılar. Oysa yıldızlar bu kadar hidrojen ve helyum üretmiyorlardı. Yalnızca Big Bang'in ilk anlarında var olan ateş topu bu miktardaki hafif gaz sentezini gerçekleştirebilirdi. Big Bang ile oluşan bir Evren'de beklenen ile Uzay'daki hidrojen ve helyum miktarının uyumu, teoriyi destekleyen delillerden bazılarıdır.

Big Bang'i kanıtlayan deliller yeterli olmakla beraber, 2000 yılına girildiğinde bile bu delillerin sürekli arttığını görüyoruz. İsviçre'nin Cenevre kentinde dünyanın en ünlü fizik merkezlerinden CERN'de çok yüksek maliyetlerle Big Bang ortamı oluşturulmuştur. Buradaki deneylerin bulguları da Big Bang'i destekler niteliktedir. Araştırmaya liderlik eden Londra'daki Imperial Koleji öğretim üyelerinden Fizikçi Prof. Peter Dornan'a göre bu deneylerin bulguları 21. yüzyılın en önemli buluşlarındandır.

Evren'in bir başlangıcı olması gerektiğini Termodinamiğin İkinci Kanunu (Entropi) da desteklemektedir. Entropi kendi haline bırakılan sistemlerin düzensizliğe doğru değiştiklerini, enerjinin daha az kullanılabilir hale doğru gittiğini ve sonuçta tam bir işe yaramazlık durumuna erişileceğini ifade eder. Buna göre Evren sonsuzdan beri var olsaydı sonsuz zamanda hareket tamamen durmuş olacaktı. (Gerçi "sonsuz zaman vardır" demek, sonsuzu geçip buraya geldik demektir. Oysa sonsuz geçmez, eğer geçiyorsa sonsuz değildir. Kısacası zaman olarak şu noktadaki varlığımız

bile bir başlangıcın varlığını ispat eder. Kindi ve Gazali gibi Müslüman felsefeciler ve kelamcılar, bu hususu çok güzel ortaya koymuşlardır (detaylarına burada girmiyoruz). Batı'da onların öncülüğünü yaptığı bu tip akıl yürütmeler "kalam cosmologic argument" başlığıyla hala gündemdedir. Caner Taslaman'ın *"Big Bang ve Tanrı"* kitabı ise modern dönemdeki verilerden yola çıkarak bir Müslüman felsefecinin bu delili savunmasının bir örneğidir.) Evren'in başlangıcı olması gerektiğini gösteren felsefi verilerle, Evren'in başlangıcını ispat eden modern fiziğin önemli teorisi Big Bang ve Entropi Yasası aynı sonuçta birleşmektedir.

MUHAMMED PEYGAMBER UZAYA UYDU MU GÖNDERDİ?

Big Bang'in doğrulanması için Uzay'daki uydulardan ve teleskoplardan gelen verilerin kullanıldığını gördük. Peki Uzay'a gönderilen bu uydudan 1400 yıl önce Muhammed Peygamber, her şeyin kaynaşmış tek bir bileşen olduğu durumdan Evren'in ve yeryüzünün meydana geldiğini nasıl anlamıştı? Uzay'ın her an genişlediğini Muhammed Peygamber'in nasıl bilebildiğiyle ilgili "Acaba Muhammed Peygamber çölün kumları altına bir teleskop mu sakladı" diye sorduk. Üstelik bu teleskobun Hubble'ın teleskobu gibi gelişmiş olması gerekirdi. Peki, inkarcılar, acaba Evren'in başta tek bir bileşim olduğunun Kuran'da geçmesini "Muhammed kozmik fon radyasyonunu hesaplayarak buldu" diyerek mi izah edecekler? Bunun için Muhammed Peygamber'in herkesten gizlediği uydusunu Uzay'a gönderdiği ve bu uydudan gelen verileri değerlendirerek COBE'den önce gerekli çıkarımları 1400 yıl önce yaptığı fikrini mi savunacaklar? COBE'den 25 yıl önce fosil radyasyonu keşfeden Penzias ve Wilson, Nobel ödülünü aldılar. Peki, 1400 yıl önce Evren'in tek bir bileşimden oluştuğunu da, Evren'in genişlediğini de söyleyen Hz. Muhammed'in Peygamberliğini inkar edenler, acaba en azından onu Nobel fizik ödülüne aday gösterecekler mi?

Görüldüğü gibi Kuran'ın Allah tarafından gönderilmediğini, Hz. Muhammed'in Kuran'ı kendisinin yazdığını söyleyenler, ne iddia ederlerse etsinler komik duruma düşmekten kurtulamayacaklardır. İnanmaya niyeti olmayanlar hangi delili görürlerse görsünler inkara kendilerini şartlandırmışlardır. Hz. İbrahim'e karşı böyleydi, Hz. Musa'ya karşı böyleydi, Hz. İsa'ya karşı da böyleydi, Hz. Muhammed'e karşı da böyledir. İnkarcıların tavrı, tarih boyunca hep aynı psikolojiyi yansıtır. Aşağıdaki ayette görüleceği gibi Hz. Musa'ya karşı koyanlar da, her ne delil görürlerse görsünler inkar edeceklerini söylemişlerdir:

**Bizi büyülemek için delil olarak her ne getirirsen getir,
biz sana inanmayacağız.**
7-Araf Suresi 132

BİG BANG ALLAH'IN BİRLİĞİNİN DE DELİLİDİR

Çoktanrılı dinler değişik toplumlarda ve değişik çağlarda birbirlerinden apayrı inançlara sahiptir. Eski Mısır'da gözüken çoktanrılı inançla, Hintliler'in çoktanrılı inanç sistemi birbirinden çok farklıdır. Fakat çoktanrılı inanç sistemlerinin ortak özellikleri değişik tanrılara değişik hakimiyet alanları ayırmalarıdır. Güneş bir tanrıdır, Ay ise değişik bir tanrıdır, dağların tepesindeki falanca tanrı apayrı bir tanrıdır... Kimi tanrı yağmurlardan, kimi tanrı rüzgarlardan sorumludur, kimi tanrı dağların hakimidir, kimi tanrı nehirlerin hakimidir... Evren'i ayrı ayrı tanrıların hakimiyet alanlarına ayıran çoktanrılı zihniyetlere karşın tek Allah inancına sahip olan Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslamiyet, Evren'i bir bütün olarak görmüşlerdir. Bu inançlarının sebebi ise tek bir Allah'ın yarattığı Evren'de ayrılığın, bölünmüşlüğün olamayacak olmasıdır. Bu dinlere göre bölünmüşlük dış görünüştedir, fakat işin özünde Evren'e teklik hakimdir; tek Allah'ın kontrolünde olan Evren'in her noktası birbiriyle ilişkili bir bütündür. Birçok İslam düşünürü, tek Allah'ın yarattıklarında bir bütünlük olması gerektiğini söylemişler ve bu bütünlüğün Allah'ın birliğinin delili olduğunu vurgulamışlardır. Bu düşünürler, Evren'de meydana gelen tüm olayların birbirleriyle nasıl ilişkili olduğunu açıklayarak bu birliği göstermeye çalışmışlardır. Big Bang ile ortaya çıkan verilerden sonra ise Evren'deki yaratılanların birliği bir kez daha ispatlanmıştır. Çünkü artık Evren'in başının tek bir bileşim olduğu açıkça gözükmektedir. Evren'de oluşacak olan her şey bu tekillikten oluştuğuna göre, zaten birlik içinde ve birbirleriyle ilişkili olmak zorundadır. Artık hiç kimse Güneş'in ayrı, Ay'ın ayrı, insanın ayrı, yılanın ayrı, falanca bitkinin ayrı bir yaratıcısı var diyemez... Evren'in kökeni bir tekilliktir, bu tekilliği yaratan kim ise; bu tekillikten ortaya çıkan Güneş'i, Ay'ı, insanı, hayvanları, bitkileri de yaratan O'dur.

1- De ki: O Allah Bir'dir.
2- Allah, her şeyin muhtaç olduğudur.
3- Doğurmamıştır, doğurulmamıştır.
4- Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir.

112-İhlas Suresi 1-4

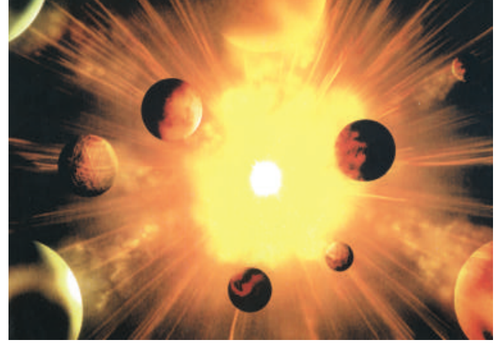
YOKLUKTAN YARATILDIK

O (Allah) Evren'i ve yeryüzünü yoktan yaratandır.
O, bir işin olmasına karar verirse yalnızca "Ol" der, o da oluverir.
2-Bakara Suresi 117

Ayette geçen "ibda" kelimesi bir şeyin, herhangi bir şeyden değil, yoktan var edildiği anlamına gelir. Ayrıca bu kelime, bir şeyin bir örneğe göre değil de, eşi ve benzeri olmadan yaratılması anlamına gelir. Yaratılışın büyük harikası var olan tüm varlığın ve kavramların yoktan yaratılmasıdır. Örneğin renkleri düşünelim. Hiçbirimiz görmediğimiz bir rengi düşünemeyiz de, icat da edemeyiz. Var olan renkleri bilmemize rağmen, yeni bir renk yaratamayız. Oysa Allah, tüm renkleri de, renk kavramı yokken renk kavramını da, renkleri ve her şeyi kaplayan Evren'i de yoktan yaratmıştır. Bir kavram hiç yokken o kavramı ve onla ilişkili olan çeşitliliği yaratmak ne büyük güç ve ne büyük bir sanattır.

Allah'ın varlığını inkar eden ateistler maddenin sonsuzdan beri var olduğunu, maddenin başlangıcı bulunmadığını, var olan her şeyin tesadüfler sonucunda oluştuğunu iddia ederler. Bu görüşe göre madde yaratılmamıştır, hep vardır. Ateist filozoflardan Georges Politzer *"Felsefenin Başlangıç İlkeleri"* kitabında bunu şöyle belirtir: "Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde Evren'in Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve Evren'in yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için her şeyden önce Evren'in var olmadığı bir anın varlığını, sonra da hiçlikten birşeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir." Ateizm, Tanrı'nın varlığının reddedilmesi, materyalizm ise maddecilik anlamına gelir, fakat her iki kelime birçok zaman birbirinin yerine kullanılır. Çünkü Allah'ın varlığını reddeden ateistler, maddenin sonsuzluğunu kabul ettiklerinden ve madde-dışı bir varlığı kabul etmediklerinden otomatik olarak materyalist (maddeci) olurlar. Ateistler kaçınılmaz olarak maddenin yaratılmadığını ve sonsuzdan beri var olduğunu kabul etmek zorunda kalırlar.

Hem Allah'ın varlığının, hem maddenin yaratıldığının beraberce ve açıkça savunulmasının kökleri tektanrılı dinlere dayanır. Tüm tektanrılı dinler hem Allah'ın varlığını, hem maddenin Allah tarafından yaratıldığını açıkça savunurlar. Böylelikle maddenin yaratıldığı iddiası öyle bir konuma gelmektedir ki; bunun ispatı, Allah'ın varlığının ispatı olduğu gibi, aynı zamanda Museviliğin, Hıristiyanlığın ve İslam'ın Allah tarafından gönderilen dinler olduğunun da çok önemli bir delilidir. Gününümüzde de bazı insanlar Güneş'e, Ay'a veya ateşe tapıyor olabilirler. Bu insanlar akılcı, bilimsel, felsefi bir dayanağa sahip olmadan bu inançlarını sürdürmektedirler. Aklı, mantığı, bilimi bir kriter olarak kabul etmeyen bu inançlara karşı akılcı, mantıksal ve bilimsel bir açıklama yapmak fayda etmemektedir. Bu kimselerin öncelikle önyargıları kırıcı, saplantıları yok edici açıklamalara ihtiyaçları vardır. Tüm insanlık tarihindeki üç ayrı görüşün akla ve bilime uyma iddiasında olduğunu görüyoruz. Bu görüşler en azından aklı, mantığı ve bilimi kriter olarak kabul ettiklerini iddia etmişlerdir. Bu yüzden burada, bu fikirleri ele alıp, bu fikirlerden hangisinin doğru olduğunu ortaya koymaya çalışıyoruz. Bu üç görüş şöyledir:

1) Tektanrıcılık : Tek bir Allah vardır. Maddeyi yaratan, bu muhteşem Evren'i, canlı-cansız her şeyi ile yaratan O'dur.

2) Ateist Materyalizm : Madde sonsuzdan beri vardır. Her şey tesadüflerin arka arkaya gelmesi ile bu maddeden oluşur.

3) Agnostisizm, şüphecilik : İki görüşten hangisinin doğru olduğunu bilemeyiz. İkisi de doğru olabilir.

Aslında temelde iki şık vardır. Üçüncüsü ise yeni bir görüşten çok iki inançtan hangisinin doğru olduğunun bilinemeyeceğini ifade eder. Bu şıkta yer alanların iddiası maddenin ve diğer varlıkların yaratılıp yaratılmadığının anlaşılamayacağıdır. Örneğin David Hume (1711-1776) *"Doğal Din Üzerine Diyaloglar"* adlı eserinde Cleanthes ve Philo'yu karşılıklı konuştururken, Philo'nun sözlerinde agnostik yaklaşımlar ifade edilir. Kant (1724-1804) da *"Saf Aklın Eleştirisi"* adlı eserinde maddenin yaratılıp yaratılmadığını, insanın yaratılıp yaratılmadığını bilemeyeceğimizi, bunların anlaşılamayacağını söyler. (Kant'ın fikirleri agnostik olmasına rağmen, Kant Tanrı'ya inanırdı.)

BIG BANG HEM ATEİZMİ, HEM AGNOSTİSİZMİ GEÇERSİZ KILMIŞTIR

Agnostik yaklaşım "Biz bunu anlayamayız" demekle, aslında bir iddia sahibi olmaktadır. Eğer "Maddenin başlangıcı vardır" tezi doğrulanırsa, "Maddenin başlangıcı yoktur" tezi yalanlanacağı gibi "Maddenin başlangıcı olup olmadığını anlayamayız" tezi de yıkılacaktır. Böylelikle maddenin başlangıcının ispatı ateizme olduğu kadar agnostisizme (şüpheciliğe, bilinemezciliğe) de bir darbedir. Maddenin başlangıcı ve yaratılışı ortaya konduğunda aslında ateistlerin inançsızlıklarından, agnostiklerin şüpheciliklerinden vazgeçmeleri gerekir. Enbiya Suresi 30. ayetteki ifadeyi hatırlarsanız, ayette "**Yine de onlar inanmayacak mı**" diye sorulmaktadır. Big Bang'i tarif eden bir ayette bu ifadenin geçmesi aslında birçok ateistin ve agnostiğin gerekeni yapmayacaklarının işaretidir. Fakat artık agnostiklerin şüpheciliğinin ineği tanrı kabul eden bir çoktanrıcıdan, ateistlerin inkarının ise ateşi tanrı kabul eden bir ateşe tapardan farklı olmadığı, yani inançlarını salt delilsizlik, salt gelenek, salt mantıksızlık ve salt bilimdışılık üzerine kurdukları anlaşılmıştır. Artık ateistlerin ve agnostiklerin akılcılık ve bilimsellik iddiaları suya düşmüştür. Hem de daha ilk aşama olan maddenin yaratılması safhasında... Bazı materyalist bilim adamları Big Bang'in ispatından sonra yaratılışı kabul etmeye mecbur olduklarını itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Örneğin İngiliz materyalist fizikçi H.P. Lipson, Big Bang teorisini ister istemez kabul etmek zorunda olduklarını şöyle itiraf etmiştir: "Bence, bu noktadan daha da ileri gitmek ve tek kabul edilebilir açıklamanın yaratılış olduğunu onaylamak zorundayız. Bunun ben dahil çoğu fizikçi için son derece itici olduğunun farkındayım, ama eğer deneysel kanıtlar bir teoriyi destekliyorsa, bu teoriyi sırf hoşumuza gitmediği için reddetmemeliyiz."

BIG BANG'DEN ÖNCE

David Darling *"Deep Time (Derin Zaman)"* adlı kitabının başlangıç bölümünde Big Bang'i öncesinden alıp şöyle tarif eder: "Zaman yoktu, Uzay yoktu... Madde ve enerji de yoktu... Hiçbir şey yoktu...En küçük bir nokta, boşluk bile yoktu. Bu yokluktan küçücük, olağanüstü küçüklükte bir kıpırtı belirdi... Ufacık bir titreme... Hafif bir dalgalanma, belli belirsiz bir girdap... Bu kozmik kutunun kapağı açıldı ve altından yaratılış mucizesinin filizleri belirdi..." Colarado Üniversitesi'nden Gerrit L. Vershuur ise "Starscapes" adlı kitabında tüm diğer tezlere karşı dinin tezinin doğru çıktığını şu cümleleriyle ifade eder: " Big Bang teorisi, dini inançların

gösterdiği, Dünya'nın ve gökyüzünün yaratılmış olduğu gerçeği ile uygunluk göstermektedir. Bu, astronominin dinle beraber olduğunun sürprizli bir sonucudur."

Zamanın maddeye ve maddenin hareketlerine bağımlı olarak var olduğu anlaşılmıştır. Big Bang'den önce madde ve maddenin hareketi söz konusu olmadığına göre Big Bang'den önce zaman da söz konusu değildir. Big Bang ile beraber madde de, zaman da yaratılmıştır. Zaten bunlardan biri diğerine bağımlıdır. Oxford Üniversitesi'nden Roger Penrose, zamanın Evren'in başlangıcı ile başladığını matematiksel olarak ispatladı. Big Bang teorisi, ateistlerin, "Evren yaratılmış olsaydı başlangıcı olması gerekirdi" diye ileri sürdükleri durumun varlığını ispat etmiştir. Kısacası ateizm bilim, mantık ve akıl platformunda çökmüştür, fakat inada, kuruntuya ve keyfiliğe dayanarak devam etmektedir. Mantığın temel kuralları açısından sadece iki tane tez varsa, birinin yanlışlığının ispatı diğer tezin doğrulanması demektir. Ateizmin "madde sonsuzdan beri vardır" tezi yalanlanınca, maddenin yaratılışını kabul etmek otomatikman geçerli olmakta, böylece ateizmin de, "bu konu çözülemez" diyenlerin de yanıldığı ortaya çıkmaktadır. Bu açık delillere karşın yaratılışı inkar etmek gerçeğe karşı yapılan bir inattır.

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık delillerdir.
Bizim delillerimizi zalimlerden başkası inkar etmez.
29-Ankebut Suresi 49

BIG BANG'İN ÖĞRETTİKLERİ

Big Bang teorisi her şeyden önce Evren'in ve zamanın bir başı olduğunu, maddenin sonsuzdan beri var olmadığını, maddenin yaratıldığını bize öğretti. Böylece materyalistlerin, ateistlerin tarih boyunca savundukları Evren'in sonsuzdan beri var olduğu fikri çürütüldü.

Big Bang, Evren'in yaratıcısı olduğunu gösterdiği gibi, Evren'in yaratıcısının Evren'in içinde arandığı; Güneş'in, Ay'ın, dağın ayrı tanrılara paylaştırıldığı ilkel fikirlerin yanlışlığını da gösterdi. Big Bang ile ilk bileşimi yaratan kim ise, her şeyi yaratanın o olduğu, Evren'i

ayrı güçlerin değil, tek bir gücün yönettiği anlaşıldı. Evren tek bir noktadan başlamıştır, o ilk noktanın sahibi kimse; insanın da, nehirlerin de, yıldızların da, kelebeklerin de, süpernovaların da, renklerin de, acının da, mutluluğun da, müziğin de, estetiğin de sahibi O'dur. Her şey, "bir tekillikten" ayrıldığına göre, o "birliğin" sahibi, her şeyin sahibidir.

Big Bang ile, putlaştırılan maddenin, hem de tüm Evren'in maddesinin başta tek bir nokta kadar değersiz olduğu anlaşılır. Böylece bu değersiz noktadan insanların, hayvanların, bitkilerin, muhteşem renkleriyle Evren'in çıktığını görenler, kabiliyetin bu noktada değil, bu noktanın Yaratıcısında olduğunu anlarlar. Gözünüzü kapatıp, karanlığı bile barındırmayan yokluğu bir düşünün, sonra etrafınızdaki ağaçlara, denizlere, gökyüzüne, aynadaki görüntünüze, yiyeceklere, sanat eserlerine bir bakın. Tüm bu muhteşem eserler nasıl karanlıktan, yokluktaki tek bir noktadan kendi kendine çıkabilir? İyice düşünenler için yaratılış, hem matematiksel incelikle, hem de sanatsal yapısıyla kendini göstermektedir.

Evren'in genişleme hızı o kadar kritik bir noktadadır ki; Big Bang'den sonraki birinci saniyede bu oran, bir bilim adamının ifadesine göre: "Yüz bin milyon kere milyonda bir daha küçük olsaydı, Evren şimdiki durumuna gelmeden içine çöker, tek noktaya geri dönerdi." Aynı şekilde bu genişleme biraz daha şiddetli olsaydı, Evren, gezegenlerin oluşamayacağı şekilde dağılacaktı. Evren'in ilk yaratılış anındaki o tek bileşimin parçalanışında uygulanan kuvvet hem çok büyüktür, hem de çok ince tasarlanmıştır. Aynı şekilde, oluşan madde miktarı da çok ince bir şekilde tasarlanmıştır. Görüldüğü gibi her şey Evrenimiz'in var olacağı tarzda bir amaca göre Yaratıcımız tarafından ince bir şekilde yaratılmıştır. Tüm bu oluşumlar Yaratıcımız'ın kuvvetinin büyüklüğünü, her şeyi en ince ayrıntısıyla planladığını, mükemmel bir şekilde her şeyi oluşturduğunu göstermektedir. Ayrıca tüm bu oluşumlar göstermektedir ki; bu Evren'in Yaratıcısı için zorluk kavramı yoktur; o isteyince her şey olur, onun sadece "Ol" demesi yeterlidir.

EVRENİN GAZ AŞAMASI

Bir de duman (gaz) halinde bulunan Evren'e yöneldi, ona ve yeryüzüne "İsteyerek veya istemeyerek gelin" dedik. İkisi de "İsteyerek geldik" dediler.

41-Fussilet Suresi 11

Kuran'ın bu mucizevi ifadesine geçmeden önce ayetin tercümesiyle ile ilgili bir noktayı belirtelim. Metnin başında "bir de" diye tercüme ettiğimiz kelime Arapça "sümme" kelimesidir. Bu kelimenin "bir de", "öte yandan" gibi anlamları olduğu gibi "daha sonra", "sonradan" anlamları da vardır. Ayete "bir de", "öte yandan" anlamının daha uygun olduğunu düşünüp, ayeti böyle çevirdik. Ayette "duman, gaz" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça'sı ise "duhan"dır. Ayetten, Evren'in gaz halinde bir aşamadan geçtiği ve Allah'ın iradesi sonucu bu aşamadan sonra Evren'in ve yeryüzünün bugünkü şeklini alacak şekilde ayrı bir aşamaya geçirildikleri anlaşılıyor.

Büyük Patlama'dan (Big Bang) sonra Dünyamız'ın, Güneş'in, yıldızların hemen oluşmadığını biliyoruz. Evren hiçbir yıldız oluşmadan önce bir gaz bulutu şeklindeydi. Bu gaz bulutunun ana maddesi hidrojendi. Hidrojenden sonra ise en çok var olan madde helyumdu. Bu gaz bulutunda daha sonra oluşan sıkışmalar ve yoğunlaşmalar yıldızların ve gezegenlerin oluşumunu sağladı. Bugünkü Dünyamız, Güneşimiz, gece görebildiğimiz yıldızlar hep bu gaz bulutunun şekil değiştirmiş halleridir. Bugün bunları keşfedebilmemiz arka arkaya yapılan birçok buluşun, gözlemin, laboratuvar çalışmasının sonucudur.

Bir yandan sözlerle taciz edilen, bir yandan kılıçlarla öldürülmeye çalışılan, aynı zamanda Allah'a ortak koşulmadan iman edilmesi gerektiğini anlatan Muhammed Peygamber'in içinde bulunduğu çağın tüm insanlarının bilgisinin toplamı, Evren'in daha önceden gaz halinde olduğunu söylemeye yetmezdi. Zaten

Muhammed Peygamber'in iddiası da kendisinden konuşmadığı, Evren'in yaratıcısının sözlerini ilettiğidir.

Bunlar sonra vahyettiğimiz duyu organlarıyla algılanamayan haberlerdendir. Bunları sen de, toplumun da daha önce bilmiyordunuz. Şu halde sabırlı ol. Şüphesiz sonuç sakınanlarındır.

11-Hud Suresi 49

UÇUŞAN GAZLAR BİR GÜN MANOLYALARA DÖNÜŞECEK

Kuran'ın bilimsel mucizelerinin sadece, bir mucize oluşsun, Kuran'ın dediğinin doğruluğu bir gün anlaşılsın diye söylenmediğini görüyoruz. Evet, tüm bu mucizelerle Kuran'ın Allah tarafından gönderildiği, Kuran'la hiçbir kitabın yarışamayacağı ispat edilmektedir. Aynı zamanda mucizeyi oluşturan ayetler çok önemli bilgiler de vermektedir; Allah'ın yaratışındaki inceliklere, olağanüstülüklere dikkat çekmektedir. Hiçbir Kuran ayeti "Bir gün Bush diye bir Amerikan başkanı olacak, onun oğlu da..." şeklinde haberler vermiyor. Kuran'ın, indiği dönemde bilinemeyecek olan bir bilgiyi, mucizevi bir şekilde söylemesi tek önemli nokta değildir. Aynı zamanda, bu ayetler; Allah'ın sanatı, kudreti, bilgeliği hakkında insanlara önemli bilgiler vermektedir. Fussilet Suresi'nin 11. ayetini örnek alırsak, Kuran'ın 1400 yıl önceden Evren'in daha önce gaz halinde olduğuna dikkat çekmesi önemlidir. Fakat bir patlamayla, tüm maddenin sürekli genişleyen bir şekilde Evren'i oluşturduğu bir ortamda, Evren'in gaz haline mahkum olmaması, Allah'ın maddenin içine koyduğu yasalar çerçevesinde bu gazdan yıldızları, gezegenleri, insanları, manolyaları oluşturması da Allah'ın yaratmasındaki olağanüstülükleri kavramamız açısından dikkat etmemiz gereken hususlardır. Yani Kuran mucizelerine bakarken hem bu ayetlerin söylendiği yıllardaki bilgi seviyesine göre bu ayetlerin söylenmesinin mucizeliğini düşünelim, hem de bu ayetlerin ifadesindeki derin anlamları da göz ardı etmeyelim.

MÜKEMMEL ÇALIŞTIRILAN KANUNLAR

Başlangıçtaki gaz halindeki durumdan yıldızlar oluşturulurken yaratılış kanunlarının çok ince bir şekilde çalıştırıldığını görüyoruz. Çekim kuvveti sayesinde gaz bulutu içinde büzülme oluşur, yıldızlar yaratılır. Çekim kuvveti öyle bir çalıştırılır ki yıldızlar oluşur, fakat çekim kuvveti sonuna kadar işi götürüp yıldızı bir karadeliğe

Dünyamız'da gördüğümüz tüm güzellikler daha önce gaz bulutu aşamasından geçmiştir.

çevirmez. Yerçekimini böylesine ölçülü hareket ettiren nedir? Yerçekimi o kadar hassas bir kuvvete sahiptir ki, bunda ufak bir sapma canlılığın oluşmasını imkansız kılardı. Bu ölçü, bu denge, bilinçli bir Yaratıcıyı açıkça göstermez mi? Çekim kuvveti; akıllı, bilinçli, şuurlu bir nesne değildir ki tüm bu mükemmel oluşumlara kendisi sebebiyet versin.

Yerçekimini Allah'ın, Evren'e koyduğu bir yasa olarak gören Isaac Newton (1642-1724) yerçekimini ilk keşfeden kişidir. Fakat o da, birçok fizikçi de Evren'in en başta bir gaz aşaması geçirdiğini bilemiyorlardı. Ne Kuran'dan önce, ne de Kuran'dan bin yıl sonra… Newton'dan sonra Güneş'in bir gaz bulutunun sıkışmasıyla oluştuğu fikirleri ortaya atıldı. Önce Kant bu yönde fikirler ileri sürdü, sonra Laplace *"Dünya Sistemlerinin İzahı"* adlı 1796 yılında basılan kitabında Güneş'in gaz bulutlarının çekim gücüyle sıkışması sonucunda oluştuğunu ileri sürdü. Allah bizi ısıtan Güneş'i de, mavi okyanusları da, müziğin notalarını da, yemeklerin lezzetini de başlangıçtaki bu gaz bulutundan yaratmıştır.

Artık dileyen O'nu (Kuran'ı) düşünüp öğüt alsın.

80-Abese Suresi 12

ATOM VE ATOMUN PARÇACIKLARI

Ne göklerde, ne yerde zerre ağırlığınca bir şey O'ndan (Allah'tan) gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü de, daha büyüğü de, istisnasız olarak hepsi muhakkak apaçık bir kitaptadır.

34-Sebe Suresi 3

"Zerre" bir maddenin çok küçük parçacığının adıdır. Bu ayetle maddenin küçücük parçacıklarındaki bilginin önemine dikkat çekilmiştir. Çıplak gözle masaya, halıya, duvara, taşa bakan bir kişi bunları oluşturan atomun ve atomun içindeki bilginin önemini kavrayamaz. Oysa Kuran, bu küçük birimlerdeki bilginin önemine de dikkat çekmiştir. "**Bundan daha küçüğü**" ifadesiyle, atomdan daha küçük birimlerdeki bilginin önemine de dikkat çektiğini düşünebiliriz. "**Bundan daha büyüğü**" ifadesiyle ise moleküller gibi bileşimlerin bilgisinin önemine dikkat çekildiği kanaatindeyiz. Peygamberimiz'in yaşadığı dönemdeki insanlar maddenin en küçük biriminin, bunun parçacıklarının ve bunun bileşenlerinin önemli ve birbirinden ayrı bilgileri içerdiğini bilecek imkana sahip değillerdi. Kuran, Allah'ın bilgisinin her şeyi kuşatıcı olduğunu söyler. Atoma ve atom altı parçacıklarının önemine dikkat çekilmesi fiziğin günümüzde vardığı çok önemli bilgilerle uyum içindedir. Bütün Evren'i inceleyen kozmolojik fiziğin bilgileri atom fiziğinin bilgileriyle çok ilişkili, çok iç içedir. Bu ve diğer bazı ayetlerdeki ilginç bir özellik "zerre" kelimesiyle küçük parçacıklara her dikkat çekilişinde ağırlıklarına da (Arapça'sı *miskale*) değiniliyor olmasıdır. Bilindiği gibi atomların incelenmesinde atom ağırlıkları çok önemli bir bilgidir.

SINIRSIZ BÜYÜKLÜKTEN SINIRSIZ KÜÇÜKLÜKLERE KUDRET

Kendimizi bir pizza yerken düşünelim. Bu pizza nelerden oluşur: Sucuk, peynir, mantar, domates, un. Peki sucuk, peynir, mantar, domates neden oluşur? Ya bunları

Yediğimiz pizzanın yapı taşları milyarlarca yıl önce çok uzak yıldızlarda üretilmiştir.

oluşturanlar neden oluşur? Bunları inceleyince karşımıza moleküller çıkar. Bu moleküller de atomlardan oluşur. Oksijen, hidrojen, karbon bu atomlara örnektir. Daha sonra protonlar, elektronlar...

Bir ağacın gövdesinden yaprağına, bir insanın gözlerinden ellerine, altın takılardan pamuklu elbiselere kadar her şey maddedir. Maddenin en küçük sistemi atomdur. Atomun çekirdeğindeki pozitif yüklü proton ve yüksüz nötron temel maddelerdir. Negatif yüklü elektron ise çekirdeğin çevresinde döner. Son yüzyıllarda bilimin ortaya koyduğu bilgiler ortaya eşsiz bir tablo çıkartmaktadır. Elinize en basit madde farzedilen bir taşı alın ve onun içinde hayatınız boyunca saysanız bitiremeyeceğiniz kadar; trilyonlarca atom olduğunu düşünün. Sonra bu atomların her birinin elektronlarının, Güneş'in etrafında dönen gezegenler gibi, çekirdeğin etrafında döndüğünü düşünün. Trilyonlarca Güneş Sistemi bir taşın içine sığdırılıyor ve bu taşı elinize alıp tutuyorsunuz. Herhalde bunu düşünen biri Evren'de basit, sıradan hiçbir şey olmadığını anlar. İster pizzayı ele alın, ister taşı ele alın ve "Bunu elde etmek istiyorum, ne yapmalıyım" diye kendinize sorun. Ne mi yapmalısınız? İlk patlamadan başlayarak Evren'in geçirdiği tüm süreçleri en başından yeniden oluşturmalısınız. Bu süreçlerde Evren'in yapı taşı olan atomların, yapı taşları olan proton, elektron, nötron ortaya çıkacaktır; sonra hidrojen ve helyumdan oluşan bir gaz bulutu meydana gelecektir; sonra yıldızlar oluşacak ve bu yıldızların içinde üretilen yeni atomlar tüm aşamalardan sonra bir gün pizzamızın mantarı, peyniri, domatesi olacaktır...

Eğer atomu iyice incelerseniz, hayretiniz kat kat artar. Masanın üzerine koyacağınız bir bozuk paranın bir atomun çekirdeğini temsil ettiğini düşünün. Bu atomun

çevresinde dönen elektronun çizdiği yörüngeyi merak ederseniz, bu yörünge bozuk paranın birkaç km civarından geçecektir. Peki bu ikisinin ortası nedir? Bu ikisinin, çekirdeğin ve elektronların ortası boşluktur. Yani elimizde tuttuğumuz bir taş parçası trilyonlarca Güneş Sistemini içinde taşımaktadır ama bu taşın % 99'u boşluktur. Ne kadar ilginç değil mi?

Evren'deki yüz milyardan fazla galaksi, her bir galakside yüz milyonlarca yıldız, her birinin gezegenleri, gezegenlerinin uydularıyla var olmaları, tüm bu gök cisimlerinin her birinin mükemmel bir şekilde hesaplanmış yörüngelerinde hareket etmeleri; Allah'ın kudretinin sınırsızlığını, büyüklüğünü göstermez mi? Elimize bir taş alıyoruz ve onda Güneş Sistemi'nin minik kopyaları olan trilyonlarca atomun çekirdeklerinin etrafında, gayet düzenli bir şekilde elektronların döndüğünü anlıyoruz. Evet, bu bize neyi anlatmaktadır? Bu bize her şeyden önce Yaratıcımızın gücünün sınırsız büyüklüklerde sınırsız bir şekilde gözüktüğü gibi, sınırsız küçüklüklerde de sınırsız bir şekilde gözüktüğünü göstermektedir. Sınırsız büyüklükler hep bu ufacık atomlarla yaratılmıştır. Atomun içindeki hareket tarzı sınırsız büyüklüklerdeki merkezin etrafındaki dönüşlerin bir benzeridir. Demek ki Evren'in tek bir toz zerresini yaratan kim ise tüm Evren'in sahibi de O'dur. Üstelik tüm bu oluşumlar O'nun kuvvetinin hem çok büyük, hem çok planlı olduğunu, hem de O'nun Evren'inde sıradanlığa yer olmadığını göstermektedir. Üstelik tüm bu verilere göre diyebiliriz ki Evren'in Yaratıcısı için bir milimetreyi yaratmak ile Evren'i yaratmak arasında hiçbir fark yoktur. Bir noktanın içinde trilyonlarca atomun yaratılmasından, Uzay'ın sınırlarının uçsuz bucaksızlığına kadar her şey, Allah için yaratmanın adedinin, büyüklüğünün, küçüklüğünün fark etmediğini, Yaratıcımız için zor kavramının olmadığını gösterir. Tüm bunları yaratan Yaratıcımızın bilgisi de, kudreti de sınırsızdır.

Eğer yeryüzündeki herbir ağaç kalem olsa, yedi denizle desteklenen bir deniz de eklense Allah'ın kelimeleri bitmez. Doğrusu Allah güçlüdür, hikmetlidir.

31-Lokman Suresi 27

ATOMUN İÇİNDEKİ İNCE YARATILIŞLAR

Var olan her madde atomlardan oluşur. Atomun yaratıldığının anlaşılması, geri kalan her şeyin yaratıldığının anlaşılması demektir. (Atomun var olabilmesi için gerekli

Evren'in her yeri, Allah'ın kudretinin büyüklüğünü, Allah için yaratmanın adedinin, büyüklüğünün, küçüklüğünün farketmediğini göstermektedir.

maddenin yoktan yaratıldığını ilk üç konuda görmüştük.) Çünkü geri kalan her şey bu atomlar ile yaratılmıştır. Atomun çekirdeğinde pozitif yüklü protonlar bulunmaktadır. Bu pozitif yükler birbirini iter. Ama yaratılışın harikalarının ortaya çıkması için protonların birbirlerine yapıştırılıp aynı noktada toplanmaları gerekmektedir. Atomun içindeki birbirini iten protonları ve nötronları aynı noktaya hapseden güç çok şiddetlidir ve bu gücün adı çekirdekteki nükleer kuvvettir. Bu kuvveti taşıyan çok küçük parçacıklar Latince'de yapıştırıcı anlamına gelen "gluon" diye adlandırılırlar. (Atom bombasının şiddetli tahrip gücü de bu gücün kullanılmasıyla oluşturulmuştur.) Kainatın her şeyini hassas matematiksel değerlerle tasarlayan Allah, bu şiddetli gücü de hassas bir şekilde ayarlamıştır. Birbirini iten protonları bir arada duracak şekilde yapıştıran bu güç, daha zayıf olsa protonlar bir arada tutulamayacaktır, eğer bu güç daha şiddetli olsa protonlar ve nötronlar birbirinin içine girecektir. Atom bombası bize atomun içindeki şiddetli gücün varlığını acı bir şekilde ispatladı. Fakat bu bize şunu da gösterdi ki, şu anda rahat bir şekilde Dünya'da yaşamamızı sağlayan etkenlerden biri atomun kendi içinde dengeli bir yapıya sahip olmasıdır. Bu denge sayesinde maddeler bir anda bozulmaya uğramaz ve insanlara zarar verebilecek ışınları yaymaz. Atomun bu dengesini sağlayan unsurlardan biri de zayıf nükleer kuvvettir. Bu kuvvet özellikle içinde fazla nötron ve proton bulunduran çekirdeklerin dengesini sağlamada önemlidir.

Atomun varlığını mümkün kılan diğer bir kuvvet ise elektromanyetik kuvvettir. Bu kuvvet zıt elektrik yüklü parçacıkların birbirini çekmesini, aynı yüklü parçacıkların da birbirini itmesini sağlar. Böylece protonlarla elektronlar birbirlerini çekip biraraya gelebilmişlerdir. Fakat bu bir araya gelişin de bir ölçüsü vardır. Elektronlar yörüngelerinde akıl almaz hızlarıyla çekirdeğin etrafında dönerlerken protona yapışmazlar. Arka arkaya dönen negatif yüklü elektronların birbirini itmesi ve protonun elektronu çekmesi hiçbir şeyi değiştirmez. Elektron ne kendini çeken protona yapışır, ne dönüş hızının etkisiyle ne de kendini iten diğer elektronların etkisiyle yörüngesinin dışına çıkar. Bilinçsiz elektronlara tüm bu hareketleri yaptıran yasaları yaratan; elbette maddenin de, atomun da, elektronun da, her şeyin de Yaratıcısıdır.

Bilinçli insanlar olarak isterseniz bir deney yapalım. Üç beş arkadaşımızın beline bir ip bağlayalım ve birkaç kişi ortaya geçerek bu üç beş kişiyi kendilerine yapıştırırcasına çekerken etraftaki kişiler koşarak ortadaki merkezin etrafında dönsünler. Bu dönen kişiler birbirini itsin. Çekirdeği temsil eden ortadaki kişiler de birbirini itsin. Hiç şüphesiz etrafta dönenlerin elektron gibi bir saniyede yüzlerce tur yapmalarını beklemeyeceğiz. Fakat acaba bilinçli insanlar, bu durumda, bir dakika süreyle atomun hareketini taklit edebilirler mi? Bir de üç veya dört yörüngeli bir atomun modelini taklit ettiğimizi, temsili çekirdeğin etrafında üç dört tane ayrı dairede dönüşler olduğunu düşünelim. Hele çekirdeğin içindeki şiddetli yapıştırıcı "gluon"ları temsilen birkaç sumo güreşçisinin, ipi çeken fakat birbirini iten ortadaki kimseleri yan yana tutmasını sağlayabilsek, deneyimiz kim bilir ne kadar enteresan olurdu! Bilinçli insanların bir dakika süresince beceremediği bir hareket tarzını, milyarlarca yıldır protonların, elektronların yapması ne muazzamdır! Hem de bir taşın içinde trilyonlarca adette var olan atomlarda...

Evren'de ve vücudumuzda var olan birçok atom çok uzun zaman önce, çok uzaklardaki dev yıldızlarda imal edilmiştir. Dişlerimizdeki kalsiyum, pizzamızdaki karbon atomu, vücudumuzdaki demir atomu hep yüksek ısılı yıldızların imalatıdır. Evren'in bu ham maddeleri yıldızların özenli mutfağında pişirilir, imal edilir ve sonra pizzamız olur, kanımız, etimiz, dişimiz, gözümüz olur. Bu anlatılanları uzakta gerçekleşen bir masal olarak dinlemeyelim. Elimizden, saçımızdan, gözümüzden, yediğimiz yemeklerden oturduğumuz sandalyeye kadar her an her şeyde bu mükemmel düzen sürekli sürdürülmektedir. Yaratıcımız bizim için her an her şeyi ince bir hesapla ve büyük bir kudretle ayakta tutmaktadır. Atomdaki tüm bu hareketler, atomda var olan tüm kuvvetler, maddenin ve bizim var olmamızı sağlamaktadır.

O’na (Allah’a) mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir.

25-Furkan Suresi 2

DAHA NE OLACAK?

Tüm Evren’de 10^{80} adet parçacık olduğu tahmin edilmektedir. Bu sayıyı daha iyi anlamak için 1 sayısının arkasına 80 tane sıfır yazın ve bu sayının büyüklüğünü düşünün. İşte tüm bu parçacıklar çok kompleks, çok ince ayarlanmış kuvvetlerle, çok ince dengeler içinde hareketlerini her an sürdürürler. Tüm bu parçacıkların birbirleriyle uyumlu hareketlerinin sonucunda ortaya çıkan kuyruklu yıldızlar, süpernovalar, gezegenler de çok kompleks, çok ince ayarlanmış, çok mükemmel hesaplanmış bir şekilde hareket ederler. Gücü, kudreti, tasarımı görmek isteyene daha ne lazım acaba? Bu bölümde atomun yapısının çok kompleks, çok mükemmel, çok ince tasarımlı olduğunu kısaca göstermeye çalıştık. Eğer atomu derinlemesine incelersek hayretimiz daha da artar ve mükemmelliğe daha da çok tanık oluruz. Şunu da ekleyelim ki Big Bang’den sonra atom parçacıklarının ortaya çıkışı da çok ince şekilde planlanmıştır. Patlamanın her anındaki sıcaklık, atom parçacıklarının sayısı, her an devreye giren kuvvetler, bu kuvvetlerin şiddeti çok hassas değerlerle tasarlanmıştır. Bu değerlerin birinin bile sağlanamaması durumunda ne madde, ne atom, ne Evren var olurdu, ne de biz var olabilirdik. Tüm bu bahsettiğimiz değerlerdeki en ufacık değişim varlık, düzen, galaksiler ve atom yerine kaosu ve yokluğu getirecektir. Bir patlamanın karmaşa ve kaos oluşturması beklenirken; Allah bu patlamayı öyle bir ayarlamıştır ki, bu patlamayla tüm fizik kuralları, mükemmel bir düzen, galaksiler, atomlar oluşturmuştur.

Evren’in yaratılışında saniyelerden ufak birimlerin bile çok önemli etkileri olmuştur. Steven Weinberg meşhur *“İlk Üç Dakika”* kitabının yazarıdır ve Evren’in ilk dakikalarındaki kritik ayarları onun şu sözleri de göstermektedir: “Evren’de ilk birkaç dakikada gerçekten de eşit sayıda parçacık ve karşıt parçacık oluşmuş olsaydı, sıcaklık bir milyar derecenin altına düştüğünde, bunların tümü yok olur ve ışınım dışında hiçbir şey kalmazdı. Bu olasılığa karşı çok iyi bir kanıt vardır: Var olmamız. Parçacık ve karşı parçacıkların yok olmasının ardından şimdiki Evren’in maddesini sağlamak üzere geriye bir şeylerin kalabilmesi için, pozitronlardan biraz daha çok elektron, anti protonlardan biraz daha çok proton ve anti nötronlardan biraz daha çok nötron var olmalıydı.” Tüm veriler çok açık bir şekilde başlangıçtaki

patlamanın özel bir tasarımla yapıldığını, patlama sonrası her oluşumun büyük bir kudretle, büyük bir planla, büyük bir sanatla gerçekleştirildiğini göstermektedir. Atomun yapısına kısaca değindiğimiz gibi, Büyük Patlama sonrasında atom parçacıklarının oluşumuna da kısaca değindik. Bu konu derinlemesine incelendiğinde yaratılışın mükemmel planlanmışlığına hayranlık kat ve kat artacaktır. Atomun mevcut muhteşemliği, atomun parçacıklarının ince planla ortaya çıkışının dışında, bu parçacıkların nasıl olup da atoma dönüştüğü de üzerinde çok düşünülmesi gereken ayrı bir olağanüstülüktür. 10 üzeri 80 tane parçacık birbirini iten ve çeken yüklerle, ince dengelerle, büyük kuvvetlerle örülü atomlara dönüştürülmese; ne "ben" dediğimiz varlık, ne okuduğumuz bu kitap, ne üzerinde var olduğumuz bu Dünya var olabilirdi. Görüldüğü gibi teleskopla Evren'in derinliklerine çıkmak da, elektron mikroskobuyla maddenin derinliklerine inmek de hep aynı şeyleri göstermektedir: Allah'ın sanatının muhteşemliğini, Allah'ın kudretinin sınırsızlığını, Allah'ın ilminin mükemmelliğini, Allah'ın planlarının eşsizliğini...

Evren'in, yerin ve bunlarda bulunanların mülkü Allah'ındır.
O'nun her şeye gücü yeter.
5-Maide Suresi 120

KARADELİKLER: BÜYÜK BİR YEMİN

75- Hayır, yıldızların düştükleri yere (mevkilerine) yemin ederim.
76- Eğer bilirseniz, gerçekten bu büyük bir yemindir.
56-Vakıa Suresi 75-76

75. ayette yıldızların "düştükleri yer" diye tercüme ettiğimiz ifadenin Arapçası "mevki" kelimesidir. Aynı kelime 18-Kehf Suresi 53. ayette de geçer ve orada da suçluların cehenneme düşmesindeki "düşmeyi" ifade etmek için kullanılır. Bu kelimenin kökü Arapça "vakaa"dır ve Kuran'da "düşmek, vaki olmak, gerçekleşmek" anlamlarında kullanılır. Yıldızlar bünyelerinde hidrojen bombaları patlatarak yaşar. Bu patlamalarda bir kısım madde enerjiye dönüşür ve çok büyük bir sıcaklık açığa çıkar. İki milyon kilo kömürü yakarak elde edeceğiniz enerjinin tamamını sadece bir gram maddeyi enerjiye dönüştürerek elde edebilirsiniz. Örneğin orta boy bir yıldız olan Güneşimiz'de her saniye dört milyar kilo madde enerjiye dönüşür. Yani bir saniye gibi ufak bir zaman diliminde sekiz milyon kere trilyon ton kömüre eşdeğer sıcaklık ortaya çıkar. Bir yıldız bütün maddesinin az bir kısmını yakıt olarak kulanır ve bu yakıt bitince yıldızlar da ölür. Allah'ın canlılar için takdir ettiği doğum ve ölüm yıldızlar için de takdir edilmiştir. Her yıldızın muhakkak bir sonu vardır.

YILDIZLARIN DÜŞÜŞÜ VE BÜYÜK YEMİN

Kuran'da birçok varlığın, olayın üzerine yemin edilerek, bunlara dikkat çekilmiştir. Yıldızların düştükleri yerlere de böyle dikkat çekilmekle beraber, ilgili ayetlerde özel bir durum da oluşmuştur. Yıldızların düştükleri yerlere yemin edildikten bir

ayet sonra bu yeminin büyük bir yemin olduğunun söylenmesiyle özel durum oluşmuştur. Çünkü Kuran'da bu tarzda birçok yemin olmasına rağmen bir tek burada bu yeminin büyüklüğüne dikkat çekilmiştir. Birazdan yakıtını tüketen yıldızların ölümünde ortaya çıkan müthiş sayısal değerleri göreceğiz. Evren'in en büyük sayısal değerlerinden bir kısmının yıldızların ölümünde ortaya çıkması ayette "Eğer bilirseniz, gerçekten bu büyük bir yemindir" denmesinin ne kadar anlamlı ve yerinde olduğunu ortaya koymaktadır.

Fizikle uğraşan herkes Evrendeki en ilginç olaylardan birinin karadelikler olduğunu bilir. Büyük yıldızlar (Güneşimiz'in 3 katından daha fazla büyüklüktekiler) ömürlerini bir karadelik olarak tamamlarlar. Enerjilerini tüketen bu yıldızlar şiddetli bir şekilde büzüşür. Çok küçük bir hacme büzüşen dev yıldız, müthiş bir yoğunluğa ve çekim gücüne sahiptir. Bu çekim gücü o kadar şiddetlidir ki saniyede 300 bin kilometre hızla hareket eden ışık bile bu çekim gücünden kurtulamaz ve karadelikler yakınlarından geçen ışığı bile yutar. Bu çekim gücü bir yıldızın kendi üstüne düşmesi (büzüşmesi) sonucu oluşur; fakat daha sonra birçok gezegen, birçok yıldız da bu şiddetli çekim alanına düşer. Yani karadelikler kendi dışındaki yıldızların da "düşme alanı" olmaktadır. Teleskopla görülemeyen karadeliklerin varlığı, çevredeki yıldızların maddesini anafor gibi kendi içlerine çekmeleri; civarlarındaki her ışını, yıldızı yutmalarından anlaşılabilir.

Yıldızların kendi içlerine çökmesiyle oluşan ve daha sonra diğer yıldızları da çekimleriyle içlerine düşüren müthiş çekim kuvvetine sahip karadelikler, Vakıa

Suresi'nin 75. ve 76. ayetleriyle tam bir uygunluk göstermektedirler. Kuran'ın indiği dönemde yıldızların sonu, yıldızların son bulup karadeliğe dönüşmeleri ve bunun önemi bilinmiyordu. Yıldızların son bulurken karadeliğe dönüşmeleri de, geçirdikleri tüm aşamalar da çok enteresandır.

Bazı yıldızlar daha değişik süreçlerle son bulurlar. Bunların bazısı yakıtını bitirince önce büyümeye, şişip kabarmaya başlar. Önceleri 15 milyon derece kadar olan sıcaklık yükselerek 100 milyon derece kadara varır ve yıldız kırmızı dev veya süper dev olur. Bir süper devin kapladığı alan o kadar büyüktür ki Güneşimiz gibi 60 milyon taneden fazlasını içine rahatlıkla alabilir. (Tüm bu büyüklükler, karadeliğin çekiminin büyüklüğü gibi Vakıa Suresi 76. ayette işaret edilen "büyüklüğü" hatırlatmaktadır.) Kırmızı devlerin bazıları sıkışır ve beyaz cüce olur ve bunların ufak bir parçasının ağırlığı milyonlarca kiloya denk gelmektedir. Daha büyük yıldızlar ise nötron yıldızlarına (pulsarlara) dönüşürler. Nötron yıldızlarında madde çok daha yoğundur, burada bir çay kaşığı kadar madde bir milyar ton kadar gelebilmektedir. Evren'deki tüm bu müthiş gelişmeler her an yaşanırken, biz Dünyamız'da ne müthiş patlamalardan, ne olağanüstü çekimlerden, ne de yüksek ısılı kaynamalardan zarar görmeden yemek yeriz, uyuruz, spor yaparız, koşarız, sohbet ederiz... Kısacası yaşamaktayız, daha doğrusu yaşatılmaktayız. Çok mükemmel bir şekilde ve çok ince hesaplarla...

VURUŞLU YILDIZ

1- Ve Evren'e ve Vuruşlu'ya(Tarık'a)
2- Vuruşlu (Tarık) nedir kavrayabilir misin?
3- O delici yıldızdır.
86-Tarık Suresi 1-3

Kuran'ın 86. Suresi'nin adı Tarık'tır. Tarık "tark" kökünden türeyen bir kelimedir. Kelimenin aslı "vurmak, çarpmak" anlamlarına gelir. "Yol" anlamına da gelen "Tarık", yolcular ayaklarını vurarak yol aldığı için bu kökten türemiştir. Kuran çevirilerinin birçoğunda "Tarık" kelimesi özel isim gibi yazılıp, anlamı çeviride verilmemiş, fakat açıklamalarda anlam açıklanmıştır. Oysa kelimenin en temel anlamı olan "Vuruş" diye ayet çevrilirse, kozmolojik fizik ile ilgilenenler ilginç bir bağlantıya tanıklık edebilirler.

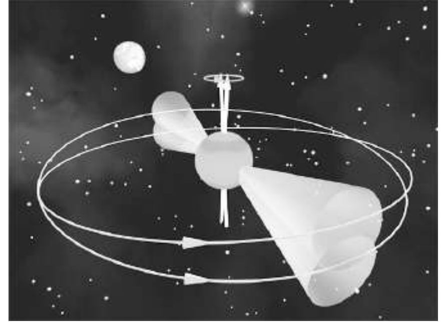
EVREN'İN KÜÇÜK YEŞİL ADAMLARI

1967 yılında İngiltere Cambridge Üniversitesi'nde Jocelyn Bell, düzenli ve ısrarlı bir radyo sinyali yakalar. Radyo sinyalinden kalbin vuruşları gibi düzenli vuruşlar gelmektedir. O dönemde Uzay'da böyle düzenli vuruşların kaynağı olabilecek bir gök cismi bilinmiyordu. Bu yüzden bu sinyallerin, başka gezegenlerdeki akıllı yaratıklar tarafından gönderildiğine kanaat getirildi. Büyük bir heyecanla davetiyeler bastırıldı, basın kuruluşlarına haber verildi ve LGM adı verilen görkemli bir seminer düzenlendi. LGM (Little Green Men) "Küçük Yeşil Adamlar" demektir ve bu isim, Evren'deki akıllı yaratıklarla irtibat kurulduğunu simgelemektedir. Çok kısa bir süre sonra söz konusu sinyallerin kaynağının nötron yıldızlarının çok büyük bir hızda dönmeleri olduğu anlaşılır. Böylece nötron yıldızlarının bu çeşidine "Pulsar" adı takılacaktır. Jocelyn'in buluşu uzaylılarla irtibatı sağlayamamıştır ama Pulsarların

keşfini sağlamıştır. İngilizce'de "pulsate", nabız gibi vuruşları ifade eden bir kelimedir. "Pulsation" da "vuruş, titreşim" demektir. Nötron yıldızlarının bu çeşidine takılan "Pulsar" ismi de Kuran'da geçen "Tarık" yani "Vuruş" ismiyle uyumludur.

PULSAR'I KAVRAYABİLİR MİSİNİZ?

Tarık Suresi'nin ikinci ayetinde "Vuruşlu yıldızın(Tarık'ın)" insan zihni tarafından kavranmasının zor olduğu vurgulanmaktadır. 2. ayette geçen "Ve Ma Edrake" ifadesinde geçen "edrake" kelimesi Türkçe'mize "idrak etmek" olarak Arapça'dan girmiştir ve "kavramayı, anlamayı" ifade etmektedir. Pulsar'ı incelediğimizde ayetin bu mucizevi yönüne de tanık olmaktayız. Pulsar'ın içinden alacağımız bir kaşık madde bir milyar ton gelmektedir. Pulsar'dan alacağımız çok ufak bir maddeyi eğer yeryüzüne bıraksak Dünyamız'ın öbür ucuna kadar bir delik açıp çıkardı. Oysa Dünya'daki birçok maddenin bir kaşığı birkaç gramı geçmez. Sırf bunu düşünmek bile Pulsar'ın kavranması ne kadar güç bir yıldız olduğunu ortaya koyar. Güneş'in birkaç misli büyük yıldızlar sıkışarak Pulsar'ı oluşturur. Oysa bir Pulsar'ın çapı 15-20 km'dir. Dünyamız'ı aynı şekilde sıkıştırsak Dünyamız metrelerle ifade edilen bir çapta bir küre olurdu. Dünyamız 24 saatte kendi etrafındaki dönüşünü tamamlar, oysa Pulsar bir saniyede defalarca kendi etrafında döner. Pulsar'ın hem dönüşündeki hızı, hem tüm bu bilgiler Tarık Suresi'nin 2. ayetinde "Vuruşlu yıldızın (Tarık'ın, Pulsar'ın)" kavranmasının ne kadar zor olduğunun belirtilmesiyle oldukça uyumlu gözükmektedir.

HAYDİ KAFADAN SALLAYARAK BİR MUCİZE ÜRETİN

Ayette geçen yıldızın Saturn, Venüs gibi yıldızlar olabileceğine dair eskiden tahminler yapılmıştır. İlk Boşnakça Kuran tercümesini yapan Mustafa Mlivo bu tahminlerin hatalı olduğunu, Tarık'ın Pulsar olduğunu söyleyerek özetle şöyle demektedir:

"86 Tarık Suresi 1-3 ayetlerde şunlardan bahsedilir:

1-Vuruş yapmak

2- Bir yıldız olmak

3- Delmek

Uzaydaki hiçbir gök cismi bu kriterleri karşılamaz (Pulsar dışında) çünkü;

- Hiçbir gök cismi vuruşlar şeklinde tarif edilemez
- Ayette bahsedilen yıldızdır.(Satürn, Venüs gibi gök cisimleri gezegenlerdir.)
- Pulsar güçlü radyasyon ve radyo dalgaları yaymaktadır. 3. ayette geçen "sakıb" kelimesi "karanlığı delmek, nufüz etmek" anlamlarına sahiptir."

Görüldüğü gibi ancak 1970 yılına gelindiğinde yeni keşfedilen bir yıldızdan Kuran 1400 yıl önce bahsetmektedir. Vuruşları olan bir yıldızın ne anlama geldiğini binlerce yıldır kimse tahmin edemediğinden "Tarık" kelimesi özel isim gibi Arapça'sının aynısıyla çevrilmeden çevirilere yazılmış, ancak dipnotlarda, sözlüklerde ve tefsirlerde anlamı açıklanmıştır. Gökyüzünde çok ince hesaplarla, çok muhteşem olaylar oluşmaktadır. Hiç kimsenin kafadan iki cümle atıp da gökyüzünde oluşan olaylar hakkında isabetli bir tahmin yapabilmesi, dediğine uyacak bir cismin gökyüzünde tesadüfen bulunması beklenemez. Kuran'ın her cümlesinde, her kelimesinde nasıl inceliklerin olduğu, Kuran'ın her sorusunda, her vurgusunda ("Vuruşlu nedir, kavrayabilir misin?" örneğinde olduğu gibi) nasıl derin anlamların saklı olduğu Kuran ne kadar çok araştırılırsa o kadar iyi anlaşılmaktadır.

HER BİRİ BİR YÖRÜNGEDE

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur.
Her biri bir yörüngede yüzüp giderler.
21-Enbiya Suresi 33

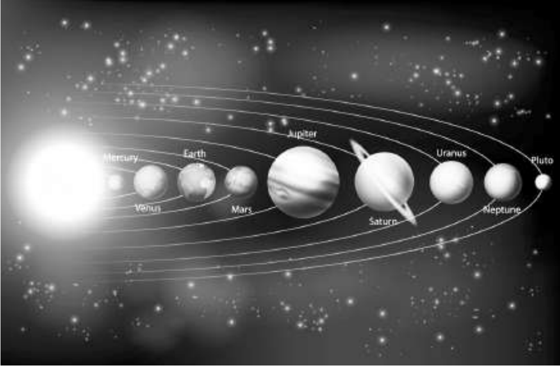

Ayette "her biri" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça'sı "küllü"dür. Bu kelime "hepsi, her biri" anlamlarına gelmektedir. Arapça'da adedi iki olan nesneler için "tesniye" denilen özel ikilik takısı kullanılır. Ayette, Güneş ve Ay olmak üzere iki gök cisminin yörüngedeki hareketlerinden bahselir. Oysa ayette "tesniye" kullanılmaması en az üç tane gök cismine işaret edildiğini akla getirmektedir. Gece ve gündüzün oluştuğu yerin Dünya olduğu düşünülürse ayetin işaret ettiği diğer gök cisminin Dünya olduğu anlaşılır. Ayette yörünge diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça'sı ise "felek"tir. Bu kelimeyle "yıldızların, gezegenlerin hareket ettiği yörünge" belirtilmektedir.

HER KELİMENİN KULLANILIŞINDAKİ MUCİZE

Görüldüğü gibi ayetlerde her kelimenin, her takının kullanılmasında büyük incelikler vardır. Aynı ayette "yüzüp gitmek" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça'sı "sebehe"dir. Bu kelimenin anlamı ve Güneş'in, Ay'ın, Dünya'nın hareketlerinin bu kelimeyle anlatılmasının uyumu şöyle açıklanmaktadır:

"Kendi öz hareketiyle yer değiştirmeye işaret eden Arapça kelime "sebehe" fiilidir. Fiilin bütün anlamları bir yer değiştirmeyi içermekte ve bu yer değiştirme, yer değiştiren cismin kendi öz hareketiyle birlikte gerçekleşmektedir. Cismin yer değiştirmesi su içinde olursa buna "yüzmek" denir, yer değiştirme yerde meydana geldiğinde bu kendi bacaklarının hareketiyle olan yer değiştirmedir. Bu yer değiştirme

Uzay'da olursa o takdirde bu kelimenin içerdiği anlamı yansıtabilmek ancak kelimeyi, kelimenin kökündeki esas anlamda kullanmakla mümkün olur. Öyleyse ayetlerdeki "sebehe" kelimesini "kendi öz hareketiyle yer değiştirir" şeklinde anlamak doğru olacaktır. Böyle bir anlamın doğruluğu aşağıdaki nedenlere dayanır:

- Ay kendi ekseni üzerinde kendi öz dönüş hareketini, Dünya etrafında icra ettiği tam bir devriyle aynı zamanda yapar, yani 29.5 gün kadar bir zamanda tamamlar. Öyle ki bize hep aynı yüzünü gösterir.

- Güneş kendi ekseni üzerinde kendi öz hareketini yaklaşık 25 günde tamamlar. Yani ekseni üzerinde döner. Bu gök cismi bütün halinde bir dönüş hareketiyle akıntı içerisinde olduğundan ekvator bölgesinin kendi ekseni üzerinde dönme hızı, kutuplar bölgesinin kendi ekseni üzerinde dönüş hızından farklıdır.

Görülüyor ki Kuran'da "sebehe" fiilinden bir anlam inceliğiyle Güneş ve Ay'ın kendi öz hareketlerine işarette bulunulmaktadır. Bu hareketler ise çağdaş ilmin verileriyle doğrulanmıştır. Güneş ve Ay'ın bu kendi öz hareketlerini miladi 7. yüzyılda yaşamış bir insanın -kendi zamanında ne kadar alim dahi olsaydı, ki Muhammed Peygamber için böyle bir durum söz konusu değildir- hayal etmiş olabileceği düşünülemez."

GÜNEŞ SİSTEMİMİZDEKİ DÜZENLEMELER

Güneş'in, Ay'ın, Dünyamız'ın hareketleri çok ince bir düzenle, Dünya'daki hayatı olumsuz şekilde etkileyecek hiçbir oluşum gerçekleşmeden devam etmektedir. Tam tersine bütün oluşumlar Dünya'daki hayatı ve çeşitliliği mümkün kılacak şekilde yaratılmaktadırlar. Dünya Güneş etrafında eğilmiş bir vaziyette dolanmaktadır. Bu eğim 23 derece 27 dakikadır. Bu eğim sayesinde Dünyamız'da mevsimleri yaşarız. Her mevsimin farklı tabloları, bitkilerin büyüme düzeni hep bu yaratılmış olan eğimle mümkün olmaktadır. Dünyamız'ın kendi ekseninde yaptığı dönüş ekvatorda saatte 1670 km hıza ulaşmaktadır. Oysa 20 km. hızla giden bir arabada bile yol aldığımızı fark ederiz. Dünya kendi ekseni boyunca dönmeseydi Güneş'e bakan yüz

daima gündüz, bakmayan yüz ise daima gece olacaktı. Böyle bir Dünya'da ne bitkiler yaşayabilirdi, ne de canlılık oluşabilirdi...

Ne Güneş'in Ay'a erişmesi, ne de gecenin gündüzü geçmiş olması uygun değildir. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler.
36-Yasin Suresi 40

Gerek Güneş'in, gerek Ay'ın, gerek Dünyamız'ın tüm hareketleri hiçbir karışıklık olmadan, hiçbir aksama oluşmadan devam etmektedir. Güneş Sistemimizde her türlü detay çok ince ayarlarla planlanmıştır. Başımızı Evren'in neresine çevirsek büyük bir ihtişama, çok ince hesaplara, harika sanatlara rastlarız. Yeter ki Allah'ın yaratışları üzerine düşünelim, aklımızı çalıştıralım, Yaratıcımızdan kaçmayalım. Yaratıcımız, aklını çalıştırmak isteyenler için kudretini, merhametini, sanatını gösteren delilleri Evren'in her yerinde sergilemektedir.

190- Şüphesiz Evren'in ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde aklını ve gönlünü işletenler için çok deliller vardır.
191- Onlar ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah'ı hatırlarlar, Evren'in ve yerin yaratılışı konusunda derin derin düşünürler "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateş azabından koru."
3- Ali İmran Suresi 190-191

EŞLER HALİNDE YARATILIŞ

Yeryüzünün bitirdiklerinden, kendi benliklerinden ve daha bilmediklerinden bütün eşleri yaratan çok yücedir.

36-Yasin Suresi 36

Ayette geçen "Ezvac" kelimesi "zevc"in çoğuludur ve "çift, eş" anlamlarına gelmektedir. Osmanlıca'da karı-kocanın, zevc-zevce diye tanımlanması da bu kelimeye dayanmaktadır. Görüldüğü gibi bu kelime çift oluşları ifade etmektedir. Ayette eşler halinde yaratılışa 3 örnek verilmektedir:

a) Toprağın çıkardığı çiftler: Toprağın çıkardığı eşler deyince akla ilk gelen bitkilerdeki dişilik ve erkeklik özelliğidir.

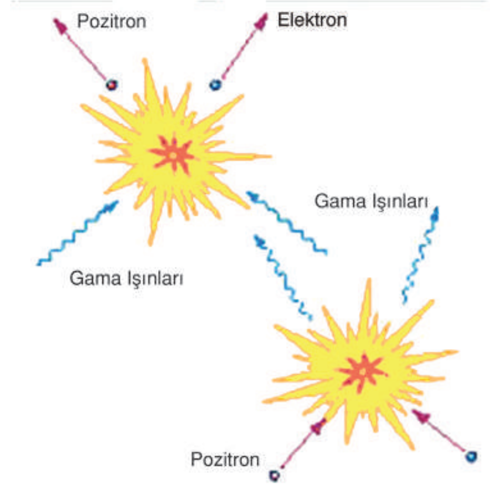
b) Kendi benliklerimizden çiftler: İnsanların dişi-erkek şeklinde yaratılışlarıdır.

c) Bilinmeyen çiftler: Evren'deki eşli yaratılışların birçoğundan Kuran'ın indiği dönemde insanların haberi yoktu. Aslında bütün evreni oluşturan madde çiftli yaratılışın üzerine kurulmuştur. Bu bölümde özellikle bunları işleyeceğiz.

NOBEL ÖDÜLÜ GETİREN KEŞİF

Evren'deki tüm maddelerin yapı taşı atomlardır. Tüm Evren'deki yaratılışın nasıl eşler halinde olduğunu merak eden bir kişi maddenin bu en küçük parçasını inceleyip bu konuda bir yargıya varabilir. Eğer maddenin en küçük parçası eşli yaratılışa dayanıyorsa; Evren'deki her şey bu küçük parçalardan yaratıldığına göre, her şey eşlerden yaratılmış demektir. Atom üzerindeki çalışmalar ilerledikçe var olan parçacıkların sırf protonlardan, nötronlardan, elektronlardan oluşmadığı, atomun sandığımızdan da kompleks, daha hassas, daha mükemmel bir yapısı olduğu anlaşıldı. Atomun küçük parçaları için bile eşler halinde yaratılış hüküm sürmektedir.

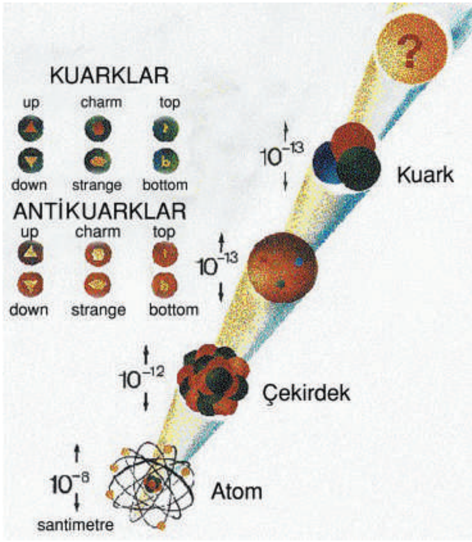
- Protona karşı eşi anti-proton vardır.
- Elektrona karşı eşi pozitron vardır.
- Nötrona karşı eşi anti-nötron vardır.

Maddenin eşler halinde yaratılışı fiziğin en önemli keşiflerindendir. İngiliz bilim adamı Paul Dirac bu konudaki çalışmalarından ötürü 1933 yılında Nobel Fizik Ödülü'nü almıştır. Allah'ın her şeyi tüm detaylarıyla planlaması, Evren'in yaratılışında protonların, elektronların, nötronların ve bunların eşlerinin sayılarının belirlenmesinde de kendini göstermektedir. Elektronu ve eşi pozitronu örnek olarak ele alalım. Bu ikisi bir araya gelirse enerji açığa çıkar. 10 birim elektrona karşı 15 birim pozitron olursa, 10 birim elektron ile 10 birim pozitron yok olur, 5 birim pozitron kalır. İkisinin sayısı eşit olursa sadece enerji açığa çıkar, geriye hiç elektron ve pozitron kalmaz. Yani gerek protonların, gerek elektronların, gerek nötronların var olabilmesi karşı karşıya geldikleri eşlerinden sayıca fazla olmalarına bağlıdır. Bu arada elektron, proton ve nötronların kendi aralarındaki sayısal dengeleri de çok önemlidir. Örneğin elektronların sayıca protonlardan az olduğu bir durumda Evren'de canlılık oluşamazdı. Şu andaki varlığımız tüm bu hesapların ince bir şekilde yapılmasıyla mümkün olmuştur. Binlerce ayrı oluşumdan biri bile, rastlantılara, rastgeleliklere bırakılsaydı bugün var olamazdık. Yaratıcımızın her şeyden haberdar olması, her şeyi kontrol etmesi, sonsuz kudreti sayesinde var olabiliyoruz.

ZITLIKLARIN BİRLİĞE HİZMETİ

Daha önce de dediğimiz gibi Kuran'ın bilimsel alanla ilgili işaretlerinin dikkat edilecek tek yanı Peygamberimiz dönemindeki insanların bilgileriyle bu açıklamaların yapılamayacak olması değildir. Elbette ki bu da çok önemlidir. Fakat bu ayetlerde geçen bilimsel bilgileri incelediğimizde Allah'ın kudretinin, sanatının, ilminin, planlarının muhteşemliğini görmemiz de çok önemlidir. Örneğin Kuran'ın, Evren'in bir teklikten, bir bitişiklikten yaratıldığını söylemesi (2. Bölümde açıkladık: 21-Enbiya

Suresi 30. ayet) incelenerek; Kuran'ın insan sözü olamayacağının, Peygamberimiz'in dönemindeki herhangi bir kimsenin bu bilgiyi bilemeyeceğinin ortaya konması çok önemlidir. Fakat aynı zamanda bu bilginin; Allah'ın maddeyi, Evren'i yarattığını ispatladığının, Allah'ın Evren'i yaratışını bilinçli bir şekilde, belli gayelerle, büyük bir kuvvetle gerçekleştirdiğini gösterdiğinin bilinmesi de çok önemlidir. Bu yüzden kitabımızı yazarken Kuran'ın ayetlerindeki bilimsel mucizelerin varlığı kadar, bu bilimsel bilgilerin nasıl Allah'ın varlığını, kudretini, sanatının ihtişamını gösterdiğini; birbirinden ayırmadan, içiçe bir şekilde açıklamaya çalışıyoruz. Kısacası bizim için Kuran mucizelerinin varlığı kadar, bu mucizeleri gerçekleştiren ayetlerin tüm boyutlarda düşündürdükleri de çok önemlidir.

Eşler halinde yaratılışa dikkat çeken ayetlerde de aynı noktaya dikkat etmeliyiz. Kuran'ın indiği dönemde Evren'in eşler halinde yaratılışının, oynadığı kritik rolün bilinmesi imkansızdı. Bu nokta çok önemlidir. Fakat bu nokta kadar Evren'deki çiftli yaratılışları incelediğimizde proton- anti-protonlardan nötron- anti-nötronların dengesine kadar görülen harikalar da çok önemlidir. Çünkü Kuran ayetleri sadece bir mucize olsun diye değil, aynı zamanda tüm bu çiftli yaratılışlar üzerinde düşünelim, Allah'ın yaratışındaki harikalıkları anlayalım diye de Evren'deki eşli yaratılışlara dikkatimizi çekmektedir.

Evren'deki eşli yaratılışların önemi proton ve nötronların içindeki kuarkların keşfiyle de devam etmiştir. Eşli yaratılış anti-parçacıklar dışında da kendini gösterir; atom altı seviyedeki en küçük parçacıkların her birinin bir eşi vardır. Laboratuvar çalışmalarından kuarkların da, leptonların da (en temel atom altı parçacıklar) ikişer ikişer yani eşli bir şekilde ortaya çıktıkları anlaşıldı. "Up" ve "Down", "Charm" ve "Strange" kuarklarından sonra "Bottom" adı verilen kuark bulununca, çiftli yaratılışın bilinci bilim adamlarına o kadar yerleşmişti ki "Top" kuarka adı daha bu kuark bulunmadan verildi. 1994 yılının Mayıs ayındaki Time dergisinin kapağı "Top" kuarkının keşfini haber veriyordu. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki

Fermi Laboratuvarları'nda yapılan çalışmalarla "Bottom" kuarkının eşi olan "Top" kuarkı keşfedilmişti.

Evren'deki tüm eşli yaratılışlar, Evren'in birlik ve bütünlük içindeki düzenine hizmet etmektedir. Ne "Up" ve "Down" kuarklarının, ne protonun ve anti-protonun, ne de Evren'deki artı ve eksi yüklerin bir bilinçleri vardır. Tüm bu düzenli oluşumlar, bilinçsiz maddenin en mikro düzeyinde yaratılmaktadır. Bu yaratılışlar sayesinde galaksiler, yıldızlar, gezegenler, bitkiler, hayvanlar, insanlar var olabilmektedir. Üstün bir kudret yaratmasaydı birbirine zıt-eş güçlerin, zıt-eş parçacıkların var olması da mümkün olmazdı. Bu birbirlerine zıt-eş güçlerin kaos yerine düzenli, renkli, olağanüstü bir Evren yaratması da mümkün olmazdı. İlk yaratılışı yapan, sondaki hedefleri belirleyen kim ise; ilk yaratılış anında eş güçleri ortaya çıkartan, son hedeflere varıncaya kadar bu eşleri bir "birlik" içinde çalıştıran kimse de O'dur. İbret almaya, aklını çalıştırmaya niyeti olanlar için Allah'ın Evren'de koyduğu deliller ortadadır.

Düşünüp ibret almanız için her şeyi eşler halinde yarattık.

51-Zariyat Suresi 49

1400 YIL ÖNCE ZAMANIN İZAFİLİĞİ AÇIKLANDI

Gökten yere işleri çekip çevirir. Sonra sizin saymakta olduğunuz bin yıla denk bir günde/dönemde O'na yükselirler.

32-Secde Suresi 5

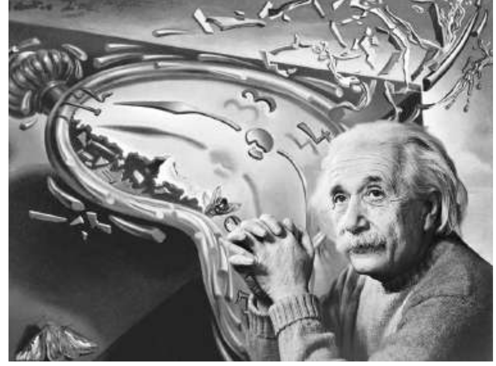
Melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl olan bir günde/dönemde O'na yükselirler.

70-Mearic Suresi 4

Tarih boyunca zamanın gerek Evren'de, gerekse mümkün olabilecek her ortamda her varlık için aynı şekilde işlediği tahmin edilmiştir. Bunu göz önünde bulundurduğumuzda Kuran'ın yukarıdaki ayetlerinin insan zihni için ne kadar köklü bir anlayış değişikliği getirdiği ortadadır. Kuran, değişik durumlarda "gün" kavramının değişeceğini, "bir günün" elli bin yıla eşit olabileceğini söylemiştir. Yüzlerce yıl muhtemelen "Acaba böyle bir şey nasıl olabilir?" itirazlarıyla karşılaşmış olan bu ayetlerin, aslında ne kadar önemli gerçeklere işaret ettiği son yüzyılda anlaşılmıştır.

Einstein'ın en meşhur keşfi "İzafiyet Teorisi"dir. Fizikle ciddi bir şekilde ilgilenmeyen birçok kişi hâlâ bu teorinin ne demek istediğini anlayabilmiş değildir. Oysa Kuran ancak bu teoriyle 20. Yüzyılda anlaşılabilen hususlara 1400 yıl önce işaret etmektedir. Einstein, izafiyet ile ilgili açıklamalarını "Özel İzafiyet Teorisi" ve "Genel İzafiyet Teorisi" diye iki çalışmada toplamıştır. İzafiyet Teorisi'ne göre ışık hızına yakın bir hızla hareket eden bir araca binen kimse için zaman daha yavaş akmaktadır. Dünya'daki bir kişi için 100 gün geçtiğinde, ışık hızına yakın hareket eden kişi için 50 gün geçebilmektedir. Bu bulgu "Özel İzafiyet Teorisi"nin

en ilginç sonucudur. Evren'de hız arttıkça zaman daha yavaş geçmektedir. Demek ki zaman aynı Kuran'ın işaret ettiği gibi izafi bir kavramdır. Değişik ortamlarda, değişik yerlerde, değişik hızlarda saatler farklı işlemektedir.

"Genel İzafiyet Teorisi" ise zamanın izafiliği konusunda çekim alanlarını ele almakta ve zamanın büyük çekim alanlarında daha yavaş geçtiğini göstermektedir. Demek ki Güneş'in üzerinde bir kişinin yürümesi mümkün olsa; bu kişinin saati de, biyolojik yapısı da, atomlarının düzeyindeki hareketlerin hepsi de yavaşlayacaktır. Yapılan birçok deney de bu bulguyu doğrulamaktadır. Örneğin böyle bir deneyi İngiliz Ulusal Fizik Enstitüsü yapmıştır. Araştırmacı John Laverty zamanı mükemmele yakın bir şekilde doğru gösteren (300 bin yılda sadece 1 saniye hata yapan) iki saati senkronize etti. Saatlerden biri Londra'daki laboratuvarda tutuldu, diğeri ise Londra'dan Çin'e gidip gelen bir uçağa kondu. Uçak yüksekten uçtuğu için, Dünya'daki çekim gücünden daha düşük bir çekimde hareket etmektedir. Yani zamanın uçakta daha hızlı geçmesi beklenmektedir (Genel İzafiyet Teorisi'ne göre). Yeryüzündeki bir kişiyle, uçaktaki kişinin maruz kaldıkları çekim farklılıkları aslında çok ufaktır. Bu çok ufak fark ancak bu kadar hassas bir saatle tespit edilebilirdi. Nitekim uçaktaki saatin saniyenin 55 milyarda biri kadar hızlı hareket ettiği tespit edildi. Böylece zamanın izafiliği deneysel olarak da onaylanmış oluyordu. Oysa zaman hakkındaki genel önyargıya göre iki saatin arasında hiçbir farkın olmaması gerekirdi. Bu tip deneyler, Kuran'ın zaman hakkındaki şartlanmışlıkları kırıcı ifadelerini desteklemektedir.

KURAN'DA GÜN KELİMESİNİN KULLANILIŞ TARZI

Secde Suresi'nin 5. ve Mearic Suresi'nin 4. ayetleri hem zamanın izafiliğine işaret etmekte, hem de "yevm" kelimesinin anlamının doğru anlaşılmasını sağlamaktadır. Arapça "yevm" kelimesi "gün" olarak çevrildiği gibi, aynı zamanda "dönem" olarak da çevrilebilmektedir. Yani Arapça "yevm" deyince sadece 24 saatlik gündüz ve geceden oluşan bir dönem olan "gün" anlaşılmaz, aynı zamanda genel anlamda "dönem" de "yevm" kelimesiyle kastedilmiş olabilir. Söz konusu iki ayette

bir "yevm"in bin senelik bir "yevm"e veya elli bin senelik bir "yevm"e eşit olabildiğinin söylenmesi bunun bir delilidir. Bu açıklamanın iyi anlaşılması Evren'in ve yeryüzünün altı "yevm"de yaratıldığını söyleyen Kuran ayetlerinin doğru bir şekilde anlaşılmasını sağlar (Bakınız: 7-Araf Suresi 54, 11-Hud Suresi 7, 10-Yunus Suresi 3, 25-Furkan Suresi 59, 32-Secde Suresi 4, 57-Hadid Suresi 4). Altı "yevm"de yaratılmadan bahsedilen ayetlerde altı "dönem"de yaratılmadan bahsedildiğini anlamak gerekir.

Böylece Kuran'ın "yevm" kelimesini kullanış tarzı Yahudilerin ve Hıristiyanların da altı günde yaratılmadan neyi anlamaları gerektiğini açıklamakta, onların da anlayışlarına katkıda bulunmaktadır. Uzay fiziğindeki tüm bulgular, Evren'in ve Dünyamız'ın ayrı devirlerden, aşamalardan geçip yaratıldığını ortaya koymaktadırlar. Gaz bulutlarından galaksilere, Dünyamız'da ilk atmosfere, suların, madenlerin oluşumuna kadar hep değişik aşamalar, değişik dönemler geçmiştir. Bu noktada Evren'in farklı "dönemler"den geçip yaratıldığının söylenmesi de Kuran'ın bir mucizesidir. Bu dönemlerin nasıl altı döneme bölünüp incelenebileceğini başka bir yazımıza bırakıyoruz. Fakat Evren'in ayrı dönemlerden geçip oluştuğu hiç kimsenin itiraz edemediği bir gerçektir.

Eski Mısır, Çin, Hint uygarlıklarının Evren hakkındaki görüşlerini inceleyelim. Kimisi Evren'i kaplumbağaların sırtına oturtmuş, kimisi Evren sonsuzdan beri varmış gibi açıklamalarda bulunmuştur. Tüm bu uygarlıklardan hiçbiri Evren'in değişik devirlerden geçip oluştuğu gibi önemli bir noktanın altını çizmemişlerdir. Kuran böylece önemli bir noktaya işaret etmekte ve Yahudilerin, Hıristiyanların "gün" kavramını doğru yorumlamalarına da yardımcı olmaktadır (İbranice "gün" anlamındaki aynı yapıya sahip "yowm" kelimesinin de "dönem" anlamını taşıdığını söyleyen Yahudi ve Hıristiyan teologlar olmuştur). Ayrıca Kuran'da; Yahudilerin "Allah altı günde Evren'i ve yeryüzünü yarattı, yedinci günde ise dinlendi" iddiası düzeltilmekte ve Allah için yorgunluğun söz konusu olmadığı söylenmektedir:

Andolsun Evren'i, yeryüzünü ve ikisinin arasında bulunanları altı dönemde/ günde (yevm) yarattık, hiçbir yorgunluk da duymadık.
50-Kaf Suresi 38

Zamanın izafiliğinin anlaşılması Kuran'ın açıklamalarının daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunabilir. Örneğin Kuran'da insanların yeniden diriltildiklerinde Dünya'da çok kısa bir süre kaldıklarını zannedecekleri söylenmektedir. Zamanın izafiliği anlaşıldıktan sonra Kuran'ın bu izahı da, "Ölüler kıyamete kadar ne yapacaklar" sorusunun cevabı da anlaşılabilmektedir. Dünya'daki zamanı her şartta tek geçerli mutlak zaman olarak gören zihniyetin bu soruları, zamanın izafiliğinin anlaşılmasıyla cevabını bulmaktadır. Ölen bir insan Dünya'daki zaman boyutuna bağımlı olmadığı için kendisinden sonra geçen binlerce yıl onun için bir gün hükmünde bile var olmamaktadır.

Onları toplayacağı gün sanki sadece birbirleriyle tanışacakları gündüzün bir saati kalmışlar gibi gelir.
10-Yunus Suresi 45

112- Dedi ki "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?"
113- Dediler ki "Bir gün veya bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor."
23-Muminun Suresi 112-113

HANGİMİZ MİLYARLARCA YIL BEKLEYİP SIKILDI?

Evren'in yaratılmasından insanın yaratılmasına kadar neden on dört milyar yıl kadar zaman geçtiği de zamanın izafiliğinin anlaşılmasıyla anlaşılır. Bambaşka bir pozisyonda on dört milyar yıl, bir dakika olarak, belki daha da kısa olarak algılanabilir. Bu sürenin uzunluğu bizim Dünya'daki mevcut algımız ve pozisyonumuza göredir. Evren'in ilk yaratılışından şu ana kadar on dört milyar yıl kadar zamanın geçmiş olduğu bilimsel verilerle desteklenmektedir. Aranızda hiç on dört milyar yıl bekleyip de sıkılmış olan var mı? İşte nasıl on dört milyar yıl önceden geçmiş olmasına rağmen, şu anda bu süreyi beklemekten kendini sıkılmış gibi hisseden yoksa, aynı şekilde öldükten sonra yeniden yaratılışa kadar bekleyip de sıkılan olmaz. Zamanın izafiliğinin anlaşılması, anlaşılması zor kabul edilen birçok sorunun çözümünü mümkün kılmaktadır. İzafiyet teorisi zamanın izafiliği gibi uzunlukların da izafi olduğunu ortaya koymaktadırlar. Buna göre Evren'in büyüklüğü bize göredir. Ayrı bir

hızda, ayrı bir algı şeklinde Evren'in büyüklüğü daha değişik şekilde algılanabilir. Buna göre uzayın büyüklüğüne ve de dünyanın küçüklüğüne bakıp da, bu izafiyete tabi ölçülerden dünyanın önemsizliğine dair bir argüman üretmek mümkün değildir.

İMKAN DELİLİ

Farabi, İbni Sina, Fahreddin Razi, Teftazani, Curcani gibi ünlü birçok müslüman düşünür imkan delilini Allah'ın varlığının kanıtlanmasında kullanmışlardır. Bu delilde mümkün olan varlıkların kendi kendine var olamayacaklarının, bunların zorunlu bir varlığa muhtaç olduğunun üzerinde durulur. Bu Evren ve canlılar gibi varlıklar "Mümkünül vücud", Allah ise "Vacibul Vücud" (Zorunlu Varlık) olarak değerlendirilir. Mümkün varlıkların varlığı, bir sebebe bağlıdır, bu varlıkların varlığı da, yokluğu da imkan dahilindedir. Mümkün varlıkların yokluğunu düşünmek bir çelişki doğurmaz. Oysa Zorunlu Varlık için durum tamamen farklıdır. Varlığı zorunlu olan Allah'ın yokluğu düşünülemez, bu düşünüldü mü açık bir çelişki ortaya çıkar. Hıristiyan aleminde ise Leibniz gibi filozoflar, imkan delilini benzer şekilde savunmuşlardır. Leibniz "yeter sebep ilkesi"ni merkeze alarak açıklamalarını yapar: "Evren mümkün varlıklardan meydana gelmiştir, Evren'in kendisi de mümkündür. Tüm sebepleri sonsuza dek geri de götürsek (ki bu imkansızdır) bu yine Evren'i açıklamaz. Evren yine mümkündür ve Evren kendi dışında bulunan 'Yeterli bir Sebebe' muhtaçtır. O halde Evren'i ancak Evren dışında 'Zorunlu Bir Varlık' yaratabilir."

Evren'in geçmişinin sonsuz olamayacağını, Evren'in bir başlangıcı olması gerektiğini, başlangıcı olanın kendi dışında bir sebebe ihtiyaç duyduğunu, bu sebebin ise Allah olduğunu Kindi ve Gazzali gibi İslam kelamcı ve filozofları savunmuştur. Batı felsefesinde bu yaklaşım "Kalam Cosmological Argument" ismiyle gündemdedir. Bu yaklaşımı çok kısa bir özetle şöyle aktarabiliriz: Sebeplerin sonsuza dek geriye gittiğini söylemek "Sonsuz geçtikten sonra biz var olduk" demektir. Oysa sonsuz, sonu olmadığı için geçilemeyen demektir, eğer bir sebep zinciri geçmişse bu onun sonlu olması demektir. Bir sebep zinciri geçip de, biz bugün varsak, bu bir "İlk Sebep"in varlığının ispatıdır. İlk Sebep'in varlığını kavranılmaz bulanlar olabilir. Fakat sonsuz sebep imkansızdır, imkansız olan ve kavranılmaz olan farklıdır. Örneğin bir uzay mekiğinin yapısı bizim için kavranılmaz olabilir. Fakat uzay mekiğinin varlığını inkar edemeyiz. Oysa beş sayısının on sayısından büyük olması imkansızdır. İmkansız olan hiçbir zaman gerçekleşmez. Aksi imkansız olduğuna göre (sonsuz sebebin geçip bu noktaya gelmemiz), ilk sebebin varlığı (kavranılmaz kabul edenler olsa da) zorunludur.

Bizim önerimiz son asırda bulunan bilimsel bilgilerin de katkısıyla İbni Sina'dan Leibniz'e birçok düşünürün kullandığı bu yaklaşımın, yeni bilimsel verilerin katkısıyla zenginleştirilerek yeniden formüle edilmesidir. İzafiyet Teorisi ile ilgili bulgular da bu amaç için kullanılabilir. Zamanın varlığının ancak zamanın yaratılmasının açıklanmasıyla yeterli bir açıklamaya kavuşturulabileceği, zaman ve zihin arasındaki uyumun ancak zaman ve zihin dışı bir ayarlayıcı ile mümkün olabileceği, zamanın da mümkün bir varlık olup Zorunlu, Mutlak bir Yaratıcıya gereksinimi olduğu "imkan delili"nin açıklamalarıyla birleştirilip kullanılırsa kanaatimizce kullanışlı felsefi argümanlar elde edilecektir.

Size delillerini gösteriyor.
Artık Allah'ın delillerinden hangisini inkar ediyorsunuz.
40-Mumin Suresi 81

Leibniz hem bilinen en büyük felsefecilerden biri, hem de bilinen en büyük matematikçilerden biridir. Evren'i "yeterli sebep ilkesi" çerçevesinde açıklaması Leibniz'in ünlü izahıdır. Resimde Leibniz, Prusya kraliçesi Sophie Charlotte'ye ders verirken görülüyor.

GÜNEŞ DE AKIP GİTMEKTEDİR

Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir.
Bu, Üstün Olan ve Bilen'in takdiridir.
36-Yasin Suresi 38

Tarihin çok uzun bir döneminde insanlar Dünya'yı sabit, Güneş'i ise Dünya'nın etrafında dönüyor zannettiler. Sonra Kopernik ile başlayan süreçte ise insanlar Güneş'in sabit bir şekilde ortada durduğunu, Dünya'nın ise sabit bir Güneş'in etrafında döndüğünü zannettiler. Bilimde devrim sayılan bu keşif çok önemliydi ama Güneş'in bu modelde sabit, durgun sayılması yanlış bir kanaatti. Daha sonra ise gelişmiş teleskopların sayesinde ve kozmoloji biliminin oluşturduğu birikimle Güneş'in de hareket ettiği, Dünya'nın hareket eden bir Güneş'in etrafında döndüğü anlaşıldı. Oysa Güneş'in bu şekilde hareketi Kuran'da 1400 yıl önceden açıklanmıştır. Güneş'in Dünya etrafında kısır döngü yaptığı fikrine ve Güneş'in hareketsiz bir şekilde durduğu fikrine karşın Yasin Suresi'nin 38. ayeti, Güneş'in bir hedefe doğru akıp gittiğini söyleyerek doğru modeli ortaya koymuştur. Böylece Kuran birçok konuyu olduğu gibi Güneş'in hareketini de doğru şekilde açıklayan bilinen ilk kaynaktır.

KURAN'IN TARZI VE BİLİMİN TARZI

Bir bilim kitabı ortaya koyduğu tezlerin ispatlarını, çıkış noktalarını göstermeye çalışır. Oysa Kuran her tezinin ispatlarını gösterme çabası gütmez. Kuran, Evren'in Yaratıcısı'nın gönderdiği vahiydir ve Evren'i, Yaratıcısı'nın diliyle, bir bilim kitabından farklı bir üslupla açıklar. Evren hakkındaki en temel bilgilerin Kuran'da ortaya konulmasından bin yılı aşkın bir zaman sonra ancak öğrenilebilmesi, Kuran'ın birçok ayrı konuda açıklamalar yapıp hiçbir konuda hataya düşmemesi, Kuran'ın, Evren'in Yaratıcısı'nın kitabı olduğunun delilidir. Kuran, bir

Dünyamız Uzay'da hızla hareket eden Güneş'in etrafında dönmektedir.

bilim kitabı gibi neden, niçin, ispat, bilimsel birikim gözetmeden birçok yerde doğrudan sonucu ortaya koymaktadır. Bilim ise tüm bu aşamaları katederek sonuca ulaşmaktadır.

Görüldüğü gibi Kuran'ın doğrudan sonucu ortaya koyuşu ile, bilimin deneylerden, gözlemlerden, formüllerden geçen süreci farklıdır ve farklı da olmalıdır. Bilim, sonuç ortaya konmuş olsa da metodolojisinin gereği olan tüm basamakları aşmak ve kendi yöntemiyle sonuca ulaşmak zorundadır. Bu yol bilimsel bilgi yapısının bir zorunluluğudur. Nitekim Kuran'ın gerek Evren'de, gerek Dünya'da araştırmalar yapmamızı söyleyen ayetleri bu yöntemi teşvik edici özelliğe sahiptir. Kimse bizim bu yazdıklarımızdan Kuran'ı ve bilimi yarıştırdığımızı sanmasın. Bizim göstermeye çalıştığımız, Kuran'ın bilimsel basamakları takip etmeksizin, doğrudan verdiği bilimin ilgi alanındaki konularla ilgili bilgilerin, bilimsel basamakların çıkılmasıyla onaylandığı ve Kuran'ın mucizeviliğinin doğrulandığıdır. Kuran, Evren'in Yaratıcısı'ndan gelmektedir. Evren'in Yaratıcısı ise zaten Evren ile ilgili tüm bilgilere sahiptir. Bu yüzden Allah, Kuran'da, Kuran'ın indiği dönemde bilimin ulaşmamış olduğu kimi bilgileri, insanlara sonuç olarak aktarır. Günü gelince bilim, formüller oluşturarak kullanır, gözlemler yapar, teknolojik buluşlarını gözlemlerde kullanır ve bilimsel birikim genişler. İşte bilimin takdire değer çabalarıyla varılan bu sonuçlarının önemli bir kısmı, Evren'le beraber bilimsel kuralları da Yaratan'ın kitabında önceden açıklanmıştır.

GÜNEŞ'İN HIZI

Güneş saatte 700.000 km'den daha büyük bir hızla Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı'na doğru hareket etmektedir. Dünya'nın hem kendi ekseni etrafında, hem Güneş'in etrafında dönerken, aynı zamanda Güneş Sistemi ile beraber hareket ettiği de unutulmamalıdır.

Güneş her sabah doğmakta, her akşam batmaktadır. Fakat tüm bu doğuşları ve batışları, her seferinde Evren'in ayrı bir noktasında gerçekleşmektedir. Dünya, Evren'de hiçbir zaman aynı noktadan bir daha geçmeden hareket eden bir Güneş'in etrafında yolculuk yapmaktadır. Kitabımızın sırf bu bölümünün başından bu satırlara kadar geçen süre içinde Güneş'in ve Güneş'e bağlı olarak Dünyamız'ın milyonlarca kilometre yol katettiğini düşünürsek ve inanılmaz hızdaki hareketlerden en ufak bir şekilde negatif olarak etkilenmediğimizi hatırlarsak, Allah'ın muhteşem düzeni ile karşı karşıya olduğumuzu hissedebiliriz.

GÜNEŞ'İN DOĞDUĞU YERLER

O, Evren'in ve yeryüzünün ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir, doğuların (Güneş'in doğduğu yerlerin) da Rabbidir O.

37- Saffat Suresi 5

Taşkın Tuna, Saffat Suresi 5. ayetinin mucizevi işaretini şöyle açıklar: *"Dünyamız'ın da çok değişik hareketleri vardır. Uzay'ın bir noktasından bir daha geçmemek üzere bütün sistemle birlikte Dünya da hareket halindedir. Dünya'nın yuvarlak oluşu sebebiyle bir yerde doğan Güneş aynı anda bir başka yerde batıyor. Gece gündüzü, gündüz de geceyi kovalıyor. O halde Güneş'in doğduğu 'yer' değil, 'yerler' söz konusudur. Yerkürenin her noktası için sabah saatleri değişiktir. Her yer ayrı ayrı saniyelerde Güneş'in doğuşunu bekliyor... Güneş'i Uzay'ın bambaşka yerlerinden 'doğarken' seyrediyoruz. Güneş aynı Güneş, Dünya aynı Dünya, ama Uzay'ın yeri değişik..."* Taşkın Tuna, Kuran'ın, Güneş'in doğduğu yerleri çoğul bir ifadeyle değerlendirmesindeki inceliği bu şekilde açıklamaktadır.

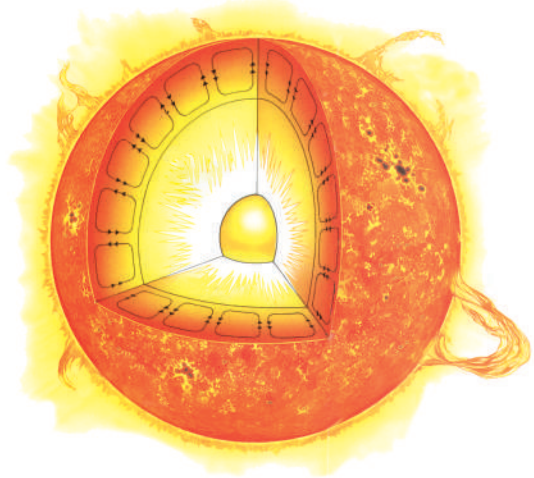
Her sabah doğarken gördüğümüz Güneşimiz dev bir nükleer reaktördür. Hidrojen atomlarını helyuma dönüştürerek çalışan bu reaktörümüz, çok mükemmel bir şekilde ayarlanmış olarak görevlerini yerine getirmektedir. Kuran'ın anlattığı

şekilde karar noktasına; duracağı, son bulacağı yere doğru hareket halindeki hayat kaynağımızın, bu çok hızlı hareketinde, hassas dengelerin hiçbiri değişmeden Evren'de yolculuk etmekteyiz. Düşünen, araştıran ve samimi şekilde Kuran'ın ve Evren'in ayetlerini (delillerini) değerlendirenler Allah'ın kudretini ve Kuran'ın mucizelerini göreceklerdir.

İşte bunlar bizim insanlara verdiğimiz örneklerdir.
Ancak bilgi sahiplerinden başkası bunlara akıl erdiremez.
29-Ankebut Suresi 43

GÜNEŞ'İN HİZMETLERİ

Güneş'in bir saniyede ürettiği enerji Dünya'daki üç milyar enerji santralinin bir yılda ürettiği enerjiye eşittir. Dünya Güneş'ten gelen ışınların sadece milyarda ikisini alır. Bu miktar çok ince şekilde tespit edilmiştir. Örneğin bu miktardaki küçük bir azalma Dünya'nın yaşanmayacak şekilde buzullara gömülüp soğumasına sebep olacaktır. Güneş'in Dünyamız'a uzaklığı, Güneş'in büyüklüğü, Güneş'teki reaksiyonların gücü hep çok ince hesaplara bağlıdır. Bizim de yaşamımız bu çok ince hesaplarla belirlenmiştir. Tüm bu değerlerdeki çok ufak bir değişiklik bile Dünya'daki hayatın yok olmasına sebep olacaktır. Tüm bu kritik değerlerin hem yaratılması, hem de devam ettirilmesi bizim hayatımızın olmazsa olmaz şartlarındandır. Güneş'in hem kendi ekseninde, hem de bir doğrultuya göre hareketi; Dünya'nın ise kendi ekseninde, Güneş'in etrafında, Güneş'e bağlı olarak ve Ay'dan etkilenerek birçok farklı hareketi vardır. Bu çok hızlı hareketlerin tümünde Dünyamız Güneş Sistemi'yle, galaksisiyle hep yepyeni, her biri öncekinden farklı bir konumda bulunmaktadır. İşte Allah'ın hassas ölçülerle yarattığı doğa yasaları çerçevesinde gerçekleşen tüm bu oluşumlardaki çok hızlı, çok ince hareketlerin

hiçbiri bizim Güneş'e göre konumumuzu etkilemez, Dünya'daki hayatın yok olmasına sebep olmaz.

Hayatın oluşması için mutlaka karbon bazlı moleküllere ihtiyaç vardır. Karbon bazlı moleküller ise sadece –20 °C ile +120 °C arasında oluşabilmektedirler. Evren'de ise yıldızların içindeki milyarlarca derecedeki sıcaklıktan, mutlak sıfır noktası olan –273.15 °C'ye kadar çok geniş bir sıcaklık aralığı mevcuttur. Sadece karbon bazlı moleküllerin oluşması için gerekli sıcaklık aralığının oluşturduğu dilim, mevcut sıcaklık farklılıklarında yüz binde birlik bir dilim bile değildir. Dünya mevcut ısısını koruyamayıp kısa bir süre için bile içinde bulunduğu bu sıcaklık diliminden çıksaydı, Dünyamız'daki hayat son bulurdu. Neyse ki Yaratıcımız her an ihtiyaçlarımızın farkındadır ve her an her şey O'nun kontrolündedir.

Güneş'e, Ay'a boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. Her işi yoluna koyup, düzenler. Delilleri birer birer açıklar ki Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanasınız.

13-Rad Suresi 2

GÜNEŞ'TEKİ OLUŞUMLAR

Yaklaşık 150 milyon kilometre mesafeden Güneş, Dünya'daki hayatın mümkün olmasını sağlamaktadır. Saatte 1000 kilometre hızla giden bir uçağa binsek 17 yılda bile ulaşamayacağımız bir mesafedir bu. Yüzeyindeki sıcaklık 6 bin derece olan Güneş'in merkezindeki sıcaklık ise 15 milyon derecedir. Alev alev gazdan oluşan bu kürenin yüzeyinde bile hayat düşünülemez. Oysa mevcut uzaklığa yerleştirilince Güneş, Dünyamız'ın en yakın dostu, hayatımızın kaynağı olmuştur.

Güneş, kendisini ayakta tutan enerjisini bünyesindeki hidrojeni helyuma dönüştürerek açığa çıkarmaktadır. Dört ayrı hidrojen çekirdeğinden tek bir helyum oluşur. Bu oluşum tek bir aşamada gerçekleşmez. Bu dönüşüm yavaş yavaş oluşur, Güneş de buna bağlı olarak ağır ağır yanar. Önce iki hidrojen birleşip dötronu oluşturur. Dötronun oluşmasını sağlayan da atom çekirdeğindeki güçlü nükleer kuvvettir. Bu kuvvetin gücü de bu noktada çok dengeli bir şekilde ayarlanmıştır. Eğer güçlü nükleer kuvvet mevcut değerinden daha zayıf olsa iki hidrojen çekirdeği birleşmeyecektir. Yanyana gelen artı yüklü protonlar birbirlerini itecekler ve Güneş'teki nükleer reaksiyon yani Güneş'in kendisi oluşamayacaktır. Eğer güçlü nükleer kuvvet mevcut değerinden daha güçlü olsa, dötron yerine iki protonlu di-proton

oluşacaktır. Bu o kadar etkili bir yakıt olurdu ki; Güneş ve Güneş'e benzer yıldızlar bu güç yüzünden çok kısa sürede infilak ederek yok olurdu. Bu durumda her örnekte olduğu gibi yine ne biz, ne de Dünyamız var olabilirdi. Tüm bu göstergeler Allah'ın Evren'i, Evren'deki fizik kurallarını nasıl mükemmel, planlı bir şekilde yarattığını ve işlettiğini ortaya koymaktadır.

Sizin tanrınız yalnızca Allah'tır. O'nun dışında bir tanrı yoktur.

O bilgi bakımından her şeyi kuşatmıştır.

20-Taha Suresi 98

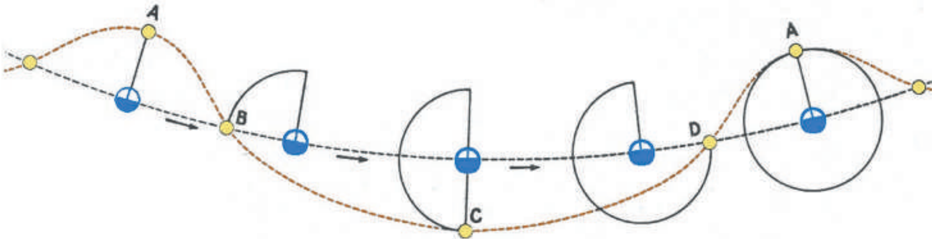
AY'IN YÖRÜNGESİ VE GÜNEŞ'İ İZLEMESİ

Ay'a da bir takım evrelerle ölçü biçtik.
Nitekim o eski ve eğri hurma dalı gibi döner.

36-Yasin Suresi 39

Ay, Dünya etrafındaki eliptik dolanımını 27 gün, 7 saat, 43 dakika, 11 saniyede tamamlar. Ay (Kamer) kelimesinin Kuran'da 27 kez geçmesi ise Kuran'ın ayrı bir mucizesidir (Kitabın matematiksel mucizeler ile ilgili kısmında bu konuya değineceğiz). Ay, Dünya etrafında kıvrılan, sarılan bir yörüngede hareket eder. Dünya'nın Güneş etrafındaki dolaşımı gerçekleşirken Ay da Dünya'nın etrafında bazen önünde, bazen arkasında olmak üzere sarmal bir yol izler. Böylece Ay, Dünya'nın yörüngesi boyunca kıvrım kıvrım dönerek yol alan bir yörüngeye sahip olur. Tıpkı kıvrılan ve bükülen bir dal gibi. Bu bölümde incelediğimiz ayette, Ay'ın yörüngesine "urcun" kelimesiyle işaret edilir. "Urcun", "hurmanın eğri, salkım dalı"nı ifade eder. Ayette bu eğri salkım dalı, "eski" ifadesiyle de tasvir edilmiştir ki hurma çöpünün eskisi

Ay Dünya'nın yörüngesi boyunca kıvrım kıvrım dönerek yol alan bir yörüngeye sahiptir. Bu yörünge aynen hurma dalı şekline sahiptir. Resimde Ay'ın Uzay'daki yörüngesi görülüyor.

daha ince ve daha eğri olmaktadır. Bu çok hoş, çok güzel tasvir edici bir benzetmedir. Bu benzetmeyle Ay'ın evrelerindeki ilk ve son şekliyle beraber, Ay'ın Dünya etrafında katettiği yörüngenin şekline de işaret olduğu kanaatindeyiz.

AY'IN GÜNEŞ'E BAĞIMLI OLMASI

1- Ve Güneş, ve onun parıltısı
2- Ve uyup onu izlediğinde Ay'a
91- Şems Suresi 1-2

Yukarıda alıntıladığımız ayette ise Ay'ın Güneş ile ilişkisi açıklanır. Ayette kullanılan "talaa" kelimesini "uyup izlemek" diye çevirdik. Bu kelime bağımlı olmayı, birine uyup ardınca gitmeyi ifade etmektedir. Gerçekten de Ay, uydusu olduğu Dünya ile beraber Güneş'in etrafında döner ve Evren'in içinde Güneş nereye doğru hareket ediyorsa Ay ve Dünya da oraya doğru hareket eder. Hareket edip, ilerleyen bir Güneş'in etrafında Ay ve Dünya döner. Yani Ay ve Dünyamız Güneş'in hareketine bağımlıdırlar. Güneş'in ardı sıra hareket ederek Evren'de konum değiştirirler. Ay'ın içinde bulunduğu sistemin hareket merkezi Güneş'tir. Dikkat edilirse ayette Ay'ın Güneş'i takip ettiği söylenmiş; "birbirlerini takip etmeleri" gibi bir ifade kullanılmamıştır. Ay'ın Güneş'e tabi olup onu izlediğinin söylenmesi de Kuran'ın sayısız mucizelerinden birisidir. Her mucizede hayranlık hissimiz daha da artmaktadır…

AY VE MATEMATİK

Kuran, Ay'a ve Ay'ın hareketlerine birçok ayetinde dikkat çekmiştir. Modern bilimin sağladığı verilerle Ay'ın varlığının Dünya'daki yaşam için ne kadar önemli olduğu anlaşılmıştır. Ay, bir uyduya göre oldukça büyük hacmi ve ayarlanmış uzaklığıyla Dünyamız'ın dönme merkezini sabitleştirmektedir. Bu da gezegenimizin yaşam için elverişli iklim koşullarını korumasını sağlamaktadır. Bazı bilim adamları, Ay'ın çekim gücü sayesinde Dünya'nın merkez çekirdeğinin sıvı konumunu koruduğunu söylemektedirler. Bu da gezegenimizin manyetik alanını güvence altına almaktadır. (İlerleyen sayfalarda bu konuya değineceğiz.) Eğer bu manyetik alan olmasaydı kozmik radyasyonlar Dünya'ya doğrudan ulaşacaklardı. Bu da yeryüzünde yaşamı

yok edecekti. Yine Ay olmasaydı Dünya'nın kendi çevresinde 10 saat içinde döneceği tahmin edilmektedir. Bu ise gece ve gündüzün tamamen değişmesi, yeryüzündeki yaşamın ciddi bir darbe yemesi demektir. Ay okyanusları kendisine çekerek, Dünya'nın dönüş hızını yavaşlatmış ve bugünkü şekline getirmiştir.

Tüm bu oluşumlarda, Ay'ın kütlesinden dönüş hızına kadar ince matematiksel hesapların yapılması, Allah'ın yaratışlarını bu matematiksel hesaplarla gerçekleştirmesi sayesindedir. Nitekim Allah, Evren'de kullandığı matematiğe "kader" kelimesiyle dikkat çekmiştir. "Kader" kelimesi Arapça'da ölçüyü, ölçü konulmasını, yani matematiksel düzenlemeyi ifade eder. "Kader" kelimesi Türkçe'de bu anlamın dışında kullanılsa da "Kader" kelimesinden türeyen "miktar" kelimesi dilimizde "ölçü" anlamında kullanılmaktadır. Bu bölümde incelediğimiz Yasin Suresi'nin 39. ayetinde de Allah'ın matematiksel düzenlemesi "kader" kelimesiyle ifade edilmiştir. Ay'ın Dünya'ya uzaklığından, kütlesinden, dönüş hızına, Dünya ile karşılıklı çekimlerinden, Güneş'e karşı konumu ve çekimlerine kadar her şey matematiksel olarak ince bir şekilde hesaplanmıştır (kaderi belirlenmiştir). Bu hesaplardaki ufak bir oynama bile yeryüzündeki yaşamın yok olmasına sebep olurdu. Ay ile ilgili verdiğimiz örneklerde de Allah'ın planlı yaratışının, matematiksel düzenlemelerinin örneklerini görüyoruz.

Ay, Dünya'nın çevresinde çok sayıda kuvvetlerin birbirini dengelemesi ile dolanır. Dünya'nın, Güneş'in çekimleri kadar, diğer gezegenlerin çekimleri de burada etkili olmaktadır. Ay'ın hareket denklemindeki ölçü yüzlerce ayrı parametre arasında ayarlanmıştır. Dünya'daki yaşam için binlerce gerekli parametrenin art arda gelmesi şarttır. Ay, bu parametrelerden sadece biridir. İşte Allah öyle bir sistem yaratmıştır ki Dünya'da yaşamın var olması için gerekli unsurlardan sadece biri olan Ay'ın, Dünya'daki yaşamı sağlayacak şekilde varlığı ve yörüngesinde dolaşımı yüzlerce parametreye büyük bir matematiksel incelikle bağlıdır. Ay, yalnızca romantik gecelerin aktörü, şairlerin ilham kaynağı değil, yeryüzü yaşamının olmazsa olmaz dostu ve şartıdır da.

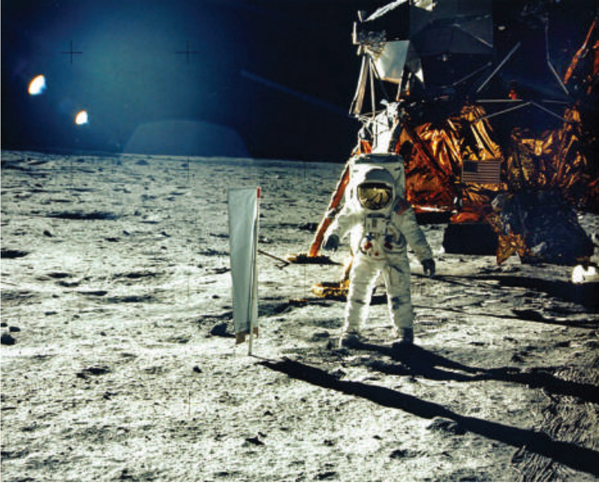
AY'A GİDİŞ

18- Ve dolunay haline geldiği zaman Ay
19- Siz gerçekten tabakadan tabakaya binip geçeceksiniz
20- Şu halde onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar.
84-İnşikak Suresi 18-20

Birçoğumuzun hafıza kayıtlarında Ay, unutulmaz anıların, güzel manzaraların bir sembolüdür. Diğer taraftan Ay, Ay takvimini kullananlar için şaşmaz bir hesap aletidir. Gel-gitleriyle de, Dünyamız'a uyguladığı çekimle de Ay, her zaman insanlar için merak unsuru olmuş, insanlığın ilgisini çekmiştir. O, kimimiz için matematiği, kimimiz için astronomiyi, kimimiz için sanatı, kimimiz için romantizmi ifade etmektedir. Tarih boyunca Ay, insanlar için ulaşılmazlığı da ifade etmiştir. Nitekim Peygamberimiz'e Kuran-ı Kerim'in vahyedildiği dönemde de bu hiç şüphesiz böyleydi. Bu yüzden 1400 yıla yakın bir süre yukarıdaki ayetlerde Ay'a gidileceğine işaret olduğu anlaşılamadı. Kuran'da "ve" ile başlayan ifadeler bir şeye dikkat çekmek için kullanılır, bazı çevirmenler "ve" ifadesini "andolsun" diye çevirerek de bu vurguyu belirtmeye çalışmışlardır. Kuran'da yemin etmek için "kasem" kelimesi kullanıldığından biz "kasem" kelimelerini "andolsun" diye çevirirken, "ve" kelimelerini aynen yazıp bu vurguyu açıklıyoruz. Bu surede de "ve" vurgusuyla Ay'a dikkat çekildikten bir ayet sonra "tabakadan tabakaya, binip geçileceği" söylenmiştir. Daha önceden Kuran'ı anlamaya çalışanlar 18. ayetle 19. ayeti ayrı düşünmüşler ve "tabakadan tabakaya geçişi" başka türlü değerlendirmeye çalışmışlardır. Çünkü onların zihninde Ay ulaşılmazdı, Ay'a gitmek hayal bile edilemezdi, hayal edilse bile bu ancak romantik bir düş olarak mümkündü.

Bu düşüncelerin etkisiyle tabakadan tabakaya geçişin manevi yükselişi ifade ettiği, dünyadan ahirete geçişi anlattığı, insanın spermden gençliğe, gençlikten yaşlılığa kadar geçirdiği halleri mecazi bir ifadeyle dile getirdiği düşünüldü. Oysa ayette

insanların gelecekte tabakadan tabakaya geçeceği söylenmektedir. Manevi yükseliş veya çocukluktan yaşlılığa geçiş gibi süreçler Kuran'ın inişinden önce de vardı, indiği zaman da vardı, indikten sonra da var olmuştur. Bu yüzden ayet hakkında geçmişte yapılan bu yorumların gerçeği yansıtmadığını düşünüyoruz. Ayetin ifadesinde gelecekte gerçekleşecek bir olaydan bahsedilmektedir ve bu olayın olduğu zamanda insanların neden iman etmediği sorgulanmaktadır. Yani gelecekte bu olay olduğu zaman da iman etmeyen insanlar olacaktır. Ayrıca ayette geçen "tabaka" kelimesi Kuran'ın diğer yerlerinde, örneğin 67-Mülk Suresi 3. ayette ve 71-Nuh Suresi 15. ayette maddi tabakaları ifade etmekte; fakat manevi bir tabakayı veya halleri ifade etmemektedir. Ayette "binip geçilmesinden" bahsedilmesi de, Ay'a gidilmesine işaret edildiği görüşünü desteklemektedir. Ayette "binme" anlamında çevrilen "terkebunne" ifadesi, Kuran'ın başka yerlerinde de hayvanlara binmeyi olduğu gibi gemi gibi araçlara da binmeyi ifade etmek için kullanılmıştır. (Örneğin bakınız: 43-Zuhruf Suresi 12. ayet.)

19. ayeti bu şekilde değerlendirdikten sonra 18. ayete baktığımızda Ay'a dikkat çekilmesi, 19. ayette bahsedilen "binerek tabakadan tabakaya geçişin" Dünya'dan Ay'a bir araçla geçiş olduğu fikrini doğrulamaktadır. (18. ayette Ay'ın dolunay şekline dikkat çekilir. Ay'ın gerçek şekli dolunaydaki halidir. Ay'ın dolunay hali Ay'ın bütününü, Ay'ın diğer halleri ise kendisini değil ancak bir bölümünü ifade eder. Ay'ın özellikle dolunay haline dikkat çekilmesi bu yüzden olabilir. Tabi ki en doğrusunu Allah bilir.)

NEDEN İMAN ETMEZLER

Ay'a gidişte açılışı 12 Eylül 1959'da Rusların yaptığı Luna 2 uzay aracı gerçekleştirdi. Aynı yıl Luna 3 uzay aracı Ay'ın gizli yüzünün fotoğrafını çekti. Fakat insanlık açısından asıl önemli an 21 Temmuz 1969'da Neil Armstrong ve arkadaşlarının Apollo

11 ile Ay'a (Dünya dışındaki bir yere ilk kez) ayak basmalarıdır. Cızırtılı televizyon görüntülerinden izlenen bu olayın sahneleri insanlık tarihinin en önemli olaylarından biri olarak kabul edilir. İnsanlık tarihinde imkansız olarak kabul edilen bir olay böylelikle gerçekleşti. Bilimi dinin yerine geçirmeye kalkan bazı pozitivistler bu olayı dine karşı kullanmaya kalktılar. İslam alemindeki bazı cahil din adamları Ay'a gidildiğini söyleyenin "kafir" olacağını, bu olayın hiç gerçekleşmediğini ileri sürdüler. Oysa görüldüğü gibi bu, Kuran'ın bir işaretidir ve bu olay dinle çatışmak bir yana, Kuran'ın Allah'ın kitabı olduğunu doğrulayan binlerce delilden birisidir.

Ay'dan Dünya'nın görüntüsü

Ay'a gidilmesi Kuran'ın mucizesini gösterdiği gibi, Ay'a gidilince görülenler de Allah'ın sanatını, gücünü, kudretini göstermektedir. Dünya'nın Ay'dan çekilen fotoğrafları Allah'ın sanatının muhteşemliğini bir kez daha ortaya koymaktadır. Ay'ın Dünya ile açısından, Ay'ın kütle miktarından, Ay'ın Dünya'ya uzaklığına kadar her şey, Allah'ın sanatındaki incelikleri ortaya koymaktadır. Örneğin Ay'ın kütlesi daha fazla olsaydı veya Ay, Dünya'ya daha yakın olsaydı, gel-git olaylarında tüm karaları sular basardı ve Dünya'da yaşamamız mümkün olmazdı.

Ay'a gidileceğine işaret eden 18. ve 19. ayetlerden sonra 20. ayette "**Şu halde onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar**" diye sorulması da ilginçtir. Ay'a gidiş ve Ay hakkındaki tüm bulgular, Allah'ın sanatının mükemmelliğini ortaya koymasına rağmen dinsizler, ateistler, Allah'a isyan ve inkara devam etmişler ve Ay'a gidişi adeta bilimin dine karşı zaferi olarak göstermişlerdir. Bu yanlış değerlendirmenin sebebini şöyle açıklayabiliriz: Bunlar, bilimin, Allah'ın sanatının anlaşılmasını sağlayan bir uğraş, Allah'ın maddeye koyduğu kurallar bütünü olduğunu anlamamışlar, bilimin din ile yarış halinde olduğunu sanmışlardır. Bilim Allah'ın yarattığı Evren'in tanınması, din ise Allah'ın gönderdiği hayat nizamıdır. Allah'tan olan iki şey çelişemez. Var olan çelişkiler ya bilim adına hatalardan, ya da bundan daha çok din adına uydurmalar üreten din adamlarından olmuştur, dinin kendisinden olmamıştır.

Bu bölümde incelediğimiz İnşikak Suresi'nin 18, 19, 20. ayetlerinden sonraki 21. ayet ise şöyledir:

Kendilerine Kuran okunduğunda secde etmiyorlar.
84-İnşikak Suresi 21

AY'IN YARILMASI

Yaklaştı saat ve yarıldı Ay.
54-Kamer Suresi 1

Kuran'da Ay'a gidilmesi ile ilgili ikinci bir işaret daha vardır. O da yukarıda alıntıladığımız ayettedir. Bu işareti daha iyi anlamak için "yarıldı" diye tercüme ettiğimiz "şakka" kelimesini incelemek yerinde olacaktır. "Şakka" kelimesi Arapça'da "ikiye ayrılma" anlamının yanı sıra "toprağın kazılması, sürülmesi" gibi anlamlara da gelmektedir.

25- Suyu akıttıkça akıttık.
26- Sonra yeri yardıkça yardık.
80-Abese Suresi 25-26

Abese Suresi'nde gördüğümüz gibi suyun toprakta açtığı yollar, toprakta yaptığı değişiklikler de "şakka" kelimesiyle açıklanmıştır. Ay'a gidildiğinde gerçekleşen en önemli olaylardan biri Ay'ın zemininden örneklerin alınıp Dünya'ya getirilmesidir. Ay'a gidilmesini anlatan tüm yazılarda, astronotların, Ay'ın zemininden örnek parçalar alıp geri geldikleri vurgulanır. Bu olayla Ay'ın zemini insanlık tarihinde ilk defa eşelenmiştir; yani "şakka" kelimesiyle Kuran'da vurgulanan olay gerçekleşmiştir. Ayetten anladığımız kadarıyla bu olayın gerçekleşmesi Dünyamız'ın sonunun yaklaştığının bir habercisidir. Zaten Peygamberimiz son Peygamber olduğu için, O'nun gelişi sonun yaklaştığını göstermekteydi, bu olay ise artık kıyametin daha da yaklaştığını haber vermektedir. Fakat kıyametin gerçek vaktinin ne zaman olduğu ve bu yaklaşmanın ne kadarlık bir süreyi kapsadığını sadece Allah bilmektedir.

İncelediğimiz 54- Kamer Suresi 1. ayetten Kuran'ın sonuna kadar 1389 ayet geçmesi çok ilginçtir. Çünkü Ay'a gidiş hicri takvime göre 1389 yılında gerçekleşmiştir.

Bunun dışında Ay'dan Apollo11'in kalkış anı da ilginçtir. Bu an 12: 54.01 (E.D.T)'dir. Bu bölümde alıntıladığımız Kamer Suresi Kuran'daki 54. suredir. Bu surenin 1. ayetinde bahsettiğimiz ifade geçmektedir (Yani 54-1). Uzay'da zamanın nasıl hesaplandığı anlamak için NASA'nın internet adresine bakabilirsiniz. (Kuran'daki matematiksel verileri değerlendirdiğimiz kitabın ikinci kısmında Kuran'daki matematiksel uyumların tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu göreceğiz.)

Kamer Suresi'nin 1. ayetinin işaretini gördük. Kamer Suresi'nin 2. ayeti ise Allah'ın gösterdiği delilleri görmelerine rağmen bunlardan yüz çevirenlere seslenmektedir:

Onlar bir delil görseler sırt çevirirler ve
"Bu süregelen bir büyüdür" derler.
54-Kamer Suresi 2

YERYÜZÜNÜN TABAKALARI

Allah yedi göğü ve yerden de onlar kadarını yaratandır. Emir bunların arasında sürekli iner ki Allah'ın her şeye gücünün yettiğini ve Allah'ın bilgisiyle her şeyi kuşattığını bilesiniz.

65-Talak Suresi 12

"Yedi" sayısıyla ilgili dilbilimcilerin dikkat çektiği bir hususu belirtmekte fayda görüyoruz. Arapça'da yedi sayısı aynı zamanda çokluğu ifade etmektedir. "Yedi tabakalı gök" tabiriyle "yedi adet gök" anlaşılabileceği gibi "birçok gök" de anlaşılabilir. Arapça'daki bu özelliği tarih boyunca birçok araştırmacı belirtmiştir. Ayrıca Kuran'da Lokman Suresi 21. ayette "yedi deniz" tabiri geçmesi, Tevbe Suresi 80. ayette Peygamber'e hitaben "Onlar için yetmiş kez af dilesen de Allah onları affetmeyecektir." denmesi; yedi, yetmiş sayılarının Türkçe'deki yüz sayısı gibi çokluk ifade etmek için de kullanıldığı kanısını güçlendirmektedir. 7 rakamının benzer şekilde kullanımına eski Yunan'da ve Roma'da da rastlayabiliriz.

Kuran'da yedi göğün olduğunu söyleyen ayetlerden biri olan Talak Suresi'nin 12. ayetinde, yeryüzümüzde, gökler kadar yaratılışın olduğu geçmektedir. (Gökyüzünün tabakalarıyla ilgili konuyu ilerde yayımlamayı düşündüğümüz başka bir çalışmaya bırakıyoruz.) Talak Suresi'nin 12. ayeti yedi gök ile yerküremiz arasında benzerlik kurunca; o zaman yerküremizde de tabakalar şeklinde uyumlu, her tabakanın kendi görevini yerine getirdiği bir yapı beklememiz mümkündür. Nitekim yerküremiz hakkında son asırlarda yapılan çalışmalar Kuran'ın bu ayetinin de mucizeviliğini onaylamaktadır.

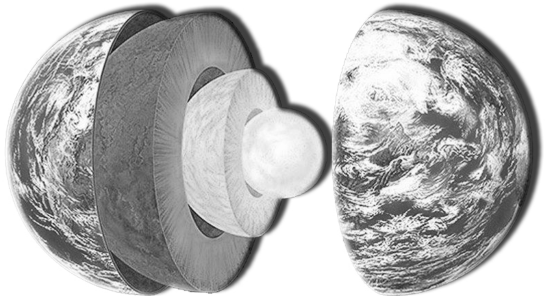
Yerküremiz ayrı tabakalardan oluşur ve bu tabakaların bu şekilde yaratılması sayesinde Dünyamız'da hayat mümkün olmaktadır. Peygamberimiz'in yaşadığı Arap toplumunda yeryüzü, bir toprak parçası görünümünün dışında bilinmeyen

bir sırdı. O dönemdeki bilgilerle yeryüzünün birbirinden farklı tabakalarının olduğunun düşünülmesi, bu farklı tabakaların farklı görevlerinin olduğunun söylenmesi imkansızdır.

YERKÜREMİZİN KATMANLARI SAYESİNDE HAYAT VAR

Daha önceki bölümlerde söylediğimiz gibi Kuran sadece mucize olsun diye hiçbir açıklama yapmamaktadır. Fakat Kuran'ın dikkatimize sunduğu gerçekler, Peygamberimiz döneminde bilinmesi imkansız bilimsel gerçeklere dayandığı için aynı zamanda mucize de oluşturmaktadır. Bize düşen sadece bu mucizeleri tespit etmek değil; bu mucizelere tanıklık edilirken gözlemlenen incelikleri, Allah'ın yaratışındaki harikalıkları da düşünmektir. Örneğin yerkürenin katmanlarından biri olan çekirdeği oluşturan maddeler sayesinde Dünyamız'ın çevresinde manyetik bir alan oluşmaktadır. Bu manyetik alan yeryüzünde yaşamı mümkün kılmaktadır. Yeryüzünün merkezindeki dinamo eğer biraz daha zayıf olsaydı; Dünyamız'ın çevresinde oluşan manyetik alan (bu manyetik alan Van Allen Kuşakları olarak bilinmektedir) öldürücü radyasyonu durdurmaya yetmeyecek ve Dünyamız'daki yaşam zarar görecekti. Eğer bu manyetik alan daha kuvvetli olsaydı yeryüzündeki canlılık yine zarar görecekti. Yerkürenin çekirdeğinde sıvı haldeki nikel, demir gibi maddelerin oranının tam kıvamında ayarlanması sayesinde Van Allen kuşakları görevlerini tam yerine getirebilmektedir. Tüm bu incelikler Yaratıcımız tarafından ayarlanmış, mükemmel bir şekilde programlanmış, sonra biz insanların Dünya'daki yaşamı başlatılmıştır.

Dünyamız'ın milyarlarca yıldır soğuduğu tespit edilmiştir. (4.5 milyar yıl olarak tahmin edilmektedir.) Dünyamız çok uzun süredir soğuyor olmasına karşın Dünya'nın çekirdeğinde çok yüksek sıcaklıkta lavlar kaynamaktadır. Yeryüzünde yaşadığımız kısmın Dünya'ya oranı, elmanın kabuğunun elmaya oranı kadar bile değildir. Yerkabuğunun kalınlığının Dünya'nın çapına oranı % 1'den bile azdır. Bu incecik yerkabuğunun üzerinde kitap okurken, yürürken, yemek yerken, sohbet ederken tüm bu oluşumlardan hiçbir şey hissetmiyoruz. Dünyamız'ın çekirdeğinde

meydana gelen dehşetli oluşumlar hayatımızı sekteye uğratmamakta, hayatımız sanki, Dünyamız'ın merkezi durgun bir gölün kıyısıymış gibi devam etmektedir. Yüksek sıcaklıktan ve oluşan manyetik alandan dolayı dehşetli diye tabir ettiğimiz oluşumlar aslında insana, yaşama dost oluşumlardır; çünkü bu oluşumlar sayesinde varlığımızın devamı mümkün olabilmektedir. Bu oluşumlar varlığımızı hem mümkün kılmaktadır, hem de bu oluşumların dehşeti bizi hiç rahatsız etmeden elmanın kabuğu kadar olan Dünya kabuğunun üzerinde yaşantımız devam etmektedir. Bu oluşumları ne tesadüfe bağlayabiliriz, ne de kendimizin yaptığını iddia edebiliriz. Her şeyi yaratan, her şeyi birbiriyle bağlantılı olarak oluşturan Allah, tüm bu oluşumlara şekil vermiştir. Bize düşen acizliğimizi bilerek, kibirlenmeden O'na yönelmek ve yarattığı tüm güzellikler, mükemmellikler için O'na şükretmektir.

TABAKALARIN SAYISI

Yeryüzünün en dışında Dünyamız'ın % 70'inden fazlasını oluşturan Litosfer'in Su (1) tabakası bulunmaktadır. Bu tabakanın altında Litosfer'in Kara (2) tabakası gelmektedir ve bu tabakalar diğer tabakalara göre çok incedir. Bu tabakaların altında Üst Manto (3) bölümü vardır. Onun altında ise plastik özellikleri gösteren Astenosfer (4) vardır. Bu tabakanın altında Alt Manto (5) vardır. Bu tabakanın birleşiminde silikon, magnezyum, oksijen gibi maddeler vardır, ayrıca demir, kalsiyum, alimünyum da içerdiği söylenmektedir. Bu tabakanın altında Dış Çekirdek (6) bulunur ve yerkürenin hacminin % 30'una yakınını oluşturur. Buradaki sıvı Dünyamız'ın dönüşüyle beraber oluşturduğu dinamo ile yerküremizin çevresindeki koruyucu manyetik alanı meydana getirmektedir. Dünyamız'ın merkezinde ise hacim olarak en ince tabakalardan biri olan İç Çekirdek (7) bulunmaktadır. Görüldüğü gibi Dünyamız, hem ham maddeleri, hem görevleri farklı farklı olan tabakalardan oluşmaktadır. Bu tabakaların sayısı 7'ye eşitlenip de ayetle mutabık olduğu gibi, iki tabaka tek tabaka şeklinde incelenmek suretiyle 7 rakamı değişirse bile o zaman da 7 rakamının Arapça'da çoğul ifade eden yapısıyla uygunluk göstermektedir.

Allah'ın yaratışındaki harikaları incelersek Talak Suresi'nde ele aldığımız ayetin sonunda dendiği gibi "...**Allah'ın her şeye gücünün yettiğini ve Allah'ın bilgisiyle her şeyi kuşattığını**" kavrayabiliriz.

GÖKYÜZÜ KORUNMUŞTUR

Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık.
Onlar ise bunun delillerinden yüz çeviriyorlar.
21-Enbiya Suresi 32

Atmosferimiz gözle görmediğimiz gazlardan oluşmuş, 10 bin km'ye varan kalınlıkta şeffaf bir kabuktur. Uzay'dan Dünyamız'a her gün irili ufaklı milyonlarca meteor düşmektedir. Atmosferimiz bu meteor bombardımanına karşı şeffaf yapısına rağmen adeta çelikten bir set gibi karşı koymaktadır. Atmosferin bu özelliği olmasaydı Dünya'da hayat olmazdı, yeryüzü ise delik deşik olurdu. Bunun bir örneğine uydumuz Ay'a gidildiğinde tanık olduk. Sağanak halinde yağan taşlar, Ay yüzeyine çarpmış, irice olanları ise Ay'ın kabuğunun içine de girerek derin çukurlar oluşturmuştur. Meteorlar, atmosferdeki moleküllere, büyük bir hızla çarpmakta, yüksek bir sıcaklık kazanıp buharlaşmakta ve toz parçalarına dönüşerek kaybolmaktadır. Atmosfer aynı zamanda Güneş'ten gelen zararlı ışınları bir filtre gibi süzerek Dünya'daki hayatın yok olmasını önlemektedir. Bu süzme işlemi de Evren'deki diğer oluşumlar gibi çok ince şekilde planlanmıştır. Zararlı ışınları süzen atmosfer, yaşamın devamını sağlayan ışınları ise süzmez, onların yaşamı devam ettirmelerini engellemez. Böylece gökyüzü, Allah'ın kendisine yüklediği görevleri en güzel şekilde yerine getirmekte, Evren'deki tüm varlıklar gibi kendisinin de bilinçli, gayeli, mükemmel bir şekilde yaratıldığını görmeyi bilen gözlere göstermektedir. Fakat ayetin ifadesinde dendiği gibi inkarcılar her türlü delili görmezlikten geldikleri gibi gökyüzünün yaratılışındaki bu delilleri de görmezlikten gelmektedirler. Atmosferdeki tüm bu ayarlamalar her şeyin hayatın oluşması için planlandığını, tüm yaratılışların çok ince bir ayarla gerçekleştiğini göstermektedir.

Uzay'daki ısı ortalama –270 °C'ye gelmektedir. Dünyamız'ın Uzay'daki bu soğuktan korunması da atmosferin, insanlığın ve tüm canlılığın hizmetine uygun şekilde yaratılması sayesindedir. Atmosfer sahip olduğu özellikler sayesinde Güneş'ten gelen

enerjinin çabucak gök boşluğuna geri dönmesini engellemektedir. Ayrıca Güneş ışınlarının dağılmasını sağlayarak, Güneş'i doğrudan görmeyen ve gölge olan yerlerin de aydınlık olmasını olanaklı kılmaktadır. Atmosfer, içerisinde oluşan hava hareketlerine bağlı olarak yeryüzünde sıcaklığın dengeli dağılmasını sağlar. Bu yolla çok ısınan yerlerdeki hava kütleleri, az ısınan yerlere taşınır ve bir denge kurulur. Böylece sürekli ısınan ekvator ve çevresinde sıcaklıkların aşırı yükselmesi, devamlı sıcaklık kaybına uğrayan kutup çevrelerinin ise aşırı soğuması önlenmiş olur. Kısacası Uzay'ın öldürücü ısıdaki soğuğundan korunmamızdan Dünya'daki yaşanılabilen ısının sağlanmasına kadar tüm oluşumlar Allah'ın, atmosferi tüm detaylarıyla mükemmel şekilde yaratması sayesinde mümkün olabilmiştir. (Arapça "gök" ifadesiyle atmosferden tüm Uzay'a kadar, yaşadığımız alanın üstünde kalan tüm bölgenin kastedildiğini daha önce de söyledik. Bu yüzden ayette bahsedilen "göğün korunması" ifadesiyle atmosferde gördüğümüz oluşumlara işaret edildiği gibi tüm Uzay'ı kapsayacak başka oluşumlara da işaret edilmiş olması mümkündür.)

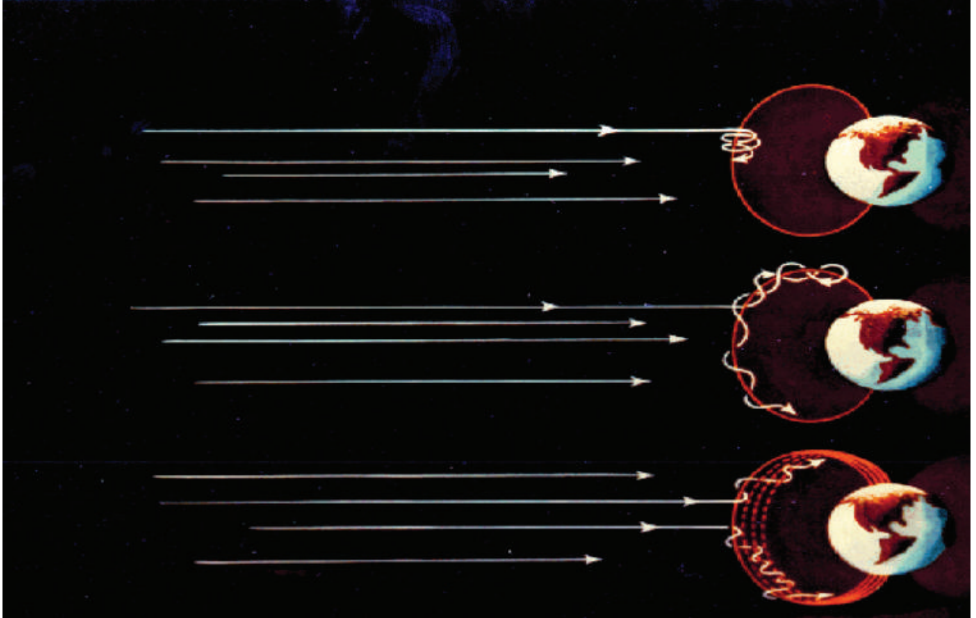
Resimde Ay'ın yüzeyi görülüyor. Eğer atmosferimiz koruyucu bir şemsiye gibi bizi korumasaydı, Dünya'nın yüzeyi de böyle olurdu.

VAN ALLEN KUŞAKLARI

Dünyamız'ın üst tarafından korunması yalnızca atmosferin özellikleriyle sınırlı değildir. Daha önce de gördüğümüz gibi yerküremizin içindeki madenlerin oluşturduğu manyetik alan Dünyamız'ın etrafında "Van Allen Kuşakları" diye adlandırılan koruma zırhını meydana getirmektedir. Bu zırh bizi radyasyon bombardımanlarından korur. Bu zırh olmasaydı Dünya'daki hayat mümkün olmayacaktı. Güneş dışındaki yıldızlardan gelen öldürücü kozmik ışınlar, Dünya'nın etrafındaki bu koruyucu kalkanı geçememektedir. Söz konusu plazma bulutları Hiroşima'ya

atılan atom bombasının 100 milyar katına ulaşan değerlere bile gelebilmektedir. Güneş'ten Dünyamız'a ısı ve ışık dışında, radyasyon ve hızı çok yüksek seviyelerdeki proton ve elektronlardan oluşan rüzgarlar gelir, fakat Güneş rüzgarları da Dünya'nın 40 bin mil uzağında manyetik halkalar çizen Van Allen Kuşakları'nı geçemez. Manyetik alanımızın koruması sayesinde biz, hayatımızı tehdit eden tüm bu oluşumlardan zarar görmeden yaşamaktayız. Yerkürenin çekirdeğindeki oluşumlar sayesinde, gökyüzünde koruyucu bir tavan manyetik alan olarak oluşmaktadır. Ayette söylenen, Dünyamız'ın üstünün "korunmuş tavan" özelliğine sahip olması; Dünyamız'ın dönüş hızı, Güneş'e konumu, atmosfer tabakalarının şekli, yapısı, kalınlığı, Dünyamız'ın çekirdeğinin yapısı, bileşimindeki maddelerin oranı ve daha birçok değişkenin en uygun oranda, en mükemmel şekilde bir araya gelmeleri sayesinde mümkün olmuştur. Yaşamımız için mutlaka gerekli olan bu şartların bilinçli bir Yaratıcı tarafından planlandığı çok açıktır. Mantık ve vicdan, gökyüzünün bu koruyucu özelliklerinin tesadüfen oluştuğu iddiasını da, Kuran'ın bir insanın aklı ve becerisi ile yazılabileceği iddiasını da reddetmektedir.

Van Allen kuşakları Dünyamız'ı zararlı kozmik ışınlardan, göktaşlarından korur. Dünya'da yaşamamızın mümkün olmasını sağlar. Evren'deki tüm oluşumlar gibi bu manyetik tabaka da Allah'ın her şeyi mükemmel planladığının bir delilidir.

GÖĞÜN GERİ ÇEVİRDİKLERİ

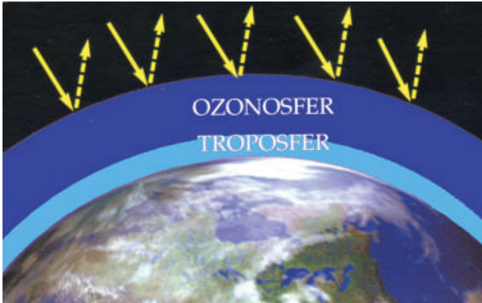
Ve o geri çeviren gök,

86-Tarık Suresi 11

Ayetin Arapça'sında geçen "reci" kelimesi "geri çevirmek, döndürmek" anlamlarına gelmektedir. Dünyamız'daki yaşamın oluşması için olmazsa olmaz şartlardan biri yağmurun yağmasıdır. Güneş'in ışınlarının yeryüzündeki sulara vurmasıyla buharlaşan su ne oluyor da Uzay'ın uçsuz bucaksız boşluğunda kaybolmuyor? Peygamberimiz döneminde de yağmurun sürekli yağdığını, yeryüzüne suyun sürekli döndüğünü söylemek mümkündü. Fakat suyun yeryüzüne dönüşünün sebebini gökyüzündeki çevirici özelliğe bağlayacak bilgi Peygamberimiz döneminde mevcut değildi. atmosferdeki ayrı tabakaların varlığı öğrenildikten sonra, bu tabakalardan biri olan Troposfer'in, su buharının uzaya kaçmasını, yeryüzündeki canlılığının yok olmasını önlediği ortaya çıktı. Bu tabaka "geri döndürücü" özelliğiyle su buharının yağış olarak geri dönmesini sağlamaktadır.

Daha önceki bölümde, gökyüzünün korunmuş olduğunu söyleyen ayeti incelerken gördüklerimizin çoğu da, gökyüzünün geri döndürücü özelliği sayesinde olmaktadır. Gökyüzü Uzay'dan gelen radyoaktif parçacıkları, radyasyonu ve zararlı ultraviyole ışınlarını Uzay'a geri yansıtarak Dünyamız'ı korumaktadır. Gökyüzü böylece bir yandan Uzay'dan gelen zararlıları Uzay'a geri çevirerek, bir yandan ise Dünyamız'daki hayat için gerekli olan su buharını Dünya'ya geri çevirerek yaşamımızı devam ettirmektedir. Son asırda keşfedilen gökyüzünün bu özelliğine Kuran'da dikkat çekilmesi ne Peygamberimiz dönemindeki insanların bilgileriyle, ne de tesadüfle açıklanabilir.

KIRILMAZ, BOZULMAZ ŞEMSİYE

Atmosferin geri döndürücü özelliği olmasaydı, Dünya'daki ısının yaşam için gerekli olan aralıkta bulunması da mümkün olmazdı. Yaşam ancak çok sınırlı bir ısı aralığında mümkündür; Güneş'in ısısı ve mutlak sıfır aralığındaki ısıların oluşturduğu spektrumda sadece % 1'den ufak bir aralıkta yaşam var olabilmektedir. Bu % 1'den küçük aralığın tutturulması kadar, devam ettirilmesi de önemlidir. Sıcaklıktaki ani iniş ve çıkışlar da hayatı yok edebilirdi. Örneğin Dünya'da bulunduğumuz yerde sıcaklık 20° C iken bir anda ısı 100° C'ye çıksaydı veya –100° C'ye inseydi, yaşamamız imkansız olurdu. Atmosfer, geri döndürücü özellikleriyle sıcaklıktaki istikrarı sağlamakta ve insanlığa, canlılığa hizmet için yaratıldığını göstermektedir.

Atmosferin % 78' i azottan, % 21'i oksijenden, % 1'i ise karbondioksit ve diğer gazlardan oluşmaktadır. Bu oranlar yeryüzündeki yaşam için mükemmel ayarlanmış oranlardır. Örneğin Dünyamız'daki oksijenin oranı % 21'den % 22'ye çıksaydı bir yıldırımın orman yangını başlatma olasılığı % 70 artacaktı. Atmosferdeki oksijen ve azot oranları daha fazla olsaydı yaşamsal fonksiyonlar zararlı şekilde hızlanacaktı. Eğer bu oranlar daha az olsaydı yaşamsal fonksiyonlar zararlı şekilde yavaşlardı. Tüm bu oranların tutturulması, Dünya'daki yaşamımız için gerekli oluşumların arka arkaya yaratılmasıyla mümkün olmuştur. Atmosferdeki "geri döndürücü" özellik bu zorunlu oluşumlardan sadece biridir. Fakat sırf bu özellik dahi olmasaydı hiçbirimiz var olamayacaktık. Elindeki şemsiyenin tesadüfen oluştuğuna kim ihtimal vermektedir? Peki gökyüzü bizi mükemmel bir şemsiye gibi korurken, aynı zamanda yeryüzündeki suyun ve havanın uzaya kaçmasını engellerken, yerine getirdiği görevleri tesadüflerle açıklamak ne kadar tutarlıdır? Yaratıcımız var olabilmemiz için gerekli tüm şartları mükemmel bir şekilde planlamış ve bizi yaratmıştır. Daha sonra ise gönderdiği kitabı Kuran'la bu mükemmel yaratılışlara gözlerimizi çevirmiştir.

Gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisinin arasındakileri boş yere yaratmadık.
Bu inkarcıların sanısıdır.

38-Sad Suresi 27

DİREKSİZ YÜKSELTİLMİŞ GÖKYÜZÜ

Allah, şu gördüğünüz gökleri direksiz yükseltendir.

13-Rad Suresi 2

Kuran'ın, Peygamberimiz dönemindeki bilgi seviyesiyle söylenmesi mümkün olmayan bilimsel gerçekleri söylemesi, mucizevi yönlerinden birisidir. Bu kitabımızda bu tip mucizeleri göstermeye çalışırken, daha çok son yüzyılda veya son yüzyıllarda ancak anlaşılabilen bilimsel gerçeklerin, 1400 küsur yıl önce söylendiğine yer verdik. Peygamberimiz dönemindeki araştırmalarla, gözlemlerle bilinmeyen bilgilerden biri yukarıdaki ayetteki ifadedir. Fakat bu gerçek diğer başlıklarımızdaki konular gibi son asırlarda keşfedilen bir olgu değildir. İnsanlar çok uzun zaman önce gökyüzünün direkler üzerinde yükselmediğini öğrendiler. Fakat Kuran'ın indiği dönemde, toplumun böyle bir ortak kanaati yoktu. Peygamber dönemindeki bilgi seviyesiyle bilinmesi hiçbir şekilde mümkün olmayan hususları tespit etmek önemlidir ve bu veriler elbette itiraza daha kapalıdır. Fakat Kuran'ın indiği dönemde ortak bir kanaati yansıtmayan hususları tespit etmemiz de önemlidir. Kuran'ın indiği dönemden sonra bile gökyüzünün Dünya'nın iki ucundaki dağlara yaslandığı fikrine inananlar vardı; burada alıntıladığımız ayette geçen ifade, o dönemde söylenmesi imkansız bir şey olarak nitelenemez, fakat o dönem insanlığın ortak bir kanaatini yansıtmadığı da bilinmelidir.

Örneğin Yeni Amerikan İncili'nin eski baskılarından birinde, gökyüzü, tersine çevrilmiş bir tasa benzetilmektedir ve gökyüzünün direklerle ayakta durduğu ifade edilmektedir (Bakınız: The New American Bible, St Joseph's Medium Size Edition, sayfa 4-5). İbni Abbas (Ölümü Hicri 68 / Miladi 687), Mücahid (Ölümü Hicri 100 / Miladi 718), İkrime (Ölümü Hicri 115 / Miladi 733) gökyüzünü ayakta tutan direklerin (dağların) varlığına inanıyorlardı. Bu şahıslar, Kuran'ın ayetinin sadece

Gökyüzünün yaşamamızı mümkün kılacak şekilde var olması,
Yaratıcı'mızın her şeyi çok mükemmel şekilde planlaması sayesindedir.

görünen kısmı belirttiğini, görünmeyen alanda gökleri ayakta tutan direklerin var olduğunu savundular. Gökyüzünün, Dünya'nın ucundaki dağlara yaslandığı fikrini, Babilliler gibi tarihte savunan topluluklar oldu. Peygamberimiz'in yaşadığı dönemde insanlar, yeryüzünün küre şeklinde olduğunu ve yeryüzünde her iki yöne gidilince, yine aynı noktaya gelinebileceğini bilmiyorlardı. Bu yüzden gökyüzünün direkler üzerinde yükseldiği veya yükselmediği iddiaları; Peygamberimiz'in içinde bulunduğu dönem için belirsiz, bilinemez, ispatlanamaz iddialardı. Kendi döneminde bilinmeyen ve şüpheli bir konuyu, Kuran'ın doğru olarak açıkladığını tespit etmeliyiz. Kuran'ın belirttiği bu gerçek, Peygamberimiz'in zamanında ispatlanamadığı için, Kuran'daki bu ayetin varlığı Peygamberimiz'e bir avantaj sağlamamaktadır. Hatta bu ayet, o dönemde ispatlanamaz olduğu için bu ayetin ifadesi yüzünden Kuran'a itirazlar yöneltilmiş olması bile mümkündür. Kuran'ı Peygamberimiz'in yazdığı iddiasını ileri sürenlerin, Peygamberimiz'in dönemindeki kanaatlere karşın Kuran'da

niye böyle bir ifade geçtiğini açıklamaları mümkün olmayacaktır. Kuran'daki anlatımların değerini daha iyi kavramamız için Peygamberimiz'in dönemine hayalen gidip, o dönemin insanlarının kafa yapısını anlamaya çalışmamızın gerekliliği bu konuyla da anlaşılmaktadır. Kuran, uçakların, arabaların olmadığı, Dünya'nın ne şeklinin bilindiği, ne de haritasının olduğu, çoğunluğun okuma yazma bilmediği bir ortamda vahyedilmiştir. Kuran'ı, Peygamberimiz'in, ya da Peygamberimiz dönemindeki insanların yazdığını söyleyenlerin iddialarına karşı bu tabloyu hatırlatalım. Eğer, Kuran'da ifade edilen bu konuların, o dönemde söylendiğini göz önünde bulundurursak, Kuran'ın mucizelerini daha iyi anlayacağımız kanaatindeyiz.

GÖKYÜZÜ NASIL DURUYOR

Güneş Sistemi'mizin gezegenlerinde yapılan araştırmalar, hiçbir gezegenin yaşamı olanaklı kılacak bir atmosferinin olmadığını göstermiştir. Dünyamız'ın çevresindeki atmosferin varlığı ve daha da önemlisi bu atmosferin yaşam için her türlü olanağı sağlayacak, yaşamı koruyacak şekilde yaratılması; Allah'ın içinde bulunduğumuz Dünya'yı, yaşamı burada yaratmak için seçtiğinin bir delilidir.

Gezegenin yüzeyinde, yakınlarında ortaya çıkan gaz molekülleri süratli bir şekilde hareket eder. Eğer gezegenin çekim gücü bu sürate üstün gelirse, gezegen gaz moleküllerini çeker ve gezegenin yüzeyi gaz moleküllerini emer. Eğer gaz molekülleri süratle hareket ederlerse ve gezegenin çekim alanından kurtulurlarsa, uzaydaki seyahatlerine devam ederler. Atmosfer ve buna bağlı oluşan dengeler, Dünya'nın oluşumundan sonraki bir aşamada meydana gelmiştir. Bu da Kuran'ın **"Göğü yükseltti ve dengeyi koydu"** (55-Rahman 7) ayetinde belirtilen, göğün sonradan oluşması ve dengenin kurulması ile ilgili ifadelerle mucizevi bir şekilde uyumludur. Gaz moleküllerinin Dünyamız'ın çevresinde olduğu gibi bir atmosfer şeklinde oluşması ve durması çok düşük olasılıktaki bir dengenin sağlanmasıyla mümkündür. Bu denge, yerkürenin çekimiyle gaz moleküllerinin hızının bir dengede durması halidir. Allah gökyüzünü direksiz yükseltirken böyle hassas bir denge sağlamıştır. Fakat iş bununla bitmemektedir. Bu dengenin sağlanması kadar sürekli devam etmesi de gereklidir. Allah yeryüzünü ve atmosferi yaratırken bunun devamı için gerekli tüm dengeleri de kurmuş ve bu dengelerin devamını sağlamıştır. Bilimin ilerlemesiyle öğrendiğimiz bu dengenin sürekliliğinin önemine, Kuran şöyle işaret etmektedir:

Allah gökleri ve yeri yok olmasınlar diye tutuyor.

35- Fatır Suresi 41

Bu denge için çok fazla verinin ayarlanması zorunludur. Örneğin yerkürenin Güneş'e göre konumunun ayarı önemlidir; çünkü bu ayar sayesinde yeryüzünün ısı dengesi sağlanacaktır ve bu da gaz moleküllerinin hareketini etkilemektedir. Yeryüzünün dönüş hızı da yine ısının homojenliği açısından önemlidir. Bu dönüş hızlanırsa atmosfer dağılır, yavaşlarsa homojenlik bozulur, çünkü arka yüzdeki atmosfer toprak tarafından emilir. Atmosferin varlığının devamı için ekvator ve kutup bölgeleri arasındaki ısı farkı da, bu ısı farkından ortaya çıkacak hava akımlarının korkunç sonuçlarını önleyen Himalayalar'daki, Toroslar'daki, Alpler'deki sıra dağlar da çok önemlidir. Sıradağlar yerküremizin yüzeyinde rüzgarları bloke ederek, soğuk havayı yüksek kesimlerde toplayarak dengenin korunmasına katkıda bulunurlar. Ayrıca atmosferimizin bileşimindeki gazlar da atmosferin devamı için önemlidir. Örneğin atmosferde yüzde olarak çok az miktarda bulunan karbondioksit, toprağı gece yorgan gibi örterek ısı kaybının olmasını önler. Atmosfer için yüzey ısısının kararlı kalması, gece ısı kaybının önlenmesi önemlidir. Görüldüğü gibi sıradağların varlığından karbondioksitin yaratılmasına, Dünya'nın büyüklüğünden Güneş'e konumuna, yüzey ısısının dengelenmesinden atmosferdeki gazların hızlarına ve özelliklerine kadar her şey çok ince bir şekilde, birbirleriyle bağlantılı olarak ayarlanmış ve bu sayede göğün direksiz yükselmesi mümkün olmuştur. Tüm bu yaratılışlar ve buraya sığdıramadığımız birçok ince oluşum sayesinde atmosfer, Dünya'nın çekimiyle Dünya'ya yapışmadan, kendi hızına rağmen Uzay'a dağılmadan, tepemizde durmakta ve bize hizmet ettirilmektedir.

...Bunlarda aklını çalıştıran bir topluluk için elbette deliller vardır.

13-Rad Suresi 4

DÜNYA'NIN GEOİT ŞEKLİ

Ve yeryüzünü de yayıp yuvarlattı.

79-Naziat Suresi 30

Ayetin Arapça'sında geçen "dahv" kelimesinin köklerinden türetilen kelimeler "yuvarlaklık" ifade etmekte, "devekuşu yumurtası" gibi anlamlara gelmektedir. Bu yüzden yukarıdaki ayeti "Yeryüzüne devekuşu yumurtasının şeklinin verildiği" şeklinde tercüme edenler de olmuştur. Prof. Dr. Süleyman Ateş, en ünlü Arapça sözlük olan Lisanul Arab'a da dayanarak bu kelimenin anlamını şöyle açıklamaktadır : "...Hasılı dahv döşemek, düzeltmek demek ise de sadece basit bir döşemek ve düzeltmek değil, yuvarlak olarak düzeltmek, döşemek anlamını verir ki bu ayetten yeryüzünün yuvarlak yaratıldığı anlamı çıkar." "Dahv" kelimesi cevizle oynanan bir oyun anlamında da kullanılmış, aynı kökten türeyen "medahi" kelimesi yuvarlak taşları ifade etmek için kullanılmıştır. "Dahv" kelimesinde ve bu kelimenin kökünden türeyen kelimelerde yuvarlaklık anlamı olmasına karşın bazı çevirmenler, yeryüzünün yuvarlaklığını algılamaktaki zorlukları sebebiyle ayeti sadece yeryüzünün düzenlenmesi olarak algılamışlardır. Oysa Dünya'nın şekli gerçekten de "dahv" kelimesinin ifade ettiği yuvarlaklığa, yumurta biçimine, devekuşu yumurtası şekline benzemektedir. Dünyamız aynı devekuşu yumurtası gibi geoittir. Yani tam düzgün küre olmayan, fakat küremsi, kutuplardan basık şekildedir. İnsanlığın yıllarca anlamaya çalıştığı Dünya'nın şeklinin ne olduğu hususuna da böylelikle Kuran'da işaret edilmiştir.

Kuran indikten birkaç yüzyıl sonra yazılan kitaplarda bile Dünya'nın bir tepsi olarak algılandığına ve Dünya'nın öküz ile balık üzerinde olduğuna inanıldığına tanık oluyoruz. Depremleri bile Dünya'nın üzerinde olduğu balığın kuyruğunu sallaması ile açıklayan bir zihniyet Arap Yarımadası'nda hakimdi. İşte Kuran, Dünya'nın yuvarlaklığına, böyle bir zihniyetin hakim olduğu ortamda işaret etti. Peygamberimiz'in o dönemde, ne Dünya'yı boydan boya katedecek ve böylece Dünya'nın küremsi yapısını ispat edecek bir gemisi, ne de Uzay'a çıkıp Uzay'dan insanlara Dünya'nın resmini gösterip, Dünya'nın küremsi yapısını kanıtlayacak bir uzay aracı ve fotoğraf makinesi

vardı. Şu anda bizim için çok açık ve sıradan bir bilgi olan Dünya'nın küremsi yapıda olması, o dönemin insanları için inanılması zor bir açıklamaydı. Bu inanılmazlık nedeniyle Kuran'da işaret edilen bu gerçek anlaşılamadı. İnsanlar ayeti Allah'ın, yeryüzünü düzgünce yarattığına delil kabul ettiler, "dahv" kelimesindeki yuvarlaklık ifade eden anlamları göz ardı ettiler.

Dünya'nın yuvarlaklığını ifade eden "Dahv" kelimesi, devekuşu yumurtasını da ifade etmektedir. Gerçekten de devekuşu yumurtası, Dünya gibi geoit yapıdadır.

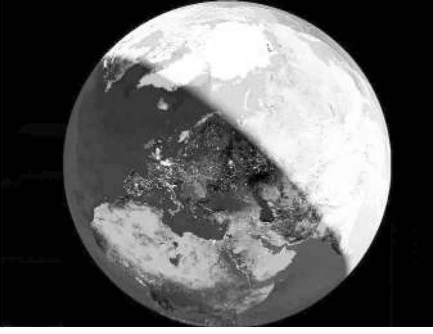
Dünya'yı, öküzün ve balığın sırtındaki düz bir tepsi yapısında algılayan zihniyetin hakim olduğu Arabistan Yarımadası'nda, Dünya'nın şekli çok güzel bir işaretle anlatılmıştır. Ayrıca yuvarlaklığı ifade etmek için kulanılan "dahv", devekuşu yumurtasını da ifade etmektedir. Devekuşlarının o dönemde Arap yarımadasında bolca bulunması, Kuran ayetlerinin indiği dönemde insanların bu yumurtayı ellerine alıp incelemelerine ve Dünya'nın şeklini hayallerinde canlandırmalarına imkan vermektedir. Dünya gibi geoit olan bu yumurtanın şekli, ayetin işaretindeki inceliği ortaya koymaktadır. Kuran, ayetlerindeki inceliklerle, tüm insanlığa hem açık bir kanıt, hem de aydınlatıcı bir ışıktır.

Ey insanlar! Rabbiniz'den size kesin bir kanıt geldi.
Size apaçık bir ışık indirdik.
4-Nisa Suresi 174

GECEYİ GÜNDÜZÜN ÜZERİNE SARMAK

Gökleri ve yeryüzünü gerçek ile yarattık. Geceyi gündüzün üzerine sarıyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor.
39-Zümer Suresi 5

Bu ayette "sarıyor" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapçası "yükevviru"dur. Bu kelime Türkçe'ye de geçen "küre" kelimesi ile aynı kökten gelmektedir. Bu fiil

Arapça'da yaygın olarak "başa sarık sarmayı" ifade etmek için kullanılır. Baş gibi küremsi bir yapının etrafına sarığın sarılması için kullanılan bu fiil, "gecenin gündüzün üzerine sarılması"nı ifade etmek için de kulanılmıştır. Ayette "gecenin gündüzün etrafına sarılması" ifade edilirken aynı zamanda "gündüzün de gecenin üzerine sarıldığı" ifade edilmektedir. Gece ile gündüzün oluşma sebebi Dünya'nın küremsi yapısıdır. Dünya'nın küremsi şekli sayesinde gecenin ve gündüzün bu şekilde yer değiştirmesi mümkün olmaktadır. Böylece bu ayette de Dünya'nın küremsi yapısına işaret vardır. Bu işaret "yükevviru" fiilinin yuvarlakımsı zeminlere sarılmayı ifade etmesinden dolayı oluşmaktadır.

UZAY'DAN DÜNYA'YI SEYRETMEK

Peygamberimiz yaşarken, Kuran'ın mı, Arap Yarımadası'ndaki yanlış görüşlerin mi bilimsel olarak doğru olduğu anlaşılmayacaktı. Kuran'ın ortaya koyduğu doğruların bilimsel olarak ispatı, Peygamberimiz'in vefatından 1000 yılı aşkın bir süre sonra mümkün olacaktır. Kuran, kendi döneminde anlaşılmayacak, kendi dönemindeki yanlış bilgilerle zıt düşecek bilimsel izahları, kendi döneminde hiçbir avantaj sağlamayacak, bilakis dezavantaj bile oluşturacakken neden yapmıştır? Görülüyor ki Kuran'ın amacı avantaj ve dezavantaj hesaplarının çok ötesinde "Doğruyu, ne pahasına olursa olsun doğruyu" ortaya koymaktır. Uysa da, uymasa da! Bu gerçeklerin bin yıl sonra keşfedilen bilgilerle anlaşılması ise Kuran'ın evrenselliğini ve zamanüstülüğünü, ilk vahyedildiği döneme hitap ettiği gibi, Dünya'nın sonuna kadar tüm insanlara da hitap edeceğini göstermektedir.

Gün gelip de astronotlar Uzay'a gittiklerinde, Kuran'ın bu ayetindeki ifadeye gözleriyle tanık oldular ve fotoğraflar da çektiler. Dünya'nın Güneş'e bakan yarım küresinde gündüz olurken diğer yarım kürede gece oluyordu. Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki dönüşü sayesinde Dünya'nın kimi bölgelerinde gündüz, kimi bölgelerinde gece oluyordu; kimi bölgelerde gündüzden geceye, kimi bölgelerde geceden gündüze geçiş aynı anda gerçekleşiyordu. Böylece Kuran'ın 1400 yıl önce vahiy ile açıkladığı, birkaç yüzyıl önce matematiksel hesaplarla ve mantık yürütmelerle

ortaya konulan gerçekler, duyu organlarıyla da algılanıyordu. Yani gayb (duyu organlarıyla algılanamayan) olan, artık duyu organlarıyla algılanır, görülür olmuştu.

Kuran'ın, Dünya'nın küremsi yapısıyla ve gece ile gündüzün yer değiştirme tarzıyla ilgili işaret ettiği oluşumlar, aynı zamanda yaşamımız için olmazsa olmaz şartlardır. Dünyamız eğer küre şeklinde olmasaydı, gece ile gündüz Dünya'nın kendi ekseni etrafında dönüşü sayesinde bu şekilde yer değiştirmeseydi; Dünya'nın sürekli olarak ısı alan yerlerinde kavrulmadan dolayı yaşam yok olacaktı, ısı ve ışık almayan bölgede ise bitkilerin varlığı da, yaşam da mümkün olmayacaktı. Kuran'ın gözümüzü çevirdiği oluşumlar üzerinde her düşündüğümüzde; Allah'ın hem ilmini, hem kudretini, hem sanatını, hem her şeyi nasıl kusursuz planladığını, hem de Kitab'ının mucizevi yönlerini daha iyi anlıyoruz.

DÜNYA'NIN VE UZAY'IN ÇAPLARI

Ey cinler ve insanlar topluluğu! Göklerin ve yeryüzünün çaplarını aşıp geçmeye gücünüz yetiyorsa aşıp geçin. Ancak üstün bir güçle geçebilirsiniz.

55-Rahman Suresi 33

Ayette "çapları" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapça'sı "aktar"dır. Arapça "çap" anlamına gelen "kutur" kelimesinin çoğulu olan "aktar", göklerin ve yeryüzünün birçok çapı olduğunu ifade etmektedir. Arapça'da ikiliği belirten özel çekim de mevcuttur, "aktar" kelimesi çoğulu ifade ederek hem tekil hem ikilik vurgusundan ayrılmaktadır. Bu inceliğe dikkat etmeliyiz. Üç boyutlu cisimlerde "çap"tan ancak küremsi yapılar için bahsedebiliriz. Düzgün bir kürede ise "çaplar"dan bahsetmek yanlış olur, düzgün bir kürede ancak bir tane "çap" vardır. Bu ayette "çaplar" kelimesinin nasıl yerli yerinde, ince bir bilgelikle kullanıldığına tanık oluyoruz.

Üstelik bu ayet, Dünya'nın geoit yapısına işaret ettiği için önemlidir. Dünya'nın küresel yapısı ile ilgili şüpheler ancak Newton'un (1642-1724) ortaya koyduğu yerçekimi yasalarıyla yok olmuştur. Bundan önce eğer küre yapısı olsaydı Dünya'nın alt tarafında kalan insanların, canlıların, denizlerin aşağı düşeceği ifade edilerek Dünya'nın küre olduğu fikrine itiraz ediliyordu. Isaac Newton'un çekim kuvvetini açıklamasıyla, Dünya'nın çekimiyle, denizlerin, insanların ve diğer canlıların Dünya üzerinde durduğu; Dünya'nın altı ve Dünya'nın üstü kavramlarının anlamsız olduğu anlaşıldı. Newton'un "Principia" eserinde ortaya koyduğu bu açıklamalarla, Dünya'nın küresel yapısına gelen itirazlar anlamını yitirdi, fakat hâlâ Dünya'yı birçok kişi düzgün bir küre sanıyordu. Yani Newton'un bu açıklamalarından sonra eğer bir kişiye Dünya'nın çaplarından bahsetseydiniz, o sizin çoğul şekilde "çapları" demenizi düzeltip Dünya'nın "çapı" demesi mümkündü. Dünya'nın çaplarının olması düzgün küre yapısında mümkün değildir; fakat "geoit"in küremsi yapısında mümkündür.

UZAY'IN SINIRLARI

Dünya geoit yapıda olduğundan kutuplardan, ekvatordan ve bunların arasından geçen çapları farklıdır.

Ayette "göklerin çapları" denmesi de önemlidir. Uzay'ın tek bir noktanın patlamasıyla oluştuğu ve sürekli genişlediği öğrenilene kadar birçok bilim adamı Uzay'ı sonsuz sanıyordu. Oysa Uzay sürekli genişlemekteydi ve Uzay'ın her genişlediği noktada yeni ve daha büyük bir çapı oluşuyordu (önceki bölümlerde bu konuyu açıkladık). Nitekim Uzay şişmekte olan bir balona benzetilir ki, bu benzetme de ayetle uyumludur. Uzay'ın değişik yerlerinden alınan ölçülerde Uzay'ın "çapları" farklı çıkacağı gibi, Uzay genişlemekte olduğu için her an alınan "çap ölçüleri" de bir öncekinden farklı olacaktır. Bu yüzden göklerin de "çapları"ndan bahsedilmesi, hem birçok "çaplar" dile getirildiği için, hem de sonsuz Uzay görüşü reddedildiği için önemlidir.

Dünyamız'ın merkezindeki noktadan kutupları birleştirecek şekilde bir çap, ekvator çapı ve bunların arasında çaplar alırsak; en büyük çap ekvator çapı, en küçük çap kutup bölgesinde alınandır. Diğer çaplar ise bunların arasında kalır. Dünya'nın içinden atmosferin sonuna kadar uzattığımız çaplarda da aynı şekilde farklılık gözükmektedir. Kutupların hizasından atmosferin üstüne kadar uzatılan çapın, ekvatordan atmosferin üstüne çekilen çapın, bunların arasında aynı şekilde oluşturulan çapların uzunlukları da farklıdır.

Yeryüzümüzün atmosferinin sınırına kadar giden çapların da, Uzay boyunca oluşturulan çapların da insan vücudunun kabiliyetleriyle aşılması imkansızdır. Allah ayette bu çapların aşılmasının güçlüğünü belirttikten sonra, bu çapları aşmanın imkansız olduğunu söylememiş, bilakis bu çapların üstün bir güçle aşılmasının mümkün olduğuna dikkat çekmiştir. Hiç şüphesiz bu çapları aşacak güç, bizim bedenimizin imkanlarının dışındadır. Nitekim insanlık bilimde gelişerek, Dünya'da var olan enerji kaynaklarından, madenlerden yararlanarak, uzay gemisi inşa ederek yerküremizin dışa doğru çaplarını geçmiştir. Uzay'ın çaplarının geçilmesi ise Uzay'ın çok uzak sınırları, insanın kısa ömrü, mevcut teknolojimizin imkanlarının yetersizliği yüzünden zor gözükmektedir. Kuran'da üstün bir güçle (Arapça'sı "sultan") geçişin mümkün olduğuna dikkat çekildiğini hatırlayıp bu geçişi de imkansız görmüyoruz. Dünya'nın sonu gelmeden Allah'ın insanlığa bu imkanı verip

vermeyeceğini bilemediğimiz için bu imkansız gözüken hedef karşısında susmayı tercih ediyoruz. Şimdilik bilimin gelişmesinin ve yeryüzünde saklı olan kaynakların değerlendirilmesinin sonucunda atmosferimizin dışına çıkılmasının mutluluğunu yaşıyoruz. Yerkürenin dışına doğru çapları aşmamıza rağmen, bu çapların merkezi olan yerkürenin ortasına inmemiz de imkansız gibi gözükmektedir. Yerin merkezindeki çok sıcak ortam ve teknolojimizin yetersizliği yerküremizin merkezine doğru çapların aşılmasını imkansız gibi göstermektedir. Bu konuda da ilerleyen yüzyılların neler getirebileceği konusunda bir yorum yapmadan, en doğrusunu Allah bilir diyoruz.

Son olarak bir noktaya daha dikkat çekmek istiyoruz: Birçok Kuran çevirisinde "yeryüzünün ve göklerin çevresinden, bucaklarından, etrafından, sınırlarından" çıkılmasından bahsedilmiş, "çaplar" kelimesi atlanmış, yerine "bucak, etraf, sınırlar" gibi kelimeler getirilmiştir. Gerçekten de bir alanın çaplarının uçları o alanın "çevresini, sınırlarını, etrafını" vermektedir. Bu açıdan çevirmenlerin niye böyle çeviri yaptıkları anlaşılmaktadır. "Çaplar" kelimesinin doğrudan çevrilmemesi ve çevirmenlerin kendi anlayışlarını çevirilerine katmalarıyla bu tarz çeviriler oluşmuştur. Çevirmenlerimizden eski Kuran çevirilerindeki bu noktayı düzeltmelerini rica ediyoruz. Kuran'ın orijinaline daha sadık bir çeviri yapılırsa, Kuran'ın bunun gibi birçok mucizesi daha geniş kitlelerce anlaşılabilecektir.

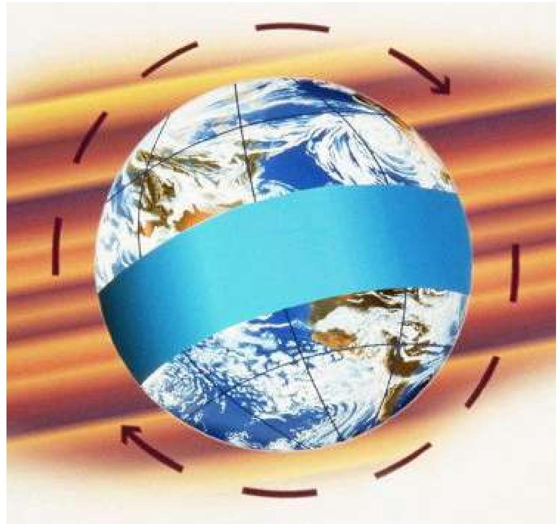
FARKINA VARMASAK DA DÜNYA DÖNÜYOR

Dağları görürsün de onları durgun sanırsın,
oysa onlar bulutların hareketi gibi hareket etmektedirler.
Bu her şeyi sapasağlam, mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır.
Gerçekten O yaptıklarınızdan haberdardır.

27-Neml Suresi 88

Yeryüzünün en sabit görünümlü şekli dağlardır. Dağların ulaşılmazlığı fikri, bazı çok tanrılı inançlarda, dağların tepelerinde tanrılar olduğunun düşünülmesine bile sebep olmuştur. Dağların ulaşılmazlığı kadar yerinden oynamaz sabit görüntüsü de insanlar için bir aldatmacadır. Ayet bu algı yanılmasını ortaya koymakta ve dağların bulutlar gibi hareket ettiğini söylemektedir. En sabit görüntüyü veren dağlar bile hareket ediyorsa, onlarla beraber tüm yerküremiz hareket ediyor demektir. Ayet insanların algı yanılgılarından kaynaklanan sabit Dünya fikrini böylece yıkmakta ve en sabit görüntülü dağların hareketini bulutlara benzeterek, o dönemin insanları için inanılmaz olan bir bilgiye işaret etmektedir.

Peygamberimiz döneminde yaşayan insanlar için inanılmaz olan bu işaret, ilk yüzyıllarda ayetin kıyamete işaret ettiği söylenerek anlaşılmadı. Hiç Arapça bilmeyen biri bile yorumun yanlış olduğunu

ve Kuran ile çeliştiğini rahatça anlayabilir. Kuran'da anlatılan kıyamet günü meydana gelecek olaylar farkına varılmayacak olaylar değildir, tam tersine her şeyin yıkılıp mahvolduğu, görenlerin dehşete kapıldığı olaylardır. Kuran'da kıyameti tarif eden tüm ayetlerden bu anlaşılabilir. Oysa incelediğimiz ayette, insanların dağları hareketsiz sandığı, fakat bunun bir yanılsama olduğu söylenmektedir. Ayette anlatılan dağların hareketinden, kıyamet günü dağların hareket edeceği hiçbir şekilde anlaşılmamaktadır.

DÜNYA DÖNSE NELER OLURMUŞ?

Peygamberimiz'den sonraki ilk yüzyılda yapılan bu yanlışları, 1970'lerde Suudi Arabistanlı Şeyh Abdul Aziz Bin Baz'ın, Dünya'nın hareketsiz olduğuna ve aksini söyleyenlerin kafir olduğuna dair açıklamalarını okuduktan sonra mazur görebilirsiniz! Suudi Arabistanlı şeyh şöyle diyor : "... Bunu iddia eden kafir olur ve delalete düşer. Bunu iddia eden kişi tövbeye davet edilir. Ederse ne ala! Aksi taktirde kafir ve mürted olarak öldürülür ve malı da Müslümanlar'ın hazinesine katılır. Eğer ileri sürdükleri gibi Dünya dönüyor olsaydı ülkeler, dağlar, ağaçlar, nehirler, denizler bir düzende kalmazdı. İnsanlar batıdaki ülkelerin doğuya, doğudaki ülkelerin batıya kaydığını görürlerdi. Kıble'nin yeri değişir, insanlar kıbleyi tayin edemezlerdi. Bunların hiçbiri görülmediğine göre, Dünya'nın hareketli olduğu iddiası uzun sürecek birçok nedenden dolayı batıldır." Görüldüğü gibi Dünya'nın hareketsiz olduğuna dair kanaatler o kadar kuvvetli olmuştur ki; Kuran'daki işaretlere rağmen din adamı görüntüsündeki cahiller, Kuran'ın işaret ettiği bu gerçeği söyleyenin kafir olduğunu ve öldürülmesi gerektiğini iddia edebilmişlerdir. Kuran, kitabımız boyunca gördüğümüz gibi mucizelerle doludur, fakat sözde din adına uydurulan birçok kaynaksa zırvalarla doludur. Bu zırvalarla dolu kaynakları dinde rehber edinenler, Kuran'ı yalnız okuma kitabı gibi okuyup,

Galile Engizisyon mahkemesinde yargılanırken

anlamını anlamaya çalışmayanlar, dine en büyük zararı vermişlerdir. Kuran mucizeleriyle ilgili bu çalışmamız ateistlerin, dinsizlerin, dindarların hepsine yöneliktir. Uydurmaları dine karıştıranlar da bu kitabımızdan yararlanmalı, Kuran'ın güvenilirliğini kavramalı ve uydurma, hurafelerle dolu kaynakların din adına hiçbir şey ifade etmediğini anlamalıdırlar.

GALİLE'YE YAPILANLAR

Dünya'nın hareket ettiği fikrine karşı sözde din adına yapılan saldırılara önce İslam aleminden örnek verdik. Oysa Hırıstiyan dünyasındaki Galile örneği çok daha ünlüdür. Galile Allah'ın Evren'i yarattığına inanan, bilimsel araştırmalar yapan inançlı bir bilim adamıydı. Sarkaç yasalarından, düşme yasalarına kadar birçok önemli fizik kuralını ortaya koydu. Onun deneyci, gözlemci bilimsel anlayışı birçok ilki gerçekleştirmesini sağladı. Galile ile ilgili tarihteki en meşhur olaysa, Dünya'nın hareket ettiğini ortaya koyması ve bunun sonunda başına gelenlerdir. Hırıstiyan kilisesi Ortaçağ'da Aristo'nun ve Batlamyus'un Evren ve Dünya ile ilgili fikirlerini resmi görüş olarak kabul etmişti. Bu Evren modelinde Dünya sabit bir şekilde duruyorken, Güneş, Dünya'nın etrafında dönüyordu. Kilise, Dünya merkezli bu görüşü resmi görüş olarak kabul etmişti. Kilise kendi görüşlerini Tanrı'nın iradesinin yansıması olarak sunduğu için, o dönemde bu görüşlere karşı çıkmak Tanrı'ya karşı çıkmak olarak değerlendirilirdi. Görüldüğü gibi dini bilimle çatışır gibi gösteren açıklamaların kaynağı cahil din adamları ve bu din adamlarının yönetimindeki din kurumlarıdır. İslam'da da bu böyledir, Hırıstiyanlık'ta da böyle olmuştur. İnsanların dedikleriyle, Allah'ın gönderdiği vahiylerin karışması engellenirse bu sorun çözülecektir. Yoksa insanların kendi görüşlerini dine katıp din diye savunmalarının günahı devam edecektir.

Galile, Kopernik ve Kepler'in görüşlerini destekleyerek, Dünya'nın hareket ettiğini ve Güneş'in merkezde olduğunu, Dünya'nın merkez olmadığını savundu. Kilise Galile'ye, Kopernik'e davrandığı kadar yumuşak davranmadı. Galile kilisenin kurduğu "Inquisition" (Engizisyon) mahkemesine çağrıldı. Ölmek veya tövbe belgesi imzalayıp hatalı olduğunu kabul etmek arasında kalan Galile, tövbe belgesini imzaladı, savunduklarının hatalı olduğunu beyan etti. Galile, bununla da kurtulamadı ve maddi, manevi işkencelere uğradı. Engizisyon'un keyfi istediği kadar hapiste kaldı, üç yıl haftada bir kere yedi tövbe pasajını okumaya mahkum edildi. Kilise ve Galile'nin arasında geçenler tarih kitaplarında din ile bilim arasında geçen kavganın en önemli örneği olarak gösterilmektedir. Oysa görüldüğü gibi bu

kavganın sebebi din değil, din adamı etiketiyle boy gösterenlerdir. Kuran, bizi din adamı etiketiyle boy gösterenlerin zulümlerine ve onların maddi menfaatler için yaptıklarına karşı uyarmıştır. Kuran'ı rehber yapmak, hem hurafelerden kurtulmanın, hem de dini gerçek şekliyle öğrenmenin olmazsa olmaz şartıdır.

Ey iman sahipleri! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan da geri çevirirler.
9-Tevbe Suresi 34

DAĞLARIN HAREKETLERİ

Bu bölümde incelediğimiz ayetin başka bir işareti daha olması mümkündür. Yerkabuğumuz kendisinden daha yoğun olan Manto tabakasının üzerinde yüzer gibi hareket etmektedir. Bu yüzden tüm kıtalar başta bir aradayken yüze yüze birbirlerinden ayrılmıştır. İlk olarak Alman bilim adamı Alfred Wegener'in 1915 yılında yayınlanan makalesiyle ortaya koyduğu bu oluşum, başta itirazlara uğradıysa da zamanla fizikçilerin yaptığı araştırmalar Wegener'in haklılığını ortaya koydu. Yerkabuğunu oluşturan okyanus ve katı parçalar (bunlara levha denmektedir), bir gölün üzerine serpilmiş sallar gibi birbirine çarpmakta, birbirlerinin altına girmekte ve birbirlerine sürtünmektedir. Bunların hareket hızları yıllık 3-15 cm arasındadır. Böylece sabit, sarsılmaz gördüğümüz dağlar Dünya ile beraber döndüğü gibi, bağlı oldukları kıta parçalarıyla beraber de hareket halindedir.

Üzerinde bulunduğumuz Dünya kendi etrafında hızla dönerken, Güneş etrafında da döner, aynı zamanda Güneş Sistemi'yle beraber Uzay'da hızla hareket eder, bu arada Ay'la beraber Dünya'nın yaptığı hareketlerden, diğer gezegenlerin çekim güçlerine kadar birçok etken vardır. İşte tüm bu oluşumlar içinde rahatça uyuyor, rahatça yemek yiyor, rahatça konuşuyor, rahatça kitap okuyor, rahatça spor yapıyoruz. Bilindiği gibi arabanın en makbulu hızını, hareketini, süspansiyon sistemleriyle yolcusuna hissettirmeyendir. Peki en mükemmel arabayla bile düz yolda giderken yolculuk yaptığımızı hiç hissetmememiz ne kadar mümkün olabilmektedir? Araba gibi Dünya'ya nazaran çok basit bir aracı tesadüflerle açıklayanlara çılgın gözüyle bakılmaz mı? Oysa Dünyamız çok hızlı, çok karışık hareketlerini kaptansız, şoförsüz mükemmel bir şekilde yerine getirmektedir. Hem de biz yolculara en ufacık bir sarsıntı hissettirmeden, ufacık bir rahatsızlık vermeden... Bu bölümün başında incelediğimiz ayet, tüm bu oluşumların Allah'ın her şeyi sapasağlam, mükemmel yapması sayesinde oluştuğunun dersini de vermektedir.

AŞILAYICI RÜZGARLAR

Rüzgarları aşılayıcılar olarak gönderdik.

15-Hicr Suresi 22

Gerek Dünyamız'ın içindeki fiziksel oluşumlar üzerine yapılan araştırmalar, gerek bitkiler üzerine yapılan araştırmalar, bize rüzgarların aşılayıcı özelliğinin önemini gösterdi. Rüzgarlar bitkilerin üremesinde, bitki tozlarını taşıyarak rol oynamaktadır. Aynı zamanda rüzgarlar, yağmur yağabilmesi için yağmur bulutlarını da aşılamaktadır. Böylece rüzgarlar aşılayıcı foksiyonlarıyla Dünya'daki yaşam için olmazsa olmazlar listesindedir. Diğer olmazsa olmazlar gibi rüzgarların da olmaması, bizim de, Dünya'daki tüm canlılığın da olamaması anlamına gelmektedir.

"Aerosol" rüzgarların karadan sürüklediği tozlarla karışarak atmosferin üst katmanlarına doğru havalanır. Rüzgarların yükselttiği bu parçacıklar su buharı ile birleşir, su buharı bu parçacıkların etrafında yoğunlaşır. Bu parçacıklar olmasa, yüzde yüz su buharı, bulutu oluşturamaz. Bulutların oluşması, rüzgarların bu şekilde havada serbest şekilde bulunan su buharını, taşıdıkları parçacıklarla aşılamaları ile olmaktadır. Rüzgarlar bu görevlerini yerine getirmeseydi, yağmur yağdıran bulutlar oluşmayacaktı. Dolayısıyla yağmur, yağmur olmayınca ise yaşam mümkün olmayacaktı. Rüzgarın görevi burada bitmez, atmosferde tonlarca ağırlığa sahip bulutların sürüklenmesi, hava ile sürtünen bulutlarda negatif ve pozitif elektrik yükleriyle aşılamanın olması da rüzgarlar sayesindedir. Rüzgarlar olmasaydı bulutlar

oluşmazdı; fakat oluştuklarını kabul etsek bile, o zaman da bulutlar buharlaştıkları okyanusların, denizlerin üstüne yağacaklar ve yeryüzündeki bitkilerin, hayvanların, dolayısıyla insanın var olması mümkün olmayacaktı. Rüzgarlar bulutların oluşumundan, yağmurların boşalmasından, yağmurun karalara da yağmasına kadar birçok ayrı fonksiyonu yerine getirmektedir. Rüzgarların bu fonksiyonlarının her biri yaşamın devamı için kesinlikle gereklidir. Yaratıcımız her şeyi olduğu gibi bunu da mükemmel bir şekilde planlamıştır.

RÜZGARLARIN HARİKA SİSTEMİ

Yaşamımız için olmazsa olmaz şart olan rüzgarlara Kuran'da dikkat çekilmiş ve rüzgarların aşılayıcı özelliği vurgulanmıştır. Rüzgarların yaratılışındaki incelikleri incelediğimizde Dünyamız'daki mükemmel yaratılışların bir örneğine daha tanık olmaktayız. Dünya'nın dönüşünden üzerindeki yerşekillerine, alçak ve yüksek basınç alanlarına kadar birçok etken rüzgarların oluşumunda etkilidir. Eğer Dünyamız'ın 23,5 derecelik eğikliği olmasaydı, Güney ve Kuzey Kutuplarındaki soğuma ve Güneş'in etkisi her gün için farklı olmazdı. Ekvatorla kutuplar arasındaki ısı farkı azaltılarak rüzgarların ılımlı esmesi sağlanmıştır. Eğer böyle olmasaydı, yerşekilleri böyle ayarlanmasaydı; kutuplardan ekvatora, ekvatordan kutuplara doğru esen rüzgarlar yaşamı mahvedecek fırtınalara sebep olabilirdi.

Ayrıca kutuplarda ve ekvatorda, atmosferin kalınlığının farklı oluşundan dolayı havanın üst kısmında ayrı, alt kısmında ayrı akımlar oluşmaktadır. Böylece rüzgarların çeşitli yönlerden esmesi sağlanır. Dünya'nın tüm yerleşim bölgelerine çeşitli rüzgarların gelebilmesi için dağlardan, ovalardan, yaylalardan öyle motifler işlenmiştir ki, her yerleşim bölgesi çevresinde sıcak ve soğuk cephe sistemleri dönüşümlü olarak doğar. Görüldüğü gibi rüzgarlardan yağmura, dağlardan ovalara, Dünya'nın dönüşünden ısı ayarlamalarına kadar her şey birbiriyle bağlantılıdır. Bu oluşumlardan birini yaratan kim ise, hepsini yaratan da O'dur. Bu oluşumlardan her biri diğerleriyle bağlantılı olduğu için, bunun aksini düşünmek imkansızdır. Dünyamız'daki oluşumlardaki bu birlik, Yaratıcı'nın birliğini ortaya koymaktadır. Bu oluşumlardaki incelikler, mükemmellikler, detaylar ise O'nun kudretinin, sanatının, bilgisinin, gücünün sınırsızlığını anlamak isteyenlere anlatmaktadır.

Sıcaktan bunaldığımızda bir rüzgar esince duyduğumuz hoş hislerin yanında, bu rüzgarların Yaratıcısı'nın yarattığı incelikleri de hatırlayalım. Rüzgar hem

matematiktir, hem sanattır, hem kudrettir, hem ilimdir. Bu oluşumlar, yaşadığımız Evren'deki tüm oluşumların nasıl mükemmel şekilde planlandıklarını, aralarından hiçbirinin başıboş olmadığını, dolayısıyla tüm bu oluşumlarla alakalı olan ve bu oluşumların birer parçası olan bizim de başıboş olmadığımızı haykırmaktadır. Rüzgar ister meltem, ister poyraz, ister lodos olsun; her şekliyle Yaratıcımızın planladığı, fiziksel kurallara bağladığı, yaşamımızı onsuz imkansız kıldığı bir tabiat olayıdır.

Rüzgarların yönlendirilmesinde de
aklını kullanan bir toplum için deliller vardır.
45-Casiye Suresi 5

BULUTLAR NASIL YAĞMUR YAĞDIRMAKTADIR?

Görmüyor musun ki; Allah bulutları sürer, sonra onları birleştirir, sonra onları birbirlerinin üstüne yığar ve sen de yağmurun bunların arasından çıktığını görürsün. Gökyüzündeki dağlardan dolu yağdırır, onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de onu çevirir. Şimşeğin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecek.

24-Nur Suresi 43

Su, yaşam demektir. Yaşamın en temel ihtiyacı olan suyun önemli bir bölümü Dünyamız'ın içinde sürekli olarak yer ve hal değiştirmektedir. Kesintisiz olarak yinelenen bu değişim sistemine "çevrim" denir. Havada her zaman su vardır. Fakat suyun aldığı bu hal, denizlerdekinden, ırmaklardakinden farklıdır. Havadaki buhar şeklindeki suyun bulutları oluşturması, bu bulutların yağmur oluşu ve yeryüzüne yağışı, Allah'ın yeryüzünde yarattığı harika çevrim sisteminin sonucudur. Allah, bu sistemi anlatırken günümüzde ancak uydularla, hava radarlarıyla saptanan gerçeklere 1400 yıl önceden dikkat çekmiştir.

Alıntıladığımız ayetin yağmurun oluşumunu mükemmel bir şekilde tarif ettiğini Rehaili, *"This is the Truth" (Gerçek Budur)* kitabında şu şekilde açıklamaktadır: *"Bilim adamları bulut tipleri üzerinde çalışmışlar ve yağmur bulutlarının belirli sistemler ve aşamalar çerçevesinde oluştuklarını saptamışlardır. Meteorologlar cumulonimbus yağmur bulutlarını incelemişler ve onlardan yağmur, dolu ve şimşeğin oluşumu üzerinde çalışmışlardır. Onlar, bulutların yağmura dönüştüğü süreçteki basamakları 24-Nur Suresi 43. ayete uygun olarak tarif etmişlerdir.*

1- Bulutlar rüzgarın itişiyle sürülür: Cumulonimbus bulutları rüzgarın ufak bulut parçalarını bir bölgeye sürmesiyle toplanır.

2- Birleşme: Sonra bu küçük bulutlar daha büyük bir bulutu oluşturmak üzere birleşirler.

3- Yığılma: Küçük bulutların birleşmesiyle, büyük bulutun içinde yukarı doğru çekiş kuvveti artar. Bulutun iç kısmındaki yukarı çekiş kuvveti, kenarlardakinden daha güçlüdür. Bu yukarı çekişler bulutun hacminin dikey olarak büyümesine neden olurlar, böylelikle bulutlar üst üste "yığın" oluştururlar. Bu dikey büyüme, bulutun hacminin, atmosferin daha serin yerlerine doğru uzamasına sebep olmaktadır, böylece su damlacıkları ve dolu taneleri oluşmaktadır. Bu su damlacıkları ve dolu taneleri, yukarı çekiş gücünün onları kaldıramayacağı kadar ağırlaştıkları zaman bulutlardan yağışlar çıkar."

MUHAMMED'İN UYDUSU

Meteorologlar bulutların oluşumu, yapısı ve fonksiyonları hakkındaki bilgileri ancak son yıllarda uydular, uçaklar, bilgisayarlar, balonlar kullanarak elde etmişlerdir. Bu yüzden Kuran'ın yağmur oluşumunda bulutların üst üste yığınlar oluşturması gibi kritik noktalara dikkat çekmesi çok önemlidir. Çünkü Rehaili'nin kitabından alıntıladığımız bilgiler, ancak bulutların üstüne çıkıp uydu gibi aletlerin kullanılmasıyla elde edilen bilgilerdir. Yeryüzünde yaşayan insanların, bulutların yığın oluşturmaları sürecinde bulutların arasında oluşan çekim kuvvetini ve bu kuvvetin sonucunda yukarı doğru genişleyen buluttan yağışın çıktığını yeryüzü seviyesinden anlamaları imkansızdır. Bu anlatımlardan sonra merak ediyoruz acaba kaç kişi "Muhammed'in uydusu vardı, aynı zamanda meteorologdu, bu bilgileri öyle elde edip de bu izahları yaptı" diyecek?

Alıntıladığımız ayette bulutların dağlara benzediği ve dolunun bundan çıktığı söyleniyor. Gerçekten de 4-5 mil yüksekliğindeki cumulonimbus yağmur bulutları

dağ şeklinde bir yapı göstermektedir. Bu da Kuran'ın benzetmeleri nasıl yerli yerinde yaptığının bir göstergesidir.

Ayette, Hz. Muhammed'in yaşadığı dönemde bilinmeyen bilgilere işaret varken o dönemin yanlış kabullerinin hiçbiri yoktur. Batı Dünyasına 1600'lere kadar Eski Yunan'ın meteoroloji hakkındaki görüşleri doğru ve yanlışlar karışmış bir şekilde hakimdi. Atmosferde kuru ve nemli olmak üzere iki türlü buhar tipi olduğu söyleniyordu. Ayrıca gök gürültüsünün, kuru buharın komşu bulutlar ile çarpışması sonucunda oluştuğuna inanılıyordu. Şimşek ise kuru buharın ateşlenmesi sonucunda oluşan bir olgu olarak sunuluyordu. İncelediğimiz ayette yanlışlığı anlaşılmış olan bu bilgilerin hiçbirine yer verilmeden şimşekten bahsedilmekle birlikte şimşek; yağmur ve dolunun yağışı ile beraber anlatılıp, şimşeğin bu yağışlarla ilişkisi anlaşılır. Şimşek, atmosferde elektrik yükünün birikmesi sonucunda oluşur. Bulutlarda oluşan su damlacıkları en önemli elektrik kaynağıdır. Yerçekiminin etkisiyle yere düşen su damlaları daha küçük damlalara ayrıldığı zaman her damla artı elektrik yüküyle, çevresindeki hava da eksi elektrik yüküyle yüklenir. Damlalardaki elektrik yükü her bölünmeyle artar. Damlaların bölünmesiyle ortaya çıkan elektrik yükünün yanı sıra, bulutun üst bölümlerinde bulunan buz kristalleri de sürtünme sonucu artı elektrik yükü kazanarak, eksi elektrik yüklü olan havadan ayrılır ve bulutun elektrik yükünü arttırır. İşte şimşek, bu elektrik yüklerinin bir elektrik atlaması oluşturmasıyla meydana gelir. Şimşek çakmasını izleyen gök gürültüsüne, elektrik atlamasının izlediği yol boyunca havanın ansızın ısınması ve genleşmesi neden olur. İncelediğimiz ayet; doğru bilgi olan, yağışla şimşeğin bağlantısına dikkat çekmiş, fakat bu süreci bulutların ateşlenmesi olarak tarif eden yanlış bilgilere yer vermemiştir. Yağmurla ilgili açıklamalarda bu doğru bilgiyi veren, yanlışı eleyen, kendi döneminin yanlış açıklamalarına hiçbir zaman kapılmayan anlayış, tesadüfle veya o dönem insanının kabiliyetiyle açıklanabilir mi?

O, size şimşeği korku ve umut olarak gösteren,
ağır bulutları oluşturandır.
13-Rad Suresi 12

YERALTI SULARI VE SUYUN ÇEVRİMİ

Allah'ın gökten bir su indirdiğini ve onu topraktaki kaynaklara geçirdiğini görmüyor musun?

39- Zümer Suresi 21

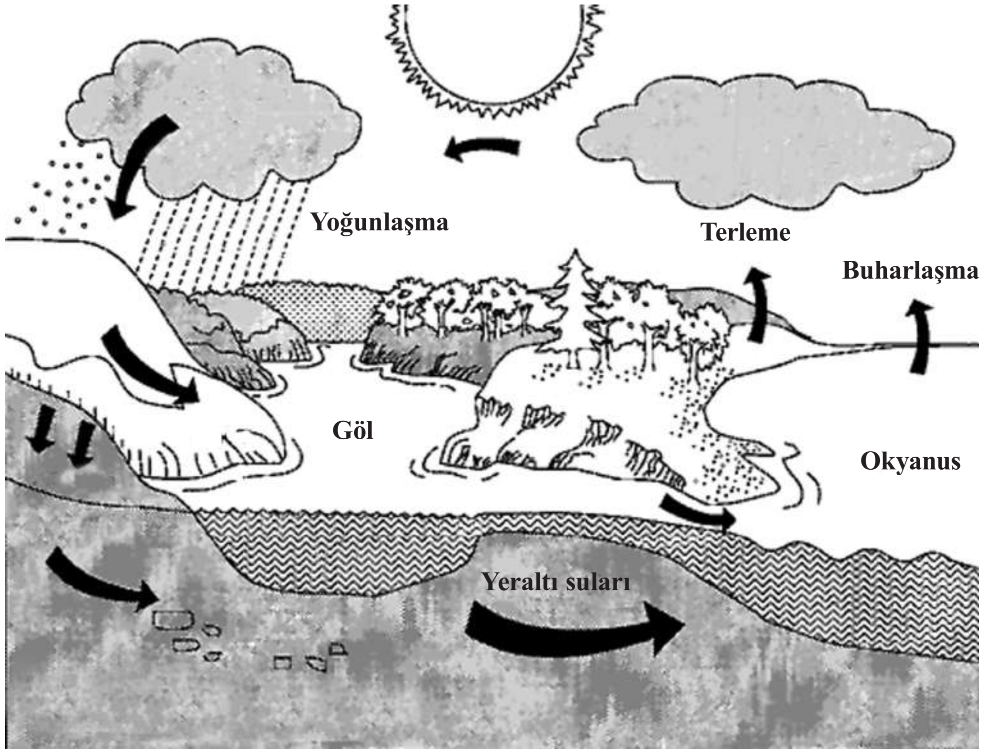

Kuran'da geçen, suların yağışıyla ve suların hayatımızdaki yeriyle ilgili ayetler bize dosdoğru fikirler vermektedir. Tarihin başka bir döneminde yaşasaydık bu bilgileri bu kadar rahat kavrayamayabilirdik. Günümüzde suların Dünya'daki çevriminin nasıl işlediği detaylı bir şekilde ortaya konduğu için Kuran ayetlerindeki sular ile ilgili bilgileri rahatlıkla anlıyoruz. Sular hakkındaki eski bilgileri ve Kuran'ın ayetlerini karşılaştırdığımız zaman, Kuran'ın eski dönemin yanlış bilgilerini içermeksizin -her konuda olduğu gibi- sular konusunda da en doğru bilgileri sunduğunu görüyoruz.

Örnek olarak Kuran'ın, yeraltı sularının yağmurlar sonucunda oluştuğunu söyleyen bu bölümde incelediğimiz ayetini (39-Zümer Suresi 21) ele alalım. Gerçekten de bize apaçık gelen bu bilgi acaba her dönemde bu kadar açıkça bilinmekte miydi? Encyclopedia Universalis'in "Sular Bilgisi" maddesini yazan iki uzman G.Castany ve B.Blavoux'un verdiği bilgileri okuyunca herhalde şaşıracağız: "Miletli Thales'e göre kara parçalarının derinliklerinde

Ortaçağ'da, Aristo'nun su kaynakları hakkındaki yanlış fikirleri doğru kabul ediliyordu.

esen rüzgarların basıncıyla havaya fışkıran okyanus suyu yerlere düşmekte, böylece toprağın içine geçmekteydi. Platon da bu görüşleri paylaşıyor ve okyanusa geri dönüşün de büyük bir girdap vasıtasıyla olduğunu düşünüyordu. Aristo ise, yerden yükselen su buharı, dağların soğuk çukurlarında yoğunlaşarak yeraltı göllerini meydana getirir, kaynaksuları da bu göllerden beslenir görüşündeydi. Suyun daimi devrine ilişkin ilk belirgin keşif 1580 yılında Bernard Palissy'e ait olacaktır. Ona göre yeraltı suları yağmurun toprağa sızmasından ileri gelmektedir."

Ortaçağ'a hakim olan görüş Aristo'nunkidir. Bu yanlış görüşe göre yeraltı gölleri, su kaynaklarını beslemektedir. Encyclopedia Universalis'in "Sular Bilgisi" maddesinin diğer bir yazarı R.Remenieras ise şu bilgileri vermektedir: "Sulara ilişkin tabiat olayları alanında sırf felsefi olan kavramların, yerlerini tarafsız gözleme dayalı araştırmalara bırakmaları için ancak Rönesans'ı beklemeleri gerekti. Rönesans döneminde Leonardo da Vinci (1452-1519) Aristo'nun iddialarına karşı çıkar. 'Suların ve Gerek Doğal, Gerek Yapay Pınarların Özelliklerine Dair Çok Güzel Konuşmalar (Paris 1570)' adlı eserinde Bernard Palissy, suyun daimi devrinin ve özellikle su kaynaklarının yağmurla beslenmesinin gerçek bir açıklamasını yapar."

Kuran'da 7. asırda açıkça söylenen; temelde, yağmurların yeraltı kaynaklarını oluşturduğu bilgisi Avrupa'da 16. yüzyılda ortaya konuyor ve Aristo'ya itiraz ediliyordu. Daha önce Thales, Platon, Aristo gibi felsefenin en ünlü simaları sular ile ilgili yaptıkları açıklamalarda yanılmışlardı. Oysa felsefede de, bilimsel araştırmalarda da hiçbir iddiası olmayan, sadece Allah'ın vahyini insanlara duyurduğunu söyleyen çölün Muhammed'i yine yanılmamıştı, yine doğru bilgiyi hiçbir yanlışla karıştırmadan ortaya koymuştu.

De ki: Ben ancak Rabbim'den bana vahyedilene uyuyorum.
Bunlar Rabbiniz'den olan aydınlatmalardır.
İnanan bir toplum için doğruya iletilme ve rahmettir.

7-Araf Suresi 203

YAĞMUR SUYUNUN TATLI OLMASI

68- İçmekte olduğunuz suyu gördünüz mü?
69- Onu buluttan siz mi indiriyorsunuz, biz mi?
70- Eğer dileseydik onu tuzlu yapardık. Şükretmeniz gerekmiyor mu?

56-Vakıa Suresi 68-70

Allah suyun çevrimiyle ilgili her türlü detayı en mükemmel şekilde planlamıştır. Fizik kuralları ve suyun kimyası Allah'ın düzeninin ince planlarını ortaya koymaktadır. Yukarıdaki ayette dikkat çekilen, yağmur suyunun tuzlu olmaması da Allah'ın harika planı sonucunda olmaktadır. Yağmurun kaynağının suların buharlaşması olduğunu gördük. Buharlaşan suyun % 90'ından fazlası tuzlu suya sahip okyanuslardan ve denizlerden olmaktadır. Suyun buharlaşması ile ilgili kanunlar öyle ayarlanmıştır ki su, en pis denizlerden, en tuzlu okyanuslardan, en çamurlu sulardan dahi buharlaşırken pislikten, tuzdan, çamurdan arınır. Bu yüzden okyanusların, denizlerin sularını içemiyoruz ama buralardan buharlaşan suyun yağmur olarak yağması sonucunda oluşan kaynaklardaki suyu içebiliyoruz. Kuran'da suyun temizlenip gökten yağma işlemine dikkat çekilmiş ve "Gökten tertemiz su indirdik" (25-Furkan Suresi 48) denmiştir. Kuran'da suyun Dünya'nın oluşumunda sonradan ortaya çıktığı da söylenmektedir. Ayet şöyledir:

Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

79- Naziat Suresi 31

Kuran'ın indiği dönemde Dünya'nın yaratılışındaki ilk aşamalar bilinmiyordu. Bu yüzden suyun yeryüzünün üstüne çıkışının Dünya'nın yaratılışında sonraki bir aşama olduğunun söylenmesi de mucizedir. Dünyamız ilk zamanlarında çok sıcaktı. Yavaşça soğuyan Dünyamız'da demir gibi ağır elementler merkeze çökerken granit ve oksitler yukarılarda kaldı. Soğumanın sürmesiyle yeryüzünün üstünde ince bir tabaka oluştu. Yerin yüzeyi soğuyup 100°C'nin altına inince yeryüzünün içindeki suyun yüzeye çıkması için gerekli şartlar oluştu ve okyanuslar, denizler oluştu.

SUYUN ÖZELLİKLERİ

Suların yeryüzündeki oranı da bizim için çok önemlidir. Eğer karalar denizlerden daha çok yer kaplasaydı, gece ile gündüz arası sıcaklık farkları artacaktı ve yeryüzündeki yaşam alanlarının önemli bir bölümü çöle dönüşecekti. Yeryüzünün % 70'inden fazlasının sulardan oluşması da bilinçli bir düzenlemenin ürünüdür.

Su kimyasal reaksiyonlara girerken bazı asitler gibi parçalayıcı özellik gösterseydi veya argon gibi hiçbir reaksiyona girmeseydi vücudumuzdaki görevlerini yerine getiremezdi. Suyun reaksiyonlardaki aktifliği tam da yaşamımız için uygun olacak şekildedir.

Yaşam için çok özel olan su için kimyasal kurallar da çok özel olarak işletilmektedir. Bilinen tüm maddeler ister katı, ister sıvı olsunlar soğudukça büzüşürler. Her maddenin katı hali sıvısından daha az hacimli ve daha yoğun olmaktadır. Oysa su, bilinen tüm sıvılardan farklı özellikte yaratılmıştır. Su +4 dereceye düşene kadar diğer maddelerle aynı özelliği göstererek büzüşür. Fakat +4 derecenin altına doğru inmeye başladıkça, Evren'de bilinen tüm maddeler arasında istisna oluşturarak genleşmeye başlar (yani suyun hacmi artar). Su donduğunda daha da genleşmiş olur. Bu yüzden donmuş su (buz), suyun içinde dibe batmadan yüzer. Oysa bilinen tüm maddelerde durum tam tersinedir, tüm maddelerin katı hali, sıvı hallerinin içinde dibe batar. Su için istisnai olarak işletilen kimya kuralları sayesinde denizlerdeki yaşam mümkün olmaktadır. Eğer buzun yoğunluğu suyun yoğunluğundan fazla olsaydı okyanuslarda, göllerde ve denizlerde soğuk havalarda donan su, buz olarak dibe batacaktı. Yüzey kısmında soğuğu kesecek bir buz tabakası olmadığı için donma yukarıya doğru sürecekti. Eğer böyle olsaydı okyanusların, denizlerin ve göllerin dibi buz dağlarına dönüşür, havalar ısındıkça bu buzların ancak yüzeylerinin bir kısmı suya dönüşebilirdi. Bu ise denizlerdeki yaşamın sona ermesi demekti.

Yağmur olmasaydı insanoğlu var olamazdı

EN ZAYIF NOKTASI KADAR SAĞLAM ZİNCİR

Suyun diğer kimyasal özellikleri de yaşamı mümkün kılacak şekilde yaratılmıştır. Bitkilerin toprağın dibindeki suyu en üst noktalarına kadar taşımaları (özellikle ağaçlarda bu mesafenin metrelerce olduğunu hatırlayalım) suyun kimyasal özellikleri sayesindedir. Suyun yüzey gerilimi, birçok sıvınınki gibi düşük seviyede olsaydı bitkilerin suyu emmesi mümkün olmazdı. Bitkilerin suyu emmesi mümkün olmasaydı ne bitkiler ne hayvanlar ne de biz var olabilirdik.

Kitabımızda yaşam için olmazsa olmaz şart olan birçok düzenlemeye dikkatleri çektik. Evrenin başlangıcındaki patlama hızının çok ince ayarından Güneş'ten uzaklığımıza, atmosferden Van Allen Kuşaklarına, yeryüzündeki ısıdan yeraltı tabakalarına kadar binlerce yaratılıştan herhangi birindeki küçük farklılık bile yaşamın var olmasını imkansız kılacak niteliktedir. Yaşamımız adeta binlerce halkası olan bir zincir gibi oluşumlara bağlıdır. Zincirin her halkası çok kompleks ve çok mükemmeldir. Her zincir ancak en zayıf halkası kadar sağlamdır. Örneğin Evren'de var olan her şey yaşamı mümkün kılacak şekilde tıkır tıkır işleseydi ve sadece suyun gerilimi gibi Evrensel planda çok sıradan gözüken bir nokta göz ardı edilseydi bile yaşamımız imkansız olurdu. Tüm bunlar Yaratıcımız'ın her şeyi nasıl ince hesaplarla planladığının, her an her şeyden haberdar olduğunun, her şeyin O'nun kontrolünde bulunduğunun delilleridir.

DENİZLERİN ARASINDAKİ ENGEL

19- İki denizi salmıştır, birbirleriyle birleşiyorlar.
20- Aralarında bir engel vardır, birbirlerinin sınırını aşmıyorlar.

55- Rahman Suresi 19-20

Denizaltı araştırmaları ile ünlü Fransız bilim adamı Kaptan Jacques Cousteau denizlerdeki su engelleri ile ilgili yaptığı araştırmaların sonucunu şöyle anlatmaktadır: *"Bazı araştırmacıların farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğuna dair ileri sürdükleri görüşleri inceliyorduk. Çalışmalar sonucunda gördük ki, Akdeniz'in kendine has tuzluluğu ve yoğunluğu var. Aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor. Sonra Atlas Okyanusu'ndaki su kütlesini inceledik ve Akdeniz'den tamamen farklı olduğunu gördük. Halbuki Cebeli Tarık Boğazı'nda birleşen bu iki denizin tuzluluk, yoğunluk ve sahip olduğu hayatiyet açısından eşit veya eşite yakın olması gerekiyordu. Oysa ki bu iki deniz, birbirine yakın kısımlarda bile ayrı yapılara sahiptiler. Bunun üzerine yapmış olduğumuz araştırmalarda bizi şaşkına çeviren bir durumla karşılaştık. Çünkü bu iki denizin karışmasına birleşme noktasında bulunan harika bir su perdesi engel oluyordu. Aynı türden bir su engeli 1962 yılında Alman bilim adamları tarafından Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendep Boğazı'nda da bulunmuştu. Daha sonraki incelemelerimizde farklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında aynı engelin bulunduğuna tanıklık ettik."*

Denizlerin arasındaki engel, denizlerin altındaki hayatın daha renkli olmasına katkıda bulunmaktadır.

Kaptan Cousteau'yu şaşırtan bu durum, denizlerin birleşmesine rağmen farklı özelliklerini muhafaza etmeleri, Kuran'da 14 asır önceden söylenmiştir. Çıplak gözle algılanamayan ve suyun algılanan özelliklerine ters gibi gözüken bu özellik, Arap Yarımadası'nın denizcilikle ilgisi olmayan insanlarına açıklanmıştır.

DENİZLER ALTINDAKİ HAYATIN RENKLİLİĞİ

Birleşen denizlerin farklı özelliklerini muhafazasıyla ilgili bu olgu, Allah'ın Evren'deki çeşitliliği mükemmel planlamasının bir örneğidir. Evren'in neresine bakarsak bakalım insanların yüzlerinden, kelebeklerin, çiçeklerin yüz binlerce çeşidine kadar Allah'ın harika ve çok çeşitli sanatlarına tanıklık etmekteyiz. Denizler altındaki hayatın çeşitliliğinde Kuran'ın dikkat çektiği özelliğin önemli bir yeri vardır. Komşu denizler farklı yoğunluk, farklı tuz oranı ve farklı yapılar arz etmektedir. Bu farklılıklar, farklı canlıların yaşaması için elverişli ortamlar oluşturmaktadır. Bu sayede denizaltı yaşamı balıklardan, bitki örtülerine ve mikro canlılara kadar daha da büyük bir çeşitliliğe sahip olmaktadır.

Çok rahat karışabilen bir özellik gösteren su, Allah'ın denizlerin altında işlettiği fiziksel kanunlarla birleşirken farklılığını muhafaza edebilmekte ve bu özelliğiyle canlıların çeşitliliğine katkıda bulunmaktadır. Güçlü dalgalar, kuvvetli akımlar suya bu özelliğini kaybettirmemekte, denizlerin altındaki engel bunlara rağmen görevlerini yerine getirmektedir. Kuran'ın dikkat çektiği denizlerdeki bu özellik, hem Peygamberimiz'in döneminde bilinmeyen bir bilgiyi açıklamakla mucize oluşturmakta, hem de Allah'ın her şeyi nasıl ince bir planla ayarladığına dikkatimizi çekmektedir.

İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu tatlı ve ferahlatıcı, bu tuzlu ve acıdır. Ve ikisinin arasına karışmalarını önleyen bir sınır olarak engel koymuştur.

25- Furkan Suresi 53

DENİZLERİN ALTINDAKİ KARANLIKLAR VE DALGALAR

Veya engin bir denizdeki karanlıklara benzer. Onu dalga üstünde dalga kaplıyor. Üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlıklar. Elini çıkartan neredeyse onu bile göremeyecek. Allah'ın ışık vermediğine hiçbir ışık bulunamaz.

24- Nur Suresi 40

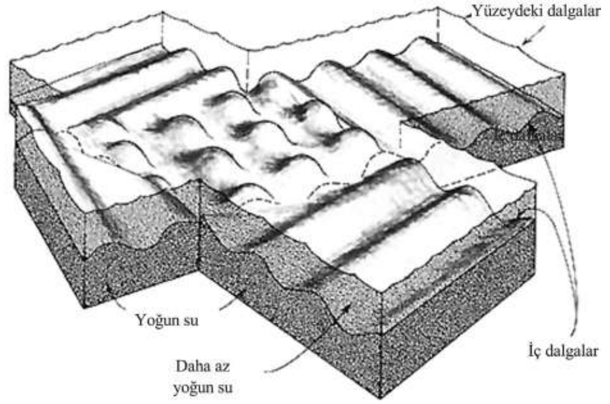

İlk denizaltıların yapılma girişimi 17. yüzyılda başlar. Denizler altında yol alan ilk araç, Cornelis Drebber tarafından 1620 yılında yapılmıştır. Ondan sonra denizaltılar çok geliştirildi ve 1954'te nükleer denizaltıların yapımına kadar gidildi. Günümüzde, geliştirilmiş denizaltılarla, denizaltındaki coğrafi yapıyı, denizlerin derinliklerini, denizaltı yaşamını öğrenebiliyoruz. Tüm bu bilgilerin elde edilmesi son yüzyılların sanayisinin icadı olan araçlarla mümkün olmuştur. Bu teknolojiyi kullanmaksızın bir insanın, denizin 50 metre dibine bile inmesi ve bu seviye hakkında bilgi sahibi olması mümkün değildir.

Denizlerin 200 metre kadar altına inildiğinde karanlık bir ortama varılır. 1000 metre seviyesindeki derinliğe inildiğinde buranın Dünya'nın en karanlık yeri olduğunu söylemek doğru olacaktır. 200 metrenin altındaki ortamda ayetlerin ifadesine uygun bir şekilde "elini çıkartanın neredeyse kendi elini göremeyeceği" bir ortam mevcuttur. Gerçekten de engin denizlerin, okyanusların altı zifiri karanlık bir yapıdadır. Denizlerin üst kısmı günün en aydınlık zamanını yaşarken bile, denizin 200 metre altı yine kapkaranlıktır.

Dünyamız'ın en geniş zifiri karanlık alanlarının başında okyanusların altındaki karanlıklar gelmektedir. Kuran'ın indiği dönemde, denizlerin altında böyle karanlık bir

yapının olduğuna dair bilimsel veya gözlemsel bir bilgi mevcut değildi. Kuran, ancak uydular aracılığıyla göklerdeki anlayabileceğimiz birçok gerçeği uydusuz anlattığı gibi, denizlerin altındaki ancak denizaltı ve benzeri aletlerle anlaşılabilecek gerçekleri de denizaltısız, araçsız, gereçsiz bir şekilde açıklamaktadır. Uzaydan denizlerin altına bu kadar ayrı alanlarda açıklamaları olan Kuran, her alanda isabet kaydetmekte, hiç yanılmamakta ve Allah tarafından indirildiğini, kendisi, kendisiyle ispat etmektedir.

DENİZLERİN ALTINDA DA DALGALAR VAR

Çıplak gözle baktığımızda denizin üstünde dalgalar görürüz, fakat denizin alt kısmında durgun bir suyun var olduğunu zannederiz. Bu yüzden ayette ifade edilen "dalga üstünde dalga" ifadesini ilk başta anlayamayabiliriz. Derin denizlerin alt kısımlarında yoğunluk, üst kısmından fazladır. Bu yoğunluk farklılığından dolayı adeta tabakalaşmış denizin içerisinde iç dalgalar da olmaktadır. Bu dalgalar yüzey dalgaları gibi hareket etmektedirler. Bu iç dalgaların keşif tarihi 1900 yılıdır. Denizin içinde oluşan bu dalgalar gerçekten de Kuran ayetinin ifade ettiği "dalga üstünde dalga" yapısını oluşturmaktadır. Engin denizlerin dibinde zifiri karanlık varken, bu karanlığın içinde iç dalgalar ve bunun üstünde yüzeydeki dalgalar üst üste gelmektedir.

İncelediğimiz ayet, denizin en dibindeki karanlıktan, yüzeye kadar ışığın hareketine de dikkat çekmektedir. Güneş'ten gelen ışınlar bulutlara çarparak kırılmakta, burada bir miktar ışık kaybı olmaktadır. Denizlerin yüzeyine gelen ışık, derinlere gittikçe ışık spektrumundaki ayrışması gibi ayrışmaktadır. İlk tabaka ışığın sarı kısmını, ikinci tabaka ışığın yeşil kısmını tutmakta, bu böyle devam etmekte, en son yedinci aşamada artık ışığın mavi kısmı da kalmamaktadır. Böylece denizin derinliklerine indikçe ışık tamamen yok olmaktadır. Bulutlarla azaltılan, denizin katmanlarında yok olan ışık, derin denizlerin dibindeki karanlıkları

aydınlatamamaktadır. Denizin bu bölümünde ancak kendi ışığını kendi vücudunda üreten balıklar görebilir.

İncelediğimiz ayette Allah bir benzetme yapmakta ve bu benzetmede denizlerin karanlıklarını, üst üste dalgaları tasvir etmektedir. Tüm bu incelediklerimiz, Allah'ın, Kuran'da verdiği örnekleri mucizevi bir şekilde seçtiğini ve her şeyi yaratan Allah'ın tüm bilinmeyenleri bildiğini göstermektedir.

De ki: "Onu göklerin ve yerin gizliliklerini bilen indirmiştir. O bağışlayandır, şefkatlidir."

25- Furkan Suresi 6

KAZIK ŞEKLİNDE DAĞLAR

6- Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı?
7- Dağları da birer kazık?
78- Nebe Suresi 6-7

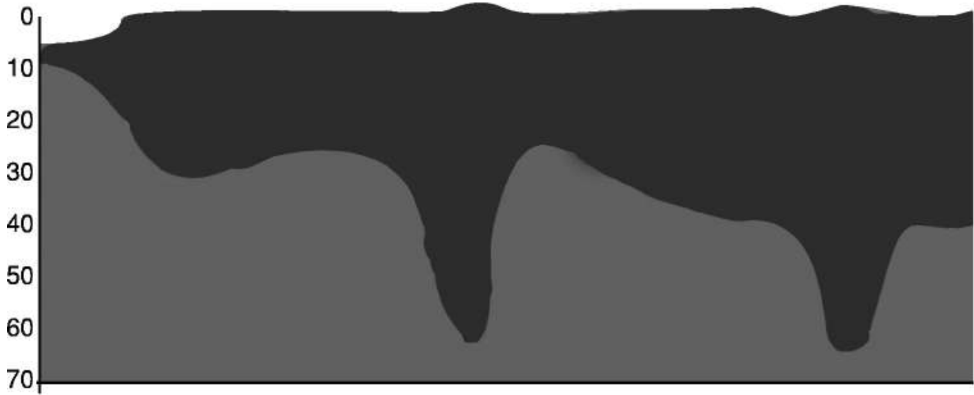

Kuran'da birçok ayette dağlardan bahsedilir. İncelediğimiz ayet, bu ayetlerden biridir ve dağları kazıklara benzetmektedir. Bu benzetmenin mucizevi yönünü ancak son yüzyıldaki jeolojik bulgulara dayanarak anlayabiliyoruz. Dağların yeryüzünde görünen kısmından çok daha büyük olan kökleri, yerin altında görünmez bir durumdadır. Dağların yerin altındaki kökleri, dağın görünen kısmının 10-15 katına kadar çıkabilmektedir. Örneğin Dünya'nın en yüksek noktası olan Everest Tepesi, yerin 9 km kadar üstündedir, oysa bu noktanın yerin altındaki kökü 125 km civarındadır. Bir kazığın fonksiyonlarını yerine getirmesi için kazığın yerin altına saplanan kökü nasıl çok önemliyse, aynı şekilde bir dağ için de yerin altındaki kökü çok önemlidir.

Kıtaların üzerindeki dağların kökü olduğu gibi, denizlerde de dağlar vardır ve bunların da kökü vardır. Dağların volkanik kayalardan veya tortulardan oluşması gibi farklılıklar vardır, fakat dağların kökünün olduğu gerçeği hep aynıdır. Dağların kökü Arşimet kanunları çerçevesinde dağların görünür kısmına destek olmaktadır. Değil Peygamberimiz'in döneminde, bundan birkaç yüzyıl önce bile dağların bir kökü olduğunu bilmenin imkanı yoktu. Bu yüzden Kuran'ın dağları kazıklara benzeterek yaptığı benzetme çok yerinde, çok isabetli, mucizevî bir benzetmedir.

DAĞLARIN FONKSİYONU

Jeoloji biliminin yeni bulgulara göre kendini yenilemeyen kitaplarında dağların köküne veya dağların yerkabuğunu sabitlemekteki fonksiyonuna rastlayamayabilirsiniz.

Dağların toprağın içinde derin kökleri vardır.

Fakat bu bilgilere rastlayabileceğiniz kitaplar da mevcuttur. *"The Earth" (Yeryüzü)* bunlardan biridir. Kitabın yazarı Frank Press, Bilimler Akademisi başkanıdır ve Amerika'nın eski başkanlarından Jimmy Carter'ın bilimsel konulardaki danışmanıdır. O, dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinde olan çiviye (wedge like shape) benzetir. Dr. Press, dağların fonksiyonlarını uzun uzadıya anlatır ve onların yerkabuğunu stabilize etmekteki önemli rollerine dikkat çeker.

Yerkabuğu aslında sıvı bir ortamın üzerinde yüzer durumdadır. Yerkabuğunun kalınlığı çoğunlukla 5 km civarındadır. Oysa dağların altındaki kalınlık 35 km gibi değerlere ulaşmaktadır. Bunun sebebi dağların kazıklar gibi yerin altında bir köke sahip olmalarıdır. Kazıklar nasıl bir çadırı toprağa sabitliyorsa, dağlar da kazıkların bu görevini yerkabuğunun sabitlenmesinde yerine getirmektedirler. Dağlar yerkabuğunu meydana getiren tabakaların çarpışmaları, bir tabakanın diğer tabakanın altına girmesi sonucu oluşmuştur. Üstte kalan tabaka kıvrılıp dağları oluşturmuştur. Alttaki tabaka da derine doğru uzanan dağın kökünün oluşmasını sağlamıştır. Böylece dağlar yeraltına doğru uzanan kökleri ile yerkabuğu tabakalarının birbirlerine kaynaşmasını sağlar.

YERYÜZÜNDEKİ FAY HATLARI

Ve çatlaklarla dolu yer.

86- Tarık Suresi 12

Bu ayetten bir önceki ayette (86- Tarık Suresi 11), önceki sayfalarda incelediğimiz gökyüzünün geri döndürücü özelliğine dikkat çekilerek 1400 yıl önce yaşayan insanların bilemediği oluşumlara işaret edilmiştir. Ayetin indiği dönemden sonraki yüzlerce yıllık süre zarfında yeryüzünün çatlakları olan fay hatları henüz keşfedilmemiş olduğu için, bu ayetin sadece toprağın çatlaması ve bitkilerin içinden çıkması gibi anlamları ifade ettiği zannedilmiştir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bilim adamları değerli madenlere, minerallere ulaşmak için deniz altı araştırmalarına hız verdiler. Denizaltında yapılan bu araştırmalarda hiç umulmadık bir şekilde yeryüzünün çatlaklarla dolu olduğu anlaşıldı. Bu çatlaklara fay veya kırık denmektedir. Gökyüzünün geri döndürücü özelliğiyle suyu yeryüzüne, zararlı ışınları uzaya geri döndürmesi (11. ayetin işareti) Dünyamız'la ilgili nasıl önemli bir bilgiyse, yeryüzündeki fay hatlarının varlığı ve bu fay hatlarının fonksiyonları da (12. ayetin işareti) çok önemli bir bilgidir. İkinci Dünya Savaşı'ndan günümüze kadar geçen süreyi, Kuran'ın inişinden günümüze kadar geçen süreyle kıyaslarsak, Kuran'ın 1400 yıl önce bu bilgilere işaret etmesinin değerini daha iyi anlarız.

HERŞEY BİRBİRİNE BAĞLANMIŞ

Kuran gözümüzü bir gökyüzüne, bir yeryüzüne çevirerek tüm bu alanlardaki mükemmel oluşumlara dikkatlerimizi çekmekte ve bu alanların sırlarını, bilgilerini öğrenmeye bizi teşvik etmektedir.

Herşey,
Uzak ya da yakın
Birbirine bağlanmış
Gizlice, ölümsüz bir el tarafından
Tek bir çiçek bile yapamazsın
Bir yıldızı yerinden oynatmadan
Francis Thompson

Gökyüzü gibi yeryüzünün derinlikleri de keşfedilmesi gerekli sırlarla doludur. Ayetin işaret ettiği fay hatları yeraltındaki magmanın dış yüzey ile irtibatının sağlanması açısından son derece önemlidir. Okyanusların altındaki şekillerin oluşumunda da bu çatlaklar önemli ve belirleyici bir role sahiptir.

Yeryüzünün çatlakları (kırıkları) hakkındaki bilgi depremlerin saptanması ve tarif edilmesi açısından da önemlidir. Büyük depremler yerkabuğundaki kırıkların oluşturduğu kırık kuşakları (fay hatları) boyunca görülür. Büyük kütleler halindeki yerkabuğu katmanlarının farklı hareketleri kırık kuşağı boyunca büyük bir gerilim oluşturur, kırık kuşaklarının her iki yanındaki kayaçlar bir yay gibi gerilir. Sonra birden bire kayaçların direnci kırılır ve büyük kütleler halindeki yerkabuğu harekete geçer, gergin kayalar serbest bırakılmış bir yay gibi titreşirler. Aslında yerkabuğunun kırık kuşağı boyunca hareketi en şiddetli depremlerde bile yalnızca birkaç metredir. Depremlerin hangi bölgede daha çok hasara yol açabileceği, depreme dayanaklı evlerin yapımına nerelerde daha çok ihtiyaç olduğu, hep yerküredeki kırıkların (fay hatlarının) incelenmesi sonucu anlaşılmaya çalışılmaktadır.

Yeryüzündeki en büyük çatlak Atlas Okyanusu'nun kuzeyindeki Grönland açıklarından başlayarak, Antarktika'ya kadar kuzeyden güneye uzanır. İkinci büyük çatlak Kuzey ve Güney Amerika'nın batı yakasını Büyük Okyanus boyunca izler. Üçüncü önemli çatlak ise büyük kısmı ile kıtaların altından geçen, Güney Asya boyunca genişleyip Himalayalar'ın altından geçen ve ülkemizi de içine alarak uzayan çatlaktır. Bunların dışında daha kısa çatlaklar da bulunmaktadır.

Kuran, dikkatimizi; öğrenmemiz, incelememiz, kavramamız gereken yerlere yöneltmektedir. Eğer Kuran'ı sadece ölülerin arkasından okunan bir kitap olarak görmeyi bırakır ve hayatımızda rehber edinirsek, ondan gerekli şekilde istifade etmemiz mümkün olabilecektir.

Biz bu kitabı sana her şeyin ayrıntılı açıklayıcısı,
bir doğruya iletici, bir rahmet, Müslümanlara bir müjde olarak indirdik.
16-Nahl Suresi 89

DEPREMİN VERDİĞİ HABERLER

1- Yerin o şiddetli depremle sarsıldığı
2- Yerin ağırlıklarını dışarı atıp çıkardığı
3- Ve insan "Buna ne oluyor?" dediği zaman
4- İşte o gün haberlerini anlatacaktır.
99-Zilzal Suresi 1-4

"Zilzal" Arapça "deprem, sarsıntı" demektir. Yukarıda incelediğimiz ayetlerin geçtiği sure "Deprem (Zilzal) Suresi" olarak anılmaktadır. Temelde bu surenin kıyamet günündeki depremi anlattığı düşünülmektedir. Bu yaklaşım doğru gözükmekle birlikte, ayetlerin genel olarak da depremi anlattığı göz önünde bulundurulmalıdır. Surenin 4. ayetinde oluşan depremin sonucunda insanların belli konulardan "haberdar olması"ndan bahsedilmektedir. Deprem gibi korkunç bir afet insanların aklına ilk olarak mal ve can kayıplarını, büyük bir korkuyu, paniği getirmektedir. Bu yüzden oluşan bir depremin arkasından insanların belli konularda bilgi sahibi olması, ilk bakışta insanlara ilginç gelebilir. Gerçekten de bu ayetleri okuyan bazılarının "Acaba Allah neyi kastediyor?" sorusunu sormuş olması mümkündür.

Deprem ve "haberdar olma" arasındaki bağlantı geçtiğimiz yüzyıla kadar yaşayan kişiler için kavranması çok zor bir ilişkidir. Fakat günümüzde biliyoruz ki yeraltı hakkında sahip olduğumuz birçok bilgiyi depremlere borçluyuz. Bulunduğumuz noktadan yeryüzünün merkezine doğru çizeceğimiz en kısa yarıçap bile 6000 km'nin üzerindedir. Bizim bu mesafeyi ve bu mesafedeki sıcaklığı aşıp yerin merkezine ulaşmamız mümkün değildir. Depremler bize Dünyamız'ın bu ulaşamadığımız alanları için öğretmenlik yapmakta ve Allah'ın yeryüzünü yaratışı hakkında haberler vermektedir. (Kıyamet günündeki depremde, insanların bu bahsettiğimiz haberlerin dışında haberler almaları elbette mümkündür. Yani ayetin tek işaretinin

depremler sayesinde günümüzde öğrendiğimiz bilgiler olduğunu söylemiyoruz. Bizce bu yaklaşımımız ayetin birçok işaretinden sadece birini açığa çıkarmaktadır.)

YERİN AĞIRLIKLARI

Deprem (Zilzal) Suresi'nin 2. ayeti de ilginçtir. Bu ayette yerin ağırlıklarını atmasından bahsedilmektedir. Yıllarca insanlar "depremde ağırlığın yeryüzüne çıkması" ile neyin anlatılmak istendiğini anlayamadılar. Bu yüzden bu ayeti ölülerin diriltilmesi veya yeraltındaki hazinelerin yerin üstüne çıkması şeklinde yorumladılar. Son yüzyıllarda yapılan araştırmalar sonucunda yerin merkezinde ağır metallerin olduğu öğrenildi. Erimiş metalleriyle yeraltı, yer üstünden çok daha yoğun ve ağırdır. Bu yüzden yerin altındaki maddelerin yerin üstüne çıktığı çeşitli deprem türlerinde, gerçekten de yer ağırlıklarını dışarıya atmaktadır. Peygamberimiz'in yaşadığı çağda hiçbir insan, yerin altının daha yoğun ve ağır maddelerden oluştuğunu ve depremlerin sonucunda bunların yerin üstüne çıktığını bilemezdi.

Peygamberimiz'in yaşadığı çağda insanların depremleri nasıl tarif ettiğini göz önünde bulundurursak, Kuran'da geçen depremlerle ilgili anlatımların mucizevi yönünü ve değerini daha iyi anlayabiliriz. O dönemde birçok insan Dünya'nın öküz ile balık üzerinde olduğuna inanıyor ve depremlerin bu balığın kuyruğunu sallaması sonucu oluştuğunu söylüyorlardı (İbni Kesir'in anlatımlarında bunun örneği görülebilir). Kuran'ın kendi döneminin hiçbir yanlış inancını savunmadan kendi çağının çok ilerisinde anlatımlar yapması, Kuran'ın mucizeviliğini göstermektedir. Gerek Kuran hakkında, gerek Evren hakkında bilgilerimiz arttıkça; Allah'ın hem sanatının, hem de dininin ne kadar mükemmel olduğunu daha da iyi anlıyoruz.

De ki: "Hiç bilenlerle, bilmeyenler bir olur mu?"
Ancak akıl ve vicdan sahipleri öğüt alır.
39-Zümer Suresi 9

PETROLÜN OLUŞUMU

4- O otlağı çıkardı.
5- Sonra da onu karamsı bir sel suyuna çevirdi.
87-Ala Suresi 4-5

"Sel suyu" diye çevirdiğimiz kelimenin Kuran'da Arapça geçişi "Gusa" şeklindedir. "Karamsı" diye çevirdiğimiz kelime ise Kuran'da "Ehva" diye geçer.

Petrol, algler gibi organik maddelerin, kaya tabakaları arasında çeşitli bakteri işlemleri görmesiyle ve uzun bir zaman sürecinin geçmesiyle oluşmuştur. Günümüzde petrolün temel kaynağının organik maddeler olduğu kabul edilmektedir. İnsan yaratılmadan önce yaratılan otlaklar, Dünya'nın ekolojik dengesindeki yerlerinin yanında, ileride petrole dönüşmek üzere de görevlendirilmiştir. Organik kalıntılar deniz yatağında milyonlarca yıl boyunca çürümüş ve geriye yalnızca yağlı maddeler kalmıştır. Yağlı maddeler çamur altında kalmış ve zamanla çamur sıkışıp kayaç katmanlarına, alttaki yağlı maddeler de petrole dönüşmüştür.

Petrol aynen ayette geçtiği gibi "sel suyu" özelliği göstermektedir. Çoğunlukla petrol oluştuğu yerden başka yerlere göç etmiştir. Yani petrol oluştuğu yerin dibine direkt çöken bir yapıda değildir. Petrol bir sel suyu gibi hareket eden, göç eden, gözeneksiz, sert kayaçlarla karşılaşınca ise buralarda toplanan bir yapıya sahiptir. Bulunan petrol yatakları işte bu tip kayaçların petrolü tutması ile oluşmuştur.

Kısacası petrol, ayetlerde geçtiği gibi:

1- Bitki gibi organik madde kökenlidir.

2- Karamsı renktedir.

3- Sel suyu gibi hareket eder.

HAYATIMIZDA PETROLÜN YERİ

Temel Britannica Ansiklopedisi'nde petrolün keşfi şöyle anlatılır: *"19. yüzyılın ortalarına kadar ham petrol, doğal olarak yüzeye sızdığı yerlerde oluşturduğu birikintilerde toplanırdı. Hayvanların su içtiği kaynaklara ya da tuzlu su çıkarmak için açılan kuyulara sızdığı için de çoğu zaman can sıkıcı, istenmeyen bir madde olarak görülürdü. 1850 yıllarında ABD'de Ferris ve onun ardından Kier, petrolün lamba yağı olarak kullanılmasına yönelik ilk çalışmaları başlattılar. Edwin L. Drake, 27 Ağustos 1859'da 21 m. derinlikte petrole rastladı. Petrol balina avlamak gibi riskli bir işten daha güvenilir ve daha ucuz bir lamba yağı kaynağı olduğu için hazır bir pazar buldu. Artık petrole hücum ve petrol çağı başlamıştı..."*

Petrol çağının başlaması ile petrolün kullanıldığı alanlar sürekli artmıştır. Allah bu maddenin içine öyle kimyasal özellikler koymuştur ki; bu madde işlenerek yeni yapılarda, yeni kılıklarda hayatımızın farklı yönlerinde bize hizmet eder. Mazot, benzin, gaz yağı petrolün en çok bilinen ürünleridir. Daha az bilinen petrol ürünlerinin şaşırtıcı kullanım alanları vardır. Mumlarda ve cilalarda petrol bulunur, parfümler, kozmetikler ve hatta peynirin bozulmasını önleyen bazı maddeler petrol yağlarından hazırlanır. Böceklere karşı kullanılan ilaçlarda da başka petrol yağları vardır. Domatesleri yapay olarak olgunlaştırmakta kullanılan etilen, tırnak cilası yapımında kullanılan aseton, yapay kauçuk, plastik, sıvı deterjan yapımında kullanılan kimyasal maddeler, bazı ilaçlar hep petrol sayesinde vardır. Üzerimize giydiğimiz birçok tekstil ürünü de petrolden üretilen maddeler sayesinde yapılmaktadır.

Bir otun çürümesi ile başlayan hikaye, yerin altında sel gibi akan petrol yataklarıyla, oradan bir deterjanla, bir tişörtle veya bir tırnak cilasıyla devam etmektedir. Kuran'ın Ala Suresi'nin 4. ve 5. ayetlerinde petrole işaret edilmektedir. Bundan önceki 3 ayette ise Allah'ın her şeyi bir ölçüye bağladığı, her şeye bir düzen koyduğu vurgulanır:

1- Rabbin'in o yüce adını eksikliklerden uzak tut.
2- O ki yarattı, düzene koydu.
3- O ki ölçüyü belirledi, doğru yolu gösterdi.

87- Ala Suresi 1-3

SOLUNUM VE FOTOSENTEZ

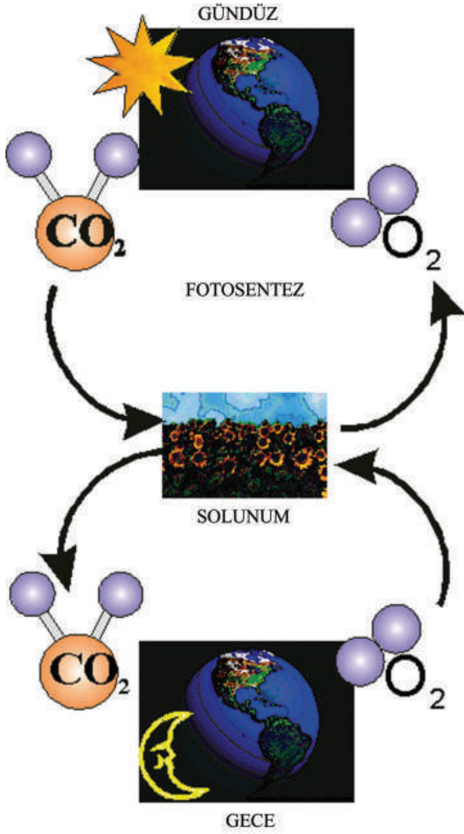
Ve nefes almaya başladığı zaman sabaha.
81-Tekvir Suresi 18

Nefes alıp verme süreci, yani solunum, en basit şekliyle bir canlının oksijen alıp karbondioksit vermesi şeklinde tanımlanabilir. Peki, nefes almayla sabahın ne bağlantısı vardır acaba? Neden bu iki kavram ayette bir araya getirilmiştir? Sabahleyin geceden farklı birşey mi olmaktadır? Bitkilerdeki fotosentezin bilinmediği dönemlerde bu soruları sorsaydınız, sorularınız cevapsız kalırdı. Bitkiler topraktan aldıkları suyu, havadan aldıkları karbondioksit ile birleştirerek, şeker ve nişasta benzeri karbonhidratlara ve oksijene dönüştürür. Fotosentez denen bu süreçte oluşan yüksek enerjili besinler dokularda depolanırken, oksijen dışarı atılır. Kısacası fotosentez, solunum ile tam ters yönde oluşan bir metabolizma olayıdır. Solunumda karbonhidratlar oksijen ile birleşerek, su ve karbondioksite parçalanır. Demek ki solunum tepkimelerinin son ürünleri, fotosentezin ilk maddeleridir. Ama bu olay yalnız ve yalnız gündüzleri gerçekleşmektedir. Fotosentez ışık enerjisine bağlıdır ve karanlıkta gerçekleşemez. Yani ayetin ifade ettiği "sabah" vaktinde ışıklar ortaya çıkınca, "nefes almanın" şartı olan oksijen, bitkiler tarafından dışarı verilmeye başlar. Böylece ayetin ifade ettiği "nefes alma" ve "sabah vakti" arasındaki bağlantının mucizeviliği ortaya çıkmaktadır.

FOTOSENTEZ OLMASAYDI NE OLURDU?

Canlıların yaşayabilmesi için mutlaka enerji gereklidir. Vücudumuzda kasların ve kalbin çalışmasını ve vücuttaki kimyasal tepkimelerin gerçekleşmesini sağlayan bu enerji, hayvansal ve bitkisel besinlerden alınır. Bütün besinlerdeki enerjinin ilk kaynağı ise Güneş'tir. Dünya'da bulunduğumuz nokta geceleri Güneş ışıklarını alamaz. "Sabah vakti" bu ışıkların alınmaya başladığı zamandır. Üzerine Güneş ışıkları düşen bitki, fotosentezle bu ışık enerjisini kimyasal enerjiye dönüştürür.

Bitkinin dokularını yenilemesi ve büyümesi bu enerjiye bağlıdır. Bitki bu enerjiden yararlanarak büyümesini sürdürürken, bir bölümünü de kimyasal enerji biçiminde hücrelerinde depolar. Bir insan veya hayvan bu bitkiyi yediğinde, bitkinin içinde depolanan enerjiyi de almış olur. Böylece kendi vücudundaki kimyasal tepkimeleri sürdürür ve bu enerjiyi dokularında saklar. Dolayısıyla hayvansal ya da bitkisel yiyeceklerle aldığımız enerji, beslenme zincirinin ilk basamaklarında yer alan bitkiler aracılığıyla ve fotosentez yoluyla Güneş'ten gelmiş olan enerjidir.

Kısacası, gerçekten de Güneş ışıklarının alındığı sabah vakti, fotosentez denen, bizimkinin tersine bir solunum olayı başlar. Bu süreçte karbondioksit tüketilip, oksijen üretilir. Havadaki oksijeni zenginleştiren bu süreç olmasaydı, canlıların solunumu nedeniyle atmosferdeki oksijen çoktan tükenmiş olacaktı. Yani sabah başlayan bu süreç sayesinde bizim de nefes alabilmemiz mümkün olmaktadır. Kuran'ın indiği dönemde insanların ne fotosentezden, ne oksijenin ve karbondioksitin dönüşümünden, ne de Güneş'in ışıkları sayesinde tüm bu olayların gerçekleştiğinden haberleri vardı. Kuran, indiği dönemdeki insanların bilgi seviyesiyle bilinememesine rağmen "sabah" vakti ile "nefes alma" arasında bağlantı kurarak, mükemmelliğini bir kez daha göstermekte, insanları bir kez daha kendine hayran bırakmaktadır.

Yaşamın temeli olan bütün biyokimyasal süreçler için enerji gereklidir. Bu enerjinin kaynağı da hücrelerde depolanmış olan besinlerin yanması, yani oksijenle birleşerek parçalanmasıdır. Bu parçalanma sırasında besin molekülleri arasındaki kimyasal enerji serbest kalarak açığa çıkar. Bu olay tıpkı yanan bir odun parçasının ısı ve ışık yayması gibi enerji veren bir tepkimedir. Demek ki nefes

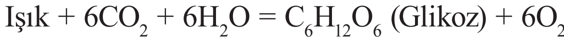
alıp vermeyi yalnızca oksijen-karbondioksit alışverişi olarak değil, bitkilerin ve hayvanların temel enerji kaynağı olan daha karmaşık bir süreç olarak düşünmek gerekir.

Allah eğer fotosentezin var olması için gerekli birçok şartı yaratmasaydı, örneğin bitkilerin içinde fotosentezin oluşması için gerekli klorofil yaratılmasaydı, var olmamız söz konusu olamazdı. Kainattaki birçok olay gibi fotosentez de, solunum için oksijenin ve karbondioksitin dönüşümleri de, büyük ve mükemmel bir planın parçalarıdır. Fotosentez hakkında insanlığın detaylı bilgi sahibi olması çok yeni sayılır. Bu konuda bilim adamları çok yoğun araştırmalar yaptılar. Özellikle ABD'li kimyacı Melvin Calvin başkanlığındaki ekibin çalışmaları söz etmeye değer niteliktedir. Nitekim bu ekip 1961 yılında Nobel kimya ödülünü kazandı.

Sabah vakti başlayan, nefes almamızı ve oksijenin varlığını mümkün kılan fotosentezi şöyle ifade edebiliriz:

Işık Enerjisi (Güneş'ten) + Karbondioksit (Havadan) + Su + Kimyasal enerji + Oksijen

Kimyasal formül olarak ise şöyle özetleyebiliriz:

Işık + $6CO_2$ + $6H_2O$ = $C_6H_{12}O_6$ (Glikoz) + $6O_2$

GÖKYÜZÜNE YÜKSELMENİN DAYANILMAZ ZORLUĞU

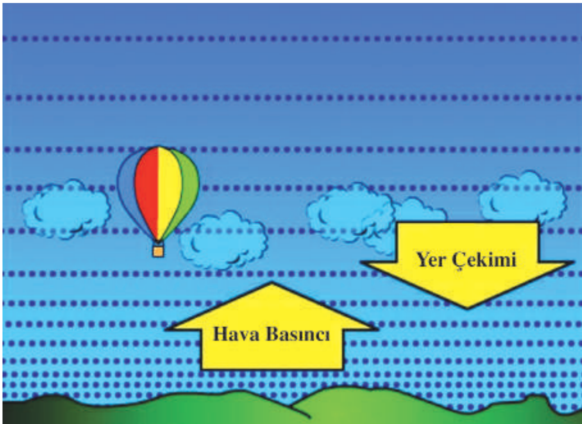
Saptırmayı dilediğinin de göğsünü öylesine dar ve sıkıntılı kılar ki, o göğe yükseliyormuş gibi olur.

6-Enam Suresi 125

Bu ayette, bazı ruhsal durumlardan dolayı göğsünde darlık ve sıkıntı oluşan kişi, gökyüzüne doğru yükselmekte olduğu için göğsünde darlık ve sıkıntı hisseden kişiye benzetilir. Gerçekten de gökyüzüne doğru yükseldikçe, atmosfer basıncı azalmakta ve kan, basınçla damarları ve kalbi zorlamaktadır. Ayrıca yukarı çıkıldıkça azalan oksijen nefes alma güçlüğü doğurur ve göğsümüzün içindeki akciğerlerde sıkıntı ve daralma hissedilir. Bu darlık ve sıkıntı gökyüzüne yükseldikçe artar ve sonunda yaşamın mümkün olmadığı noktaya gelinir.

Peygamberimiz'in yaşadığı dönemde insanlar balonla veya uçakla gökyüzüne yükselmediler. Toriçelli'nin basıncın ilk ölçümlerini 1643 yılında gerçekleştirdiğini düşünürsek, bu dönemde basıncın azalmasıyla ilgili bir bilgiden söz etmek de mümkün değildir. Ayrıca o dönemde kan dolaşımı ve akciğerler hakkında ciddi bir bilginin varlığından da söz edilemez. Peygamberimiz'in yaşadığı dönemde insanların dağlara çıktığı ve dağların tepelerinde nefes alma zorluğuna kısmen tanık oldukları düşünülebilir. Fakat ayette dağların tepesine çıkınca göğsün dar ve sıkıntılı olmasından değil, gökyüzüne çıkıldıkça oluşan bir süreçten bahsedilmektedir. Dağların tepesinde göğsünün sıkıştığına kısmen tanık olan kişi bu durumu deniz seviyesinden gittikçe göğe doğru

yükselmesine değil de bir dağın üstüne çıkmış olmasına da bağlayabilir. Göğe yükselme ifadesi dağa çıkmanın çok üzerinde mesafeleri kapsayan bir ifadedir. Bu ifadenin doğrulanması için bu mesafenin aşılması gerekmektedir.

YAŞAMIMIZA UYGUN YARATILAN BASINÇ VE OKSİJEN

Deniz seviyesinden 3000 metreye kadar oksijen ve basınç oranı insanın fizyolojik faaliyetlerini rahatça yürüteceği seviyededir. 3000 metre ile 5000 metre arası gibi mesafelerde nefes almanın zorluğu ve kan basıncının artışı hissedilir. 7500 metreye gelindiğinde dokular ciddi şekilde oksijen eksikliği hisseder ve basınç düşmesinin dolaşım sistemine verdiği rahatsızlık hissedilir. Bu mesafenin üzerine çıkıldığında kişi bilincini yitirir; dolaşım, solunum, sinir sistemleri görevlerini yapamaz hale gelmeye başlar. Basınç değişiklikleri dolaşım sistemini doğrudan etkiler, atardamar ve toplardamar basınçlarını artırır. Beden boşluklarındaki gazların dengesi, kandaki ve dokulardaki gazların (özellikle azotun) dağılımı bozulur. Basınç değişikliğinin doğrudan mekanik etkisi ise damar sertliği olan kişilerde damar yırtılmalarıyla ortaya çıkar. Gaz hacimlerindeki değişikliklerin yol açtığı olaylar da şöyle sıralanabilir: Orta kulak boşluğundaki hava değişikliklerine bağlı olarak, kulak zarı yırtıkları, orta kulak iltihabı, yüzdeki sinüslerde bulunan havaya bağlı olarak sinüs iltihapları, diş boşluklarındaki (çürük ya da dolgu) havaya bağlı olarak diş ağrıları ve sindirim sistemindeki havanın dış ortama atılma güçlüklerinin yol açtığı karın ağrıları...

Görüldüğü gibi, insanın biyolojik yapısıyla, oksijenin yeryüzünden gökyüzüne doğru belirlenmiş oranı, atmosferin yeryüzünden gökyüzüne doğru ayarlanmış basıncı, mükemmel bir düzenlemeyle yaratılmıştır. Bu uyum sayesinde nefes almamız ve kan dolaşımımız rahatça mümkün olur. Prof. Michael Denton bu konu hakkında şu yorumu yapar: *"Eğer havanın yoğunluğu biraz daha fazla olsaydı, hava direnci çok büyük oranlara çıkacaktı ve hava soluyan bir canlıya ihtiyaç duyduğu oksijen oranını sağlayacak bir solunum sistemi tasarlamak imkansız hale gelecekti... Muhtemel atmosfer basınçları ile muhtemel oksijen oranlarını karşılaştırarak hayat için uygun bir sayısal değer aradığımızda, çok sınırlı bir aralıkla karşılaşırız. Hayat için gerekli olan birçok şartın hepsinin bu küçük aralıkta gerçekleşmesi ve atmosferin de bu aralıkta olması elbette ki çok mükemmel bir uyumdur."*

Kuran ayetinin göğe yükselenin göğsünün dar ve sıkıntılı olmasıyla ilgili yaptığı benzetme Allah'ın Kitabı'nın bir mucizesidir. Bu mucizeyi incelerken Evren'de karşımıza çıkan atmosferin basıncıyla, oksijeniyle mükemmel yaratılışı ve bu yaratılışların bizim biyolojik yapımıza uygunluğu ise Allah'ın yaratışlarındaki mükemmelliklerinin örnekleridir.

İNSAN VE ÇEVRE KİRLİLİĞİ

İnsanların kendi elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıktı. Yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır ki vazgeçsinler.

30- Rum Suresi 41

İnsanoğlu yüzyıllardır çevresine ve doğaya verdiği zararların bedelini ödemektedir. Kişisel hırslarla, daha çok kazanmak arzusuyla, tembellikle, sorumsuzlukla doğaya zarar verenler kendilerinin doğanın bir parçası olduklarını ve verdikleri zararın kendilerine döneceği gerçeğini göz ardı etmişlerdir. Yüzlerce yıldır çevreye verdiği zarardan çok çeken insanoğlunda bir çevre bilincinin oluşması (en azından önemli bir kısmında) çok yeni sayılır. 1970'li yıllardan sonra dünyada çevremizle ilgili hissedilir derecede bir duyarlılık oluşmuş ve bu olgu çevrebilim (ekoloji) adıyla bilimsel platformda yoğun bir şekilde ele alınmaya başlanmıştır.

Çevre bilincinin var olabileceğini kimsenin iddia edemeyeceği bir yüzyılda ve bir mekanda, Kuran'ın; insanların kendi elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıkmasına, bunun sonuçlarının yine insanoğluna zarar vereceğine ve bu konunun önemine dikkatleri yöneltmesi harika bir derstir. (Çeviride deniz diye çevirdiğimiz kelimenin Arapçası "bahr"dır. Bu kelime temelde denizleri ifade ettiği gibi göl, ırmak gibi tüm büyük su topluluklarını da ifade etmektedir.) Günümüzde doğa üzerinde hoyratça tasarruflar yapamayacağımızı, eğer buna kalkışırsak bedelini ödeyeceğimizi iyice öğrenmiş bulunuyoruz. Ayrıca her bir insanın çevresine verdiği zararların, sebep olduğu kirliliklerin tüm yeryüzüne karasıyla, deniziyle bir bütün olarak zarar verdiğini de öğrenmiş bulunmaktayız. Bu yüzden hiç kimse bu konuda "Ben istediğimi yaparım. Her koyun kendi bacağından asılır"

diyemez. Doğa hepimize Allah'ın bir armağanı olduğuna göre, ona zarar verenleri durdurmak hepimizin, tüm insanlığın ortak görevidir.

ÇEVREYE VERİLEN ZARARLAR

Çevre kirliliğinin doruğa ulaşmasında 19. yüzyıldaki Sanayi Devrimi'nin büyük etkisi olduğu doğrudur. Fakat çevre kirliliğinin bu tarihte başladığını zannetmek büyük bir hatadır. Çevre kirliliği çok eski çağlardan beri vardır; çevre biliminin ve ciddi bir ekolojik bilincin oluşması ise yenidir. Ormanların bilerek yakılması, insanoğlunun çevreye çağlar boyunca verdiği zararın bir örneğidir. Orman yangını, çağlar öncesinde insanların sık sık yakalandığı sinüzit ve antrakoz (akciğerlerde siyahlaşma) gibi hastalıkların başlıca nedenidir.

Ortaçağ'da da çevre kirliliğinin önemli bir sorun olduğu anlaşılmaktadır. İngiltere'de evlerinin önüne insanların dışkılarını atmaları o kadar büyük bir sorun olmuştur ki 1345 yılında bunu yapanlar 2 şilin para cezasına çarptırılmaya başlanmıştır. 12. yüzyılda ise Fransa'da Philippe Auguste sokaklardaki iğrenç atıkların kaldırılmasını ilk emreden kral oldu. Bunun üzerine dışkılarını akarsulara atan halk kendi ana içme suyu kaynaklarını kirletti. Çevre kirliliği hakkında ilk bilinen yasa 1388'de İngiltere Parlementosu'nda kabul edildi. Bu yasaya göre akarsulara ve sokaklara dışkı atılmayacaktı. Yasayı uygulamayan yönetici, o çevrede yaşayanlarca kralın mühürdarına şikayet edilecekti. İnsanların kendi elleriyle doğayı kirletmelerinin sonucunda, kendilerinin gördükleri zararın dayanılmaz boyuta ulaşmasıyla, ancak devlet yasasıyla kendilerini koruyacakları kanaatine vararak oluşturdukları ilk yasa, bahsettiğimiz yasadır.

19. yüzyıl sanayileşmesinde ise ortaya çıkan tablo korkunçtur. Tüm sanayi bölgelerinde metalurji ve demir çelik kuruluşları karaları, suları, havayı kirlettiler. Charles Dickens'in romanları, komünizmin teorisyeni Friedrich Engels'in yazıları, Londra'nın kirlenmişliğinin kitaplardaki en bilinen delilleridir. 1930'da hava kirliliğinden Belçika'nın Mosa Vadisi'nde 63 kişi öldü. 1952 yılında ise Londra'da yaşanan felaket çok daha büyüktü. 4000'i aşkın kişi nefes alma zorluğundan, insanların doğayı tahribinin bir sonucu olarak öldü.

Günümüzde de durum pek parlak değildir. Belki böyle toplu ölümlere rastlanmıyor ama Dünya Sağlık Örgütü'nün açıklamalarına göre bir milyarı aşkın insan hava kirliliğinin doğrudan tehdidi altındadır. Yıllarca toplanan çöplerin denizlere dökülmesi sonucunda bu pislikten geçmişte ne kadar insanın zarar gördüğünü tespit etmek ise mümkün değildir. Üstelik günümüzde de denizlere çöp dökülmesi şeklindeki uygulama tamamen terk edilmiş değildir. Gerek deniz altı canlılarını öldüren, gerekse bunların vücutlarında zararlı maddeler birikmesine yol açan deniz kirliliği, sonuçta yine insanoğluna zarar vermektedir. Günümüzde, sayamayacağımız kadar çok çeşitli kirletme çeşitlerinin kanser gibi birçok hastalıkta önemli etkisi olduğu kabul edilmektedir.

Aynen ayetteki ifadeye uygun olarak insanlar kendi elleriyle yapmakta, kendi elleriyle yaptıkları yüzünden kendileri çekmektedirler. Ayet, insanların başına gelenlerin, önceki davranışlarını düzeltmeleri için bir uyarı olduğunu da aktarmaktadır. Kendi ellerimizle yaptıklarımızı -tüm insanlık olarak- ne kadar düzeltirsek başımıza gelmesi olası felaketlerden o derece sakınmış olacağız. Bu yüzden ekolojik dengenin sağlanmasına çabalayan tüm kişi ve kuruluşlara bir şekilde destek vermemizin çok isabetli olacağı kanaatindeyiz.

Görüldüğü gibi insanoğlunun en önemli düşmanlarından biri çevre kirliliğidir. Kuran'ın, çevre bilincinin oluşmadığı bir dönemde bu konuya dikkat çekmesi çok önemlidir. Kuran, insanların elleriyle yazılan kitaplar gibi; kendi toplum bilincinin, sosyolojik yapısının ve aktüel sorunlarının etkisiyle yazılmamıştır. O bütün zamanların ve bütün insanların Rabbi olan Allah'tandır. Bu yüzden Kuran kendi döneminde var olmayan bilgileri, bilinç düzeylerini, geçmişin olduğu kadar, geleceğin de sorunlarını aktarır.

TİTREŞEREK, KABARARAK CANLANAN TOPRAK

Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün,
ancak üzerine su yağdırdığımız zaman titreşir,
kabarır ve güzel çiftler halinde bitkiler bitirir.

22-Hac Suresi 5

Su ve hava olmadan yaşanamayacağını hepimiz biliriz. Peki, toprak olmadan yaşayamayacağımızın acaba yeterince bilincinde miyiz? Toprak sürekli gelişim halindedir. Binlerce yıl içerisinde, özellikle suyun etkisiyle, yavaş yavaş aşağıdan yukarıya doğru ana kayanın (Litosfer) tahrip olmasıyla oluşur. Bu süreç en sert kayalarda yılda 0.01 milimetre olduğu için toprağın gelişim hareketi gözümüzden kaçar. (Bu oran yeryüzünün sıcak bölgelerinde yılda 20 milimetreye kadar çıkar.) Bu bağlamda toprak cansız olan mineral dünyadan canlı bir dünyaya geçiş aşamasıdır. Bir metreküp verimli toprakta 30 milyon kadar bakteri vardır. Gözle algılayamadığımız bu bakteriler toprağın her santimetrekaresinin canlı olması anlamına gelir. Bu canlılığın en önemli maddesi hem bu bakterileri, hem de bitkileri harekete geçirip canlandıran sudur.

Bu ayette kupkuru toprağın üzerine suyun düşmesiyle oluşan aşamalar anlatılır. Kuran'ın ifadelerinde anlatılan titreşmenin ve kabarmanın önce sadece edebi ifadeler olduğu sanıldı. Fakat "Brown Hareketi"nin anlaşılmasıyla, Kuran'ın ifadelerinin nasıl özenle seçildiği bir hususta daha anlaşıldı. Ayette toprağa suyun düşmesiyle oluşan 3 aşamaya dikkat çekilir:

1- Toprağın titreşmesi

2- Toprağın kabarması

3- Toprağın çiftler halinde ürünler vermesi

1- Birinci aşamada, topraktaki parçacıklar suyun üzerlerine düşmesiyle hareket eder. Toprağın üzerine düşen su damlacıkları bir hedef olmaksızın birçok yönde

hareket eder. Böylece birçok taraftan suyla çarpışan toprak parçacıkları titreşir gibi hareket ederler. Botanikçi Robert Brown 1827 yılında partiküllerinin bu hareketini tespit etti ve adı Brown Movement (Brown Hareketi) koyuldu. Bu hareket, suyun toprağın üzerine düşmesiyle oluşan bir süreçte gerçekleşir.

2- İkinci aşamada dikkat çekilen olay, suyu emen toprak parçacıklarının hacimce büyümesi, böylece kabarmanın gerçekleşmesidir. Parçacıklar suya doyunca suyun mineral depoları olurlar. Bitkiler ihtiyaçlarını bu depolardan karşılar. Toprağın suyu tutan mükemmel yapısı sayesinde yağmur suları toprağın derinliklerinde kaybolmaz. Böylece bitkilerin, dolayısıyla tüm canlıların yaşaması mümkün olur.

3- Üçüncü aşamada bitkilerin filizlenmesine dikkat çekilir. Ayetin işaret ettiği gibi zevci ve zevcesiyle yani dişiliği ve erkekliğiyle bitkiler yaratılmaya başlanır. Başlangıçta ölü olan toprak suyun toprağın üzerine düşmesiyle başlayan bir sürecin sonunda canlı bitkiyi bağrından çıkarmaktadır. Brown Hareketi bitkilerin ihtiyacı olan partiküllerin dağılımını sağlayarak bitkilerin oluşumuna önemli katkıda bulunur. Kuran'da bitkilerin yaratılışına birçok defa dikkat çekilir, hatta bitkilerin yaratılışıyla insanların yaratılışı ve diriltilmesi arasında benzerlik kurulur. Bitkilerin filiz verdiği dönem insanın gençliğine benzer, daha sonra insanın olgunluk dönemi gibi bitkinin de olgunluk dönemi vardır. İnsan yaşlandığında nasıl buruşuyor, güçten düşüyorsa bitki de yaşlanınca buruşur, kurur ve eski gücünü, cazibesini kaybeder. Bitki de ölünce insan gibi çer-çöp olur ve toprağa karışır. Canlı olan bitkiyi her sene öldüren sonra yeniden aynı yerde dirilten Allah, tüm insanlığın gözü önünde yeniden yaratmanın kendisi için ne kadar kolay olduğunun delillerini göstermektedir. Böylelikle insanoğlu, bitkilerin yeniden canlandırıldığı her mevsimde, ölümü yaratan Allah için, yeniden canlandırmanın da ne kadar kolay olduğuna tanık olmaktadır.

Ölü toprak onlar için bir delildir.
Onu diriltiriz, ondan taneler çıkartırız da ondan yerler.
36-Yasin Suresi 33

YUVAYI DİŞİ ARI YAPAR

Rabbin dişi bal arısına vahyetti: Dağlarda,
ağaçlarda, insanların kurdukları kovanlarda evler edin.
16-Nahl Suresi 68

Kuran, arının yaptıklarını anlatırken, fiilin dişi formunu kullanmaktadır. Arapça'da fiiller dişiye ve erkeğe göre farklı çekilirler (diğer bazı dünya dillerinde de bu böyledir). Arının yaptıkları anlatılırken fiiilin dişi formunun kullanılması Kuran'ın saydığı eylemleri dişi bal arısının yaptığını göstermektedir. Bu yüzden ayeti "dişi bal arısı" diye çevirmek daha doğrudur. Dişi bal arısının yaptıkları Kuran'da şöyle tarif edilmektedir (Arapça'da arının erkeği ve dişisi aynı şekilde yazılır, bu kelimenin ayrıca dişisi yoktur.):

1- Evini (kovanını) inşa etmesi (68. ayet)

2- Bal özünü toplamak için doğadaki faaliyeti (69. ayet)

3- Bal yapması (69. ayet, bir sonraki bölümde inceledik)

Kuran'ın saydığı bu üç faaliyeti de dişi arı olan işçi arılar gerçekleştirmektedir. Bu yüzden Kuran'da arıyla ilgili olarak kullanılan fiiilde dişilik çekiliminin yapılarak bu ayırımın gözetilmiş olması önemlidir. Kuran'ın saydığı bu faaliyetler ile erkek arıların hiçbir ilişkisi yoktur. Dişi olan işçi arılardan daha iri yapılı ve kocaman gözlü olan erkek arıların tek görevi genç ana arıyı döllemektir. Yaz sonunda bu görevini yerine getiren erkek arılar dişi arılar tarafından kovandan atılır ve dişi arıların bakımıyla yaşamaya alışkın oldukları için çok geçmeden açlıktan ölür.

Kuran'ın indiği dönemde insanların kovan içindeki iş bölümünün detaylarından, işçi arıların dişi olduğundan, kovanı inşa etmenin, bal yapmanın, bal yapmak için meyvaların özünü toplamanın dişi işçi arıların görevi olduğundan haberleri yoktu. Bu yüzden Kuran'ın, kovan inşa etmek ve bal üretmek gibi faaliyetleri sayarken, bunları dişi arıların yaptığına dikkat çekmesi ve erkek arıları bu görevlerden dışlaması mucizevi bir ifadedir.

ARI BİR MATEMATİK PROFESÖRÜ MÜDÜR?

Kuran'da dikkat çekilen dişi bal arısının yaptıklarını iyice incelediğimizde arının kabiliyetlerine şaşmamak elde değildir. Arının yaşayacağı evini (kovanını) oluşturması, bu evin içindeki petekleri inşa etmesi matematiksel bir deha gerektirmektedir.

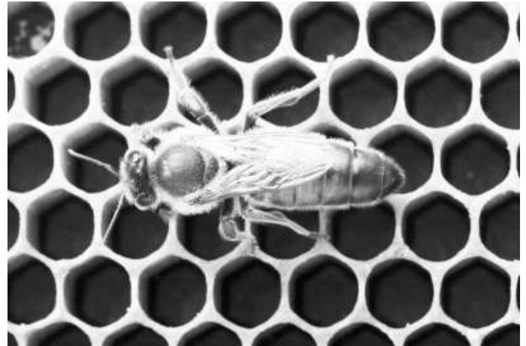
Bal arıları milyonlarca yıldır peteklerini altıgen yapmaktadır (on milyonlarca yıl öncesine ait arı fosillerinden bu anlaşılmaktadır). Acaba neden bu şekil dikdörtgen, beşgen, sekizgen değil de altıgendir? Bunu araştıran matematikçiler birim alanın tamamen kullanılması ve en az malzemeyle petek yapılabilmesi için en ideal şeklin altıgen olduğunu ortaya koydular. Petekler üçgen ya da dörtgen olsaydı, yine boşluksuz kullanılabilecekti. Fakat altıgen hücreler için kullanılan malzeme üçgen ya da dörtgen için kullanılan malzemeden daha azdır. Diğer birçok geometrik şekilde ise kullanılmayan bölgeler ortaya çıkacaktı. Sonuç olarak altıgen hücre, en çok miktarda bal depolarken, yapılması için en az balmumu gereken şekildir.

Dişi (işçi) arıların bu çalışmalarında en çok ilgi çeken durumlardan biri onbinlerce işçi arının her birinin, birer minik bölümünü oluşturduğu bu yapının bütününün, geometrik ölçülere tamamen uyabilmesidir. Matematikçiler verilen belirli miktardaki balmumuyla, yumurtadan çıkacak kurtçukları içine alabilecek daha geniş bir yer yapılamayacağını ispatlamışlardır. Böylece işçi arılar belirli miktardaki gereçle, gereken büyüklükteki bir yapının en ekonomik biçimde nasıl yapılabileceğini göstermektedirler.

Antoine Ferchault adındaki bir Fransız böcek bilgini, bunu "Arılar problemi" diye tanınan bir geometri problemi olarak ortaya koymuştur. Bu problem şudur: "Tabanı birbirlerini gören eğimi aynı olan üç çeşit eşkenar dörtgen ile kapanmış düzgün altıgen bir dik prizma verilsin. Bu prizmanın toplam yüzey alanının en küçük değerde olması için eşkenar dörtgenler arasındaki açılar ne olmalıdır?" Biri Alman, biri İsviçreli, biri de İngiliz olan üç tanınmış matematikçi bu problemin

çözümüyle uğraştılar ve şu sonuca vardılar: 70° 32′ (70 derece ve 32 dakika). Gerçekten de bu, dişi bal arılarının yaptığı petek gözeneklerinin açısının tamı tamına aynısıdır. İşçi arılarımız peteğin yapımına birkaç farklı noktadan başlarlar. İş ilerledikçe peteğin gözenekleri orta yerde birleşir. Bu işçi arıların peteğin yapımına rastgele koyulmadıklarını, başlangıç ve bitiş noktaları arasındaki uzaklıkları, arkadaşları olan diğer işçi arılarının pozisyonlarını önceden çok ince bir şekilde hesapladıklarını ortaya koyar. En usta matematikçiler bile arının hesabının kusursuzluğunu 70° 32' (70 derece ve 32 dakika)'yı hesaplayarak ortaya koymaktadırlar. Fakat bu matematik profesörlerine; "Elinize bir cetvel alın, bu açıları tam tutturarak bir altıgen çizin" desek, hele hele bu hesapları yapan üç profesöre; "Üçünüz ayrı yerden başlayarak altıgenler çizin, ortadaki altıgenler de tam düzgün, kusursuz olsun" desek, hiç şüphesiz bu kadar ince bir çizimi beceremezlerdi. Görülüyor ki arı, hem büyük bir teorisyendir, hem de müthiş bir pratisyendir. Teoride hesaplanması çok zor olanı hesaplamış, pratikte ise bizim el ve gözlerimizle tayin edemeyeceğimiz hassaslıktaki ölçüleri tutturmuştur.

Altı hafta yaşayabilen arılar tüm bu hesapları ve uygulamaları nasıl gerçekleştirmektedir? Arıların bu yaptıklarını "içgüdü" diye niteleyip, tüm bu harikalıkları tesadüfen oluşmuş gibi göstermek Yusuf Suresi'nin 40. ayetinin işaret ettiği gibi "isimlendirmeler"in arkasına sığınmaktır. "İçgüdü" kelimesi, sadece bir isimlendirmeden ibaret olup aslında hiçbir açıklama ortaya koymayan bir terimdir. (Bu terimle anlaşılan tek önemli husus, arılar gibi canlıların bu özelliklerine doğuştan, hiçbir eğitim süreci olmaksızın sahip olduklarıdır. Fakat asıl önemli olan bu özelliğin nasıl oluştuğudur ve bu kavram bunu ortaya koyamaz.) Kuran arıya vahyedildiğini söyleyerek, arının tüm bu yaptıklarının, Allah'ın programlaması ve düzenlemesinin sonucunda olduğunu ortaya koymaktadır. Altı haftada en zeki canlı olan insan "1,2,3" diyerek, üçe kadar saymayı bile beceremez... Arının tüm bu yaptıklarının ne arı tarafından öğrenildiğini, ne de tesadüfen oluştuğunu söylemek mümkündür. Açıkça bellidir ki arıyı Yaratan, arıyı bütün özellikleriyle beraber yaratmış, tüm bu matematiksel problemleri halletmiş ve

arıya en mükemmel uygulamaları yaptırmıştır. Yine bu Yaratıcı, arıya bal yaptırtarak, insanlara nimetlerini göstermektedir.

71- Görmezler mi ki kudretimizle nice hayvanları yarattık da onlara sahip olmaktadırlar.
72- Onları kendilerine boyun eğdirdik.
Bir kısmına binmekte, bir kısmını yemektedirler.
73- Onlarda kendileri için nice yararlar ve içecekler vardır.
Hala şükretmiyorlar mı?
36- Yasin Suresi 71-73

ARININ KARINCIKLARI

Sonra meyvelerin her türünden ye de Rabbin'in sana kolaylaştırdığı yollara koyul. Onun karınlarından renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar ki, insanlar için onda şifalar vardır.
Şüphesiz, aklını çalıştıran bir topluluk için bunda bir delil vardır.
16- Nahl Suresi 69

Uzunluğu 1-3 cm arasında değişen arının vücudu baş, göğüs ve karın olmak üzere üç bölümden oluşur. En arkadaki karın bölümü gövdenin öbür bölümlerinden daha uzundur ve halka biçimindeki bölütlerden oluşur. Ayette tekil dişi arıda, "karınlar" olduğu vurgulanmaktadır. Ayetin Arapça'sında bu "butuniha" ifadesiyle belirtilir. Kelimenin sonundaki "ha", dişi ve tekil şahısı belirtir. Eğer çoğul dişi arılardaki karınlar vurgulanmak isteseydi bu ifade "butunihinne" olur idi. Böylece ayet arının bölütlü, parçalı karın yapısına da işaret etmektedir. Bu parçalı karın yapısıyla arı "karınların" sahibi olarak nitelenmektedir. Arıların bu karın yapısının iç kısmında birine bal torbası ve diğerine de kursak adı verilen iki midesi vardır. Arı çiçeklerden aldığı bal özünü önce kursağında bal haline getirir. Arının karın bölgesi bir kimya laboratuvarı gibi çalışmakta ve bal üretmektedir.

Balın rengi gerçekten de ayette geçtiği gibi çeşit çeşittir. Bu renk, iklim, mevsim, hava koşulları ve alındığı kaynaklara bağlı olarak çok değişik görünüştedir. Beyazdan tutunuz da esmer (pekmez rengi) ve kahverengiden yeşile kadar çeşitli

renklerde ballar vardır. Bu renklerin en hoşa gideni bal rengi de denilen açık altın sarısıdır. Balcılık alanında modern ve titiz çalışması olan ülkeler balın rengini saptamak için tespit edilmiş bir renk cetveli kullanmaktadır.

ARILARIN DANSI

İncelediğimiz ayetin başında, dişi bal arısının bal yapabilmek için bitkilerin özünü toplamasına işaret edilir. Gerçekten de ayette söylendiği gibi dişi olan işçi arılar bal yaptıkları gibi, bu balın ham maddesini bitkilerden toplamak da dişi olan bu işçi arıların görevidir. Arıların bal özlerini toplama aşamalarında birbirinden ilginç, inanılmaz olaylar gerçekleşmektedir.

Çiçeklerin yerini bulan arı, bulduklarını haber vermek üzere diğer arıların yanına döner. Bu arı, dans ederek diğer arılara balın ham madde kaynağının koordinatlarını bildirir. Arı yaptığı dans yoluyla verdiği mesajlarla, kaynağın hem doğrultusunu, hem de uzaklığını eksiksiz olarak diğer arılara iletir. Belli bir yaşa gelmiş insanlar 6 haftada bir dans kurunu bile bitirememektedirler. Oysa sadece 6 hafta yaşayan arı yaptığı dansları bir iletişim aracı olarak kullanabilmektedir.

Arının dansı kadar, kovanına dönerken yaptığı hesaplar da çok ilginçtir. Balın ham maddesinin kaynağını sadece Güneş'e göre tarif etmesi mümkün olan arı kovana dönene kadar Güneş her 4 dakikada 1 derece yer değiştirir. Arı Güneş'in bu yer değişimini hem besini bulurken, hem kovana en kestirme yönden dönmesi gerekirken hesaplar. Arı hedefinin peşinde ne kadar dolaşırsa dolaşsın, en kestirme şekilde kovana dönerken, Güneş'in ne kadar yer değiştirdiğini hesaplamak zorundadır. Arı bu hesabı da kusursuz yapmaktadır. Arının tüm bu hesapları, kovan içindeki tüm bu uyum; ne tesadüflerle, ne de 6 hafta yaşayan arının eğitilmesiyle açıklanabilir. Arı tüm bu görevleri kendisine öğretilmiş olarak doğmaktadır. Yaratıcı, arıyı en mükemmel şekilde programlamıştır.

BALDAKİ ŞİFA

Dişi olan işçi bal arılarının üretimi olan balın, insanlar için ne kadar faydalı bir besin kaynağı olduğu ayette belirtilir. Balın şifa olduğu günümüzde tüm tıp otoritelerince tartışmasız olarak kabul edilmektedir. Bal hem birçok vitamine, hem kalsiyum, potasyum, magnezyum, sodyum, fosfor gibi birçok minerale, hem bakıra, iyota, demire, çinkoya, hem de bazı hormonlara sahiptir. Bal, içindeki şekerlerin

bir başka cins şekere dönüşebilme özelliği sayesinde kolayca sindirilir. Bal, içerdiği serbest şekerler ile beynin çalışmasını kolaylaştırır. Kan yapımına, kanın temizlenmesine, kan dolaşımının düzenlenmesine yardımcı olur. Bal, vücudumuzun iç mekanizmasının daha iyi çalışması için yenilerek kullanıldığı gibi, kozmetikte ve cilt hastalıklarında vücuda dıştan sürülerek kullanılır. Balın iyileştirdiği söylenen hastalıklar saymakla bitmez.

Balın şifa kaynağı olduğu birçok toplumda düşünülmüştür. Bu yüzden Kuran'ın bu konuda söylediğinin, Kuran'ın indiği dönemde bilinmediğini söylemiyoruz. Fakat şuna dikkat etmeliyiz ki, Peygamberimiz döneminden gelen uydurma hadislerde; deve idrarının içilmesine, bu idrarın şifa olduğuna dair sözlere de rastlıyoruz... Kuran o dönemin bu uydurma şifa kaynaklarına gönderme yapmamış, bal gibi günümüzde hiç kimsenin itiraz edemeyeceği bir maddeyi şifa olarak insanlara sunmuştur. Eğer Kuran kendi döneminin kabulleriyle yazılmış bir uydurma olsaydı, içinde elbette kendi döneminin safsatalarını içeren böylesine yanlışlar da olacaktı.

Arının kovandaki iş bölümünü, arının tüm marifetlerini anlatmaya bu kitabın hacmi yetmez. Bu tek başına bir kitap konusudur. Arının kovanı havalandırması, belirli bir nem ve ısı oranını sağlaması, kovan içinde mükemmel bir hijyenik ortamı oluşturması, kovanda nöbet beklemesi, yabancı maddeleri kovandan atış yöntemleri, salgıladığı balmumu, propolis, süt gibi maddeler birbirinden hayret verici ve mükemmeldir. Altı hafta yaşayan arı, tüm bu mükemmel özelliklere doğuştan nasıl sahip olmaktadır? Bilinçli bir Yaratıcı olmadan arının bu bilgileri kendi kendine tesadüfen elde etmesi hiç mümkün olabilir mi? Kuran'ın dikkat çektiği arının, yaptıklarını her inceleyen, arının şahsında Allah'ın mükemmel bir sanat eserini görecektir.

Sizin yaratılışınızda ve her yana yaydığı canlılarda
kesin bilgiyle inanan bir toplum için deliller vardır.
45- Casiye Suresi 4

EN GÜVENİLMEZ DİŞİ: ANKEBUT

Allah`tan başka dostlar edinenlerin örneği, kendisine ev edinen dişi örümceğin örneğine benzer. Gerçek şu ki, evlerin en çürüğü (en güvensizi) dişi örümceğin evidir. Keşke bilselerdi !

29-Ankebut Suresi 41

Ayette "ankebut" kelimesi ile dişi örümcek kastedilmektedir. Ayetteki "itteha-zet" (edinme) fiilinin dişiliğe göre yapılması da bunu gösterir (Arapça'da erkek ve dişi çekimleri farklıdır). Ne yazık ki çevirmenlerin bir kısmı ayetteki bu ayrıntıya özen göstermemişler, "dişi örümcek" yerine ayeti sadece" örümcek" diye çevirmişlerdir.

Hayvanlar üzerine yapılan araştırmalarda örümcekler ile ilgili çok ilginç saptamalar yapıldı. Öncelikle örümceklerde evi yapanlar (ağ örenler) genelde dişilerdir; erkekler genç yaşlarda ağ örseler de ilerleyen yaşlarda ağ örme işi tamamen dişilere kalır.

Ayrıca örümcekler üzerine çalışmalar, Kuran'da, "evlerin en güvenilmezi" olarak neden özellikle dişi örümceğin evinin gösterildiğini de ortaya koymaktadır. Dişi örümcek, cinsel ilişkiye girdikten sonra kendi erkeğini de yemektedir. Bu yüzden dişi örümceğin evi bırakın başkalarını, kendi erkeği için bile güvenilmezdir. Canlı türleri genelde evlerini; sıcaktan, soğuktan, düşmanlardan ve her türlü zarardan korunmak için inşa ederler. Oysa örümcek evini; yok etmek, zarar vermek, evine yanlışlıkla uğrayanları yemek için inşa eder. Bu yüzden evlerin en güvenilmezi, örümceğin evidir. Eğer erkek örümcek cinsel ilişkiden sonra kaçmayı başarabilen ender şanslı erkeklerden değilse, dişisinin evi kendi mezarı olacaktır.

Canlıların çok büyük bir bölümünde erkekler dişilere nazaran daha iri, daha kuvvetlidir. Örümcekler dişilerin erkeklerden daha büyük olduğu azınlıktaki canlı

türlerinden biridir. Örneğin örümceklerin “Saatli Karadul (Latrodectus Mactons)” türünde, dişilerin uzunluğu, erkeklerin uzunluğunun dört katına kadar ulaşabilmektedir.

DİŞİLİK TAKISI BİLE MUCİZE

Bu konuda da görüldüğü gibi, Kuran’da dişilik ile ilgili bir takı bile bir mucize ortaya koymaktadır. Kuran, bir ayette Uzay’ın genişlediğini belirterek, bir ayette Dünya’nın üstünde korunmuş tavan oluşturulduğunu söyleyerek, bir ayette denizlerin altındaki dalgalara işaretle, bir ayette örümceğin dişilerinin ve erkeklerinin ayrımını yaparak mucizeler gösterir. Bu kadar farklı alanlarda bu kadar çok açıklamalar yapan Kuran, hiçbir alanda hata yapmamış, tam tersine her alanda gözleri ve gönülleri körelmemişleri hayran bırakacak mucizeler sergilemiştir.

Peygamberimiz’in dönemindeki bir insanın Uzay’ın genişlediğini bilebilmesi, denizlerin altındaki dalgaları tespit edebilmesi, örümceğin dişisinin ve erkeğinin yaptıklarını ayırt edebilmesi mümkün değildi. Hele hele tüm bu farklı konularda, tüm bu becerilerin birden gösterilmesi hiç mi hiç mümkün değildir. Kuran’ı indiren, hem Uzay’ı genişleten, hem denizleri oluşturan, hem doğayı arısıyla, örümceğiyle yaratan olduğu için; tüm bunların 1400 sene önce nasıl açıklanmış olduğunu anlamak, inananlara hiç de zor gelmemektedir.

Tüm bu oluşumlar bize, Kuran’ın iddiası olan “Kuran’ı indirenin ve Evren’i yaratanın Allah olduğu” iddiasının ne kadar doğru olduğunu ispatlamaktadır.

Kitabın indirilmesi, Üstün ve Bilge olan Allah`tandır.
39-Zumer Suresi 1

Elif, Ram, Ra. Bu bir kitaptır ki; Rabbin’in izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarasın diye onu sana indirdik.
O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna.
14-İbrahim Suresi 1

SAHTE EVLİYAYA DİKKAT

“Dostlar” kelimesinin Arapça karşılığı “evliya”dır. Bu kelime Arapça’da “dost” anlamına gelen “veli” kelimesinin çoğuludur. İncelediğimiz ayet bizi Allah’ı unutup da Allah`tan başka dostlar (evliya) edinenlere karşı uyarmaktadır. Allah’tan başka

dostlara sığınanlar, örümceğin evine sığınanlar gibi mahvolmaya mahkumdur. Dişi örümcek kendisine en dostane yaklaşan erkeğini bile hiç acımadan öldürür. İşte dişi örümceğe benzetilen, Allah dışındaki dostlar, kendilerine sığınanları, kendilerine güvenenleri böyle mahvederler.

Örümceğin evi ufacık bir çarpmayla bozulacak kadar "çürüktür" fakat bu evin yapımında kullanılan iplikler harikadır. Günümüzde kurşun geçirmez yelek yapımında bu iplikler taklit edilmeye çalışılmaktadır. Bu iplikler kendi kalınlığındaki çelik telden daha dayanıklı, daha sağlamdır. Örümcek bu ipliklerini çok çeşitli şekillerde kullanır. Bazı örümceklerin bu iplikleri paraşüt şeklinde kullanıp 350 km kadar uzağa sürüklenebildiği saptanmıştır. Ağını atıp avını yakalayan örümcekler olduğu gibi, suların yüzeyinde balık avlayan örümcekler de vardır. Örümceklerin hayatını inceleyenler örümceklerin diğer canlılar gibi yaratılış harikası olduklarına tanık olacaklardır.

İlginçtir ki en sağlam ham maddeden yapılan dişi örümceğin evi, ufacık bir değmeyle bozulacak kadar hassas ve en az güvenilir evdir. Kendi hemcinsine bile ihanetin gerçekleştiği bu ev, büyük bir tutarsızlığın sergisidir.

Yaratıcısı Allah olan insanın, Allah dışında sığınaklar araması, bu sığınaklar her kim olursa olsun, aklen bir tutarsızlıktır. Her şey Allah'ın elindedir, fakat Allah'ın yarattığı kul, Allah'ın dışında dostlar arayıp onlardan yardım ummaktadır! Allah dışındaki dostların (evliyanın), insanların başına getireceği felaket, Ankebut Suresi'nin incelediğimiz ayetinde çok güzel bir benzetmeyle gösterilmiştir. Allah dışı dostlara karşı bizi uyaran bir başka ayet ise şöyledir:

Rabbiniz'den size indirilene uyun. O`ndan başka dostlara (evliya) uymayın. Siz ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

7-Araf Suresi 3

DİŞİ KARINCA VE HAYVANLARDAKİ İLETİŞİM

Karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki:
"Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin..."
27-Neml Suresi 18

Hz. Süleyman'a verilen üstün özelliklerden bahsedilirken Hz. Süleyman'ın, karıncaların dilini de anladığı anlaşılmakta, 18. ayette ise karıncaların kendi arasındaki iletişimine örnek verilmektedir. Gerçekten de karıncalar üzerine yapılan araştırmalar, karıncaların çok kompleks, çok organize bir sosyal yaşantıları olduğunu ve bu organizasyonun gereği olarak birbirleriyle iletişimde bulunduklarını göstermektedir.

Karıncalar küçücük kafalarında 500.000 kadar sinir hücresine sahiptir. Ayrıca çok hassas antenleri, birçok kimyasal madde salgılayan vücut yapısı, karıncanın iletişiminde kullandığı araçlardır. Karıncalar birbirleriyle değişik yöntemlerle iletişim kurarlar. İç salgı bezlerinde salgılanan "feromen" bu iletişim araçlarından biridir. İnsanların kullandıkları kelimelerin veya vücut dilinin yerini mükemmel bir şekilde bu salgı doldurmaktadır. Öyle ki karıncalar, insanların becerdiklerinden kimi zaman daha düzenli bir şekilde, bu sıvıyla iletişim kurarak toplanmakta, paylaşmakta, savunma yapmakta ve beslenmektedir.

Farklı karınca türleri, farklı salgı bezlerinden yararlanır ve her karınca çeşidinde bunların ayrı ayrı fonksiyonları vardır. Örneğin "dufour bezleri" alarm ve saldırı komutlarında kullanılır. "Sternal bezler"deki salgılar koloni göçleri

sırasında ve av kovalarken kullanılır. Her karınca bu salgıları insanların kelimeleri kullanması gibi belli bir amaç için kullanır. Karıncalar salgı bezlerinin sıvılarını kullanmanın dışında ses ile de iletişim kurar. Örneğin vücudu yere vurarak yapılan ses sinyali, ağaç yuvaları bulunan kolonilerde kullanılır. Marangoz karıncalar davul çalarak haberleşirler. Koloni üyeleri hiçbir kargaşa çıkarmadan çağrılara cevap verir ve gereken hedefe yönelirler.

Karıncaların iletişiminde özellikle şu başlıklar vurgulanmaktadır: Alarm verme, gıda yerini haber verme, temizlik, toplanma, sıvı besin değişimi, tanıma...Kuran, karıncaların alarm vermesine dikkat çekmiştir, bu da karıncalar üzerine yapılan araştırmalarda karıncaların iletişiminde tespit edilmiş en önemli iletişim başlıklarından biridir.

DİŞİ KARINCA

İncelediğimiz ayette dişi karıncaya dikkat çekilmektedir. Bu da aynen arı örneğinde olduğu gibi Kuran'ın bir mucizesidir. Karıncaların kolonisi arılarınkiyle benzerlik göstermektedir. Erkek karıncaların tek görevi olgunlaştıklarında genç bir kraliçe ile çiftleşmektir. Erkek karıncalar bu çiftleşmeden kısa bir süre sonra ölür. Koloninin bütün işlerini yapan işçi karıncalar kısır dişilerdir. Koloni, arı kovanında olduğu gibi anne ve kızlarının hakim olduğu bir dünyadır. Hz. Süleyman'ın ordusunun gelişini, nöbetçi veya gıda toplayan karıncaların haber verdiğini düşünürsek, bu dişi olan işçi karıncalardan biri olacaktır. Eğer koloninin en imtiyazlı, kolonideki kastın en seçkin üyesinin bu haberi verdiğini düşünürsek, bu da kraliçe karınca olacaktır ki o da dişidir.

İnsan başına 10 milyondan fazla karıncanın var olduğu sanılmaktadır. Bu, Allah için yaratmanın ne kadar kolay olduğunun, sayının, büyüklüğün hiçbir sorun oluşturmadığının sayısız delillerinden birisidir. Karıncaların türlerinin her birinde müthiş bir organizasyon vardır. Yaprakları terzi gibi kesip biçen karıncalardan, çöl karıncalarına, ziraatçilik yapan hasatçı karıncalara kadar her tür, ayrı ve mükemmel özelliklere sahiptir. Karıncaların ve diğer canlı-cansız varlıkların tümünün ortak yanı Allah'ın sanatının ihtişamına tanıklık etmeleridir.

İşte Allah'ın yaratması. Hadi O'ndan başkasının neler yarattığını bana gösterin. Hayır, zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.

31- Lokman Suresi 11

Süleyman Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki:
Ey insanlar bize kuşların dili öğretildi.
27- Neml Suresi 16

Alıntıladığımız ayette, bir Peygamber olan Hz. Süleyman'a, Allah'ın verdiği üstün özellikler sayılırken, ona kuşların dilinin öğretildiği de söylenmektedir. Böylece Kuran, kuşların birbirleriyle iletişim kurduklarına, kuşların çıkardıkları seslerin (veya vücut dillerinin) rastgele olmadığına dikkatlerimizi çekmektedir. Buradan hareketle hayvanların da insanlar gibi iletişim kurduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Bu iletişim hiç şüphesiz insanlarınki kadar gelişmiş değildir, fakat hayvanlar arasında iletişimin olmadığını söylemek büyük bir yanılgıdır.

Zoologların yaptıkları araştırmalar, hayvanların çıkardıkları seslerin rastgele olduğunu, hayvanların kendi aralarında bir iletişime sahip olmadığını söyleyenlerin yanıldıklarını göstermektedir. Kuşlar, karıncalar, yunuslar ve daha birçok havyan türü üzerinde yapılan araştırmalar, bu hayvanların kendi türleri arasındaki konuşmalarını, iletişimlerini ortaya koymuştur. Kargalar üzerinde yapılan araştırmalar, kargaların alarm için ayrı, toplantı için ayrı, endişeli haller için ayrı sesler çıkardıklarını ortaya koymuştur. Kargaların sesini sonogram grafikleri haline getiren bilim adamları, kargaların konuşmasını daha detaylı bir şekilde çözme çabasındadırlar.

Hayvanların, özellikle kuzgunların konuşmaları üzerine sonogramlar çıkararak araştırmalar yapan Bernd Heinrich bu çalışmaların zorluğunu şöyle anlatmaktadır: *"Bizim araştırmamız, başka bir gezegenden gelip de insanların konuşmalarını sonogramlar aracılığıyla çözmeye çalışan, insanın yemek, oyun, aşk, balıkçılık gibi faaliyetleriyle ilgili kelimelerini sonograma çeviren uzaylılarınki gibidir. Bizim çabamız kendimizi başka gezegenden gelen canlılar yerine koymak ve diğer akıllı varlıklarla iletişimi sağlamaktır."*

YUNUSLARDA VE DİĞER HAYVANLARDA İLETİŞİM

Kuran'da özellikle kuşların ve karıncaların iletişimine dikkat çekilmiştir. Kuran'ın bu işaretleri bizi tüm hayvanlardaki iletişimi incelemeye sevketmektedir. Örneğin filler üzerinde yapılan araştırmalar fillerin çok uzak mesafedeki fillerle iletişim kurduklarına

dair birçok veriyi ortaya koymaktadır. İletişim konusundaki araştırmacıların en çok ilgisini çeken canlıların başında yunuslar gelmektedir. Yunuslar ıslık, ciyaklama, klikleme gibi sesler çıkartarak birbirleriyle konuşurlar. Yunuslar kullandıkları sonar sistemiyle belli frekanslarda tıklamalar yollar. Yunusların kullandıkları sonar sistemi, karanlık sularda objeleri tanımlamalarını, mesafeleri bilmelerini sağlar. Yunuslar 0.25 kHz'den 200 kHz'ye kadar ses frekanslarını kullanır. Bu aralığın yüksek frekans kısımlarını yer tayininde, düşük frekansları ise iletişimde, oryantasyonda kullanır. Deniz altına yerleştirilen mikrofonlarla, insanlar tarafından yunusların önüne konan suni engellerle, yunusların kendi aralarındaki iletişimini tespit etmek için deneyler tasarlanmıştır. Bu deneylerin sonucunda yunusların kendi aralarında konuşup, iletişim kurduğu belirlenmiştir, fakat yunusların çıkardığı seslerin tam olarak neye karşılık geldiğinin tespiti mümkün olamamıştır. (Dr. Dreher'in, Dr. Evans'ın ve Dr. John C.Lilly'in deneyleri bunlara örnektir.)

Yeryüzündeki hangi varlık incelenirse incelensin, mutlaka Allah'ın mükemmel yaratışı ortaya çıkmaktadır. Bakmayı bilen gözler, anlamayı bilen kalpler bunlara tanık olabilmektedirler.

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki böylece kendisiyle akledebilecekleri kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin. Şu bir gerçek ki gözler kör olmaz, ama göğüslerin içindeki kalpler körleşir.

22- Hac Suresi 46

TOPRAK VE SUDAN YARATILMA

İnsanı çamurdan oluşan bir özden yarattık.
23-Muminun Suresi 12

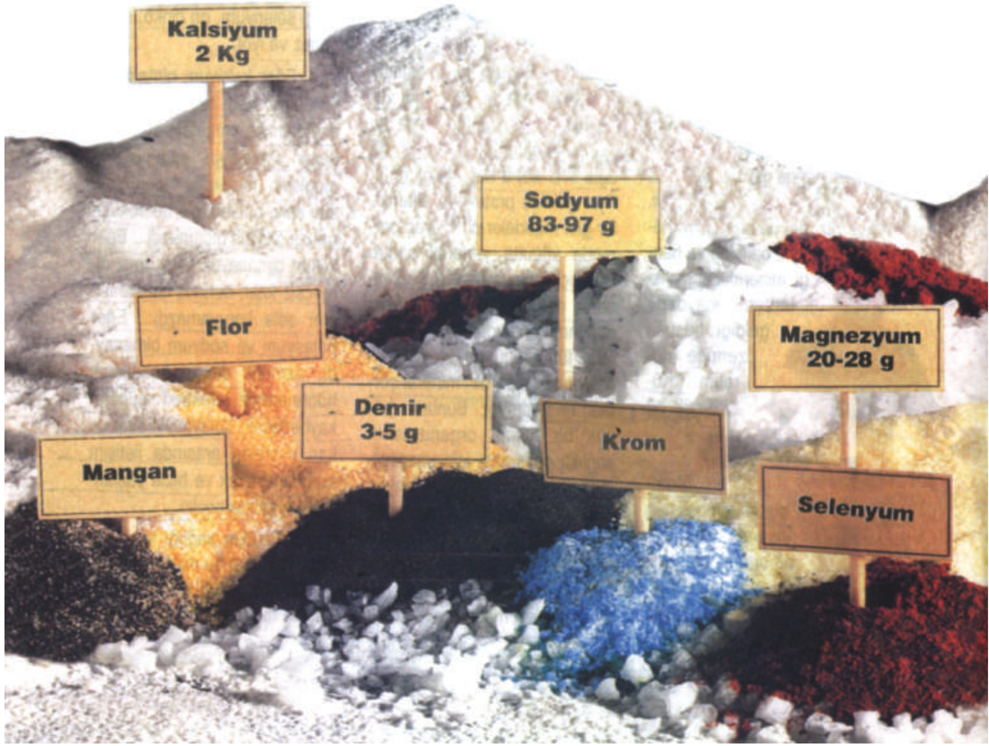
O yarattığı her şeyi güzel yaratmıştır.
Ve insanın yaratılışına çamurdan başlamıştır.
32-Secde Suresi 7

Sizi topraktan yaratması O'nun delillerindendir.
30-Rum Suresi 20

Kuran, insan yaratılırken kullanılan ham maddelerin toprak ve su olduğunu ortaya koymaktadır. Kuran, bazen bu ham maddeleri ayrı ayrı vurgulamakta, bazen de insanın, çamurdan yaratıldığını söyleyip; toprak ve suyun bileşiminden yaratıldığını açıklamaktadır.

İnsanın topraktan yaratılması üzerine çok spekülasyonlar yapılmıştır. Biyoloji ve kimya gibi bilimlerin ilerlemesiyle; hem toprağın, hem de insan vücudunun analitik incelemesi yapıldı. Bu incelemeler sonucunda insan vücudunun içerdiği maddeler ile toprağın içerdiği maddelerin tamamen aynı olduğu anlaşıldı. Bu maddeler; alüminyum, demir, kalsiyum, oksijen, silikon, sodyum, potasyum, magnezyum, hidrojen, klor, iyot, manganez, kurşun, fosfor, bakır, gümüş, karbon, çinko, kükürt ve azottur. Amerika'daki bir kimya bürosunun yaptığı analize göre insan vücudunun % 65'i oksijen, % 18'i karbon, % 10'u hidrojen, % 3'ü azot, % 1.5'u kalsiyum, % 1'i fosfor, geri kalanı da diğer elementlerdir. Yaratılış denilen Allah'ın muhteşem sanatı işte bu cansız, şuursuz atomları belli bir şekilde birleştirip insanı meydana getirmektedir. Bu maddeler sırf ham madde olarak çok düşük değerlere alıcı bulmaktadır. Oranlarını verdiğimiz temel maddelerin New York Borsasındaki değeri

4.5 Dolar'dır. Evet, tam tamına 4.5 Dolar. İşte insanın temel malzemesinin fiyatı. Allah 4.5 Dolar'lık malzemeden insan mucizesini yaratmaktadır. Görülüyor ki beceri, bu 4.5 Dolar'lık malzemede değildir. Bütün övgü, bu ham maddeleri de, bu ham maddelerden insanı da yaratan Allah'adır.

Övgü Alemlerin Efendisi Allah'adır.

1-Fatiha Suresi 2

TOPRAĞIN ÖZÜ

Muminun Suresi 12. ayette dendiği gibi insan bir "özden" yaratılmıştır. Allah topraktaki elementleri, çok ince bir şekilde ayarlayarak insanı yaratmıştır. İnsan vücudunda gerekli her element belli değer aralıklarında var olabilmektedir. Bu değer aralığından sapmalar olduğunda hastalıklar, ölümler ortaya çıkabilir. Vücutta baştan bu maddeler dengeli bir şekilde dağıtıldıkları gibi, vücut sonradan bu maddeleri

dengeli bir şekilde kullanacak, fazlalıkları dışarı atacak biçimde de yaratılmıştır. İnsan vücudunda yaklaşık 2 kg kalsiyum vardır. Eğer bu kalsiyum azalırsa bir elmayı ısırmamız dişlerimizin parçalanmasıyla sonuçlanabilir. Vücudumuzun 120 gr kadar potasyuma ihtiyacı vardır. Bu maddenin eksikliği kas ağrıları, kramplar, yorgunluk, bağırsak rahatsızlıkları, kalp çarpıntısı olarak kendini gösterir. Çinkoya olan ihtiyacımız ise sadece 2-3 gr kadardır. Bu düşük miktarın eksikliği hafıza kaybı, cinsel yetersizlik, hareket gücünün azalması, koku ve tad alma duyusunun zayıflamasıyla kendini gösterir. 100 mikrogramlık selenyumun eksikliği kas zayıflığı, kalp ve damarlardaki esneme kabiliyetinin bozulmasıyla kendini gösterir...

Tüm bu veriler bize Allah'ın insanı topraktan rastgele yaratmadığını, aynı ayette söylendiği gibi; toprağın içindeki elementleri belli ölçüyle belirleyerek insanı toprağın belli bir özünden yarattığını göstermektedir. Görüldüğü gibi Kuran'da hiçbir kelime boşu boşuna geçmemektedir.

İnsan vücudundaki bu elementlerin incelikle ayarlanması Allah'ın mükemmel tasarımını gözler önüne sermektedir. Secde Suresi'nde Allah'ın güzel yaratışına dikkat çekilmektedir. Gerçekten de çamur gibi basit görünümlü bir ham maddeden insan gibi bir eserin yaratılması Allah'ın delillerindendir. Nitekim Rum Suresi'nin 20. ayeti topraktan yaratılışın Allah'ın delillerinden biri olduğunu vurgulamaktadır.

Ve O sudan bir insan yarattı ve ona soy sop verdi.
Rabbin'in her şeye gücü yeter.

25- Furkan Suresi 54

Her canlıyı sudan yarattık. Hala inanmayacaklar mı?
21-Enbiya Suresi 30

Allah hareket eden her canlıyı sudan yarattı.
24-Nur Suresi 45

Furkan Suresi'nde insanların, Enbiya ve Nur Sureleri'nde ise tüm canlıların sudan yaratıldıkları söylenmektedir. Su, biyolojik olarak yaşayan maddenin temel unsurudur. İnsan hücrelerden oluşmuştur. Hücreleri incelediğimizde % 60 ile % 80 arasında sudan oluştuğunu görürüz. Temel maddesi su olan hücre, canlı bir maddedir. Canlılığın temeli olan su olmadan canlılık mümkün değildir.

Suyu incelediğimizde suyun iki hidrojen ve bir oksijen atomundan meydana geldiğini görürüz. Kimyasal olarak her özelliği mükemmel ayarlanmış olan su, tamamen cansız olan, % 99'u boşluk olan atomlardan oluşur. Nasıl oluyor da % 99'u boşluk olan cansız atomlardan oluşan sudan yaratılan hayvanlar, insanlar canlanıyorlar? Bu noktayı iyice düşünen, becerinin cansız atomlarda değil, bu cansız atomları canlandıran Allah'ta olduğunu anlar.

O Allah'tır. Yaratandır, kusursuzca var edendir, biçim verendir.
En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların
hepsi O'nu yüceltir. O üstündür, bilgedir.
59-Haşr Suresi 24

MENİ BİR KARIŞIMDIR

Gerçekten de insanı karışımlı
bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz.
Bu yüzden onu işiten ve gören yaptık.
76-İnsan Suresi 2

Mikroskobun icadı ve geliştirilmesi sayesinde insan vücudundaki birçok organın ve birçok maddenin detaylı analizinin yapılabilmesi mümkün oldu. Bu analizler sayesinde meninin, birçok ayrı merkezde üretilen ayrı maddelerin karışımı olduğu anlaşıldı. Meni; sperm kanallarından, seminal keseciklerden, prostat bezinden, idrar yollarına bağlı cooper ve mery bezleri gibi salgı bezlerinden salgılanan maddelerin bir birleşimidir. Meni diye adlandırdığımız sıvının detaylı analizi yapılırsa bu sıvının; sitrik asit, prostoglondinler, flavinler, askorbik asit, ergotionein, fruktoz, fosforilkolin, kolesterol, fosfolipidler, fibrinolizin, çinko, asit fosfataz, fosfaz, hiyalurinidaz ve spermler gibi birçok ayrı bileşenden oluştuğu görülür.

Bedenimiz en mükemmel, en güzel ve en karmaşık yaratılışlardan birisidir. Bedenimiz sayesinde görürüz, işitiriz, üreriz; bu bedenin becerileri sayesinde makinalar, bilgisayarlar, köprüler, uçaklar yapar, resimler, heykeller, müzikler üretiriz. Bedenimizin yaratılışının ilk aşamalarından biri, karışım olan meninin, karışımındaki ham maddelerin yaratılmasıdır. Daha sonra karışım olan menideki spermler, dişi hücreyle birleşerek bir karışım daha oluşturacaklar, bu karışım insanın yaratılışında yeni bir adım olacaktır. Sırf bir sperm kanalını veya bir prostat bezini ele alsak bile bunların mükemmel yaratılışlarını yüzlerce sayfaya sığdıramayız. Yaratıcımız, bizi "karışımlı" bir sıvıdan yaratmış ve gönderdiği kitabında buna dikkat çekmiştir. Bizim bu "karışımı" incelememiz ve bu "karışımın" nasıl, nerelerde oluştuğuna dair araştırmalar yapmamız, Allah'ın vücudumuzu mükemmel yaratışına hayranlığımızın artmasına bir kez daha sebep olacaktır.

Bu karışımlı suyla başlayan maceramızda bir gün, görmek ve işitmek gibi olağanüstü komplekslikte ve mükemmellikte özelliklere sahip oluyoruz. Başlangıçta birkaç bilinçsiz damla iken, sonra görmek ve işitmek gibi özelliklere sahip olmamız kelimelere sığdırılamayacak harikalıktadır. Aklını kullanan hiçbir insan, kendi mükemmel yaratılışını bu "karışımlı" sıvının marifetleriyle veya şuursuz, kör, tesadüfi oluşumlarla açıklamaya kalkmaz. Açıkça bellidir ki, tüm bu oluşumları Yaratan, Kuran'ın söylediği gibi kudreti sonsuz, ilmi sonsuz, bilinçli, mükemmel bir Yaratıcı'dır.

AZ BİR SIVIDAN YARATILIŞ

36- İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?
37- Kendisi dökülmüş menide bir damla değil miydi?
75-Kıyamet Suresi 36-37

Kuran, insanı bu kadar mükemmel yaratan Allah'ın, insanı yaratıp da başıboş bırakmasının mümkün olmadığını söylemektedir. Bunu ifade eden 36. ayetten hemen sonra 37. ayette, başlangıçta insanın meninin içindeki bir damla olduğu ifade edilmektedir. Bu ayette de Peygamberimiz'in döneminde ulaşılması imkansız bir bilgiye rastlıyoruz. 37. ayette "meni" ile bir damla diye tercüme ettiğimiz "nutfe" kelimesi ayrılmıştır. "Nutfe" kelimesi, bir kova boşaltılınca dibinde kalan çok ufak miktardaki sıvıyı ifade için de kullanılır. Bu kelime insanın meninin hepsinden değil, meninin içindeki bir parçadan yaratıldığını gösterir. Bir boşalmada açığa çıkan meni, içindeki birçok maddeyle beraber 100 milyon ile 200 milyon arası sperm barındırır. Dişi yumurtayı ise bu yüz milyonlarla ifade edilen spermlerden sadece ve sadece bir tanesi döller. Yani insanı oluşturacak olan zigot, meninin tamamından değil, ancak ayetin de işaret ettiği gibi küçük bir parçasından oluşmaktadır.

Meninin içindeki spermler başa, boyuna, orta bölüme ve uzunca bir kuyruğa sahiptirler. Yüz milyonlarca sperm, erkek cinsel organından çıktıktan sonra kuyruğu ile yüzerek

kadın yumurtasına doğru yönelir. Kadın cinsel organındaki bu yüzüşün mesafesi spermin mikronlarla (1 mikron metrenin milyonda biridir) ölçülen boyuna göre çok çok uzun bir mesafedir. Bu mesafe insan boyuna göre kilometrelerce yüzmeye eştir. Bu uzun yolculukta birçok sperm ölür ve az sayıda sperm yumurtaya ulaşır. Yumurtanın etrafını çeviren spermlerden sadece biri içeri girer ve yumurta diğer spermlerin girişine kapanır. İşte insanın genetik bilgisinin yarısı bu tek spermin 5 mikron büyüklüğündeki başına sığdırılmıştır. Genetik kodun diğer yarısı ise spermin vardığı yumurtanın içinde, annenin bedeninde hazır beklemektedir. Tüm bu yaratılışlar, birçok detayın çok ince şekilde ayarlanmasıyla oluşmaktadır. Yaratıcımız, Evren'in her noktasında olduğu gibi, yaratılışımızın bu ilk aşamalarında da olağanüstü tasarımını gözler önüne sermektedir.

BİR ÖZDEN YARATILIŞ VE ÇOCUĞUN CİNSİYETİ

Sonra onun soyunu bayağı bir suyun özünden meydana getirdi.

32-Secde Suresi 8

Önceki sayfalarda insanın toprağın özünden yaratıldığına dikkat çekildiğini gördük (23-Muminun Suresi 12. ayet). O bölümde incelediğimiz ayette geçen "sulale" kelimesi Secde Suresi'nin 8. ayetinde de geçmekte, bu sefer insanın meninin bir özünden yaratıldığı vurgulanmaktadır. Yani insan toprağın belirlenmiş bir özünden yaratıldığı gibi, meni aşamasında da; bu meniden rastgele bir şekilde değil, bu meninin belirlenmiş bir özünden yaratılmaktadır. Kısacası "nutfe" kelimesiyle insanın meninin az bir kısmından yaratılmasına dikkat çekilirken, "sulale" kelimesiyle meninin belirlenmiş bir özünden yaratıldığına dikkat çekilmektedir.

Gerçekten de spermler, daha önce belirttiğimiz gibi meninin hem bir kısmıdır, hem de meninin en temel ham maddesidir. Spermlerin içinde ise yumurtayı dölleyen sperm, hem spermlerin yüz milyonda biri ile ifade edilecek kadar az bir kısmıdır, hem de bu uzun mesafeli yüzüşte milyonlarca spermi geçerek hedefe varan en başarılı yüzücüdür. Sonuçta, hepimiz işte bu başarılı spermiz. Var olan her insan hayata ilk adımlarını yüzme yarışında yüz milyonları geçerek atmaktadır. Var olmak bu zorlu yarışı birinci bitirmeye bağlıdır. Şu anda bu yazıyı okuyan bizler var olduğumuza göre, demek ki hepimiz hayatımızda bir kez bile olsa yüz milyonları geride bırakan bir yarışı kazandık. Hepimiz "sulale"yiz; yani seçilmiş bir özüz, seçilmiş bir sperm sayesinde varız. Tüm bu oluşumlarda aklını kullananlar için ne büyük ibretler vardır!

57- Sizleri yarattık. Yine de doğrulamayacak mısınız?
58- Akıttığınız meniyi gördünüz mü?
59- Onları sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcısı biz miyiz?

56-Vakıa Suresi 57-59

CİNSİYETİN BELİRLENMESİ

45- Gerçekten de O, erkek ve dişi olarak iki çifti yaratandır.
46- Akıtılan meninin bir damlasından.

53-Necm Suresi 45-46

Günümüzde hâlâ bazı erkeklerin veya erkek ailelerinin, kadınları, erkek çocuk doğurmadıkları için kınadıklarına tanık olabiliriz. Bu olay kadınların, çocukların cinsiyetini belirlediğini sanan yanlış bilginin sonucudur. Tarih boyunca kadının, çocuğun cinsiyetini oluşturduğuna dair yanlış bilgi hâlâ sürmektedir. Her ne kadar bilim çevreleri halkın düştüğü bu yanlışa düşmeseler de, onlar da yakın tarihlere kadar çocuğun cinsiyetini, anneden gelen yumurta ile babadan gelen spermin eşit katkıyla oluşturduklarını sanıyorlardı. Oysa çocuğun cinsiyetini spermin belirlediği, bilim çevrelerinin yakın tarihlerde keşfettiği bir bilgidir.

Peygamberimiz'in vefatından iki yüz yıl kadar sonra yazılan bir kitaptaki uydurma bir hadis, o dönemin insanlarının cinsiyetin belirlenmesini nasıl anladıklarını göstermektedir. Uydurma hadis şöyledir: "Erkeğin suyu beyazdır. Kadının suyu ise sarıdır. İkisi birleşir ve erkeğin menisi kadının menisine üstün gelirse çocuk erkek olur. Kadının menisi erkeğin menisine üstün gelirse çocuk kız olur." Kuran'ın, insanların cinsiyetlerinin yaratılışını belirttikten sonra, bu cinsiyetlerin yaratılışını sadece erkekten gelen meninin ufak bir parçasıyla ilişkilendiren bu ayetlerin işareti mucizevi niteliktedir.

İnsanın genetik şifresi, her hücrede bulunan 46 tane kromozomdadır. Bu kromozomlardan iki tanesi cinsiyet kromozomudur. Erkekteki kromozomlar XY olarak, kadınlardaki kromozomlar XX olarak tanımlanmaktadır. Kadınlarda yumurtlama anında ikiye ayrılan kromozomların her biri X kromozomu taşır. Erkekte ise spermlerin kimisi X, kimisi Y kromozomlarını içerir. Erkekteki X kromozomu kadınların yumurtalarındaki X kromozomuyla birleşirse çocuk kız, erkeklerdeki Y kromozomu kadınların yumurtalarındaki X kromozomuyla birleşirse çocuk erkek

olur. Böylelikle çocuğun erkek veya kız olması, tamamen spermden X veya Y'nin gelmesine bağlıdır. Bu konudaki biyolojik çalışmalar sürmektedir.

Kuran'ın 1400 yıl önce işaret ettiği bu bilgi çok yakın bir döneme kadar bilinmiyordu. Tarih, 8. Henry'nin kendisine kız çocuk verdiği için eşi Catherine'i boşamasına benzer olaylarla doludur. Kuran'ın işaret ettiği bu bilgi bir mucize ile beraber bir ironiyi de beraberinde taşıyordu. Kadınlar, yüzyıllarca çocukların cinsiyetleri yüzünden kınanmışlardı. Bilimin keşfi hem mucizeyi açığa çıkardı, hem de mantıksız bir sebepten dolayı kadınlara yapılan zulmü gözler önüne serdi.

ANA RAHMİNİN DAYANIKLILIĞI

20- Sizi bayağı bir sudan yaratmadık mı?
21- Ve sonra dayanıklı bir yere yerleştirdik.
22- Bilinen bir süreye kadar
77-Mürselat Suresi 20

21. ayette ana rahminin sağlam, dayanıklı yapısına işaret edilmiştir. Rahim, kadının leğen kemiği boşluğunun tam ortasında bulunduğu için gayet güvenli bir yere yerleştirilmiştir. Erkekte bu organa karşılık gelecek bir organ yoktur. Rahim adalelerden yapılmış sağlam bir duvara sahip, içi boş bir organdır. Armut şeklindedir. Ergin bir kadında uzunluğu sekiz, eni beş, yüksekliği iki buçuk santimetredir. Ufak bir kütle olan rahim, hamileliğin sonunda iyice genişler. Hamilelik dışında rahmin ağırlığı elli gram kadardır. Hamileliğin sonunda ise bin gramı bile geçer. İçindeki çocuk yerine göre beş bin grama kadar bile çıkabilir. Bu ise rahim ağırlığının yüz kat artması demektir.

İnsan vücudunda bu kadar çabuk büyüyen, bu kadar hızlı değişme kabiliyeti gösteren tek organ rahimdir. Rahim sık ve kalın kaslarıyla, özel yaratılışıyla birkaç santimetreden başlayarak gittikçe büyüyen cenini, tüm dış darbelerden ve olumsuzluklardan korur. İnsanın en aciz aşamalarını, yaşamını yitirmeden devam ettirebilmesi, rahmin sağlam yaratılışı sayesindedir. Embriyo için olmuş ve olabilecek en sağlam, en uygun yer ana rahmidir. Kuran'ın dikkat çekmiş olduğu rahmin sağlam yaratılışını incelememiz, yaratılışımızın ilk aşamalarından beri Allah'ın şefkatinin her şeyi ayarladığının bir delilidir.

Merhametli, Şefkatli Allah'ın adıyla

1-Fatiha Suresi 1

RAHİM DUVARINDA ASILI DURURKEN

13- Sonra onu dayanıklı bir karar yerinde bir damlacık haline getirdik.
14- Sonra o damlacığı asılıp tutunan bir şeye dönüştürdük.

23- Muminun Suresi 13-14

Ayetin çevirisinde "asılıp tutunan şey" olarak çevirdiğimiz kelimenin Arapçası "alak"tır. Bu kelimenin Arapça'daki temel anlamı "asılı duran, tutunan"dır. Bu yüzden ayeti bu temel anlamıyla çevirmek en doğru çeviridir.

Peygamberimiz'in yaşadığı dönemde embriyoloji bir bilim dalı olarak ele alınmıyordu. Bu yüzden embriyolojiyle ilgili terminoloji de yoktu. Kuran, indiği dönemdeki insanların kullandığı kelimelerden, embriyonun durumunu en iyi tarif edenlerle embriyonun aşamalarını açıklar. Rahime atılan küçük bir damlacık olan zigot, ilk dönemlerde rahim duvarına "asılıp tutunmaktadır". İşte Kuran, bu "asılıp tutunma" olayını açıklayarak indiği dönemde bilinmeyen, yaratılışımızda geçirdiğimiz bir aşamayı açıklamaktadır. Bu yüzden "alak" kelimesini temel anlamının dışında "embriyo" şeklinde tercüme etmek, hem tercümenin yeterince aslına uygun olmaması, hem de ayetin ince işaretinin ortaya konamaması demektir. "Kan pıhtısı" diye ayeti tercüme etmek de kelimenin temel anlamına ve ayetin işaretine terstir. Kan pıhtısının yapışkan yapısından dolayı ayetin tercümesine yakıştırıldığına, hatta sözlüklere bu mananın yan bir anlam gibi eklendiğine bile tanık olabilirsiniz. Bunun sebebi ayetin anlamını kavrayamayanların kendi yakıştırmalarını tercümeye sokmalarıdır. Kuran'ın inişinden yüzlerce yıl sonra bile anne rahminde "asılıp tutunan" bir aşama geçirdiğimiz bilinmediği için, "alak" kelimesi, bu temel anlamı dışında anlamlandırılmaya çalışılmıştır. Fakat gelişen embriyoloji bilimi

gerçekten de "alak"ın temel Arapça anlamı gibi annelerimizin rahminde bir aşama geçirdiğimizi ortaya koydu.

TARİHİN KARANLIKLARINDA KURAN'IN AYDINLIĞI

Kuran'ın çağdaşı olan eserleri, O'nun inişinden önce insanların yazdıkları eserleri veya O'nun inişinden sonraki yüzyıllarda yazılan eserleri incelersek, insan üremesi hakkında sürekli yanlış fikirlerin ortaya konduğuna tanık oluruz. Ortaçağ boyunca mitolojiler ve temelsiz spekülasyonlar bu konuda kendini gösterdi. 1651 yılında Harvey'in "Yaşayan her şey ilkin bir yumurtadan oluşur ve embriyo kısım kısım aşamalarla oluşur" fikri, embriyolojinin bilim tarihindeki temel aşaması olmuştur. Mikroskobun icadından faydalanılan 17. yüzyılda, hâlâ yumurta ile spermin karşılıklı rolleri tartışılmaktaydı. Büyük doğa bilgini Buffon "Ovistler" safında yer alıyordu. Aynı safta yer alan Bonnet, tohumların içiçe yuvalanması kuramını savunuyordu: Kurama göre ileride doğacak insan döllerinin bütün bireyleri birbirinin içinde yuvalanmış olmak üzere insan türünün annesi olan Havva'nın yumurtalığında bulunmaktaydı. Bu varsayım 18. yüzyılda oldukça itibar görmüştür.

Kuran ve bilim arasındaki uyumu keşfedip Müslüman olan Prof. Dr. Maurice Bucaille bu bilgileri verdikten sonra kendi yorumunu şöyle yapar: "*Hâlâ hayalci doktrinlerin itibar gördüğü bu 18. yüzyıldan bin küsur yıl önce insanlar Kuran ile tanışmışlardı. Onun insanın üreyişi konusundaki haberleri, sade tabirler içerisinde temel gerçekleri ifade etmekteydi ki, bunları keşfetmek için insanlar asırlarını vereceklerdir.*" Kanada'nın Toronto Üniversitesi'nde anatomi profesörü olan ve Kuran'ın embriyoloji üzerine söylediklerinin, bir insanın bilgisiyle 7. asırda söylenmesinin mümkün olmadığını söyleyen Keith Moore ise özetle şöyle demektedir: *"Kuran'ın insanın gelişimi üzerine söylediklerinin 7. yüzyılda söylenmesine imkan yoktur. Hatta bundan bir asır önce bile bu bilgiler tam bilinmiyordu. Bu ayetleri ancak şu anda hakkıyla anlıyoruz, çünkü modern embriyolojinin gelişimi bu ayetleri anlamamıza olanak tanımıştır."*

Gerçekten de tarihi incelediğimizde, insanın anne karnındaki gelişimini hiçbir yanlışa sapmadan ortaya koyan tek kaynak Kuran'dır. Örneğin bu bölümde incelediğimiz insanın anne rahminde "asılıp tutunan" bir aşama geçirdiğini söyleyen ayetleri ele alalım. Kuran dışında, tüm tarih boyunca bu bilgiyi açıklamış olan tek bir kaynak bile gösterilemez. Ancak mikroskobun icadı ve geliştirilmesi, fizyoloji,

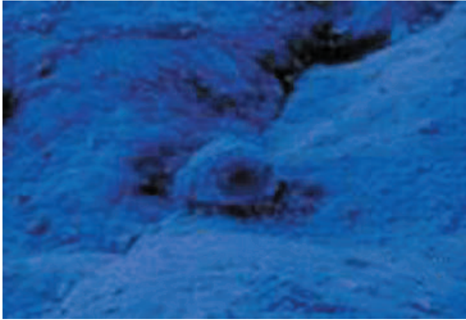
anatomi, embriyoloji alanındaki ilerlemelerin birleşimiyle insanoğlu bu bilgiyi çok yakın tarihlerde bilimsel platformda öğrenmiştir.

İşte bunlar Allah'ın delilleridir. Bunları sana gerçek olarak okuyoruz. Öyleyse onlar Allah'tan ve delillerinden sonra hangi söze inanıyorlar?
45- Casiye Suresi 6

EMBRİYONUN GEÇİRDİĞİ EVRELERDEKİ DELİLLER

Yumurtada kendi diğer yarısını bulan sperm, fallop tüpünden rahime doğru ilerler. Embriyo bu yolculuğunda fallop tüpünde tutunmaya kalkmaz. Embriyo rahime doğru yol alır, rahime ulaştığında da kan damarlarının yoğun olduğu bir bölgeye asılıp tutunur. Artık Kuran'ın bahsettiği "alak" yani "asılıp tutunma" aşaması başlamıştır.

Bu akılsız, güçsüz hücre yığını nasıl oluyor da kendisi için en uygun, hatta tek uygun yer olan rahime doğru yol almaktadır? Nasıl oluyor da embriyo rahime gelince bir sülük gibi rahime yapışabilmekte ve büyümesi için gerekli besinleri buradan alabilmektedir? ("Alak" kelimesinin yan anlamlarından biri de sülüktür.) Tüm bunlar, Allah'ın, bizleri yaratırken ince bir hesapla her aşamayı planladığının delilleridir. Bu muhteşem planı Allah'ın eseri olarak görmeyenler, tüm bu oluşumları tesadüflere veya embriyonun üstün becerilerine bağlama komikliğine düşeceklerdir.

Embriyo bir haftalıkken rahimde kendine tutunacak bir yer arar.

Embriyo rahim duvarına sülük gibi yapışır ve bütün ihtiyaçlarını burada karşılar.

Embriyonun "alak" aşamasında rahim duvarına asılıp tutunması karmaşık bir sistemle mümkün olmaktadır. Embriyo, rahim duvarındaki asit tabakasını parçalayabilmek için bir enzim salgılar. Bu enzim sayesinde embriyo, rahim duvarına toprağın içine köklerini sokan bir bitki gibi yerleşir. Artık embriyo, besin ve oksijen

ihtiyaçlarını bu noktadan karşılar. Embriyonun salgıladığı hiyalurinidaz maddesi, rahim duvarındaki hiyaluronik asitin yapısını bozup bu birleşmeyi mümkün kılmaktadır.

Embriyonun asılıp tutunacağı yeri keşfi, bu noktaya tutunmak için kimya eğitimi görmüşçesine hareketleri, embriyonun büyük bir planın parçası olarak sevkedildiğinin delilleridir. Anne rahminde embriyo hücreleri o kadar harika işler gerçekleştirmektedirler ki, onları inceleyen bu hücrelerin üstün akıl sahibi varlıklar olduğunu zannedebilir. Hücrelerin bilinçliymişçesine hareketlerinden etkilenen Purdue Üniversitesi'nden biyolog Laurie Iten şöyle demektedir: "Hücrelerin birbirleri ile konuştuklarına inanıyoruz. Onlar dilsiz değiller."

1- Yaratan Efendinin adıyla oku.
2- O, insanı asılıp tutunandan yarattı.
96-Alak Suresi 1-2

BİR ÇİĞNEMLİK ET PARÇASI

Sonra o damlacığı, asılıp tutunana dönüştürdük.
Sonra asılıp tutunanı bir çiğnemlik et haline getirdik...

23-Muminun Suresi 14

Kuran, anne rahminde geçirdiğimiz "asılıp tutunma" (alaka) aşamasından sonra "bir çiğnemlik et" (mudğa) aşaması geçirdiğimizi söyleyerek bir mucize daha sergilemektedir. Gerçekten de anne rahmindeki embriyo hem ufaklığından, hem de kemiklerin daha ileride oluşacak olmasından ötürü bir çiğnemlik et görünümündedir. Ayrıca ilginçtir ki -resimden de belli olacağı gibi- embriyo, anne karnında geçirdiği belli bir aşamada üzerinde diş izleri varmış gibi bir şekle sahiptir. Bu yüzden Kuran'da "bir çiğnemlik et" aşaması geçirdiğimizin söylenmesi çok yerinde olan mucizevi bir anlatımdır.

"Bir çiğnemlik et" tabiri 22-Hac Suresi 5. ayette "kısmen belli, kısmen belirsiz bir çiğnemlik et parçasından" yaratıldığımız söylenerek geçmektedir. Gerçekten de bu aşamada embriyo gözle görülecek kadar belli, detayların anlaşılamayacağı kadar belirsiz bir büyüklükte olduğundan, "kısmen belli, kısmen belirsiz" tabiriyle uyum içindedir. İnsanın baş, gövde, ayak, iç organlar gibi ayrı vücut bölümlerinden bir kısmı belli olmaya başladığı, bir kısmı ise belli olmadığı için de bu aşama için "kısmen belirli, kısmen belirsiz" tabirinin geçmesi çok uygundur.

Keith Moore'un yaptığı plastikten embriyo modeli

Prof. Dr. Keith Moore Kuran'da "bir çiğnemlik et" diye bahsedilen dönem hakkında şunları söylemektedir: "Söz konusu ayetlerin ne demek istediğini, bu dönemdeki embriyoyu incelediğimiz zaman hayretle öğrendik. Çünkü embriyo 28 günlükken üzerinde tesbihimsi bir yapı meydana geliyor ve bunlar görünüş olarak aynı diş izlerine benziyordu. Bu dönemdeki embriyonun plastikten bir modelini yaptık ve onu çiğneyerek üzerinde diş izlerimizi bıraktık. Ortaya çıkan manzara, incelediğimiz aşamadaki embriyoya olağanüstü derecede benziyor ve Kuran'ın insan embriyosundan neden 'bir çiğnemlik et' olarak bahsettiğini çok güzel açıklıyordu."

GÜNÜ GELİNCE BİR ÇİĞNEMLİK ET

Tek bir hücre bölüne bölüne ayrı organları, farklı dokuları oluşturmaktadır. Yaratılışın bir aşamasında "bir çiğnemlik et" kadar olan varlığımız, günü gelince tüm organlarıyla, kaslarıyla, iskeletiyle, beyni, gözleri, kulakları ile insan olacaktır. Bir bu "çiğnemlik et" aşamasını, bir de vücudumuzdaki organların aldığı son hali düşünelim. Böylece Allah'ın kusursuz yaratışına bir kez daha tanık olabiliriz.

Gün gelecek bu "bir çiğnemlik et" kalp olacaktır. O kalp ki bir günde ortalama 10.000 kez atar. Hem de hiç haberimiz olmadan, biz kalbin atması için hiçbir çaba sarf etmeden. Kalbe gelen kirli kan ile temiz kanlar birbirine karışmaz, kanın vücuda gerektiği gibi dağılımı mükemmel bir şekilde gerçekleşir. Kalbin kulakçıkları ve karıncıkları yaratılış harikalarıdır. Atar ve toplardamarlarla kanın organize çalışması sayfalarca yazıya konu olacak mükemmellikte ve kompleksliktedir...

Gün gelecek bu "bir çiğnemlik et" karaciğer olacaktır. O karaciğer ki 400'den fazla görevi vardır. Bu minik et parçası, dünyanın hiçbir laboratuvarının beceremeyeceği üretimleri hiç şaşmadan, bizim hiç haberimiz olmadan, bizim için yapar...

Gün gelip de bu "bir çiğnemlik et", vücudumuzu saran kaslar olacaktır. Yemek yemekten koşmaya, yürümeye, oturmaya, gülmeye kadar her hareketimiz kaslarımızın sayesindedir. Kaslar çok karmaşık ve büyük bir koordinasyon ağıyla çalışır. En basit hareket gibi gözüken gülme için bile 17 kasın aynı anda çalışması gereklidir...

Beynimiz, ellerimiz, ayaklarımız, bağırsaklarımız, böbreklerimiz, solunum sistemimiz, kanımız... hepsi başlangıçta bahsettiğimiz bu "bir çiğnemlik et" aşamasını geçirir. Ondan önce ise ancak mikroskopla görülebilen "bir damlacık" aşamasını ve diğer aşamaları geçirirler. Sonunda ise ciltlerle ansiklopediye anlatımının sığmayacağı mükemmel vücudumuz yaratılır. Kuran, bizi tüm bunları incelemeye,

bu yaratılışlar üzerinde düşünmeye davet etmektedir. Kuran'ın ibadetlerle ilgili ayetleri de önemli bir yere sahiptir ve bunlar üzerinde çokça tartışılmıştır. Oysa düşünme, akletme ile ilgili Kuran ayetleri, şekilsel ibadetlerle ilgili ayetlerden çok daha fazla sayıda olmalarına rağmen çok daha az düşünülmüş, çok daha az gündeme getirilmiştir.

6- Ey insan, o çok cömert Rabbin'e karşı seni aldatan nedir?
7- O ki seni yarattı, sana bir düzen içinde biçim verdi ve uyumlu hale soktu.
8- Dilediği bir biçimde seni oluşturdu.

82-İnfitar Suresi 6-8

KEMİKLERİN OLUŞUMU VE ETLE KAPLANMALARI

Sonra o damlacığı asılıp tutunan bir şeye dönüştürdük.
Sonra asılıp tutunan şeyi, bir çiğnemlik ayrı et parçası haline getirdik.
Sonra bir çiğnemlik et parçasını, kemik olarak yarattık.
Sonra kemiğe et giydirdik.

23-Muminun Suresi 14

Kemiklere de bir bak. Nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra da onlara et giydiriyoruz...

2-Bakara Suresi 259

Tercümede geçen "bir çiğnemlik et" ifadesi, Arapça "mudğa" kelimesinin karşılığıdır. Kemiğe giydirilen et vurgulanırken geçen "et" ifadesi ise ayette "lahm" kelimesi ile anlatılır. Bu deyim "taptaze et" gibi eti vurgular. Bu ayrımın altını çizmekte fayda vardır.

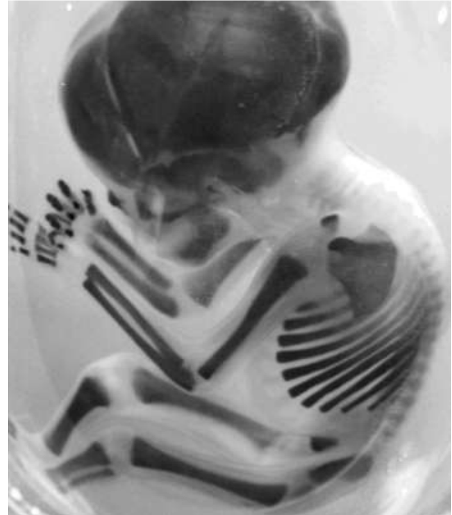
Embriyo başlangıçta kemiksiz "bir çiğnemlik et" formundadır. Embriyodaki kıkırdak doku, ayette söylendiği gibi sonradan kemikleşmeye başlar. Yine aynen ayetin söylediği gibi kemikleşme başladıktan daha sonra kas etleri oluşarak kemikleri sarar. Ayette geçen "lahm" kelimesi "kas etleri" için kullanılmaktadır. Kuran'da 1400 yıl önce haber verilen bu oluşum sırasından bilim çok yakın döneme dek habersizdi. Bu dönemde kemiklerin ve kasların beraber oluştuğu düşünülüyordu. Gelişmiş mikroskoplar ve anne karnının içine giren mikro kameralar, Kuran'ın haklılığını bir kez daha göstermiştir.

İSKELETİMİZİN MÜKEMMEL YARATILIŞI

Bakara Suresi'nden alıntıladığımız ayet, kemiklerin kasla sarılmasını vurgulamadan önce iskelet yapımıza dikkat çekmekte ve bu yapıyı incelememizi teşvik etmektedir. Bu ayeti okurken, Kuran'daki bilimsel mucizeyle beraber, Allah'ın vücudumuzda oluşturduğu yaratılış mucizesini de kemiklerimiz bağlamında düşünelim.

Bir mühendislik harikası olan iskeletimiz, her biri ihtiyacımıza göre ölçülüp biçilmiş değişik boyutlarda 206 kemikten meydana gelir. İskeletimiz, eklemler ve bağlarla birbirine tutturulmuş; atlama, koşma, eğilme, oturma ve benzeri hareketler için ölçülerek, planlanarak inşa edilmiş bir kemik kuledir. Her hareketimizde iskeletimizi farkına varmadan, zorlanmadan kullanır, iskeletimizin hizmetimize verilmiş olması sayesinde günlük hayatımızı sürdürürüz. Örneğin bu kitabın sayfalarını çevirirken kaç eklemimizi kullandığımıza dikkat edin: Omuz, dirsek, bilek ve parmak eklemlerimizin her birini nasıl da kolaylıkla, birbiriyle uyumlu bir şekilde kullanırız. Hem de iskeletimizi kullandığımızın hiç farkına varmadan…

Bu eşsiz mimari yapıya ister mühendis, ister doktor gözüyle bakınız, bu yapı karşısında bildiklerinizin ne kadar yetersiz kaldığını göreceksiniz. İskeletimiz vücuda dayanak oluşturur, organlarımızı mükemmel bir şekilde korur, sinir ve kas sistemlerinin bağlantısını sağlar ve vücudun hareketlerini gerçekleştirmesinde en önemli görevi üstlenir. İskeletimizin her parçası kendi farklı görevini mükemmel bir şekilde yerine getirir. Kafatası ve leğen kemiğinde olduğu gibi kemiklerin hareketinin sakıncalı olduğu yerlerde eklemler sabittir. Hareketin gerekli olduğu kalça veya omuz gibi yerlerde eklemler oynaktır. Boyun omurundaki kemikler, başın kendi ekseni etrafında 180 derece dönmesine imkan verecek şekilde yaratılmışlardır. Bu sayede aşağıyı, yukarıyı ve her iki yanımızı görmek için bütün vücudumuzu döndürmek gibi bir zahmete katlanmaksızın, sadece başımızı çevirmemiz yetmektedir. Akciğer ve kalp gibi organlarımıza yakın yerdeki kemikler bu organları koruyacak ve bu organların çalışmasını aksatmayacak şekilde yaratılmışlardır...

Bir betonarme binayı ayakta tutan kolon, kiriş ne ise, insanı ayakta tutan iskelet sistemi de odur. Ancak düşünen bir insanı hayrete düşürecek nokta, modern binalarda iskelet sistemi bina ağırlığının % 60-70'ini oluşturduğu halde, insan iskeletinin, toplam insan ağırlığının % 15 kadarını oluşturmasıdır. Bu hafif iskeletin dayanma gücü ise çok yüksektir. Mesela uyluk kemiği dikey vaziyette bir ton ağırlığı kaldırabilecek kapasitededir. Kemiklerimizde sağlamlık ve esneklik mükemmel ölçülerle buluşturulmuştur...

İskeletimizin bir yağlanma sistemi vardır ki, sırf bu sistemin detayları sayfalara sığmaz. Vücudumuzdaki her bir eklem kendisi için gerekli özellikteki yağlarla düzenli olarak yağlanmaktadır. Her hareket ettiğimizde birbiri üstünde hareket eden, sürtünen omurların aşınmasının disk denen dayanıklı kıkırdaklarla önlenmiş olması da yaratılış planımızın ayrı bir bölümüdür.

İskeletin harika yaratılışının çok az bir kısmını anlattığımız bu bilgiler bile Bakara Suresi 259. ayette **"Kemiklere de bir bak..."** denerek, niye gözlerimizin iskeletimize çevrildiğini göstermektedir. Bir çiğnemlik et, anne karnında kemiklere çevrilirken bu mükemmel yaratılış başlamaktadır. Daha sonra bu sistem kadar harika olan kas yapımız da yaratılacaktır.

Allah her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin neyi eksiltip, neyi arttırdığını bilir. O'nun katında her şey bir ölçü iledir.

13- Rad Suresi 8

ÜÇ KARANLIKTA YARATILIŞ

Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlıkta
bir yaratılıştan diğer yaratılışa geçirerek yaratmaktadır.
39-Zümer Suresi 6

Anne karnındaki cenin çok hassas bir varlıktır. Cenin eğer özel bir korunmaya sahip olmasaydı; sıcak, soğuk, ısı değişimleri, darbeler, annenin ani hareketleri cenine ya büyük bir zarar verecek, ya da cenini öldüreceklerdi. Annenin karnındaki 3 bölge, cenini tüm bu dış tehlikelere karşı korur. Bu bölgeler şunlardır:

1- Karın duvarı

2- Rahim duvarı

3- Amniyon kesesi

Kuran'ın indiği dönem ve bölgede, embriyolojiyle ilgili bilimsel bir uğraşa rastlamıyoruz. Peki o zaman Kuran'ın anne karnındaki üç karanlığa işaret etmesi nasıl açıklanabilir? Hiç şüphesiz bu ifadeyi Kuran'ın indiği dönemin bilgi seviyesiyle açıklamaya olanak yoktur.

Cenin bu üç tabakanın koruyuculuğu altında kapkaranlık bir mekanda yavaş yavaş gelişimini sürdürür. Amniyon kesesi temiz, akışkan bir sıvı ile doludur. Bu sıvı sarsıntıları emen koruyucu bir yastık gibidir; basıncı dengeler, amniyon zarının embriyoya yapışmasını engeller ve ceninin rahim içerisinde rahatlıkla dönmesini sağlar. Eğer cenin bu sıvı sayesinde rahatlıkla hareket edemeseydi, bir et kütlesi gibi yığılıp kalacak, devamlı bir tarafı üzerinde aylarca durduğu için yaralar vücudunu saracak ve birçok komplikasyon ortaya çıkacaktı. Ceninin her tarafının eşit biçimde ısınması da önemlidir. Sıvının ısıyı eşit dağıtması sayesinde dışarıdaki

sıcaklık ne olursa olsun ceninin her yanı 31°C'lik sıcaklığa sahiptir. Yaratıcımız her aşamada her şeyi en ince şekilde ayarlamış, karanlıkların içinde her ihtiyacımızı karşılamış, bedenimizi dış dünyanın tüm zararlarından korumuştur.

YARATILIŞTAN YARATILIŞA GEÇİŞ

Bu ayetin anne karnında, yaratılış aşamalarımızda içinde bulunduğumuz 3 farklı ortama veya 3 farklı yaratılış aşamasına işaret ettiğini düşünenler de olmuştur. Buna göre 3 karanlık şöyledir:

1- Fallop borusu: Spermle yumurta birleştikten sonra fallop borusu boyunca ilerler. Fallop borusu boyunca ilerleyen zigot bölünerek çoğalır.

2- Rahim duvarındaki bölge: Bu bölgede önceden işlediğimiz asılıp tutunma (alaka) aşaması geçirilir.

3- Amniyon kesesi: Ceninin etrafındaki içi özel bir sıvı ile dolu kesedir. Gelişimin geri kalan uzunca kısmı burada geçirilir.

Dıştan görünüşte bu karanlık mekanların farkları yok sanılır. Halbuki minik bir hücrenin boyutuna küçülüp bu mekanları gezebilseydik, nasıl farklı mekanlar olduğunu idrak edebilirdik. Birinci karanlık mekan, hücreye göre dev karanlık bir tüneli çağrıştırmaktadır. İkinci karanlık mekan ise ışıksız kapkaranlık bir ormanı. Üçüncü karanlık mekan ise ışıksız bir denizin altını andırır. Görüldüğü gibi iç içe katman olarak karanlık mekanlar 3 kat olduğu gibi, sırasıyla geçilen karanlık mekanlar da 3 tanedir. Ayetin bu iki açıklamadan herhangi birine mi, yoksa her ikisine de mi işaret ettiğini Allah bilir. (Biz, yaptığımız ilk üçlü ayrımın ayetin temel işareti olduğu kanaatindeyiz.) Bu karanlık mekanlardaki gelişimde geçirilen aşamaların tüm bilimsel kitaplarda 3'e ayrılıp incelenmesi de ilginçtir. Bu üç aşama şöyledir:

1. Pre-embriyonik aşama: Bu aşama birinci trimester olarak anılır. Hücreler çoğalırken 3 tabaka şeklinde organize olurlar, ilk iki haftayı kapsar.

2. Embriyonik aşama: Hücre tabakalarından temel organlar ortaya çıkmaya başlar. İkinci trimester olarak anılır. İkinci haftayla sekizinci hafta arasını kapsar.

3. Fetal aşama: Bu aşamada yüz, eller, ayaklar belirginleşir, insan dış görünümü ortaya çıkar. Üçüncü trimester olarak anılır. Sekizinci haftadan doğuma kadar olan safhadır.

Ayette işaret edildiği gibi yaratılışımız, bir yaratılış aşamasından diğer yaratılış aşamasına geçerek olmaktadır. Tüm aşamaların ortak özelliği her birinde yaratılışın

delillerinin gözükmesidir. Kitabımızın embriyolojiyle ilgili bu son bölümlerinde gördüğümüz bilgilere son yüzyılda ulaşılmıştır. Kuran'dan önce ve Kuran'dan sonraki bin yılda bu bilgilerin hiçbirine, Kuran dışında hiçbir kitapta rastlayamazsınız. Kuran, hem meninin karışımlı yaratılışına, hem de bu meninin az bir bölümünden yaratıldığımıza dikkatlerimizi çekmiştir. Kuran, anne rahmindeki gelişimde embriyoya, aldığı hallerden türeyen isimler takmıştır: Asılıp tutunan (alak), bir çiğnemlik et (mudğa) gibi. Böylece Kuran, ceninin aldığı hallerden çıkan bir terminoloji de oluşturmuştur. Yine ilk önce kemiklerin, sonra kasların yaratıldığını Kuran dışında ortaya koyan olmamıştır. Üç karanlık içinde yaratılışa, Kuran dışında dikkatleri çekmiş bir kitaba da binlerce yıllık tarihte rastlayamazsınız.

Cenin gelişiminin uzunca bir kısmını amniyon kesesinin içinde geçirir.

Bilimsel bir bilgiyi ileri sürmek için her şeyden önce bilimsel bir altyapı gerekir. Var olan bir altyapı üzerinde diğer bilgiler yükselir. Ayrıca bu tarz bilimsel bilgiler için gelişmiş mikroskoplara da mikro kameralara da ihtiyaç vardır. Kuran'ın indiği dönemde ne bilimsel altyapının, ne mikroskobun, ne de mikro kameraların olduğunu kimse iddia edemez. Bu bilgilerin rastgele yapılan tahminlerle tutturulduğunu söylemeye de hiçbir vicdanlı insan kalkışamaz.

Yoksa onlar hiçbir şeysiz mi yaratıldılar:
Yoksa bizzat kendileri mi yaratıcıdır?

52- Tur Suresi 35

DİL VE İNSAN

30- Hani Rabbin meleklere: "Ben yeryüzüne bir halife yerleştireceğim" demişti. Onlar da: "Orada bozgunculuk yapacak, kan akıtacak birisini mi yerleştireceksin? Halbuki biz seni överek yüceltiyor ve kutsuyoruz" dediler. O da "Bilmediğinizi Ben bilirim" dedi.
31- Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklere sunup: "Eğer doğru sözlülerseniz, haydi şunların isimlerini bana bildirin." dedi.
32- Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen bilensin, bilgesin."
33- "Ey Adem! Bunların isimlerini onlara bildir." İsimlerini onlara bildirince: "Size yerin ve göklerin algılanamayanlarını bilirim, açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilirim dememiş miydim?" dedi.

2-Bakara Suresi 30-33

Kitabımızın buraya kadarki bölümlerinde fizik, astronomi, biyoloji, jeoloji gibi doğa bilimleri alanında Kuran'ın gösterdiği mucizeleri inceledik. Kitabımızın bu bölümünde ve bundan sonraki iki bölümündeyse felsefenin önemli konularından bir kısmını ve bu konularda Kuran'ın işaretlerini irdeleyeceğiz.

Bakara Suresi'nden alıntıladığımız ayetlerde, Allah'ın ilk insanı yaratması ve yeryüzüne yerleştirmesi konu edilmektedir. İnsanların kan dökmeye, kargaşa çıkarmaya müsait yaratılışlarına rağmen neden yaratıldıklarını anlamayan melekler, bu kötülük problemine parmak basmakta ve Allah'a bunun sebebini sormaktadırlar. Allah, önce bilinmeyenlerin bilicisi olduğunu söyleyerek, kendisinin her yaratışında bilgelikler olduğunu ortaya koymaktadır. Daha sonra ise Allah, insanın dili kullanma yeteneğini gündeme getirmek suretiyle insanın özel yaratılışını meleklere göstermektedir.

Kitabın bu bölümünde inceleyeceğimiz konu, insanın dili kullanma yeteneğinin önemidir. İnsanın varlık olarak üstünlüğü ile insanın dili kullanma yeteneği sıkı sıkıya ilişkilidir. 20. yüzyılda ortaya çıkan dil felsefesi ve dille bu yüzyılda her dönemden daha fazla uğraşılması dil olmadan bizim "biz" olamayacağımızı iyice ortaya koydu. Bertrand Russell bir keresinde, 1920'lere değin (Russell o zaman kırk yaşlarındaydı ve kendisini ön plana çıkaran felsefi çalışmalarının çoğunu yapmıştı) dile saydam bir olgu olarak baktığını, dili özel olarak dikkat etmeden kullanılabilecek bir aracı olarak gördüğünü söylemişti. Filozof Bryan Maggee'ye göre ise aynı tutum yalnız filozoflar için değil; romancı, şair, oyun yazarı gibi kişiler için de geçerlidir. Dilin kullanımı konusunda bilinçlilik, aslında 20. yüzyılda gelişmiş ve bu çağın belirgin düşünsel özelliklerinden biri olmuştur.

Bu gelişme, sadece sözcüklerle yüzeysel bir ilgilenme anlamına gelmiyor, temel konulardaki inançları da kapsıyor. Örneğin dilin sağladığı soyut düşünce gücünün, doğrudan içinde bulunmadığımız gerçekliğin tüm yönlerini kavramlaştırmada ve onunla başa çıkmada, çevremizle ilişki kurmamızda, en önemli etken olduğu da felsefenin gündeminde irdelendi. Pek çok kişi, bizi hayvanlardan ayıran en önemli özelliğin bu olduğuna inanır. Bu nedenle birçoğuna göre dilin öğrenilmesi ile, biz kendimiz oluruz.

Kuran, insanın olumsuz karakter özellikleri gösterebilmesine karşın bu üstün özelliğe sahip oluşunu özellikle açıklamakta ve dilin kullanımının insanlık için önemine dikkat çekmektedir. Felsefeyle ilgilenenler bilirler ki felsefedeki birçok yeni fikir geçmişin birikimlerinin üstüne kurulur. Felsefi olarak canlı bir tartışma ortamının olduğu yerde, doğrusuyla yanlışıyla yeni fikirler gözükür. Peygamberimiz'in yaşadığı dönemde ve bulunduğu bölgede felsefi bir birikimin aktarılmadığı, felsefeye önem verilmediği ve felsefi bir tartışma ortamının da olmadığı bilinmektedir. İşte böyle bir devirde, yılların birikimi sonucunda insanların öneminin farkına iyice varabildikleri insanın dili kullanma özelliğine, Kuran'ın böyle bir gönderme yapması çok önemlidir. Oysa Kuran'ın indiği dönemde ne dilsel çalışmalar, ne de felsefi etkinlikler mevcuttu.

BEBEK KONUŞMAYI NASIL ÖĞRENİR?

Frege ve Russell'ın matematik felsefesi üzerine çalışmaları, sonunda dil felsefesinin ortaya çıkışıyla sonuçlandı. "Doğru"luğun araştırılmasından, "anlam"ın araştırılmasına, oradan da anlatımların çözümlenmesine geçildi. Noam Chomsky'nin

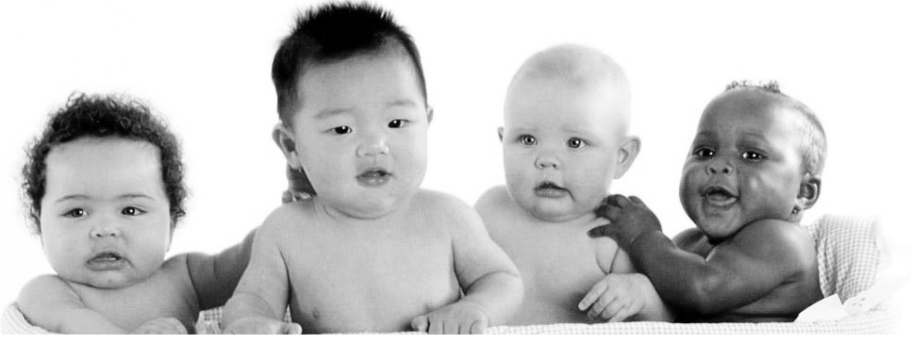
dil hakkındaki açıklamaları ise 1950'li yıllarda bomba etkisi yaptı. Chomsky'ye göre insan bireylerinin zeka düzeyleri ne olursa olsun, bir dili kullanmayı becermek gibi olağanüstü karmaşık ve zor bir işi, bu konuda önceden düzenlenmiş bir öğrenim görmeksizin, bebeklik yaşlarında ve bunca kısa zamanda becermeleri, sadece dilin sonradan öğrenilmesiyle açıklanamaz.

Daha önceden dilin bir alışkanlıklar, hünerler, eylem yatkınlıkları dizgesi olduğu; dilin çalıştırma, yineleme, genelleme ve çağrışım süreçleri ile edinildiği sanılırdı. Oysa dikkat edin, insanlar çocuklarına dizgeli bir anlamda dili hiç mi hiç öğretmez. Başka bir deyişle anne ve babaların çoğunluğu, çocuklarına önceden tasarlanmış bir dil öğretimi vermez. Dünyanın çoğu yerindeki insanların büyük çoğunluğunun nasıl eğitimsiz olduğu hatırlanacak olursa, bu nokta daha da netleşir. Ama bebek yaştaki çocuklar yine de dili öğrenirler.

Bize göre Noam Chomsky bu konuda tamamen haklıdır. Dünya ile alışverişe başladığımız bebeklik çağında zihnimiz dil öğrenmeye hazırlanmış bir şekilde yaratılmıştır. Nasıl gözümüz dünyayı görmeye hazır bir şekilde yaratılmışsa, zihnimiz de dili öğrenmeye hazır bir şekilde yaratılmıştır. Işıkla buluşan göz görmeye başladığı gibi, dil ile buluşan kulak ve zihin de dili öğrenmeye başlar. Humboldt'un dikkat çektiği gibi "*Sonlu sayıdaki aracıyı sonsuz bir şekilde kullanmak*" gibi bir marifeti her birimiz bebeklik çağında ediniriz. En düşük zekalı çocuklar bile bunu becerir (bazı zihinsel hastalıkları olanlar hariç. Onlar körün görememesi gibi dili öğrenemezler).

Chomsky, zihnin dili öğrenmeye göre yaratılmasını ve dille buluşup dili öğrenmesini şu örnekle açıklar: "*Zihnin başlangıç durumunu bir fonksiyon gibi düşünebiliriz, deney verileri girdi olarak verildiğinde, dilin dil bilgisini çıktı diye ortaya koyan, tıpkı karekök fonksiyonunun dokuz sayısı girdi olarak verildiğinde, üçü çıktı diye ortaya koyması gibi.*" Chomsky'nin ifadesinden de anlaşılacağı gibi zihin bir hesap makinesinin işlemleri yapmaya hazır olması gibi dili öğrenmeye hazırdır. Zihin dil ile karşılaşınca dili öğrenir, hesap makinesinin karekök fonksiyonu da dokuzu içine alınca üçü çıktı olarak verir. Çıktının taşımakta olduğu, ama girdide olmayan her özellik, aradaki aracın becerisidir.

3- İnsanı yarattı,
4- O'na beyanı (açıklama yeteneğini) öğretti.
55-Rahman Suresi 3-4

İnsan zihni konuşmaya hazır şekilde yaratılmıştır.
Bu yüzden bebekler çok rahat bir şekilde konuşmayı öğrenirler.

Konuşmayı, daha doğuştan Allah'ın bize verdiği yeteneklerle yaptığımızı anlamamız, dilin ilk insan Adem'e olduğu gibi bize de Allah'ın hediyesi olarak öğretildiğinin bir delilidir. Hepimiz çocukluğumuzu düşünelim. Hangimiz dili öğrenmeye azmettik? Kelime hazinesi oluşturmaya, kelimeleri kullanmaya, konuşmaya hangimiz çalıştık? Peki dil öğrenmek gibi zor bir beceri, bu bilgisiz, en aciz çağımızda, bizim hiç gayret ve azim göstermememize rağmen nasıl oluşmaktadır? İyice düşünen, bu yeteneğin doğuştan Allah'ın bize verdiği beceriler sayesinde gerçekleştiğini anlayacaktır.

DİL OLMASAYDI NE OLURDU?

Dilin varlığının değerini anlamak için "Dil olmasaydı ne olurdu?" diye düşünmemiz yeterlidir. Eğer dil olmasaydı insanların devlet, şehir, köy, hatta aile kurması mümkün olamazdı. Sosyolojik hiçbir kurumun kurulamayacağı bir ortamda, insanlığın üretim yapması da mümkün olmazdı. Dolayısıyla tekstil ürünleri, arabalar, cam eşyalar, kalemler, defterler… hiçbiri var olamazdı.

Dilin ne kadar önemli olduğunu anlamamız bile, dilin ifadeleri ile mümkündür. Örneğin dilin önemini belirten bu yazı, yine dili kullanmamız sonucunda oluşmuştur. İnsanların dili sonradan icat etmeleri mümkün değildir. Çünkü dili icat etmek ancak bir irade, bir yönelim ile mümkün olur. Eğer dilin önemi bile ancak dille ifadesini bulabiliyorsa, dilin bilinmediği bir dönemde insanlar nasıl "Haydi dil diye bir şey icat edelim" diyebilir? Dil doğuştan sahip olduğumuz,

zihinsel kapasitemizle edindiğimiz bir yetenektir; diğer yandan ise toplumsal bir yapıdır. Fakat dilin kendisinin olmadığı bir durumda bildiğimiz anlamıyla toplum oluşamaz ki!

Dilin geliştirilmesi elbette mümkündür. Fakat bu, dil belli bir seviyede bilindikten sonra mümkündür. Var olan bir filizin daha da büyütülmesi gibi… Dilin hiç olmadığı bir durum, tohumun olmadığı duruma benzer ki artık bir ağaç elde etmek hiç mümkün olmayacaktır. Bir kavram için bir kelime icat edildiğini düşünelim. Nasıl olacaksa! Bu kelime insanlarda "dil" olgusu oluşmadığı için hemen unutulmaya mahkumdur. İnsanlarda dil bilmenin önemi de dil bilinmeden anlaşılamayacağına göre; anlık çıkartılan seslerin toplumsallaşması ve ortak kabul görmesi düşünülemez. Dil toplumsal kabulle ortak olarak kullanılan bir araçtır. Dilin olmadığı bir ortamda ise en basit yapıdaki ailenin bile oluşması mümkün olmadığından, toplum bilinci de oluşamaz. Toplum bilincinin olmadığı bir ortamda ise toplumsal bir hareketle dilin icat edilmesi beklenemez.

Dil, toplumsal kabul sonucunda ortak olarak kullanılan bir araçtır.
Dil, toplumun içinde yaşar, fakat eğer insanlar dil bilmeseydi toplum oluşamazdı.
Bu yüzden dilin, dil olmadan var olamayacak olan toplum tarafından keşfedilmesi de, toplumun bir üyesi olmadan bireylerin keşfetmesi de mümkün görünmemektedir.

İnsan, doğduğu zaman canlıların bakıma en muhtaç olanıdır. İnsan çok uzun yıllar ebeveynine muhtaç olarak yaşar. Dilin olmadığı bir ortamda, iletişim sağlanamadığı için aile oluşamaz. İnsanlar cinsel ilişkiye girse bile, çocuğun babası belli olmaz, ancak anne belli olur. Dilin olmadığı bir ortamda insanların cinsel ilişki ile doğum arasındaki ilişkiyi, aradaki dokuz aylık süreye rağmen kurmaları pek mümkün gözükmemektedir. Bu bağlantı bile kelimelerle düşünmemiz sayesindedir. Ayrıca insanların aile oluşturmaları, cinselliğin çiftler arasında sınırlandırılması da dil olmadan mümkün değildir. Böylesi bir ortamda çocuk ancak annesini bilebilir. Çocuğu tek başına beslemek, emzirmek zorunda kalan anne, bu işi tek başına acaba nasıl yapar? İnsanın diğer canlılarla karşılaştırılması mümkün değildir. Diğer canlıların çoğu, doğumdan kısa bir süre sonra yürür, uçar ve kendi besinini elde etmeye başlar. Ayrıca birçok canlı türü yavrusunu koruyacak şekilde doğuştan programlıdır. Oysa dilin sağladığı kültür ve iletişim sayesinde, tüm canlıların en acizi olan insan yavrusunun, uzun yıllar süren bakımı sağlanır. İnsanın kelimeleri kullanma yeteneği sayesinde düşünmesi, diğer canlılardaki doğuştan programlanmanın yerini almaktadır.

Eğer insanlar ilk yaratıldıkları dönemden itibaren dil bilmeselerdi, tahminimizce dünyadaki yaşamlarını sürdürmeleri çok zor olurdu. Ayrıca kanaatimizce hiç dil bilmeyen insanların, dili sonradan icat edecek kabiliyet ve iradeye sahip olmaları mümkün değildir. Bu sorunlar tek bir şekilde çözülebilir. O da, ilk insandan beri konuşmayı bildiğimizi kabul etmek şeklindedir. Kuran'ın ilk insanın konuşmayı bildiğini söylemesi, tüm bu veriler açısından da önemlidir. İnsan dili öğrenecek zihinsel yetenekle, dili duyacak kulakla, cevap verecek ağız ve dille yaratılmıştır. Ne insan zihninin mükemmel yaratılışını, ne de kulağımızın, ağzımızın, dilimizin harika ve kompleks yaratılışlarını tesadüfle açıklamaya imkan vardır. Tüm bunlarla beraber Yaratıcımız'ın ilk insana dili öğretmesi de bizim bugünkü insanlığımız için gereklidir. Daha uzun detaylara girmemizi gerektiren bu konuyu ilerideki kitaplarımızda incelemeyi düşünüyoruz. Bu bölümde incelediğimiz ayetlerde; ilk insana, dilin öğretilmesinin vurgulanmasını çok önemli bulduğumuzu söyleyerek, bu bölümü noktalıyoruz.

Adem, Rabbi'nden kelimeler aldı...

2-Bakara Suresi 37

YARATILIŞIMIZLA BİRLİKTE BİZLE VAR OLAN DELİLLER

Onlara delillerimizi hem ufuklarda hem kendi benliklerinde göstereceğiz. Ta ki onun gerçek olduğu kendilerine apaçık belli olsun. Rabbin'in her şeye tanık olması yetmez mi?

41-Fussilet Suresi 53

Ayette "benlik" diye çevirdiğimiz kelimenin Arapçası "nefs"tir. Türkçe'de bu kelimenin ifade ettiği anlama karşılık "can, ruh" gibi kelimeleri de kullanmaktayız. Kuran'da bu kelime birçok yerde geçer ve bizim maddi bedenimizle bütünleşmiş olan özümüzü ifade etmek için kullanılır. (Kuran'da "ruh kelimesi geçmekle beraber Türkçe'de bizim kullandığımız "ruh" kelimesinin sahip olduğu anlamlar Kuran'da daha çok "nefs" kavramıyla karşılanmıştır.) Kuran, "nefs"i bizim bilinç halimiz, benimizin özü olarak takdim eder. "Nefs" maddi vücudumuzla tamamen bütünleşmiş olarak vardır; yaptığımız iyilik ve kötülükleri meydana getiren "nefs" denen benliğimiz, bilincimizdir.

Kitabımızın bu bölümünde ele almak istediğimiz konu ayette benliklerimizde (nefslerimizde) deliller olduğunun vurgulanmasıdır. Kuran "ufuklarda" ifadesiyle dış dünyada delillerin varlığından bahsettiği gibi, benliğimizi dış dünyada gördüğümüz maddi objelerden ayırarak onda da deliller olduğunu özellikle vurgulamaktadır. Felsefede ontolojik delil(ler) diye ifade edilen delil(ler), apriori diye ifade edilen, duyu deneyine hiç başvurmadan yalnız akıldan türetilen delil(ler), Kuran'ın işaret ettiği benliklerimizdeki (nefslerimizdeki) delillere örnektir. Daha önce incelediğimiz mucizeler; uydu, teleskop, mikroskop, denizaltı, vb. olmadan, fizik, kimya, biyoloji bilimleri son asırdaki seviyesine gelmeden söylenmesi mümkün olmayan bilgilerle ilgiliydi. Bu bölümde incelediğimiz "benliklerde deliller" olması ise felsefi bir kültürün, zengin bir düşünce yapısının olduğu bir ortamda ancak ifade

edilebilir. Peygamberimiz'in kabilesi ticaretle, hayvancılıkla uğraşan insanlardı. Peygamberimiz, ne antik çağdaki Platon'un Akademia'sı, ne de modern çağdaki Kartezyen okulları gibi düşünce hayatının renkli ve canlı olduğu bir ortamda bulundu. Bu yüzden dış dünyada görünen deliller dışında, insanın kendi benliğinden gelen deliller olabileceğinin ayrı ayrı söylenmesi, Peygamberimiz'in bulunduğu ortam ve şartlar içinde dikkate değerdir.

ONTOLOJİK DELİL VE DOĞUŞTAN AHLAKİ KAVRAMLAR

Allah'ın gönderdiği tüm dinlerin en temel mesajı, Allah'ın mükemmel bir varlık oluşudur. Dış dünyada Allah'ın yarattıklarının her birini incelediğimizde buna daha çok tanıklık ederiz. Ontolojik delili savunan filozoflar ise farklı olarak Allah'ın varlığına dış dünyadan değil, zihnimizde yaratılışımız gereği var olan "mükemmellik" veya "Mükemmel Varlık" fikrinden ulaşmaya çalışmışlardır.

Felsefe tarihinde ontolojik kanıtın ilk açıklamalarına rastladığımız kaynakların arasında Farabi ve İbni Sina vardır. Farabi, ontolojik delili, dış dünyaya (kozmolojik) dayanan delillerle karıştırarak inceler. Buna göre Allah'ın varlığı zorunludur, bir an için Allah'ı yok kabul etmeye kalkarsak zihin çelişkiye düşer. Geri kalan tüm varlıklar mümkün varlıklardır; bu varlıkların varlığı gibi, yokluğu da düşünülebilir. Mümkün varlıklar, zorunlu varlıkta son bulmazsa, zihinsel çelişki ortaya çıkar... Farabi'nin delili ontolojik ve kozmolojik delillerin karışımı olduğu için bu delilin izlerinin ciddi bir şekilde ilk olarak İbni Sina'nın eserlerinde bulunduğunu söyleyenler de olmuştur.

Descartes insan benliğindeki Allah fikrimin, bir esere sahibinin kendi markasını basması gibi, Allah tarafından işlendiğini söyler.

Batı dünyasında ise Anselm ve ondan sonra da Descartes ile bu yaklaşım meşhur olmuştur. Bu delil düşünce tarihinde en çok Descartes ile anılmaktadır. Descartes hiçbir yanlışa düşmemek için bildiği tüm bilgileri yok sayarak felsefesine başlar. Daha sonra "*Düşünüyorum öyleyse varım*" diyen Descartes, kendi benliğinin inkar edilemeyecek şekilde var olduğunu; düşünmenin asla inkâr edilemeyecek olmasının temelinde kabul eder. Daha sonra Descartes bilmenin

şüphe etmekten daha büyük bir mükemmellik olduğunu anlar ve bu mükemmellik fikrinin kendisini nasıl en Mükemmel'e götürdüğünü şöyle açıklar: "*Bundan sonra şüphe etmem, yani varlığımın mükemmel olması üzerine düşünerek (Çünkü bilmenin şüphe etmekten daha büyük bir mükemmellik olduğunu açıkça görüyordum) olduğumdan daha mükemmel olan bir şeyi düşünmeyi nereden öğrendiğimi araştırmaya karar verdim ve bunu gerçekten daha Mükemmel bir Varlık'tan öğrenmiş olmam gerektiğini apaçık anladım. Kendi dışımdaki başka birçok şey; örneğin gök, yer, ışık, sıcaklık gibi daha binlerce şey hakkındaki düşüncelerime gelince, bunların nereden geldiğini bilmekte o kadar zorluk çekmiyordum; çünkü onlarda kendilerini benden üstün kılacak hiçbir şey görmediğimden, hakiki olmadıkları takdirde ise onları yokluktan edindiğime, yani bir eksikliğim bulunması dolayısıyla bende bulunduklarına inanabilirdim. Ama bu, kendi varlığımdan daha Mükemmel bir Varlık fikri için aynı olamazdı. Çünkü onu yokluktan edinmek açıkça imkansız bir şeydi; sonra da en mükemmelin daha az mükemmelden çıkmasında, ona bağlı olmasında, hiçten bir şeyin meydana gelmesinden daha az aykırılık bulunmadığına göre, onu kendimden de edinemezdim. Böylece, olduğumdan daha mükemmel bir varlık, hatta herhangi bir şekilde bende bir fikri bulunan bütün mükemmelliklere sahip olan bir varlık tarafından, yani tek kelimeyle söylersem, Allah tarafından bu fikrin bana verilmiş olması olasılığı kalıyordu geriye.*"

Descartes benliğindeki (nefsindeki) delilleri inceleyerek Allah'ı bulur. Descartes insan benliğindeki Allah fikrinin, bir esere sahibinin kendi markasını basması gibi, Allah tarafından işlendiğini söyler: "*Zihnimin uydurması veya yapması da değildir. Zira ondan bir şey eksiltmek veya ona bir şey katmak elimde değildir. Dolayısıyla onun da yaratıldığım zaman benimle birlikte doğmuş ve meydana getirilmiş olduğunu söylemekten başka diyecek hiçbir şeyim kalmıyor. Doğrusu Allah'ın bu fikri, beni yaratırken, sanatkarın eserine işlediği bir marka gibi, zihnime koymuş olmasını garip bulmamalıdır...*"

İbni Sina da ilk yaratılışımızdan itibaren bizle var olan delillerin üzerinde durmuştur.

Kuran, benliklerimizde deliller olduğunu söyler. Buraya kadar Descartes gibi düşünürlerin benliklerimizde doğuştan "Allah'ın varlığı" fikrinin var olduğuna dair açıklamalarını inceledik. Tahminimizce Kuran'ın benliklerimizde deliller olduğunu söyleyen ayeti "Allah'ın varlığı" fikrinin zihnimizde

olmasından daha geniş anlamda delillere de işaret etmektedir. Kanımızca "apriori" olarak tanımlanan benliğimizin, zihnimizin doğuştan sahip olduğu tüm özellikler, bu ayetin işareti kapsamındadır. Örneğin son 20-30 yılda yapılan modern psikolojiyle ilgili deliller, doğuştan zihnimizde iyi-kötü, doğru-yanlış, adaletli-adaletsiz gibi kavramların varlığını göstermektedir. Böyle bir deneyde bir yaşın altındaki çocuklara birbirine yardım eden ve birbirini engelleyen kuklalar gösterildiğinde; çocukların yardımcı kuklaları engelleyicilere tercih ettikleri, kimi durumlarda engelleyici kuklalara vurarak cezalandırma yoluna bile gittikleri görüldü. İyi-kötü gibi yargıları ve adalet gibi kompleks ahlaki kavramları çocukların bu kadar küçük yaşta öğrenmesine imkan olmadığına göre, bu kavramlara doğuştan sahip oldukları anlaşılmaktadır. Dinin en temel emir ve yasaklarının birçoğu ahlak alanıyla ilgilidir; insanın doğuştan (apriori) sahip olduğu bu ahlaki kavramlar, Allah'ın ahlakla ilgili bize yükümlülükler yükleyeceğinin, benliklerimizde doğuştan var olan delilleridir.

YARATILIŞIMIZA KODLANANLAR

O halde sen yüzünü Allah'ı birleyen olarak dine, Allah'ın yaratılıştan verdiğine çevir ki, insanları onun üzerinde yaratmıştır. Allah'ın yaratışında değişiklik olmaz. Doğru ve eskimez din işte budur. Fakat insanların çoğunluğu bilmemektedir.

30-Rum Suresi 30

Yaratılışımızdan bizde kodlu olan bilgiler hem Allah'ın dininin söylediklerine uygundur, hem de bu yaratılış Allah'ın mükemmel yaratışının delilidir. Ayette "yaratılıştan verilen" diye çevirdiğimiz "fatara" ifadesi; ilk yaratılış tarzını, yaratılışımızda verilen özellikleri ifade etmektedir. Bu bölümün başında benliklerimizde deliller olduğunu söyleyen ayeti "yaratılışa uygunluk" olarak düşünürsek, söylediklerimiz daha rahat anlaşılır. Descartes'ın savunduğu şekilde "doğuştan fikirler, yaratılıştan gelen fikirler" şeklinde açıklama birçok kişiye anlaşılması zor gelmektedir. Descartes'ın savunduğu tarzda bu fikri anlamak için insanın zihin yapısı üzerine çok dikkatli bir konsantrasyon gerekmektedir. "Doğuştan fikirler" şeklinde açıklama da muhakkak yaratılışa uygunluğu ifade eder, fakat yaratılışa uygunluğun "yaratılışımız ve dinin söylediklerinin uyumu" çerçevesinde ele alınması da mümkündür ve bu geniş kitlelerce daha rahat anlaşılabilir.

Birçoğumuz "Nereden geldim", "Niye varım", "Nereye gidiyorum" sorularına cevap aramaktadır. Dikkatli düşünürsek tüm bu soruları sorma nedenimiz bu soruları soracak şekilde yaratılmamızdır. Birçok insan bu sorulardan kaçtığı, düşünmemeye uğraştığı ve kendi yaratılış özelliklerini bastırdığı için yaratılış gereği olan bu soruları sormaz. Kısacası bizi Yaratan'ın, bize bu soruları sordurtması, bizi "dine inanacak şekilde yaratması", bu ise "bir din gönderecek olması" demektir. Çünkü bu soruların din dışında cevabını veren hiçbir sistem yoktur. Yani bir dinin olması gerektiğinin delili, bizim yaratılıştan bir dine inanacak şekilde yaratılmamızda gizlidir.

Bizi susatan Allah, karşılığında su bulma imkanını da, suyu da yaratmıştır. Bizi acıktıran Allah, karşılığında sayısız yiyeceği yaratmıştır. Dikkat edilirse acıkma ve susama hissi; dış dünyada suyun ve yemeklerin olmasından farklıdır. Canımız su yerine, yani hidrojen ve oksijen atomlarından oluşan bu molekül yerine, Dünya'da hiç olmayan, bize yararsız veya vücudumuzla alakasız bir molekülü de arzulayabilirdi. Fakat, hayır! Vücudumuz kendisi için en gerekli olanı ve var olanı yaratılıştan isteyecek şekilde yaratılmıştır. Sonsuza dek var olmak, hiç yok olmamak; bizim sudan ve yemekten daha büyük ihtiyacımızdır. Hayatın devamı her türlü istekten, arzudan üstündür. Yani Allah, bizi ahirete baştan muhtaç yaratmıştır. Eğer Allah vermek istemeseydi, istemeyi de vermezdi. Yaratılıştan bize verilen bu istek ise ahiretin bir delilidir.

Görüldüğü gibi bizim yaratılışımızda hem Allah'ın, hem dinin, hem ahiretin delilleri mevcuttur. Rum Suresi'nin 30. ayetinin sonlarındaki ifadeye dikkat edelim: "Doğru ve eskimez din işte budur." Çünkü bu ilk insanın yaratılışından beri var olan, insanın yaratılışında taşıdığı delillerdir. Bu delilleri okumayı beceren Allah'a inanır, dine inanır, ahirete inanır. Fakat ayetin en son cümlesi de çok anlamlıdır: "Fakat insanların çoğunluğu bilmemektedir." Gerçekten de birçok insan, yaratılıştan kendisinde olan bu delilleri değerlendirememekte ve kendi kendilerini inkâr etmektedirler.

Bize susama hissini veren Allah, suyu da yaratmıştır. Acıkma hissini veren Allah, yiyecekleri de yaratmıştır. Eğer Allah, Ahiret'i yaratmayacak olsaydı, bizi Ahiret'e muhtaç yaratmazdı. Vermek istemeseydi, istemek vermezdi.

DOĞRUSAL, İLERLEMECİ TARİH ANLAYIŞININ YANLIŞLIĞI

Kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmek için yeryüzünü dolaşmıyorlar mı? Öncekiler bunlardan daha çoktu, daha güçlüydüler ve yeryüzündeki eserler bakımından daha üstündüler. Ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir şey sağlamadı.

40-Mumin Suresi 82

Kuran'ın bazı ayetleri, geçmişte yaşayan bazı toplumların, Peygamberimiz'in içinde yaşadığı toplumdan daha üstün bir medeniyete sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Örneğin incelediğimiz ayette, geçmiş toplulukların daha üstün eserler ortaya koyduğu geçmektedir. Özellikle 19. yy'ın ilk yıllarında "tarihsel bakış açısı" düşünce dünyasında önemli bir yer kazanmıştır. Bu bakış açısı özellikle Hegel ile birlikte anılmaktadır. Hegel, gerçekliğin tarihsel bir süreç olduğunu, gerçekliğin tarihsel açıklamanın kategorilerine göre anlaşılabileceğini söylemiştir. Tarihi anlamlandırma, tarihi anlama ve değerlendirme açısından Hegel'in yaptığı takdire değer. Fakat Hegel, tarihi, doğrusal bir şekilde, evrimsel bir süreç izleyen, bu evrimin sürekli gelişmeyi içerdiği, sürekli ilerlemeci bir yaklaşımla açıklamıştır. Tarihi anlamlandırma ve yorumlama takdir edilebilir, fakat tarihin her aşamasını bir önceki aşamadan üstün gören tarih anlayışı kabul edilemez.

Friedrich Hegel (1770-1831)

Hiçbir konuda hataya düşmeyen Kuran, bu konuda da hataya düşmemiştir. Kuran, kimi geçmiş toplumların kendilerinden sonraki kimi toplumlardan daha üstün

eserleri olduğunu, daha güçlü olduklarını ortaya koyarak doğrusal ilerlemeci tarih anlayışına katılmamaktadır. Tarihin belli bir döneminde doğrusal bir ilerlemenin varlığı mümkündür. Nitekim 16. yy'da başlayan bilimsel ilerlemenin, 20. yy'a kadar doğrusal bir ilerleme kaydettiği doğrudur. Fakat bu ilerlemeyi, bütün tarihe ve her konuya genellemek büyük hatadır. Hegel, 19. yy'ın başında yaşarken, 16. yy'dan kendi dönemine kadar olan ilerlemenin büyüsüne kapılmışa benziyor!

Bu tarih anlayışının yol açtığı felaketler, bu konuyu iyi incelemeyenlerin tahmin edemeyeceği kadar çoktur. Bu konudaki en net örneklerden biri komünizmdir. Bu yanlış tarih anlayışını Hegel'den alan Marks'ın fikirlerinde Hegelci bu tarih anlayışının rolü çok büyüktür. Hegel tarihi metafizik bir açıdan değerlendirmesine karşın, Marks tarihe tamamen maddeci bir açıdan bakmış, kendi görüşlerine tarihsel maddecilik (materyalizm) ismini vermiştir.

KOMÜNİZMDEKİ TARİHE BAKIŞ

Marks, tarihin bilimsel kurallarını çözdüğünü iddia ediyordu. Marksistlerin sık sık dile getirdikleri bir ifade de "tarih bizim yanımızdadır" şeklindeydi. Bu tarihe bakış açısı yine ilerlemeci doğrusal bir bakıştır. (Marks'ın üretim araçlarına ve ekonomiye yaptığı vurgu, dünya görüşünde önemli bir yere sahiptir.) Bu bakışa göre toplum sırasıyla feodalizm, kapitalizm, sosyalizm ve komünizm aşamalarını geçirecektir. Bu tarih görüşüne göre bir sonraki aşamaların her biri öncekinden daha ileri, daha değerlidir. Böylece komünist olanlar, tarihin en üstün, en son aşaması olan komünizmi baştan yaşıyorlardı. Hem de bu bilimsel tarih görüşüydü! Yani komünizme karşı çıkanlar bilim-dışı oluyordu! Komünizmin çöküşü, Marksistlerin bilimsel tarih anlayışının iflası oldu. Çünkü onlara göre tarihin hep ileri gitmesi, yani sonunda komünistleşmek kaçınılmazdı. İlerlemeci, gelişmeci tarih anlayışı komünizm açısından iflas etti, ama günümüzdeki ders kitaplarının çoğu hâlâ temel mantığı doğrusal ilerlemeci olan tarih anlayışlarının etkisi altındadır.

Ders kitaplarının bir kısmında gözüken, insanların ilk önce ilkel ve kıllı mağara adamları olarak yaşadığını iddia eden fikirleri doğru çıkartacak hiçbir bilimsel bulgu mevcut değildir. Marks'la beraber komünizmin kurucularından kabul edilen Engels de kitaplarında bu durumu itiraf etmekte; fakat insanların tesadüfen var oldukları kabul edilince, bu tarihsel aşamaların zorunlu olarak kabul edilmesi gerektiğini söylemektedir. Yani ilk insanları dil bilmez, ateşi keşfetmemiş gibi

gösteren anlatımlar ve bol kıllı, maymunvari insanlara dair çizimler sahtedir, hayal ürünüdür, hiçbir bilimsel veriye dayanmamaktadır. İnsanların önce avcı-toplayıcı oldukları sonra tarımı öğrendiklerine dair de bilimsel bir bulgu mevcut değildir. Fakat "tarih doğrusal-ilerlemeci bir yapıdadır" fikri bir dogma olarak kabul edilince, beslenmenin en basit şekli olan avcılık ve toplayıcılık kaçınılmaz bir şekilde insanlığın ilk aşaması olarak ilan edilmiştir. Falanca taş devri, filanca taş devri şeklinde insanlığın tarihini belli yıllara göre ayıran açıklamalar da bilimsel dayanaktan yoksundur. Ne zaman insanlık için böyle çağlar sıralaması yapılsa, bu sıralamayı alt-üst edecek şekilde gelişmiş aletler, materyaller olmamaları gereken yıllarda bulunmaktadır, fakat ders kitaplarını düzeltmeye tenezzül etmeyenler, bu yanlış tarihsel sıralamaları çocuklara öğretmektedir.

PİRAMİTLER, UZAYLILAR VE AKUPUNKTUR

Doğrusal-ilerlemeci tarih anlayışına göre insanlık tarihinin her aşaması bir önceki aşamaya göre üstündür. İnsanlığın önemli bir bölümünün zihnine bu yanlış görüş o kadar sinmiştir ki; piramitlerin mimarisindeki üstün özellikler keşfedilince bunun nasıl olduğu, bu yanlış tarih anlayışını kabul edenlerce anlaşılamamıştır. Bu yüzden "Piramitleri uzaylılar mı yaptı" sorusunu herhalde hepiniz duymuşsunuzdur. Örnek olarak, hacmi 2.515.000 m^3'e ulaşan büyük Keops piramidinin 147 metre yüksekliği, 230 metre taban uzunluğu ve çok özel bir tasarımı vardır. Bu yapının tamamlanması için altı milyon taşın çıkartılması, taşınması, yığılması ve asırlara meydan okuyacak şekilde örülmesi inanılmaz bir güç ve beceri işidir. Yanlış tarih anlayışıyla şekillenen zihinler "Demek ki, Mısırlılar mimaride çok ileri gitmişler" şeklindeki basit çıkarımı bile yapamamaktadırlar. Oysa Kuran'ın indiği dönemden önceki dönemlerde, daha sonraki birçok dönemden daha üstün eserler oluşturulduğunu, mimaride daha çok yapılar inşa edildiğini söyleyen Kuran ayetlerini okuyanlar için bu çıkarımı yapmak çok kolaydır. Buna işaret eden diğer bir ayet şöyledir:

Onlar kendilerinden daha güçlü idiler, yeryüzünü alt-üst etmişler ve kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi.

30-Rum Suresi 9

Çin'de geliştirilen akupunktur da insanların, tarihin bir döneminde, dünyanın bir yerinde bizim zannettiğimizden daha detaylı bir şekilde anatomik bilgiye sahip olduklarını göstermektedir. Akupunktur ancak vücuttaki sinir sisteminin ve vücuttaki elektriğin yayılımının bilinmesiyle icat edilebilir. Bunun için organların bilinen konumunun ötesinde vücuttaki sinir sistemi hakkında da detaylı bilgi gereklidir. Tarihin her alanda doğrusal, evrimci, gelişmeci yapısına inanan biri "Çinlilerin anatomi bilgisi bizden fazlaymış..." çıkarımını kabul edemez. Bunun sonucunda her şeyin arkasında uzaylı ve ufo arayan bazıları, insanlığın bu keşfini de uzaylılara yamamaktan geri kalmayacaklardır!

Daha önce dediğimiz gibi tarihi anlamaya çalışmak, tarihi anlamlandırmak saygıdeğer bir uğraştır. Fakat doğrusal-ilerlemeci bir anlayışla tarihin bütün dönemlerini ve tüm bölgelerini yorumlamaya kalkmak, büyük ve yaygın bir yanılgıdır. Bu tarih anlayışı insanların kişiliklerini yok sayan görüşlere kaynaklık etmiştir. Devleti yücelten bu görüşlerin sağcı bölümlerinin faşizme, solcu bölümlerinin ise komünizme yol açtığı bilinmektedir. İnsan kişiliğini devlete ezdiren, devleti insanın hizmetinde, insanın ürettiği bir yapı olarak görmeyen; insanı devletin hizmetçisi ve devletin içinde kaybolmuş bir unsur olarak gören bu bakış açısı, insanlığın çektiği birçok acının sebebi olmuştur. Tarih felsefesinin gelişimini izlemeyenlere bu sözlerimiz abartılı gelebilir. Fakat bu tip yaklaşımların, sağ kanatta Hitler'in ortaya çıkmasına, sol kanatta ise Marks'ın ortaya çıkmasına etkide bulunduğunu söyleyebiliriz. Bu tip yaklaşımlara göre tarih bir hedefe kaçınılmaz olarak gitmektedir. Bu anlayışa sahip olanlara göre insanların ürettikleri iyi veya kötü fiillerin, tarihin gelişimci bir çizgiye veya geri bir çizgiye gitmesinde etkisi yoktur. Tarihteki rolü üstlenen devlettir ve tarihin gittiği son kaçınılmazdır. İnsan unsuru bu anlatımda kayıptır.

Oysa Kuran, insanların ürettikleri fiillerin toplumların akıbetinde rol oynadığını, birçok toplumun, üyelerinin kötü fiilleri sebebiyle yok olduklarını, üstün eserlerinin ortadan kalktığını söyler. Bu bakış, insanı tarih kasırgasında bir yaprak olmaktan kurtaran bir bakış açısıdır.

Tarihin belli dönemlerinde insanlığın sürekli ileri gittiği, doğrusal, ilerlemeci bir çizgi izlediği doğrudur. Fakat bu fikri tüm tarihe yaymak yanlıştır. Daha önce dediğimiz gibi 16.-20. yy aralığı için bu yargı doğru olabilir, fakat tarihin 2-3 bin yıllık dilimine bu mantığı uygularsak çok büyük hata etmiş oluruz. Ayrıca Dünya'nın her bölgesini aynı gelişme süreçlerini takip ediyormuş gibi göstermek de hatadır. "Milattan önce falanca yüzyıl bilmem ne taşı devriydi..." diye tüm insanlığa genellemeler yapmak bir yanılgıdır. Aynı çağdaki toplumlararası büyük farklar, iletişimin eksikliği, siyasal ve kültürel sebeplerle bir toplumun gelişiminin Dünya'nın her yerinde örnek olarak alınmaması gibi sebepler; Dünya'nın her bölgesinin, aynı zaman diliminde, aynı gelişmişlikte olmasını engellemiştir. İçinde bulunduğumuz yüzyılın üzerinden bin yıl geçtiğini ve sırf arkeolojik kazıyla bizim zamanımız hakkında yargılarda bulunulduğunu varsayalım: Amerika'nın New York şehrinde bulgulara rastlayan birinin ve Afrika'nın bir kabilesinde bulgulara rastlayan birinin bu bulguları genellediğini düşünelim. Birisi insanlık falanca taş döneminden de geri gitmiş derken, birisi insanlığın çok ileri bir teknolojik düzeye geldiğini söylerdi...

Ayrıca bir yanılgı da insanların iletişim, sanat, tıp, mühendislik, mimarlık, ahlak, tarım alanındaki değişik ürünlerinin aynı kefeye konmasıdır. Belli bir alandaki ilerilik fikri, diğer tüm alanları da kapsamamalıdır. Bu yüzden tarih ileri doğru akarken; insanlık bazı konularda ileri, bazı konularda geri de gidebilir. Çözüm analitik bir yaklaşımla insanlığın her ürününü ayrı ayrı ele alıp, ayrı ayrı değerlendirmek; doğrusal, ilerlemeci, gelişmeci tarihsel teorilerin kolaycılığından ve genellemeciliğinden kurtulmaktır.

POZİTİVİZM VE DİNLER

Doğrusal, ilerlemeci tarih anlayışının en çok düzeltilmeye muhtaç açıklamalar getirdiği alan ise dindir. Auguste Comte bu alanda en önemli örnektir. Comte, pozitivizmin kurucusudur ve 1798-1857 yılları arasında yaşamıştır. Comte, tarihi aşamalara ayırmış ve insanların tüm bu aşamalardan geçerek en sonunda kendisinin felsefi sistem olarak anlattığı pozitivizme geleceğini söylemiştir. Bu aşamalar sırasıyla 1- Teolojik aşama, 2- Metafizik aşama, 3- Pozitif aşamadır. Comte, teolojik aşamanın başta fetişizm ile başladığını, sonra çok tanrıcılıkla devam ettiğini, nihayet tek tanrı fikrine varıldığını söyler. Comte'un en son evre diye bahsettiği pozitivizmde ise bilim, dinin yerine geçirilmeye çalışılır. Comte bu açıklamaları kendi pozitif sisteminden önceki tüm dini, felsefi sistemleri mahkum etmek için kullanır.

Böylece diğer sistemler “ilkel tarihsel aşamaların sistemleri” kendi sistemi ise “en mükemmel, en son aşama” olarak sunulur. Hızını alamayan Comte, pozitivist bir din kurmaya kalkar. Hıristiyanlık taklidi bu din; geniş bir kilise örgütüne sahip, pozitivist tapınakları, pozitivist papazları, Comte’un sevgilisi Clotilde De Veux’un heykelleriyle süslenmesi, yeni takvimi ile insanlık için en ideal din olarak sunulur!

Comte’un tek Allah’a inanan dinleri, tarihin belli bir aşamasından ibaret gösterme çabasını destekleyen hiçbir bilimsel bulgu ve belge mevcut değildir. Oysa Comte’un hiçbir dayanağı olmayan bu görüşleri hâlâ birçok ders kitabında bilimsel bir doğru gibi anlatılmaktadır. Tarihin her aşamasında tek Allah inancı vardır. Fakat tek Allah inancının karşısında kimi zaman Ay’a, kimi zaman Güneş’e tapanlar, kimi zaman komünistler, kimi zaman pozitivistler olmuştur. Diğer tüm fikirler tarihin bir yaprağına dönüşmekte, tarihin bir döneminde ortaya çıkmakta, fakat tek Allah inancı tarihin her döneminde bulunmaktadır.

Arkeolojik bulgularla dinlerin tarihsel sıralamasını yapamayanlar, bu sıralamayı yapabilmek için şöyle bir metod önermişlerdir: “Dünyadaki en ilkel kabileyi bulalım, en ilkel kabile hangisi ise onun dini en eski dindir. Bu kabile soyutlanmış bir şekilde kendini korumuştur.” Bilimsel bir gerçekliğe dayanmayan bu metoda uyanların bir kısmı tabiat olaylarına tapan bir kavmi en ilkel kavim, bu kavmin dinini de ilk din olarak belirlemişlerdir. Tek Tanrı’ya inanan Pigmeleri en ilkel kabile olarak kabul edenler ise ilk dinin tek Tanrı inancı olduğunu savunmuşlardır. (Bu metodun uygulanmasıyla varılan sonuçlar da görüldüğü gibi farklıdır.)

Comte’un tarihin aşamalarıyla ilgili fikirleri hiçbir bilimsel temele dayanmamaktadır, fakat bu fikirler kasıtlı olarak ders kitaplarındaki yerini hala korumaktadır.

Comte’un yüzeysel spekülasyonlarına karşı çok daha ciddi araştırmalara ve geniş açıklamalara dayanan İskoçyalı Andrew Lang’ın ve Alman P. W. Schmidt’in dinler hakkındaki teorileri incelemeye değerdir. Başlangıç Monotizması adı verilen bu teoriye göre dünya dinlerinin çoğu tek Allah inancının bozulmuş, dejenere olmuş şekilleridir. Schmidt’e göre başta tabiat güçlerinin tanrılaştırılması anlamsızdır, çünkü insanların tabiat güçlerini tanrılaştırması için daha

önceden “tanrı” kavramına sahip olması gerekir. Schmidt’e göre tek Allah’a inanan dinlerin bozulmasının ve çok tanrılı yapıların ortaya çıkmasının sebebi, insanların yaptığı benzetmeleri zamanla özdeşleştirmeye dönüştürmeleridir. Örneğin “Tanrı yaratıcıdır, anama benzer”, “Tanrı her şeyin kaynağıdır, toprağa benzer” gibi benzetmeleri zamanla bazı insanlar ana-tanrı, toprak-tanrı gibi tabiat güçlerinin tanrılaştırılmasına dönüştürmüşlerdir. Schmidt, çok tanrılı dinlerin tek tanrılı dinlerin dejenere olmuş, bozulmuş şekli olduğuna bir delilin de tüm çok tanrılı dinlerde ilk ve en üstün tanrı kavramının korunması olduğunu söylemiştir.

Schmidt’in mantıksal kurgusunun, Comte’tan daha üstün olduğu görülmektedir. Comte’ta kendi pozitivist evresini son evre göstermek iddiasının yanında ciddi bir mantıksal kurgunun varlığından bahsedilemez. Her durumda sırf yazılı bulgulardan ilk dinin hangisi olduğunu anlamak mümkün değildir. Tarihin bilinen dönemi, tek Allah inancının kesintisiz olarak her zaman var olduğunu göstermektedir. Bu da Kuran’ın sürekli elçiler yollandığını söyleyen ayetleriyle uyumlu bir tablo ortaya koymaktadır:

Her toplumun bir elçisi vardır.

10-Yunus Suresi 47

ARKEOLOJİYE DAYANAN MUCİZELER VE SEBE TOPLUMU

Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler?

12-Yusuf Suresi 109

Kitabımızda en çok doğa bilimleri alanında gözlemlenen Kuran mucizelerine yer verdik. Bundan önceki üç bölümü, Kuran'ın, indiği dönemde herhangi bir felsefi birikim bulunmamasına rağmen felsefe alanında incelenen konular hakkındaki işaretlerine ayırdık. O üç bölüm kitabın genelinden ayrı bir kategoride değerlendirilmelidir. Bu ve bundan sonraki bölümde ise daha önceki bölümlerden farklı kategoride değerlendirilebilecek bölümler olarak, arkeolojik bulguların, Kuran'ın bahsettiği eski toplumlarla ilgili bilgilerle uyumuna değineceğiz. Arkeolojik bilgilerin doğa bilimlerinden farklı yapıda olduğuna dikkatleri çekiyoruz ve hataya düşme oranının daha yüksek olduğu bu alanda çok dikkatli davranılması gerektiğinin altını çiziyoruz. Bu titizliği elden bırakmadan, Kuran'ın alıntıladığımız ayetinde belirtildiği gibi; yok olan kavimleri incelemeli ve ibret almalıyız. Kuran'da geçmiş toplumlardan sırf hikaye olsun diye bahsedilmez. Bu toplumların başına gelenler anlatılırken bizim ibret almamız, aklımızı çalıştırmamız, deliller çıkarmamız söylenir.

Kendilerinden önceki kuşaklardan nicelerini yıkıma uğratmamız onları yola getirmedi mi? Onların yerleşim bölgelerinde dolaşmaktalar. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için deliller vardır.

20-Taha Suresi 128

15- Gerçekten Sebeliler'e oturdukları yerde bir delil vardı. Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. "Rabbiniz'in rızkından yiyin, O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayıcı bir Rab."
16- Ne var ki onlar yüz çevirdiler. Böylece biz de onlara barajın selini gönderdik ve onların iki bahçesini buruk meyvalı, acı ılgınlı, içinde birazcık da sedir bulunan iki bahçeye çevirdik.

34-Sebe Suresi 15-16

Kuran'da anlatılan bazı toplumlarla ilgili bilgiye Tevrat'ta ve İncil'de de rastlarız. Kuran'da bahsedilen barajın taşmasıyla oluşan sel felaketinin tarihi ise milattan sonraki yıllarda olduğu için, Tevrat ve İncil sonrası olan bu olaydan sadece Kuran'da bahsedilir. Birçok çeviride "barajın seli" diye çevirdiğimiz ifadenin "arim seli" diye çevrildiğine tanık olabilirsiniz. Arapça'da "arim" kelimesi "baraj, set" anlamlarına gelmektedir. "arim" kelimesinin "baraj" olduğu bilinmesine rağmen bu kelimenin çevrilmeme nedeni, ayette neyin kastedildiğinin anlaşılamaması sebebiyle bu kelimenin aynen bırakılmasıdır. Bu kelimenin Arapçası "bir barajı, bir seti" ifade etmektedir ve ayetler, Sebeliler'in güzel bahçelerinin bir baraj taşması sonucu gördüğü zararı anlatmaktadır. Bu ayetin bu anlamı kastettiğini, bu kelimenin anlamının incelenmesinden çıkaran Kuran düşünürleri de olmuştur. Bunlardan biri olan Mevdudi şöyle demektedir: *"Metindeki 'seylül arim' ifadesinde kullanıldığı gibi 'arim' kelimesi 'baraj, set' anlamına gelen ve Güney Arapçasında kullanılan 'arimen' kelimesinden türemiştir. Yemen'de yapılan kazılarda ortaya çıkarılan harabelerde bu kelime sık sık bu anlamda kullanılmıştır. Mesela Yemen'in Habeşli hükümdarı Ebrehe'nin büyük Marib Seddi'nin tamirinden sonra*

Resimde yıkıntıları bulunan Marib Barajı görülüyor. Sebeliler barajın yıkılması sonucunda büyük zarara uğradılar, barajın suları bahçelerini mahvetti.

yazdırdığı MS 542 ve 543 tarihli bir kitabede bu kelime tekrar tekrar baraj (set) anlamında kullanılmıştır. O halde 'seylül arim' bir set yıkıldığında meydana gelen sel felaketi anlamına gelir."

Sebe ülkesinin başkenti, bulunduğu coğrafyanın avantajlı konumu sebebiyle oldukça zenginleşmiş olan Marib idi. Başkent, bölgede bulunan Adhana Irmağı'nın yakınındaydı ve baraj yapımına uygun bir konumu vardı. Sebeliler bu baraj sayesinde çok ileri bir refah seviyesine kavuşmuşlardı. Başkent Marib, o dönemin en gelişmiş şehirlerinden bir tanesiydi. Bölgeyi gezen ve bu diyarı oldukça öven Yunanlı yazar Pliny, buranın ne kadar yeşil bir bölge olduğundan bahsetmekteydi.

Marib'deki bu barajın yüksekliği 16 metre, genişliği 60 metre ve uzunluğu da 620 metreydi. Hesaplara göre baraj aracılığıyla sulanabilen toplam alan 9.600 hektardı ki bunun 5.300 hektarı güney, 4.300 hektarı ise kuzey ovasına aitti. İşte Kuran'daki "iki bahçe" ifadesi, bu iki ayrı vadideki gösterişli bahçelere işaret eder. Bu baraj ve sulama tesisleri sayesinde bölge, Yemen'in en iyi sulanan ve en verimli kesimi olarak ün yapmıştı. Fransız J. Holevy ve Avusturyalı Glaser, Marib Seddi'nin çok eski devirlerden beri var olduğunu yazılı belgelerle ispat ettiler. Himer lehçesiyle yazılan belgelerde bu barajın ülke topraklarını verimli kıldığı yazılıydı. Barajın yıkılış tarihi olarak MS 542 yılı tahmin edilmektedir. Bu tarihte yıkılan baraj, Kuran'da bahsedilen "arim" (baraj) seline yol açmış ve bahçeler büyük tahribata uğramıştır.

Arkeolog Werner Keller de "arim" (baraj) selinin Kuran'da anlatıldığı gibi gerçekleştiğini kabul ederek şöyle yazar: "*Böyle bir barajın olması ve yıkılarak şehri tamamen harap etmesi, Kuran'daki bahçe sahipleriyle ilgili verilen örneğin gerçekten de meydana geldiğini kanıtlıyor.*"

Kuran'da Sebe ülkesinin başına gelenleri okuyunca birçok nimete rağmen şükretmeyen, nankörlük eden bir topluluğun başına gelen felaketleri öğreniyoruz. Hepimiz tüm mülkün sahibinin, tüm nimetlerin yaratıcısının Allah olduğunu bilmeli, sürekli Allah'a şükretmeli ve Sebe toplumu gibi olmamaya çalışmalıyız:

İşte böyle! Nankörlükleri yüzünden onları böyle cezalandırdık. Nankörlerden başkasına ceza verir miyiz hiç?

34-Sebe Suresi 17

MISIR BULGULARINDAKİ VE FİRAVUN'UN CESEDİNDEKİ DELİLLER

Musa dedi ki:
"Ey Firavun! Gerçekten de ben Alemlerin Rabbi'nden bir elçiyim"
7-Araf Suresi 104

Dediler ki: "Melikin (hükümdarın) su tasını kaybettik..."
12-Yusuf Suresi 72

Mısır üzerinde yapılan araştırmalar, Firavunlar hakkında öğrenilenler, çözümlenen hiyeroglif yazıları; Kuran'ın, Hz. Musa'nın kıssalarındaki Mısır ve Firavun hakkındaki anlatımlarını desteklemekte, Kuran'ın anlatımlarındaki inceliğini ve tarihsel verilerle uyumunu ortaya koymaktadır. Kuran, Hz. Yusuf zamanındaki Mısır hükümdarından "Melik" diye bahseder. Melik, Arapça hükümdar, kral demektir. Fakat Hz. Musa zamanındaki Mısır hükümdarı "Firavun" olarak anılır. Encyclopedia Britannica, Firavun kelimesinin kullanılışını şöyle anlatır: "*Mısır dilinden per-a'o: büyük ev, aslında eski Mısır'da sarayın adıydı. Ancak yeni krallıktan itibaren (18. Hanedandan başlar: MÖ 1539-1292) 22. hanedana dek (MÖ 945-730) saygı ünvanı olarak kullanılmaya başlandı. Daha sonra evrimleşerek kralın ünvanı oldu. Ama daha önce hiç kullanılmadı.*"

Görüldüğü gibi Kuran'ın Hz. Musa zamanındaki Mısır hükümdarını "Firavun" diye tanıtırken, daha eski zamanda Hz. Yusuf dönemindeki Mısır hükümdarını "Melik" diye tanıtmasında da bir incelik vardır.

Yine Britannica'da Firavun şöyle tanıtılır: *"Firavun, tanrısal statüsü yanında sihir gücünü de barındırıyordu. Tacındaki yılan düşmanlarına ateş atardı, savaş*

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم
مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾

Yusuf Suresi 72. ayette Mısır Hükümdarı "Melik" diye anılmaktadır. "Melik" ifadesinin altı çizilidir.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ

Araf Suresi 104. ayette Mısır Hükümdarı "Firavun" diye anılmaktadır. "Firavun" ifadesinin altı çizilidir.

alanında binlerce düşmanını alt etmeyi becerirdi. Ona, her şeye gücü yeten, her şeyi bilen, doğayı kontrol eden ve verimliliğin sebebi bir tanrı olarak inanılırdı." Britannica'nın açıklamalarının en önemli kaynağı hiyerogliflerden elde edilen bilgilerdir. Oysa hiyerogliflerin MÖ. 3. yy'dan beri unutulmuş oldukları ve çok sonra ortaya çıkarıldıkları unutulmamalıdır. Yani Kuran'ın inişinden 1000 yıl kadar önce unutulan hiyeroglifler, Kuran'ın inişinden 1000 yıldan çok bir zaman sonra keşfedilip, çözümlenmiştir.

Kuran, Firavun ile Hz. Musa arasında geçenleri uzun uzadıya, kimi zaman Tevrat'ın da, İncil'in de içermediği detaylarla anlatmıştır. Yılanlarla ilgili anlatım, o dönemdeki büyücülüğe dikkat çekilmesi, Firavun'un tanrılığını ilan etmesi, hep Firavunlar hakkında hiyerogliflerden elde edilen bilgilerle uyumludur.

IPUWER PAPİRÜSÜ KURAN'IN AYETLERİNİ ONAYLIYOR

19. yüzyılın başında Orta Krallık devrinden kalma bir papirüs Mısır'da bulundu. Daha sonra Leiden Hollanda Müzesi'ne götürülüp A. H. Gordiner tarafından 1909'da tercüme edildi. Tüm Papirüs, *"Admonitions of an Egyptian from a heiratic papyrus in Leiden"* adlı kitapta bulunabilir. Papirüs, Mısır'daki kıtlık, kuraklık gibi felaketleri ve Mısır'dan kölelerin (İsrailoğullarına karşılık geldiğini sanıyoruz) kaçışını anlatmaktadır. Papirüsün yazarı Ipuwer'in, olayların tanığı olduğu anlaşılmaktadır. Bu papirüstan birkaç alıntıyı Kuran ayetleriyle karşılaştıralım.

Ipuwer Papirüsü-Leidon 344:

10: 3-6 Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray işsiz kaldı. Sahip olunan her şey: buğday ve arpa, kazlar ve balıklar

6-3 Böylece ekin her yerde mahvoldu.

2:10 Nehir kana bulandı

2: 5-6 Felaketler her yeri sardı. Her yer kana bulandı.

3: 2 Altın ve lapis, lazuli, gümüş ve malachite, carnelian ve bronz... hepsi kölelerin boyunlarında.

Kuran-ı Kerim:

Firavun hanedanını öğüt alsınlar diye yıllarca kuraklık ve ürün kıtlığına mahkum ettik.

7-Araf Suresi 130

Üzerlerine tufan, çekirge, haşerat, kurbağa ve kan gibi ayrı ayrı deliller gönderdik. Yine de kibirlendiler ve günahkar bir topluluk oldular.

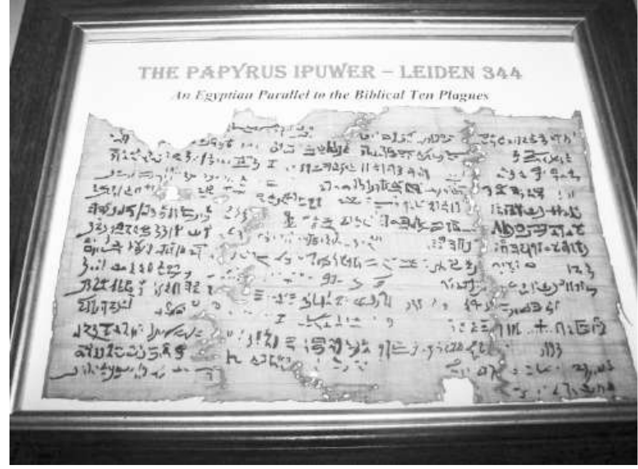
7-Araf Suresi 133

57- Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık.
58- Hazinelerinden, yüksek makamlardan da
59- İşte böyle; bunlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

26-Şuara Suresi 57-59

Ayetlerde Firavun'un ve çevresinin, kıtlık ve diğer felaketlerle cezalandırıldıklarının açıklanmasıyla Ipuwer Papirüsü'nun anlatımları uyum içindedir. Kuran, Firavun hanedanına, Hz. Musa'yı inkarlarının yanlış olduğunun delili olarak; kanın bir bela olarak gönderildiğini söyler (Haşeratın, çekirgelerin çoğalması ve benzeri için de aynı şey söylenir). Ipuwer Papirüsü'nda da nehirlerin ve her yerin kana bulandığı anlatılır. Bu "kana bulanma" olayının şu şekilde açıklanması makul bir olasılık olarak gözükmektedir: Bugüne dek yapılan araştırmalar sonucu nehirlere kana bulanmış görüntüsündeki kırmızılığı protozoaların, zooplanktonların, tatlı ve tuzlu su planktonlarının veya dinoflagellatesların sebep olabileceği anlaşılmıştır. Tüm bunlar suyun oksijenini yok ederek canlılar için zehir etkisi taşıyan toksinlerin üremesine sebep olacaklarından, nehir sularının kullanılamamasına ve nehirlerdeki canlılığın yok olmasına da sebep olurlar.

Konunun araştırmacıları Kuran'ın anlattığı felaketlerin oluşumu için şöyle bir senaryoyu olası görmektedirler: "*Nil Nehri zehirlenince balıklar ölür ve Mısırlılar önemli bir gıda maddesinden yoksun kalırlar. Bu sırada yumurtaları balıklar tarafından tüketilmeyen kurbağalar da aşırı oranda üreyerek etrafı istila ederler, ancak daha sonra onlar da zehirlenerek ölürler. Balıkların ve kurbağaların ölümü, Nil'in zehiri ile birlikte verimli toprakları da zehirler. Kurbağa neslinin tükenmesi ise çekirge ve buğday güveleri gibi böceklerin aşırı üremesine sebep olur...*"

Binlerce yıldır insanların haberinin olmadığı İpuwer Papirüsü 19. yüzyılın başında bulundu. Bu papirustaki ifadelerle, Kuran'ın, Hz. Musa ve toplumu hakkındaki açıklamaları paralellik göstermektedir.

Bu anlatımlar elbette hayali bir senaryodur. Kuran'ın anlatımlarının bu şekilde oluşup oluşmadığına emin olamayız, buna dair delillerimiz mevcut değildir. Fakat bu hayali senaryo Kuran'ın anlattığı olayların nasıl olacağına dair zihnimizde bir pencere açabilir.

Ipuwer Papirüsü her durumda Kuran'ın bahsettiği kan belasının, kıtlığın ve birçok felaketin Firavun hanedanına isabet ettiğini, Firavun hanedanının köle olarak gördüğü bazı insanların, daha sonra onların sahip olduklarına mirasçı olduklarını ortaya koymaktadır ki tüm bunlar alıntıladığımız Kuran ayetlerinden de anlaşılacağı gibi Kuran'da mevcuttur.

FİRAVUN'UN CESEDİ: ÇOĞUNLUĞUN HABERSİZ OLDUĞU DELİL

90- Ve İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve ordusu ise azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Boğulmak üzereyken: "İsrailoğullarının inandığından başka tanrı olmadığına inandım, ben de müslümanlardanım." dedi.

91- Şimdi mi? Daha önce isyan etmiş ve bozguncülardan olmuştun.
92- Bugün senin bedenini kurtaracağız ki senden sonrakilere bir delil olsun. Gerçekten insanların çoğunluğu delillerimizden habersizdirler.

10-Yunus Suresi 90-92

Firavun öleceğini kesin olarak anlayınca inandığını, müslüman olduğunu söylemektedir. (Kuran'da Allah'ın indirdiği tüm Peygamberlerin "Müslümanlığı" anlattığı söylenir. Türkçedeki "Müslümanlık" kelimesi yanlış bir şekilde sadece Peygamberimize uyanlar ile sınırlanmıştır.) Fakat Allah, öleceğini kesin olarak anlayan Firavun'un bu inancını kabule değer bulmamaktadır. Bununla birlikte, Kuran'da, Firavun'un cesedinin, daha sonradan gelen insanlara bir delil olsun diye saklanacağına işaret edilmektedir. Peygamberimiz'in döneminde, hatta ilerleyen asırlarda müzecilik diye bir zihniyetin gelişeceğinin, binlerce yıllık bozulmamış insan cesetlerinin, hem de firavunlarınkilerin bulunacağının tahmin edilmesine imkan yoktur. Kuran'ın hem bu ifadesi bir mucize oluşturmaktadır, hem de bu ifadeyle beraber Kuran'ın bu açık mucizelerine rağmen insanların çoğunun bunlardan habersiz olduğunun vurgulanması da önemlidir. Gözümüzle gördüğümüz bu tablo gerçek değil mi? Gerçekten Allah'ın delilleri çoktur ve gerçekten de insanların çoğunluğu bunlardan habersizdir.

Kuran'ın geldiği dönemde, Nil Nehri'nin kıyısındaki Krallar Vadisi'nde bütün firavunların cesetleri mumyalanmış bir şekilde saklı bulunuyordu. Bu cesetler, günümüzde müzeciliğin en değerli parçaları olarak saklanmaktadır. Bu mumyaların keşfedilmesi ancak 19. Yüzyılda mümkün oldu. Kuran'da bahsedilen Firavun'un hangisi olduğu tartışılabilir ama bu Firavun hangisi olursa olsun, bugün Kahire Müzesi'ndeki Kral Mumyaları Salonu'ndadır ve ziyaretçilere açıktır. (Hz. Musa'nın yaşadığı tahmin edilen döneme daha çok II. Ramses veya

Prof. Dr. Maurice Bucaille, Kuran'ın, Firavun'un cesedinin ileride bulunacağını söyleyen ayetindeki mucizeye, kitaplarında dikkat çekmektedir.

onun oğlu Merneptah'ın uyduğu tahmin edilmektedir. Merneptah'ın vücudunda öldürücü darbelerin izi vardır. Bu darbelerin, bu Firavun'un denizde boğulması sırasında oluştuğu, bu Firavun denizde boğulduktan sonra, kıyıya vuran cesedini, Mısırlılar'ın, diğer Firavunlar'ına yaptıkları gibi mumyaladıkları tahmin edilmektedir. Elimizdeki tarihsel veriler bu Firavun'un nasıl öldüğünü söylemeye yetmez. Fakat Kuran'da bahsedilen Firavun'un ölümü ile bu cesedin arasında bir çelişki de tespit edilememiştir.)

Krallar Vadisi'nde Firavunların cesetleri 3000 yıllık istirahatlerinden sonra keşfedildi (1881 ve 1898 yıllarında). Kuran, Firavun'un cesedinin delil olacağını söylediğine göre bu cesedin bulunmasını beklemek doğal olmaz mı? Peki ne oldu? Her zamanki gibi, gereken yine oldu... Ceset bulundu... Tam 3000 yıllık uykunun ardından... Peki, Kuran'ın "**İnsanların çoğu delillerimizden habersizdirler**" öngörüsü ne oldu? Bunu da, hem bu konuda, hem de diğer konularda etrafınıza sorular sorarak siz test edin... Acaba insanların çoğu Allah'ın delillerinden ne kadar haberdar?

TEVRAT'TAN-ESKİ AHİT'TEN İŞARETLER

Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü bilmelerine rağmen gerçeği gizlerler.

2-Bakara Suresi 146

Kitabımızın bu bölümünde Eski Ahit'te Peygamberimiz'e, Peygamberimiz'in çıktığı bölgeye ve getirdiği mesaja işaret ettiğini düşündüğümüz bölümleri inceleyeceğiz. Eski Ahit, Hz. Musa ve Harun'a verilen Tevrat'la beraber, Hz. Davud'a verilen Zebur'u ve diğer bazı Peygamberlere verilen sayfaları da içermektedir. Kitabımızın en uzun kısmını doğa bilimleri (fizik, kimya, jeoloji, biyoloji gibi) ile ilgili Kuran mucizelerinin oluşturduğunu biliyorsunuz. Bu mucizelerin ardından birkaç bölümde incelediğimiz felsefi konuların ayrı bir kategori, arkeolojik araştırmalara dayanan sonraki birkaç bölümün ise apayrı bir kategori olduğunu belirttik. Aynı şekilde kitabımızın Eski Ahit'ten işaretleri içeren bu bölümü ve bundan sonraki İncil'den işaretleri içeren bölümü ise değişik bir kategori olarak düşünülebilir. Bir kategoride deneye, gözleme dayanan doğa bilimlerinin açıklamaları, bir kategoride akılcı spekülasyonlar, bir kategoride incelenmesi kılı kırk yarmayı gerektiren kısıtlı tarihsel veriler, bu iki bölümde ise dikkatlice değerlendirilmesi gereken Eski Ahit'in ve İncil'in işaretleri söz konusudur. Kuran, Yahudilerin, kelimelerin yerlerini ve anlamlarını saptırmak suretiyle dinlerinde tahrifat yaptığını söylemektedir. Bu yüzden Peygamberimiz ile ilgili işaretler, Yahudiler tarafından başka anlamlara çekilmek ve değiştirilmek istenmiştir. Kelimelerin anlamını çarpıtarak var olan anlamı bozan ehli kitap; böylece Peygamberimiz'e ve dinimize işaret eden izahların anlaşılmasını zorlaştırmışlardır. Konuya işaret eden Kuran ayetleri şöyledir:

Yahudilerin bir kısmı kelimeleri yerlerinden kaydırırlar ve dillerini eğip, bükerek...

4-Nisa Suresi 46

Onlar yerlerine konulmuş kelimeleri saptırırlar ve "Size bu verilirse alın, verilmezse sakının" derler...

5-Maide Suresi 41

Dinimizi inkar etmeye çalışan Yahudi din adamlarının, Eski Ahit'te dinimizle ilgili var olan işaretleri yanlış anlamlandırmaya çalışmaları, Peygamberimiz'in döneminden beri süregelen bir olgudur. Bu bölümün başında alıntıladığımız ayette kitap verilenlerin (Yahudi ve Hıristiyanların) bir kısmının, Peygamberimiz'in peygamberliğini anlamalarına rağmen gerçeği gizledikleri söylenmektedir. Yine Kuran'da, Tevrat ve İncil'in Peygamberimiz'e işaret ettiği de ifade edilmektedir. Bize düşen Eski Ahit'i ve Yeni Ahit'i incelememiz sonucunda var olan işaretleri bulmaya çalışmaktır. Bu iki bölümde Peygamberimiz'e işaret ettiğini tahmin ettiğimiz Eski Ahit ve Yeni Ahit açıklamalarını size sunacağız.

BÜTÜN PEYGAMBERLER İSLAM'I ANLATMIŞTIR

Kuran, Hz. Adem'den beri gelen bütün Peygamberleri müslüman ("İslam olan" demektir) olarak tanıtır. "Müslüman" kelimesi Allah'a teslim olmayı, ayrıca barışta, emniyette olmayı ifade eder. Sami dil alimlerinin vardığı kanaate göre İbranice "şalom" kelimesi, Arapça "İslam" ("selam" da aynı kökten gelir) kelimelerinin hepsi Samice'deki tek ve aynı kökten, yani "şlama" kelimesinden türerler ve aynı anlama sahiptirler. Türkçe'de biz yanlış olarak "Müslüman", "İslam" ifadelerini sadece Peygamberimiz'e uyanlar için kullanıyoruz. Bu kelimeler Türkçe'ye anlamları daralarak girmişlerdir. Oysa bu kelimeler, Allah'ın gönderdiği bütün dinlere uyanları ifade eder. Kuran'ın kullandığı bu kavramlara Eski Ahit'te şöyle rastlıyoruz:

Selametle (İslam'la) gelen Peygamber'in söylediği eğer çıkarsa onun gerçekten Rabbin'in gönderdiği Peygamber olduğu anlaşılır.

Eski Ahit-Yeremya-28, 9

Tercümede "Selametle" diye çevrilen bu kelimenin Eski Ahit'in orijinal dilinde "İslam" ile aynı anlama geldiğini gördük. Tarihsel olarak Hz. Musa'dan sonra gelip de 1- Allah'ın varlığını, 2- Allah'tan başkasına tapmamayı, 3- Bütün Peygamberler'in onaylanmasını, 4- Ahiret gününe inanmayı, 5- Güzel ahlakı savunmayı; öldürmeye, çalmaya karşı durmayı ve zayıfların, yetimlerin gözetilmesini söyleyen ve bunu dünya çapında yerleştiren iki Peygamberden biri Hz. İsa, diğeri Peygamberimiz Hz. Muhammed'dir. Eski Ahit'te geçen ifade, bir Peygamberin söylediklerinin çıkmasının ve Peygamberin İslam'la gelmesinin; O Peygamberin doğruluğunu göstereceğini söylüyor. Peygamberimiz'in söyledikleri sonucu milyarlarca insan, Allah'ı sevmiş, Allah'ın kudretinin sonsuzluğuna inanmış; Allah'ın, Peygamberimiz'e verdiği kitaptaki söylenenlerin doğruluğu ise tarihin ilerlemesi ve bilimin gelişmesiyle anlaşılmıştır. Eski Ahit'in hiçbir yerinde ise Hz. Musa'dan sonra Peygamber gelmeyeceğine dair bir açıklama yoktur. Hz. Muhammed'in Peygamberliğinin doğruluğunu Eski Ahit'e inanan bir kişi, sırf bu ifadeden bile anlayabilir. Üstelik Eski Ahit, bir Peygamberin selametle (İslam) ile gelmesini şart koşarken, "İslam" ismi en çok Hz. Muhammed ile bütünleşmiştir.

MUHAMMED İSMİNE İŞARET

6- Her şeye Egemen Rabbiniz diyor ki; "Bir kere daha, vakit azdır ve Ben göklerle yeri, denizle karayı sarsacağım."
7- "Ve bütün milletleri sarsacağım ve bütün milletlerin Himada'sı gelecek ve bu mabedi şanla, şerefle dolduracağım" der.
8- "Gümüş de, altın da benimdir" diyor, her şeye Egemen Rabbiniz.
9- "Benim bu son evimin şöhreti ilkinden daha büyük olacak" der kalabalıkların Rabbi. "Ve bu yerde Selam (şalom) vereceğim" der kalabalıkların Rabbi.

Eski Ahit-Haggay-2, 6- 9.

Haggay 7'de orijinal metinde geçen "Himada" kelimesi, Arapça'da geçen "Muhammed" ismiyle aynı köklerden "H-M-D" gelmektedir ve yakın anlamları taşımaktadır. Böylece Hz. Muhammed'in ismi veya isminin anlamını veren kelime gelecekte oluşacak görkemli bir olay ile beraber anılmaktadır. Eski Ahit'ten sonra gelen ve Allah'ın varlığını milyarlara yayan Muhammed Peygamber'in gelişinden daha görkemli ne olabilir? Üstelik Haggay 9'da geçen "şalom" kelimesinin "İslam" ile aynı anlama geldiğini, aynı köke sahip olduklarını gördük. "Himada" kelimesinin Türkçe'ye "değerli eşyalar" anlamında çevrilmesi yüzünden, Eski Ahit'i İbranicesinden takip etmeyenler bu inceliği görememektedirler.

MUSA GİBİ PEYGAMBER

18- Onlar için kardeşleri arasından senin gibi bir Peygamber çıkartacağım. Ve sözlerimi onun ağzına koyacağım. Ve kendisine emrettiklerimin tümünü onlara bildirecek.
19- Ve vaki olacak ki; benim ismimle söyleyeceği sözlerimi dinlemeyecek olan kişiyi Ben cezalandıracağım.
Eski Ahit-Tesniye-18, 18-19

Tevrat'ın Tesniye bölümünde ileride gelecek bir Peygamber'e işaret edilmektedir. Hıristiyanlar bu ifadenin Hz. İsa'yı işaret ettiğini söylemektedirler. Fakat birçok açıdan Hz. Musa'ya Hz. İsa'dan daha çok benzeyen Peygamberimiz'in de bu ifadeyle kastedilmiş olması mümkündür. Belki de hem Hz. İsa'ya, hem Hz. Muhammed'in ikisine birden işaret vardır. Doğrusunu Allah bilir.

Hz. İsa'nın İsrailoğullarından olması sebebiyle ayete daha uygun olduğu düşünülebilir. Fakat İsrailoğullarının ve Arapların ortak atadan geldiği, yani kardeş toplumlar oldukları bilimsel incelemelerin de sonucudur. Tucson Arizona Üniversitesi'nden Michael Hammer ve İsrail Üniversitesinden birkaç meslektaşı 1371 kişinin Y kromozomlarındaki 18 bölümü incelediler. 29 farklı topluluktan gelen bu insanlar içinde, yedi Yahudi (Avrupa); Latin, Kuzey Afrikalı, Kürt, Iraklı, İranlı, Yemenli ve Etiyopyalı, beş Arap; Filistinli, Lübnanlı, Suriyeli, İsrail Drüz, Suudi ve 16 Sami olmayan grup vardı. Çalışma, farklı bölgeden gelen Yahudilerin ve Arapların birbirleriyle yakın akraba olduklarını gösterdi. Bu çalışma Hz. İbrahim'in hem İsrailoğullarının hem Araplar'ın ortak atası olduğuna dair inançla uyum içindeki bilimsel bir veridir.

Tevrat'ın Tesniye bölümündeki ifadeye dönersek, Hz. Muhammed'in Hz. Musa'ya, Hz. İsa'dan daha çok benzeyen birçok yönünü gösterebiliriz. Hz. Musa'nın da Peygamberimiz'in de kendi yaşamları içinde kendi toplumlarında bir hakimiyet kurdukları, bir yapı oluşturdukları bilinmektedir. Hz. İsa'nın ancak vefatından sonra Hıristiyanlar böyle bir yapı oluşturabildiler. Peygamberler'in ortak mesajı taşıyan insanlar olduklarını bilen bizler için, Hz. İsa ile Hz. Muhammed'den hangisinin daha çok bu ayete uyduğunu söylemek zordur. Fakat Hz. İsa'yı teslis (üçleme) inancıyla ilahlaştıran kiliselerin, Tesniye bölümündeki bu ifadenin Hz. İsa'ya Peygamberimiz'den çok uyduğunu söylemeleri büyük bir çelişkidir. Çünkü kiliseler Hz. İsa'yı tanrılaştırarak, tüm insanların günahları için öldüğünü söyleyerek, Hz. İsa'yı tüm diğer Peygamberler'den farklı bir konuma sokarlar. Bu tavrı benimseyen bir Hıristiyan'ın, Hz. Musa'ya Hz. İsa'nın Hz. Muhammed'den daha çok benzediğini söylemesine imkan yoktur.

Ayrıca Tesniye 18'deki ve 19'daki bir ifadeye özellikle dikkat çekmek istiyoruz: "Bu gelecek Peygamber'in Tanrı'nın ismiyle sözler söyleyeceği" vurgulanmaktadır. Peygamberimiz'e gelen Kuran'ın en ilginç ve diğer kitaplarda görünmeyen özelliklerinden biri her surenin (114 surenin 113'ü) Besmele ile yani "Bismillahirrahmanirrahim" (Merhametli, Şefkatli Allah'ın ismiyle) diye başlamasıdır. Peygamberimiz'e verilen Kuran'ın bu özelliği, gelecek Peygamber'e Allah'ın sözlerinin verileceğini ve o Peygamber'in "Allah'ın ismiyle" bu sözleri söyleyeceğini belirten ifadelerle büyük bir uyum oluşturmaktadır.

PEYGAMBERİMİZ'İN ÇIKTIĞI YERE İŞARET

1- Ve Allah adamı Musa'nın ölümünden önce
İsrailoğullarına okuduğu hayır dua şudur.
2- Ve dedi: Efendiniz Sina'dan geldi. Ve onlara Seir'den doğdu.
Paran dağından parladı.
Ve mukaddeslerin on binlercesinin içinden geldi.
Onlar için sağ elinde alev alev yanan ateş vardı.

Eski Ahit-Tesniye 33, 1-2

Vefatından önce Hz. Musa'nın duası gerçekten de ilginçtir. Bu ifadede geçen birinci yer olan Sina Dağı, Hz. Musa'nın çıktığı bölgedir. İkinci yer Seir olup, Hz. İsa'nın çıktığı bölgedir. Üçüncü yer ise Peygamberimiz Hz. Muhammed'in çıktığı bölgeyi

Özel muhafazada korunan Tevrat

ifade eden Paran Dağları'dır. Böylelikle Hz. Musa'nın duasında söyledikleriyle; insanların tek Allah inancına inanmasını sağlayan, insanlığın geleceğinde yaygın şekilde kabul görecek, Allah'ın gönderdiği üç din bir arada anılmaktadır. Bu ifade aynı zamanda Tevrat'ın kendisinden sonra gelen Hz. İsa'yı ve Hz. Muhammed'i onayladığının bir delilidir. Kuran nasıl sonda diğer Peygamberleri; Hz. Musa'yı ve Hz. İsa'yı onayladıysa, Tevrat da bunu başta gerçekleştirmiştir. Tesniye 33-2'de Peygamberimiz'in onbinlerin içinde geleceğinin söylenmesi, daha yaşarken Peygamberimiz'e onbinlerce insanın uymasıyla tamamen uyumludur.

PUTLARI KIRACAK, KEDAR HALKINDAN OLAN SEÇKİN KUL

Aşağıda alıntıladığımız Eski Ahit İşaya bölümü 42'de geçen gelecek ile ilgili anlatımlar Peygamberimiz ile büyük bir uyum göstermektedir. Hz. Muhammed'in hayatı gerçekten de hem putları yok etmesiyle (8), hem daha sağken yeryüzüne hakim olup adaleti sağlamasıyla (3 ve 4), hem Ruh'tan (Cebrail) vahiy almasıyla (1), hem üstün ahlakıyla (2 ve 3), hem insanlara ışık olup körelmiş gönülleri iyileştirmesiyle (6 ve 7), hem Kuran gibi yeni bir vahyi insanlara duyurmasıyla (10), hem de Hz. İbrahim'in oğlu Hz. İsmail'in oğlu Kedar'ın soyundan olan bir toplumun üyesi olmasıyla (11) Eski Ahit'ten şu bölümlere uygunluk göstermektedir:

1- İşte kendisine destek olduğum, gönlümün kendisinden razı olduğu seçtiğim kulum. Ruhumu (Cebrail'i) onun üzerine koydum. Milletler için adaleti meydana çıkaracaktır.

2- Bağırıp çağırmayacak. Sokakta sesini yükseltmeyecek.

3- Ezilmiş kamışı kırmayacak ve tüten fitili söndürmeyecek. Adaleti sadakatle ulaştıracak.

4- Yeryüzünde adaleti sağlayana dek cesaretini yitirmeyecek ve kıyı halkları onun kanunlarını bekler.

5- Gökleri yaratıp, onları yayan, yeryüzünü ve ürününü seren, Dünya'daki insanlara soluk, orada yaşayanlara ruh veren Rabbiniz Allah diyor ki:

6- Ben Rabbin. Seni doğrulukla çağırdım. Elinden tutacak, seni koruyacağım, seni halka antlaşma ve uluslara ışık yapacağım.

7- Öyle ki kör gözleri açasın, zindandaki tutsakları ve cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın.

8- Ben Rabbinim. Adım budur. Onurumu bir başkasına, övgülerimi putlara bırakmayacağım.

9- Bakın önceden bildirdiklerim gerçekleşti. Şimdi de yenilerini bildiriyorum, bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuruyorum.

10- Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey. Kıyılar ve kıyı halkları. Rabbiniz'e yeni bir ilahi söyleyin. Dünya'nın dört bucağından O'nu ezgilerle övün.

11- Çöl ve onun şehirleri, Kedar'ın oturduğu köyler seslerini yükseltsinler. Selada oturanlar terennüm etsinler, dağların doruklarından bağırsınlar.

Eski Ahit-İşaya-42, 1-11

İşaya'daki bu bölümleri okuyanlar, Hz. Muhammed'le, bu anlatımların uyumunu anlayacaklardır. Bu olayların ileride olacağının söylenmesi (9) de önemlidir. Demek ki bu müjde Hz. Musa zamanında ve daha önce açığa çıkmamıştır. İşaya 42. bölümün devamında 17'de, putperestlerin utandırılmasından bahsedilmesi de ilginçtir. Dikkatli bir incelemeyle Eski Ahit'te daha birçok işaretler bulunabilir. Kuran'ın söylediklerini ve Hz. Muhammed'in peygamberliğini embriyolojiden astronomiye, jeolojiden arkeolojiye birçok bilim dalı onayladığı gibi, Eski Ahit'in işaretleri de desteklemektedir.

70- Ey Kutsal Kitab'ın bağlıları! Tanık olduğunuz halde,
neden Allah'ın delillerini inkar ediyorsunuz?
71- Ey Kutsal Kitab'ın bağlıları! Neden gerçeği yalanla örtüyor ve
bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

3-Ali İmran Suresi 70-71

İNCİL'DEN İŞARETLER

Ey Kutsal Kitab'ın bağlıları! Kitabın gizlediğiniz birçok bölümünü size açıklayan ve birçoğunu açıklamadan geçiveren elçimiz size geldi! Gerçekten size Allah'tan bir ışık ve apaçık bir kitap geldi.

5- Maide Suresi 15

Kuran-ı Kerim, Hıristiyanların İncil'de açıklanan birçok bilgiyi örtbas ettiğini söylemektedir. Bu bilgilerden bir kısmı, Peygamberimiz'in ileride geleceğine işaret eden İncil açıklamalarıdır. Kitabımızın bu bölümünde, Peygamberimiz'in geleceğine işaret edildiğini düşündüğümüz İncil açıklamalarını inceleyeceğiz.

Dünya nüfusunun yarıdan fazlasının inandığı üç büyük din, uygulamaya yönelik bazı farklar dışında aynı mesajı vermektedir. Her şeyden önce Allah'ın birliği, Allah'tan başkasına tapmamak, Allah'ın kudretinin, ilminin sonsuzluğu gibi en önemli noktalar üç dinde de ortaktır. Ahiretin varlığı gibi çok önemli bir inanç da üç dinde ortaktır. Bunun dışında insan canının korunması, mülkiyet hakkının korunması, fakirlerle paylaşım tipi genel ahlaki ilkeler ve Allah'ı çok anmak, şükretmek, belli vakitlerde ibadet etmek gibi hususlar da hep aynıdır. Her dinin yobazlığı kendi dinini tahrif etmiş, orijinalliğini bozmuştur. Kuran özellikle din adamı kılığında ortaya çıkan ve dinin orijinalliğini bozan bu tipleri haber vermektedir (Bakınız: 9-Tevbe Suresi 31, 34, 5-Maide Suresi 13, 2-Bakara Suresi 75). Bu önemli konu, bu kitabın hacmini aşacak, ayrı bir kitapta ele alınabilecek bir konudur. Kısaca şunu söyleyelim ki bu yobazlıkların ortak taktikleri; Kutsal Kitap'taki anlamları bozmak, Peygamberleri veya din adamlarını ilahlaştırmak, Kutsal Kitap dışında uydurma dini kaynakları kutsallaştırmaktır.

"Ben Hıristiyanım" diyen birçok kişi dinlerini İncil'den öğrenmek yerine, kiliselerin açıklamalarına göre dinlerini yaşamaktadırlar.

Eski Ahit üç büyük dinin ilk kitabı olarak hem Hz. İsa'nın, hem de Peygamberimiz'in gelişine işaret eder. İncil, Hz. Musa'yı onaylar, Kuran'a işaret eder. Kuran ise son kitap olma özelliğiyle iki kitabı da onaylar. Bu yüzden bu kitabın tümü boyunca göreceğimiz Kuran'ın, Allah'ın gönderdiği kitap olduğunu ispat eden mucizeler, aynı zamanda Tevrat'ın ve İncil'in Allah'ın gönderdiği kitaplar olduklarını da ispatlar (Elimizdeki Tevrat ve İncil, dinsel yobazlıkların etkisiyle orijinalliğini yitirmiş, kelimelerin anlamı kaydırılmış olabilir. Ama her iki kitabın kökündeki gerçekliği gözden kaçırmamalıyız).

Bu bölümde, mevcut İnciller'e dayanarak, Peygamberimiz'in geleceğini müjdelediğini düşündüğümüz açıklamaları ele alacağız. Bu incelemeyi yaparken, Kuran'ın, Hıristiyanlar'ın İncil'den birçok şeyi gizlediğini söyleyen ayetini unutmayın. Hıristiyanlar'ın bir kısmının en çok korktuğu şey üçleme inancının yıkılması, Hz. İsa'nın diğer Peygamberler gibi bir Peygamber olarak algılanmasıdır.

Peygamberimiz'e, İncil'in işaret ettiği kabul edilirse, Hz. İsa'yı aşırı yücelten açıklamaların yanlışlığı ortaya çıkacaktır. Bu yüzden kiliselerin en çok gizlemeye çalışacağı bilgilerin başında İncil'de Peygamberimiz'e yönelik işaretlerin varlığı gelmektedir. Kiliseler kendi otoritelerini ve hatta varlığını korumak için İncil'de geçen ifadeleri saptırmaya çalışmaktadır (Teslis inancı şu anda elimizde olan İncil'den bile çıkmaz; tamamen kiliselerin uydurmasıdır). Unutulmamalıdır ki Hz. İsa Aramice konuşuyordu. En eski İncil nüshaları ise Eski Yunanca, Latincedir. Anlaşılıyor ki tahrifatların önemli bir bölümü İncil'in Eski Yunanca'ya ve Latince'ye aktarılması sırasında olmuştur.

PARAKLİT'TEN KASIT NEDİR

Hani Meryemoğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Ben sizin için Allah'ın elçisiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulamaktayım. Benden sonraki ismi övülen/öven (Ahmed) bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti.

61-Saff Suresi 6

Kuran, Hz. İsa'nın Peygamberimiz'i müjdelediğini söylemiştir. (İncil'de doğrudan bu ifadeyi bulamayanlar, Kuran'ın, kutsal kitaba bağlananların dinlerini gizlediklerini söyleyen ayetine de dayanarak, Hıristiyanlar'ın bu ifadeleri içeren İncil ayetlerini yok ettiklerini düşünmüşlerdir. Bir kısım ayetler için bu mümkündür. Fakat araştırmalar sonucu bir kısım ifadelerin anlamı saptırılarak yanlış yorumlandığı, Kuran'ın belirttiği bu müjdeyi mevcut İncil'lerin aslında hâlâ içinde taşıdığı kanaatindeyiz.) Kuran övülmüş olan veya öven anlamlarına gelen "Ahmed" kelimesiyle Peygamberimiz'in müjdelendiğini belirtir. "Ahmed" kelimesi "Muhammed" kelimesiyle aynı kökten gelir. Bazıları "Ahmed" isminin Peygamberimiz'in özel ismi olduğunu düşünür. Bizce özel isim olarak "Ahmed" yerine, "Ahmed" kelimesinin ifade ettiği "öven, övülen" anlamlarını düşünmek daha doğrudur. Çünkü Peygamberimiz'in ismi Kuran'da dört yerde geçer ve hepsinde "Muhammed" olarak geçer. (Bakınız: 3-Ali İmran Suresi 144, 33-Ahzab Suresi 40, 47-Muhammed Suresi 2, 48-Fetih Suresi 29) "Ahmed" isminin özel isim olarak kullanıldığını düşünsek de hiçbir şey değişmez. Her durumda da "Ahmed" kelimesi "Muhammed" isminin anlamını vermektedir ve aynı köke (H-M-D) sahiptir. Peygamberimiz'e işaret eden ve Peygamberimiz'in ismiyle aynı anlamlara gelip "Ahmed" kelimesinin karşılığı olan kelimelerle, Peygamberimiz'in Yuhanna İncili'nde nasıl müjdelendiğini

inceleyelim. Hz. İsa'nın havarilerle yediği en son yemeğin sonunda, yakalanıp götürülmesinden önce, havarilerle yaptığı son görüşmeler bir tek Yuhanna İncili'nde geçmektedir. Diğer üç İncil (Matta, Markos, Luka) bu olaydan hiç söz etmez. Hz. İsa'nın vasiyeti sayılabilecek sözler ettiği bu görüşmelerin diğer üç İncil'de olmaması nasıl açıklanabilir? Acaba bu ifadeler diğer İnciller'den sonradan çıkarıldı mı? Yuhanna İncil'inde geçen ifadeler şöyledir:

15- Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi gözetirsiniz.
16- Ben de Baba'ya yalvaracağım ve O size başka bir "Paraklit" gönderecektir.
İncil-Yuhanna-14, 15-16

26- Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Paraklit, Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.
İncil-Yuhanna-14, 26

7- Bununla beraber ben size gerçeği söylüyorum. Benim gitmem sizin için hayırlıdır. Çünkü ben gitmezsem Paraklit size gelmez. Fakat gidersem onu size gönderirim.
8- Ve o geldiği zaman günah, doğruluk ve hüküm konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir.
İncil-Yuhanna-16, 7-8

13- Ne var ki o, yani gerçeğin ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir.
14- O beni övecek. Çünkü benim olandan alıp, size bildirecek.
İncil-Yunanna-16, 13-14

"Paraklit"e ne anlamlar verildiğini birazdan inceleyeceğiz. Yuhanna İncili'nin de en eski nüshaları Eski Yunanca'dır. Hz. İsa'nın dili olan Aramice değildir. Her türlü tahrifat olasılığına karşın mevcut ifadelerden şunları anlıyoruz:

A- Gelecek gerçeğin ruhu kendisinden konuşmayacaktır. (İncil-Yuhanna-16, 13) Nitekim Peygamberimiz vahiy olan Kuran'la uyardı. Bunu Kuran şöyle açıklar:

3- O, hevadan konuşmaz
4- O yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir.
53- Necm Suresi 3-4

B- Gelecek olan, İsa'yı övecektir (İncil-Yuhanna-16, 14). Kuran'ın birçok ayeti Hz. İsa'yı över ve Peygamberliğini onaylar.

C- Gelecek olan, Kutsal Ruh (Cebrail) ile bir arada anılır (İncil-Yuhanna-14, 26). Peygamberimiz'e Kuran'ın vahyini Hz. Cebrail'in getirdiği Kuran'da geçer.

192- Bu, evrenlerin Rabbi'nin indirdiği vahiydir.
193- O'nu güvenilir ruh (Cebrail) indirdi.
194- Senin kalbine. Uyarıcılardan biri olman için.
195- Apaçık Arapça bir dille.
196- Daha önceki kitaplarda da anılmıştır.
26-Şuara Suresi 192-196

D- O, Hz. İsa ile aynı kaynaktan aldığını bildirecektir (İncil-Yuhanna-16, 14). Muhammed Peygamber'in söylediklerinin tüm kaynağı Allah'tır. Cebrail vasıtasıyla aynı diğer Peygamberler gibi vahiy almıştır.

E- Size her şeyi öğretecek (İncil-Yuhanna-14, 26). Peygamberimiz Kuran vasıtasıyla Allah'ın varlığından, ahiretten, güzel ahlaka kadar her konuda gerekli her şeyi öğretmiştir.

F- Size söylediklerimi hatırlatır (İncil-Yuhanna-14, 26). Hz. İsa ile Hz. Muhammed'in mesajı aynı gerçekleri içerir. Hıristiyan din adamlarının çoğu "Paraklit"ten kastın Cebrail olduğunu söylerler. Peki İncil'in diğer yerlerinde geçen Hz. Cebrail neden hiçbir yerde Paraklit olarak geçmemektedir de, gelecekte geleceği belirtilen şahıs söz konusu olunca "Paraklit" ifadesiyle Hz. Cebrail kastedilmektedir? Hz. İsa, İncil-Yuhanna-14, 16'da gelecek "Paraklit"in kendisi gibi olduğunu söylemektedir. İnsan olan Hz. Muhammed mi, yoksa Cebrail mi Hz. İsa'ya benzer ve onun gibidir? Hz. İsa'dan sonra gelip de Hz. İsa'nın peygamberliğini savunan, Allah'ın varlığından ahiretin varlığına kadar tüm temel hususları insanlara öğreten, kendisinin bilgisiyle değil, Allah'ın kitap olarak indirdiği vahiyle öğreten Peygamberimiz'den başka kim vardır?

Prof. Abdulahad Davud'a göre "Paraklit" kelimesinin Hz. İsa tarafından vazedilen Arami lisanındaki "Himda" ve "Hemida" kelimelerinin Eski Yunanca'ya tercüme edilmiş şekli olması kuvvetle muhtemeldir. (Bir önceki bölümde, Eski Ahit'te, bu kelimeyle Peygamberimiz'e işaret edildiğini düşündüğümüzü ifade ettik.)

Günümüzde satılan şekliyle Kitabı Mukaddes ve İncil (Kitabı Mukaddes, Tevrat ve İncil'i bir arada içermektedir.)

Yuhanna İncili'nde geçen "Paraklit"in, Kutsal Ruh (Cebrail) diye açıklanmaya çalışılmasını eleştiren Prof. Dr. Maurice Bucaille, bu anlayışı reddederek "Paraklit"in (Parakletos) Hz. İsa'dan sonra gelecek, Hz. İsa gibi bir Peygamber olduğunu Yunan dili etimolojisine dayanarak şöyle açıklar: "*Burada öne sürülen insanlara bildirme işi hiçbir surette Kutsal Ruh'un (Cebrail'in) işlerinden olan bir ilhamdan ibaret değildir. Aksine kendisini belirleyen Yunanca kelimedeki yayma kavramı sebebiyle, onun açıkça maddi bir niteliği vardır. Şu halde Yunanca 'Akouo' ve 'Laleo' fiilleri birtakım maddi işleri ifade ederler ve bu fiiller ancak işitme ve konuşma organlarına sahip bir varlıkla ilgili olabilirler. Dolayısıyla bu fiilleri Kutsal Ruh'a (Cebrail'e) uygulamak mümkün değildir. Öyleyse Yuhanna'nın Paraklit'inde, Hz. İsa gibi işitme ve konuşma melekesi olan bir insan görmek, mantığın götürdüğü bir sonuç sayılmalıdır. Yunanca metin bu melekeleri kesin olarak gerektirmektedir. Demek ki Hz. İsa kendisinden sonra Allah'ın yeryüzüne bir başka insan göndereceğini ve onun rolünün, bir cümleyle söylemek gerekirse Allah'ın kelamını işiten ve O'nun mesajını insanlara tebliğ eden bir Peygamber'in rolü olacağını haber vermektedir. Şimdi elimizde mevcut metinde bulunan Kutsal Ruh kelimeleri tamamen kasıtlı olarak sonradan yazılmış bir ilaveden ileri gelmektedir. İlavenin gayesi Hz. İsa'dan sonra bir Peygamber'in geleceğini haber veren bir parçanın ilk anlamını değiştirmektir. Çünkü buna inanmak, Hz. İsa'nın son olmasını isteyen gelişme halindeki Hıristiyan cemaatleriyle çelişki ortaya çıkarıyordu.*"

Prof. Abdulahad Davud, Paraklit kelimesinin anlamını etimolojik olarak şöyle anlatır: "*Paraklit kelimesi 'Periqlytos' kelimesinin bozulmuş şeklidir. 'Periqlytos' gerek etimolojik, gerekse lugat anlamı itibariyle 'şanı yüce, övülmeye layık olan' demektir... Bu kelime Arapça'daki en meşhur, en çok öven, şanı en yüce olan 'Ahmed'*

kelimesinin tam karşılığıdır. Burada halledilmesi gereken tek mesele Hz. İsa tarafından kullanılan bu ismin Arami dilindeki aslını bulmaktır."

O PEYGAMBER

20- Yahya'nın tanıklığı şöyle oldu, açıkça konuştu, inkar etmedi: "Ben Mesih değilim" diye açıkça konuştu.
21- Onlar da kendisine: "Öyleyse sen kimsin? Sen İlyas mısın?" diye sordular: O da "Değilim" dedi. "Sen O Peygamber misin?" Yahya: "Hayır" diye cevap verdi...
İncil-Yuhanna-1, 20-21

Hz. Yahya'ya 3 soru sorulmaktadır ve o, bu üç soruya da olumsuz cevap verir:

1- Sen Mesih misin? (İsa mısın?)

2- Sen İlyas mısın?

3- Sen o Peygamber misin?

Matta İncili'ne dayanıp, Yahya Peygamber'in, İlyas Peygamber olduğunu söyleyenler olmuştur. Buradaki ifade "O zaman öğrenciler İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar." şeklindedir (Bakınız İncil-Matta-17, 13). Oysa Yuhanna'da geçen ifadede Yahya çok açık bir şekilde İlyas olmadığını söyler. Yuhanna'da üç ayrı Peygamberden bahsedilir. Bunlar 1-İsa, 2- İlyas, 3- O Peygamber'dir. Yahya Peygamber'in, İsa Peygamber'le aynı dönemde yaşadığı bilinmektedir. İncil'de, İsa Peygamber, İlyas'ın geldiğini ve insanların ona çok çileler çektirdiğini söyler (Bakınız İncil-Matta-17, 12).

Peki o zaman "O Peygamber" kimdir? İnsanlar Tevrat–Tesniye-18/18'deki ifadesinde belirtilen Peygamberi beklemektedirler (bir önceki bölümde bu ifadeyi inceledik). Bu da göstermektedir ki "O Peygamber" Hz. İsa'dan farklı bir şahsiyettir. Peki Tevrat-Tesniye-18/18'de belirtildiği gibi Allah'tan aldığı sözleri insanlara duyuran, Hz. İsa'nın çıktığı dönemde hâlâ gelmemiş olan ve Hz. İsa'dan farklı olan Peygamber kimdir? Hz. Muhammed dışında, Allah'tan aldığı Peygamberlik görevini yerine getirip tarihte önemli bir yer kazanmış ve Hz. İsa'dan sonra gelmiş ikinci bir insan gösterilemez.

15- Yalancı Peygamberlerden sakının. Onlar size koyun postu içinde yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır.
16- Onları yaşam ürünlerinden tanıyacaksınız. Hiç dikenlerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanır mı?
17- Her iyi ağaç iyi ürün verir. Çürük ağaç ise kötü ürün verir.
18- İyi ağaç kötü ürün vermediği gibi, çürük ağaç da iyi ürün vermez.
19- İyi ürün vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
20- Demek ki onları yaşam ürünlerinden tanıyacaksınız.

İncil-Matta-7, 15-20

İncil'in hiçbir yerinde Hz. İsa'dan sonra Peygamber gelmeyeceği söylenmez. Buna karşın İncil'de peygamberlik iddiasında olanları tanımada şu kriter verilir: "Verilen ürüne bak ve yalancı ile doğru söyleyeni ayırt et." Oysa Hz. İsa'dan sonra hiç Peygamber gelmeyecek olsaydı; Hz. İsa "Benden sonra Peygamber gelmeyecektir, benden sonra kim Peygamberlik iddia ederse o yalancıdır" diye çok kestirme bir şekilde bu soruyu cevaplayabilirdi. Hz. İsa'nın, yalancı ve doğru Peygamber'i ayırt etmede tavsiye ettiği yöntem, başlı başına Hz. İsa'dan sonra Peygamber geleceğine yeterli delildir. Hz. İsa'dan sonra Peygamber gelecek olması ise Hz. Muhammed'in peygamberliğine Hıristiyanlar için yeterli delil olmalıdır. Çünkü Hz. İsa'dan sonra gelip de Allah'a inanan, Allah'a güvenen, Allah'ı seven, putları terk eden toplulukların oluşması gibi harika bir ürün, sadece ve sadece Peygamberimiz ile yollanan din sayesinde elde edilmiştir.

Tüm bu açık gerçeklere ve Tevrat'taki, İncil'deki işaretlere rağmen Tevrat'ın ve İncil'in onayladığını hahamlar, papazlar örtbas etmek için, saptırmak için yarışırlar. İncil'de ne adı geçen, ne kendisine işaret olan Katolik, Ortodoks mezhepleri, Roma'daki Papa ve başpiskopos beyefendilerin görüşleri ne yazık ki Hıristiyan halkın büyük bir bölümü için Tevrat ve İncil'in işaretlerinden daha önemlidir.

Hz. İsa'yı temsilen çizilmiş bir resim

ORTAK NOKTALARDA BULUŞMAK

Ne Tevrat'ın, ne de İncil'in şu anda elimizde olan nüshalarında üçleme inancına dair hiçbir şey yoktur. Elimizdeki İncil'den bile teslis inancını çıkartmak tamamen bir zorlama ve saptırmadır. Fakat kiliselerin din hakkındaki yorumu, İncil'in o kadar önüne geçmiştir ki kiliselerin resmi açıklamaları üçlemeyi Hıristiyanlığın en önemli gerçeği olarak sunmaktadır. Eğer üçleme inancı bu kadar önemli olsaydı, İncil'de bu konuda yüzlerce açıklama olması gerekmez miydi? Oysa bir tane bile yoktur! Aynı şekilde Hıristiyanlar Tevrat'ı kabul eder. O zaman Hıristiyan din adamlarına şu soruları sormalıyız: Neden Tevrat'ta üçlemeye işaret yok? Neden Kutsal Ruh (Cebrail) Eski Ahit'te, "Tanrısal özün üç kişisinden biri" olarak gösterilmiyor? Neden gelecekte insan suretinde Tanrı'nın oğlu gelecek, diye bir izah Eski Ahit'te yok? Size göre çok çok önemli olan bu nokta nasıl Eski Ahit'te olmaz? Siz Eski Ahit'in Tanrı'nın vahyi olduğunu savunmuyor musunuz?

İncil'in şu andaki halinde geçen baba-oğul meselesi de yine kiliselerin yorumu sonucu bu şekilde anlaşılmıştır. Çünkü şu anki İnciller'de, Allah tüm insanların da "babası" olarak tanıtılır, tüm inananlar da O'nun "çocukları" olarak anılır. Yani şu andaki İnciller'i okuyan tarafsız biri, İncil'deki "baba" kelimesinin tüm insanların babası olarak kullanılan bir mecaz, "oğul" kelimesini ise tüm insanlar için kullanılan bir mecaz olduğunu algılar.

Siz göklerde olan Babanız'ın oğulları olasınız.
İncil-Matta- 5, 45

Tahminimizce Hz. İsa'nın Aramice'de tüm insanların Allah'ı, Tanrı'sı, Rabbi anlamında Allah için kullandığı bir deyim, Eski Yunanca "Baba" olarak çevrilmiş; "sevgili kul" anlamına gelen bir deyim ise "oğul" olarak çevrilmiştir. Bu çevirinin kaynağı ise hiç şüphesiz bu zihniyeti yerleştirmeye çalışan din adamlarıdır. Aramice bir İncil elimizde olmadığı için tahminimizi ispatlayamıyoruz. Fakat mevcut İnciller'de bu kelimelerin kullanılış tarzı bizi desteklemektedir. Sami dillerinden "baba" olarak tercüme edilen "abb" kelimesi, "sebep olan kimse" anlamlarına da gelir. Belki de orijinal dildeki bu anlam, tercümeler yapılırken yapılan yanlışın sebeplerinden biridir. (Bir iddiaya göre İncil'i ilk olarak Sami dilinden Grek-Latin diline çevirenler, Allah için kullanılan "Al-ALBAR" diye seslendirilen "Aklın Kaynağı, Üst Akıl" anlamındaki sözü "Ab, Abra, Abba" sözüne benzetip "baba, ata" anlamına gelen "Pap, Papa" diye çevirmişlerdir.) Biz bu yanlışın kasıtlı bir şekilde Hıristiyan din adamlarınca yapıldığı kanaatindeyiz. İznik konsülünde kendilerine

karşı olan her fikri susturan Hıristiyan dini otoriteler, o tarihten sonra yanlış bir baba-oğul anlayışının yerleşmesini sağlamıştır. Konunun önemine binaen kitabımızın çerçevesinin dışına taştık, konuyu son olarak iki Kuran ayetiyle noktalıyoruz:

Allah'ı bırakıp bilginlerini, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. Halbuki hepsi de tek Tanrı'ya kulluk etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka tanrı yoktur. O bunların ortak koştukları şeylerden yücedir.
9-Tevbe Suresi 31

Kutsal kitabın bağlılarıyla, zalim olanları hariç,
en güzel olan bir tarzın dışında bir yöntemle mücadele etmeyin.
Ve deyin ki: "Bize indirilene de, size indirilene de inandık.
Tanrımız ve Tanrınız aynıdır. Biz sadece O'na teslim olduk."
29-Ankebut Suresi 46

ROMALILAR'IN GALİBİYETİ VE MEKKE'NİN FETHİ

2- Romalılar yenilgiye uğradılar.
3- Dünyanın en alçak yerinde.
Ama onlar yenilgilerinin ardından yeneceklerdir.
4- Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır.
O gün inananlar sevineceklerdir.

30-Rum Suresi 2-4

Kuran ayetlerinin indiği dönemde, Romalılar (Rumlar) Hıristiyan, Persler (İranlılar) ise ortak koşan (ateşe-tapan) topluluklardı. Romalılar'la Persler'in arasında geçen savaşta Persler'in savaşı kazanması, Hıristiyanlar gibi tek Allah'a inanan Müslümanlar'ı üzmüştü. Ortak koşan bir toplumun, Allah'a inanan bir topluluğa karşı galibiyeti moralleri bozmuştu. Bu durumun üzerine Kuran, Romalılar'ın (Bizans'ın) yakında galip geleceğini ve inananların bu olay üzerine sevineceğini müjdelemiştir. Dördüncü ayette geçen "bıdı sinin" ifadesi üç ile dokuz arası sayıları ifade eder. Arapça'da tekil için ayrı, iki adet için ayrı, ondan fazla sayıları belirtmek için ayrı ifadeler vardır.

Hz. Muhammed dini ilk yaymaya başladığı günden itibaren kendisine inanan insanlar hep var olmuş, gittikçe bu sayı artmıştır. Eğer Kuran'ın bu ifadesi yanlış çıksaydı hiç şüphesiz Kuran'a ve Hz. Muhammed'e karşı güven sarsılacak ve birçok kişi dine inanmaktan vazgeçecekti. Yani Kuran'ın, Allah'ın vahyi olmadığını zanneden bir insan için, Kuran'da geleceğe yönelik böyle bir haberin verilmesi, bütün bir sistemin tehlikeye atılmasıdır. Peygamber'in, haberin yanlış çıkması halinde kaybedecekleri, haberin doğru çıkması halinde kazanacaklarından çok daha fazladır. Fakat bu dinin sahibi Allah'tır, bu müjdeyi veren de Allah'tır. Bu yüzden hiçbir tehlike yoktu ve hiçbir sorun da olmamıştır. O küçük topluluğun Kuran'a duyduğu güven hiç sarsılmamış ve kısa zamanda tüm bölge inananlarla dolmuştur.

BU NE CESARET!

Bu ne cesaret, bu ne kendine güven, bu ne tereddütsüz bir haber vermedir! Böyle bir cesaret ya üstün bir bilginin cesaretidir, ya da cahil cesur olur misali cahil cesaretidir. (Sonuçlar hangi şıkkın doğru olduğunu ispatlıyor.) Bu haberin Allah'ın vahyi olduğunu bilmeyenler, bu haberin tüm bir sistemin tehlikeye atılması olduğunu zannederler. Üstelik bu haber, olması zor olanın müjdelenmesidir. Çünkü savaşı kaybetmiş olan bir devletin, yakında kaybettiği topluluğa karşı savaşı kazanacağı söylenmektedir. Bir de "bıdı sinin" ifadesinden üç ile dokuz sene arasında bu olayın gerçekleşeceği anlaşılmaktadır. Bu haber yalan çıksa, hem inananların inancı sarsılacak, hem ortak koşanların dine karşı bir delilleri olacaktı. Oysa tarih şahittir ki; ortak koşanlar Peygamberimiz'e deli, büyücü, menfaatçi gibi suçlamalar yapmalarına karşın, hiçbiri "Peygamber'in şu söylediği yanlış çıktı, Kuran'ın bu vaadi gerçekleşmedi" dememişler, daha doğrusu diyememişlerdir. Oysa bu tarz delile o ortak koşanlar çok muhtaçtılar. Peygamber'e ve inananlara karşı kılıçlarla savaşıp onları öldürmeye çalışmak zor bir yoldu. Eğer ortak koşanların, dine karşı bu tarzda deliller ortaya çıkarmaları mümkün olsaydı, savaşmak gibi zor bir yol yerine, bunu denerlerdi. Zor yolu seçmeleri böyle bir koza sahip olmadıklarını göstermektedir. Kuran'ın tüm dedikleri çıkmış ve bu noktada ortak koşanlar bile bir itirazda bulunamamışlardır. Nasıl günümüzde Kuran'ın birçok mucizesine rağmen ve Kuran'a alternatif hiçbir kitabın, hiçbir sistemin gösterilememesine rağmen hâlâ inanmayanlar varsa ve de olacaksa, o dönemde de böyle olmuştur, her türlü delili görmelerine rağmen inanmayanlar olmuştur. Fakat tüm bu inanmayanlar, daha Peygamberimiz hayattayken yaşadığı bölgeye Kuran'ın hakim olmasını engelleyememişlerdir.

MEKKE'Yİ FETHEDECEKSİNİZ

Allah, elçisinin gördüğü rüyanın gerçek olduğunu doğrulamaktadır. Allah dilerse, siz güven içinde başlarınızı traş etmiş, kısaltmış olarak korkusuzca Mescid-i Haram'a muhakkak gireceksiniz. Sizin bilmediklerinizi bildiği için bundan önce size yakın bir fetih verdi.

48- Fetih Suresi 27

Allah, Kuran'da, Peygamber'in rüyasının gerçekleşeceğini ve Mescid-i Haram'a (Hac ibadetinin de gerçekleştiği yer) saçlar traş edilmiş veya kısaltılmış bir şekilde

gireceklerini söyler. Kuran'ın bu mucizesi de bu bölümde incelediğimiz Rumlar'ın yenilgilerinden sonra galip geleceklerini söyleyen ayet gibi gelecekle ilgili verilen haberlerle ilgili bir mucizedir. Peygamberimiz'in ve inananların Mekke'den kovulduklarını, Mekkeliler'in sayısal ve askeri güç açısından başta üstün olduklarını, inananları hicrete (göçe) mecbur ettiklerini biliyoruz.

Birçok Peygamber, dini, dini yaydığı topraklara hakim edemeden vefat etmiştir. Eğer Kuran'ın müjdesi olmasa Peygamberimiz Mekke'yi fethedeceğini bilemez, bu konuda bir iddiada bulunamazdı. Peygamber'in başta rüyasında gördüğü bu olay, Kuran'ın ayetleriyle bir müjdeye dönüşmüş ve inananlar kovuldukları, zayıf oldukları için terk etmek zorunda kaldıkları toprakları geri almışlardır. Kuran'ın bu ayetleri gibi, Ebu Leheb'in Müslüman olmayacağını söyleyen ayetler de (111. sure) mucizevi niteliktedir. Peygamberimiz ile baştan savaşan Ebu Süfyan, Vahşi gibi birçok kimsenin sonradan müslüman olduğu bilinmektedir. Eğer Ebu Leheb sonradan müslüman olmaya kalksaydı veya müslüman olduğuna dair rol yapsaydı (sırf kendisi hakkındaki ayetleri yalanlamak için) birçok kişinin aklını bulandırabilirdi.

Gelecekle ilgili tüm bu Kuran ayetleri, Kuran'ın ifadelerindeki endişesizliği, güveni, iddialılığı göstermektedir. İnsan eliyle yazılacak olan bir kitapta duyulacak endişelerin hiçbiri Kuran yazılırken duyulmamıştır. Bu, Kuran'ın insan yazması olmadığının, geleceği çok iyi bilen Allah'ın vahyi olduğunun sayısız delillerindendir.

YENİ ULAŞIM ARAÇLARI

Binmeniz için ve süs olarak atları, katırları ve eşekleri yarattı.
Ve daha bilmediğiniz birçok şeyi de yaratır.
16-Nahl Suresi 8

Allah geçmişte yarattığı ulaşım araçlarını sayarken, o dönemin insanlarının bilmediği ulaşım araçlarının da yaratılacağını söylemektedir. Modern dünyada uçak, tren, araba gibi ulaşım vasıtalarının önemini bilen bizler, Kuran'ın bilinmeyen ulaşım araçlarının yaratılmasına niye dikkat çektiğini rahatlıkla anlayabiliriz.

Biz bu kitabı sana her şeyin ayrıntılı açıklayıcısı, bir doğruya iletici,
bir rahmet, Müslümanlara bir müjde olarak indirdik.
16-Nahl Suresi 89

KIYAMET SAATİ GELMEZ DİYENLER

İnkarcılar "O saat bize gelmez" dediler. De ki: "Hayır, duyu organlarıyla algılanamayanları bilen Rabbim'e andolsun ki, o mutlaka size gelecektir..."

34-Sebe Suresi 3

Eğer kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra tarafımızdan bir rahmet tattırsak der ki: "Bu benimdir! O saatin geleceğini de sanmıyorum. Rabbim'e döndürülsem bile, muhakkak O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır." İnkarcılara biz elbette yapmış olduklarını haber vereceğiz ve elbette o çetin azabı onlara tattıracağız.

41-Fussilet Suresi 50

Kitabımızın ilk bölümlerinde Evren'in nasıl başladığını inceledik. İlerleyen sayfalarda ise Evren'in sonunu Kuran'ın anlatımlarından inceleyeceğiz. İddia ediyoruz; bütün insanlık tarihinde, Kuran'ın Evren'in başı ve sonu hakkında verdiği bilgileri, bu kadar ayrıntılı ve tam doğru olarak anlatan ikinci bir kitap, ikinci bir kaynak kesinlikle gösterilemez. Bu konudaki bilimsel bilgilerin bulunmasından önceki dünyanın tüm iddialı kaynaklarını tarayın. Kuran'ın bu konudaki benzersizliği ortaya çıkacaktır. Hatta Evren'in başlangıcı ve Evren'in sonunun ikisinin birden değil, herhangi birinin bile Kuran'dan daha iyi anlatıldığı ikinci bir kaynak yoktur. Kuran, delillerini göstereceğini söylemişti. İşte Allah'ın kitabı, işte delilleri! Hem de Evren'in başlangıcı ve Evren'in sonu gibi çok çok önemli iki konuda. Samimi olarak delil arayanlar için bunlar yeterli delil değil mi?

İnsanlar kendi zaman dilimlerine hapsolmuş bir bakış açısıyla Evren'e baktıklarında; her şeyde sabit, değişmez, statik bir yapının olduğunu zannedebilirler.

Peygamberimiz'in geldiği dönemde Dünya'nın ve Evren'in sonunun geleceğinin söylenmesi inanılmaz bir iddiaydı. Dünya'nın Evren'de uçan bir cisim olduğunu bilmeyen o devrin insanları, ayaklarının altında sapasağlam gözüken Dünya'nın, bir gün gelip de yok olacağının söylenmesine inanamadılar ve itiraz ettiler. Hele hele, tüm Evren'in de Dünya gibi yok olacağının söylenmesi Allah'ın kitabına inanmayanlara, Allah'ın gücünün bunları gerçekleştireceğine akıl erdiremeyenlere, imkansız gözüküyordu. Bu bölümün girişinde alıntıladığımız iki ayet, Peygamberimiz'in döneminde kıyamet saatine, yani Dünya'nın ve Evren'in son bulacağının söylenmesine yapılan itirazları anlatmaktadır.

Günümüzde Evren ile ilgili bilgilerin artması sonucunda, Evren'in ve Dünya'nın sonunun geleceği tartışılmaz bir şekilde kabul edilmiştir. Artık hiç kimse kalkıp da Dünya'nın sonunun gelmeyeceğini iddia edemez. Hiçbir şey olmasa bile Güneş'in enerjisini tüketmesi sonucunda Dünyamız'ın sonunun geleceği kesindir. Evren'in sonunun da geleceği kesindir, fakat bunun nasıl gerçekleşeceği, hangi şekilde bu sonun oluşacağı ve ne zaman olacağı tartışmalıdır.

Örneğin keşfedilen termodinamiğin kanunları Evren'in sonunun geleceğini (kıyametin geleceğini) göstermektedir. 19. yüzyılda ortaya konan termodinamiğin ikinci yasası, Evren'in bir gün öleceğini gösterdi. Bu ikinci yasa, en basit anlatımıyla ısının sıcaktan soğuğa doğru aktığını belirtir. Bir sobanın odayı ısıtması, elimizdeki çayı soğumaya bırakışımız hep bu yasanın işleyişiyle ilgilidir. Helmholtz, Rudolf Clausius ve Lord Kelvin'in çalışmaları, termodinamikte tersine çevrilemez değişimi tanımlayan "entropi" adlı bir niceliğin kabul edilmesini sağladı. Evren'de toplam entropi hep artar. Dünyamız'ı ısıtan Güneş'te bunun örneğini görebiliriz. Güneş'in ısısı Evren'in soğuğuna akar, ama bu süreç tersine döndürülemez.

DİN VE FELSEFE AÇISINDAN TERMODİNAMİK KANUNLARI

Peki bu süreç sonsuza dek sürebilir mi? Cevap hayır olacaktır. Sıcaklık tek bir sıcaklık derecesine ulaşınca termodinamik denge olarak adlandırılan sabit bir hal oluşur. Güneş'te ve daha pek çok yıldızda, ısının akışı milyarlarca yıl sürebilir, ama bitmez tükenmez değildir. Bir zaman dilimi sonucunda termodinamiğin kanunları Evren'deki hareketin durmasının kaçınılmaz olduğunu göstermektedir. Kısacası Evren'in sonsuza dek var olması bu yasaya göre imkansızdır. Sonsuza dek var olamayacak olanın, sonsuzdan beri var olmuş olması da mümkün değildir; kısacası Evren'in bir başlangıcı da vardır. Özetle, bu yasa bizi iki sonuca götürür:

1- Evren'in bir başlangıcı vardır.

2- Evren'in bir sonu olacaktır.

Tarih boyunca tek Allah'a inanan tüm dinler bu iki iddianın savunucusu olmuşlardır. Kuran bu iki iddiayı savunurken hem Evren'in başlangıcı için, hem de sonu için mucizevi açıklamalar yapar. Tarih boyunca maddeyi ilahlaştıranlar ise maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve sonsuza dek var olacağını söylemişlerdir. Yani hem yaratılış fikrine götüren başlangıcı, hem de dinlerin tarifi olan kıyamet saatini inkar etmişlerdir (Alıntıladığımız iki ayette Peygamberimiz'in dönemindeki itirazlar görülüyor). Astrofiziğin ilerlemesiyle Evren'in başlangıcı ve sonu olduğu anlaşılınca fikirlerini buna uydurmak isteyen ateistler olmuştur, ama bilimsel bir gerçek olarak Evren'in başı olduğu ve sonu olacağı anlaşılmadan önce ateistlerin bunları reddettiği apaçıktır.

Fiziğin en temel yasalarından biri olan termodinamiğin ikinci yasası, tektanrılı dinlerin iddiaları olan Evren'in başı ve sonu olduğunu söyleyenleri doğrulamış, karşıtlarını yalanlamıştır. Bu bulgular tek Allah'a inanan üç büyük dinin bu önemli konudaki tezlerinin bilim tarafından doğrulanması demektir. Evren eğer sonsuzdan beri var olsaydı, termodinamiğin kanunlarına göre sonsuz zamanda, Evren'de tüm hareket durmuş olacaktı. Evren'de hareketin var olması, Evren'in sonsuzdan beri var olmadığını ve Evren'in bir başlangıcı olduğunu göstermektedir. Evren'in sonu, başka hiçbir sebep olmasa bile termodinamiğin yasaları açısından kaçınılmazdır. Artık, bilimsel olarak, Evren'in sonunun olup olmadığı değil, sonun nasıl olacağı tartışma konusudur. Oysa Kuran'ın indiği dönemde, Evren'in ve Dünya'nın sonunun geleceğine dair Kuran'ın iddialarının ne kadar inanılmaz olduğu ve inkarcıların bu konudaki itirazları unutulmamalıdır.

YILDIZLARIN VE GÜNEŞİMİZ'İN ÖLÜMÜ

Yıldızlar söndürüldüğü zaman.

77-Mürselat Suresi 8

Kuran'ın indiği dönemde insanlar yaygın olarak yıldızların ışığının sonsuza dek sürecek bir özelliğe sahip olduğunu sanıyorlardı. Bu yüzden yıldızların iç yapısının ve yıldızların enerjilerinin tükeneceğinin bilinmediği bir dönemde, Kuran'ın, yıldızların varlıklarının son bulacağını söylemesi mucizevi niteliktedir. Yıldızlar ışığın kaynağı olduğu için ayette yıldızların söndürülmesinden bahsedilmesi de önemlidir.

Gezegenler saçıldığı zaman.

82-İnfitar Suresi 2

Ayetlerde yıldızların söndürülmesinden bahsedilirken, ışığın kaynağı olmayan gezegenlerin ise dağılıp saçılmasından bahsedilir. Kuran'da yıldız kelimesi Arapça "necm" olarak geçerken, gezegen kelimesinin ise "kevkeb" ile karşılandığı kanaatindeyiz. Gezegenler merkezi bir yıldıza tabi oldukları için bu yıldızın hayatı son bulup ışıkları söndürülünce gezegenler de yörüngelerinden, rotalarından çıkarlar, yani dağılıp saçılırlar. (Bazı çevirmenler "kevkeb" ve "necm" kelimelerinin her ikisini de "yıldız" diye çevirmiştir. Fakat bu iki kelimenin Kuran'daki kullanımlarına baktığımız zaman, böyle bir ayrımın yapılmasının gerekli olduğu kanaatindeyiz.)

Güneş dolandığı zaman.
81-Tekvir Suresi 1

Güneşimiz'in, "Kırmızı Dev" olup ölmesi beklenmektedir. Resim bir yıldızın "Kırmızı Dev" aşamasını temsil ediyor.

Ayette geçen "tekvir" fiili sarığın başa dolanmasında kullanıldığı gibi "yuvarlatmak, dürmek, katlamak, büzmek" anlamlarına gelir. Ayet kıyametin anlatıldığı bir tablo içinde Güneş'in nasıl son bulmaya gittiğini anlatmaktadır. Tüm yıldızlar gibi Güneşimiz de hidrojen atomunu yakarak enerjisini elde eder, böylece ısı ve ışık saçar. Hidrojeni helyuma dönüştürme süreci, hidrojen atomunun bitmesiyle durur ve yıldızlar da ölür. Güneşimiz'in de eğer başka bir etken olmazsa bile sırf bu sebeple öleceği kesindir. Yıldızlar ölürken büyüklüklerine göre Kırmızı Dev, Beyaz Cüce veya Karadelik aşamalarına geçerler. Güneşimiz'in büyüklüğü sebebiyle önce Kırmızı Dev olup sonra ölmesi beklenmektedir. Güneş tarih boyunca insanların gözünde o kadar büyütüldü ki, Kuran'ın indiği dönemde Güneş'i tanrı sayanlar vardı. Kıyametin kopacağını anlamanın önemi burada da görülmektedir. Kıyametin kopacağını anlamayıp Güneş'i veya Ay'ı tanrı ilan edenler, Evren'i ve Dünya'yı sonsuza dek var olacak sanıp, buna göre reenkarnasyonun olduğu, sonsuza dek Dünya içinde ruh göçünün gerçekleştiği çok-tanrıcı ve ortak koşucu dinler üretmişlerdir. Kıyametin kopacağının anlaşılması, Güneş'i tanrılaştıran anlayışları veya reenkarnasyonla sonsuza dek hayatın devrinin Dünya içinde olacağını söyleyen anlayışları çürütmüştür. Kuran'ın anlattığı ahiret inancıyla kıyamet saatinin gelmesi bir sistemin aşamaları olarak birbiriyle ilintilidir. Kıyametin kopacağının gerçekliğinin anlaşılması, Kuran'ın anlattığı ahiret inancını da güçlendirmektedir.

O saatin yaklaşarak gelmekte olduğuna şüphe yoktur.
Ve Allah mezarlardakileri diriltecektir.
22-Hac Suresi 7

Kuran'ın kıyamet saatinde Güneş'in ve Dünya'nın sonundan bahsetmesi ve günümüzde de Güneş'in ve Dünya'nın bir gün yok olacağının anlaşılması, Kuran'ın

mucizesini ortaya koyar. Kuran'ın indiği dönemdeki astronomi bilgisiyle bunların bilinmesine imkan yoktu. Kuran'ın vahyedildiği dönemde yaşayan Müslümanlar, tüm bu saydıklarımızın bilimsel olarak mümkün olduğunu anladıkları için değil, Evren'i yaratan Allah için tüm Evren'i yok etmenin ne kadar kolay olduğunu kavradıkları için inanmaktaydılar. Günümüzdeyse, Kuran'ın; yıldızların, Güneş'in, Dünya'nın sonunun geleceğini söyleyen açıklamalarının doğruluğu anlaşılmış bulunuyor. Bir gün yok olacak Güneş'e tapan kimse pek kalmadı; bakalım bir gün yok olacak maddeye tapanlar ne zaman yok olacaklar.

SULARIN KAYNADIĞI DEPREM

Yeryüzü sallanıp sarsıldığında

56-Vakıa Suresi 4

Kuran'daki kıyamet sürecini başlatan saatin gelmesiyle ilgili tüm açıklamalar, bu süreçte yeryüzünde büyük bir deprem olacağını göstermektedir. Kuran'da bu sallantının çok şiddetli olacağı açıkça söylenir. Dağları unufak edecek bu sallantının, insanlarda büyük bir paniğe yol açacağı Kuran ayetlerinde anlatılır. Ayrıca denizlerin durumu şöyle anlatılır:

Denizler kaynatıldığı zaman

81-Tekvir Suresi 6

Denizler fışkırtılıp-taşırıldığı zaman

82-İnştar Suresi 3

Gerçekten de dağları unufak edecek bir depremde, mağmadaki kızgın lavlar yeryüzünün birçok noktasından fışkıracaktır. Denizlerin olduğu yerlerden fışkıran mağma, denizlerin suyunu kaynatır, fışkırtıp taşırır. Hayatında belki de hiç deprem görmemiş Hz. Muhammed'in -deprem görse bile- şiddetli bir depremde mağma tabakasının fışkırıp denizleri kaynatabileceğini, kendi jeoloji bilgileriyle bilmesi makul değildir.

Yabani hayvanlar bir araya toplandığı zaman

81-Tekvir Suresi 5

Kuran son saatlerin o büyük depreminde yabani hayvanların bir araya toplanmasına dikkat çekmiştir. Günümüzde de deprem öncesi ve deprem sonrası hayvanların hareketleri bilim adamlarının dikkatini çekmektedir. Depremler ve hayvanların depremlere karşı garip reaksiyonları araştırma konusu olmaya devam etmektedir.

3- Yer dümdüz edildiğinde
4- İçinde olanları dışa atıp boşaldığında
84- İnşikak Suresi 3-4

İnşikak Suresi'nden alıntıladığımız ayetlerde de yeryüzünün iç kısmındakilerin dışarı çıkmasına işaret edilmektedir ki; bu da mağmanın kıyametin depreminde birçok yerden fışkıracağına dair açıklamamızı desteklemektedir.

Kuran, insanoğlunun zihnini yeryüzünün başına gelecek en ciddi olaya çevirmesini istemektedir. Bilimin ilerlemesi, Kuran'ın bahsettiği gibi, Dünya'nın ve Evren'in sonunun geleceğini ortaya koymaktadır. Artık hiç kimse yıldızlar sonsuza dek var olacak, Güneş'in ışığı hep parlayacak, bu Evren, bu Dünya hiç yok olmayacak diyemez. Hiçbir bilimsel bilginin olmadığı dönemde Kuran bunları söyledi ve yine haklı çıktı. Aynen Kuran'ın dediği gibi Evren'de kıyamet saatinin geleceğinin belirtileri zaten mevcuttur.

O saatin kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar? Onun belirtileri zaten gelmiştir. O onlara gelip çattıktan sonra ibret almaları neye yarar?
47-Muhammed Suresi 18

Evren'in ve Dünya'nın sonu, Evren'in oluşumundan sonra olacak en müthiş olaydır. O olay olduğunda artık insanlar dünya defterini kapatmıştır. Dünyadaki servetler, şöhretler, mevkiler, aileler, aşiretler, güzellikler, çirkinlikler, sevinçler, üzüntüler artık yok olmuştur. Artık üstünlük mal, mülk, mevki sahibi olmakta değildir. Artık üstünlük ve yücelme Allah'ın istediği gibi bir hayat yaşamış olmakta, alçalma da bunun aksine bir hayat yaşamış olmaktadır. Kuran'ın anlattığı kıyamet saati manzaralarından hayata yön vermek adına çıkarılacak dersler vardır. Bu anlatımlar, geleceğin bilgisinin, sadece bilinmiş olması için yapılmazlar. Bu anlatımlarla, anlatılan bilginin, insanları harekete geçirmesi ve insanların Allah'a yönelerek, kıyamet saatiyle son bulacak menfaatler için dine boşvermemeleri de hedeflenir. Kıyamet sürecini anlatan Vakıa Suresi'nin 3. ayetini sürekli aklımızda tutmamızın çok faydalı olacağı kanaatindeyiz:

O alçaltıcıdır, yüceltícidir.
56-Vakıa Suresi 3

ÇEKİRGELER GİBİ

Hepsi de alçalmış bakışlarla mezarlarından çıkarlar.
Tıpkı yayılan çekirgeler gibi.
54-Kamer Suresi 7

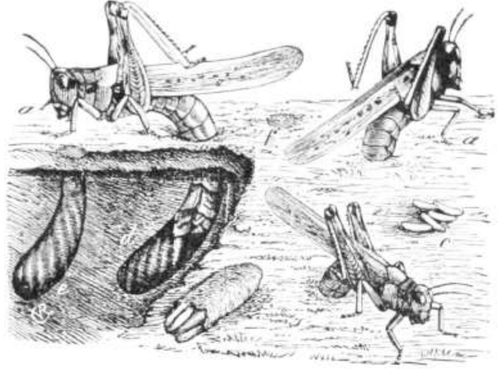

Kitabımızın buraya kadar olan bölümlerinde Büyük Patlama ile Evren'in oluşumundan kıyametin gerçekleşip Dünya'nın ve Evren'in son bulmasına kadar olan süreci anlatan Kuran ayetlerinin mucizevi açıklamalarını ve bize düşündürdüklerini aktarmaya çalıştık. Kitabımızın ilk kısmının bu son bölümünde ise kıyamet saatinin gerçekleşmesinden sonra başlayacak ahiret sürecini anlatan alıntıladığımız ayetin mükemmel benzetmesini inceleyecek ve daha sonra ahiretin varlığı hakkında Kuran'ın bize düşündürdüklerine değinip kitabımızın ilk kısmını noktalayacağız.

Yukarıdaki ayette inkarcılara ahirette diriltilecekleri hatırlatılmakta, sonraki ayette ise bu günün inkarcılar için zor bir gün olacağı belirtilmektedir. Milyarlarca insanın topluca dirilişi ne kadar da müthiş bir sahnedir! Şaşkınlık... Pişmanlık... Korku... Herkes yalnız başına... Bir tek Allah'ın yardımının faydalı olabileceği bir gün... Dünyada çok itibar edilen mevkilerin, ailelerin, paraların, mülklerin fayda etmediği bir gün... Geriye dönüşün olmadığı bir gün…

İşte o gün insanların mezarlarından çıkışı çekirgelere benzetilir. Peki neden çekirgelere? Allah neden bu örneği seçmiştir? Son yüzyılda böcekler üzerinde mikro kameralar ve sistemli gözlemle yapılan araştırmalar, neden çekirgelerin örnek olarak gösterildiğini anlamamıza yardımcı olmaktadır. Her şeyden önce çekirge sürüleri çok kalabalıktır. Milyonlarca çekirge bir araya gelerek kilometrelerce uzunluk ve genişlikteki kapkara bir yağmur bulutunu andırırlar. Bu sürülerin bazılarının 3-5 kilometre genişliğinde ve metrelerce derinlikte olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca

çekirgeler yumurtalarını toprağın içine tohum gibi yerleştirirler ve çekirge larvaları uzun bir müddet toprağın altında kaldıktan sonra yeryüzüne çıkarlar. Nereden çıkarlar? Toprağın altından...

Şimdi örnek olarak Amerika'nın New England bölgesinde yaşayan çekirgeleri inceleyelim. Bu çekirgeler 17 yaşına bastıkları yılın Mayıs ayında, uzun yıllardan beri yaşadıkları yer altındaki karanlık yarıklardan toprak üzerine çıkarlar. Eğer insanlara "Sizi karanlık bir yere kapatacağız ve saatiniz olmadan, dış dünyayla bağlantınız olmadan 17 gün sonra hep beraber dışarı çıkacaksınız" deseniz, emin olun birçok insan 17 günlük süreyi doğru tahmin edemez. Dünyadayken maddi bedeni mezara konmuş insanların, ahirette topluca yaratılmalarına bundan güzel örnek olur mu? Kısacası çekirgeler ve insanlar benzer şekilde;

- Toprağın altında,
- Uzun bir müddet kaldıktan sonra,
- Topluca,
- Çok kalabalık olarak,
- Yeryüzüne çıkarlar.

Kuran'da öğüt almamız için örnekler verilir. Bu örnekler üzerine düşünmemiz, hem Allah'ın verdiği örneklerin güzelliğini, hem de bu örneklerle kastedilen anlamları anlamamızı sağlayacaktır.

İşte bunlar bizim insanlara verdiğimiz örneklerdir.
Ancak bilgi sahiplerinden başkası bunlara akıl erdirmez.
29-Ankebut Suresi 43

Gerçekten de insanlara,
bu Kuran'da her türlü örneği verdik ki öğüt alsınlar.
39-Zümer Suresi 27

KURAN MUCİZELERİ AHİRETİN VARLIĞINI İSPATLAR

Kuran'ın çok büyük bir bölümü ahiretin varlığının anlatımına ayrılmıştır. Diyebiliriz ki; Allah'ın varlığı ve sıfatlarına bağlı anlatımlardan sonra Kuran'ın en önemli haberi ahiretin var olduğu, dünyada yaptıklarımızın, ahiretteki hayatımızı nasıl yaşayacağımızda etkili olacağıdır.

Kuran 1400 yıl önceden, hiç kimsenin o dönemlerde bilmesine imkan olmayan bilgileri, fizikten embriyolojiye, jeolojiden zoolojiye kadar vermektedir. Tüm bu birbirinden farklı konulara giren Kuran, hiçbir konuda kendi döneminin yanlış inançlarını, yanlış bilgilerini içermeden, her konuda tam isabetli, tam mükemmel olarak doğruları ortaya koymuştur. İşte bu Kuran'ın en büyük iddiası, en büyük haberi Allah'ın varlığı, Allah'ın varlığının her şeyden daha önemli olduğu ve Allah'a ortaklar koşmamamızdır. İşte bu en önemli bilgi olan Allah'ın varlığını ortaya koyan Kuran'ın, yeryüzünde hiçbir alternatifi yoktur. Kuran, Allah'a inanç gibi en önemli konuyu ortaya koymuş ve insanların bu inancı kazanmasını sağlamıştır. Kuran, insanları inançsızlıktan ve putperestlikten kurtarmış, aynı zamanda kendisinden önce gelen kitapları ve Peygamberleri de onaylamıştır. Kısacası Allah'ın varlığını ve Allah'ın varlığının önemini anlayanlar, bu konudaki inancı oluşturan Kuran'ın da önemini anlayacaklardır.

Hiçbir kitapta, hiçbir eserde, hiçbir yerde görülmeyen mucizeleri oluşturan Kuran, aynı zamanda en önemli görevi yerine getiren kitaptır. Kısacası Kuran;

1- Allah'ın varlığı gibi en önemli konuyu insanlara duyurur ve insanları Allah'a yöneltir.

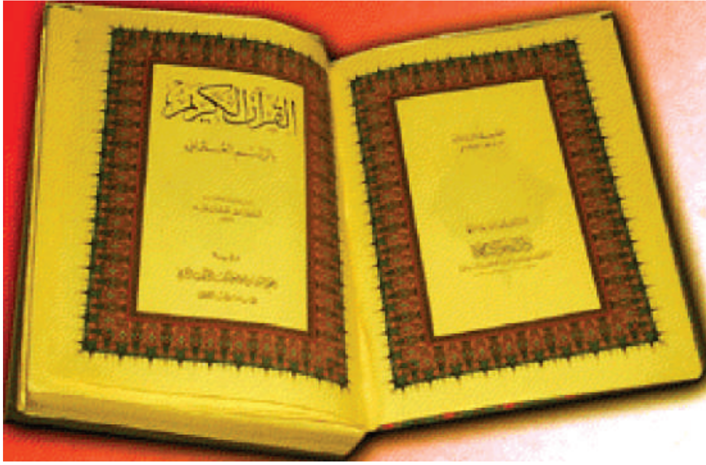
2- Dünya'da eşi ve benzeri olmayan mucizeleri sergiler. Böylece hem kendisinin Allah'tan olduğunu, hem mesajlarının doğruluğunu ispatlar.

Örneğin Evren'in yaratılışı ile ilgili konulardaki anlattıklarımızı inceleyin. Kuran'ın bu konuda ortaya koyduğu bilgilerin (bilimsel olarak bu konu anlaşılmadan) daha önce hiçbir yerde olmadığını göreceksiniz. Kuran'ın anne rahmindeki embriyonun gelişimlerini ele alan açıklamalarını ele alın, durum yine aynıdır. Kuran'ın hayvanların dünyası hakkındaki açıklamalarını ele alın, denizlerin altına dair açıklamalarını ele alın, durum hep aynıdır...

Tüm bu mucizeler ve Kuran'ın ortaya koyduğu inançtan ahlaka kadar sistem, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu ve Kuran'ın ne kadar güvenilir olduğunu ispatlar. İşte tüm bu mucizelere sahip Kuran'ın daha önce de dediğimiz gibi Allah'ın varlığından sonra en büyük iddiası ahiretin varlığıdır. Kuran'ın güvenilirliğini ortaya koyan her mucize böylece ahiretin varlığına da bir delil oluşturmaktadır.

AHİRETİ YARATMAK ALLAH İÇİN ÇOK KOLAYDIR

İçimizdeki daima var olma isteği, hiç yok olmama isteği de ahiretin varlığının bir delilidir. Allah susama hissi verince karşılığında su vermiş, acıkma hissini yaratınca karşılığında yiyeceğimiz rızıkları da yaratmıştır. İnsanın bu hayatla tatmin olmamasını, sürekli yaşama isteğini, yani ahirete olan derin ihtiyacı da yaratan Allah'tır. Susama hissine karşı su imkanını, acıkma hissine karşı yeme imkanını yaratan Allah, elbette yarattığı sürekli yaşama isteğimize karşılık ahireti de yaratacaktır. Allah eğer bunları vermek istemeseydi, bunları istemeyi de vermezdi. Madem ki Allah bize her şeyden daha şiddetli şekilde ahireti istetiyor, elbette ki bu vereceğinin bir delilidir.

Kuran'ın mucizeleri ahiretin varlığı için de delildir.
Kuran'ın en önemli mesajlarından birisi ahiretin varlığıdır.

Ahiretin varlığının en önemli ve tek başına yeterli olan delili ise Allah'ın bu konudaki vaadidir. Hiç mümkün müdür ki Allah, vaadine ve ahireti yaratmanın Allah'a çok kolay olduğuna inanan, Allah'a yönelen ve Allah'tan ahireti isteyen kullarını yalancı çıkarsın, hüsrana uğratsın; buna karşılık Allah'ın vaadine inanmayanları, Allah'ın ahireti yaratmasını mümkün görmeyenleri, Allah'a aldırmayanları, Allah'ı inkar edenleri ve Allah'a yönelenlerle alay edenleri haklı çıkarsın? Elbette ki mümkün değildir. Aklın ve sağduyunun gereği Allah'ın doğru sözlü olduğuna ve Allah'ın vaadinden caymayacağına inanmaktır. Yalan eksiklikten, zayıflıktan doğar. Allah'la beraber ise ne bir eksiklik, ne bir zayıflık düşünülebilir. Peygamberimiz'in döneminde ve sonraki dönemlerde, ahiretin varlığı ile ilgili kuşkuların temelini "Acaba

Allah ahiret yaratabilir mi?" sorusu oluşturmuştur. Ahiretin varlığı ile ilgili şüphelerin kaynağı birçok kişi için budur. Kuran çok kısa, çok net ve tamamen çözümleyici şekilde bu soruyu yanıtlar, cevabı harika bir şekilde verir:

77- İnsan kendisini çok az bir sıvıdan yarattığımızı görmez mi? Şimdi o apaçık bir düşman kesilmiştir.
78- Kendi yaratılışını unutarak bize bir de örnek veriyor. Dedi ki "Çürüdükten sonra kemikleri kim diriltecek?"
79- De ki: "Kim onları ilk başta yarattıysa, onları yine O diriltecek. O, her türlü yaratmayı bilendir."

36-Yasin Suresi 77-79

İlk defa yaratan! Allah'ın bizi yarattığını bilmek, ahiretin varlığını, Allah için ahireti yaratmanın ne kadar kolay olduğunu anlamaya yeterli delildir. Evren'i incelememiz, Allah'ın, Evren'i ne kadar mükemmel, ne kadar incelikle ve tüm ayrıntıları planlayarak yarattığını anlamamız; Allah'ın, ahireti ne kadar kolay yaratacağını kavramamız için yeterli olacaktır:

49- Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak haline gelip ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"
50- De ki: "İsterseniz taş olun, isterseniz demir."
51- "Ya da gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun." Diyecekler ki: "Bizi kim geri döndürecek?" De ki: "Sizi ilk kez yaratan kimse O"

17-İsra Suresi 49-51

Ahireti yaratmak Allah'a çok kolaydır. Bu, hem Allah'ın vaadidir, hem hepimizin en büyük ihtiyacıdır, hem Kuran'ın yüzlerce ayeti ısrarla ahireti müjdelemektedir. Yaratmanın Allah için ne kadar kolay olduğu belliyken ahireti inkar, gerçekten de şaşılacak bir davranıştır. Allah insanın yaratıcısıdır ve toprağın insan bedenini nasıl bozduğunu bilir:

3- "Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı? Bu uzak bir dönüş."
4- Doğrusu Biz, yerin onlardan neyi eksilttiğini biliriz. Katımızda her şeyin korunduğu bir kitap vardır.

50-Kaf Suresi 3-4

Allah tek bir DNA molekülü içinde bile insan bedenine ait tüm bilgiyi saklamaktadır. Kuran yaratılışımıza bakıp ahiretin varlığını anlayabileceğimizi söylerken, birçok ayetinde de Allah'ın nasıl yarattığına gözlerimizi çevirmektedir. Vücudumuzun hücreleri her an ölmekte, yeni hücreler her an yaratılmaktadır. Hiçbirimizin doğduğu günkü vücudundaki hücreleriyle, bugünkü bir hücresi bile aynı değildir. Yediğimiz yiyecekler sürekli vücudumuzdan bir parçaya dönüşür ve eski ölen parçalarımızın yerini alır. Vücudumuzun temel taşı olan karbon, hidrojen, azot, oksijen, fosfor, kükürt gibi atomlar biz yaşadıkça sürekli vücudumuza girer ve çıkarlar, sonunda ise toprağa karışırlar. Allah daha biz yaşarken bile maddi vücudumuzu sürekli yenileyerek yaratmaktadır. Toprağın vücudumuzu nasıl tahrip ettiğini, vücudumuzun aslının nasıl olduğunu bilen Allah, bizi yeniden yaratmayı vaad etmiştir. Madem ki bu vaad çok kolaydır ve Allah'ın vaadidir, elbette gerçekleşecektir. Kuran, Evren'in ve yeryüzünün yaratılışına gözlerimizi çevirir ve bunların yaratılışını, ahiretin yaratılışı ve ölülerin diriltilişi için delil olarak gösterir:

Görmüyorlar mı ki gökleri ve yeryüzünü yaratan ve bunları yaratmakla yorulmayan Allah'ın ölüleri de diriltmeye gücü yetmektedir. Evet, O her şeye gücü yetendir.

46-Ahkaf Suresi 33

Evren'deki çok geniş alandaki yaratılışlar, canlıların adedindeki ve türlerindeki çok büyük sayılar; Allah için az veya çok yaratmakta hiçbir zorluk olmadığını ortaya koyar:

Sizin yaratılmanız da diriltilmeniz de bir tek kişininki gibidir. Allah işitendir, görendir.

31-Lokman suresi 28

HAZIRLANALIM GİDİYORUZ

Kuran'da birçok konu apaçık anlatılırken, özellikle bizim duyu organlarıyla algılayamadıklarımız benzetmeli anlatım metoduyla (müteşabih olarak) anlatılır (Bakınız 3-Ali İmran Suresi 7). Cennet ve cehennemin anlatılışında da bu benzetmeli anlatım metodu kullanılır. (Bakınız 2-Bakara Suresi 25) Buradan ahiretteki nimetlerin müteşabih, yani benzetmeli anlatımla anlatıldığı anlaşılmaktadır. Yani ahirete dair anlatımların tam anlamıyla nasıl olduğunun anlaşılması ancak ahirete

gidilmesiyle mümkün olacaktır. Dünyadaki anlatımlar ahiret hakkında bir bilgi kaynağı olmakla beraber, bu anlatımlar benzetmeli (müteşabih) oldukları için, bunların % 100 ahiretin resmi olarak düşünülmesi hatalı olur. Cennetteki mutluluk, cehennemin pişmanlığı apaçık olmakla beraber, Kuran'ın anlatımlarının tam anlamıyla neyin karşılığı olduğu ahirette anlaşılacaktır.

Ayrıca ahiretle ilgili anlatılanların cennetin ve cehennemin bütününün bilgisini kapsamadığı unutulmamalıdır. Türkiye'deki Antalya yöresini anlatmaya kalksak bile Kuran'dan kalın bir kitap olurdu. Kuran, cennet ve cehennem ile ilgili tüm ayrıntıları verseydi herhalde yüz binlerce cilt kitap olurdu. Kuran'da cennet ve cehennem ile ilgili belli kesitler verilir, bu insanlar için belli ipuçları niteliğindedir. Cennette birkaç meyvenin isminin sayılması, cennette bir tek o meyvelerin olduğunu göstermez. Cennette insan nefsinin arzuladığı her şeyin olduğunun söylenmesi bu dediğimizin bir delilidir (Bakınız 21-Enbiya Suresi 102, 42-Şuara Suresi 22, 43-Zuhruf Suresi 71, 50-Kaf Suresi 35). Kuran, insanların ve indiği ilk dönemin genel arzu ve korkularına göre ahiretten kesitler vermiştir. Elbette bu kesitler doğrudur. Fakat bu kesitler, cennet ve cehennemin bütününü ifade etmez, sadece belli tabloları benzetmeli anlatımla sunar.

Şu kısacık hayatta Allah'a yönelmekten, ahiret için çabalamaktan daha akıllıca, daha vicdanlıca bir hareket olamaz. Dünya hayatı çok kısadır. Üstelik bu kısa hayatın üçte biri uykuda, birkaç yılı tuvalette, uzunca bir zamanı yolda... geçer. Birkaç yıllık fazladan zevk uğruna her türlü nimeti veren Allah'a yönelmemek büyük bir nankörlük ve Dünya'daki kısacık ömre karşı sonsuz olan ahiret için uğraşmamak büyük bir akılsızlıktır. **Allah her yarattığı hakkında mutlak bilgiye sahiptir**. (36-Yasin Suresi 79), **Allah her şeye gücü yetendir** (24-Nur Suresi 45), **Allah ölüleri diriltecektir** (36- Yasin Suresi 12) ve **bu Allah için çok kolaydır** (64-Tegabun Suresi 7).

Her benlik ölümü tadacaktır. Kıyamet günü hak ettiğiniz karşılıklar size eksiksiz olarak ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o kesinlikle kurtulmuştur. Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir.

3-Ali İmran Suresi 185

MATEMATİKSEL MUCİZELER

92- Ve Kuran'ı okumakla da emrolundum. Artık kim doğruya yönelirse kendi benliği için doğruya yönelmiştir. Sapmışa gelince, böylesine de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım."
93- Ve de ki: "Övgü Allah'adır. O size delillerini gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir."

27-Neml Suresi 92-93

Kuran'ın bu ayetlerinin indiği tarihten daha ilerideki bir zamanda, Allah'ın delillerinin açığa çıkacağı 93. ayette müjdelenmektedir (Türkçe'ye mucize, delil, ayet, belge diye çevrilen kelimenin Arapça'sı "ayet"tir. Biz, bu kelimeyi "delil" diye çevirdik). Kuran mucizeleri, Peygamber'in iradesinden bağımsız olarak oluşturulmuştur. Her şeyden önce bu mucizeleri oluşturmaya o dönemdeki tüm insanlığın toplam aklı bile yetersiz kalırdı. Eğer bu mucizeler "çölün Muhammedi"nin işi olsaydı, bu mucizeleri duyurmaya, Kuran'ın bu mükemmel yönlerini kendi döneminin insanlarına da gösterip, onları inkarlarından vazgeçirmeye çalışırdı. Yakın tarihlere kadar, İslam dünyası bu mucizelerin önemli bir kısmından habersizdi. Hele kitabın bu kısmında göreceğimiz matematiksel mucizeler daha 50 yıl önce bile bilinmiyordu. Evet, günü gelince Allah delillerini açığa çıkarmaktadır. Aklını ve vicdanını kullananlar bu mucizeleri takdir etmekte, Allah'ı övmekte ve Allah'a şükretmektedirler.

Bir de şöyle diyorlar: "O'na Rabbi'nden bir delil indirilse ya!" De ki: "Duyu organlarıyla algılanamayan, Allah'ın tekelindedir. Siz bekleyedurun. Sizinle birlikte ben de beklemekteyim."

10-Yunus Suresi 20

Bu ayette de Allah'ın delillerini ileriki tarihlerde göstereceğine dair bir işaret vardır. İnkarcılar mucize talep ederek muhalefet yapmakta, fakat mucize gördüklerinde birçoğu yine inkarlarına devam etmektedir. Anlaşılıyor ki inkarcıların mucize talebi, samimi bir talep olmaktan çok, muhalefet psikolojisiyle yapılmış bir karşı koymadır.

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları delillerimden uzak tutacağım. Onlar her türlü delili görseler de inanmazlar. Dosdoğru yolu görseler onu yol edinmezler. Ama azgınlık yolunu görseler onu yol edinirler. Bu onların delillerimizi yalanlamaları ve onlara karşı kayıtsız kalmalarından dolayıdır.

7-Araf Suresi 146

Samimi olarak öğrenmek istemeyenler, Allah'ın dinine karşı büyüklük taslayanlar, "Ben kendime yeterim, Allah'a ihtiyacım yok" diyerek kibirlenenler, Kuran'ın mucizelerini kavrayamazlar. Bunlar mucizeleri görseler de inatlarından dolayı bu delillere karşı ilgisiz kalırlar. İnkarcıların bu tipleri dışında dini, toplumun bir geleneği gibi algılayan ve çevre baskısının kendi üzerindeki etkisi, gerçeği bulma arzusunun önüne geçenler de Kuran'ın mucizelerini anlayamamaktadırlar. Kuran'ın doğa bilimlerindeki, matematiksel alandaki mucizeleri insan aklına seslenmektedir. İnsan aklını yok kabul eden, dini, akıl yürütme sürecinin olmadığı bir inanç tarzı olarak görenler ve dini kârlı bir ticaret aracı olarak kullananlar da bu mucizeleri anlayamazlar. Dini ticaret aracı olarak gören zihniyetin elemanları, dinin, sahte dini otoritelerden öğrenilmesini isterler. Dini anlama sürecine aklın karıştırılmasından hoşlanmazlar. Çünkü aklın karıştığı dinde, din adına uydurulanlar ve tüccar, sahtekâr, menfaatçi din adamları tahtlarından indirilir. Bu kârlı geçim kapısı, insanları siyasi ve maddi açıdan manipüle etme aracı, ellerinden alınır.

MATEMATİĞİN KARŞI KONULAMAZ KESİNLİĞİ

Kitabımızın bu kısmında Kuran'daki matematiksel mucizeleri göreceğiz. Matematik, felsefeden doğa bilimlerine kadarki bilim dallarının, karşısında saygıyla eğildikleri temel bir dildir, bir araçtır. Matematiksel kesinlik, tarih boyunca düşünürleri hep büyülemiştir. Fakat özellikle 16. yüzyıldan sonra matematiğin değeri iyice anlaşılmış, Evren'i anlamada matematiği merkeze koyan bilimsel zihniyet sayesinde tüm bilimlerde gelişmeler kaydedilmiştir. Bu gelişmeler sayesinde arabalar, trenler,

uydular, yeni ilaçlar, yeni iletişim araçları ve modern dünyanın tüm teknolojik harikaları oluşmuştur. Matematiğin merkezi rolü olmasaydı, ne Evren'i böylesine anlamak, ne de teknolojik harikaları keşfetmek mümkün olurdu.

Tarihin hemen her döneminde belli bir değeri olmuş olan matematik, son dört asırda zirveye çıkmıştır. Günümüzün bilimsel mantığı hep matematik sayesinde oluşmuştur. Matematiğin bu merkezi rolü almasında önemli rolü olanlardan Galile'nin dediği gibi "*Matematik Allah'ın Evren'i yazmakta kullandığı dildir.*" Mutlak ve evrensel doğru için matematik en önemli araç kabul edilmiştir. Pisagor gibi bazı düşünürler Evren düzeninin özünün sayısal olduğunu sezdiler ve matematiğe mistik anlamlar yüklediler. Fakat bilimsel mantığın, matematiğin üzerine bina edilmesi ancak son asırlarda mümkün olabilmiştir. Bilimin matematiğin dili üzerine bina edilmesinin önemli aktörlerinden ve kartezyen ekseninde geometriyi ve aritmetiği birleştiren Descartes şöyle demektedir: "*Tüm entellektüel konular matematik yoluyla birleştirilebilir ve birleştirilmelidir.*"

İnsanlığın en büyük keşfi belki de matematiğin Evren'deki bu rolünün anlaşılmasıdır. Çünkü geri kalan tüm keşifler, Edison'un ampulünden yarış arabalarına, Einstein'in izafiyet teorisinden Newton'un yerçekimi kanunlarına kadar hepsi, ilk önce bu keşiflerin anasının, keşiflerin dilinin, değerinin anlaşılması sayesindedir. Kuran, 1400 yıl önceden matematiğin önemine işaret etmiştir. Kuran sürekli Evren'deki ince dengeye (mizan) ve matematiksel ölçülendirmeye (kader) dikkatleri çeker. Ay'ın ve Güneş'in sayılandırmaya (hesab) tabi olduğunu söyler.

Güneş ve Ay bir hesap iledir.

55-Rahman Suresi 5

Kopernik ile başlayan süreçte Kepler ve Galile'nin; Güneş'i, Ay'ı, Dünya'nın bunlara göre konumunu ve hareketlerini doğru olarak açıklamalarını sağlayan sebep, matematiğin önemini kavramaları ve Allah'ın Evren'i yazdığı dilin matematik olduğunu keşfetmeleridir. İşte bu çok çok önemli noktaya Kuran 1400 yıl önceden işaret etmekteydi. Kuran, Evren'in gayesel yaratılışını ve Evrensel oluşumların matematiksel formüllerle (kader, hesap) tanımlanmasını çelişki olarak görmez. Evrensel oluşumların ve dengenin (mizan), amaçsallıkla ve matematiksel olarak meydana gelişini iç içe, beraber tarif eder.

Madem Evren, Allah'ın eseridir ve bu eser matematiğin diliyle yazılmıştır, Allah'ın kitabı olan Kuran'da da aynı dilin kullanılmasına hiç şaşmamak lazımdır.

Böylece Allah, matematiğin karşı konulmaz kesinliğiyle mucize oluşturmaktadır. Hz. Musa, büyücülüğün zirvede olduğu bir dönemde büyücüleri bile imana getirecek tarzda mucizeleri nasıl gösterdiyse, Kuran da bilimin ve özellikle bu bilimlerin dili olan matematiğin zirvede olduğu bir dönemde bilimsel, matematiksel mucizelerini ortaya koymaktadır. Böylece bilimsel ve matematiksel mantığın geliştiği bu dönemde, bu mucizelerin değeri daha iyi anlaşılacak, dine bilim ile karşı koymaya çalışanlar kendi silahlarıyla etkisiz hale getirileceklerdir. Gerçekten de Allah'ın planı müthiştir! Gerçekten de Allah'ın zamanlaması müthiştir! Gerçekten de Allah'ın Kitabında gösterdiği mucizeleri müthiştir!

NEDEN MATEMATİK?

Günümüzde her bilimsel uğraş matematiksel kesinlik duygusunu arar, bulamasa bile buna özenir. Dinde kesin bir delil arayanların, dinde de matematiksel bir delile özenmelerine hiç şaşmamak gerekir. Carl Sagan, Kuran'ın ayetlerindeki anlatımlardan haberdar olmayan ünlü bir astronom ve yazardır. Onun "Contact (İlişki)" romanında birazdan göreceğimiz hayali anlatımları, Allah'tan matematiksel bir delil beklenmesine, insanların matematikte buldukları kesinlik duygusunu, dine aktarmaya çalışmalarına ilginç bir örnektir:

"*Hayır, anlamıyor musunuz? Bu başka türlü olmalı. Bu sadece Evren'i fizik ve kimyayı belirleyen ince matematik yasalarla kurup işletmek değildir. İletilen bir haberdir bu. Bu Evren'i kim yaratmışsa, aşkın sayılara haberlerini gizlemiş ki; akıllı hayatın geliştiği 15 milyar yıl sonra bunlar okunabilsin. İlk rastlaşmamızda, bunu anlamadığınız için, sizi ve Rankin'i eleştirdim. 'Eğer Allah bizi varlığından haberdar etmek isteseydi, neden açık ve kesin bir haber iletmedi?' diye sormuştum. Anımsadınız mı?*

- Çok iyi anımsıyorum. Allah'ın matematikçi olduğunu düşünüyorsunuz.

- Bunun gibi bir şey. Eğer bize söylenen doğruysa bu, bulanık suda balık avlamak değilse. Eğer Pi'nin içinde gizli bir ileti varsa ve diğer doğaüstü sayıların sonsuzluğundan biri değilse. Eğer, eğer, eğer...

- Aritmetiğin içinde esin arıyorsunuz. Ben daha iyi bir yol biliyorum.

- Polmer, bu tek yoldur. Bir kuşkucuyu inandırabilecek tek şeydir. Bir şey bulduğumuzu hayal edin. Aşırı karmaşık olmak zorunda değil. Pi'nin içine rastlantı olarak yığılmış sayılardan daha düzenli bir şey. Bize gereken yalnız bu. Sonra da dünyanın her tarafından matematikçiler, kesinlikle aynı modeli, aynı iletiyi, ya da içine ne konulmuşsa yanılgısız bulacaklardır. O zaman, burada mezhebi bölünmeler

olmaz. Herkes aynı Kutsal Metni okumaya başlar. Kimse dinin, büyücünün gözboyaması olduğunu, ya da geçmişteki tarihçilerin kayıtlı olanı saptırdıklarını; isterinin, hayallenmenin, ya da gelişme çağında anne babanın yerine onu koyduğumuzun tartışmasını yapmaz. Herkes inançlı olabilir." (Carl Sagan, Contact Kitabı, Simon and Schuster, 1985 yılında yayınlandı, sayfa 418-419, New York)

Bu metin, Kuran'ın matematiksel mucizelerinden haberi olmayan ünlü astronom ve yazar Carl Sagan'ın romanından alıntıdır. Bu eserde felsefecilerin bir hayali, ifadesini bulmaktadır: Allah'ın matematiksel kanıtı. Kuşkuya yer bırakmayan, evrensel dili olan matematik, bilim adamlarını, felsefecileri cezbetmektedir. Okuduğumuz alıntı; bu çekimin, bu kesinlik arayışının ifadesidir. Zamanımızın değerlerini ve şartlarını, insan ruhunun arzularını bilen Allah, insanlığın bu kesinlik arayışına matematiğin zirvede olduğu, tarihin içinde olduğumuz bu aşamasında cevap vermiştir. Hem de metinde geçtiği gibi "karmaşık değil", üstelik "taklidi imkansız."

Fakat Carl Sagan'ın metnine bazı noktaların ilave edilmesi lazımdır: Böyle bir mucize gösterilse de herkesin buna inanacağını beklemek yanlıştır. İnkarcılığın inatçı, açık arayan, apaçık olanı anlamaktan kaçınan psikolojisi, en açık delilleri bile kabullenmeyi engellemektedir. Gerçekten de matematiksel bir mucize, içinde bulunduğumuz çağ açısından tam ve mükemmel bir mucize şeklidir. Fakat herkesin bunu kabul etmesini beklemek inkarcı psikolojisini görmezden gelen hayalci bir yaklaşımdır.

TEK BİR SURENİN BİLE TAKLİT EDİLEMEZLİĞİ

23- Eğer kulumuza indirdiğimizden şüphe içindeyseniz,
haydi bunun benzeri bir sure getirin. Allah dışındaki tanıklarınızı da
çağırın. Eğer doğru sözlü iseniz!
24- Eğer yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız- bu durumda inkarcılar
için hazırlanmış, yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının.

2-Bakara Suresi 23-24

Kuran'ın matematiksel mucizeleri ile ilgili bölümleri okudukça, Kuran'ın tek bir suresinin bile taklit edilemeyeceğini daha iyi anlayacaksınız. Kuran'ın her suresinin hem kendisi, hem içinde geçen birçok kelimesi matematiksel olarak kilitlidir. Eğer Kuran'ın tek bir suresini bile atsanız, 19 sistemine göre 19x6= 114 olan

Kuran'ın sure sayısı, bu surenin atılmasıyla bozulur. Bu surede, "bir gün (yevm)" kelimesinin iki kez geçtiğini varsayalım. Kuran'da 365 kez geçen "bir gün (yevm)" kelimesi böylece 363'e ineceği için bu matematiksel mucize de bozulur. Ayrıca bu surede 3 kez "Dünya", 1 kez "Ahiret" kelimelerinin geçtiğini varsayalım. Bu kelimelerin her ikisi de birbiriyle uyumlu bir şekilde 115'er kez geçmektedir. Bu sure çıkarılsa, "Dünya" kelimesinin tekrarı 112'ye, "Ahiret" kelimesinin tekrarı 114'e düşer ve uyum bozulur... Herhangi bir surenin ortadan kaldırılma olasılığında böyle birçok örnek ortaya çıkacaktır. Herhangi bir surenin Kuran'dan çıkarılması, Kuran'ın matematiksel sistemini bozacaktır. Böylece her sure, ait olduğu bütünün değişmez, mutlak bir parçasıdır. Kuran'ın matematiksel mucizesinin bütünü, o bir sureyi de gerekli kılmaktadır. İşte Kuran'ın matematiksel mucizelerini inceleyeceğimiz kitabın bundan sonraki kısmında göreceklerimiz, neden Kuran'ın bir tek suresinin bile taklit edilemez olduğunu ortaya koymaktadır. Kuran'ın iddialı üslubunun nasıl yerinde olduğu anlaşılmaktadır. Hiç şüphesiz Kuran'daki surelerin mükemmelliği ve matematiksel mucizelerin hacmi bizim ortaya koyduğumuzdan çok daha fazladır. Fakat sırf bu kitapta ortaya koyacaklarımız bile, bir surenin bile neden taklit edilemeyeceğini ortaya koymaya yetmektedir. Gerçeği görmek isteyene, hakikat aşikardır!

BİLMEDİĞİNİN PEŞİNDEN GİTME

Bilmediğinin peşinden gitme!
Çünkü kulak, göz ve vicdanın hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.
17-İsra Suresi 36

Allah'ın gösterdiği matematiksel ve diğer bilimsel mucizeler, aklını işleten, Allah'ın delillerini araştıran insanlara hitap etmektedir. İnatçı inkarcılar, nüfus kâğıdı dindarları, dinden menfaat sağlayanlar, dini etrafındakileri taklit ile yaşayanlar; bu tavırlarını değiştirmedikçe, bu mucizelerden faydalanmaları çok zordur. Allah, taklitçi ve bilinmeden uyulan bir din anlayışını yeterince değerli bulmamaktadır. Allah, dünyevi çıkar ummadan, aklını çalıştırarak, araştırarak, Allah'ın Evren'deki ve gönderdiği Kitabı'ndaki delillerini inceleyerek bağlanılan ve uygulanan dini değerli bulmaktadır. Taklit ederek, sırf falanca "şeyh" dedi, filanca "evliya" dedi diye dini yaşayanlar, bilmediklerinin peşinden gitmektedirler. Din satıp dolar, euro, altın, itibar kazanmaya çalışanlardan ve aklını kullanmadan dini bir mitler, hayaller alemi olarak göstermek isteyenlerden, Allah hepimizi korusun.

Allah bize öyle bir kitap indirmiştir ki; bu kitabın söylediklerini, yine bu kitabın içinde mucize olarak gösterilenler onaylamaktadır. Kuran, hem dini anlatan, hem delilleri, mucizeleri içinde taşıyan, hem matematiksel ölçütlerle şifrelenmiş, hem de rehber, müjde, rahmet olan kitabımızdır.

50- Dediler ki: "Ona Rabbi'nden deliller indirilmeli değil miydi?" De ki: "Deliller yalnızca Allah'ın katındadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım." 51- Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Gerçekten de bunda inanan bir toplum için bir rahmet ve bir hatırlatma vardır.

29-Ankebut Suresi 50-51

RAKAMLANMIŞ KİTAP

Kuran'ın 83. suresi olan Mutaffifin Suresi'nde iki defa "rakamlanmış kitap"tan bahsedilir. Bu ifadenin Arapça'sı "kitabun markum"dur. Bu ayetler, kitapların sayılandırılmasının, sayısal düzene bağlanmasının; Allah'ın davranış tarzına aykırı olmadığının delilleridir. İlgili ayetler şöyledir:

7- Hayır, kötülerin kitabı şüphesiz Siccin'dedir.
8- Siccin'in ne olduğunu sana öğreten nedir?
9- Rakamlanmış bir kitaptır o.

83-Muttaffifin Suresi 7-9

17- Sonra onlara "Yalanlamakta olduğunuz şey işte budur" denir.
18- Hayır, iyilerin kitabı İlliyun'dadır (en yüce burçlarda).
19- İlliyun'un ne olduğunu sana öğreten nedir?
20- Rakamlanmış bir kitaptır O.
21- Yakınlaştırılmış olanlar tanıklık eder Ona.

83-Muttaffifin Suresi 17-21

İyiler için de, kötüler için de "rakamlanmış kitap"tan bahsedilmektedir. Fakat "rakamlanmış kitaba" yakınlaştırılmış olanlar tanıklık ederken, kötüler için bu mümkün olmamaktadır. Kötüler Allah'ın delillerine efsane deyip, bu delilleri yalanlamaktadırlar (83-Muttaffifin Suresi 13). Ne kadar ilginçtir ki; göreceğimiz tüm deliller Kuran'ın da "rakamlandırılmış bir kitap" olduğunu göstermektedir. Bazı

insanlar buna tanıklık ederken, bazıları da "efsane, masal" diyerek bu delilleri hafife almakta, inkar etmektedirler. Allah'ın bu delillerine tanıklık etmek ve bu delilleri takdir etmek ise Allah'ın bir armağanıdır.

NUMEROLOJİ İLE ALAKASI VAR MI?

Bazıları Kuran'ın matematiksel mucizeleri olduğunu duyunca, daha bunların içeriğini anlamadan "numeroloji" etiketini yapıştırıp, bunları inkar etme yoluna gitmektedirler. Oysa numeroloji ile matematiği karıştırmak; astronomi ile astrolojiyi, büyücülükle kimyagerliği karıştırmak gibi vahim bir hatadır. Öncelikle numerolojiyle ilgilenenler, Kuran ayetlerinin açık manasından çıkmayan bilgileri Kuran'a söyletmeye kalkmışlardır. Örneğin 21-Enbiya Suresi 48. ayette Hz. Musa'ya "furkan" verilmesini, numerolojiyle ilgilenen kimileri kendi şeyhlerine 48'le biten bir yılda vahiy gelmesi olarak yorumlayabilirler. Kimi numerolojiyle ilgilenenler ise Kuran'ın, Peygamber kıssalarıyla, helal ve haramlarla ilgili ayetlerini gerçek anlamlarıyla değil, bu anlamların arkasında olduğunu hayal ettikleri gizli-batını yorumlarla yorumlamaya kalkmışlardır. Örneğin Hz. Yusuf kıssasını veya oruç tutmayı veya domuz eti yememeyi, bambaşka yepyeni anlamlarla yorumlamaya kalkmışlar, bunu yaparken "Yusuf" kelimesinin geçiş adedi, Yusuf kıssasının numarası gibi sayımları bu yeni hayali yorumlarına katmışlardır.

Numerolojiyle, burada bahsedilecek, Kuran'da geçen tekrarların astronomik fenomenlerle ahengi veya kelimelerin kendi arasında ahenkli sayılarda kullanılmış olması gibi olgularla karıştırmak; kanı büyü için kullanan büyücüyle, kanı tahlil yapmakta kullanan biyokimyacının yaptıklarını, ikisi de kan kullanıyorlar diye aynı kefeye koymak kadar büyük bir hatadır. Burada sunulan verilerin hiçbiriyle, Kuran'daki kelimelerin taşımadığı bir anlam bu kelimelere yüklenmemektedir. Ayrıca ne imanla ne de helal-haramlarla ilgili konularda, Kuran'dan anlaşılmayan yeni anlamlar türetilmektedir. Örneğin Kuran'da Ay (Dünya'nın uydusu) kelimesinin 27 kez geçmesiyle, bir astronomik fenomen olarak Ay'ın Dünya etrafındaki eliptik dönüşünü tamamladığı gün sayısının 27 olması arasındaki ahenge; ya da "anne ile baba" veya "melekler ile şeytan" gibi birbirleriyle ilişkisi açık olan kelimelerin eşit sayıda geçmesindeki ahenge dikkat çekilmektedir. Bunlar yapılırken ise Ay, anne, baba, melekler veya şeytan gibi kelimelerin hiçbirine yeni anlamlar yüklenmemekte, Kuran'dan anlaşılan açık manalar saptırılmamaktadır. Bu ahenkleri ve Kuran'ın içinde tecelli eden bu mucizeleri "numeroloji" olarak yaftalayıp küçümsemek; Kuran'da açığa çıkan olağanüstülüklere karşı kör olmaktır ve Allah'ın, imanın güçlendirilmesi için sunduğu bu imkana karşı büyük bir insafsızlıktır. Öncelikle "Kötü örnek

örnek teşkil etmez" prensibince, kötü örnekler tespit edilmeli ama kötü örneklerden kaynaklanan paranoyalardan dolayı hatalı yaklaşımlar sergilenmemelidir.

ANLAŞILMASI KOLAY, TAKLİDİ İMKANSIZ

Kitabımızdaki matematiksel mucizelerin anlatımı iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde "Kelimelerin Uyumundaki Matematiksel Mucize"yi göreceğiz (Bu mucizelere kısa biçimde "KUM" diyeceğiz). Kitabımızdaki KUM'larda Kuran'daki kelimelerin uyumunu, hem bu kelimelerin kendi aralarındaki uyumu, hem de bu kelimelerin Evren'deki oluşumlarla uyumu açısından inceleyeceğiz. Kuran'daki bu mucizeler tam anlamıyla "anlaşılması kolay, taklidi imkansız" mucizelerdir. Matematiğe ilgisi az olanlar bile bu mucizeleri rahatlıkla anlayıp takdir edebilirler.

Daha önceki kitabımızın baskılarında tekrar sayısına bir sınır koymadan KUM örnekleri vermiştik. Yeni baskılarda, 10'un altındaki tekrarlarla ilgili örnekleri dahil etmeme prensibi getirerek, buna uymayan örneklerimizi çıkardık ve onların yerine koyduğunuz yeni örneklerle KUM sayısını, önceki baskılarda olduğu gibi yine 50'ye tamamladık (Örneğin "7 gök" ifadesinin 7 kez, "ümit" ve "korku" eşit şekilde 8'er, "sıcak" ve "soğuk" eşit şekilde 4'er, "zarar" ve "yarar"ın eşit şekilde 9'ar kez geçmesi gibi 10 tekrarın altındaki örnekleri yenileriyle değiştirdik).

Matematiksel mucizelerin 19'la ilgili kısmında, Kuran'da dikkat çekilen 19 sayısıyla ilgili mucizeyi inceleyeceğiz. 19'lu sistemin tüm Kuran'ı saran olağanüstü bir mucize olduğuna bu bölümde tanıklık edeceğiz. 1'den 19'a kadar sayabilen herkes bu mucizenin, "anlaşılması kolay, taklidi imkansız" noktalarına tanık olabilir. Fakat 19 mucizesi, birçok farklı şekilde karşımıza çıkmaktadır. 19'la ilgili birçok özelliğin anlaşılması olasılık hesabı bilgisini, daha dikkatli araştırmaları da gerektirmektedir. Kitabımızda 19'un "anlaşılması kolay, taklidi imkansız" yönleri kadar, anlaşılması daha zor olan, bilgi gerektiren noktalarına da değineceğiz.

Kitabımızın matematiksel bölümünü yazarken KUM mucizelerinde Abdülrezzak Nevfel'den, Hasan Öztürk'ten; 19'larla ilgili bölümü yazarken Cesar Mejul, Reşad Halife, Richard Voss, Milan Sulc ve daha birçok yazardan faydalandık. Bu yazarların hiçbirini görmedik, bu yazarların hiçbirinin dine bakış açılarını, varsa mezhepsel görüşlerini bu kitabın konusu yapmadık. Bu kitabımız, dinin içindeki tartışmalara girmemeye özen göstermektedir. Muhakkak ki din içindeki birçok hususun da tartışılması lazımdır, fakat o mesele bu kitabın dışındaki araştırmaların konusu olmalıdır. Bu kitapta bu din içi tartışmalara girmediğimiz gibi, Kuran'daki matematiksel mucizenin tartışmalı hususlarına veya zayıf matematiksel bağlantılara dayalı özelliklere de yer vermemeye gayret ettik. "Kuran Allah'ın kitabıdır" diyen

herkes, Kuran'da gözüken mucizeler için Allah'a şükretmeli, Allah'ın bu yardımının değerini bilmelidir.

Kuran'ın bu matematiksel mucizelerini keşfedenlerin kimlikleri, dini konudaki yorumları ne olursa olsun, Kuran'ın bu mucizeleri zarar görmez. Çünkü bu mucizeler Kuran'ın mucizeleridir ve her an apaçık bir şekilde ortada durmaktadırlar. İsteyen her an onları sınayıp, doğruluğunu kontrol edebilir. Bunları bulanlar ateist bile olsalar hiçbir şey değişmez (Örneğin "bir ay" kelimesi Kuran'da 12 kez geçer. Bunu kim bulmuş olursa olsun 1400 yıllık Kuran ortadadır. Bunu açıp test etmek gayet kolaydır. Veya 19 mucizesiyle ilintili olarak Besmele'nin 19 harf olması da böyledir).

Çağımızın insanının en büyük hastalıklarından biri aşırı şüpheciliktir. Kuran'ın inceleyeceğimiz matematiksel mucizeleri, her an sınanabilirlik özelliğiyle bu aşırı şüphecilere cevap niteliğindedir. Bu mucizeler, tarihin belli bir döneminde gözüküp, yok olmuş mucizeler değildir. İşte Kuran, ortada durmaktadır, her an bu mucizeler test edilebilir. Tam çağımıza uygun bir yanıt: Test edilebilir, sınanabilir, yanlışlanmaya ve doğrulanmaya açık mucize.

De ki: "Eğer bütün insanlar ve cinler bu Kuran'ın bir benzerini oluşturmak için toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile, onun bir benzerini meydana getiremezler."

17-İsra Suresi 88

KELİME UYUMLARINDAKİ MATEMATİKSEL MUCİZE (KUM)

KUM-1

BİR GÜN

Kuran'da tekil olarak "bir gün (yevm)" kelimesi 365 defa geçer. 365 sayısı sadece takvimin gün sayısı olarak düşünülmemelidir. 365, aynı zamanda Dünya ile Güneş arasındaki astronomik ilişkiyi ifade eden bir sayıdır. Dünya, Güneş etrafında bir kez dönüşünü tamamladığında, kendi etrafında 365 kez dönmüş olur. Yani Dünya, Güneş etrafında bir kez döndüğünde, Dünya'da 365 tane gün oluşmuştur. "Gün" kelimesinin tekil kullanımının 365'i vermesi de önemlidir; çünkü Dünya'nın Güneş çevresindeki dönüşünde 365 tekil gün oluşur. Kuran'da bu kelimenin 200, 300 veya 400, 500... olarak değil de tam 365 olarak geçmesi sizce tesadüf mü? Gerçekten de "bir gün (yevm)" kelimesinin kullanımı; anlaşılması kolay, taklidi imkansız Kuran mucizelerine bir örnektir. Bu bölümdeki 50 örnek ve daha sonra 19'larla ilgili bölüm incelenirse, Kuran'daki matematiksel mucizenin boyutu daha iyi anlaşılacaktır. Bu 365 geçişin yerlerini de önceki taleplere binaen aşağıda veriyoruz:

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Bir Gün	365

Dünya Güneş'in etrafında bir kez dönünce Dünya'da kaç gün oluşur?	365

Sıra No	Geçiş Yeri	Sıra No	Geçiş Yeri	Sıra No	Geçiş Yeri	Sıra No	Geçiş Yeri	Sıra No	Geçiş Yeri	Sıra No	Geçiş Yeri
1.	1:4	**62.**	7:51	**123.**	16:124	**184.**	26:87	**245.**	40:16	**306.**	57:13
2.	2:8	**63.**	7:53	**124.**	17:13	**185.**	26:88	**246.**	40:16	**307.**	57:15
3.	2:48	**64.**	7:59	**125.**	17:14	**186.**	26:135	**247.**	40:17	**308.**	58:6
4.	2:62	**65.**	7:163	**126.**	17:52	**187.**	26:155	**248.**	40:17	**309.**	58:7
5.	2:85	**66.**	7:163	**127.**	17:58	**188.**	26:156	**249.**	40:18	**310.**	58:18
6.	2:113	**67.**	7:167	**128.**	17:62	**189.**	26:189	**250.**	40:27	**311.**	58:22
7.	2:123	**68.**	7:172	**129.**	17:71	**190.**	26:189	**251.**	40:29	**312.**	60:3
8.	2:126	**69.**	8:41	**130.**	17:97	**191.**	27:83	**252.**	40:30	**313.**	60:6
9.	2:174	**70.**	8:41	**131.**	18:19	**192.**	27:87	**253.**	40:32	**314.**	62:9
10.	2:177	**71.**	8:48	**132.**	18:19	**193.**	28:41	**254.**	40:33	**315.**	64:9
11.	2:212	**72.**	9:3	**133.**	18:47	**194.**	28:42	**255.**	40:46	**316.**	64:9
12.	2:228	**73.**	9:18	**134.**	18:52	**195.**	28:61	**256.**	40:49	**317.**	64:9
13.	2:232	**74.**	9:19	**135.**	18:105	**196.**	28:62	**257.**	40:51	**318.**	65:2
14.	2:249	**75.**	9:25	**136.**	19:15	**197.**	28:65	**258.**	40:52	**319.**	66:7
15.	2:254	**76.**	9:29	**137.**	19:15	**198.**	28:71	**259.**	41:19	**320.**	66:8
16.	2:259	**77.**	9:35	**138.**	19:15	**199.**	28:72	**260.**	41:40	**321.**	68:24
17.	2:259	**78.**	9:36	**139.**	19:26	**200.**	28:74	**261.**	41:47	**322.**	68:39
18.	2:264	**79.**	9:44	**140.**	19:33	**201.**	29:13	**262.**	42:7	**323.**	68:42
19.	2:281	**80.**	9:45	**141.**	19:33	**202.**	29:25	**263.**	42:45	**324.**	69:35
20.	3:9	**81.**	9:77	**142.**	19:33	**203.**	29:36	**264.**	42:47	**325.**	70:4
21.	3:25	**82.**	9:99	**143.**	19:37	**204.**	29:55	**265.**	43:39	**326.**	70:8
22.	3:30	**83.**	9:108	**144.**	19:38	**205.**	30:12	**266.**	43:65	**327.**	70:26
23.	3:55	**84.**	10:15	**145.**	19:38	**206.**	30:14	**267.**	43:68	**328.**	70:43
24.	3:77	**85.**	10:28	**146.**	19:39	**207.**	30:43	**268.**	44:10	**329.**	70:44
25.	3:106	**86.**	10:45	**147.**	19:85	**208.**	30:55	**269.**	44:16	**330.**	73:14
26.	3:114	**87.**	10:60	**148.**	19:95	**209.**	30:56	**270.**	44:40	**331.**	73:17
27.	3:155	**88.**	10:92	**149.**	20:59	**210.**	30:56	**271.**	44:41	**332.**	74:9
28.	3:161	**89.**	10:93	**150.**	20:64	**211.**	31:33	**272.**	45:17	**333.**	74:46
29.	3:166	**90.**	11:3	**151.**	20:100	**212.**	32:5	**273.**	45:26	**334.**	75:1
30.	3:180	**91.**	11:8	**152.**	20:101	**213.**	32:25	**274.**	45:27	**335.**	75:6
31.	3:185	**92.**	11:26	**153.**	20:102	**214.**	32:29	**275.**	45:28	**336.**	76:7
32.	3:194	**93.**	11:43	**154.**	20:104	**215.**	33:21	**276.**	45:34	**337.**	76:10
33.	4:38	**94.**	11:60	**155.**	20:124	**216.**	33:44	**277.**	45:35	**338.**	76:11
34.	4:39	**95.**	11:77	**156.**	20:126	**217.**	33:66	**278.**	46:5	**339.**	76:27
35.	4:59	**96.**	11:84	**157.**	21:47	**218.**	34:30	**279.**	46:20	**340.**	77:12
36.	4:87	**97.**	11:98	**158.**	21:104	**219.**	34:40	**280.**	46:20	**341.**	77:13

37.	4:109	**98.**	11:99	**159.**	22:2	**220.**	34:42	**281.**	46:21	**342.**	77:14
38.	4:136	**99.**	11:103	**160.**	22:9	**221.**	35:14	**282.**	46:34	**343.**	77:35
39.	4:141	**100.**	11:103	**161.**	22:17	**222.**	36:54	**283.**	46:35	**344.**	77:38
40.	4:159	**101.**	11:105	**162.**	22:47	**223.**	36:55	**284.**	50:20	**345.**	78:17
41.	4:162	**102.**	12:54	**163.**	22:55	**224.**	36:59	**285.**	50:22	**346.**	78:18
42.	5:3	**103.**	12:92	**164.**	22:69	**225.**	36:64	**286.**	50:30	**347.**	78:38
43.	5:3	**104.**	14:18	**165.**	23:16	**226.**	36:65	**287.**	50:34	**348.**	78:39
44.	5:5	**105.**	14:31	**166.**	23:65	**227.**	37:20	**288.**	50:41	**349.**	78:40
45.	5:14	**106.**	14:41	**167.**	23:100	**228.**	37:21	**289.**	50:42	**350.**	79:6
46.	5:36	**107.**	14:42	**168.**	23:111	**229.**	37:26	**290.**	50:42	**351.**	79:35
47.	5:64	**108.**	14:44	**169.**	23:113	**230.**	37:144	**291.**	50:44	**352.**	79:46
48.	5:69	**109.**	14:48	**170.**	23:113	**231.**	38:16	**292.**	51:12	**353.**	80:34
49.	5:109	**110.**	15:35	**171.**	24:2	**232.**	38:26	**293.**	51:13	**354.**	82:15
50.	5:119	**111.**	15:36	**172.**	24:24	**233.**	38:53	**294.**	52:9	**355.**	82:17
51.	6:12	**112.**	15:38	**173.**	24:37	**234.**	38:78	**295.**	52:13	**356.**	82:18
52.	6:15	**113.**	16:25	**174.**	24:64	**235.**	38:79	**296.**	52:46	**357.**	82:19
53.	6:22	**114.**	16:27	**175.**	25:14	**236.**	38:81	**297.**	54:6	**358.**	83:5
54.	6:73	**115.**	16:27	**176.**	25:17	**237.**	39:13	**298.**	54:8	**359.**	83:6
55.	6:73	**116.**	16:63	**177.**	25:22	**238.**	39:15	**299.**	54:19	**360.**	83:11
56.	6:93	**117.**	16:80	**178.**	25:25	**239.**	39:24	**300.**	54:48	**361.**	83:34
57.	6:128	**118.**	16:80	**179.**	25:26	**240.**	39:31	**301.**	55:29	**362.**	85:2
58.	6:141	**119.**	16:84	**180.**	25:27	**241.**	39:47	**302.**	56:50	**363.**	86:9
59.	6:158	**120.**	16:89	**181.**	25:69	**242.**	39:60	**303.**	56:56	**364.**	90:14
60.	7:14	**121.**	16:92	**182.**	26:38	**243.**	39:67	**304.**	57:12	**365.**	101:4
61.	7:32	**122.**	16:111	**183.**	26:82	**244.**	40:15	**305.**	57:12		

KUM-2

GÜNLER

Kuran'da "gün" kelimesinin birçok kullanım tarzı mucizevidir. "Gün" kelimesinin tekil kullanımları 365 kez geçerken, gün kelimesinin çoğul kullanımları (eyyam, yevmeyn) ise 30 defa geçmektedir. Böylece bir ayın gün sayısını ifade eden 30 sayısı verilir. Bir senede birden fazla ayın olmasından dolayı bu "günler"den farklı aylar oluşur. Oysa 365 gün, bir tane yılı oluşturur. Böylece "gün" kelimesinin tekilinin (yevm) 365 defa geçmesi gibi, çoğulunun da (eyyam, yevmeyn) 30 defa geçmesi anlamlıdır.

Güneş takvimi 30 ve 31 günlük aylardan oluşurken, Ay'a bağlı takvim 29 ve 30 günlük periyodlardan oluşur. 30, her iki takvimin kesişim kümesidir. Kuran'ın indiği toplumda Ay takvimi kullanıldığını göz önüne alırsak 30 sayısının kullanılması yine anlamlıdır. Ay'ın (gökteki gezegen) hareketlerinin, bir ayı (yılın kısmı olan) oluşturma süresi 29.53 gündür. Bunun yuvarlatılmışı ise 30'dur. Bu tarz matematiksel mucizelerde Kuran'ın matematiksel işlem olan yuvarlamayı tam doğru yaptığına tanık olmaktayız. Nitekim Dünya, Güneş'in çevresinde 365.25 günde dönüşünü tamamlar. Bunun yuvarlatılmışı 365'tir. Aşağıda "günler" ifadesinin geçtiği yerleri de verdik. "Günler" ifadesinin iki formunun 27'ye 3 şeklinde geçmesi de ilginçtir. "Ay" takviminde günler; "Ay"ın 27 günlük süredeki sideral dönüşüyle, buna ilaveten Dünya'nın aldığı yoldan oluşan farkı 2-3 gün arasında kapatmasının birleşiminden oluşur. "Günler" ifadesi de 27 "eyyam" ve 3 "yevmeyni" (Arapçada ikilik için özel kelimeler kullanılır, bu kelime "iki gün"ü ifade etmektedir) formlarının toplamı olarak 30 kez geçer.

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Günler	30

Bir ayın gün sayısı?	30

Sıra No	Geçiş Yeri	
1.	2:80	**Günler: Eyyam**
2.	2:184	
3.	2:184	
4.	2:185	
5.	2:196	
6.	2:203	
7.	3:24	
8.	3:41	
9.	3:140	
10.	5:89	
11.	7:54	
12.	10:3	
13.	10:102	
14.	11:7	
15.	11:65	
16.	14:5	
17.	22:28	
18.	25:59	
19.	32:4	
20.	34:18	
21.	41:10	
22.	41:16	
23.	45:14	
24.	50:38	
25.	57:4	
26.	69:7	
27.	69:24	
28.	2:203	**İki Gün: Yevmeyni**
29.	41:9	
30.	41:12	

KUM-3

GÜN KELİMESİNİN TÜREVLERİ

"Gün (yevm)" kelimesinin Kuran'da tekil olarak 365 kez, çoğul olarak 30 kez geçtiğini gördük. "Gün" kelimesinin bütün türevleriyle kullanımı ise 475 kezdir. Yani "gün" kelimesinin tekil, çoğul ve diğer türevlerinin toplamı 475'tir. (475 sayısı 19×25'e eşittir. Kuran'daki matematiksel mucizeyi incelediğimiz bu Kelime-Uyumlarındaki-Matematiksel-Mucize (KUM) kısmından sonra 19 Mucizesi'ni inceleyeceğiz. O bölümü okuduğunuzda 19'un neyi ifade ettiğini daha iyi anlayacaksınız.) "Gün" kelimesinin bütün türevleriyle kullanımının en büyük asal çarpanı olan 19 sayısıyla beraber 25 sayısının da özel bir anlamı vardır. Dünyamızdaki "gün" Dünya'nın Güneş'le olan ilişkisi sayesinde oluşur. Dünyamızın kendi ekseni etrafındaki dönüşü ile "bir gün" oluşurken, Güneş'in (ekvatorundaki) kendi ekseni etrafındaki dönüşü "25 günde" tamamlanır.

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Gün kelimesinin tüm türevleri	475 (19×25)

Güneş kendi ekseninin etrafında bir yılda kaç kez döner?	25

Kuran'da geçen "gün" kelimesinin hem tekil, hem çoğul, hem de tüm türevleriyle kullanılışının ayrı ayrı mucizeler oluşturduğunu gördük. Bunun dışında "gün" kelimesinin başka kelimelerle oluşturduğu tamlamalarda da matematiksel bir mucize vardır. Örneğin Dünya'nın sonunu ve ahiret hayatını belirten "O gün (yevmeizin)" ve "kıyamet günü (yevmül kıyameh)" tamlamalarında bu durumu görmekteyiz. Her

iki tamlama da 70'er defa olarak eşit bir şekilde geçmektedir. Kelimelerin geçişine örnek birer ayeti inceleyelim:

O gün öyle yüzler vardır ki nimetlerin içindedirler.
88-Ğaşiye Suresi 8

Oysa ki kıyamet günü yeryüzü tamamen O'nun avucundadır.
39-Zumer Suresi 67

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
O Gün	70
Kıyamet Günü	70

KUM-4

SENE

Kuran'da "sene" kelimesinin tüm türevleri (sene, sinin) 19 defa geçer. Güneş'e bağlı ilerleyen takvimin ve Ay'a bağlı takvimin süreleri, artık yıllarından dolayı düzeltilmeye muhtaçtır. Dünya, Güneş'in etrafında 365 kez dönünce; Ay, Dünya'nın ve kendisinin etrafında 12 defa döner. Bu bir yıldır. Fakat Dünya bu dönüşünü tamamlayıp başlama noktasına geldiğinde Ay bu noktaya gelmez. Dünya ile Ay'ın aynı başlama noktasına gelişleri 19 senede bir gerçekleşir. 19 seneden oluşan bu dönem astronomide Meton devri olarak anılır. 19 senede bir düzeltilen Ay takviminin bu sürede 7 yılı artık (355 gün), 12 yılı ise tamdır (354 gündür). "Sene" kelimesinin 7'si tekil (sene), 12'si çoğul (sinin) geçerek bu iki veriyle de uyumunun oluşması ayrı ilginç bir özelliktir. "Sene" kelimesinin tüm türevleri 19'u vererek Meton devrine işaret eder.

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Sene	19

Bir Meton devri kaç seneden oluşur?	19

Sene Kelimesinin Tekil (Sene) ve Çoğul (Sinin) Formlarının Geçiş Adet ve Yerleri		
1.	2:96	**Sene**
2.	5:26	
3.	22:47	
4.	29:14	
5.	32:5	
6.	46:15	
7.	70:4	
8.	7:130	**Sinin**
9.	10:5	
10.	12:42	
11.	12:47	
12.	17:12	
13.	18:11	
14.	18:25	
15.	20:40	
16.	23:112	
17.	26:18	
18.	26:205	
19.	30:4	

Görüldüğü gibi Dünya 19 senede bir, Güneş ve Ay ile aynı hizaya gelir. Kuran'da Güneş ve Ay kelimeleri birçok defa aynı ayette geçmektedirler. Kaç defa mı? Tam 19 defa. Aynı Meton devrinin kaç senede bir oluştuğunun adedi kadar, aynı Kuran'da sene kelimesinin geçişi kadar. Bu arada bu iki kelimenin bir arada 19. geçişlerindeki ayetin anlamı da çok ilginçtir:

Güneş ve Ay bir araya getirildiğinde

75-Kıyamet Suresi 9

Gerçekten de anlamın ve matematiksel uyumun bu örtüşmesi harikadır. Gelin Güneş ve Ay kelimelerinin bir arada geçtiği ayetlerin tablosunu inceleyelim (41. surenin 37. ayetinde Güneş ve Ay kelimeleri iki defa bir arada geçer):

Sıra No	Sure	Ayet	Sıra No	Sure	Ayet	Sıra No	Sure	Ayet
1.	6	96	**8.**	21	33	**15.**	41	37
2.	7	54	**9.**	22	18	**16.**	41	37
3.	10	5	**10.**	29	61	**17.**	55	5
4.	12	4	**11.**	31	29	**18.**	71	16
5.	13	2	**12.**	35	13	**19.**	**75**	**9**
6.	14	33	**13.**	36	40			
7.	16	12	**14.**	39	5			

Bu 19 geçişin sure ve ayet numaralarını toplarsanız: 6 + 96 + 7 + 54 + 10 + 5 + 12 + 4 +13 + 2 + 14 + 33 + 16 + 12 + 21 + 33 + 22 + 18 + 29 + 61 + 31 + 29 + 35 + 13 + 36 + 40 + 39+ 5 + 41 + 37 + 41 + 37 + 55 + 5 + 71 + 16 + 75 + 9 = 1083 (19x57)'dir. Hatta 57 de= 19x3'tür.

Kuran'da geçen Kelime-Uyumlarındaki-Matematiksel Mucize (KUM), görüldüğü gibi sure numaralarında ve ayet numaralarında da kendini göstermektedir. Bu da Kuran surelerinin ve ayetlerinin numaralarına varıncaya kadar mucizevi bir şekilde düzenlendiğinin sayısız kanıtlarından birisidir.

KUM-5

AY (DÜNYA'NIN UYDUSU)

Dünyanın uydusu olarak "Ay (Kamer)" kelimesi, tüm türevleriyle Kuran'da tam 27 defa geçmektedir. Bu sayı, Ay'ın Dünya etrafındaki eliptik turunu tamamladığı gün sayısına eşittir. Kuran'da Güneş ve Ay'ın bir hesaba tabi olduğuna dikkat çekilir (Bakınız 55-Rahman Suresi 5). Kuran'ın işaret ettiği gibi matematiksel hesaplandırmayla hareketlerini anladığımız Güneş'in ve Ay'ın, Kuran'daki tekrar adetlerinde de matematiksel mucize sergilenmesi anlamlıdır. Aşağıda "Ay" kelimesinin geçtiği yerlerin listesini veriyoruz:

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Ay	27

Ay'ın eliptik turu kaç gün sürer?	27

Sıra No	Geçiş Yeri	**Sıra No**	Geçiş Yeri	**Sıra No**	Geçiş Yeri
1.	6:77	**10.**	22:18	**19.**	41:37
2.	6:96	**11.**	25:61	**20.**	54.1
3.	7:54	**12.**	29:61	**21.**	55:5
4.	10:5	**13**	31:29	**22.**	71:16
5.	12:4	**14.**	35:13	**23.**	74:32
6.	13:2	**15.**	36:39	**24.**	75:8
7.	14:33	**16.**	36:40	**25.**	75:9
8.	16:12	**17.**	39:5	**26.**	84:18
9.	21:33	**18.**	41:37	**27.**	91:2

KUM-6

AY (SENENİN BÖLÜMLERİ)

Kuran'da gökteki Ay, "Kamer" olarak farklı kelimeyle, senenin kısımları olan "ay" ise "şehr" olarak farklı kelimeyle ifade edilir. Birçok dilde bu böyledir. Örneğin İngilizce'de gökteki Ay "Moon"dur, senenin bölümleri olan ay ise ayrı bir kelime "month"dır. Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüşünde 365 tekil gün oluşurken; Ay, Dünya'nın etrafında 12 defa dönerek, 12 ay oluşturur. Kuran ayların sayısının 12 olduğunu söyler. 1 yıl 12 tane aydan oluşur ve Kuran'da 12 defa olarak tekil "bir ay" (şehr) kelimesi geçer. Ayların sayısının 12 olduğu Kuran'ın şu ayetinde belirtilir:

Allah'ın katında ayların sayısı on ikidir.

9-Tevbe Suresi 36

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Bir Ay	12

Ayların sayısı veya bir senede Ay'ın Dünya etrafındaki dönüş sayısı	12

KUM-7

AY'A GİDİLİŞ TARİHİ

Kitabımızın ilk kısmında Ay'a gidileceğine dair Kuran'da geçen ifadeleri inceledik. Bu ifadelerin en önemlilerinden biri Kamer (Ay) Suresi'nin 1. ayetidir. İşte bu ayetten Kuran'ın sonuna kadar 1389 ayet vardır. (Kuran ayetlerindeki bu ilginç özellik ilk olarak Cemal Aktaş'ın çalışmasıyla farkedilmiştir.) Hicri takvime göre 1389 yılı, miladi 1969 yılına karşılık gelmektedir ve bu tarih Ay'a insanların ilk ayak bastığı tarihtir.

Yaklaştı saat ve yarıldı Ay.

54-Kamer Suresi 1

Ay (Kamer) Suresi'nin ilk ayetinden Kuran'ın sonuna kadar kaç ayet vardır?	1389

Ay'a ilk insanın ayak basış tarihi Hicri takvimin hangi yılındadır?	1389

KUM-8

GÜNEŞ VE AÇISAL ÇAPI

Kuran'da "Güneş (Şems)" kelimesi tüm türevleriyle 33 kez geçmektedir. Bunların 32 tanesi belirlilik takısıyla "El-Şems" (İngilizce'deki "the" gibi Arapça'da da belirlilik takısı vardır) olarak geçerken, bir tanesi belirlilik takısı olmadan "Şems" diye geçmektedir (bu istisnai geçiş 76-İnsan Suresi 13. ayette, "ahirette Güneş'in kavurucu sıcağı olmadığı" söylenirken gerçekleşmiştir).

Güneş'in "açısal çapı" ile ilgili de karşımıza ilginç bir şekilde 32 ve 33 sayıları çıkmaktadır. "Açısal çap", bir nesnenin belirli bir konuma göre olan boyutunu açı cinsinden verir. "Açısal çap" cisim yaklaştıkça ya da büyüdükçe artar, cisim uzaklaşınca ya da küçülünce azalır. Güneş'in Dünyamız'a en uzak olduğu noktada "açısal çapı" 31,6 (bunun tam sayıya yuvarlatılmış hali 32'dir); en yakın olduğu "açısal çapı" ise 32,7 derecedir (bunun tam sayıya yuvarlatılmış hali 33'tür).

Dünya'daki hayat hem Güneş'in boyutuna, hem de Dünya'dan uzaklığına hassas bir şekilde bağlıdır. Güneş olduğundan büyük olsa, ya da yakın olsa Dünya çok fazla ısınır, hayat mümkün olmazdı; bu iki durum da "açısal çap"ın olduğundan büyük olmasına tekabül eder. Güneş olduğundan küçük olsa, ya da Dünya'dan daha uzak olsa, bu sefer de Dünya hayatın ortaya çıkması için fazla soğuk bir yer olurdu; bu durum ise "açısal çapın" olduğundan küçük olması durumuna tekabül eder. "Açısal çap" Dünya-Güneş arasındaki, hayatın varlığı açısından oldukça kritik ayarları tek bir kriterle ifade etmesi açısından enteresandır. (Kuran'da geçen "Güneş" kelimesinin astronomik fenomenlerle bu uyumu Caner Taslaman ve Enis Doko tarafından keşfedilmiştir.)

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Güneş (Tüm Türevleri)	33
Güneş'in Açısal Çapı'nın En Büyük Hali-Derece	33

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Güneş (Belirlilik Takısıyla)	32
Güneş'in Açısal Çapı'nın En Küçük Hali-Derece	32

Güneş Kelimesinin Tüm Türevlerinin Geçtiği Yerler

Sıra No	Geçiş Yeri	**Sıra No**	Geçiş Yeri	**Sıra No**	Geçiş Yeri
1.	2:258	**12.**	18:86	**23.**	36:40
2.	6:78	**13.**	18:90	**24.**	39:5
3.	6:96	**14.**	20:130	**25.**	41:37
4.	7:54	**15.**	21:33	**26.**	41:37
5.	10:5	**16.**	22:18	**27.**	50:39
6.	12:4	**17.**	25:45	**28.**	55:5
7.	13:2	**18.**	27:24	**29.**	71:16
8.	14:33	**19.**	29:61	**30.**	75:9
9.	16:12	**20.**	31:29	**31.**	76:13
10.	17:78	**21.**	35:13	**32.**	81:1
11.	18:17	**22.**	36:38	**33.**	91:1

KUM-9

GÜNEŞ, GÖLGE, DOĞU-BATI VE BİR IŞIK

"Güneş" ile "gölge" arasında hepimizin bildiği gibi bir ilişki vardır. Üstelik Kuran'da bu ilişkiye dikkat çekilir. Kuran'da birbirleriyle ilişkili "Güneş (Şems)" ve "gölge-karanlık (zalle)" kelimelerinin tüm türevleri; birbirleriyle eşit olarak 33'er defa geçmektedir. "Güneş" ile "gölge" arasında ilişki kurulan ayet şöyledir:

Rabbin'in gölgeyi nasıl yaydığını görmez misin?
Dileseydi onu sabit yapardı. Güneş'i ona delil kıldık.
25-Furkan Suresi 45

Kuran'da "Güneş"in doğuşuna göre belirlediğimiz iki yönden bahsedilir; bunlar "doğu" ve "batı"dır. "Doğu-doğmak (şark)" kelimesi tüm türevleriyle 17, "batı-batmak (garp)" ise tüm türevleriyle 16 defa geçerler ki; bunun toplamı 33'tür ve bu yönleri oluşturmaya sebep olan Güneş'le aynı sayıya denk gelmektedir.

Dünyamız'a ulaşan "ışığın" en önemli kaynağı Güneş'tir. Ay'dan bize gelen "ışık" bile Güneş'in "ışık" kaynağı olmasından ve Ay'ın onu yansıtmasıyla oluşur. Güneş hem ışık, hem de ısı kaynağıdır. "Güneş" ve "bir ışık (nur)" kelimelerinin arasındaki bağlantı açıktır ve bu iki kelimenin her biri 33'er kez geçmektedir. ("Işık" kelimesinin "bir ışık" şeklindeki yalın formu 33 defa geçmektedir.)

Böylece "Güneş" kelimesi mucizevi bir şekilde; hem ayetlerde arasında ilişki kurulan "gölge" kelimesiyle, hem oluşmalarına sebep olduğu "doğu" ve "batı" yönlerinin toplamıyla, hem de kendi bir özelliğini ifade eden "bir ışık" kelimelerinin herbiriyle eşit şekilde, 33'er defa geçmektedir.

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Güneş	33
Gölge	33
Doğu ve Batı	(16+17) 33
Bir Işık	33

KUM-10

DENİZ-KARA ORANI

Kuran'da "kara (el-berr)" kelimesi 12 defa geçmektedir. Buna karşılık "deniz (el-bahr)" kelimesi ise 32 defa tekrarlanmaktadır ("El-bahr" ifadesi, denizler gibi göl, ırmak benzeri büyük suları da ifade eder). "Kara (el-berr)" kelimesi Kuran'da sadece "el-berr" formunda 12 kez olarak geçer, bu 12 geçişin 9'unda "deniz" kelimesiyle geçmesi de bu kelimeyle Kuran'daki ilgisini gösterir. Bu 9 seferde de "deniz" kelimesinin sadece "el-bahr" formuyla beraber kullanılması, kelimenin bu formuyla ilişkilendirildiğini gösterir. Aynı ayette geçişlerin yanına aşağıdaki tabloda yıldız koyduk. (Deniz kelimesi ayrıca 8 çoğul ve 1 kez de "el" belirlilik takısı olmadan geçer.) Eğer "kara (el-berr)" kelimesinin tekrar adedinin "deniz (el-bahr)" kelimesinin tekrar adedine oranını alırsak; 12/32 = 0.375 eder.

Yeryüzünün toplam yüzölçümü 510 milyon km^2 kadar bir alandır. Bunun 360 milyon km^2 kadarı denizlerden oluşmaktadır. 15 milyon km^2 kadar bir alan ise buzullarla kaplıdır. (24. Sure 40. ayetteki, belirlilik takısı almaksızın 1 kez geçen "bahr" kelimesi, buzullara karşılık geliyor olabilir mi acaba?) Bunun dışında 135 milyon km^2 kadar bir alan karalardır. Eğer yeryüzündeki karaların denizlere oranını alırsak; 135 milyon km^2 / 360 milyon km^2 = 0.375 eder. Bu oranın bu kadar ince bir şekilde paralellik göstermesini tesadüflere bağlamak mümkün mü?

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı	Oran
Kara	12	12/32 =0.375
Deniz	32	

Yer	Yüzölçümü	Oran
Kara	135 milyon km^2	135 milyon/360 milyon= 0.375
Deniz	360 milyon km^2	

DENİZ KELİMESİNİN GEÇTİĞİ YERLER
(YILDIZLI OLANLAR BERABER GEÇİŞ):

Sıra No	Geçiş Yeri	**Sıra No**	Geçiş Yeri	**Sıra No**	Geçiş Yeri
1.	2:50	**12.**	16:14	**23.**	26:63
2.	2:164	**13.**	17:66	**24.**	27:63*
3.	5:96*	**14.**	17:67*	**25.**	30:41*
4.	6:59*	**15.**	17:70*	**26.**	31:27
5.	6:63*	**16.**	18:61	**27.**	31:31
6.	6:97*	**17.**	18:63	**28.**	42:32
7.	7:138	**18.**	18:79	**29.**	44:24
8.	7:163	**19.**	18:109	**30.**	45:12
9.	10:22*	**20.**	18:109	**31.**	52:6
10.	10:90	**21.**	20:77	**32.**	55:24
11.	14:32	**22.**	22:65		

KARA KELİMESİNİN GEÇTİĞİ YERLER
(YILDIZLI OLANLAR BERABER GEÇİŞ):

Sıra No	Geçiş Yeri
1.	5:96*
2.	6:59*
3.	6:63*
4.	6:97*
5.	10:22*
6.	17:6*
7.	17:68
8.	17:70*
9.	27:63*
10.	29:65
11.	30:41*
12.	31:32

KUM-11

309'UNCU KELİME

Kuran'da, "Kelime Uyumlarındaki Matematiksel Mucize"nin değişik şekillerde açığa çıktığı gözükmektedir. Kelime uyumları bazen Evren'deki tabloyla kelimelerin uyumu, bazen kelimelerin kendi aralarındaki uyumu olarak gerçekleşmektedir. Bu bölümde farklı bir matematiksel uyuma tanık olacağız. 18. sure olan Kehf (Mağara) Suresi'nde bir grup gencin, Allah'ın mucizesi olarak 300 yıl mağarada uyutuldukları, buna da 9 yıl ilave edildiği söylenir. (Bu sayının doğrudan 309 olarak değil de böyle verilmesinin bir hikmetini 19 sayısıyla ilgili bölümde göreceğiz. Sayı eğer 309 olarak verilseydi, Kuran'da geçen sayıların toplamı 19'un tam katını vermeyecekti.)

18. surenin 9. ayetinde mağarada kalacak olan gençlerden bahsedilir. 25. ayete kadar aralıksız olarak bu gençlerin başından geçenler anlatılır ve 25. ayette bu gençlerin 309 yıl mağarada kaldıkları söylenir. İşte bu gençlerden bahsedilmeye başlandığı 9. ayetten itibaren kelimeleri sayarsak 25. ayetin "Ve onlar mağaralarında kaldılar..." ifadesinden sonraki ilk kelime 309. geçen kelimedir. Yani gençlerin başına gelenin anlatımından, gençlerin mağarada kaldığı yılın sayısının söylenmeye başlayacağı kelimeye kadar 308 kelime geçer ve 309'uncu kelimeyle 309 sayısı verilmeye başlanır. Bahsettiğimiz ayet şöyledir:

Ve onlar mağaralarında kaldılar: <u>300 yıl ve 9</u> daha ilave ettiler.

18-Kehf Suresi 25

Kehf Suresi'nde bahsedilen gençler mağarada kaç yıl kaldılar?	309

Kehf Suresi'nde gençlerden bahsedilmeye başlanmasından itibaren mağarada 309 yıl kaldıklarını söyleyen ifade kaçıncı kelimedir?	309

Kehf'teki gençlerden bahseden ayetlerin 309 ifadesine kadar kelime sayımı:

Ayet No	**Kelime Sayısı**
9	10
10	16
11	7
12	9
13	11
14	19
15	19
16	19
17	34
18	22
18	37
20	13
21	32
22	33
23	7
24	17
25	3
Toplam 308+	

308+ (309'uncu kelime 309 ifadesine geliyor)

KUM-12

DEMİRİN ATOM NUMARASI VE İZOTOPLARI

İlk önce "demir"in öneminden ve özelliğinden söz eden ayeti inceleyelim:

Andolsun ki elçilerimizi açık kanıtlarla gönderdik ve onlarla birlikte kitabı ve ölçüyü indirdik ki insanlar adaleti ayakta tutsunlar. Ve demiri de indirdik. Onda zorlu bir kuvvet ve insanlar için yararlar vardır.

57- Hadid Suresi 25

Kuran'da geçen "inzal" fiili genellikle Dünya dışından yapılan indirme ve gelişleri ifade eder. "İnzal" fiili Dünya'daki bir yaratılışın Dünya dışındaki oluşumlar sayesinde meydana geldiğini bize anlatır. Dünyamız'ın ilk sıcaklığı demirin oluşumuna uygun değildir. Hatta Güneşimiz tipi orta büyüklükte yıldızlar bile demirin üretimi için yeterli ısıya sahip değildir. Bu yüzden demir, sırf Dünyamız'a değil, Güneş Sistemi'mize bile indirilmiştir (inzal edilmiştir). Şu anda Dünyamız'da var olan demir, Güneş Sistemi'mize yüksek ısılı yıldızlardan gelmiştir. Kuran'ın demirin oluşumunu anlatırken "inzal" fiiliyle indirilme olayına dikkat çekmesi acaba bu olguya vurgu yapmak için olabilir mi? Kuran demirin atom numarası olan 26'ya da birçok şekilde dikkat çekerek matematiksel mucizesini sergiler:

1- Kuran'da her harfin sayısal bir değeri vardır. (19'la ilgili bölümde tüm harflerin sayısal değerleriyle ilgili tabloyu yayınladık.) Demirin (Hadid) sayı değeri 26'dır.

Ha= 8
Da= 4
Ye= 10
Da= 4
+ ________________
Toplam= 26

2- Demirden bahseden ayet Hadid (Demir) Suresi'nin 25. ayetidir. Eğer bu surenin başındaki numarasız Besmele'yi sayarsak 26. ayeti olur.

3- Bu surenin içinde geçen 26. Allah ismi de bu (25.) ayetin içinde geçmektedir. Atom numarası bir elementin en temel özelliğidir ve atomun en temel yapıtaşı protonlar ile belirlenir. Demir 26 protonuyla 26 atom numaralıdır. Demir (Hadid) Suresi'nin başından demirden bahseden ayetin sonuna kadar Kuran'ın en temel kelimesi olan Allah 26 defa geçer. İlginç değil mi?

Kelime	**Bu kelimenin matematiksel değeri**
Demir (Hadid)	26

Demirin atom numarası	26
Sure'nin başından demirin özelliklerinden bahseden tek ayet olan 56-Hadid Suresi 25. ayetin sonuna kadar kaç kez Allah kelimesi geçer?	26

Demirin atom numarası (proton sayısı), Kuran'da demirden bahseden Demir (Hadid) Suresi'nin 25. ayetinde kodlu olduğu gibi, bu surede demirin izotoplarına da işaret vardır:

1- Belirli bir demir anlamına gelen (el-Hadid)'in matematiksel değeri 57'dir. İngilizce'deki "the" gibi Arapça'da belirlilik takısı "el"dir. Türkçe'de bunun karşılığı yoktur. Bu belirlilik takısıyla ortaya çıkan 57 sayısı demirin izotoplarından biridir.

Elif= 1
Lam= 30
Ha= 8
Da= 4
Ye= 10
Da= 4
+ ___________________
Toplam= 57

2- Hadid (Demir) Suresi, Kuran'ın 57. suresidir. 57 demirin izotoplarından biridir.

3- Hadid (Demir) Suresi, Kuran'ın sondan 58. suresidir. Bu da demirin diğer bir izotopudur.

4. Bu surenin numaralı ayetlerinin sayısı 29'dur. Numarasız Besmele hesaba katılırsa bu sayı 30 olur. Bu iki sayı demirin dört izotopundan ikisinin nötron sayısına eşittir. Allah isminin tüm suredeki geçiş adedi ise diğer bir izotopun nötron sayısını vermektedir.

Kelime	Bu kelimenin matematiksel değeri
Belirli Bir Demir (el Hadid)	57
Demirin İzotoplarından Biri	57
Demir (Hadid) Suresi Kaçıncı Suredir?	57

KUM-13

BAL ARISININ ANLATILDIĞI SURE

Kuran'da "bal arısının (nahl)" diğer tüm hayvanlardan daha özel bir şekilde anlatıldığına tanık olmaktayız (kitabımızın ilk kısmında bu konuyu işledik). Kuran'da hayvanlardan birçok örnekler verilir, fakat hiçbir hayvandan iki ayette arka arkaya, sırf bu hayvana odaklanılarak bahsedilmez. Kuran'da bal arısından bahsedilen bu surenin numarası 16'dır ve bu sure Bal arısı (Nahl) Suresi olarak anılır. İşte bu surenin numarası ile erkek bal arısının kromozom sayısı eşittir. Dişi bal arısının kromozom sayısı da (2n) olup (16x2=32)'dir. Böylece bu surenin sıra numarası bal arılarının kromozom sayısı ile ilişkilidir. Kromozom sayısı bir elementin atom numarası gibidir, hiç değişmez. Dünya'nın her yanındaki her erkek bal arısının kromozom sayısı 16'dır, her dişi bal arısının kromozom sayısı ise (16x2)'dir. Ayrıca bu surenin ayet sayısı olan 128, erkek arının kromozom sayısı olan 16'nın 8 katına, dişi arının kromozom sayısı olan 32'nin 4 katına eşittir. Böylece bu surenin ayet sayısı da bal arılarının kromozom sayısıyla orantılıdır.

Bu surenin içinde bal arısından bahsedilen ayetler 68. ve 69. ayetlerdir. Bal arısından ilk bahseden ayet olan 68. ayet 13 kelimedir. Eğer surenin başından bu ayette geçen "Bal arısı (nahl)" kelimesine kadar kullanılan kelime adedini sayarsak 884'ü buluruz. Sizce bu sayı sıradan bir sayı mı? Tabii ki değil, bu sayı bu kelimenin geçtiği ayetin numarası (68) ile bu ayetin kelime sayısının (13) çarpımına eşittir (68x13= 884). Tüm bu bahsedilen özelliklerin tek bir kitapta toplanması sizce tesadüf olabilir mi? Kuran'ın matematiksel mucizeleri değişik şekillerde gözükmektedir.

Bal arısından bahseden Bal Arısı (Nahl) Suresi kaçıncı suredir?	16
Bal arısından bahseden Bal Arısı (Nahl) Suresi kaç ayettir?	128 (16x8)

Erkek bal arısının kromozom sayısı kaçtır?	16
Dişi bal arısının kromozom sayısı kaçtır?	16x2

KUM-14

ANNE VE BABA

Kuran'da anne (umma) ve babaya (ebu) iyi davranmayla ilgili ayetlerin olduğunu hepimiz biliriz. Kuran'da birbirleriyle ilişkileri çok açık olan bu iki kelimenin herbiri 117 defa geçmektedir. Geçiş yerleriyle ilgili listeyi de aşağıda verdik.

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Anne	117
Baba-Ata	117

KUM-15

KARDEŞ VE YAKIN-AKRABA

Kuran'da kardeş kelimesi için "ahva" yakın-akraba için ise "karaba" kelimeleri kullanılır. Kişinin anne ve babası dışında, yakın ilişki içinde oldukları kardeşleri ve yakınları-akrabaları da hayatında önemli yer tutar. Birbirleriyle ilişkili bu kelimelerin herbiri de Kuran'da 96'şar kez olarak eşit şekilde geçer. Bu kelimelerin geçiş listesini de aşağıda verdik.

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Kardeş	96
Yakın-Akraba	96

KUM-16

UYARI VE KORKU

Kuran'da Peygamberimiz'in uyarma ve korkutma vazifeleri olduğunu görüyoruz. Başta uyarılan ve ahirette arzu etmeyeceği sonuçlarla karşılaşacağından korkutulan insan, bu öğütleri dinlerse kârlı çıkar. Bu birbirleriyle alakalı iki kelime olan uyarma (nezer) ve korku (havf) birbirlerine eşit olarak 124'er kere geçmektedirler. Bu iki kelimenin geçtiği ayetlerin listesini aşağıda göreceksiniz.

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Uyarı	124
Korku	124

KUM-17

DÜNYA VE AHİRET

Kuran'da iki hayatımızın olacağından bahsedilir. Bunların birincisi sonlu "dünya" hayatıdır, diğeri ise sonsuz "ahiret" hayatıdır. Kuran'da geçen bu iki kelimenin ilişkisi apaçıktır. Kuran'da bazen aynı ayette, bazen ayrı ayetlerde olmak üzere bu kelimelerin her biri 115'er defa geçmektedirler. Kelimelerin geçtiği örnek iki ayet şöyledir:

Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir.
3-Ali İmran Suresi 185

Ahiret azabından korkan için bunda kesin deliller vardır.
11-Hud Suresi 103

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Dünya	115
Ahiret	115

KUM-18

MELEKLER VE ŞEYTAN

Birçok insana "melek" denince aklına gelen ilk kelimeyi söyle derseniz, alacağınız yanıtların büyük bir kısmı "şeytan" olacaktır. İşte bu kelimelerin tüm türevleri Kuran'da 88'er kez geçmektedir. Bu kelimelerin en çok kullanılan formları olan "eş-şeytan" ve "el-melaike"nin 68'er defa eşit bir şekilde geçmesi de ilginçtir. Bu kelimelerin geçtiği iki örnek ayet şöyledir:

Gerçekten de <u>şeytan</u> sizin düşmanınızdır.

35- Fatır Suresi 6

Rabbin <u>meleklere</u> vahyetmişti ki...

8- Enfal Suresi 12

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Melekler	88
Şeytan	88

KUM-19

FAYDA VE BOZGUNCULUK

Kuran'da "fayda (nef)" kelimesi tüm türevleriyle beraber 50 defa tekrarlanmıştır. "Bozgunculuk (fesad)" kelimesi de tüm türevleriyle beraber 50 defa tekrarlanmıştır.

"Bozgunculuk" topluma "fayda"sı olmayan, Kuran'da kınanan bir davranış şeklidir. "Bozgunculuğun" sonuçları "fayda"nın tersidir ve anlam olarak zıtlık ifade eden bu kavramların eşit sayıda geçmesi anlamlıdır. Bu kelimelerin geçtiği örnek iki ayet şöyledir:

Hatırlat, çünkü hatırlatmak insanlara fayda sağlar.
51-Zariyat Suresi 55

Onlar o kimselerdir ki yeryüzünde bozgunculuk
çıkarırlar da düzeltmezler.
26-Şuara Suresi 152

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Fayda	50
Bozgunculuk	50

KUM-20

KİRLİLİK VE PİSLİK

Kuran'da "kirlilik (rics)" ve "pislik (ricz)" kelimeleri hem okunuş, hem anlam olarak birbirlerine çok yakındır: "Rics" kelimesinin insan elinin ürettiği "kirliliği", "ricz" kelimesinin ise daha ziyade insan elinin ürettiği kirliliğe karşı başına gelen "pisliği" ifade ettiği şeklinde ayırım yapanlar olmuştur. Bu birbirine çok yakın iki kelimenin her biri 10'ar defa geçerek de birbirleriyle benzerliklerini sürdürürler. Bu kelimelerin Kuran'daki geçişine şu iki ayet örnektir:

Allah sizden <u>kiri</u> gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister.

33-Ahzab Suresi 33

<u>Pislikten</u> kaçının.

74-Muddessir Suresi 5

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Pislik	10
Kirlilik	10

KUM-21

YAKIN VE UZAK

Kuran'da birbirleriyle ilişkileri açık olan "yakın (zulfa)" ve "uzak (azal)" kavramları, bütün türevleriyle beraber birbirlerine eşit olarak 10'ar defa geçmektedirler. Bu kelimelerin geçtiği iki örnek ayet şöyledir:

Cennet takva sahiplerine <u>yaklaştırılır.</u>

26-Şuara Suresi 90

O zaman onlardan ve taptıklarından <u>uzaklaştınız.</u>

18-Kehf Suresi 16

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Yakın	10
Uzak	10

KUM-22

BÜYÜ VE FİTNE

Kuran'dan büyünün (sihir) bir fitne olduğunu öğrenmekteyiz. Kuran'da "büyü (sihir)" kelimesinin ilk kullanıldığı ayetle, "fitne" kelimesinin ilk kullanıldığı ayet ortaktır (2- Bakara Suresi 102). Bu ayette bu iki kavram arasındaki ilişki gözükmektedir. Kuran'da "sihir" kelimesinin de, "fitne" kelimesinin de türevleri eşit olarak 60'ar kez geçmektedir. İki kelimenin ilk olarak kullanıldıkları, ilişkilerine işaret eden ayet şöyledir:

Süleyman inkarcı olmadı, ancak şeytanlar inkarcı oldular. Onlar insanlara büyüyü ve Babil'deki iki meleğe; Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz yalnızca bir fitneyiz, sakın inkarcı olma" demedikçe, hiç kimseye bir şey öğretmezlerdi.

2-Bakara Suresi 102

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Büyü	60
Fitne	60

KUM-23

HASTALIK VE EZİYET

"Hastalık (marada)" insanlara sıkıntı veren bir "eziyet-rahatsızlık (eza)" kaynağıdır. Kuran'da, birbirleriyle ilişkili bu iki kelimenin tüm türevleri eşit olarak 24'er kez geçmektedir. Bu iki kelimenin geçtiği iki ayet şöyledir:

Yoksa o kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın onların kinlerini açığa çıkarmayacağını mı sandılar?

47-Muhammed Suresi 29

O zaman Musa kavmine dedi ki: "Niye bana eziyet ediyorsunuz?..."

61-Saf Suresi 5

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Hastalık	24
Eziyet	24

KUM-24

DE VE DEDİLER

Kuran'da söylenen birçok söz "dediler (kalu)" kelimesiyle başkalarının ağzından aktarılır. Yine Kuran'da birçok emir "de (kul)" diye verilir. Bu ilişkileri çok açık olan ve çok yüksek sayıda geçen iki kelimenin her biri Kuran'da 332'şer defa geçmektedir; sırf bu iki kelime 664 defa tekrarlanmıştır. Bu sayı Kuran'ın son 15 suresinde geçen toplam kelime adedinden fazladır. Kuran'da 300'den fazla tekrarlanmış kelime çok azdır; bunların anlam açısından ilişkisi açık iki tanesi arasında böyle bir simetrinin gerçekleşmiş olması dikkate değerdir. Kuran'ın matematik mucizesi tüm Kuran'ı eşsiz bir şekilde sarmıştır. Her yönüyle mucize olan Kuran'ın, KUM'larının sergilediği mucizelerin gerçekten de anlaşılması kolay, taklidi imkansızdır. Yeter ki inat kalpleri köreltmesin!

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
De	332
Dediler	332

KUM-25

PEYGAMBER VE HABER-MESAJ

“Peygamberler”in vazifesi Allah’tan aldıkları “haberleri-mesajları” insanlara ulaştırmalarıdır. Kuran’da “Peygamber” kelimesinin karşılığı “nebi”dir ve bu kelimenin kökü “haber-mesaj” anlamına gelen “nebe” kelimesidir. Kuran’da ilişkileri açık bu iki kelime; “Peygamber” ve “haber” tüm türevleriyle 80’er kez geçmektedir. Bu iki kelimenin geçtiği örnek iki ayet şöyledir:

Lakin o, Allah’ın elçisi ve Peygamberler’in sonuncusudur.
33-Ahzab Suresi 40

De ki: “Size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi?...
3-Ali İmran Suresi 15

Kelime	Kuran’da Tekrarlanma Sayısı
Peygamber (nebi)	80
Haber-Mesaj (nebe)	80

KUM-26

KIYAMET SAATİ VE GAYB

Kuran'da Evren'in ve Dünyamız'ın sonu "saat" kelimesiyle ifade edilir; birçok çevirmen bunu "kıyamet saati" olarak çevirmektedir. Peygamberimiz'e de "saatin" ne zaman gerçekleşeceği sorulmuş (7-Araf Suresi 187); buna karşın Peygamberimiz'e, bunun ilmini sadece Rabbimiz'in bildiğini söylemesi buyurulmuştur. Bir sonraki ayette Peygamberimiz'in "gaybı (duyu organlarının ve aklın ulaşamadıklarını)" bilmediği ifade edilmektedir (7-Araf suresi 188). Günümüzde birçok "kıyamet saati" tahmincisinin ürediğini göz önüne aldığımızda; bu bilginin "gayb" olduğunun vurgulanmasının önemini iyice anlarız. Birbirleriyle ilişkileri Kuran metninde gözüken "saat" ve "gayb" kelimelerinin herbiri; eşit şekilde 48'er kez geçmektedirler. Bu iki kelimenin beraber kullanıldığı örnek bir ayet şöyledir:

Kafirler "Kıyamet saati bize gelmez" dediler.
De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbim mutlaka onu size getirecektir.
34-Sebe Suresi 3

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Kıyamet Saati	48
Gayb	48

KUM-27

BİLMEK VE İDRAK

Kuran'da "bilmek (arafe)" kelimesi tüm türevleriyle 29 kez geçmektedir. Bu kelimeye çok yakın anlamdaki "idrak (dara)" kelimesi de tüm türevleriyle, eşit bir şekilde 29 kez geçmektedir. Bu kelimelerin geçtiği iki örnek ayet şöyledir:

Sizi milletlere ve kabilelere ayırdık ki birbirinizi <u>bilesiniz</u>.
49-Hucurat Suresi 13

Ve din gününün ne olduğunu sana <u>idrak</u> ettiren nedir?
82-İnfitar Suresi 18

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Bilmek	29
İdrak	29

KUM-28

EKİM, BİTİRMEK VE MEYVE

Kuran'da toprağa ürün ekilmesini ifade eden "heraset" kelimesi 14 defa geçer. Bu ürünlerin büyümesini, yerden bitmesini ifade eden "ziraat" kelimesi de 14 defa geçer. Bu aşamaları geçiren bitkilerin en son ürünlerinden olan "meyve (fakihe)" de Kuran'da 14 kez tekrarlanır. Bu kelimelerin geçtiği örnek ayetler şöyledir:

63- Ekmekte olduğunuzu gördünüz mü?
64- Onu bitiren siz misiniz, yoksa onu bitiren biz miyiz?
56- Vakıa Suresi 63-64

Orada sizin için birçok meyve vardır. Onlardan yiyeceksiniz.
43-Zuhruf Suresi 73

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Ekim	14
Bitirmek	14
Meyve	14

KUM-29

AĞAÇ VE BİTKİ

"Ağaç" anlamına gelen "şecer" kelimesi tüm türevleriyle Kuran'da 26 defa geçer. "Bitki" anlamına gelen "nebat" kelimesi de tüm türevleriyle eşit sayıda 26 defa geçmektedir. Bu iki kelimenin kullanıldığı örnek iki ayet şöyledir:

Sizin onların bir tek ağacını dahi bitirmeniz mümkün değildir.
27-Neml Suresi 60

O, size gökten su indirdi. Onunla her çeşit bitkiyi çıkardık.
6-Enam Suresi 99

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Ağaç	26
Bitki	26

KUM-30

SIKINTI VE HUZUR

Kuran'da "darlık, sıkıntı" anlamlarına gelen "dayk" kelimesi tüm türevleriyle 13 defa tekrarlanmıştır. Bu kelimenin zıt anlamını ifade eden "huzur (tatmain)" kelimesi de tüm türevleriyle beraber eşit olarak 13 defa geçmektedir. Bu iki kelimenin kullanışlarına şu iki ayet örnektir:

Kurmakta oldukları tuzaklardan sıkılma.

16-Nahl Suresi 127

Onlar ki inanırlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzur bulur.

13-Rad Suresi 28

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Sıkıntı	13
Huzur	13

KUM-31

YERİLME VE KINANMA

Kuran'da "yerilme-dışlanma (malum)" kelimesi tüm türevleriyle 14 kez geçmektedir. Buna yakın anlamdaki "kınanma-taşlanma (racim)" kelimesi de 14 kez geçmektedir. Bu kelimelerin geçtiği örnek ayetler şunlardır:

Kendini yeren benliğe yemin ederim.
75-Kıyamet Suresi 2

O, kınanmış şeytanın sözü değildir.
81-Tekvir Suresi 25

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Yerilme	14
Kınanma	14

KUM-32

GEMİ VE BOĞULMAK

Kuran'da birkaç ayette Hz. Nuh ve yanındakilerin "gemi" ile kurtarıldıkları, inkârcıların ise suda boğuldukları anlatılır; "gemi" Allah'a şirk koşmayanların mekanı, "boğulma" ise inkarcıların akibeti olmuştur. İlişkili bu kelimeler; "gemi (fulk)" ve "boğulma (gark)" eşit olarak 23'er defa geçmektedir. Bu kelimelerin arasında kurulan bağı beraber geçtikleri şu ayetlerde görebilirsiniz: 7-Araf Suresi 64, 10-Yunus Suresi 73, 11-Hud Suresi 37 ve 23-Muminun Suresi 27. Bu ayetlerden birisi şöyledir:

Onlar ise yalanladılar. Biz de onu ve beraberindekileri gemi ile kurtardık. Delillerimizi yalanlayanları ise boğduk. Onlar körleşmiş bir kavimdiler.

7-Araf Suresi 64

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Gemi	23
Boğulmak	23

KUM-33

YETİŞMEK, ULAŞMAK VE ERİŞMEK

Kuran'da birbirlerine yakın anlamlı olarak geçen "yetişmek (derake)", "ulaşmak (naal)" ve "erişmek (vasıl)" kelimelerinin tüm türevleri 12'şer defa geçmektedir. Bu kelimelerin geçtiği örnek ayetler şöyledir:

Her nerede olursanız ölüm size yetişir.
4-Nisa Suresi 78

Dedi ki: "Ahdime zalimler ulaşamaz."
2-Bakara Suresi 124

Onlar size ve delillerimize erişemeyecekler.
28-Kasas Suresi 35

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Yetişmek	12
Ulaşmak	12
Erişmek	12

KUM-34

OKUMAK VE SIĞINMAK

Kuran okumaya başlarken "Euzu billahimin eşşeytanirracim" diye başlandığını hepimiz biliriz. Bunun nedeni 16-Nahl Suresi 98. ayette bunun söylenmiş olmasıdır. Bu ayette geçen "sığınma (euzu)" kelimesiyle, bu ayette geçen "okuma (kara)" kelimesinin herbiri 17 defa geçer. Bahsettiğimiz ayet şöyledir:

Kuran <u>okuduğun</u> zaman kovulmuş şeytandan Allah'a <u>sığın</u>.
16-Nahl Suresi 98

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Okumak	17
Sığınmak	17

KUM-35

KÖTÜLÜK VE ÇOK

Kuran'da insanların birçoğunun kötü işler yaptığını görüyoruz. "Kötülük (sea)" ve "çok (kesir)" kelimelerinin her ikisinin tüm türevleri 167'şer defa geçmektedir. Kuran'da önceden kitap verilenlerden "çoğunun (kesir)" "kötü (sea)" işler yaptığını söylenip bu iki kelimenin beraber kullanıldığı ayet, bu bağlantıyı kuvvetlendirmektedir:

Onların çoğunluğu, kötü işler yapmaktalar.
5-Maide Suresi 66

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Kötülük	167
Çok	167

KUM-36

ŞÜKÜR VE AZ

Kuran'da "şükredenler"in "az" olduğu söylenir. Kuran metni açısından "şükür (şukur)" ve "az (kalil)" kavramları arasında bir ilişkinin varolduğu görülmektedir. Kuran boyunca bu iki ifadenin tüm türevleri eşit şekilde 75'er defa geçmektedir. Bu ifadeler arasındaki ilişkiyi şu ayetten görebiliriz:

Kullarımdan şükredenler azdır.

34-Sebe Suresi 13

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Şükür	75
Az	75

KUM-37

DENGE VE AŞIRILIK

Kuran'da "denge-terazi (mizan)" kelimesi tüm türevleriyle 23 kez geçmektedir. "Aşırılık" Kuran'da olmaması gereken bir davranış olarak sunulur ve "denge" durumunun bozulmasını ifade eder. "Aşırılık-israf (israf)" kelimesinin tüm türevleri de Kuran'da eşit şekilde; 23 kez geçmektedir. İki kelimenin geçtiği ayetler şöyledir:

Elbette elçilerimizi açık delillerle gönderdik. İnsanlara adalet sunsunlar diye onlarla beraber kitabı ve ölçüyü indirdik.

57-Hadid Suresi 25

Şüphesiz Allah, aşırı giden ve yalancı kimseleri doğruya iletmez.

40-Mumin Suresi 28

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Denge	23
Aşırılık	23

KUM-38

KONUŞMA VE HİTAP

Kuran'da "konuşma (nutuk)" kelimesi tüm türevleriyle 12 kez geçmektedir. Bu kelimeye anlam açısından yakın olan "hitap-seslenme (hitap)" kelimesi de tüm türevleriyle 12 kez geçmektedir. Bu kelimelerin geçtiği örnek iki ayet şöyledir:

Zulümlerinden dolayı o söylenen söz başlarına gelmiştir.
Artık <u>konuşamazlar</u>.
27-Neml Suresi 85

Hükümdarlığını kuvvetlendirmiştik ve hikmet ile
<u>hitap etme</u> yeteneği vermiştik.
38-Sad Suresi 20

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Konuşma	12
Hitap	12

KUM-39

RAHMET VE DOĞRUYA İLETİLME

Kuran'da "rahmet" ve "doğruya iletilme (hüda)" kelimeleri 13 ayette bir arada geçmişlerdir. Sırf bu bile, bu iki kelime arasındaki ilişkiyi göstermeye yeterlidir. Allah'ın insanları doğruya iletmesi insanlara en büyük rahmetidir. Bu iki kelime bu 13 ayette kullanıldıkları formlarıyla Kuran'da 79'ar defa eşit şekilde geçmektedirler. (Rahmet kelimesiyle aynı kökten gelen Allah'ın "Rahman (Merhametli)", "Rahim (Şefkatli)" isimleri ve "rahmet" kelimesinin bütün türevleri ayrıca matematiksel mucize oluşturacak tarzda kullanılmışlardır. Bunu bir sonraki KUM'da ve 19'larla ilgili bölümde genişçe inceleyeceğiz.) "Rahmet" ve "doğruya iletilme" kelimelerinin beraber kullanıldığı 13 ayetten biri şöyledir:

Ve gerçekten de O, inananlar için bir <u>doğruya iletilme</u> ve <u>rahmettir</u>.

27-Neml Suresi 77

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Rahmet	79
Doğruya iletilme	79

KUM-40

RAHMET ETMEK, RAHİM VE RAHMAN

"RHM" kökünden türeyen kelimelerin "rahmet" formunun 13 ayette beraber kullanıldığı "doğruya iletilme (hüda)" kelimesinin bu formuyla beraber 79'ar defa eşit olarak Kuran'da geçtiklerini gördük. "Rahmet" kelimesinin tüm türevleri ise Kuran'da 114 defa geçer (Rahmet [79], rahmetike [3], Rahmetina [5], Rahmetihi [25], Rahmeti [2]). Kuran'ın ilk ayetinde geçen Allah'ın "Rahim" ismi de aynı kökten (RHM) gelir ve eşit olarak 114 defa geçer. "Rahim" ile beraber ilk ayette geçen "Rahman" kelimesi de aynı kökten (RHM) gelir ve bu kelimelerin tam yarısı kadar; 57 defa geçer. KUM açısından mucizevi olan bu geçişler, Kuran'ın Besmele ile ilişkili 19 mucizesinin verileri açısından daha da detaylı mucizeler oluşturmaktadırlar (19 mucizesi ile ilgili bölümde inceleyeceğiz).

<u>Rahman</u>, <u>Rahim</u> Allah'ın adıyla

1-Fatiha Suresi 1

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Rahmet etmek	114 (57x2)
Rahim	114 (57x2)
Rahman	57

KUM-41

AŞİKAR, AÇIKÇA VE GİZLİ

Kuran'da geçen "aşikar (cehr)" ve "açıkça (alana)" kelimeleri birbirlerine yakın anlamlı kelimelerdir. Kuran'da 71-Nuh Suresi 8. ve 9. ayetlerde bu iki kelimenin arka arkaya kullanım şekilleri de iki kelimenin ilişkisine işaret sayılabilir. Bu birbiriyle ilişkili iki kelimenin her biri tüm türevleriyle Kuran'da 16'şar defa eşit bir şekilde geçmektedirler. Bu iki kelimenin arka arkaya kullanıldığı ayetler şöyledir:

8- Sonra onları aşikar bir şekilde çağırdım.
9- Daha sonra onlara açıkça ilan ettim.
71-Nuh Suresi 8-9

Diğer yandan açıkça (alentu) kelimesi ile anlam açısından ilişkili "gizli (sır)" kelimesi 12 defa aynı ayette geçerek de "alentu" kelimesiyle ilişkisini göstermektedir. "Gizli" kelimesi ise tüm türevleriyle ilişkili olduğu bu kelimenin iki katı olarak "32" defa geçer. Görülüyor ki Kuran'daki kelimeler birbirlerine eşit sayıda geçip matematiksel uyum sergiledikleri gibi, bazen bir kelime diğerinin iki katı geçerek de değişik bir uyum şekli sergilemektedir. Bu oluşuma bundan sonra da birkaç örnek vereceğiz. İki kelimenin beraber geçtikleri örnek bir ayet şöyledir:

Bilmiyorlar mı ki muhakkak Allah gizlediklerini de,
açıkladıklarını da bilir.
2-Bakara Suresi 77

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Aşikar	16
Açıkça	16
Gizli	32(16x2)

KUM-42

CİNSEL SUÇ, HADDİ AŞMAK, GAZAP VE GÜNAH

Kuran'da "cinsel suç (fahşa)" kelimesinin türevleri 24 defa geçer. "Haddi aşmak, zulüm" anlamlarına gelen "bağy" kelimesinin de türevleri aynı sayıda 24 defa geçer. Gazabı hak eden bu davranışlarla, "gazap (ğazab)" kelimesi de eşit sayıda 24 defa geçer. Şu ayette "cinsel suç (fahşa)" ve "haddi aşmak (bağy)" kelimelerinin beraber kullanımı da ilişkilerine işaret eder:

...Cinsel suçtan, uygunsuzluktan ve haddi aşmaktan sizi meneder ...
16-Nahl Suresi 90

Gazap (ğazab) kelimesinin geçtiği örnek ayet şöyledir:

...Kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışlarınkine değil.
1-Fatiha Suresi 7

Gazabı (ğazab) gerektiren hareketler aynı zamanda günah (ism) olduğu için "ğazab" kelimesinin de "günah" kelimesi ile ilişkisi vardır. Günah ile ilişkili tüm bu kelimeler 24'er defa geçerken, "günah" kelimesi bunların tam iki katı olarak 48 (24x2) defa geçmektedir. "Günah" kelimesinin geçişine ise şu ayet örnektir:

Günahın açığını da, gizli olanını da bırakın.
6-Enam Suresi 120

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Cinsel Suç	24
Haddi Aşmak	24
Gazap	24
Günah	48(24x2)

KUM-43

SEMUD VE GÜRÜLTÜ, LUT TOPLUMU VE TAŞ YAĞDIRAN KASIRGA

Kuran'da Semud toplumunun bir tek "gürültünün (sayha)" üzerlerine gönderilmesiyle yok edildiği söylenmektedir. Böylece Kuran'ın anlatımları içinde "Semud" ve "gürültü" arasında bir ilişki gözlenmektedir. İşte Kuran'da görülen bu ilişkili kelimelerden "Semud" kelimesi 26 defa, "gürültü" kelimesi ise onun yarısı olarak 13 defa geçmektedir. Semud'un gürültü ile yok edildiğini söyleyen Kamer Suresi'nin 23. ayetinden 31. ayetine kadar Semud toplumundan bahsedilir. (Kuran'da Semud toplumundan sırf "Semud" denilerek bahsedilir.) Nihayet 31. ayette Semud'un gürültü ile yok edilişi şöyle anlatılır:

Onların üzerine bir tek <u>gürültü</u> gönderdik.
54-Kamer Suresi 31

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Semud	26 (13x2)
Gürültü	13

Kamer Suresi'nin 23. ayetinden 31. ayetine kadar Semud toplumundan bahsedildiğini, 31. ayetinde Semud'un gürültü ile yok edildiğinin söylendiğini ve Semud ile gürültü arasındaki sayısal ilişkiyi gördük. Aynı surede 3 ayet sonra 34. ayette, "Lut toplumunun" ise "taş yağdıran kasırga (hasibe)" ile yok edildiğinden bahsedilir. Kuran'da, "Lut toplumunu (Kavmun Lut, Ihvanun Lut)" ifade eden deyimler 8 defa geçerken, Lut toplumunu yok eden "taş yağdıran kasırga" ifadesi ise bunun tam yarısı olarak 4 defa geçmektedir. Semud ve Lut toplumunun yok ediliş şeklinden

aynı surede arka arkaya bahsedilmesi ve çıkan benzer sayısal ilişki (her ikisinde de iki katı oluş) ilginçtir. (10 tekrarın altında olanları örnek olarak vermeme prensibinden dolayı bunu ayrı bir KUM olarak sunmadık. Fakat "Semud" ve "gürültü" ile yok edilişleriyle anlamsal ve sayısal ilişkiden dolayı, burda, tek bir KUM başlığı altında yer verdik.) Lut toplumunun yok edilişinden bahseden 54-Kamer Suresi 34. ayet şöyledir:

Üzerlerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik.
Yalnızca Lut'un ailesini seher vakti kurtardık.
54-Kamer Suresi 34

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Lut toplumu	8(4x2)
Taş Yağdıran Kasırga	4

KUM-44

AFFETME VE CEZA

Kuran'da "affetme (ğafr)" kelimesinin tüm türevleri 234 defa geçmektedir. Yapılanların karşılığının hem mükâfat, hem de ceza olarak verilmesi için kullanılan "ceza" kelimesinin tüm türevleri ise 117 defa geçmektedir. Aşağıdaki ayetler bu iki kelimenin kullanılışlarına örnektir:

Rabbim! Beni, anne-babamı, inanmış olarak evime gireni, inanan erkekleri ve inanan kadınları affet.

71-Nuh Suresi 28

Kötülük yapan onunla cezalandırılır.

4-Nisa Suresi 123

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Affetme	234 (117x2)
Ceza	117

KUM-45

UYDURMA VE İFTİRA

Kuran'da "uydurma-yalan (fara)" kelimesi tüm türevleriyle 60 defa geçer, bu kelimeye çok yakın anlamda kullanılan "iftira (afak)" kelimesinin tüm türevleri ise bunun yarısı kadar, 30 defa geçmektedir. Bu iki kelimenin beraber kullanıldığı, anlamsal ilişkilerini de gösteren bir ayet şöyledir:

İşte bu onların iftirası ve uydurduklarıdır.
46-Ahkaf Suresi 28

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Uydurma	60 (30x2)
İftira	30

KUM-46

YEMEK VE ÜRÜN

Kuran'da "yemek (taam)" kelimesi tüm türevleriyle beraber 48 defa yer almaktadır. "Ürünlerin" yemeğimizde önemli bir yer tuttuğunu hepimiz biliriz. "Ürün (semerat)" kelimesinin tüm türevleriyse "yemek" kelimesinin yarısı kadar; 24 kez geçmektedir. Bu iki kelimenin geçtiği iki ayet şöyledir:

Veya kıtlık zamanında yedirmektir.

90-Beled Suresi 14

Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi?
Onunla çeşitli renklerde ürünler çıkardık.

35-Fatır Suresi 27

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Yemek	48 (24x2)
Ürün	24

KUM-47

ÜFLEMEK VE SUR

Kuran'dan "sur"a iki defa "üfleneceğini" öğreniyoruz (39-Zümer Suresi 68). Bu "üflenişler"den birincisi Evren'in sonunun başlangıcını, bu "üflenişler"den ikincisi ise insanların diriltilmesinin başlangıcını ilan eder. Kuran'da "sur" kelimesi 10 kez geçmektedir. "Sur" kelimesiyle beraber "üflemek" kelimesi 7 defa aynı ayette geçer ki sırf bu bile ilişkilerini göstermeye yeterlidir (20-Taha Suresi 102, 27-Neml Suresi 87, 36-Yasin Suresi 51, 39-Zümer Suresi 68, 50-Kaf Suresi 20, 69-Hakka Suresi 13, 78-Nebe Suresi 18). "Üflemek (nafah)" kelimesi, "sur" kelimesinin tam iki katı; 20 defa geçerek, anlamsal ve beraber geçişten kaynaklanan ilişkiyi sayısal harmoniyle de pekiştirir. Bu iki kelimenin beraber kullanıldığı ayetlerden birisi şöyledir:

<u>Sur'a</u> <u>üflenmiştir</u>, Allah'ın diledikleri dışında göklerdekiler ve yerdekiler çarpılıp yere yıkılmıştır. Sonra ona bir kere daha <u>üflenmiştir</u> de onlar ayağa kalkmış bakıyorlar.

39-Zümer Suresi 68

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Üflemek	20 (10x2)
Sur	10

KUM-48

YARATILIŞIN AŞAMALARI VE İNSAN

Kuran'da 40-Mumin Suresi 67. ayette ve 23-Muminun Suresi 14. ayette insanın yaratılışında geçirdiği aşamalar anlatılır. İnsanın doğuma kadar geçirdiği aşamaları şöylece 6 maddede toplayabiliriz: 1-Toprak, 2-Damlacık (Sperm), 3-Asılıp tutunan (Rahim duvarına asılma safhası), 4- Bir çiğnemlik et, 5- Kemikler, 6- Et (kitabın ilk kısmında, Kuran'ın, insanın yaratılış aşamalarını mucizevi anlatımını inceledik). Bu kelimelerden; 1- "Toprak (turab)" kelimesi 17 kez, 2- "Damlacık (nutfe)" kelimesi 12 kez, 3- "Asılıp tutunan (alak)" kelimesi 6 kez, 4- "Bir çiğnemlik et (mudğa)" kelimesi 3 kez, 5- "Kemikler (izame)" kelimesi 15 kez, 6- "Et (lahm)" kelimesi 12 kez geçmektedir. İnsanın doğuma kadar geçirdiği bu aşamalar 65 kez geçmektedir. "İnsan" kelimesi de yalın kullanımıyla aynen 65 kez tekrarlanır. Ne dersiniz, bu da tesadüf olabilir mi? İnsanın yaratılış aşamalarından bahseden iki ayet şöyledir:

O'dur ki sizi (1) topraktan (turab), (2) sonra bir damlacıktan (nutfe), sonra (3) asılıp tutunandan (alak) yarattı, sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta...

40-Mumin Suresi 67

Sonra o (2) damlacığı (nutfe) (3) asılıp tutunana (alak) dönüştürdük, sonra o (3) asılıp tutunanı (alak) (4) bir çiğnemlik et (mudğa) haline getirdik, daha sonra o (4) çiğnemlik eti (mudğa) (5) kemik (izame) olarak yarattık, sonra (5) kemiğe (izame) (6) et (lahm) giydirdik ve sonra bir başka yaratılışla onu yeniden inşa ettik. En güzel yaratıcı olan Allah çok yücedir.

23-Muminun Suresi 14

Kelime	**Kuran’da Tekrarlanma Sayısı**
Toprak	17
Bir damla su	12
Asılıp tutunan	6
Bir çiğnemlik et	3
Kemikler	15
Et	12
	Toplam=65
İnsan	65

KUM-49

SARHOŞ EDİCİLER, KUMAR, DİKİLİ PUTLAR, FAL OKLARI VE KİRLİLİK, ŞEYTAN İŞİ

Kuran'ın 5-Maide Suresi 90. ayetinde 1- Sarhoş Ediciler (hamr), 2- Kumar (meysir), 3- Dikili Putlar (ensab), 4- Fal Okları'ndan (ezlam) önce bahsedilir, sonra bu bahsedilenler iki sıfatla nitelendirilir: 1- Şeytan İşi (ameli şeytani), 2- Kirlilik (rics). Ayette başta açıklanan dört madde toplam 12 defa geçer. Bu dört maddeye yakıştırılan iki sıfat da Kuran'da toplam 12 defa geçer. Kuran'ın matematiksel mucizesi görüldüğü gibi tek bir şekilde değil, değişik şekillerde karşımıza çıkmaktadır. Evren'de yaratılışın çeşitlerini gösteren Allah, Kuran'ın içinde de matematiksel mucizesini çeşitli biçimlerde göstermektedir. Bahsedilen dört madde ve bunlara yakıştırılan iki sıfat ayette şöyle geçmektedir:

Ey inananlar; sarhoş ediciler (hamr), kumar (meysir), dikili putlar (ensab), fal okları (ezlam) şeytan işi (ameli şeytani) birer kirliliktir (rics). Bunlardan sakının ki kurtulasınız.
5-Maide Suresi 90

Kelime	Kuran'da Tekrarlanma Sayısı
Sarhoş ediciler	6
Kumar	3
Dikili putlar	1
Fal okları	2
	Toplam=12
Şeytan işi	2
Kirlilik	10
	Toplam=12

KUM-50

ADEM VE İSA

Kuran'da 3-Ali İmran Suresi 59. ayette Hz. Adem ile Hz. İsa arasında bir benzetme yapılır. Kuran'da başka kimse hakkında bu tarz bir benzetme yapılmamıştır. Peki, bu isimler Kuran'da kaçar kez geçer? Tam 25'er kez, birbirine eşit olarak. Hz. Adem ve Hz. İsa arasında benzetme yapan ayet şöyledir:

Şüphesiz ki; Allah'ın katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol" dedi ve o da oldu.
3-Ali İmran Suresi 59

Kelime	**Kuran'da Tekrarlanma Sayısı**
Adem	25
İsa	25

Bazı insanlar Hz. İsa'nın babasız olarak yaratılmasından dolayı onu oğul-tanrı ilan etmişlerdir. Bazılarıysa Allah'ın her şeye gücünün yettiğini unutup, Hz. İsa'nın nasıl olup da babasız yaratıldığını sorgulamaktadırlar. Allah ise Hz. Adem'i hem babasız, hem anasız yaratmasını örnek verip, onun durumunu Hz. İsa'ya benzetmekte, böylelikle Hz. İsa'ya bu özelliğinden dolayı tanrılık yakıştırması yapanların mantıksızlığını, bu açıdan da göstermektedir. Allah, Adem-İsa arasında bu benzetmeyi yaparken sayısal mucize ile de bunu desteklemiş ve ikisinin ismini aynı sayıda; Kuran boyunca 25'er kez tekrarlamıştır.

19
MUCİZESİ

MATEMATİK VE 19

Kuran'daki matematiksel mucizeleri incelediğimiz bundan önceki bölümde; Kuran'ın matematiksel mucizelerinin anlaşılması kolay, taklidi imkansız özelliklerine tanıklık ettik. Kuran'ın birçok matematiksel mucizesi, matematik eğitimi almamış, sadece saymayı ve rakamları bilen kişilerin bile tanıklık edebilecekleri niteliktedir. Fakat güçlü bir matematiksel bakış açısına sahip olanların, bu mucizelerin büyüklüğünü daha da iyi kavrayabilecekleri kanaatindeyiz.

Kuran'daki 19 sisteminin oluşturduğu mucizevi yapı da birçok yönüyle anlaşılması kolay, taklidi imkansız bir yapıdadır. Fakat bu mucizenin, anlaşılması matematiksel birikim gerektiren yönleri de vardır. Bu kitabımızda anlaşılması kolay örnekleri daha çok vereceğiz. Fakat kitabın farklı okur kitlelerine hitap edeceğini düşünüp, anlaşılması bilgi gerektiren bazı örneklere de değineceğiz.

"Matematik, Allah'ın Evren'i yazmakta kullandığı dildir." Galile'nin meşhur sözüdür. Kuran'daki matematiksel mucizelerle, Allah'ın, Evren'i yazmakta kullandığı dili, insanlara rehber olarak gönderdiği kitapta da kullandığına tanıklık ediyoruz. Bu mucizenin bize öğrettikleri; İngiltere kraliyet ailesi, New York Borsası, şampiyon kulüpler karşılaşmaları hakkında değildir. Bu mucezinin bize öğrettikleri; Evren'in Yaratıcısı, yaratılış sebebimiz, öldükten sonraki yaşantımız hakkındadır. Çünkü tüm bu saydığımız konular Kuran'ın mesajlarında açıklanmıştır. İncelediğimiz mucize ise Kuran'ın değişmezliğini ve taklidi imkansız, insan gücünün çok üstündeki yapısını ortaya koymaktadır.

Hrovista of Gandersheim'in dediği gibi: *"Yaratıcımızın bilgeliğini ve bilgisinin muhteşemliğini takdir etmeye bizi yöneltmeyen her tartışma boştur. O Yaratıcı ki Evren'i hiçlikten yarattı ve her şeyi sayılarla, ölçüyle, ağırlığıyla düzenledi. Ve insanlığa üzerinde çalışıldıkça birçok yeni mucizeler sunacak bilimleri formüle etti."* Bizi yoktan yaratan Yaratıcımız ile ilişkilendirilemeyen her konu, Yaratıcımız ile ilgili konularla kıyaslanırsa boştur. Yaratılış amacımız ve öldükten sonraki

durumumuz, aklını çalıştıran her insan için hayatının temel konusu olmalıdır. İşte incelediğimiz Kuran'ın bu mucizeleri, bizi, hayatın bu temel konularında sonuçlara götürmekte ve bize deliller sunmaktadır. Çünkü tüm bu konulardaki rehberimiz Kuran'ın mucizeliğini göstermektedir.

DELİLLER VE İNKARCILAR

İşte bunlar, sana haberlerini aktardığımız toplumlardır. Gerçekten de elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanladıklarına inanmadılar. Allah inkarcıların kalplerini böyle damgalar.

7-Araf Suresi 101

Allah birçok defa insanlara gönderdiği mesajları delillerle desteklemiştir. Fakat mesajları inkar eden zihniyet, delillere de inkarcı mantığıyla yaklaşmış, inkar etmeye şartlanmış bir şekilde delilleri ele almıştır. Allah'ın delillerine böylesine samimiyetsiz yaklaşımda bulunanlar, anlamaya çalışmak yerine, inkar etmeye çalışmışlardır. Oysa Allah'ın mesajına her insanın ihtiyacı vardır. İnkar eden, kendi aleyhine inkar eder. İnkarcıların yapmaları gereken ilk şey, inkar etmeye şartlanmışlıktan kurtulmak ve Allah'ın delillerine samimi bir şekilde yaklaşmaktır. Şu kısacık hayattaki kibir ve inat yüzünden, Allah'ın vaadi olan sonsuz yaşama sırt dönmek hiç de akıl kârı değildir.

Bilgisizler dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bir delil gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de aynen onlar gibi konuşmuşlardı. Kalpleri birbirine benzedi. Delilleri, gerçeği bilmek isteyenler için apaçık gösterdik.

2-Bakara Suresi 118

Allah delillerini gereğince gösterir. Allah'ın delillerinin inkarcıların arzularına göre oluşması, "Allah görünsün", "Melekler gökten insin" şeklindeki beklentiler boşunadır. Allah delillerini anlamaya niyeti olanlar için apaçık sergilemektedir. Günümüzde bilim, dünyada saygın bir yer edinmiştir. Bilimlere temel teşkil eden matematik ise en saygın konumdadır ve birçok zaman bilimsel teoriler ne kadar matematikleştirilebilirlerse o kadar başarılı sayılmaktadırlar. Konuşmasını

saçmalığa götürmeyen her kişi matematiksel kesinlikler karşısında gerçeği kabul etmek zorundadır. İçinde bulunduğumuz bu dönemde Allah, Evren'i yazdığı dil olan matematikle, insanlara gönderdiği kitabını da yazdığını açığa çıkarmıştır. Böylece Allah'ın kitabı, kendi içinde taşıdığı mucizeleriyle, kendisinin doğruluğunu, mesajının güvenilirliğini ispatlamaktadır.

38- Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki "Eğer doğru sözlülerseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın da bunun benzeri olan bir sure getirin."
39- Hayır, onlar bilgisini kavramadan ve yorumu kendilerine gelmeden yalanladılar. Kendilerinden öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Bak da gör nasıl olurmuş zalimlerin sonu.

10-Yunus Suresi 38-39

İnkarcılar anlamaya çalışmak yerine, inkar inadını benimseyince, Allah'ın delillerini anlamaya çalışmadan, aceleyle inkar etmektedirler. Bu inkar, bir mantığa, bir delile dayanmamaktadır. Genelde, muhaliflik hissi, kibir ve inat, inkarcı zihniyetin hareketlerinde motor güç olmaktadır. Bu tarz yaklaşımlarında inat edenlerin, hangi delili görürlerse görsünler inanmayacaklarını Kuran haber vermektedir:

109- Kendilerine bir delil gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair tüm güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Deliller ancak Allah'ın katındadır, onlara geldiği zaman onların inanmayacağını anlamıyor musunuz?"

110- Onların gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz de ilk seferinde buna inanmadıkları gibi bırakırız. Azgınlıkları içinde şaşkınca bocalar dururlar.
111- Eğer onlara melekleri indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve her şeyi karşılarına getirip toplasaydık; Allah'ın diledikleri hariç, yine inanacak değillerdi. Ne var ki çokları cahillik ediyorlar.

6-Enam Suresi 109-111

"ZATEN İNANIYORUZ, DELİLE NE GEREK VAR" DENİR Mİ?

Kuran'daki bilimsel ve matematiksel mucizeleri gördükten sonra, bazı insanların "Biz Kuran'a zaten inanıyoruz; delile ne gerek var" dediklerine tanık olmaktayız. Kuran'a, delilsiz inandığını söyleyenlere bir dediğimiz yok. Fakat eğer "Delile ne gerek var" derlerse "Orada dur" dememiz gerekmektedir.

Tek başına babasına ve tüm toplumuna karşı çıkan Hz. İbrahim, Kuran'da övülmüş bir Peygamber'dir. Kuran'ın övdüğü Hz. İbrahim dahi kalbinin tatmin olması için Allah'tan delil istemiştir (Bakınız: 2-Bakara Suresi 260). "Delile ne gerek var" diyenler, Allah'ın delillerini incelemeye karşı küçümser bir tavır takınanlar; siz, Hz. İbrahim'den daha mı sağlam bir imana sahipsiniz?

İnananların Allah'ın delillerine karşı tavrı, bu delilleri minnettarlıkla karşılamak şeklinde olmalıdır. Allah, eğer bir delilini açığa çıkartıyorsa, bunun muhakkak bir nedeni olmalıdır. Bir kişi, delile ihtiyacı olmadığını düşünüyorsa bile; Allah'ın dinine, insanların kalbini ısındırtmak için bu delilleri öğrenmesi ve başkalarına iletmesi gerekmez mi? Allah'ın delillerine, inananlar sahip çıkmazsa, bunlara kim sahip çıkacaktır?

Kitabımızın bu bölümünde inceleyeceğimiz 19 mucizesi için de aynısı geçerlidir. 19, Kuran'ın değişmediğini ispat etmek için ve Kuran'ın mucizevi yapısı için bir delildir. Üstelik Allah, Kuran'da, 19'un inananların inancını kuvvetlendireceğine dikkat çekmiştir (74-Müddessir Suresi 31).

Bilimlerin temeli olan ve rasyonalitenin doruğu olan matematikle gösterilen bir mucizeye, rasyonaliteyi inkar edenler tanık olamaz. Kuran'ın içindeki matematiksel düzenlemeler, kör taklit duvarlarını yıkıp, yerine akılcı, delilli düşünmeyi bina etmektedir. Arkadaşlarının, içinde bulunduğu toplumun, ailelerinin psikolojik ve ekonomik desteğini gereğinden fazla önemseyenler; içinde bulundukları toplumla ters düşmekten Allah'ın delilleriyle ters düşmekten daha çok korkanlar; taklitçi inancın rahatlığını, araştırıcı ve akılcı inancın sağlamlığına tercih edenler "Bu fikirleri ben önceden inkar ettim, şimdi bunları kabul edersem insanlara ne derim" diyerek, Allah'tan daha çok insanlardan utananlar bu mucizelere tanıklık edemeyebilirler.

NEDEN 19?

Kuran'da 19 mucizesinin varlığından bahsedip, Kuran'daki kelimelerin, ayetlerin, surelerin 19'la ve 19 sayısının katlarıyla ilişkili olduğunu söylediğimizde, en çok duyduğumuz sorulardan biri "Neden 19" olmaktadır. Hece ölçüsüyle şiir

yazan bir şair 7'li, 11'li veya 14'lü hece ölçülerinden herhangi birini seçebileceği gibi; Kuran'ın korunduğunu gösteren matematiksel kod için de bir sayı seçilmiştir. Eğer ileri sürülen sayı 11 veya 23 olsaydı "Neden 11" veya "Neden 23" diye de sorulacaktı. Fakat ileri sürülen sayı 19'dur ve soru "Neden 19"dur. Bu sorunun cevabını şöyle verebiliriz:

1- Kuran'da 74. sure olan Müddessir Suresi'nin 30. ayeti "Üzerinde 19 vardır" şeklindedir. Aynı surenin 31. ayeti ise 19'un fonksiyonlarını anlatır. Böylece 19, Kuran'da fonksiyonlarına dikkat çekilen yegane sayıdır. İlerideki başlıklarda Müddessir Suresi'ni detaylıca inceleyeceğiz. Bizce, 19'un sırf bu özelliği bile "Neden 19" sorusu için yeterli cevaptır. Çünkü Allah 19 sayısını seçmiş ve bunu Kuran'da hiçbir sayıyı vurgulamadığı şekilde 19'u vurgulayarak göstermiştir. Bu temel nedenin yanında "Neden 19" sorusuna bazı yan nedenler de sayabiliriz. Bundan sonraki maddeler bu yan nedenlere dikkat çekmektedir.

2- 19 asal bir sayıdır. Yani 19 sadece kendisiyle ve 1 ile bölünebilen bir sayıdır. (Güvenlik şifreleri oluşturulurken de -genelde- asal sayılar kullanılmaktadır.) Eğer Kuran'ın şifresi bir kompozit sayı üzerine kurulu olsaydı, o zaman Kuran'ın bu sayının mı yoksa çarpanlarının mı üzerine kurulu olduğu tartışmalı olacaktı. Örneğin 21 sayısının çarpanları 7 ve 3'tür. Kuran'ın şifresi 21 sayısının üzerine kurulu olsaydı, 21'in katı olan her sayı 7'nin ve 3'ün de katı olduğu için Kuran'ın şifresinin bu sayılardan hangisinin üzerine kurulu olduğu anlaşılmayabilirdi.

3- 19'u meydana getiren 1, sayma sayılarının en küçüğü, 9 ise tek haneli en büyük sayma sayısıdır.

19'un, bu saydığımız özellikleri gibi birçok ilginç özellikleri daha vardır. Fakat bunlar, bu kitabımızın konusu değildir ve bu çalışmalar üzerinde daha çok tartışmalar yapılması gerektiğini söylemeliyiz.

Kuran'da bir matematiksel sistemin -19'ları bilmesek de- varlığını KUM'ları incelerken bir önceki bölümde gördük. Bunun üzerine eğer biri kalkıp Kuran'ın belli bir sayıya dikkat çekip çekmediğini araştırırsa, Kuran'ın hiçbir sayıya dikkat çekmediği şekilde asal bir sayı olan 19'a dikkat çektiğini görür. İşte Kuran'ın dikkat çektiği bu sayının katları üzerinde, Kuran'da birçok kodlamanın bulunduğuna tanıklık ediyoruz. "Neden 19" sorusunun asıl cevabı budur. Diğer cevaplar, bunun yanında enteresan yan özelliklerdir.

ALLAH BİR'DİR: 19

Kuran'ın en temel mesajı Allah'ın birliğidir. Allah'ın birliği Kuran'da "Vahid" kelimesiyle anlatılır. "Vahid" kelimesinin matematiksel değeri ise 19'dur.

Konuyu bilmeyenlere bir kelimenin matematiksel değerinin (ebcedinin) ne demek olduğunu anlatalım. Kuran'ın indiği dönemde Araplar matematik için ve normal yazıda aynı harfleri kullanırlardı. Elif harfi yazıda "E" sesine, matematikte 1'e karşılık gelirdi. Veya "Vav" harfi yazıda "V" sesine, matematikte "6" rakamına karşılık gelirdi. Arapça'daki harflerin matematiksel karşılıklarını aşağıdaki şemada görüyorsunuz (Kitabımızın içinde bu tablodaki verilerden çok sık yararlanacağız). Sonuçta bu anlamıyla "ebced" bazılarının sandığı gibi hurufilikte, büyüde veya numerolojilerde kullanılmayı ifade eden bir yöntem değildir; fakat bugünkü rakamlara geçmeden önce Peygamberimiz dönemi Arapları'nın kullandıkları sayı sistemini ifade etmektedir.

								Elif 1
Ye 10	**Ta 9**	**Ha 8**	**Ze 7**	**Vav 6**	**He 5**	**De 4**	**Cim 3**	**Be 2**
Kaf 100	**Sad 90**	**Fe 80**	**Ayn 70**	**Sin 60**	**Nun 50**	**Mim 40**	**Lam 30**	**Kef 20**
/ayn 1000	**Za 900**	**Dad 800**	**Dhe 700**	**Kha 600**	**Tse 500**	**Te 400**	**Şın 300**	**Ra 200**

Arapça Vahid kelimesi Vav+Elif+He+De harfleriyle yazılır ve bu harflerin toplamı

6+1+8+4= 19'dur.

Vav		Elif		Ha		De	Toplam
6	+	1	+	8	+	4	= 19

Matematiksel değeri 19 olan "Vahid" ismi, Kuran'da Allah için tam 19 kere kullanılır. Bu ayetlerin listesi sırasıyla şöyledir:

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sure ve Ayet No	2-163	4-171	5-73	6-19	12-39	13-16	14-48	14-52	16-22	16-51
Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Ayet No	18-110	21-108	22-34	29-46	37-4	38-65	39-4	40-16	41-6	

Bu ayetlerin dışında "Vahid" kelimesi 7 kez kullanılır. Fakat bu geçişler Allah'ı değil; bir kapı, bir çeşit yemek gibi başka şeyleri anlatır.

Vahid isminden türeyen "Vahiden" formu da Kuran'da 5 kez geçer ve Allah'ın birliğini anlatır. Fakat "Vahiden" ismi bir "Elif" fazlayla yazılır ve bundan dolayı "Vahiden"in matematiksel değeri 19 olmaz. Böylece Allah'ın, matematiksel değeri 19 olan formuyla "Vahid" ismi, 19 kez geçmektedir. Vahid isminin tüm formlarının 19'un katı olmaması da gereklidir. Çünkü yalnızca Allah'ın 4 ismi 19'un tam katı kadar geçmelidir. (Bunun nedenini Allah'ın isimlerinin oluşturduğu muhteşem simetrik tabloda ilerleyen sayfalarda göreceğiz.)

KURAN'DA 19 NASIL GEÇİYOR?

19 enteresan özellikleri olan asal bir sayıdır ve Allah'ın birliğini belirten "Vahid" isminin matematiksel değeri 19'dur. Peki 19'un önemine asıl dikkatlerimizi çeken, Kuran'daki 19'un fonksiyonlarına işaret eden ifadeler nasıldır? Kuran'ın 74. suresi Müddessir (Gizlenen) Suresi 19 sayısına dikkat çekilen suredir. Konumuz açısından önemine binaen 19'dan bahsedilen ayetleri, daha önceki ayetlerden başlayarak okuyalım:

24- Şöyle dedi: "Bu aktarılarak öğretilen bir büyüden başka bir şey değil."

25- "Bu sadece bir insan sözüdür."

26- Onu Sakar'a atacağım.

27- Sakar nedir bilir misin?

28- Komaz, bırakmaz.

29- İnsanlar için tablolar sunandır o.

30- Üzerinde 19 vardır.

31- Ateşe bekçi olarak sadece melekleri atadık. Onların sayısını da: İnkarcılar için bir fitne kıldık. Ta ki; kendilerine kitap verilenler kesin bir

bilgiyle inansın, inananların da inancı artsın. Kendilerine kitap verilenler ve inananlar kuşkuya düşmesin. Kalplerinde hastalık olanlarla, inkârcılar da "Allah bu örnekle neyi anlatmak istedi" desinler. Böylece Allah dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de doğruya iletir. Rabbin'in ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu insanlara bir hatırlatıcıdır.

32- Hayır, Ay'a andolsun.
33- Dönüp gittiği zaman geceye.
34- Ve ağardığı zaman sabaha.
35- Bu gerçekten büyüklerden biridir.
36- İnsanlar için bir uyarıcıdır.
37- İlerlemek ya da geride kalmak isteyenleriniz için.

74-Müddessir Suresi 24-37

KURAN'A GÖRE 19'UN FONKSİYONLARI

Kuran'da 19 dışında da sayılar geçmektedir. Fakat bu sayıların hemen hepsi bir ismi nitelemek için kullanılmıştır. Dört ay, yedi gök, bin ay gibi… Fakat 30. ayette "Üzerinde 19 var" diye 19 vurgulandıktan sonra, 31. ayette "Onların sayısını da…" dendikten sonra 19'un fonksiyonları anlatılmaktadır. Bu fonksiyonlar şöyledir:

1- İnkarcılar için bir fitne (Bir bela, aleyhlerine durum oluşturan bir unsur)
2- Kitap verilenleri (Yahudileri, Hıristiyanları) ikna etme özelliği
3- İnananların kesin bir bilgiyle inanmasını sağlama
4- İnananların ve kitap verilenlerin kuşkularını yok etme
5- Kalplerinde hastalık olanların, inkarcıların anlayamayacağı, bu örneği hafife alacağı bir durum oluşturma. (Ayette kalplerinde hastalık olanların ve inkarcıların "Allah bu örnekle neyi anlatmak istedi" diye sorduklarını görüyoruz. Kanaatimize göre bu soru, merak eden insanların soruş tarzına dikkat çekmemektedir. Fakat bu soru, sırf karşı çıkmak için inkarcı psikolojisiyle yapılmış, ayeti hafife alan bir yaklaşımın ifadesidir.)

İnkarcının, Kuran için "Bu sadece bir insan sözüdür" dediği 25. ayette anlatıldıktan sonra 31. ayette, 19'un inkarcıya bir fitne olduğu vurgulanıyor. Görülüyor ki 19, Kuran'ın insan sözü olduğu iddiasına karşı bir cevaptır. Bir sayı ve bir cevap… Aynı zamanda bu sayı kuşkuları giderip, kesin bilgiyle inanılmasını sağlıyor. 19 mucizesi keşfedilmeden önce, bunun insanlar için ne kadar inanılmaz olduğunu siz düşünün. 19 mucizesinin anlaşılması için 1400 yılı aşkın bir zaman gerekmiştir ve vakti gelince Müddessir (Gizlenen) Suresi'nin içinde gizlenen mucize açığa çıkmıştır. Bu mucize açığa çıktıktan sonra gerçekten de Kuran'ın insan

sözü olduğunu söyleyenlere bu mucizenin cevap verdiği, nasıl inananların ve kitap verilenlerin kesin bilgiyle inanmalarına ve kuşkularının giderilmesine katkıda bulunduğu ve niye 19'un bu fonksiyonlarından Müddessir Suresi'nin 35. ayetinde "Bu gerçekten büyüklerden biridir" diye bahsedildiği anlaşılmaktadır.

HER ŞEY SAYILMIŞTIR

… O onların katında olanları tümüyle kuşatmıştır ve
<u>her şeyi</u> <u>saymıştır</u>.
72-Cin Suresi 28

Bu ayetin son kelimesi "sayma (adda)", aynı zamanda Cin Suresi'nin de son kelimesidir, çünkü bu ayet bu surenin son ayetidir. Her şeyin sayılmasını, her şeyin sayıya bağlanmasını belirten bu ifade, 19 mucizesi için önemlidir. Üstelik bu ifadenin kendisi de 19 ile ilgili özellikler göstermektedir. Şöyle ki:

1- "Sayma (adda)" kelimesinin tüm formları Kuran'da 57 (19x3) defa geçmektedir. (Bu ifadenin formlarından biri 74-Müddessir Suresi 31. ayette geçen "Onların sayısını" ifadesidir. Bu da "adda" kelimesinin 19 mucizesi ile ilişkisini göstermektedir.)

2- Her şeyin sayıldığını söyleyen ifade 72-Cin Suresi 28. ayettedir. 72-28'i oluşturan rakamların toplamı; 7+2+2+8= 19'u verir.

3- "Adda" kelimesi Cin Suresi'nin 285 (19x15) inci kelimesidir. Üstelik bu kelime ayetin son kelimesi olduğundan, aynı zamanda 285 (19x5) bu surenin toplam kelime adedine denktir.

4- Bu surede sayı olarak 6 defa "1" rakamı geçmektedir. Bu sayıların geçtiği ayetlerin toplamı: 2+7+18+20+22+26= 95 (19x5)'tir.

5- Bu surede "adda" kelimesi iki ayette geçmektedir (24. Ve 28. Ayetler). "Adda" kelimesinin kullanıldığı bu iki ayette toplam 95 (19x5) harf bulunmaktadır.

6- "Adda" kelimesinin Cin Suresi'nin son ayetinin son kelimesi olduğunu gördük. Cin Suresi'nde geçen tüm ayetlerin son kelimelerinin harflerinin toplamı 114 (19x6) harftir.

7- Cin Suresi'nin 28 ayeti doğal olarak 28 kelimeyle bitmektedir. Fakat bu kelimelerin bir kısmı tekrar edilmiştir. Eğer tekrarsız olarak bu kelimeleri sayarsak 28 ayet 19 kelimeyle bitmektedir.

8- Bu bitiş kelimeleri Arap alfabesinin 19 harfinden oluşmuştur (Arap alfabesi 28 harftir).

9- "Adda" kelimesi Ayn+De+De+Elif harfleriyle yazılmıştır. Bu harflerin Cin Suresi'ndeki tekrarlarını yerine koyarsak sırasıyla 37+54+54+216 eder ve bu sayıların toplamı olan 361 (19x19)'dur.

10- Kuran'da tekrarlarıyla beraber 285 (19x15) tane sayı geçmektedir. Cin Suresi yegane 285 kelimesi olan suredir ve "adda (sayı)" kelimesiyle bitmektedir.

KURAN'DA GEÇEN SAYILAR

Bir önceki başlıkta, Kuran'da, Allah'ın her şeyi sayıya bağladığının söylendiğini gördük. Bunun üzerine aklımıza ilk gelen Kuran'daki sayıları incelemek olmaktadır. Kuran'daki sayıları incelediğimizde de 19 mucizesi açısından ilginç sonuçlarla karşılaşmaktayız.

Kuran'da 30 tane tam sayı geçmektedir. Bu 30 tane tam sayının, tekrarlar hesaba katılmadan toplamı 19'un katını verir. Kuran'da tekrarlarıyla beraber ise bütün sayılar yine 19'un katı oranında geçer. Aşağıda bu sayıların hepsini ve hangi sayının kaç kez geçtiğini görmektesiniz. (Yıldızla işaretlenmiş olan sayılar tüm Kuran boyunca bir kez geçmektedirler.)

Kuran'da Geçen Kesirli ve Tam Sayıların Toplam Adedi	**38 (19x2)**
Kuran'da Geçen Tam Sayıların Tekrarsız Toplamı	**162.146 (19x8534)**
Kuran'da Geçen Sayıların Toplamı	**304 (19x6)**

Sayı Sırası	Tam Sayı	Kesirli Sayı	Tekrarlanma Sayısı	**Sayıların Geçtiği Ayetler** **(Yıldızlı Olanlar Birden Fazla Geçişlilerdir)**
1	1		145	2:61, 2:96, 2:102, 2:102, 2:133, 2:136, 2:163, 2:180, 2:213, 2:266, 2:282, 2:282, 2:285, 3:73, 3:84, 3:91, 3:153, 4:1, 4:3, 4:11, 4:11, 4:12, 4:18, 4:20, 4:43, 4:102, 4:152, 4:171, 5:6, 5:20, 5:27, 5:48, 5:73, 5:106, 5:115, 6:19, 6:61, 6:98, 7:80, 7:189, 8:7, 9:4, 9:6, 9:31, 9:52, 9:84, 9:127, 10:19, 11:81, 11:118, 12:31, 12:36, 12:39, 12:41, 12:67, 12:78, 13:4, 13:16, 14:48, 14:52, 15:65, 16:22, 16:51, 16:58, 16:76, 16:93, 17:23, 18:19, 18:19, 18:22, 18:26, 18:32, 18:38, 18:42, 18:47, 18:49, 18:110, 18:110, 19:26, 19:98, 21:92, 21:108, 22:34, 23:52, 23:99, 24:2, 24:6, 24:21, 24:28, 25:14, 25:32, 28:25, 28:26, 28:27, 29:28, 29:46, 31:28, 33:32, 33:39, 33:40, 34:46, 35:41, 35:42, 36:29, 36:49, 36:53, 37:4, 37:19, 38:5, 38:15, 38:23, 38:35, 38:65, 39:4, 39:6, 40:16, 41:6, 42:8, 43:17, 43:33, 49:9, 49:12, 54:24, 54:31, 54:50, 59:11, 63:10, 69:13, 69:14, 69:47, 72:2, 72:7, 72:18, 72:20, 72:22, 72:26, 74:35, 79:13, 89:25, 89:26, 90:5, 90:7, 92:19, 112:1, 112:4
2	2		15	5:106, 6:143, 6:143*, 6:144, 6:144*, 9:40, 11:40, 13:3, 16:51, 23:27, 36:14, 4:11, 4:176, 40:11, 40:11*
3	3		17	19:10, 24:58, 24:58, 39:6, 77:30, 2:196, 2:228, 3:41, 4:171, 5:73, 5:89, 11:65, 18:22, 56:7, 58:7, 65:4, 9:118
4	4		12	2:226, 2:234, 2:260, 4:15, 9:2, 9:36, 24:4, 24:13, 41:10, 24:6, 24:8, 24:45
5	5		2	18:22, 58:7
6	6		7	7:54, 10:3, 11:7, 25:59, 32:4, 50:38, 57:4
7	7		24	2:29, 2:261, 12:43, 12:43*, 12:43*, 12:46, 12:46*, 12:46*, 12:47, 12:48, 23:17, 41:12, 65:12, 67:3, 69:7, 71:15, 17:44, 23:86, 15:87, 78:12, 2:196, 15:44, 18:22, 31:27
8	8		5	28:27, 6:143, 39:6, 69:7, 69:17
9	9		4	17:101, 18:25, 27:12, 27:48
10	10		9	2:196, 5:89, 6:160, 7:142, 11:13, 89:2, 2:234, 20:103, 28:27
11	11		1	12:4
12	12		5	9:36, 5:12, 2:60, 7:160, 7:160*
13	19		1	74:30
14	20		1	8:65

15	30		2	7:142, 46:15
16	40		4	2:51, 5:26, 7:142, 46:15
17	50		1	29:14
18	60		1	58:4
19	70		3	69:32, 7:155, 9:80
20	80		1	24:4
21	99		1	38:23
22	100		6	2:259, 2:259*, 2:261, 8:65, 8:66, 24:2
23	200		2	8:65, 8:66
24	300		1	18:25
25	1.000		8	2:96, 8:9, 8:66, 22:47, 29:14, 32:5, 97:3, 8:65
26	2.000		1	8:66
27	3.000		1	3:124
28	5.000		1	3:125
29	50.000		1	70:4
30	100.000		1	37:147
31		1/10	1	34:45
32		1/8	1	4:12
33		1/6	3	4:11, 4:11*, 4:12
34		1/5	1	8:41
35		1/4	2	4:12, 4:12*
36		1/3	3	4:11, 4:12, 73:20
37		1/2	7	2:237, 4:11, 4:12, 4:25, 4:176, 73:3, 73:20
38		2/3	3	4:176, 73:20, 4:11
38	162146		304	
19 x 2	19 x 8534		19 x 16	

Kehf Suresi'nde, mağarada kalan gençlerin mağarada 300 yıl kaldığı ve buna 9 yıl eklendiği geçer. Ayrıca Hz. Nuh ile ilgili 950 sayısı, doğrudan 950 denmeden, 1000 eksi 50 olarak söylenir. Böylece Kuran'da geçen sayıların toplamının, 19'un katı olma özelliği bozulmaz.

1000 ve 9 sayıları Kuran'da birden çok kez tekrar edilir. Eğer 309 ve 950 sayısı doğrudan verilseydi, Kuran'da geçen sayıların toplamı 19'un katını vermezdi. Bu sayıların doğrudan 950 ve 309 şeklinde söylenmesi halinde; hem Kuran'daki tam sayıların tekrarsız toplamı, hem de tekrarlı toplamıyla ilgili tabloların ikisi birden değişirdi ve bu tablolar 19'un katını vermezdi.

Böylece eskiden beri merak edilen, Allah'ın niye 950 sayısını söylemek yerine 1000 eksi 50 dediği ve 309 demek yerine 300 artı 9 dediğinin hikmetlerinden biri (belki de en önemlisi) anlaşılmış bulunmaktadır. Ayrıca verilen bu sayılarla ilgili şüpheleri olanlar varsa (örneğin 309 yıl bir grubun uyutulmasına inanmakta zorluğu olanlar varsa), bu sayısal mucize verilen bu sürelere güvenmeyi de sağlamakta ve Kuran'ın bu ifadelerine mucizevi tarzda destek sağlamaktadır. Bu da 19'un mucize oluşturma özelliğinin yanında, sorunları çözme, sorulara cevap verme özelliğine bir delildir.

Kuran'da bu 30 tam sayının dışında 8 tane kesirli sayı geçer. Böylece Kuran'da 30+8= 38 (19x2) geçen sayı adedi de 19'un katıdır. Bu kesirli sayılar şöyledir: (1/20, 1/8, 1/6, 1/5, 1/4, 1/3, 1/2, 2/3).

Ayrıca tabloda görüldüğü gibi Kuran'da 304 tane sayı tekrarlarıyla beraber geçmektedir ve bu da 19x16'ya eşittir. İlginç bir şekilde, büyüklük sırasında 19'dan önce 12 tane sayı vardır, 19 13. tam sayıdır ve 19'a kadar olan tam sayıların toplamı da 247 olmaktadır ve bu da 19x13'e eşittir.

Milan Sulc'ın ilginç bir tespitini de belirtmek istiyoruz (Kompozit sayı ve asal sayılarla 19 arasında bağlantı kurup, detaylı çalışmalar yapanlar oldu. Bu kitapta bu konudaki detaylara yer vermeyip, sadece kısaca değiniyoruz.) 30 sayısı 19'uncu kompozit sayıdır. Yani kendisi ve 1 dışındaki pozitif çarpanlarına ayrılabilen sayıları sırasıyla sayarsak; 30, 19'uncu kompozit sayı olur (4, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30). Böylece tam sayıların sayısı olan 30, bir yönden daha 19'la ilişkilidir. Kesirli sayıların adedi olan 8 ise, 19'un asal sayı sırasıdır (2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19). Böylece, tüm sayıların toplamı 38 (19x2) olarak anlamlıyken, bu sayıları meydana getiren 30 ve 8 sayıları da 19'la alakalıdır. 30 ve 8 sayılarının 19 ile alakasına ileriki başlıklarda da tanık olacağız. Diyebiliriz ki 19'un katı olmayıp da 19'la en çok alakalı olan sayılar 19'un asal sayı sırası olan 8 ve 19'uncu sıradaki kompozit sayı olan 30'dur.

Hz. Muhammed, tarihin en meşgul kişilerinden biriydi. Sigara gibi basit bir alışkanlığı bile bir toplumda bıraktırmak büyük dertken; o, putları tanrı edinen, sosyo-ekonomik sistemlerini, yönetim hiyerarşilerini geleneklerine, inançlarına göre düzenlemiş bir toplumun, bütün dini, sosyolojik sistemini altüst ediyor, zararlı inançların terk edilmesi için gece gündüz uğraşıyordu. Bu arada kah anlaşma yapıyor, kah kendisini öldürmek isteyenlere karşı kılıçla kendini savunuyor, kah göç ediyordu.

Bu arada yavaş yavaş vahyedilen Kuran'ı insanlara açıklıyordu. İnsan gücünün ve yeteneğinin üstünde olan Kuran'daki matematiksel özellikleri bol vakitli bir matematikçiye mal etmek bile imkânsızdır. Kendi yaşadığı çağda, bilgisayarın olmadığı bir ortamda, bu kadar meşgul olan ve bu mucizeden rakiplerini ikna etmede hiç istifade etmeyen Hz. Muhammed'e, bu mucizeyi mal etmek çok saçma bir iddia olacaktır. Bu mucize ne tesadüfle ne de insan işi olmakla açıklanabilir. Dünyadaki hangi kitapta böyle bir mucize vardır? Hani nerede? Hodri meydan!

23- Eğer kulumuza indirdiğimizden şüphe içindeyseniz,
haydi bunun benzeri bir sure getirin. Allah dışındaki
tanıklarınızı da çağırın. Eğer doğru sözlü iseniz!
24- Eğer yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız-
bu durumda inkarcılar için hazırlanmış, yakıtı insanlar ile
taşlar olan ateşten sakının.

2-Bakara Suresi 23-24

KURAN'DAKİ SURELER VE BESMELE

Kuran tam 114 (19x6) sureden oluşmaktadır. 114, Kuran'ın en temel matematiksel sayılarından biridir. Kuran'ı oluşturan 114 bölüm 19'un 6 katını vermektedir.

Diğer ilginç bir nokta da Kuran'ın son suresi (114. sure) Nas Suresi'nin 6 ayet olmasıdır. 114'ü 19'a böldüğümüzde, Kuran'ın son suresi olan (114. suresi) Nas Suresi'nin ayet sayısını elde ediyoruz.

Kuran'daki surelerin sayısı	114 (19x6)

Kuran'ın en dikkat çekici ayeti "Bismillahirrahmanirrahim" diye okunan Besmele'dir. Diyebiliriz ki Dünya'nın en çok tekrarlanan kelime topluluğu "Merhametli ve Şefkatli Allah'ın adıyla" anlamına gelen Besmele'dir. Besmele de tüm Kuran'da tam 114 defa, yani 19x6= 114 defa geçmektedir.

Kuran'daki Besmeleler'in sayısı	114 (19x6)

Bazıları bu son dediğimiz özelliğin, 19 mucizesi açısından ilave bir delil oluşturmayacağını ileri sürebilir. Buna neden olarak Kuran'da 114 sure olduğunu, her surenin başında bir Besmele olduğu için Besmeleler'in sayısının da 114 (19x6) olduğunu, bunun simetrik bir ilişki olduğunu, surelerin sayısı eğer bir özellikse, Besmeleler'in ona bağlı olmasından dolayı ikinci bir özellik oluşmadığını söyleyebilir. Oysa durum böyle değildir. Çünkü Kuran'ın 9. suresi Tevbe Suresi, diğer surelerden farklı bir özellik gösterir ve başında Besmele yoktur. O zaman Besmeleler'in sayısı 113'e inmektedir. 113 ise 19'un katı değildir. Kuran'da ortaya çıkan bu problemin nasıl çözüldüğünü izleyin. Bir problem ortaya çıkaran matematikçinin, bizi onları çözme yeteneğine hayran bırakması gibi…

Neml (Karınca) Suresi Kuran'ın 27. suresidir. Bu surede Besmele, hem girişte, hem 30. ayette olmak üzere 2 defa geçer. Böylece Besmeleler, toplam 114 defa (19x6) geçmektedir. Sure sayılarının ve Besmeleler'in 114'er kez geçerek 19'un katını vermesi, konumuz açısından temel ve anlaşılması çok basit örneklerdir.

Şimdi, bu konuyla ilgili, anlaşılması matematiksel temel gerektiren bazı örneklere de kısaca değinelim. Kayıp Besmele'nin bulunduğu ayetin numarası olan 30, 19. kompozit sayıdır. Yani 30 sayısı, çarpanları olan 19. sayıdır. Örneğin 4 (2x2), 12 (4x3), 15 (5x3), 27 (3x9) kompozit sayılardır. 30'un kaçıncı kompozit sayı olduğunu bir kez daha sayın: (4, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30). Surelerin başındaki Besmeleler'i saydığımızda karşımıza çıkan 113 sayısı ise 30'uncu asal sayıdır. Bu 113 sayısı, bizi eksik Besmele'nin tamamlanması için 30'uncu ayete gönderiyor. 30 ise dediğimiz gibi 19'uncu kompozit sayıdır.

Allah'ın gösterdiği matematiksel mucize olağanüstü bir sistem ortaya koymaktadır. Her sure başına bir Besmele, hem de hem sureler, hem Besmeleler 19'un katı kadar geçmektedir. Üstelik bu geçişler, simetrik geçişi (her surenin başında bir Besmele) bozduğu için hem sure sayısının, hem Besmele sayısının 19'un katı olması ayrı birer özelliktir. Neml Suresi'nin 30. ayetinde karşımıza çıkan kayıp Besmele'nin geçtiği ayet şöyledir:

O Süleyman'dandır ve şöyledir: Bismillahirrahmanirrahim (Merhametli, Şefkatli Allah'ın adıyla)

27-Neml Suresi 30

9. sure olan Tevbe Suresi'ndeki kayıp Besmele, bu sureden itibaren 19 sure ileri gittiğimizde karşımıza çıkan 27. surede tamamlanmaktadır.

1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	**11**	**12**	**13**	**14**	**15**	**16**	**17**	**18**	**19**
9	**10**	**11**	**12**	**13**	**14**	**15**	**16**	**17**	**18**	**19**	**20**	**21**	**22**	**23**	**24**	**25**	**26**	**27**

Ayrıca kayıp Besmele'yi tamamlayan ayeti ifade eden 27. sure ve 30. ayetteki sayıları toplarsak 27+30= 57 (19x3) eder.

Kayıp Besmele'nin geçtiği sure numarası		Kayıp Besmele'nin geçtiği ayet numarası	Toplam
27	**+**	**30**	**57 (19x3)**

9. sureden 27. sureye kadar olan tüm sureleri toplarsanız ; 9+10+11+12… 23+

24+25+26+27= 342 (19x18) sayısını elde edersiniz. Fakat bu sonucu ilave bir mucize saymak hatalı olur. Çünkü arka arkaya gelen her 19 sayı 19'un tam katıdır; arka arkaya gelen her 17 sayının 17'nin tam katı olduğu gibi. Fakat 342 sayısının ayrı bir özelliği vardır. 27. surenin başından 30. ayette geçen Besmele'ye kadar 342 (19x18) kelime geçmektedir. İşte bu ayrı, bağımsız bir mucizedir. Çünkü Neml Suresi'nin başından kayıp Besmele'ye kadar 19'un katı olan bir kelime sayısının geçmesi de; üstelik bu sayının Besmele'siz Tevbe Suresi'nden, Besmele'nin tamamlandığı Neml Suresi'ne kadar olan sure numaralarının toplamına eşit olması da tamamen birbirinden bağımsız özelliklerdir.

Kayıp Besmele'den, kayıp Besmele'nin tamamlandığı sureye kadar olan surelerin numaralarının toplamı (9+10+11........... 25+26+27)	**342**
Kayıp Besmele'nin tamamlandığı 27-Neml Suresi'nin başından kayıp Besmele'ye kadar geçen kelime sayısı	**342 (19x18)**

KAYIP BESMELE'NİN BULUNMASININ ÖĞRETTİKLERİ

Kayıp Besmele'nin bulunması sonucunda çıkartacağımız dersler, Kuran'daki 19 kodunun fonksiyonlarını da anlamamıza yardımcı olacaktır. Bu dersleri şöyle özetleyebiliriz:

1- 1400 yıldır neden Tevbe Suresi'nin başında Besmele olmadığı merak edildi. Hatta bunun bir hata olup olmadığı, Tevbe Suresi'nin başına Besmele acaba yazılmalı mı diye düşünenler de oldu. Oysa Tevbe Suresi'nin başında Besmele olsaydı, Kuran'da 115 Besmele olurdu ve 115 sayısı 19'un katı değildir. Böylece 19'un Kuran'ı değişmelerden koruyucu bir özelliği de anlaşılmaktadır. 19; fonksiyonları olan, sorunları çözen, cevaplar veren bir mucize olma özelliğini bu noktada da göstermektedir. Böylece 19, Tevbe Suresi'nin başına Besmele'yi yazmaya kalkacakların bu hatasını önlemektedir.

2- Kuran'daki surelerin dizilişinin ilahi olup olmadığı da tarihsel bir tartışma konusudur. Bize göre günümüzdeki en hatalı davranışlardan biri Kuran'ın mevcut sırasını bozup "vahyin iniş sırasına göre" Kuran çevirileri basmaktır. 19 mucizesi bu soruna da cevap vermektedir. Kayıp Besmele'nin tamamlanmasında ortaya çıkan tablolar, sure sıralarının da Allah tarafından belirlendiğinin delilidir. (19 mucizesinin daha birçok yönünün mevcut sure sırasını onayladığına kitabımızın ilerleyen sayfalarında tanık olacağız.)

3- Besmele'nin 19 kodu açısından önemi de bu incelediğimiz verilerle anlaşılmaktadır. Birazdan göreceğimiz gibi kayıp Besmele'nin ortaya çıkışı gibi daha birçok veri Kuran'ın anahtar sözcüğü olan Besmele'ye (Bismillahirrahmanirrahim) bağlı olarak oluşmaktadır.

4- Bu incelediğimiz verilerin ışığında surelerin başına Besmeleler'in keyfi bir alışkanlık sonucu konmadığı, Allah'ın vahyi sonucu konduğu anlaşılmaktadır.

5- Kayıp Besmele örneğinde de gördük ki Kuran'daki matematiksel sistem ile ilgili gözüken problemlerin hiç korkmadan üzerine gitmeliyiz. Başta problem gibi gözüken konuların üzerine gidildikçe Kuran'ın mucizeleri daha da çok açığa çıkmaktadır. Hatta tecrübemizle diyebiliriz ki; en büyük mucizeler birçok zaman, "Bu problemi nasıl çözeriz" diye düşündüğümüz hususlarda ortaya çıkmaktadır.

6- İncelediğimiz örnekler gösterdi ki 19'a kadar saymayı bilen, dört işlemi bilen herkes, Kuran'daki 19 koduyla ilgili birçok noktaya tanıklık edebilir, bu mucizenin birçok yönünü takdir edebilir. Bu mucizenin birçok yönü anlaşılması kolay, taklidi imkansız niteliktedir. (Bunun yanında asal sayı sırası, kompozit sayı sırası gibi belli bir matematiksel birikim ile anlaşılabilen noktalar da vardır.)

BESMELE'NİN HARF SAYISI

Daha önce de değindiğimiz gibi dünyanın en çok tekrarlanan bileşik kelimesi veya kelime topluluğu Besmele'dir. Dünyanın her yanında birçok Müslüman gerek Kuran okurken, gerek namaz kılarken, gerek gündelik hayatında birçok işe başlarken hep Besmele'yi tekrarlamaktadırlar. Dünya dinlerinde ve dünya dillerinde birkaç kelimeden oluşup, bu kadar çok tekrar edilen başka bir kelime topluluğunu bilmiyoruz. Dünyanın en çok tekrarlanan bu bileşik kelimesinin Kuran'daki önemini, Kuran'ı azıcık okuyan kimseler bile hemen fark ederler. Besmele her surede adeta bir parola, bir mühür görevini görmekte; hem en istisnai, hem en çok tekrarlanan ayet özelliğine sahip bulunmaktadır.

Besmele'nin harf sayısı da Besmele'nin tekrar sayısı gibi 19 mucizesi ile ilişkilidir. Evet, Besmele tamı tamına 19 harflidir:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Be	sin	mim	elif	lam	lam	he	elif	lam	re	ha	mim	nun	elif	lam	re	ha	ye	mim

Eğer Arapça harfleri bilmiyorsanız, birkaç günlük bir çalışma ile Arapça harfleri sayabilecek kadar Arap harflerini öğrenebilirsiniz. 6-7 yaşındaki çocuklar okumasıyla, telaffuzu ile bu harfleri birkaç günde öğrenebilmektedirler. Kuran'daki harfleri görmek, matematiksel değerleri (ebced) hesaplayacak kadar bu harfleri tanımak birkaç günlük bir iştir. (Arapça'daki harflerin matematikteki karşılıkları olan sayı değerini verdiğimiz tablodan bakarak yerine koyar ve toplarsınız. Böylece kitapta verdiğimiz kelimelerin matematiksel değerlerine de tanıklık edebilirsiniz.)

ELMAS VE CAM

Kuran'daki 19 mucizesi ile ilgili birçok veri elmas niteliğindedir. Buna karşın Kuran'daki mucizeleri arttırmak gibi iyi bir niyetle veya başka bir niyetle zayıf matematiksel verilerin veya mucize oluşturmayacak şekilde özelliklerin, mucize olarak sunulduklarına da tanıklık edebilirsiniz. Bunu yapan kişiler elmaslar ile camların birbirine karışmasına sebep olmaktadırlar. Kuran'daki 19 mucizesini inkar etmek için fırsat kollayanlar elmas ile camların karıştığı yığından cam parçalarını almakta "Bunlar sıradan cam parçaları, bunların hiçbir değeri yoktur" demektedirler. Oysa camlarla karışmakla elmas değerinden hiçbir şey kaybetmez. Camları bahane edip elmastan kaçanlar, elmasların değerini inkar

edenler; ne elmasın kendisine zarar verebilirler, ne de kendi inkarlarıyla elmasın değerini düşürebilirler.

Bu kitapta bizim 19 mucizesi hakkında verdiğimiz tüm örneklerin de değeri eşit değildir. Biz kitabımıza değersiz cam parçalarını almamaya özen gösterdik. Fakat bir kısım örneklerimiz değerli elmasların yanında kristal hükmünde olabilir. (Bu örnekleri mümkün olduğunca az kullanmaya çalıştık.) Elmasların hepsinin de aynı değerde olmadığını, kendi içinde farklı değerleri olduklarını unutmamalıyız. Örneğin ilerideki satırlarda açıklayacağımız Allah'ın isimlerindeki 4'lü simetrik tablo Kaşıkçı Elması değerindedir.

İleride belirteceğimiz gibi Kuran'da "Allah" kelimesinin 2698 (19x142) defa geçmesi 19 mucizesi açısından çok önemli bir veridir. Bunun yanında, Kuran'ın bütün surelerindeki 1. ayetlere bakarsak, bu 1. ayetlerde 42 defa "Allah" dendiğine tanık oluruz. Eğer 1'i ve 42'yi arka arkaya yazarsak Kuran'daki "Allah" kelimelerinin katsayısı olan 142'yi buluruz. Şimdi bu bahsettiğimiz 2. veri (1 ve 42'yi arka arkaya yazdığımız), elbette ki "Allah" kelimesinin Kuran'da 2698 (19x142) defa geçmesi kadar temel bir veri değildir. Fakat bazen temel veriye nazaran aynı değerde olmayan yan verilerin bu temel veriyi desteklediği de unutulmamalıdır. Bu yan verilerin değeri, hiçbir zaman temel verinin değerini düşürmez, bilakis bu veriyi destekler. Fakat bu yan verilere göre Kuran'ın tüm mucizesini sunmaya çalışmak; ya bir anlayışsızlığın, ya da bir art niyetin ürünüdür. Bu yan veriler değersiz camlar hükmünde değildirler ama destekledikleri temel veri ile aynı önemde de değillerdir.

19 mucizesi anlatılırken art niyetli kişilere fırsat vermemek için elmaslar ile camları karıştırmamaya özen göstermeliyiz. (Biz kitabımıza kristaller hükmünde bulduğumuz yüzlerce örneği bile almadık.) Kendi verdiğimiz her örneğin de aynı değerde olmadığını vurgulamalı, daha az değerli örneklerin; 19 mucizesinin temelini oluşturan, olağanüstü harikalıktaki örneklerin değerini azaltmayacağını belirtmeliyiz.

Olasılık hesaplarından habersiz saf insanlar sıradan örnekleri mucize gibi sunabilmektedirler. Buna karşın Kuran'daki muhteşem kodlamayı ve bu kadar çok özelliğin tek bir Kitap'ta buluşmasını sıradan bir oluşum olarak görmek de safça bir kaçışın veya inkarcı inadın bir ürünüdür. Camlarla elmasları karıştırmak kötüdür. Elmasları yok saymak ise felakettir!

BESMELE'DEKİ KELİMELER

Besmele dünyanın en çok tekrarlanan 19 harfli bileşik kelimesi ve Kuran'ın en özel ayetidir. Besmele; harf sayısından Kuran'daki tekrarlanış adedine kadar her

özelliğiyle 19 koduyla alakalıdır. Besmele 4 kelimeden oluşur. Bu kelimeler sırasıyla 1- İsim, 2- Allah, 3- Rahman, 4- Rahim'dir. Şimdi önemli bir mucizeye tanıklık etmeye hazır olun. Bu 4 kelimenin her birinin Kuran'daki tekrarlanış adetleri acaba kaç defadır dersiniz? Buyrun okuyun:

Kelime	Kuran'da tekrarlanış adedi
İSİM	19 (19x1)
ALLAH	2698 (19x142)
RAHMAN	57 (19x3)
RAHİM	114 (19x6)
Kelimelerin Katsayılarının toplamı 1 + 142 + 3 + 6 = 152 (19x8)	

Allah, 19 ile kuşkuları ortadan kaldıracağını, inananların inancını güçlendireceğini söylemiyor muydu? 19'un inkarcılara karşı bir cevap olduğunu Müddessir Suresi'nden anlamıyor muyuz? İşte Allah'ın, Müddessir Suresi 35. ayetinde "Bu gerçekten büyüklerden biridir" diye dikkat çektiği 19'un büyüklüğünü anlamaya başladınız sanıyoruz. Üstelik daha birçok mucizeye ilerideki satırlarımızda tanıklık edeceksiniz. Şimdi bu 4 ismin Kuran'da geçişleri üzerine birkaç noktayı daha belirtelim.

İSİM KELİMESİ VE 19

"İsim" kelimesinin yalın formu (Elif-Sin-Mim ile yazılan ve bu 3 harfi kapsayan), Kuran'da 19 kere geçer. (İsim kelimesindeki bu özellik Kuran'daki matematiksel sayımlarda kelimelerin yazılış şeklinin asıl olduğunu gösterir.)

"İsim" kelimesi Besmele'deki yazılışında olduğu gibi "Be" harfi ile kaynaştırıldığında "Elif" harfi düşer ve (Be-Sin-Mim) olarak yazılır. Kuran'daki bu kullanılış, numaralı ayetlerde 3 defa geçmektedir. Sırasıyla; 1-Fatiha Suresi 1, 11-Hud Suresi 41, 27- Neml Suresi 30. Bu arada 96. sure olan Alak Suresi'nde istisnai bir durum gözükmektedir ve "Bismi" kelimesi "Be-Elif-Sin- Mim" formuyla Kuran'daki tüm

“Be-Sin-Mim” yazılışlarından farklı bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Böylece burada “İsim” kelimesinin “Elif-Sin-Mim” formu bulunur ve bu kelime sayımlarda “İsim” kelimesiyle sayılır. Bu da tüm Kuran boyunca “Elif” harfi düşürülerek “Be-Sin-Mim” formuyla 3 harfli olarak yazılan “Bsm” kelimesinin, Alak Suresi’nin 1. ayetinde “Elif” düşürülmeden “Be-Elif-Sin-Mim” formuyla özellikle böyle yazıldığını, 19 kodunun kullanılmasıyla ispat etmekte ve Allah’ın hikmetlerini göstermektedir. Böylece 19 kodu, Alak Suresi’nde oluşan bu istisnai durumun 1400 yıldır bilinmeyen hikmetini de öğretmektedir. Bu arada Alak Suresi’nin bu ayetinin, vahyedilen ilk sure olduğuna inanılan Alak Suresi’nin ilk ayeti olmakla özel bir konumda olduğuna da dikkat çekmeliyiz.

Numaralı ayetlerdeki üç “Bsm” formundan ikisi Besmele (Bismillahirrahmanirrahim) şeklindedir. Diğer form (11-Hud Suresi 41) ise sadece “Bismillahi” şeklindedir. Böylece Kuran’daki numaralı ayetlerde Besmele’nin geçtiği sadece iki tane ayet vardır. Bunlar 1- Fatiha Suresi 1. ayet ve 27-Neml Suresi 30. ayetleridir. Bu ayetlerden Kuran’ı ikiye böldüğümüzü düşünürsek Kuran’ın her iki bölümünde kalan İsim + Allah + Rahman + Rahim kelimelerinin toplamı da 19’un katıdır.

1. numaralı Bismillahirrahmanirrahim’den 2. numaralı Bismillahirrahmanirrahim’e kelime sayıları				
İsim	Allah	Rahman	Rahim	Toplam
9 +	1814 +	35 +	80	= 1938(19x102)

2. numaralı Bismillahirrahmanirrahim’den Kuran’ın sonuna kadarki kelime sayıları				
İsim	Allah	Rahman	Rahim	Toplam
10 +	884 +	22 +	34	= 950 (19x50)

ALLAH KELİMESİ VE 19

Kuran’ın en çok tekrarlanan kelimesi “Allah”tır. Kuran’da “Allah” isminin tüm türevleri tam 2698 (19x142) defa geçer. Günümüzde bilgisayarın yardımıyla ve titiz bir çalışma ile bu sayımı kontrol etmeniz mümkün. Besmele ile ilgili 19’ların tesadüfen oluştuğunu iddia etmeye kalkan birini, olasılık hesapları komik duruma

düşürecektir. Çölde bilgisayarsız, bir yandan dini anlatan, bir yandan saldırılara, ölüm tehditlerine, savaşlara göğüs geren Muhammed Peygamber'in, 19'ların katlarını bilerek tutturduğunu iddia etmek ise ilk iddiadan daha saf, daha komik ve kaçış için daha geçersiz bir iddiadır.

Kuran'daki surelerin 1. ayetlerinin kaç defa "Allah" kelimesini içerdiğini incelersek; cevabı 42 kezdir. Bu incelememizin rakamları olan 1'i (ayet için) ve 42'yi (tekrar adedi için) arka arkaya yazarsak karşımıza çıkan "142" sayısı Kuran'daki "Allah" kelimelerinin katsayısını verir. Görülüyor ki "Allah" isminin katsayısı bile Kuran'da değişik şekilde kodlanmış, garanti altına alınmıştır.

İlerideki bölümlerde Kuran'daki başlangıç harfleriyle başlayan surelerin 19 kodu açısından önemini göreceğiz. Bildiğiniz gibi Kuran'daki bazı sureler "Elif-Lam-Mim" veya "Kaf" veya daha değişik harflerle başlarlar. İşte bu başlangıçlardan ilki 2- Bakara Suresi 1. ayette "Elif-Lam-Mim" şeklindedir. Sonuncu başlangıç ise 68-Kalem Suresi 1. ayetteki "Nun" başlangıcıdır. İşte bu ilk ve son başlangıç harfi arasında 2641 (19x139) kez "Allah" kelimesi geçer. Kuran'ın geri kalan bölümünde ise 57 (19x3) kez "Allah" kelimesi geçer.

İlk başlangıç harfli ayetten (2-Bakara Suresi 1), son başlangıç harfli ayete (68-Kalem Suresi 1) kadarki "Allah" kelimesinin adedi	2641 (19x139)

Bu arada öncekiler kadar temel bir veri olmamasına karşı ilginç olan bir veri şöyledir: Ayet numaraları 19'un katları olan ayetlerde "Allah" kelimesi 133 (19x7) kez geçmektedir.

RAHMAN, RAHİM, KATSAYILARIN TOPLAMI VE 19

Allah'ın merhametli, şefkatli olduğunu belirten ve Besmele'de yer alan "Rahman", "Rahim" isimleri, 19'un katları kadar geçmektedirler. Allah'ın "Rahman" ismi 57 (19x3), Allah'ın "Rahim" ismi ise 114 (19x6) kez geçer. Allah'ın bu isimleri gibi "Rahmet" kökünden türeyen kelimeler de 114 (19x6) defa geçmekte; böylece aynı kökten türeyen "Rahim" ismiyle eşit sayıda, "Rahman" isminin iki katı sayıda geçerek ayrı bir uyum ortaya çıkmaktadır. KUM'larda bu hususa değinmiştik. (Rahmet [79], Rahmetike [3], Rahmetina [5], Rahmetihi [25], Rahmeti [2]).

"Rahmet" kökünden türeyen kelimeler	**114 (19x6)**

Besmele'de geçen 4 kelimenin 19'un katı kadar geçmesinin yanı sıra bu kelimelerin katsayılarının; İsim (1) + Allah (142) + Rahman (3) + Rahim (6)= Toplam (152=19x8) olması da önemlidir. Allah, Kuran'a yaygın olarak dağılan bu kelimelerle Kuran'ın mucizesini ve değişmezliğini göstermektedir. 19'un katı kadar geçen bu kelimelerin katsayılarının 19'un katı olması ise yaptığımız işlemin doğruluğunu bir kez daha onaylamaktadır. (Bu katsayılardaki 8'in de bizce özel bir anlamı vardır. 19'u 8 ile çarptığımızda; ortaya çıkan 152 sayısı Besmele'de geçen bütün katsayıları kuşattığı için, adeta Besmele'yi de kuşatmaktadır. Daha önce 19'un önemli özelliklerinden birinin asal sayı olması olduğunu gördük. 19'un kaçıncı asal sayı olduğunu merak ederseniz, 19'a kadar olan asal sayıları yazalım)

Asal Sayı Sırası	1	2	3	4	5	6	7	**8**
Asal Sayılar	2	3	5	7	11	13	17	**19**

Asal sayı yalnız kendisine ve 1 rakamına bölünebilen sayı demektir. Eğer matematikle bugüne kadar az ilgilenmiş biriyseniz, matematikle ilgilenen birinden bu konuda bilgi alabilirsiniz.

BESMELE'DEKİ KELİMELERİN GEÇTİĞİ AYET SAYISI

"Bismillahirrahmanirrahim"i oluşturan İsim-Allah-Rahman-Rahim kelimelerinin 19 koduyla muhteşem kodlanışlarını inceledik. Bu kelimeler Kuran'ın birçok ayetine dağılmış vaziyettedirler. Bazı ayetlerde birden fazla "Allah" kelimesi, bazı ayetlerde hem "Allah", hem "Rahim" kelimesi beraber geçmektedir. İsveçli Katerina Kullman, bu 4 kelimenin tam tamına kaç ayette geçtiğini merak etti ve ilginç bir özelliğe tanıklık eden ilk kişi oldu. İki tane 19'u arka arkaya yazdığınızda ortaya çıkan 1919 sayısı Besmele'yi oluşturan 4 kelimenin geçtiği ayetlerin sayısıdır. Kuran'daki 19 sistemi açısından önemli bir unsur başlangıç harfleri ile başlayan surelerdir (önümüzdeki sayfalarda bu sureleri inceleyeceğiz). Bu 4 kelimenin başlangıç harfleriyle başlayan ve başlamayan surelere göre dağılımını incelediğimizde ise şu sonuç karşımıza çıkmaktadır: Bahsedilen 1919 ayetin 1083 (19x57) tanesi hurufu mukatta (başlangıç harfleri) ile başlayan surelerde, 836 (19x44) tanesi ise diğer surelerdedir.

Besmele'yi oluşturan kelimelerin geçtiği ayet sayısı	1919 (19x101)

Besmeleyi oluşturan kelimelerin başlangıç harfli surelerde geçiş oranı	1083 (19x57)

Besmeleyi oluşturan kelimelerin başlangıç harfsiz surelerde geçiş oranı	836 (19x44)

Besmele'deki kelimelerin 19'un katı olduğunu, numaralı ayetlerdeki kelimeleri sayarak bulduk. Böylece 1. sure olan Fatiha Suresi'nin 1. ayetinin Besmele olduğu da anlaşılıyor. Belki de birçok insan bir tek Fatiha Suresi'nin 1. ayetinin numaralı olmasının hikmetini bugüne kadar anlayamadı. Bazı insanlar "Acaba Fatiha Suresi'nin başındaki Besmele yanlışlıkla mı numaralandı? Veya diğer surelerin başına Besmele'ler 1. sure olan Fatiha'yı taklit için mi kondu?" diye de düşünmüştür. Kuran'daki 19 kodunun sorunları çözme özelliği burada da kendini belli etmekte, insanların bu konudaki kuşkularını gidermektedir. Zaten Müddessir Suresi'nin 31. ayetinde Allah, 19'un, kuşkuları gidereceğini söylemiyor mu?

ALLAH'IN İSİMLERİ VE 19

Kuran matematiksel koda sahip, kendi döneminde bilinmesi mümkün olmayan bilimsel konulara işaret eden olağanüstü, mucizevi bir kitaptır. Bu kitap "Nereden geliyoruz, niye varız, ne yapmalıyız" sorularına cevap verir. Bu kitap; en önemli bilgiler olan Allah'ın varlığının, birliğinin, kudretinin, merhametinin… tarifini yapar. Kuran, Allah'ı anlatırken, Allah'ı Rahman (Merhametli), Gafur (Bağışlayıcı), Halık (Yaratıcı) gibi isimleriyle bize tanıtır. Allah'ın tanıtımı Kuran'ın en önemli mesajıdır. Şimdi de Allah'ı bize tanıtan isimlerinin tekrar adetlerini ve bu isimlerin matematiksel değerlerini tespit edip inceleyelim.

Öncelikle bir kelimenin matematiksel değerinin (ebced değeri) ne olduğunu hatırlayalım. Arap alfabesinin 28 harfi 1'den 9'a, 10'dan 90'a ve 100'den 1000 sayısına kadar bir sayıya karşı gelmektedir. Kuran'ın indiği dönemde yazıda kullanılan harflerin aynısı matematikte de kullanılıyordu. Böylece her harf, her kelime, her cümle matematiksel bir değere sahip olmaktadır. (Bu harflerin yazıya karışmasının engellenmesi için bazen kırmızı mürekkeple yazılma veya üzerine basitçe bir çizgi çekilme yöntemleri kullanılırdı.) Sonuçta "ebced" ismiyle kullandığımız

Arapça matematiksel model, Peygamber'in döneminin kullanılan sistemidir; bugün kullanılan sayılar, sonraki dönemin icatlarıdır.

Her ne kadar halk arasında Allah'ın 99 isme sahip olduğu şeklinde temelsiz bir iddia varsa da; birazdan listesini de göreceğiniz gibi, Kuran'da Allah'ı tanımlayan daha fazla isim mevcuttur. Bu listede, bu kelimelerin, Allah için kullanılış adedini ve matematiksel değerlerini göreceksiniz. Bu listedeki bazı tamlamaların ayrı bir isim sayılıp sayılmayacağı tartışılabilir. Örneğin "İşitici (Semi)" Allah'ın bir ismi olarak alınırken, acaba "Duaları İşitici (Semiud Dua)" ayrı bir isim olarak mı ele alınmalıdır? Edip Yüksel bu isimleri belli bir kural dahilinde sayıp 114 (19x6) isim bulduğunu söylemektedir. Fakat bu çalışmayı incelemediğimiz için bu kitaba almadık. Her halükarda Allah'ın isimlerinin 100'den fazla olduğu anlaşılmaktadır.

Sıra No	İsimler	Matematiksel Değeri	Tekrar Sayısı
1	Ehad	13	1
2	Vehhab	14	3
3	Hayy	18	5
4	Vahid	19 (19x1)	22
5	Vedud	20	2
6	Hadi	20	1
7	İlah	36	93
8	Evvel	37	1
9	Veli	46	13
10	Mucib	55	1
11	Mecid	57 (19x3)	2
12	Muhyi	58	2
13	Hamid	62	17
14	Batın	62	1
15	Allah	66	2698 (19x142)
16	Vekil	66	13
17	Muhit	67	8
18	Hakem	68	1
19	Hakim	78	91
20	Hasib	80	3
21	Mevla	86	12
22	Halim	88	11
23	Melik	90	2
24	Aziz	94	88
25	Hafi	98	1
26	Meliik	100	1
27	Hakk	108	9
28	Ali	110	8
29	Ala	111	2
30	Cami	114 (19x6)	2

Sıra No	İsimler	Matematiksel Değeri	Tekrar Sayısı
31	Kavi	116	9
32	Latif	129	7
33	Selam	130	1
34	Samed	134	1
35	Mumin	136	1
36	Vasi	136	8
37	Kaim	142	1
38	Muheymin	145	1
39	Alim	150	153
40	Afuv	156	5
41	Kayyum	156	3
42	Kuddus	170	2
43	Semi	180	45
44	Berr	202	1
45	Rabb	202	967
46	Cebbar	206	1
47	Malikül Mülk	211	1
48	Bari	213	3
49	Kebir	232	6
50	Melikin Nas	232	1
51	Maliki Yevmiddin	241	1
52	Rahim	258	**114 (19x6)**
53	Ekrem	261	1
54	Kerim	270	2
55	Rauf	286	10
56	Semiud Dua	287	2
57	Rahman	298	**57 (19x3)**
58	Basir	302	42
59	Kadr	305	2
60	Kahhar	305	6

Sıra No	İsimler	Matematiksel Değeri	Tekrar Sayısı
61	Kahir	306	2
62	Rezzak	308	1
63	Rakib	312	3
64	Karib	312	3
65	Kadir	314	45
66	Şehid	319	**19 (19x1)**
67	Musavvir	336	1
68	Falikul İsbah	352	1
69	Nasir	350	4
70	Falikul Habbi ven Neva	355	1
71	Tevvab	409	11
72	Şedidul Mihal	428	1
73	Seriul Hisab	434	8
74	Şedidul Kuva	465	1
75	Feaalün Lima Yurid	476	2
76	Fettah	489	1
77	Metin	500	1
78	Şakir	521	2
79	Şedidul İkab	522	14
80	Şekur	526	4
81	Muteal	541	1
82	Seriul İkab	544	2
83	Mukit	550	1
84	Kabilit Tevb	572	1
85	Ehlüt Takva	583	1
86	Mustean	621	2
87	Mutekebbir	662	1
88	Halik	730	8
89	Hallak	730	2
90	Muktedir	744	3
91	Zut Tavl	782	1
92	Ahir	802	1

Sıra No	İsimler	Matematiksel Değeri	Tekrar Sayısı
93	Hayr	810	1
94	Habir	812	44
95	Zul kuvve	848	1
96	Zu Mirre	951	1
97	Zu İkabin Elim	960	1
98	Zur Rahme	990	2
99	Hafiz	998	3
100	Reifud Derecat	998	1
101	Azim	1020	6
102	Zul Mearic	1051	1
103	Ganiy	1060	18
104	Zul Celali vel İkram	1098	2
105	Zu Rahmetin Vasia	1100	1
106	Zahir	1106	1
107	Alimul Gayb	1183	2
108	Allamul Guyub	1189	4
109	Gaffar	1280	5
110	Gafur	1286	91
111	Zuntikam	1298	4
112	Zul Arş	1307	4
113	Galibun Ala Emrih	1389	1
114	Ehlül Mağfire	1392	1
115	Vasiul Mağfire	1492	1
116	Alimul Gaybi veş Şehade	1535	10
117	Zu Fadl	1616	6
118	Bedius Semavati vel Ard	1662	2
119	Fatiris Semavati vel Ard	1866	6
120	Zu Mağfire	2031	1
121	Gafiriz Zenb	2064	1
122	Zu Fadlin Azim	2636	1
123	Zu Fadlil Azim	**2698 (19x142)**	6

MUHTEŞEM TABLO

Allah'ın isimlerinin tekrar adedini ve matematiksel değerlerini 19 koduna göre incelediğimizde muhteşem bir tabloyla karşılaşıyoruz. Bu tabloyu keşfetmek ilk olarak Filipinler İslami Araştırmalar Üniversitesi eski rektörü Dr. Cesar Mejul'a nasip oldu. Bu olağanüstü matematiksel ilişkiyi en kısa şekilde şöyle tanımlayabiliriz:

1- Allah'ın isimlerinin sadece 4 tanesinin Kuran'daki tekrarları 19'un katıdır.

2- Allah'ın isimlerinin sadece 4 tanesinin matematiksel değeri 19'un katıdır.

3- 4'er isimden oluşan her iki gruptaki 19'un katı olan sayılar birbirlerine eşittirler.

4- Kelime tekrarlarındaki 19'un katları, bize Besmele'yi vermektedir (Bu, Besmele'de niye Allah'ın, Rahman ve Rahim isimlerini seçtiğinin hikmetlerinden birini göstermektedir.)

5- Tablonun her iki tarafındaki tüm katsayılar, Besmele'deki katsayıların aynısını vermektedir.

	Allah'ın isimlerinden tekrar adedi 19'un katı olanlar	Tekrar adedi ve matematiksel değer	Allah'ın isimlerinin matematiksel değeri 19'un katı olanlar
İsim	Şahid	19 (19x1)	Vahid
	Allah	2698 (19x142)	Zul Fadlil Azim
	Rahman	57 (19x3)	Mecid
	Rahim	114 (19x6)	Cami
		Katsayıların Toplamı 152 (19x8)	
		Tablodaki tüm değerlerin toplamı $4^2 x 19^2 = 5776$	

Buradaki kelimelere dikkat edersek "Şahid" kelimesi Besmele'deki "İsim" kelimesiyle aynı oranda geçer. "İsim" kelimesi Allah'ın adlarından biri değildir ve incelediğimiz kelimelerden biri olmadığı için bu listeye giremez.

Böylece biz Besmele'yi incelerken Kuran'daki 19 koduna tanıklık ettiğimiz gibi, Allah'ın isimlerini incelerken yine Besmele karşımıza çıkmıştır. Bu olağanüstü güzellikte bir tablodur.

29- İnsanlar için tablolar sunandır O.
30- Üzerinde 19 vardır.
74-Müddessir Suresi 29-30

BESMELE NEDEN BU ŞEKİLDEDİR?

Belki bazı insanlar Besmele'nin neden "Bismi-llah-irrahman-irrahim" diye olduğunu fakat "Bismi-llahi-aziz-ülhakim" veya "Bismi-gafur-kerim" veya "Bismi-semi" diye olmadığını merak etmiş olabilirler. Allah'ın Kuran'da belirtilen 100'den fazla ismi vardır, bunlardan neden "Allah", "Rahman", "Rahim" isimlerinin 3'ü Besmele'de geçiyor? "Allah"ın bu isimler arasındaki özel yeri bellidir, peki diğerleri neden tercih edilmiştir? Neden başka iki isim veya beş isim Besmele'yi oluşturmamıştır da, bu üç isim Besmele'yi oluşturmuştur? Acaba Allah'ın hikmetleri nelerdir?

19'la ilgili bulgular, bu konudaki Allah'ın hikmetlerinden bir kısmına tanıklık etmemizi sağlıyor. Allah'ın yüzden fazla isminden sadece dört tanesi, 19'un katı kadar tekrar edilmektedir ve bunlardan üç tanesi Besmele'yi oluşturmaktadırlar. Besmele'de geçmeyen diğer isim olan "Şahid" ise Besmele'de geçen "İsim" kelimesiyle aynı adette geçerek mucizeyi büyütmekte; Allah'ın isimleri ile ilgili tabloda "İsim"in yerine geçmektedir. Daha önce de gördüğümüz gibi Allah+Rahman+Rahim isimleri sırasıyla 19'un 142+3+6 katıdırlar. Bu katsayıların toplamı 151 sayısını verir. Oysa Besmele'de geçen "İsim" kelimesinin katsayısı olan "1" ve Allah'ın isimlerinin tablosundaki "Şahit" kelimesinin katsayısı olan "1" bu rakama eklenince katsayıların toplamı 152 (19x8) olur. Böylece hem Besmele'de, hem Allah'ın isimlerinde 19'un katı olan 4 kelimenin katsayılarının toplamı 19'un tam katı olmaktadır (19'un 8. asal sayı olduğunu, böylece bu 8'in de bir anlamı olduğunu hatırlayın).

114 surenin 113'ünün başında geçen Besmele'nin bir tek 9. sure olan Tevbe Suresi'nin başında geçmediğini, bunun 19 sure sonra tamamlanarak birçok ilave özellik oluşturduğunu gördük. Eğer her surenin başında Besmele geçseydi surelerin sayısının 114 (19x6) olması tek bir özellik olacak, simetrik ilişkiden dolayı Besmeleler'in adedi üzerinde durmayacaktık. Allah'ın isimleriyle ilgili tabloda da durum aynıdır. 3'ü ortak 1'i farklı 4 değerin olması simetriyi bozmakta; ayrı inceleme konuları olan Allah'ın isimleri ve Besmele'nin kelimeleri arasındaki uyum, mucizeyi büyüttükçe büyütmektedir.

Böylece Kuran'daki 19 kodu; dünyanın en çok tekrarlanan kelime topluluğu veya bileşik kelimesi diye niteleyebileceğimiz Besmele'nin, neden bu formda olduğunun bir hikmetini açıklamaktadır. Biz inanıyoruz ki bizim saptamalarımızın

çok daha üstünde hikmetler vardır, fakat Besmele'nin neden bu formda olduğunun ilk defa rasyonel bir açıklamasının 19 kodu ile yapılması çok önemlidir.

Dünyanın en çok tekrarlanan bileşik kelimesi Allah'ın bir vahyidir ve 19 ile kodludur. Bazıları Allah'ın Besmele'yi kelimelerinin 19 ile kodlu olduğu için seçtiğini düşünebilir. Bazıları Besmele'deki kelimeleri seçmesinden dolayı 19 ile kodladığını düşünebilir. Biz, her ikisinin birden gözetilerek Kudreti Sonsuz tarafından ayarlandığı kanaatindeyiz.

OLASILIK HESABININ GÖSTERDİKLERİ

Kuran'daki 19 mucizesinin büyüklüğünü ve bu mucizenin tesadüfler sonucu oluşamayacağını göstermek için Allah'ın isimlerinin incelenmesi sonucu karşımıza çıkan muhteşem tabloyu, olasılık hesapları çerçevesinde inceleyelim:

- Besmele'de geçen 4 kelimenin 19'un katı bir sayı vermesinin olasılığı her bir kelime için 1/19 olduğundan, dört kelime için $1/19^4$ tür.

- Allah'ın isimlerinin tekrar listesinde "İsim" kelimesinin yerine geçen "Şahid" kelimesinin "İsim" ile tam aynı sayıyı 19 olarak vermesini de olasılığa katarsak olasılık $1/19^5$ olur. (Aslında burada 19'un katından ziyade tam olarak "19"u tutturmak önemli olduğu için olasılık daha da düşüktür.)

- Gerek Besmele'de, gerek Allah'ın isimlerinin incelenmesi sonucu karşımıza çıkan tablonun her iki yanında 4 ismin katsayıları 1+142+3+6= 152 (19x8)'dir. Bu sayının da 19'un katı olma olasılığı 1/19'dur. Bunu da önceki sonuca eklersek olasılık $1/19^6$ olur.

- Tablonun sağ tarafındaki Allah'ın isimlerinin matematiksel değeri için olasılığı farklı hesaplamalıyız. Çünkü buradaki sayılar sadece 19'un katı olarak kalmamakta, aynı zamanda sol taraftaki sayının tam aynısını tutturmaktadırlar. Allah'ın isimlerinin matematiksel değerindeki sayılar, önceki tabloda gördüğünüz gibi 2698'e kadar yükselmektedirler. 2698 sayısına kadar 2698 adet tam sayı vardır. Kümemizi şöyle gösterebiliriz: {1, 2, 3, 4, 5, 6, ……... 2695, 2696, 2697, 2698}. İşte bu aralıktaki sayıların içinden istediğimiz bir tam sayının aynısını bulma olasılığımız 1/2698'dir. Eğer dört defa aynı işlemi yapar ve dört defa tam istediğimiz sayıyı yakalamayı istersek; olasılık $1/2698^4$ olur. Buraya kadarki bulduğumuz olasılıklar $1/19^6$ x $1/2698^4$ 'tür.

Buraya kadar yaptığımız tüm hesapları bir araya getirirsek sonuçtaki olasılık:

$1/19^6$ x $1/2698^4$'tür. Bunun sonucu:

İşte sonuç... Okuyabilirseniz okuyun!
1/2.492.811.198.929.640.000.000

Sırf bu okumayı bile beceremeyeceğimiz sayı 19 mucizesinin oluşturduğu tek bir tablonun tesadüfen oluşma olasılığının imkansızlığını göstermektedir. Tek bir tablonun ortaya tesadüfen çıkmasının olasılığı bu iken, Kuran'ın dikkat çektiği; kesin bir bilgiyle inanmayı sağlayacağını, kuşkuları gidereceğini söylediği 19'u yok saymak nasıl bir aklın (veya akılsızlığın) ürünüdür! Tek bir tablonun olasılık hesabı bile Kuran'ın mucizesinin ve değişmezliğinin sayısal bir göstergesi olarak yeterlidir.

Ayrıca hesaba katılması gereken, fakat bazılarına göre anlaşılması zor olacağı için hesaba katmadığımız bazı hususlar da vardır. Bunları daha önceki hesaplamalarımızda dikkate almıştık, fakat anlaşılmayı zorlaştırır diye bu kitaptaki hesaptan çıkardık. Hesaba katmadığımız bu hususlara da, merak edenler olabilir düşüncesiyle değiniyoruz: Allah'ın isimlerinden 4'ü tablonun sağ tarafında, 4'ü tablonun sol tarafında yer alırken, Allah'ın 100'den fazla ismi tablonun sağ tarafında, 100'den fazla ismi sol tarafında yer almaz. Eğer bu isimlerden biri bile kelime tekrarı veya matematiksel değer açısından 19'un katını verseydi tablonun bir tarafında 4, bir tarafında 5 değer karşımıza çıkıp simetriyi ve 1+142+3+6= 152 (19x8) katsayısındaki 19'u bozabilirdi. Ayrıca Besmele'deki isimlerin neden bu şekilde seçildiğiyle ilgili 19'la ilişkili anlam azalırdı. Öyleyse tablonun her iki tarafındaki (100x2)= 200'den fazla ismin 19'un katı olmaması da bu tablonun geçerliliği açısından gereklidir ve olasılık hesabına katılmalıdır. Bir ismin 19'un katı olmamasının olasılığı yüksektir: 18/19. Fakat 200 isim açısından eğer bunu hesaplarsak: $18^{200}/19^{200}$= 1/49.684 olur.

Ayrıca bu tabloda açığa çıkan iki taraftaki 4'er değerin toplamı 5776'dır (5776= 4^2 x 19^2). 19'lu bir sistemde 4 tane sayının iki taraflı oluşturduğu bir simetri bu tabloda gözükmektedir. Bu tabloyu gösteren 4 ve 19 sayıları alınırsa, iki tarafı gösteren "2" rakamı da 2. kuvvetleri olarak üstlerine konulursa; bu tablodaki tüm sayıların toplamına eşit olmaktadır. Buradan da kanımızca birkaç basamak daha olasılığın paydasını büyütmek gerekir. (Fakat bu sayının niye olasılık hesabına katılması gerektiğini açıklamanın ve olasılığı hesaplamanın karışıklığı ve zorluğu sebebiyle bu veriyi de göz ardı edip, olasılık hesabına katmıyoruz.) Ayrıca 19'un 8'inci asal sayı olduğunu gördük. Tablonun iki tarafında Allah'ın 8 tane ismi incelenmekte, 19'un katsayılarını kilitleyen 152 (19x8) sayısı 19'un 8 katıdır. Bunları da olasılığa katmadık.

HANGİ KAFANIN SAHİBİSİNİZ?

Unutmayın ki bu olasılık, 19 mucizesinin oluşturduğu tek bir tablonun olasılık hesabıdır. Kuran'daki tüm 19 mucizesinin göstergelerinin olasılık hesabını yaparsak, karşımıza daha da olağanüstü bir sonuç çıkar. Bu olasılık, Dünya'nın tüm çöllerindeki ve denizlerindeki kumların içine tek bir kum tanesi saklanıp, daha sonra rastgele Dünya'daki herhangi bir kum tanesi çekilince; bu çekilen tanenin, o saklanan tane olmasından çok çok daha küçüktür! Hatta bu olasılık; Uzay'daki herhangi bir galaksinin herhangi bir noktasında, herhangi bir atomun herhangi bir parçacığını (mesela elektronu) saklayıp, sonra Uzay'da rastgele bir parçacık çektiğimizde çekilen parçacığın saklanan o parçacık olmasından da daha küçüktür. (Uzay'da tahmin edilen atom-altı parçacık sayısı 10^{80}'dir.)

Acaba siz hangi kafanın sahibisiniz? Peygamberimiz'in bilgisayarın ilk mucidi olduğunu, çöldeki kumların altına bir bilgisayar sakladığını ve bu mucizeyi oluşturmak için uğraştığını iddia edecek bir kafanın mı? Veya Uzay'daki bütün atomaltı parçacıklardan tek bir parçacığın tesadüfen çıkış olasılığından çok daha küçüğünü bile sırf Kuran'ın bu mucizesini inkar için kabullenecek bir kafanın mı? Veya Kuran'ın bu büyük mucizesini görüp, Kuran'ın tüm insanların ve cinlerin birbirlerine destek olsalar bile oluşturamayacakları bir kitap olduğunu anlayan; Allah'ın delillerini, mucizelerini takdir eden bir kafanın mı? Evet, siz hangi kafanın sahibisiniz? Hangi kafanın sahibi olmayı istemektesiniz?

De ki: "Eğer bütün insanlar ve cinler, bu Kuran'ın bir benzerini oluşturmak için toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile, onun bir benzerini meydana getiremezler."

17-İsra Suresi 88

BESMELE'DE HİÇ TÜKENMEYEN MUCİZELER

Besmele ile ilgili mucizeler araştırdıkça daha da büyümektedir. Besmele 19 harftir. Kuran'daki surelerin en üstüne yazılır ve Kuran'ın değişmediğini, matematiksel kodunu, matematiksel mucizesini gösterir. Şimdi de bu tek kelimenin 19 koduna bağlı olarak kendi içinde oluşturduğu mucizeleri inceleyelim. Dünyanın en çok tekrarlanan ve Kuran'da en çok geçen bu kelime topluluğu aynı zamanda dünyanın en mucizevi kelimesidir. Besmele'yi oluşturan kelimeleri ve bu kelimelerin matematiksel değerini inceleyelim:

No	Kelimelerin Harfleri	Harf Sayısı	Matematiksel Değer	Toplam
1	Be, Sin, Mim	3	2, 60, 40	102
2	Elif, Lam, Lam, He	4	1, 30, 30, 5	66
3	Elif, Lam, Re, Ha, Mim, Nun	6	1, 30, 200, 8, 40, 50	329
4	Elif, Lam, Re, Ha, Ye, Mim	6	1, 30, 200, 8, 10, 40	289
Toplam		19	-	786

Besmele'nin Allah'ın isimlerini oluşturan kısmının matematiksel değeri 19'un katıdır.

Besmele'nin Allah'ın isimlerini oluşturan kısmının matematiksel değeri			
Allah	Al-Rahman	Al-Rahim	Toplam
66 +	329 +	289 =	684 (19x36)

Besmele'nin bütününden çıkan 19 koduna bağlı matematiksel mucizeler çoktur. Bunların bir kısmı şöyledir:

1- 19 harften oluşan Besmele'nin kelimelerindeki harf sayısını, her kelimenin sıra numarasından sonra yazarsak, elde edeceğimiz 8 rakamlı sayı 19'un tam katıdır.

13 24 36 46 = 19 x 19 x 36686

2- Birinci örnekteki kelimelerin harf sayısı yerine onların toplam matematiksel değerlerini yerleştirelim. Her kelimenin sıra numarasından sonra o kelimenin toplam matematiksel değerini koyarak elde edeceğimiz 15 rakamlı sayı 19'un tam katıdır.

1 102 2 66 3 329 4 289 = 19 x 5801401752331

3- İkinci örnekteki kelimelerin toplam matematiksel değerleri yerine her harfin ayrı ayrı matematiksel değerlerini yerleştirelim. Örneğin ilk kelimenin toplam matematiksel değeri olan 102 yerine, o kelimedeki üç harfin matematiksel değeri

olan 2, 60, 40 sayılarını koyalım. Sonuç olarak elde edeceğiniz 37 rakamlı sayı 19'un tam katıdır. (Bu bölmeleri uzun sayıları bölen bilgisayar programından kontrol edebilirsiniz. Merak ediyoruz acaba inkarcılardan Hz. Muhammed'in 1400 yıl önce böyle bir programı keşfettiğini iddia eden çıkacak mı?)

1 2 60 40 2 1 30 30 5 3 1 30 200 8 40 50 4 1 30 200 8 10 40 = 19 x ....
....

4- Birinci örnekte kullandığımız her kelimenin harf sayısı yerine, o kelimeye kadarki harflerin toplamını yerleştirelim. Örneğin ikinci kelimenin harf sayısı olan 4 sayısı yerine, o kelimeyle birlikte baştan itibaren toplam harf sayısını yani (3+4= 7)'yi koyalım. Bu 10 rakamlı sayı da 19'un tam katıdır.

1 3 2 7 3 13 4 19= 19 x 69858601

5- İkinci örnekte kullandığımız her kelimenin matematiksel değeri yerine, onların toplam matematiksel değerini yazarsak elde edeceğimiz 19 rakamlı sayı da 19'un tam katıdır. (Bir önce- ki işlemi harf toplamı yerine matematiksel değer toplamıyla yeniledik.)

1 102 2 168 3 497 4786= 19 x 58011412367094

6- Üçüncü örnekte, her kelime numarasından sonra geçen her harfin matematiksel değerini koyduk. Şimdi bu tabloda her matematiksel değerin önüne bir de onun ait olduğu kelimedeki harf sırasını koyalım. Ortaya çıkan yeni tablodaki sayı da 19'un tam katıdır.

112260340 21123033045 311230320048540650 411230320048510640= 19x............

7- Birinci ve ikinci örnekte kullandığımız harf sayılarını ve matematiksel değerlerini bu sefer toplayarak kelime numaralarının arkasına yazın. Örneğin 1. kelimenin arkasına harf sayısının toplamı 3 ile bu üç harfin matematiksel değerleri olan 102'nin toplamını 102+3= 105'i yazın. Ortaya çıkan sayı 19'un tam katıdır.

1105 270 3335 4295= 19 x 5817212281805

8- Besmele'deki her harfin sayı değerinden sonra, eğer her harfin Besmele'deki 1'den 19'a kadar olan sırasını yazarsak, ortaya çıkan 62 rakamlı sayı da 19'un tam katıdır.

21602403143053065718309200108114012501311430152001681710184019= 19x… .....

9- Eğer yukarıdaki sayıdaki her kelimeyi ifade eden kısımdan sonra kelime numaralarını (1, 2, 3, 4) yazarsak ortaya çıkan 66 rakamlı sayı da 19'un tam katıdır.

216024031143053065721830920010811401250133114301520016817101810194= 19x......

10- Bundan önceki sekizinci örnekte matematiksel değer ve harf sayılarının arkasına kelime numaraları olan (1, 2, 3, 4)'ü koyduk. Şimdi ise bu kelime numaralarının yerine her kelimenin matematiksel değeri olan (102, 66, 329 ve 289) sayılarını koyalım. Ortaya çıkan sayı yine 19'un tam katıdır.

2160240310214305306576618309200108114012501332911430152001681710184019289= 19 x ....

Abdullah Arık *"Beyond Probability" (Olasılıkların Ötesinde)* kitabında Besmele'nin kendi içinde görünen matematiksel yapıyı daha da uzunca incelemektedir. (Kitap İngilizce'dir ve Amerika'da yayınlanmaktadır.) Biz biraz karışık matematiksel bağlantıların meraklıları olabileceğine binaen bu konuyu biraz uzunca işledik. Fakat bu uzun rakamları incelemenin bazı kimseleri sıkabileceğini düşünerek bu konuyu daha fazla uzatmıyoruz.

Dünyanın en çok tekrarlanan bileşik kelimesi, Kuran'da en çok tekrarlanan ayet olan "Bismillahirrahmanirrahim" kendi içinde müthiş özellikler göstermektedir. Dört kelimeden ve 19 harften oluşan bileşik bir kelimede 19 koduna bağlı bu kadar çok özelliğin olması olağanüstüdür. Her "Bismillahirrahmanirrahim" (Merhametli, Şefkatli Allah'ın adıyla) deyişimizde Allah'ın merhametini, şefkatini hatırladığımız gibi; Allah'ın, bu bir tek kelimenin içine sığdırdığı inanılmaz mucizelerini ve bu mucizelerini bize göstermek suretiyle Allah'ın bize olan merhametini, şefkatini sergilediğini de hatırlayalım. Besmele her surenin üzerinde 19 harfiyle pırıl pırıl parlayan, Kuran'ı koruyan, 19 kodunun önemli bir parçasıdır.

Üzerinde 19 vardır.

74-Müddessir Suresi 30

FATİHA SURESİ VE 19

Kuran'ın ilk suresi Fatiha Suresi'dir. Surelerin başındaki Besmeleler'den sadece ve sadece Fatiha Suresi'ndeki Besmele numaralıdır. (27. sure 30. ayetindeki Besmele de numaralı ayette geçer, fakat surenin başında değildir.) Bundan önce 19 kodu ile ilgili gördüklerimiz Fatiha Suresi'ndeki bu istisnai durumun özellikle oluşturulduğunu ispat etmektedir. Böylece 19 kodu binlerce yıldır neden olduğu merak edilen istisnai bir durumu açıklamaktadır. Birazdan Fatiha Suresi ile ilgili göreceğimiz özellikler:

1- Fatiha'nın 1 numaralı ayetinin Besmele olduğunu ispatlamaktadır.

2- Fatiha Suresi'nin mucizevi yapısını ortaya koymaktadır.

3- Sure sıralamalarının da ilahi düzenlemeyle olduğunu bir kez daha ispat etmektedir.

Besmele, dünyada en çok tekrarlanan kelime topluluğudur. Fatiha Suresi ise en çok tekrarlanan metindir diyebiliriz. Hiçbir dinde, hiçbir toplulukta Fatiha Suresi kadar sık tekrar edilen bir metin bilmiyoruz. Üstelik bu tekrarlanma 1400 yıldan daha uzun bir süredir devam etmektedir. Her gün kılınan namazda, günlük hayatta okunan Fatiha Suresi, hem Kuran'ın en çok okunan suresidir hem en çok tekrarlanan metin olarak dünyada da özel bir konuma sahiptir. Fatiha Suresi'nin matematiksel yapısına geçmeden önce Fatiha Suresi'nin tercümesini veriyoruz.

1- Merhametli, şefkatli Allah'ın adıyla
2- Övgü alemlerin Rabbi olan Allah'adır.
3- O merhametlidir, O şefkatlidir.
4- Din gününün hükmedenidir O.
5- Yalnız sana kulluk eder, yalnız senden yardım dileriz.
6- Bizi dosdoğru yola ilet
7- Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışlarınkine değil.

1-Fatiha Suresi 1-7

İşte bu çok anlamlı metnin içindeki matematiksel sisteme birkaç örnek verelim:

1- Sure numarası olan 1 rakamından sonra ayetlerin numaralarını sırasıyla yan yana koyarsak elde edeceğimiz sayı 19'un tam katıdır.

1 1 2 3 4 5 6 7 = 19x591293

2- Sure numarası olan 1 rakamından sonra her ayetin harf sayısını yan yana koyduğumuzda elde edeceğimiz 15 rakamlı sayı da 19'un tam katıdır.

1 19 17 12 11 19 18 43= 19x6272169010097

3- Eğer yukarıdaki örneğe ayetlerin harf sayısından sonra matematiksel değerlerini de eklersek elde edeceğimiz sayı 19'un tam katıdır.

119 786 17 581 12 618 11 241 19 836 18 1072 43 6009= 19x…….................................

4- Bu son elde ettiğimiz sayıda harf sayısının önüne ayet numaralarını yazarsak elde edeceğimiz sayı da 19'un tam katıdır.

1 1 19 786 2 17 581 3 12 618 4 11 241 5 19 836 6 18 1072 7 43 6009= 19x...............

5- Eğer Fatiha Suresi'nin sure numarasından sonra, toplam ayet sayısını, toplam harf sayısını ve toplam matematiksel değerini yan yana yazarsak elde edeceğimiz sayı da 19'un tam katıdır.

1 7 139 10143 = 19x90205797

6- Eğer Fatiha Suresi'nin sure numarasından (1) sonra ayet sayısını (7) ve kelime sayısını (29) arka arkaya koyarsak çıkan sayı da 19'un tam katıdır.

1 7 29= 19x91

7- Eğer sure numarası olan 1 rakamından sonra ayet sayısını ve her ayetin kelime sayısını sırasıyla yazarsak elde edeceğimiz sayı da 19'un tam katıdır.

1 7 4 4 2 3 4 3 9 = 19 x 9180181

Tek bir surenin içinde oluşan bu mucizevi yapıyı görünce aklımıza Kuran'ın şu ayeti geldi:

Eğer kulumuza indirdiğimizden şüphe içindeyseniz, haydi bunun benzeri bir sure getirin. Allah dışındaki tanıklarınızı da çağırın. Eğer doğru sözlü iseniz!

2-Bakara Suresi 23

19'LA İLGİLİ ÇÖZÜLMESİ GEREKEN SORUNLAR

19'la ilgili mevcut bulgular, 19 mucizesinin büyüklüğünü göstermeye yetmektedir. Fakat 19 koduyla ilgili kat edilmesi gereken daha mesafeler vardır. Kanaatimize göre sorun gibi gözüken noktaların üzerine gidildikçe, 19 mucizesinin büyüklüğü daha da çok anlaşılacaktır. Bugüne kadar böyle olmuştur ve bundan sonra da öyle olacaktır; Allah'ın izniyle. Kitabımızın buraya kadarki bölümünde 19 kodunun bazı sorunları nasıl çözdüğünü gördük, bundan sonraki bölümlerde de bunu görmeye devam edeceğiz. Kitabımızın bu başlığında, 19'la ilgili araştırmalarda ortaya çıkan bazı sorunlara değineceğiz; fakat bu sorunlar üzerine yorum yapmak ve bunların çözümüne kalkmak bu kitabın sınırları dışındadır. 19 üzerinde yapılan çalışmalar bundan önceki birçok sorunun tartışılmasını nasıl ortadan kaldırdıysa, bu üç maddede açıkladığımız tartışmalar da gün gelince ortadan kalkacaktır İnşallah.

1- Birinci sorun özellikle "Elif" gibi sesli harflerinin sayımı ile ilgilidir. Arapça'daki bazı kelimeler "Elif" ile de "Elifsiz" olarak da yazılmakta ve aynı şekilde okunmaktadırlar. Ayrıca "Elif" gibi okunan "hemze" harfi de Kuran'ın daha rahat okunması için sonradan eklenmiştir. Gerçi bu eklemeler Kuran'daki kelime sayısı, kelime anlamı ve kelimenin okunması açısından bir değişiklik yapmamaktadırlar. Fakat bazı kelimelerdeki "Elif" sayısı tartışmalı olduğundan "Elif" başlangıç harfli surelerdeki "Elif" sayısı tartışmalı olmaktadır. Başlangıç harfli surelerdeki 19 kodunda surelerdeki harf sayımları en temel özelliktir. Biz "Elif" harfli başlangıçlar üzerine daha çok tartışılması gerektiği kanaatindeyiz. Gerçi Reşat Halife, sayımlarında "Elif" başlangıçlı surelerin 19'un katını verdiğini söylemiştir, daha sonra başkaları da benzer sonuçlara ulaştıklarını ifade etmişlerdir; fakat biz bu sayımlara kuşkuyla yaklaştığımız için onlara bu kitapta yer vermedik.

2- 19 koduyla ilgili en büyük sorun, daha doğrusu büyütülerek olduğundan da büyük bir sorun olarak gösterilen nokta, Tevbe Suresi 128 ve Tevbe Suresi 129'un Kuran'dan olup olmadığına dair tartışmalardır. Bu tartışmayla ilgili detaylar da bu kitabın konusu değildir. Kuran'daki 6000'den fazla ayetten sadece 2 tanesinin üzerine tartışmalar çıkması Kuran'daki mucizenin büyüklüğünü ve 19 kodunu araştıranların tartışmadan çekinmediğini göstermektedir (6000'de 2, 3000'de 1'e karşılık gelmektedir). Bu tartışmanın çıkmasının hikmetlerinden biri de şu olabilir ki; bu tartışma, 19 kodunun Müslümanlar arasında da tartışmalı olmasına yol açmış ve 19 koduyla ilgili manipülasyonları önlemiştir. Tartışmalı bir ortamın olduğu yerde, zayıf matematiksel bağlantılar, yanlış sayımlar hemen ortaya çıkmakta; 19 kodu daha sağlıklı anlaşılmaktadır. Ayrıca tartışma ortamı, sorulan sorularla araştırmacıları daha çok teşvik etmiş ve yeni araştırmalar 19 koduyla ilgili yeni bağlantıları

ortaya çıkarmıştır. 19 koduyla ilgili tartışmaları yapanların şu birkaç konuda dikkatli olmaları gerekmektedir. Öncelikle aceleci davranıp bulduğu ilk matematiksel bağlantıyla bir sonuca gitmek isteyenler aceleciliklerinin kurbanı olabilirler. Ayrıca aceleci davranılıp savunulan fikirler inada dönüşürse; bu, sağduyulu ve akılcı düşünceyi köreltebilir. İnat, aklın işlemesinin en büyük düşmanlarındandır. Kuran'daki 19 kodu rasyonel, matematiksel bir mucizedir. Rasyonel, matematiksel bir mucize inatla yan yana barınamaz. Ayrıca Kuran'daki matematiksel sistem ile ilgili tartışmalar yaparken, saldırgan tavırlar göstermek ve karşı tarafı kafirlikle itham etmek de yanlıştır. Bu tarz inatlaşmalar hem karşı tarafın, hem kendimizin inatçı bir yapı kazanmasına sebep olabilir.

3- İlk iki soruna göre daha az önemli olan sorun 68. sure olan Kalem Suresi'ndeki "Nun" harflerinin sayımı ile ilgilidir. Kalem Suresi başlangıç harfleriyle başlayan surelerin sonuncusudur ve "Nun" başlangıç harfiyle başlamaktadır. Bu suredeki "Nun" harflerinin sayımı 133 (19x7) olabilmektedir, fakat bunun için başlangıçtaki "Nun" harfinin iki tane "Nun" ile yazıldığı iddia edilmektedir. Yani bu başlangıcın seslendirildiği şekliyle "Nun" olarak iki tane "Nun" harfiyle yazılması gerektiği söylenmektedir. Mevcut Kuran nüshalarında bu başlangıç tek "Nun" harfiyle yazılmıştır. Matematiksel kodun bu yanlışı düzelttiği iddia edilmektedir. Biz bu konudaki matematiksel verilerin daha da çoğaltılmasını ve en eski Kuran nüshalarında Kalem Suresi'nin girişindeki "Nun" başlangıcının tek "Nun" ile mi, iki "Nun" ile mi yazıldığının iyice araştırılmasını beklemekteyiz. O yüzden kitabımızda "Nun" başlangıçlı surelerdeki "Nun" sayımına değinmeyeceğiz.

BAŞLANGIÇ HARFLİ SURELER VE 19

Kuran, belli bölümleri başlangıç harfleriyle başlayan, bildiğimiz tek kitaptır. Kuran'ın bazı sureleri "Elif-Lam-Mim" veya "Kaf" gibi başlangıç harfleriyle başlar ve sonra sure devam eder. Kuran'daki 19 kodu ortaya konana kadar bu surelerin böyle başlatılmasının hikmeti merak edildi. 19 kodu açığa çıkınca, 19'un cevaplar verici, sorunları çözücü özelliği bu konuda da kendini gösterdi ve anlaşıldı ki başlangıç harfleri 19 sistemi açısından önemli bir konuma sahiptir. Kuran'da başlangıç harflerinin geçtiği sureleri ve ayetleri şu tablodan görebilirsiniz:

Sure No	Sure Adı	Başlangıç Harfleri	Ayet Sayısı
2	Bakara	Elif-Lam-Mim	286
3	Ali İmran	Elif-Lam-Mim	200
7	Araf	Elif-Lam-Mim-Sad	206
10	Yunus	Elif-Lam-Ra	109
11	Hud	Elif-Lam-Ra	123
12	Yusuf	Elif-Lam-Ra	111
13	Rad	Elif-Lam-Mim-Ra	43
14	İbrahim	Elif-Lam-Ra	52
15	Hicr	Elif-Lam-Ra	99
19	Meryem	Kef-He-Ye-Ayn-Sad	98
20	Taha	Ta-He	135
26	Şuara	Ta-Sin-Mim	227
27	Neml	Ta-Sin	93
28	Kasas	Ta-Sin-Mim	88
29	Ankebut	Elif-Lam-Mim	69
30	Rum	Elif-Lam-Mim	60
31	Lokman	Elif-Lam-Mim	34
32	Secde	Elif-Lam-Mim	30
36	Yasin	Ye-Sin	83
38	Sad	Sad	88
40	Mumin	Ha-Mim	85
41	Fussilet	Ha-Mim	54
42	Şura	Ha-Mim/Ayn-Sin-Kaf	53
43	Zuhruf	Ha-Mim	89
44	Duhan	Ha-Mim	59
45	Casiye	Ha-Mim	37
46	Ahkaf	Ha-Mim	35
50	Kaf	Kaf	45
68	Kalem	Nun	52

29 tane başlangıç harflerinin olduğu suredeki başlangıç harflerinin geçtiği ayet sayısı 30'dur. 30'un 19'uncu kompozit sayı (çarpanlara ayrılabilen sayı) olduğunu daha önce söyledik. 29 sureden 19'unda başlangıç harfleri, kendi başlarına ayeti oluştururlar. (Örneğin Bakara Suresi'nde "Elif- Lam-Mim" tek başına ayettir.) 10 surede ise başlangıç harfli girişin yanında ayet, normal anlatımına başlar. (Örneğin Kaf Suresi'ndeki ilk ayet "Kaf, Şanı yüce Kuran" şeklindedir.)

Başlangıç harflerinin yalnız olarak geçtikleri sure sayısı	19

Başlangıç harfleriyle beraber normal anlatımın devam ettiği 10 surenin 9'unda, Kuran'a (Kuran veya Kitap tanımlamasıyla) dikkat çekilir. İşte bu 9 surenin sure numaralarının toplamı 190'dır (10+11+12+13+14+15+27+38+50= 190). 190, 19'un 10 katıdır.

Başlangıç harfiyle beraber, Kuran'dan bahsederek başlayan surelerin sure numaralarının toplamı	190 (19x10)

Başlangıç harfli sureleri diğer bir düzenleyiş şekli, birden fazla tekrarlanan başlangıç harfli ve yalnız bir kez geçen başlangıç harfli sureler şeklinde olabilir. Birden fazla tekrarlanan başlangıç harfli gruplar 4 tanedir: "Elif-Lam-Mim", "Ta-Sin-Mim", "Ha-Mim", "Elif-Lam-Ra" işte bu birden fazla geçen 4 grubun geçtiği surelerdeki ayet sayısı da 1900 (19x100) tanedir.

Birden fazla tekrarlanan başlangıç harfli grupların olduğu surelerin, ayet sayılarının toplamı	1900 (19x100)

Başlangıç harfli 2. sureden 68. sureye kadar 67 sure vardır. 67 sayısı 19. asal sayıdır (çarpanları olmayan sayı). Bu 67 sureden 29'u başlangıç harfleriyle başladığı için başlangıç harfli surelerin arasında 67-29= 38 (19x2) başlangıç harfsiz sure vardır.

Başlangıç harfli surelerin arasında kalan başlangıç harfsiz surelerin sayısı	38 (19x2)

"Elif" harflerinin sayımındaki zorluklara binaen bu konuya kitabımızda girmeyeceğimizi söylemiştik. Fakat "Elif" harfinin sayımı dışındaki "Elif" başlangıcının kullanıldığı surelerin 19 koduyla ilişkisi birçok yönden gözükmektedir. Örneğin "Elif" harfinin başlangıç harflerinde geçtiği surelerin numaralarının toplamı 19'un tam katıdır.: 2+3+7+10+11+12+13+14+15+29+30+31+32= 209 (19x11)

Elif harfinin başlangıç harflerinde kullanıldığı surelerin sure numaralarının toplamı	209 (19x11)

Başlangıç harfleriyle başlayan surelerdeki ayet sayılarını incelersek 28. ve 38. surelerin 88'er ayet olarak, 14. ve 68. surelerin ise 52'şer ayet olarak eşit sayıda ayet içerdiklerini görürüz. Böylece başlangıç harfli surelerin ayet sayılarında 27 ayrı sayı ortaya çıkar. Ayet sayılarının tekrarsız toplamı ise 2603 (19x137)'e eşittir.

Başlangıç harfli surelerdeki ayet sayılarının tekrarsız toplamı	2603 (19x137)

Başlangıç harfli surelerde 19'la ilgili birçok özellik çıkmaktadır. Anlaşılması dikkat gerektiren son bir örnek verdikten sonra daha rahat anlaşılır, matematikle pek alakası olmayan kişilerin bile daha kolay anlayabilecekleri örneklere geçeceğiz. Tüm bu örnekler Kuran'daki ayetlerin sayılarının, surelerin dizilişinin özel olarak planlandığını göstermektedir. Kuran'daki başlangıç harfleri 14 ayrı bileşim (kombinasyon) gösterirler ve bu bileşimlerdeki başlangıç harflerinin sayısı 38 (19x2)'dir. Ayrıca yan bir özellik olarak da; her başlangıç grubunun harf sayısını sıra numarası ile çarpıp sonra toplarsak ortaya çıkan sayı 247 (19x13)'dir.

Sıra No	Başlangıç Harfleri	Kalıptaki harf sayısı	Sıra no ve harf sayısı çarpımı
1	Elif-Lam-Mim	3	1x3 = 3
2	Elif-Lam-Mim-Sad	4	2x4 = 8
3	Elif-Lam-Ra	3	3x3 = 9
4	Elif-Lam-Mim-Ra	4	4x4 = 16
5	Kef-He-Ye-Ayn-Sad	5	5x5 = 25
6	Ta-He	2	6x2 = 12
7	Ta-Sin-Mim	3	7x3 = 21
8	Ta-Sin	2	8x2 = 16
9	Ye-Sin	2	9x2 = 18
10	Sad	1	10x1 = 10
11	Ha-Mim	2	11x2 = 22
12	Ha-Mim-Ayn-Sin-Kaf	5	12x5 = 60
13	Kaf	1	13x1 = 13
14	Nun	1	14x1 = 14
Toplam		38 (19x2)	247 (19x13)

Diğer ilginç bir özellik, başlangıç harfli surelerde yer alan 14 harfin hepsinin birden mevcut olduğu ayet sayısının, Kuran'daki sure sayısı kadar; 114 (19x6) olmasıdır (bu bulgu İran'lı Asad tarfından ilk olarak gözlenmiştir). Bu 114 ayette, Kuran'ın en çok tekrarlanan kelimesi olan "Allah" ise tam olarak 152 (19x8) defa geçmektedir.

Başlangıç harfli surelerde geçen 14 harfin hepsinin birden mevcut olduğu ayet sayısı	114 (19x6)

YASİN SURESİ VE 19

Kuran'ın en çok okunan surelerinden biri Yasin Suresi'dir. Yasin Suresi "Ye-Sin" başlangıç harfleriyle başlamaktadır. Bu surede geçen "Ye" harfi 237 defa "Sin" harfi 48 defa tekrarlanır. Ortaya çıkan 237+48= 285 (19x15) 19'un tam katıdır.

Yasin Suresi'nde geçen Başlangıç Harflerinin Tekrar Sayısı				
Ye		**Sin**		**Toplam**
237	**+**	**48**	**=**	**285 (19x15)**

Yasin Suresi içinde birçok bilimsel mucize barındıran bir suredir. Bu sureyi anlamını anlayarak okumanızı tavsiye ediyoruz. Ne yazık ki ölülerin arkasından çok okunan bu sureden, diriler yeterince ders almamaktadırlar. Oysa ne ilginçtir ki Kuran'ın diriler için indirildiği Yasin Suresi'nde şöyle ifade edilmektedir:

69- Ona şiir öğretmedik, zaten ona yakışmaz da.
O yalnızca bir hatırlatıcı ve apaçık bir Kuran'dır.
70- Dirileri uyarır ve inkarcıların üzerine sözün gerçekleşeceğini söyler.
36-Yasin Suresi 69-70

MERYEM SURESİ VE 19

Meryem Suresi 19. suredir ve "Kef-He-Ye-Ayn-Sad" başlangıç harfleriyle başlamaktadır. Sıra numarası özel bir sayı olan bu sure, tek bir ayette en uzun başlangıç harfli kalıba sahip sure olarak da özeldir (42. suredeki Ha-Mim, Ayn-Sin-Kaf kalıbı iki ayette geçer). İşte bu 5 harf bu surede tam 798 (19x42) defa geçmektedir:

Meryem Suresi'nde geçen Başlangıç Harflerinin Tekrar Sayısı										
Kaf		**He**		**Ye**		**Ayn**		**Sad**		**Toplam**
137	**+**	**175**	**+**	**343**	**+**	**117**	**+**	**26**		**= 798 (19x42)**

Ayrıca 19. suredeki başlangıç harflerinin (Kef, He, Ye, Ayn, Sad) matematiksel değerlerini sırasıyla arka arkaya koyarsak ortaya çıkan sayı da 19'un tam katıdır:

20 5 10 70 90=19x10795110

Meryem Suresi de Yasin Suresi gibi anlaşılması kolay, taklidi imkansız mucizeler için çok güzel bir örnektir. Bu sureler ile ilgili bu temel özelliklerin yanında 19 kodunun gözüktüğü yan özellikler de vardır. Fakat kitabımızın hacmini aşmamak

ve bazı okuyucularımızın temel noktalara olan dikkatini dağıtmamak için bu hususların çoğuna girmiyoruz.

AYN-SİN-KAF BAŞLANGICI

"Ayn-Sin-Kaf" kalıplı başlangıç harfleri, 42. sure olan Şura Suresi'nde geçmektedir. "Ayn-Sin-Kaf" başlangıcı diğer hiçbir başlangıç harfinde olmayan bir özelliğe sahiptir. Diğer tüm başlangıç kalıpları surelerin 1. ayetlerinde geçerken "Ayn-Sin-Kaf" başlangıcı Şura Suresi'nin 2. ayetini tek başına oluşturmaktadır. İşte bu başlangıç harfleri geçtikleri surenin içinde toplam 209 (19x11) kez geçerek; 19'un tam katını vermektedir.

Şura Suresi'ndeki "Ayn-Sin-Kaf" başlangıcını oluşturan harflerin sayısı						
Ayn		**Sin**		**Kaf**		**Toplam**
98	**+**	**54**	**+**	**57**	**=**	**209 (19x11)**

SAD BAŞLANGICI VE 19'UN DÜZELTTİĞİ HATA

Başlangıç harfli sureler içinde üç tanesi tek başına başlangıç kalıbını oluşturmaktadır. Bunlar 38. surede "Sad", 50. surede "Kaf" ve 68. surede "Nun" harfleridir. Biz bu başlık altında Sad Suresi'ni inceleyeceğiz. Görüldüğü gibi "Sad" harfiyle sure başladığı için surenin ismi de "Sad" olarak anılmaktadır.

"Sad" harfi 38. surede tek başına geçerken, 7. sure olan Araf Suresi'nin içinde "Elif- Lam-Mim-Sad" başlangıç kalıbının içinde, 19. sure olan Meryem Suresi'nin içinde ise "Kef- He-Ye-Ayn-Sad" başlangıç kalıbının içinde geçer. İşte bu üç surede geçen "Sad" harflerinin toplam sayısı 152 (19x8) olup 19'un tam katıdır.

"Sad" başlangıç kalıbıyla başlayan surelerdeki "Sad" harflerinin adedi					
7. Sure Araf		19. Sure Meryem		38. Sure Sad	Toplam
97	+	26	+	29	= 152 (19x8)

Mevcut birçok Kuran nüshasından eğer "Sad" harflerini sayarsanız, Araf Suresi'nde 97 değil, 98 "Sad" geçtiğine tanık olabilirsiniz. Bunun sebebi 7-Araf Suresi 69. ayette geçen "Bastatan" kelimesinin "Sin" yerine yanlışlıkla "Sad" ile

yazılmasıdır. Hatta birçok nüshada söz konusu kelimenin üzerinde küçük "Sin" harfi yazılmıştır ve Arapça bir açıklama eklenmiştir; "Yukrau bis sini" yani "Sin ile okuyun" denmektedir. Araf Suresi'nin 69. ayetinde geçen "Bastatan" kelimesinin "Sad" ile yazıldığı halde "Sin" harfiyle seslendirildiğini ileri süren tezden ayrı olarak bir başka tez daha ileri sürülmüştü: "Bastatan" kelimesi hem "Sin" ile hem "Sad" ile yazılabilir. Bu tartışmayı Türkçe'de "ağa" diye yazılan bir kelimenin; hem "aga" hem "ağa" diye yazılıp yazılamayacağı, her iki şekilden hangisi gibi okunacağı tarzındaki bir tartışmaya benzetebilirsiniz.

Fakat Kuran, insan sözü değildir. Allah'ın vahyidir ve bu ayetteki bu sorunu da 19 kodu çözmektedir. 19 kodu, bu kelimenin "Sin" ile yazılması gerektiğini göstermektedir. Nitekim Arapça sözlüklerden de bu kelimenin asıl yazılışının bu olduğunu görebilirsiniz. 19 kodunun bu keşfi açığa çıktıktan sonra en eski Kuran nüshaları araştırıldı ve en eski nüshalardan biri olan Taşkent nüshasında "Bastatan" kelimesinin 19 kodunun doğruladığı şekilde "Sin" ile yazıldığı bulundu. Anlaşılıyor ki Kuran nüshaları çoğaltılırken birbirine yakın sesli olan "Sad" ve "Sin" harfleri karışmıştır. Tahminimizce yanlış çoğaltılan nüshada "Sad" harfinin üzerinde "Sin" yazmasının nedeni, bu yanlışı fark eden birinin bu yanlışı düzeltmek için "Sad"ın üstüne "Sin" yazması, nüshayı çoğaltanların ise bunun düzeltme olduğunu anlamadan aynen kopya etmeleridir. Fakat bazı nüshalarda doğru şekilde "Sin" harfiyle kopya edilmiştir. Anlaşılıyor ki bu hata yüzünden "Sad"cılar ve "Sin"ciler arasında tartışma çıkmış ve bu yüzden "Sad" harfli nüshanın doğruluğuna dair hadis bile uydurulmuştur. Sonunda "Sad" harfli nüshaların bu kadar yoğunlaşması işte bu uydurulan hadisler sebebiyledir. 19 kodu bu tartışmayı çözmekte ve bu hadislerin uydurulduğunu ispatlamaktadır.

En eski Kuran nüshalarından biri olan Taşkent nüshasında "Bastatan" kelimesi doğru olarak "Sin" harfiyle yazılıdır.

19 kodu kullanılarak yapılan bu düzeltme derslerle doludur:

1- 19 kodu, Kuran üzerinde insanların yaptığı en ufak hatayı bile düzeltebilmektedir.

2- 19 kodu, Kuran'ın bir kenar süsü değildir. Aktif görevleri olan, koruyucu, düzeltici görevleri olan mucizevi bir koddur.

3- Yine anlaşılmıştır ki 15. sure olan Hicr Suresi'nin 9. ayetindeki **"Hiç şüphesiz Hatırlatıcı'yı (Kuran'ı) biz indirdik biz. Onun koruyucuları da Biziz"** ifadesinde Allah'ın buyurduğu gibi Kuran'ı Allah korumaktadır. Bu koruma işi insanlara bırakılmış değildir. Bu koruma, Allah'ın Kuran'da dikkat çektiği 19 koduyla ve diğer matematiksel yapılanmalarla gerçekleşmektedir. İnsanlar hata yapabilmekte, Allah'ın Kuran'a koyduğu ve dikkat çektiği kod ise düzeltmeleri yapmaktadır. ("Bastatan" kelimesindeki harf yanlışı insanların Kuran'ı yazarken hatalar yapabileceğine ve matematiksel kodun onları düzeltmesine çok güzel bir delildir. Gerçekten de hiçbir hata Kuran'ın matematiksel kodundan kurtulamamakta ve bunlar matematiksel kodun yardımıyla düzeltilmektedir.)

KAF BAŞLANGICI, KURAN VE 19

Başlangıç harflerinden biri olan ve anlaşılması kolay, taklidi imkansız mucizeler sergileyen "Kaf" harfi, "Kuran" kelimesinin ilk harfi olduğu için; bu harfin Kuran'ı temsil ettiği de düşünülmektedir. "Kaf" harfi 50. sure olan Kaf Suresi'nin başında başlangıç harfi olarak geçmektedir. Geçtiği ayet şöyledir:

Kaf, Şanı Yüce (Mecid) Kuran

50-Kaf Suresi 1

Bu suredeki "Kaf" harflerini sayarsanız 57 (19x3) sayısına ulaşırsınız. Bu harfi saymak için Arapça'yı bir dil olarak bilmenize de gerek yoktur. Elinizdeki herhangi bir Kuran'ı açın ve 50. suredeki yuvarlak harflerin üzerinde iki noktayı arayın. Bir tek "Kaf" harfi yuvarlağın üzerinde iki nokta bulundurduğundan bu sayımı rahatça yapabilirsiniz.

Kaf Suresinde geçen "Kaf" harflerinin sayısı
57 (19x3)

“Kaf” harfinin başlangıç olarak geçtiği Kaf Suresi’nin ilk ayetinde “Mecid” sıfatının Kuran’a yakıştırılması da çok anlamlıdır. Çünkü “Mecid”in matematiksel değeri de tamı tamına (57=19x3)’dir.

“Mecid” kelimesinin matematiksel değeri								
Mim		**Cim**		**Ye**		**De**		**Toplam**
40	**+**	**3**	**+**	**10**	**+**	**4**	**=**	**57 (19x3)**

TEK HARFTE HİÇ TÜKENMEYEN MUCİZELER

“Kaf” başlangıç harfleriyle ilgili özellikleri incelerken 19’un katı olan 57 sayısında; “Kaf” başlangıcıyla ilgili özelliklerin kesiştiğini ve “Kaf” harfinin, baş harfi olduğu “Kuran” ile ilişkisini bu verilerin de doğruladığını gördük.

“Kaf” başlangıç harfi olarak tek başına Kaf Suresi’nin başında geçerken, 42. surenin 2. ayetinde “Ayn-Sin-Kaf” kalıbının içinde de geçmektedir. Acaba bu surede “Kaf” harfi kaç kere geçse çok ilginç olur? Bir düşünün... Bu surede de “Kaf” harfi, tamı tamına 57 (19x3) defa geçmektedir.

Başlangıç harflerinin içinde “Kaf” olan 42-Şura Suresi’ndeki “Kaf” harflerinin sayısı
57 (19x3)

Görülüyor ki Kuran’ı temsil ettiğini düşündüğümüz “Kaf” harfi, başlangıç harfi olarak iki surede geçmektedir. Bu surelerde geçen “Kaf” harflerini toplarsak, karşımıza 114 (19x6) çıkar. 114 bildiğiniz gibi Kuran’daki surelerin sayısıdır.

“Kaf” başlangıcının geçtiği Kaf Suresi 50. suredir ve 45 ayeti vardır: 50+45= 95 (19x5). Bu surede “Kaf” harfinin geçtiği ayetlerin numaralarının toplamı 798 (19x42)’dir. Buradaki “42” katsayısının, “Kaf” harfinin başlangıç harflerinden biri olarak geçtiği diğer surenin numarasına eşit olduğu gözükmektedir.

“Kaf” başlangıcının geçtiği diğer sure Şura Suresi 42. suredir ve 53 ayeti vardır:

42+53= 95 (19x5).

“Kaf” harfinin başlangıç harfi olduğu surelerin sure numarası ve ayet sayılarının toplamı				
Sure No		**Ayet Sayısı**		**Toplam**
50	**+**	**45**	**=**	**95 (19x5)**
42	**+**	**53**	**=**	**95 (19x5)**

Görüldüğü gibi “Kaf” harfi sürekli 19’un katlarıyla kodlanmakla kalmamakta, ayrıca müthiş sayısal simetriler de göstermektedir. Tüm bu veriler, inattan gözleri ve kalbi körelmemiş olanlara, Kuran’ın sure dizilişlerinden, ayet sayılarından, harflerin yerlerine kadar her şeyin nasıl mükemmel bir tarzda düzenlendiğini; bırakın 1400 yıl önce çölde yaşayan bir insanın, herhangi bir dahinin, bilgisayarından yardım alarak uğraşsa bile, bunu becermeye gücünün yetmeyeceğini gösterir.

Kuran boyunca Lut Peygamber’in toplumu “Kavmi-Lut” diye adlandırılmaktadır. Sadece Kaf Suresi’nde bu ifadenin yerine aynı anlamı veren “İhvanu-Lut” ifadesi kullanılır (50-Kaf Suresi 13. ayet). “Kavmi Lut” ifadesi “Kaf” harfiyle yazılır, fakat “İhvanu Lut” ifadesinde “Kaf” harfi yoktur. Eğer Allah tüm Kuran boyunca kullandığı “Kavmi-Lut” deyimini Kaf Suresi’nin 13. ayetinde de kullansaydı; o zaman bu surede 58 “Kaf” harfi var olacaktı ve 19’lu sistem bozulacaktı. Allah, anlamaya niyeti olanlara, Kuran’da 19 kodunu özellikle oluşturduğunu göstermektedir. İşin ilginç yanı, dinde kendi yaklaşımları dışında hiçbir yaklaşımı kabul etmeyen, dine akılcı ve mantıksal bir yapının hakim olmasını arzu etmeyen, halkın; şeyhlere, dervişlere, meczuplara, mollalara teslim olmasını, Kuran’ın anlaşılmadan sadece okuma kitabı gibi okunmasını arzu eden, geleneği dinselleştiren sözde dinciler, akılcı düşünmeye sebep olan 19 koduna, inkarcılardan daha çok düşmandırlar. Kuran’da Allah’ın 19 koduna ve onun fonksiyonlarına dikkat çekmesine ve tüm bu verileri bize sunmasına rağmen ne yazık ki bu böyledir! Bu kişiler 19 üzerine düşünmek, dinlemek ve onu değerlendirmek bile istememektedirler. Bunlara bir Kuran ayetini hatırlatmakta fayda görüyoruz:

Onlar ki sözü dinlerler ve en güzeline uyarlar.
İşte onlar Allah’ın kendilerini doğruya ilettiği kimselerdir.
Onlar akıl ve vicdan sahipleridir.
39-Zümer Suresi 18

19. HARF

Sırf "Kaf" başlangıç harfi üzerinde yapılacak bir inceleme bile Kuran'ın, iç içe geçmeli matematiksel bir sistemle nasıl korunduğunu göstermeye yeterlidir. Bu tek harfin incelenmesi; harflerin sayısından, surelerin dizilişinden, surelerin ayet sayılarından, kelime ve harflerin tekrarına kadar Kuran'ın en ufak bir artığı, bünyesine ait olmayan bir parçayı kabul etmediğini gösterir.

"Kaf" harfi üzerine incelemelerimizi sürdürürsek karşımıza birçok ilginç veri daha çıkmaktadır. Harflerin matematiksel değerlerinin Kuran'daki matematiksel sistem açısından önemini daha önce gördük. "Kaf" matematiksel değer sıralamasında 19. harftir ve "100" değerine sahiptir.

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Harf	Elif	Be	Cim	De	He	Vav	Ze	Ha	Ta	Ye
Sayısal Değer	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Harf	Kef	Lam	Mim	Nun	Sin	Ayn	Fe	Sad	Kaf
Sayısal Değer	20	30	40	50	60	70	80	90	100

Böylece Kuran'ı sembolize eden "Kaf" harfi, matematiksel değer sırası açısından da istisnai bir yere sahiptir. Tüm Kuran boyunca 19. ayetlerde yer alan "Kaf" harflerini sayarsak da karşımıza çıkan sayı olan 76 (19x4), 19'un tam katıdır.

Tüm Kuran'daki 19. ayetlerde geçen "Kaf" harflerinin toplam sayısı
76 (19x4)

Öte yandan sıra numarası 19'un katı olan surelerde geçen "Kaf" harflerinin toplamı da 228 (19x2) 19'un tam katıdır.

Kuran'da 19'un katı olan surelerdeki "Kaf" harflerinin toplamı									
19	38	57	76		95		114	Toplam
86	+ 74	+ 49	+ 15	+	3	+	1	= 228 (19x12)

Allah'ın mucizesi gerçekten de çok büyüktür! Ne kadar ilginçtir ki bazıları Allah'ın sıradan, basit bir mucize göstermesini beklemektedirler. Böyle düşünenlerin "Yani 19 bu kadar mı önemli? Tüm Kuran'ı mı kaplıyor? Böyle bir mucize varsa bile o kadar önemli değildir" gibi garip açıklamalar yaptıklarına tanık oluyoruz. Bu iddiayı yapanlar, lütfen bir kısmını kitabımızda yayınladığımız 19 mucizesiyle ilgili verileri ince ince düşünerek okusunlar. Biz, Allah'ın mucize göstereceği zaman, önemli ve kayda değer bir mucize gösterdiğini düşünüyoruz. Tüm veriler bunun gerçekten de böyle olduğunu göstermektedir. İnananlar Allah'ın delillerini hafife almazlar, bu delilleri gösterdiği için Allah'a şükrederler.

KURAN KELİMESİ VE 19

Kuran'ın türevleri içinde en çok geçen formu olan "Kuran" 57 (19x3) defa geçmekte ve bu geçiş, sırf 19'un katı olması açısından değil 57'yi tam olarak vermesi açısından da anlamlıdır. 50. surede "Kaf" başlangıcıyla geçen de bu formdur. 57 geçiş tam olarak bu suredeki "Kaf" harflerinin geçiş adedine de, başlangıç ayetinde Kuran'a sıfat olarak kullanılan "Mecid" (Şanı Yüce) ifadesinin matematiksel değerine de eşittir.

Kuran'ın "Kuran" formu dışında iki türevi daha vardır. Bunlardan "Kuranen" 8 defa, "Kuranehu" 2 defa geçmektedir. (10-Yunus Suresi 15, başka bir Kuran'dan bahsettiği için "Kuran" sayımına girmez. Aynı şekilde dağları parçalayan, ölüleri dirilten Kuran'ı ifade eden 13-Rad Suresi 31. ayeti ve yabancı dilde, aslen olmayan Kuran'ı ifade eden 41-Fussilet Suresi 44. ayeti sayıma girmez. Bu ifadeler Kuran'ı belirtmedikleri için sayıma alınmamaktadırlar.)

19'un en önemli özelliklerinden birinin asal sayı olması olduğunu, 19'un çarpanlara ayrılamayacağını gördük. (Asal sayı kendisi ve 1 dışında hiçbir sayıya bölünemeyen sayıdır. Asal sayı diğer sayılardan türeyen değil, sayılar üreten bir sayıdır.) "Kuran"ın tüm türevlerini veren 67 sayısı da asal bir sayıdır ve çok ilginç bir özelliğe sahiptir. 67 sayısı, 19'uncu sıradaki asal sayıdır.

Asal Sayı Sırası	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Asal Sayılar	2	3	5	7	11	13	17	19	23

Asal Sayı Sırası	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Asal Sayılar	29	31	37	41	43	47	53	59	61	67

Böylece "Kuran" kelimesinin en çok kullanılan ve "Kaf" başlangıcıyla aynı ayette geçen formu 57 (19x3) kez geçerken, tüm türevlerinin geçiş adedi de asal sayı sıralamasında 19. sırada olan 67 kez geçip; asal sayılara dikkatimizi çekmekte ve 19'un asal sayı olmasına verilen değeri doğrulamaktadır.

Daha önce "Kuran" kelimesini "Kaf" başlangıcıyla beraber geçtiği ayette tanımlayan "Mecid (Şanı Yüce)" kelimesinin matematiksel değerinin 57 (19x3) olduğunu gördük. "Mecid" kelimesi bir kez daha 57 defa geçen "Kuran" kelimesini 85-Buruc Suresi 21. ayette tanımlar. İşin ilginç yanı bu tamlanan "Kuran" kelimesi tüm "Kuran" türevlerinin sonuncusu ve "Kuran" formunun 57.si (19x3) olarak sonuncusudur. Böylece matematiksel değeri 57 olan "Mecid" kelimesi, Kuran formunun 57. geçişinde yine "Kuran" kelimesi ile buluşmaktadır. Ayrıca "Mecid" kelimesinin 57 olan matematiksel değeri ile "Kuran" kelimesini 2 defa tamlaması 57x2=114 (19x6) olup; bize yine Kuran'daki sure sayısını vermektedir.

Kuran'ın Zikir (Hatırlatıcı), Nur (Işık) gibi birçok isimleri vardır. Şu ana kadar yapılan çalışmalarda bu isimlerin sayısının 57'ye yakın çıktığı gözükmektedir. Biz önceki verilerin de ışığıyla bu sayının 57 çıkabileceğini tahmin ediyoruz. Doğrusunu Allah bilir. Bu konudaki çalışmalar, kitabın yazımı devam ederken bitmediği için kesinleşmeyen bu konuda bir şey yazmak istemiyoruz. Kuran'ın isimleri üzerine ciddi bir inceleme yapılırsa; Kuran'ın isimlerinin de Allah'ın isimleri gibi 19 koduna bağlı bir tablo sunacağını zannediyoruz.

Bu arada, bundan sonra Kuran'ın isimleri üzerine araştırma yapanlara, ilginç birkaç bulguyu sunmak istiyoruz. Dileriz bu konuda ciddi araştırmacılar çıkar ve Kuran'daki 19 kodunun diğer mucizevi verilerini bulurlar. "Kuran" kelimesinin tüm türevlerinin 19'un katı kadar olan geçişlerini (19, 38, 57) ve 50. geçişini inceleyeceğiz. "Kuran" kelimesinin türevlerinin 50. geçişinin; 50. sure olan Kaf Suresi'nin

1. ayetinde daha önce incelediğimiz “Kaf”, “Kuran” ve “Mecid” ismini birleştiren geçişin olması önemlidir. (Kuran’ın tüm türevleri “Kuran” formunun yanı sıra, fazladan bir “Elif” ile yazılan “Kuranen” ve fazladan bir “He” harfi ile yazılan “Kuranehu” formlarıdır.)

19. Kuran türevi (17. sure, 60. ayet)
38. Kuran türevi (36. sure, 2. ayet) 36 + 2 = 38 (19x2)
50. Kuran türevi (50. sure, 1. ayet) Kaf, Kuran, Mecid
57. Kuran türevi (56. sure, 77. ayet) 56 + 77 = 133 (19x7)

Bu tablodan sonra ise Kuran’ın tüm türevleri içinde 57 (19x3) kez tekrarlanan formunun 19., 38., 50. ve 57. geçişlerini inceleyelim:

19. Kuran (17. sure, 78. ayet) 17 + 78 = 95 (19x5)
38. Kuran (38. sure, 1. ayet)
50. Kuran (55. sure, 2. ayet) 55 + 2 = 57 (19x3)
57. Kuran (85. sure, 21. ayet) Kuran, Mecid

Bu iki tabloda görüleceği gibi ortaya çıkan 8 geçişin 4’ünde, sure ve ayet numaralarının toplamı 19’un katı kadar geçmektedir. 8 tane geçişte gerçekleşmesi 1/19 olasılıkta olan bir veri 4 kez ortaya çıkmaktadır.

Üstelik birinci tablodaki 50. geçişin tam da 50. surenin 1. ayetinde olması, ikinci tabloda ise 38. geçişin tam da 38. surenin 1. ayetinde olması enteresandır. Böylece sure ve ayet toplamında 2’şer tane basamağın 19’un katı olmasındaki simetri, birer tane geçişin sıra numarası ile sure numarasının aynı olmasında da gözükmektedir.

Ayrıca daha önce belirttiğimiz gibi “Kuran” formuyla ve “Kaf” harfiyle 50. sure 1. ayette beraber geçen 57 matematiksel değerli “Mecid” isminin, ikinci defa “Kuran” formuyla geçişi kendi matematiksel değeriyle tam aynı sıradaki (57. sıradaki) “Kuran” formuyla beraberdir.

Daha önce de dediğimiz gibi “Kuran” kelimesi ve Kuran’ı tanımlayan isimler üzerinde daha çalışılması gerektiği kanaatindeyiz. Allah’ın isimlerinin incelenmesinde nasıl çok detaylı bir şekilde 19 kodu gözüküyorsa; tahminimizce, Kuran’ın

isimleri üzerindeki bir incelemede de ilginç bir sonuçla karşılaşabiliriz. Doğrusunu Allah bilir.

HA-MİM BAŞLANGIÇLARI VE 19

Kuran'da birbirini izleyen 7 sure "Ha-Mim" başlangıcıyla başlamaktadır. Bu sureler 40, 41, 42, 43, 44, 45 ve 46. surelerdir. Tüm bu surelerin birinci ayetleri iki harften oluşur: "Ha- Mim." İşte bu 7 surede geçen "Ha" ve "Mim" harflerinin toplamı 2147 (19x113) olup 19'un tam katıdır.

Başlangıç harfleriyle başlayan 7 sureyi matematiksel bir sistemle kilitleyecek şekilde 19'un karşımıza çıkması muhteşemdir. Üstelik bu matematiksel kilitleme bir tek bu harflerin 19'un katı olmasıyla olmamaktadır. Milan Sulc, "Ha-Mim" harflerinin sayılarını bildiren rakamların her birini topladığında, 19'un katı olarak bulduğumuz 113 sayısını elde eden harika formülü buldu. Tablodan izleyin:

Sure No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
40	64	380	6+4+3+8+0	21
41	48	276	4+8+2+7+6	27
42	53	300	5+3+3+0+0	11
43	44	324	4+4+3+2+4	17
44	16	150	1+6+1+5+0	13
45	31	200	3+1+2+0+0	6
46	36	225	3+6+2+2+5	18
Toplam	292	1855		113
Genel Toplam	2147 (19x113)			

Tablonun sunduğu muhteşem formül bununla da kalmaz. 42. sureyi incelersek bu surenin özel bir durumu olduğunu görürüz. Bu surenin ilk ayeti de "Ha-Mim" başlangıcıyla başlamaktadır. Fakat bu surenin ikinci ayeti de başlangıç harfleri olan "Ayn-Sin-Kaf" harflerine sahiptir. (Bu sure ikinci ayetinde başlangıç harfi olan tek suredir.) Böylece 40, 41, 42. surelerde "Ha- Mim" başlangıçları arka arkaya geçerken, 42. sure 2. ayetteki "Ayn-Sin-Kaf" başlangıcının "Ha-Mim" ile başlayan sureleri

arka arkaya geçen üç sure (40, 41, 42) ve arka arkaya geçen dört sure (43, 44, 45, 46) olarak böldüğünü düşünebiliriz. Ne kadar ilginçtir ki eğer böyle yaparsak ilk gruptaki surelerde "Ha-Mim" harfleri yine 1121 (19x59) kez olarak 19'un tam katı geçmektedir. İkinci grupta da "Ha-Mim" başlangıçları 1026 (19x54) olarak 19'un tam katı kadar geçmektedir. Üstelik bu matematiksel kilitlenmeyi oluşturan rakamların değerlerinin toplamı; birinci tablodaki 19'un çarpımını (59'u) ve ikinci tablodaki 19'un çarpımını (54'ü) vererek bir daha, bir daha, bir daha kilitlemektedirler.

29- İnsanlar için tablolar sunandır o.
30- Üzerinde 19 vardır.
74-Müddessir Suresi 29-30

Anlattıklarımız size karışık geliyorsa, ne dediğimizi tabloyu izleyerek anlayın:

Sure No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
40	64	380	6+4+3+8+0	21
41	48	276	4+8+2+7+6	27
42	53	300	5+3+3+0+0	11
Toplam	165	956		59
Genel Toplam	1121 (19x59)			

Sure No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
43	44	324	4+4+3+2+4	17
44	16	150	1+6+1+5+0	13
45	31	200	3+1+2+0+0	6
46	36	225	3+6+2+2+5	18
Toplam	127	899		54
Genel Toplam	1026 (19x54)			

HA-MİM BAŞLANGIÇLARININ OLASILIK HESABI

1- "Ha-Mim"li başlangıçların arka arkaya geçtiği 7 surede 19'un katı olmalarının olasılığı 1/19'dur. Bu surelerde "Ha" ve "Mim" harfleri 2147 (19x113) kez geçmektedir.

2- 19'un katını veren 7 suredeki "Ha" harfinin ve "Mim" harfinin geçiş adetlerini oluşturan rakamların toplamının 19'un katsayısı 113'ü vermesi için hiçbir sebep yoktur. Burada bu sayının tam tutturulmasının olasılığını hesaplamamız gerekmektedir. Bu sayının, hangi aralıkta gerçekleşmesi olası bir sayı olduğunu bulmamız gerekmektedir ki; bu sayının ortaya çıkma olasılığını hesaplayabilelim.

"Ha" ve "Mim" harflerinin 2147 adet geçtiğini biliyoruz. "Ha" ve "Mim" harfleri surelere nasıl dağılırlarsa dağılsınlar, 2147 (19x113) bozulmayacak ve sayının 19'un katsayısı olmasının olasılığı 1/19 olacaktı. Fakat 2147'yi oluşturan "Ha" ve "Mim" harflerinin adetlerini ifade eden rakamların toplamı 113'ü tutturamayabilir, bu sayıdan daha büyük veya daha küçük olabilirlerdi. Biz, hayali iki tablo hazırlayıp, "Ha" ve "Mim" toplamlarının 2147 olurken, "Ha" ve "Mim" harflerinin geçiş adedini gösteren sayıları oluşturan rakkamların toplamının ne kadar büyük veya ne kadar küçük olabileceklerini göstermeye çalıştık. Böylece 113 sayısının hangi aralık içinde gerçekleştiğini anlayıp, olasılık hesabını gerçekleştireceğiz:

KÜÇÜK SAYI OLUŞTURAN ÖRNEK:

Sıra No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
40	101	400	1+0+1+4+0+0	6
41	100	301	1+0+0+3+0+1	5
42	100	100	1+0+0+1+0+0	2
43	102	110	1+0+2+1+1+0	5
44	101	320	1+0+1+3+2+0	7
45	100	112	1+0+0+1+1+2	5
46	100	100	1+0+0+1+0+0	2
Toplam	704	1443		32
Genel Toplam	2147 (19x113)			

BÜYÜK SAYI OLUŞTURAN ÖRNEK:

Sıra No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
40	99	198	9+9+1+9+8	36
41	99	298	9+9+2+9+8	37
42	99	298	9+9+2+9+8	37
43	99	198	9+9+1+9+8	36
44	99	198	9+9+1+9+8	36
45	99	198	9+9+1+9+8	36
46	99	66	9+9+6+6	30
Toplam	693	1454		**248**
Genel Toplam	**2147 (19x113)**			

113 sayısı, en küçüğü 32 civarında, en büyüğü 248 civarında olan tam sayıların oluşturduğu bir aralığın içindeki bir tam sayıdır. Bu aralık 200'den fazla tam sayı içerir. Biz hesap kolay olsun diye bu aralığı 200 tam sayılık bir aralık olarak kabul edelim. 200 tam sayı arasında 113'ün tutturulmasının olasılığı 1/200'dür.

Böylece buraya kadar olan olasılık hesabımız 1/19 x 1/200'dür.

3- 42. surenin 2. ayetinin "Ha" ve "Mim"li sureleri ikiye böldüğünü göz önünde bulundurup 40, 41 ve 42. surelerdeki "Ha" ve "Mim"lerin sayısını incelediğimizde karşımıza çıkan 1121 (19x59) sayısı da 19'un tam katıdır. Bunun oluşma olasılığı da 1/19'dur. Bunu da olasılık hesabımıza katarsak şu ana kadarki sonuç: 1/19x1/200x1/19'dur.

Bir noktada dikkatli olun, ilk üç surelik grupta "Ha" ve "Mim"lerin geçiş adedinin 19'un katı olması için 1/19'luk olasılığı hesaplıyoruz. Fakat ikinci gruptaki (43, 44, 45, 46. sureler) "Ha" ve "Mim" harflerinin toplamının 19'un katı olmasını olasılık hesabına katmamalıyız. Çünkü bir bütün eğer 19'un katıysa ve ondan ayırdığımız bir bölüm de 19'un katıysa, o bütünün geri kalan bölümünün 19'un katı olması matematiğin bir özelliğidir. Biz hem bütünün (7 sure incelemesi), hem bütünün ilk parçasının (ilk üç sure) 19'un katı olmasını olasılığa aldığımız için, ikinci parça için (son dört sure) olasılığa bir şey katmamalıyız.

4- İncelediğimiz ilk gruptaki "Ha" ve "Mim" harflerinin tekrarlanma sayılarını oluşturan rakamların sayısal değerlerinin bu gruptaki 19'un çarpanı olan 59 değerini vermesi matematiksel bir özellik değildir. Bu yüzden, tabloyu ikiye böldüğümüzde, sayıları oluşturan rakamların toplam değerinin 59'u vermesini yine olasılığa katmalıyız. Daha önceki örnekte yaptığımız gibi hayali tablolar kurarsak; 59 sayısının, 50'den daha fazla tam sayının olduğu bir aralığın içindeki bir tam sayı olduğunu görürüz. Demek ki böyle bir tabloda 19'un çarpanı olan 59 sayısını, rakamların toplamıyla elde etmemizin olasılığı 1/50'dir. Bu sayıyı olasılık hesabına katarken, ikinci tablo için aynı olasılığı hesaba katmamalıyız. Çünkü 7 surede aynı özellik görününce, 7 sureyi ikiye böldüğümüzde bir parçada aynı özellik görününce, diğer parçada aynı özelliğin görünmesi matematiksel bir özelliktir. Bunun için de olasılığa bir değer katılmaz.

Şu ana kadarki olasılıkları sırasıyla yazıp sonucu hesaplayalım:

1/19 x 1/200 x 1/19 x 1/50 = 1/3.610.000

Bu da bir tek bu tablonun bile tesadüfen oluşma olasılığının 1/3.610.000 olduğunu gösterir. 19 kodunun oluşturduğu bir sürü tablo içinden teki için bile durum böyledir. Eğer tüm tabloların hepsinin birden tesadüfen oluşma olasılığını hesaplayacak olsak sonucu siz düşünün!

"Ha-Mim" başlangıçlı sureleri eğer 41-42-43 ve 40-44-45-46 olarak gruplarsak yine aynı özelliklerle karşılaşmaktayız:

Sure No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
41	48	276	4+8+2+7+6	27
42	53	300	5+3+3+0+0	11
43	44	324	4+4+3+2+4	17
Toplam	145	900		55
Genel Toplam	1045 (19x55)			

Sure No	Ha	Mim	Rakamların Toplamı	Toplam
40	64	380	6+4+3+8+0	21
44	16	150	1+6+1+5+0	13
45	31	200	3+1+2+0+0	6
46	36	225	3+6+2+2+5	18
Toplam	147	955		**58**
Genel Toplam	**1102 (19x58)**			

Bazılarınız bu tabloların oluşmasını neden olasılık hesabına katmadığımızı sorabilirler. Eğer bu tabloyu olasılık hesabına katsaydık, tablonun 40-41-42 ve 43-44-45-46 olarak ikiye bölünmesinden dolayı oluşan her özellik bu tablolarda da oluştuğundan; olasılık hesabını 1/19x1/50= 1/950 ile çarpacaktık. Fakat sureleri 40-41-42 ve 43-44-45-46 olarak bölmemizin akılcı bir sebebi vardır. Oysa tabloyu bu şekilde bölmemizi anlamlı kılan bir sebep gösteremiyoruz. Surelerin anlamları veya şimdilik bilemediğimiz başka bir sebeple bu bölünmede de aynı özelliğin çıkmasının bir anlamı olabilir. Fakat bunu bilemediğimiz için 1/950'yi önceki olasılıkla birleştirmiyoruz. Dileriz ki bu satırların okurlarından biri bunun sebebini açıklayabilir.

Her durumda "Ha-Mim"li surelerdeki matematiksel şifre muhteşemdir. Yaptığımız olasılık hesabı da bu muhteşemliği matematiksel veriyle onaylamaktadır. 1400 yıldır surelerin başında neden başlangıç harflerinin bulunduğu merak edilmiştir. 19 kodunun çözülmesiyle bunun önemli bir hikmetinin anlaşıldığı kanaatindeyiz. Allah'a yaklaşmak, dini daha iyi anlamak isteyenler için 19 kodu; kuşkuları giderici, kesin bilgiyle inanmayı sağlayıcı Allah'ın bir yardımıdır.

35- Bu gerçekten büyüklerden biridir
36- İnsanlar için bir uyarıcıdır
37- İlerlemek ya da geride kalmak isteyenleriniz için
74-Müddessir Suresi 35-37

Kuran'daki matematiksel kodun en detaylı verilerini Besmele'ye ve başlangıç harflerine bağlı olarak elde ediyoruz. Surelerin başında geçen 19 harfli Besmele ve başlangıç harfleri; surelerin üzerinde Kuran'ın bozulmasını önleyen koruyucu kod görevine sahiptirler.

Üzerinde 19 vardır.

74-Müddessir Suresi 30

Besmele ve başlangıç harfleri dışında 19 koduna bağlı birçok mucizevi oluşum daha vardır. 19 kodunun anlatıldığı Müddessir Suresi'yle ilgili zikrettiklerimiz ve Kuran'daki sayılar ile ilgili anlattıklarımız buna delildir. Kitabımızın hacmi 19 koduna bağlı tüm verileri vermeye yeterli olmadığı için ancak bu mucizevi koda bağlı verilerin bir kısmını aktarabildiğimizi de belirtmeliyiz.

SONDAN 19. SURE: ALAK SURESİ

Kuran'ın sonundan itibaren sayarsak 19. sıraya geldiğimizde, Alak Suresi ile karşılaşırız. Bu surenin ayet sayısı da 19'a eşittir.

Kuran'ın sondan 19'uncu suresi kaç ayettir?	19

Alak Suresi'nin ilk 5 ayetinin Kuran'ın indirilen ilk ayetleri olduğu söylenmektedir. Bu ilk 5 ayetin; 19 kelime ve 76 (19x4) harf olması, bu konudaki kanaati güçlendirmektedir. Fakat bu bilgiyi bir hadis nakline dayanarak bildiğimiz için ve bu bilgiye muhtemel itirazların oluşabileceğini düşünerek, bu konuda bir iddiada bulunmuyoruz.

Fakat Kuran'ın sondan 19'uncu suresinin 19 ayetli olması ilginçtir ve bu, Kuran'ın kendisinden belli olduğu için önemlidir.

Son kelimesi "Allah" olan biricik sure 82. sure (İnfitar) de 19 ayettir. Bu sure Kuran'ın 19 ayete sahip ilk suresidir ve bu surenin sonunda geçen "Allah" kelimesi Kuran'ın sondan 19. "Allah" kelimesidir.

İnfitar Suresi kaç ayettir?	**19**
İnfitar Suresi'nin son kelimesi olan "Allah", Kuran'ın sondan kaçıncı "Allah" kelimesidir?	**19**

Kuran'ın matematiksel mucizesi, Kuran'ın sure sıralamasının ve ayet sayılarının Allah tarafından yapıldığını ispat etmektedir. Kitap boyunca gördüğümüz birçok veri de bunu kanıtlamaktadır. Bunun önemli sonuçlarından biri, "iniş sırasına

göre Kuran" gibi başlıklarla, Kuran çevirileri yapılmasına karşı çıkmaktır. Burada bahsedilen veriler, tarih boyunca Müslümanlar'ın yaygın inancı olan Kuran'ın mevcut sıralamasının da İlahi olduğunu doğrulamaktadır.

Bunu kanıtlamak için 19 kodu üzerine çalışan bazı araştırmacılar çeşitli kurallara bağlı olarak Kuran'daki tüm ayetleri arka arkaya yazıp uzunca sayılar oluşturarak, bunları bilgisayarda 19'a bölerek, 19'un katlarını bulmuşlar ve bu verileri kullanmışlardır. Biz değişik kurallara bağlı olarak oluşturulan bu sayıların kullanılabilmesi için önce olasılık hesapları çerçevesinde bu işlemin geçerliliğinin gösterilmesi gerektiği kanaatindeyiz. Böyle bir olasılık hesabı yapmadığımızdan, ayrıca bilgisayarda binlerce basamaklı sayıları yazma ve bölme işlemi zor olduğundan, bu uzun işlemler hakkında bir yorum yapmıyoruz. Bu iddiaya bir örnek verelim: Kuran'ın her suresinin toplam ayet sayısından sonra, o suredeki ayet numaralarını teker teker yazarsak (712345672861234... gibi); ortaya çıkan 12692 (19x668) rakamlı upuzun sayı 19'un tam katıdır. Bu iddia ilginç gözükmektedir, fakat olasılık hesabı çerçevesinde uzun sayıların değerlendirmesini yapmadığımız için bu konuda bir iddiada bulunamıyoruz.

Daha önce de dediğimiz gibi kitabımızda 19 kodu ile ilgili tüm verileri, tüm iddiaları toplamadık. Kuran'daki 19 kodu bu kitabın hacminden çok daha fazla verilere sahiptir. İlerideki yıllarda sırf bu konuda daha detaylı bir kitap yazmayı düşündüğümüzü şimdiden ifade edelim.

DELİL, BELGE, KELİME VE 19

Önceden söylediğimiz gibi Kuran çevirilerinde delil, belge, mucize, işaret olarak çevrilen kelimelerin çoğu Arapça'daki "ayet" kelimesidir. Biz kitabımız boyunca bu kelimeyi "delil" diye çevirdik. 19'un Allah'ın bir delili olduğunu kitabımız boyunca tekrarladık. İşte 19'la da alakası olan bu delil (ayet) kelimesi, Kuran'da Allah'ın delillerini ifade etmek için 380 (19x20) kez geçer. (Bu kelimenin 2-Bakara Suresi 248. ayetteki geçişi krallığın delili, 26- Şuara Suresi 128. ayetteki geçişi insanların delil olarak oluşturduklarını ifade ettiği için sayıma girmez.)

Kuran'da geçen ve Allah'ın delillerini ifade eden "ayet" kelimelerinin sayısı	380 (19x20)

19 mucizesi Allah'ın insanlara açık kanıtlarından birisidir. Kuran'da kanıt anlamına gelen "beyyine" kelimesi de tam 19 defa geçmektedir.

Kuran'da geçen "kanıt (beyyine)" kelimelerinin sayısı	19

Kuran, Allah'ın kelamıdır ve 19, Allah'ın bu kelamı içinde gözüken mucizedir. Görüldüğü gibi 19 ile "kelam" kelimesi arasında da bir bağ vardır. Kuran'da Allah'ın kelimelerini ifade etmek için 38 (19x2) defa "kelam, kelimah" sözcükleri geçer. (İnsanların kelimelerini ifade etmek için ise bu kelimeler 12 defa geçer).

Kuran'da Allah'ın kelimelerini ifade eden "kelam, kelimah" sözcüklerinin geçiş adedi	38 (19x2)

ALLAH VE İNSAN İLİŞKİSİNDE 19

Kuran'da, Allah'ın insanlar ile olan ilişkisini ifade eden fiillerde de 19 kodu gözükmektedir. Bundan bir önceki örnekte ve daha önceki bazı örneklerde gördüğümüz gibi 19 kodu sadece kelime saymakla gerçekleşmez, aynı zamanda bu kelimelerin anlamı da önemlidir. Örneğin bir önceki başlıkta gördüğümüz gibi Kuran'da geçen "ayet" kelimelerinin ikisi Allah'ın değil, insanların gösterdikleri deliller için kullanılır. Bunları çıkardığımızda geriye kalan 380 (19x20)'dir. Bunun böyle olması da gereklidir. Çünkü 19 Allah'ın bir "ayeti"dir. Bu yüzden 19'un kendisiyle alakalı bulduğumuz "ayet" kelimesi, "Allah'ın ayeti"ni ifade eden "ayet" kelimesidir. Bu kelimeyle ilgili sayım yapılınca Allah'ın delillerini ifade eden "ayet" kelimelerinin sayılması normaldir.

Aynı durum Allah ile insan ilişkisini ifade eden fiiller için de geçerlidir. Bu fiillerin Allah ile insan ilişkisini ifadesinde 19 kodunun varlığını inceliyoruz. Bu yüzden bu fiillerin Allah ile insan ilişkisini ifade edenleri sayılmalıdır. Bu konu hakkındaki altı örneğimizi inceleyelim:

"Amara" fiili: "Amara" fiili, Allah'ın verdiği buyrukları ifade eder. Nitekim bu fiil Türkçe'ye Arapça'dan "emretmek" olarak girmiştir. İşte bu fiil, Allah'ın emrini belirtmek için 38(19x2) defa geçer. Allah'ın emretmesi dışında ise bu fiil 35 defa kullanılır.

Allah'ın emretmesini ifade eden "amara" fiili kaç kez geçer?	38 (19x2)

Allah'ın emretmesini belirten "amara" fiilinin geçtiği yerlerin sure ve ayet numaraları:

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sure ve Ayet No	2-27	2-67	2-68	2-222	3-80	3-80	4-58	4-60	5-117	6-14
Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Sure ve Ayet No	6-71	6-163	7-12	7-28	7-29	9-31	10-72	10-104	11-112	12-40
Sıra No	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sure ve Ayet No	13-21	13-25	13-36	15-94	16-50	16-90	17-16	27-91	27-91	39-11
Sıra No	31	32	33	34	35	36	37	38 (19x2)		
Sure ve Ayet No	39-12	40-66	42-15	42-15	66-6	66-6	80-23	98-5		

"Hakema" fiili: "Hakema" fiili, Allah'ın hükmetmesini, yargılamasını ifade eder. Bu fiil Türkçe'ye de "hüküm vermek, hükmetmek" olarak girmiştir. Bu fiil Allah'ın hükmetmesi için 19 defa kullanılmıştır. Allah'ın indirdiği kitapla verilen hüküm, Allah'ın hükmü olduğu için Kitap'la hükmetmeler de Allah'ın hükmetmesi olarak sayılmıştır. Bunun dışında ise bu fiilin kullanılışı yine 19 defadır.

Allah'ın insanlarla ilişkisiyle ilgili "hakema" fiili kaç kez geçer?	19

Allah'ın hükmetmesi açısından "hakema" fiilinin geçtiği yerler:

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sure ve Ayet No	2-113	2-213	3-23	3-55	4-141	5-1	7-87	10-109	12-80	13-41
Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Sure ve Ayet No	16-124	22-56	22-69	24-48	24-51	39-3	39-46	40-48	60-10	

"Halaka" fiili: "Halaka" fiili, Allah'ın yaratmasını ifade eder. Bu fiil, Allah'a izafe edilerek 171 (19x9) defa geçer. Bunun dışındaki bu fiilin 13 defa geçişi putların yaratması iddiasını açıklamak, putların yaratamayacağını belirtmek ve benzeri haller için kullanılır.

Allah'ın yaratmasını ifade eden "halaka" fiili kaç kez geçer?	171 (19x9)

"Kada" fiili: "Kada" fiili, Allah'ın belirlemesini, sonuca bağlamasını ifade etmek için kullanılır. Bu fiil Allah'a izafe edilerek 38 (19x2) defa geçer.

Allah'ın belirlemesini ifade eden "kada" fiili kaç kez geçer?	38 (19x2)

Allah'ın belirlemesini ifade eden "kada" fiilinin geçtiği yerler:

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sure ve Ayet No	2-117	2-210	3-47	6-2	6-8	6-60	8-42	8-44	10-11	10-19
Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Sure ve Ayet No	10-47	10-54	10-93	11-44	11-110	14-22	15-66	17-4	17-23	19-35
Sıra No	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sure ve Ayet No	19-39	20-114	27-78	28-44	33-36	34-14	35-36	39-42	39-69	39-75
Sıra No	31	32	33	34	35	36	37	38 (19x2)		
Sure ve Ayet No	40-20	40-68	40-78	41-12	41-45	42-21	42-14	45-17		

"Alleme" fiili: "Alleme" fiili, öğretmeyi ifade eder. Bu kelimelerden 19 tanesi Allah'ın doğrudan veya melekler aracılığıyla öğretmesini ifade eder. Bu kelime insanların öğretmesini ifade etmek için ise 3 defa kullanılmıştır (5-4, 20-71 ve 26-49).

Allah'ın öğretmesini ifade eden "alleme" fiili kaç kez geçer?	19

Allah'ın öğretmesini ifade eden "alleme" fiilinin geçtiği yerler:

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sure ve Ayet No	2-31	2-32	2-239	2-251	2-282	4-113	5-4	5-110	12-37	12-68
Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Sure ve Ayet No	12-101	18-65	21-80	36-69	53-5	55-2	55-4	96-4	96-5	

"İhtada" fiili: "İhtada" fiili, Allah'ın doğruya iletmesini ifade için kullanılır. Bu fiil 38 (19x2) defa Allah'ın doğruya iletmesini ifade etmek için kullanılmıştır. 1 defa ise 2-Bakara Suresi 135. ayette Yahudi ve Hıristiyanların başkalarına yanlış bir yolu, doğru yol gibi sunmalarını; onların ağzından ifade için kullanılmıştır.

Allah'ın doğruya iletmesini ifade eden "ihtada" fiili kaç kez geçer?	38 (19x2)

Allah'ın doğruya iletmesini ifade eden "ihtada" fiilinin geçtiği yerler:

Sıra No	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sure ve Ayet No	2-53	2-137	2-150	2-170	3-20	3-103	4-98	5-104	5-105	6-97
Sıra No	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Sure ve Ayet No	7-43	7-158	10-108	10-108	16-15	16-16	17-15	17-15	18-57	19-76
Sıra No	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Sure ve Ayet No	20-82	20-135	21-31	23-49	24-54	27-24	27-41	27-41	27-92	27-92
Sıra No	31	32	33	34	35	36	37	38 (19x2)		
Sure ve Ayet No	28-64	32-3	34-50	39-41	43-10	46-11	47-17	53-30		

Kuran'da Allah'ın emrini, hükmetmesini, yaratmasını, belirlemesini, öğretmesini, doğruya iletmesini ifade eden fiillerin 19'la alakasını Cesar Mejul tespit etti. Buraya tüm tespitler sığamayacağı için bu kadarla yetiniyoruz. Kanaatimize göre Kuran'da 19 koduna ilişkin mucizevi oluşumların hepsi henüz bulunmamıştır; bu mucizeyi daha geliştirmek mümkündür Şu ana kadarki veriler bu mucizenin muhteşemliğini ve taklit edilemezliğini göstermeye yeterlidir. Fakat bu sonuç Kuran araştırmacılarını, araştırma yapmaktan alıkoymamalı, tembelliğe sevketmemelidir.

35- Bu gerçekten büyüklerden biridir.
36- İnsanlar için bir uyarıcıdır.
37- İlerlemek ya da geride kalmak isteyenleriniz için.
74-Müddessir Suresi 35-37

ÜRKMÜŞ YABAN EŞEKLERİ

Kuran'daki 19 mucizesi üzerine Türkçe yazılmış ciddi ve detaylı eser sayısı yok denecek kadar azdır. Edip Yüksel'in yazdığı *"Üzerinde 19 Var"* kitabı sadece bu konu üzerinde yoğunlaşmış, bizim de faydalandığımız ender Türkçe eserlerden biridir. Yüksel'in kitabının girişindeki ilk paragrafı şöyledir: *"Kuran'ın matematiksel sistemi matematik eğitimi görmemiş bir kişinin bile kolaylıkla sınayabileceği ve*

anlayabileceği temel ve basit denklemler içerdiği gibi, sayı teorileri üzerinde uzmanlaşmış bir matematikçinin tüm mesaisini alabilecek kompleks detaylarla doludur.”

Biz bu kitabımızda mümkün olduğunca anlaşılır bir dille, en anlaşılır şekilde Kuran’daki 19 kodunun temel verilerini aktarmaya çalıştık. Kitabımızda matematik bilgisi gerektiren asal sayı özellikleri, olasılık hesapları gibi konulara girerek değişik okur kitlesinden biraz daha matematiğe meraklı olanlara da hitap etmek istedik. Fakat temelde en anlaşılır olanı, en temel olanı aktarmaya çalıştık. Eğer kitabımızın bazı kısımlarından size anlaşılması zor gelenler olduysa, anlaşılır kısımları bir kez daha gözden geçirmenizi, anlaşılması kolay verileri iyice anladıktan sonra size daha zor gelen kısımları bir daha, gerekirse matematiksel alt yapısı olanlardan yardım alarak okumanızı tavsiye ediyoruz.

Kuran’ın bu matematiksel mucizesi tüm Müslümanlar’ın (hangi mezhepten, hangi tarikattan, hangi bakış açısından olursa olsun) ortak malıdır. Çünkü bu mucize Kuran’ındır ve Kuran bu mucizeye dikkat çekmiştir. Ne yazık ki inkarcıların dışında dinle ilgilenen büyük bir kesimin de bu mucizeyi hakkıyla takdir edemediğine tanıklık ediyoruz. Birçok kişiyse bu mucizenin getireceği rasyonel sonuçlardan kaçmakta; gözünü kapayarak Güneş’i görmeyince, Güneş’in yok olacağını sanan insanlara benzemektedirler. Nitekim Kuran’da 19’un ifade edildiği surede, Allah’ın mesajından kaçanlara dikkat çekilir:

49- Onlara ne oluyor ki Hatırlatıcı’dan yüz çeviriyorlar?
50- Ürkmüş yaban eşekleri gibidirler.
51- Arslandan kaçan.
74-Müddessir Suresi 49-51

Mucizeler, fanatik futbol takımı taraftarı zihniyetiyle mucizeleri değerlendirenlerce hiçbir zaman anlaşılamamıştır. Hz. Muhammed’den önceki Peygamberler’in gösterdiği mucizeler birçok inkarcının bağnazlığının artmasına bile sebep olmuştur. Mucizeleri anlamak dikkatli bir zihin kadar inattan arınmış bir vicdan da gerektirmektedir. “Ben nasıl anlarım” veya “Doğrusu acaba ne” şeklindeki samimi yaklaşım yerine “Ben nasıl inkar edebilirim” diye Allah’ın delillerine yaklaşanlar, Allah’ın delillerinden faydalanamamaktadırlar. “Ben Allah’ın beğendiği bir kul nasıl olurum” sorusunu kendine sorup hareket etmek yerine “Ben kendi çevremle, yakınlarımla nasıl ters düşmem” sorusunu sorup, Allah’ın rızasıyla ters düşmekten daha çok çevresinin kabulleriyle ters düşmekten korkanlar da Allah’ın delillerini,

mucizelerini genelde anlayamamaktadırlar. Anlamanın en önemli şartlarından biri anlamaya çalışmaktır.

19 MUCİZESİNİN KAZANDIRDIKLARI

Kuran'daki 19 kodunun Kuran'ın bir kenar süsü olmadığını, bizzat Kuran'ın "Bu gerçekten büyüklerden biridir" diye 19 sayısına dikkat çektiğini gördük. Yine gördük ki Kuran'daki 19 kodu, Kuran'ı aktif olarak koruyan, insan eliyle yapılan hataları düzelten koruyucu bir sistemdir. Kuran'ın bu sistemi öngörülerde bulunmayı sağlamakta, açıklama gücü getirmekte, 1400 yıldır merak edilen hikmetleri gözler önüne sermektedir. 19 mucizesinin fonksiyonlarını kitap boyunca inceledik. Son olarak Kuran'daki 19 mucizesinin bize kazandırdıklarının bir kısmına 10 örnek vereceğiz:

1- Kuran'ın tek bir suresinin bile benzerinin meydana getirilemeyeceği iddiası (2-Bakara Suresi, 23-24) 19 mucizesiyle matematiksel, objektif bir onaylama kazanmıştır. Anlaşılmıştır ki Kuran'ın bütün sureleri, hatta ayetleri, büyük bir puzzle'ın parçalarıdır. Eğer bu parçalardan bir tekini bile bozarsanız, Kuran'daki bütün matematiksel sistemi bozarsınız. Kuran'ın matematiksel sistemi ancak herbir parçanın gözetilmesiyle mümkün olan bir sistemdir. Bu yüzden Kuran'ın bir suresi bile bu sistemi temsil eder. Tüm bu matematiksel sistemi yapan, o bir tek surenin de sahibidir. Bir sure bile tüm sistemin gücündedir! Ne müthiş değil mi?

2- Müddessir Suresi 30 ve 31. ayetlerde niye 19'a dikkat çekildiği; bir sayının kesin bilgiyle imanı sağlamasının, kuşkuları gidermesinin, inkarcılara fitne olmasının nasıl mümkün olduğu, Kuran'daki 19 kodunun bulunmasıyla anlaşılmıştır.

3- Kuran'ın "Hiç şüphesiz Hatırlatıcıyı (Kuran'ı) Biz indirdik Biz. Onun koruyucuları da Biziz" (15-Hicr Suresi 9) ayetinin anlamı iyice anlaşılmış, Allah'ın Kuran'ı matematiksel sistemlerle koruduğu ispatlanmıştır. Kuran'daki "bastatan" kelimesinin "Sad" harfiyle değil "Sin" harfiyle yazılacağının 19 koduyla ispatı, 19 kodunun aktif koruyucu özelliğine bir delildir. Allah, Kuran'ı bizzat kendisinin koruduğuna "Biz" ifadesini belirttiğimiz ayette birkaç kez tekrar ederek dikkat çekmektedir. Görülüyor ki Kuran, insanların insafına bırakılmadan bizzat Allah'ın Kuran'a koyduğu ve yine Kuran'da dikkat çektiği kodla korunmuştur. 19 mucizesi bizim bunu anlamamızı sağlamıştır.

4- Kuran'ın neden 114 sureden oluştuğu, Kuran'ın sure sırasının, ayet sayılarının hep ilahi bir düzenin eseri olduğu 19 koduyla ispatlanmıştır.

5- Besmele'nin neden "Bismillahirrahmanirrahim" şeklinde olduğu, neden "Bismihisubhanehu" veya "Bismihuazizulkerim" veya Allah'ın diğer isimlerinden oluşmadığı, bu isimlerin kullanılmasının hikmetlerinin en azından bir kısmı, 19 mucizesi sayesinde anlaşılmıştır. Dünyanın en çok tekrarlanan kelime topluluğunun mucizevi niteliği iyice açığa çıkmıştır.

6- Kuran'da Besmele'nin tüm surelerin başında geçmesine rağmen neden istisnai olarak 9. sure olan Tevbe Suresi'nin başında geçmediği, 19 mucizesi ile açıklanmıştır. (Kayıp Besmele'nin 9. sureden 19 sure sonra Neml Suresi'nde tamamlandığını hatırlayın.)

7- Kuran'da bazı sayıların alışılmamış bir yöntemle ifade edilmesine 19 kodu açıklık getirmiştir. Örneğin 18. sure olan Kehf Suresi'nde 309 sayısı 300+9 olarak bildirilir. Bunun hikmeti de 19 kodu sayesinde anlaşılmıştır. (Eğer doğrudan 309 sayısı söylenseydi, Kuran'daki sayıların toplamı 19'un katı olmayacaktı.)

8- Kuran'da bazı surelerin neden başlangıç harfleriyle başladığı 1400 yıldır merak edilen bir konu oldu. 19 kodu bulunmadan önce bu konuda zorlama, asılsız tahminler yapıldı. 19 kodu, bu gizlenen sırrın üzerindeki örtüyü kaldırdı. 1400 yıllık bu merak konusu, Kuran'ın "**Büyüklerden biri**" diye nitelediği 19 kodu sayesinde cevaplandı.

9- 19 kodunun ortaya koyduğu tabloların olasılık hesapları (Allah'ın isimlerinin incelenmesinde ve "Ha-Mim"li surelerde iki örneğini gösterdik) bu mucizenin tesadüfen oluşmasının da, insan gücüyle oluşturulmasının da imkansızlığını ortaya koymaktadır. Bu da Müddessir Suresi'nde **"Bu sadece bir insan sözüdür"** (74- Müddessir Suresi 25) diyen kişiye, nasıl 19'la cevap verildiğini göstermektedir. Ayrıca 19 kodunun birçok tablolar sunması, 19 kodu açısından oluşan tabloların önemi, Müddessir Suresi'nde **"İnsanlar için tablolar sunandır o"** (74- Müddessir Suresi 29) ayetini daha anlamlı kılmaktadır.

10- Kuran, Arapça metninin edebi özellikleri gibi sadece Arapların anlayabileceği bir mucize olmasının ötesinde, evrensel bir dil olan matematikle eşsiz bir destek kazandı. Evrensel mesaja sahip kitaba evrensel mucize... Allah, Evren kitabını yazarken kullandığı dil olan matematikle, insanları uyarmak için gönderdiği kitabını da kodladığını ortaya koydu. Matematiğin yaratıcısı ve kullanıcısı olan Allah, insanlığa rehber diye gönderdiği kitapta matematiği kullandığını, bahsettiğimiz verilerin açığa çıkmasını sağlayarak gösterdi.

ÇİFT VE TEK SAYILAR

Ve çift ve tek.
89-Fecr Suresi 3

Gördüğünüz gibi Kuran'ın 89. suresinin 3. ayeti "Çift'e ve Tek'e" dikkat çekmiştir. Kuran'da, birçok yerde, başa getirilen "Ve" kendisinden sonra gelen sözcükleri vurgulamak için kullanılmıştır. Bu vurguyu belirtmek için çevirmenler birçok zaman böyle "ve" ifadelerini "andolsun, yemin ederim" gibi ifadelerle çevirmişlerdir. Bahsettiğimiz ayetten ilham alan Koroş Cemnişon, Kuran'ın sure ve ayetleri üzerinde ilginç bir gözlemde bulundu. Bu gözlem, Kuran'ın sure numaralarından ayet numaralarına kadar mükemmel bir şekilde düzenlendiğini bir kez daha ispatlamaktadır. Burada, Kuran'ın dikkat çektiği bir fenomen olan "Çift" ve "Tek" olma üzerine bu çalışmanın bina edildiği hiç unutulmamalıdır.

Kuran'daki sure ve ayet numaralarını sayılarla ifade ettiğimizde Fatiha Suresi'ni 1:7 (Yani 1. sure 7 ayet), Bakara Suresi'ni 2: 286 (Yani 2. sure 286 ayet) olarak tanımlıyoruz. İşte birazdan inceleyeceğimiz tabloda Fatiha için 1 ve 7'yi toplayıp 8'i bulacağız ve 8 çift sayı olduğu için çift hanesine yazacağız; 3. sure olan Ali İmran için sure numarası 3'ü ve ayet sayısı 200'ü toplayıp 203'ü bulacağız ve bu sayı tek olduğu için sayıyı tek hanesine yazacağız. Aynı yöntemi Kuran'ın tüm sureleri ve tüm ayetlerine uygulayacağız. Bunu Kuran'ın dünyada yaygın olan Hafs versiyonuna göre yapacağız; evinizde olan Kuran'dan bu sonuçları siz de bir hesap makinesi kullanarak kontrol edebilirsiniz (Sonuçta burada ortaya konanlar Kuran'ın dünyadaki yaygın versiyonu olan Hafs'ın doğruluğunu onaylamaktadır). Tablodan izleyin:

Sure No	Ayet Sayısı	Toplam	Çift	Tek
1	7	8	8	-
2	286	288	288	-
3	200	203	-	203
4	176	180	180	-
5	120	125	-	125
6	165	171	-	171
....				
....				
57	29	86	86	-
....				
....				
109	6	115	-	115
110	3	113	-	113
111	5	116	116	-
112	4	116	116	-
113	5	118	118	-
114	6	120	120	-
Toplam 6555	**6234**	**-**	**6234**	**6555**

Kuran'daki tüm surelerin numaralarının toplamı olan 6555 sayısı ile "Tek" hanesinde elde ettiğimiz 6555 sayısı birbirlerinden bağımsız olarak elde ettiğimiz sayılardır. Bu iki sayının eşit olması için hiçbir neden yoktur. Aynı zamanda ayet sayılarının toplamı olan 6236 sayısıyla "Çift" hanesinde elde ettiğimiz 6236 sayısının aynı olması için de hiçbir neden yoktur. Bu veri, Kuran'ın sure ve ayet numaralarındaki İlahi düzenleme için sayısız delillerinden biridir.

114 sure ve 6236 ayetten böyle bir tablo çıkmasının olasılığını şöyle gösterebiliriz: Aynı sayıda sure ve aynı sayıda ayetle, ayetlerin bu surelere rastgele dağıtılmaları durumunda kaç değişik olasılık çıkacağının kümesini hesaplayabilirsek, bu tablonun ortaya çıkma olasılığını rahatça görebiliriz. Bu kümenin elemanları; 0-12791, 2-12.789, 4-12.787.......6234-6557, 6236-6555, 6238-6553.......12.784-7, 12.786-5, 12.788-3 şeklindedir. 6300'den fazla elemanı olan bu kümeden sadece "6236-6555" ikilisi tablodaki simetrik durumu açığa çıkaracağı için olasılık 1/6.300'den küçüktür. "Çift" ve "Tek" ile ilgili sadece tek bir özelliğin olasılığını

incelediğimizi unutmayın. Eğer burada anlattığımız tüm özelliklerin hepsinin ortaya çıkma olasılığını hesaplayabilirsek bu olasılık iyice düşecektir. Buradaki tüm özellikler bir tek "Çift" ve "Tek" olma kriteriyle ve bir tek sure-ayet numaralarının kodlanmasında kullanıldığından, bizce bu olasılıkların çarpılması gerekmektedir. Tahminimize göre bunun sonucu milyarlarda birlik bir sayı olacaktır.

Kuran'ın sure ve ayet numaralarındaki "Çift" ve "Tek" rakamların düzenlenmesindeki ilginç özellikler bu kadarla kalmamaktadır. Kuran'daki sure sayısının 114 (6x19) olduğunu biliyoruz. 19'u 10+9 olarak yazarsak 6 x (10+9) olur. Bunun açılımında bulduğumuz 60 sayısı Kuran'daki çift sayılı ayetlere sahip sureleri, 54 sayısı ise tek sayılı ayetlere sahip sureleri ifade eder. Bu 60 tane çift sayılı ayete sahip surelerin; 30 tanesi tek sayılıdır, 30 tanesi çift sayılıdır ki bu da karşımıza çıkan yeni bir simetrik durumdur. 54 tane tek sayılı ayete sahip surelerin ise; 27 tanesi tek sayılı surelerde, 27 tanesi çift sayılı surelerde simetrik bir şekilde geçer. Bunların da geçişi 3 x (10+9) olarak yazılabilir. Böylece 30 ve 27 çıkar.

114= 6x19 = 6x (10+9) = (6x10) + (6+9) = 60+54

57 = 3x19 = 3x (10+9) = (3x10) + (3x9) = 30+27

Elimizde 4 tane grup vardır. Her bir grup için bir örnek verelim:

1- Tek sayılı sure-tek sayılı ayet sayısı: Örnek Fatiha Suresi (1. sure 7 ayet)

2- Tek sayılı sure numarası-çift sayılı ayet: Örnek Ali İmran Suresi (3. Sure 200 ayet)

3- Çift sayılı sure numarası- tek sayılı ayet: Örnek Enam Suresi (6. sure 165 ayet)

4- Çift sayılı sure numarası- çift sayılı ayet: Örnek Nisa Suresi (4. sure 176 ayet) Bu 4 grubun oluşturduğu tablo şöyledir:

114 Sure			
60 (Çift sayılı ayete sahip sureler)		**54 (Tek sayılı ayete sahip sureler)**	
30 Çift numaralı surede	**30 Tek numaralı surede**	**27 Çift numaralı surede**	**27 Tek numaralı surede**

Sure numarasına ve ayet sayısına göre değerlendirdiğimiz sureleri: 1- Homojen sureler, 2- Heterojen sureler olarak iki grupta inceleyebiliriz. Homojen surelerden

kastımız; hem sure numarası, hem ayet sayısı "Tek" olan veya hem sure numarası, hem ayet sayısı "Çift" olan surelerdir. Heterojen surelerden kastımız ise sure numarası ve ayet sayısından biri "Tek" iken, diğeri "Çift" olan surelerdir. Sureleri bu açıdan incelediğimizde eşit şekilde 57 homojen ve 57 heterojen sure vardır. Tablodan detayları görebilirsiniz:

114 Sure			
Homojen Sureler		**Heterojen Sureler**	
57 Sure		**57 Sure**	
30 Sure **Çift Sure Numarası** **Çift Ayet Sayısı**	**27 Sure** **Tek Sure Numarası** **Tek Ayet Sayısı**	**27 Sure** **Çift Sure Numarası** **Tek Ayet Sayısı**	**30 Sure** **Tek Sure Numarası** **Çift Ayet Sayısı**

Sure numaralarının ve ayet sayılarının toplamı "Çift" ve "Tek" olmak açısından anlamlı olduğu gibi aynı zamanda "Çift" ve "Tek" sure numaralarının ve ayet sayılarının adedi de simetriler oluşturmasıyla anlamlıdır. Üstelik bu konuda birbirini iç içe bir sistemle kilitleyen bulgular bu kadarla da kalmaz.

Daha önce Kuran'daki tüm sure numaralarının toplamının 6555 olduğunu gördük. Bu aynı zamanda sure ve ayet numaralarını topladığımızda "Tek" sonuç elde ettiğimiz sütundaki sayıların toplamına eşittir. Arka arkaya gelen sayıların toplamı matematikte [n x (n+1)/2] formülüyle bulunur. Bu yüzden Kuran'daki sure numaralarının toplamını şöyle bulabiliriz:

114 x (114+1)/2 = 6555

Buradan yola çıkan Ürdün'lü araştırmacı Jalghoom, Kuran'da 60 adet "Çift" sayıda ayete sahip sure, 54 adet "Tek" sayıda ayete sahip sure olduğunu göz önünde bulundurarak bu formülü ikiye bölüp şöyle yazdı:

60 x (114+1)/2 = 3450

54 x (114+1)/2 = 3105

Toplam = 6555

Yine bu noktada da karşımıza çok ilginç bir sonuç çıkmaktadır. Kuran'daki "Çift" sayılı ayete sahip surelerin numaralarının toplamı 3450'yi, "Tek" sayılı ayete sahip surelerin numaralarının toplamı ise 3105'i vermektedir. Bütün bu verilerin, Kuran'ın dikkat çektiği "Çift" ve "Tek" olma kriteri açısından oluşması muhteşemdir.

Bu verdiğimiz örneği oluşturduğu sonuç açısından inceleyelim: 3. ve 17. sureleri örnek olarak ele alalım. 3. sure 200 ayettir, yani 3. sure "Çift" sayılı ayete sahip bir suredir. 17. sure 111 ayettir, yani "Tek" sayılı ayete sahip bir suredir. Bu iki surenin tamamen aynı kalıp sadece sure numaralarının yer değiştirdiğini düşünelim. O zaman "Çift" ayete sahip surelerin numaralarını topladığımızda 3464 edecekti, "Tek" ayete sahip surelerin numaralarını topladığımızda ise 3091 edecekti. Böylece yukarıdaki denklemde elde ettiğimiz veri tamamen bozulacaktı. Yani Kuran'ın "Çift" ve "Tek" ayete sahip iki suresinin sadece yerlerini değiştirirseniz bile bu tablo bozulacaktır.

Kuran'ı ikiye bölersek ilk bölümü 57. sure olan Hadid (Demir) Suresi'nin sonuna kadardır. 1'den 57'ye kadar olan sure numaralarını toplarsak 1653 elde ederiz. Hadid Suresi'nin sıra numarasını (57) ve ayet sayısını (29) çarparsak; 57x29= 1653 (19x87) eder. Böylece Hadid Suresi Kuran'ı ikiye bölerek incelediğimizde ilginç matematiksel veriler elde edeceğimize dair ipuçları vermektedir.

Kuran'ın ilk yarısındaki surelerin toplamı: (1+2+3...........55+56+57)	**1653**
Kuran'ın ilk yarısının son suresinin numarasının (57), bu surenin ayet sayısı ile (29) çarpımı	**1653 (57x29)**

Kuran'ın ilk yarısında 29 tane "Tek" numaralı, 28 tane "Çift" numaralı sure vardır. Kuran'ın ikinci yarısında 28 tane "Tek" numaralı, 29 tane "Çift" numaralı sure vardır. Bu doğal bir sonuçtur, arka arkaya olan tüm sayılarda bu özellik gözükür. Fakat ilginç olan şudur ki Kuran'ın ilk yarısında 29 tane "heterojen", 28 tane "homojen" sure varken, ikinci yarısında 28 tane "heterojen", 29 tane "homojen" sure vardır. Bu matematiğin zorunlu kıldığı bir sonuç değildir. Kuran'ın bütünü içinde olan bir simetrinin, Kuran'ı ikiye böldüğümüzde de gözlemlenmesi için hiçbir neden yoktur. Bu Kuran'ın hiç tükenmeyen mucizelerinden birisidir (daha önce homojenlik ve heterojenlik açısından incelediğimiz tabloyu hatırlayın).

114 Sure			
Kuran'ın ilk yarısı: 57 Sure		**Kuran'ın ikinci yarısı: 57 Sure**	
29 tane "Tek" numaralı sure	**28 tane "Çift" numaralı sure**	**29 tane "Çift" numaralı sure**	**28 tane "Tek" numaralı sure**
29 tane "Homojen" sure	**28 tane "Heterojen" sure**	**29 tane "Heterojen" sure**	**28 tane "Homojen" sure**

Burada dikkat edilmesi gereken önemli husus, Kuran'a yapılabilecek muhtemel 4 ilave şeklinin 3'ünde bu tablonun bozulacağı, 1'inde ise bozulmayacağıdır. Sure-ayet toplamı "Tek" olan surelere ister "Tek" ister "Çift" ayet ekleyin, bu iki türlü ilave şeklinde düzen bozulur; çünkü bunların toplamı sure toplamı olan ve bu yüzden sabit bir sayı olan "6555"e eşittir ve bu eşitlik bozulur. Sure-ayet toplamı "Çift" olan surelere "Tek" ayet eklerseniz toplam ayrı sütuna yazılacağı için, bu üçüncü ilave şeklinde de sistem yine bozulur. Fakat sure-ayet toplamı "Çift" olan surelere 2 veya 4 veya 6 ayet şeklinde "Çift" ekleme veya çıkarma yapılırsa sistem bozulmaz. Çünkü ayette yapılacak değişiklik "6236" sayısını değiştirirken, toplamın yazıldığı sütun da buna göre değişecektir. Bu yüzden hakkındaki bazı garip hadisler yüzünden tartışma konusu olmuş, daha sonra 19 sistemiyle ilgilenen bazılarının Kuran'a ilave edildiğini savunduğu 9-Tevbe Suresi 128 ve 129'la ilgili iddiaları bu sistem çözemez. Çünkü bunların ayet toplamından çıkarılması ayet sayısını 6234'e düşürürken, bu surede sure-ayet toplamı "Çift" olduğu için toplamları da düşer ve "6234" eder.

Sonuçta "Çift" ve "Tek" olmayla ilgili burada ortaya konanlar, Kuran'ın korunmuşluğunu % 100 derecesinde değilse de % 99 derecesinde ispat eder diyebiliriz. Bunu şöyle bir olasılık hesabıyla açıklayabiliriz: Kuran'a, art niyetli birilerinin ayet ilave etmeye veya çıkarmaya kalktıklarını düşünelim. Bu teşebbüsün sadece "Çift" ve "Tek" sistemini bir kere delmesinin olasılığı 1/4'tür, iki seferde bu olasılık 1/4x1/4= 1/16 olur; Kuran'a 10 kere ilave teşebbüsünde ise olasılık çok düşerek $1/4^{10}$ olur ve bunun üssüz olarak ifadesi 1/1.048.576'dır. 20 defa teşebbüste barajı geçme olasılığı ise 1/1.099.511.627.776'dır. Burada bu olasılıkları bu kadar düşürten tek bir kere bile 1/4 olasılığın tutturulamamasının "Çift" ve "Tek"e dayalı sistemi bozacak olmasıdır. Sonuçta 10-20 defa 2'şer veya 4'er ayet Kuran'a ilave veya eksiltme teşebbüsleri gerçekleşseydi bile bu 6000'den fazla ayetli Kuran'ın yüzde 1'inde bir değişikliğe bile karşılık gelmezdi. Fakat bu % 1'lik değişikliğin sırf Kuran'daki "Çift" ve "Tek"e dayalı düzenlemeleri geçmesi bile olası gözükmemektedir. Bu yüzden başka hiçbir delil olmasaydı bile "Çift" veya "Tek"e dayalı tablolarla Kuran'ın % 99 oranından fazla korunduğunu objektif delille iddia edebilirdik.

Bırakın bir sure ekleyip-çıkarmayı, sırf bir suredeki bir ayeti değiştirirseniz bile bu düzen değişir. Çünkü tek bir ayet ekleme veya çıkarma; "Çift" ve "Tek" olma özelliğini değiştirecektir. Örneğin Fatiha Suresi 8 ayet olursa hem ilk tabloda incelediğimiz düzen, hem sure oranlarında gözlemlediğimiz bu düzen değişir. Aynı şekilde 3. sure Ali İmran Suresi'nin yerini 2. sure ile değiştirirsek de tüm bu matematiksel düzen değişir. Sure sıralamasında ise bir "Tek" ve bir "Çift" numaralı

surenin sırf yerlerini değiştirmeye kalktık mı anında tüm veriler bozulur. Böyle bir tablonun tesadüfen oluştuğunu iddia etmek; görmek istememenin veya matematiksel olasılık hesaplarını doğru değerlendirememenin bir sonucudur. Allah, Kuran'da kitapları rakamlandırdığına dikkat çekmiştir, ayrıca "Tek"e ve "Çift"e de dikkat çekmiştir. Allah'ın bize gösterdiği bu tablolar, Allah'ın bu dikkat çektiklerindeki hikmetleri anlamamızı sağlamaktadır.

Sırf Kuran'daki sure numaralarını ve ayet sayılarını "Tek" ve "Çift" açısından incelememiz bile Kuran'daki surelerin sırasının da, ayetlerin numaralarının da İlahi düzenleme ile düzenlendiğini ve bu düzenin matematiksel sistem ile korunduğunu ispata yeterlidir. Kuran'daki bu sistem, KUM'lardan ve 19 kodundan tamamen bağımsız olarak Kuran'ın korunmuşluğu ve mucizeliği için delil hükmündedir. Elimizde matematiksel mucize açısından test ettiğimiz tek bir tane Kitap vardır. Fakat bu tek Kitap hiç tükenmeyen mucizeler vermektedir. Çünkü bu Kitap insan gücünün çok ötesindedir ve her şeyin Yaratıcısı tarafından indirilmiştir.

SON SÖZLER

İLK PATLAMADAN-ANNE RAHMİNE, DENİZLERİN ALTINDAN-MATEMATİĞE

Kitabımız boyunca Kuran'ın ilk patlamayla Evren'in yaratılışını açıklamasından anne rahmindeki gelişimimizi mucizevi bir tarzda anlatmasına, denizlerin iç dalgalarını tarifinden Kuran'daki kelime uyumlarındaki matematiksel ahenge ve 19 koduna kadar birçok konuyu inceledik. Tüm bu başlıklar altında Kuran'ın bu birbirinden farklı alanlardaki eşsiz mucizelerine tanıklık ettik. Dinin doğruluğuna delil isteyenler ve mucize arayanlar için Kuran yeterlidir:

Kendilerine okunmakta olan Kitap'ı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Gerçekten de bunda, inanan bir toplum için bir rahmet ve bir hatırlatma vardır.

29-Ankebut Suresi 51

Dünyamız'da var olan hiçbir kitapta; Uzay'ın derinliklerinden denizlerin altındaki engele, arının cinsiyetinden Evren'in nasıl son bulacağına kadar, bu kadar farklı alanda bu kadar mucizevi açıklamaya rastlanmaz. Üstelik tüm bu mucizelerin gerçekleştiği Kitap, olağanüstü muhteşemlikte bir sistemle matematiksel olarak kodlanmıştır. Daha ne olsun! Daha ne olabilir ki?

Tüm bu delillere rağmen inanmaya niyeti olmayan inkarcıların, inanmamaya devam edeceğini, inkarcı psikolojisini mükemmel bir şekilde tarif eden Kuran haber vermektedir. Kuran'da inkarcı psikolojisiyle söylenen sözlere, inkarcı ağzından şöyle bir örnek verilmektedir:

Bizi büyülemek için delil olarak her ne getirirsen getir, biz sana inanmayacağız.

7-Araf Suresi 132

ÖNÜMÜZDEKİ YOLLAR

Bu kitaptaki Kuran mucizelerini okudunuz. Şimdi önünüzde birkaç seçenek var. Bu seçenekler ve bunlar üzerine düşüncelerimizi şöyle özetleyebiliriz:

1- Kuran'ın Allah'ın mucizevi kitabı olduğunu inkar edersiniz: Bu yolu seçerseniz kendinizin ölümden sonraki hayatını mahvedersiniz. Tüm bu mucizeleri gösteren Kuran aynı zamanda insanların tek umududur. Çünkü Kuran, insanlara, öldükten sonra yokluğa mahkum olmadıklarını, ilk defa bizi yaratan Yaratıcımız'ın, yeniden bizi yaratacağını defalarca tekrar ederek haber vermektedir. Hepimizin yegâne ümidi olan ve Allah'ın gösterdiği yüzlerce mucizeyle desteklenen Kuran'ın mesajını inkâr, kişinin ancak kendisine zarar vermesine sebep olacak bir inattır. Üstelik bu inkar, aklın verilerine zıttır.

2- Allah'ın mucizesini görür ve Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu kabul edersiniz. Fakat hayatınızda Allah'a ve dine gerekli yeri vermemeye devam eder, düşüncede kabul ettiğiniz Kuran mesajını hayatınıza uygulamazsınız: O zaman Kuran'dan ve mucizelerinden yeterince yararlanmamış olursunuz. Unutmayın ki Allah'ın bu mucizeleri Kuran'ın mesajının doğruluğunu onaylamaktadır. Kuran ise Allah'ın varlığının her şeyden daha önemli olduğunu, dünya hayatının geçiciliğine karşın ahiretin sonsuz olduğunu söylemektedir. Allah'ın varlığının önemini, ahireti, dünya hayatının kısalığını, ölümü, sahip olduğumuz tüm organların, tüm bedenin Allah tarafından verildiğini derin derin düşünün ve Kuran mucizelerinin, Kuran'ın mesajının önemini vurgulayan deliller olduğunu unutmayın.

3- Allah'ın mucizesini görür ve Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu kabul edersiniz. Üstelik Allah'ı anmaya, Kuran'ın öngördüğü gibi yaşamaya çalışırsınız. Fakat aradan geçen zaman Kuran'ın mucizelerinin sizin üstünüzdeki etkisini adeta buharlaştırır. Zamanla Kuran'ın mucizelerine alışırsınız ve bu mucizelerin üzerinizdeki etkisi yok olur. Gittikçe Allah'ı daha az anmaya, Kuran'ın öngördüğü hayatı daha az yaşamaya başlarsınız: Size tavsiyemiz bu tehlikeye karşı Kuran'ı sürekli okumanız, Kuran'ın mucizelerini sürekli gözden geçirmeniz, aradan geçen zamanla Kuran'ın açıklamalarının ve bu mucizelerin değerinden hiçbir şey kaybetmeyeceğini aklınızda tutmanızdır.

4- Bu kitabı okumadan önce veya bu kitabı okuduktan sonra Kuran'ın Allah'ın sözü ve Allah'ın mucizesi olduğunu kabul ederek Kuran'ın öngördüğü yaşamı hayatınızın sonuna kadar yaşamak azmindesinizdir: Zaten Kuran'ın da emrettiği budur. Bizim bu kitabı yazmamızdaki hedefimiz de böyle bir sonuca ufacık da olsa bir katkımızın olmasıdır. Tüm imkanları ve yaşamımızın her anını yaratan Yaratıcıya bir ömür boyu yönelmemiz… Yaratıcımızın üzerimizdeki nimetini, cömertliğini hiç unutmamamız… Hiçbir şeyken bizi varlığa kavuşturmasına olan minnettarlığı sürekli içimizde hissetmemiz…

EN BÜYÜK İDDİA-EN BÜYÜK MUCİZE

Kuran Allah'ın sözü olduğunu söyleyerek baştan çok büyük bir iddiayı ortaya koymaktadır. Böylece Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu inkar edenlerle bile üzerinde uzlaşabileceğimiz şu iki şık ortaya çıkmaktadır:

1- Ya Kuran en büyük gerçektir. (Her şeyi Yaratanın sözünden daha önemli ne olabilir?)

2- Ya da Kuran en büyük yalandır. (Allah'tan olduğunu söylemekten daha büyük yalan ne olabilir? Allah'tan daha yüce bir varlık olamayacağı için ona atfedilerek yapılan yalancılıktan daha büyüğü de yoktur.)

Sonuçta Kuran'ın sıradan bir kitap olduğunu hiç kimse söyleyemez. Bunu inkarcılar bile iddia edemez. İşte bu kitap boyunca gördüğümüz tüm mucizeler; bu, iddiası en büyük, en sıra dışı Kitap'ta gerçekleşmektedir, binlerce kitapta gerçekleşmemektedir. Bu kitap boyunca gördüğümüz tüm deliller, Kuran'ın iddiasının doğruluğunu, bu en büyük iddiaya sahip Kitap'ın aynı zamanda en büyük mucize olduğunu da ortaya koymaktadır. Azıcık insafı olan bile Kuran'ın en büyük yalan olduğu şıkkını kabul edemez. Bu kadar ayrı konuda % 100 isabetle hep doğruyu söyleyen bir Kitap'la yalan hiç bağdaşmaz, bağdaşamaz. Bu kitapta öğrendiklerimizden sonra kendimiz sorduğumuz soruları kendimiz cevaplayalım. (Kuran için verdiğimiz cevapların bir kısmı Allah'ın Peygamberlerine indirdiği bütün kitapları için geçerlidir.)

- Yaşamı bize armağan eden Allah'ı hayatın merkezine koyan ve Allah'a hak ettiği değeri veren başka bir kitap var mı?

- Yok

- Yeryüzünde, bundan büyük iddiası olan bir kitap var mı?

- Yok

- Uzay'ın derinliklerinden denizlerin altına, annemizin rahmindeki gelişimimizden Evren'in nasıl son bulacağına kadar her konuya açıklık getiren (hem de 1400 yıl önce) ve her konuda doğru açıklamaları, kendi döneminde bilinemeyecek açıklamaları yapan başka bir kitap var mı?

- Yok

- Hayata gaye veren, ölümden sonrasının yokluk olmadığını söyleyen ve bu konuda insana ihtiyacı olan umudu veren başka ciddi bir kitap var mı?

- Yok

- Tüm bunları gerçekleştirirken üstelik matematiksel bir sistemle kodlu olan, bu matematiksel koduyla birlikte anlamsal muhteşemliği de içinde beraberce barındıran başka bir kitap var mı?

- Yok

- Tarih boyunca gelen Hz. Nuh'tan, Hz. Musa'dan, Hz. İsa'ya kadar tüm Peygamberler'i tasdik eden ve kendisiyle ortak mesajı getiren bu Peygamberler'i onaylayan, son Kitap olma özelliğiyle tüm bu Peygamberler'in ve onların kitaplarının doğruluğunu tasdik eden başka bir kitap var mı?

- Yok

- Gerçekten insanın hayatına rehber etmesine değecek, güvenilir başka bir kitap var mı?

- Yok

- Kuran'ın alternatifi var mı?

- Yok

- İnkarcıların mazereti var mı?

- Yok

Tüm bu göstergeler en büyük iddiayı ortaya koyan Kitap'ın, aynı zamanda en büyük mucize de olduğunu ispatlamaktadır. Kuran'ın mucizeleri hiç tükenmemekte, her gün yeni bir mucizesi daha açığa çıkmaktadır:

De ki: "Eğer bütün insanlar ve cinler, bu Kuran'ın bir benzerini oluşturmak için toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile, onun bir benzerini meydana getiremezler.
17-İsra Suresi 88

YARARLANILAN KAYNAKLAR

ADAIR, K. Robert: “The Great Desing”, Oxford University Press, New York 1987.

ADLER, Irwing: “The Sun and Its Family”, Signet Books, New York 1962.

ALBERTS, Bruce: “Molecular Biology of The Cell”,Gorland Publisher, New York 1994.

ALPHER, Ralp A., Robert HERMAN: “Genesis of The Big Bang”, University Press, New York 2001.

AL-REHAİLİ, Abdullah M.: “This is The Truth”, 3rd ed., Alhuramain Islamic Foundation, 1999.

ARIK, Abdullah: “Beyond Probability”, Tucson 2000.

ARİSTOTELES: “Metafizik”, Çev: Ahmet Arslan, Sosyal Yayınları, İstanbul 1996.

ARİSTOTELES: “Physics”, Trs: Robin Waterfield, Oxford University Press, New York 1996.

ARMSTRONG, Karen: “A History of God”, Knopf Press, New York 1994.

ARON, Raymon: “Sosyolojik Düşüncenin Evreleri”, Çev: Korkmaz Alemdar, Bilgi Yayınevi, 4.Basım, İstanbul 2000.

ASIMOV, Isaac: “Bilim Rehberi”, Çev: Reşit Aşçıoğlu, E Yayınları, İstanbul 1986.

ASIMOV, Isaac: “Inside The Atom”, Amelend-Schuman, New York 1969.

ATEŞ, Süleyman: “Yüce Kuran’ın Çağdaş Tefsiri”, Yeni Ufuklar Neşriyat, İstanbul 1989.

AYDIN, Mehmet S.: “Din Felsefesi”, İzmir İlahiyat Fak. Vakfı Yayınları, 8. Basım, İzmir 1999.

BAIRD, Thomas P.: “Scheba’s Landing”, Brace and World Press, New York 1964.

BEHE, Michael J. : “Darwin’in Kara Kutusu”, Çev: Burcu Çekmece, Aksoy Yayıncılık, İstanbul 1998.

BELTRAMI, Edward: “What is Random”, Copernicus Press, New York 1999.

BENYUS, Janine M.: “Innovation Inspired By Nature Biomimicry”, William Morrow Press, New York 1998.

BERRY, Adrian: “Bilimin Arka Yüzü”, Çev: R. Levent Aysever, Tübitak Yayınları, 8. Basım, Ankara 1998.

BOLLES, Edmund Blair: “Galileo’nun Buyruğu”, Çev: Nermin Arık, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, 2. Basım, Ankara 2000.

BOVA, Ben: “The Beauty of The Light”, John Wiley and Sons Inc., New York 1988.

BROCK, Thomas P.: “Biology of Microorganisms”, Prentice Hall, New Jersey 1984.

BUCAILLE, Maurice: “Mummies of The Pharaohs”, Trs: D. Pannell Alastair, St. Martin’s Press, New York 1988.

BUCAILLE, Maurice: “Moses and Pharaoh: The Hebrews in Egypt” .

BUCAILLE, Maurice: “Tevrat, İnciller ve Kuran”, Çev: Doç. Dr. Mehmet Ali Sönmez, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 6. Basım, Ankara 1998.

C. MATT, Daniel: “God and The Big Bang”, Jewish Lights Press , New York 2001.

CAPRA, Fritjof: “The Web of Life”, Bentam Doubleday Dell Publishing Group, New York 1996.

CHOMSKY, Noam: “Dil ve Zihin”, Çev: Ahmet Kocaman, Ayraç Yayınları, Ankara 2001.

COHEN, Joel E.: “How Many People Can The Eart Support?”, Norton&Company, New York 1996.

COLES, Peter: “Einstein ve Tam Güneş Tutulması”, Çev: Kaan H. Ökten, Everest Yayınları, İstanbul 2000.

CORBIN, Henry: “İslam Felsefesi Tarihi”, Çev: Hüseyin Hatemi, İletişim Yayınları, İstanbul 1994.

CRAIG, William Lane : “The Cosmological Argument From Plato to Leibniz”, www.reasonablefaith.org.

CRAIG, William Lane: “Theism, Atheism and Big Bang Cosmology”, Clarendon Press, New York 1995.

CRAMER, Friedrich: “Kaos ve Düzen”, Çev: Veysel Atayman, Alan Yayıncılık, İstanbul 1998.

CROSBY, Alfred W.: “The Measure of Reality”, Cambridge University Press, Cambridge 1998.

ÇAKAR, Muharrem: "Sebeplilik Problemi ve Allah'ın Varlığı", İnkılab Yayınları, 3. Basım, İstanbul 1997.
DAVIES, Paul : "The Search for a Grant Unified Theory of Nature", Simon&Schuster, New York 1984.
DAVIES, Paul: "God and The New Physics", A Touchstone Book, New York 1984.
DAVIES, Paul: "The Last Three Minutes", Basic Books, New York 1994.
DAVUD, Abdulahad: "Tevrat ve İncil'e Göre Hz. Muhammed", Çev: Nusret Çam, Nil Yayınları, İzmir 1992.
DEEDAT, Ahmed, Edip Yüksel: "Kuran En Büyük Mucize", İnkılab Yayınları, 7. Basım, İstanbul 1984.
DENTON, Michael: "Nuture's Destiny: How The Laws of Biology Reveal Purpose in The Universe", The Free Press, New York 1998.
DESCARTES: "Aklın Yönetimi İçin Kurallar", Çev: Müntekim Ökmen, Sosyal Yayınları, 2. baskı, İstanbul 1999.
DESCARTES: "Metod Üzerine Konuşma", Çev: K. Sahir Sel, Sosyal Yayınlar, 2. Baskı, İstanbul 1994.
DEVLIN, Kelth: "Goodbye Descartes", John Wiley and Sons Inc., Toronto 1997.
DREES, Wilem B.: "Beyond The Big Bang Quantum Cosmologies and God", Open Court Press, Illionis 1993.
EINSTEIN, Albert: "İzafiyet Teorisi", Çev: Gülen Aktaş, Say Yayınları, 5. Basım, İstanbul 1998. El-BAR, M. Ali: "İnsanın Yaratılışı", Çev: Dr. Abdülvehhab Öztürk, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 1991.
ELDER, D. and J. Pernetta: "World Conservation Atlas", Beazley Publishers, 1991.
ENGELS, Friedrich: "Ailenin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni", Çev: Kenan Somer, Sol Yayınları, 8. Basım, Ankara 1986.
FAHRİ, Macit: "İslam Felsefesi Tarihi", Çev: Kasım Turan, Birleşik Yayıncılık, 5. Basım, İstanbul 2000.
FEYNMAN, P. Richard: "Fizik Yasaları Üzerine", Çev: Nermin Arık, Tübitak, Ankara 1998.
FIRSOFF A. V. : "The Interior Planets", Oliver and Boyel, London 1968.
FLOHN, Hermann: "Climate and Weather", World University Library, Londra 1968.
FÜLSİNG, Albrecht: "Albert Einstein", Penguin Books, Middlesex 1997.
GAMOW, George: "Dünyamızın Hayat Hikayesi", Çev: Avni Yalakoğlu, Varlık Yayınları, İstanbul 1963.
GELL, Murray: "The Quark and The Jaguar", W. H. Freeman and Company, New York 1995.
GILBERT, Scott F.: "Developmental Biology", Sinauer Associates, Sunderland 1997.
GLEICK, James: "Kaos", Çev: Fikret Üçcan, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, Ankara 2000.
GOLSHANI, Mehdi: "The Holy Quran and The Sciences of Nature", Institute of Global Cultural Studies, New York 1999.
GORE, Al: "Earth in The Balance", A Plume Books, New York 1993.
GREENSTEIN, George: "The Symboliotic Universe", William Morrow Press, New York 1988.
GREISCH, Jean: "Witgenstein'da Din Felsefesi", Çev: Zeki Özcan, Asa Kitabevi, Bursa 1999.
GRAYLING, A. C.:" Philosophy 2", Oxford University Press, New York 1998.
GÜREL, A. Osman: "Doğa Bilimleri Tarihi", İmge Kitabevi, Ankara 2001.
HAN, Fethullah: "Kuran ve Kainat Ayetleri", Çev: Safiye Gülen-Oya Morçay, İnkılab Yayınları, 2. Basım, İstanbul 1998.
HAWKING, Stephen: "A Brief History of Time", Bantam Books, London 1990.
HAWKING, Stephen: "The Universe in A Nutshell", Bantam Books, London 2001.

HEILBRONER, Robert L.: "The Worldly Philosophers", Touchstone Book, New York 1992.
HOYLE, Fred: "The Nature of The Universe", Penguin Books, Middle Sex 1965.
HOBBES, Thomas: "Leviathan", Çev: Semih Lim, Yapı Kredi Yayınları, 3. Basım, İstanbul 2001.
HUME, David: "Din Üstüne", Çev: Mete Tunçay, İmge Yayınları, 3. Basım, Ankara 1995.
HUPSON, Janet L.: "Essentials of Biology", Mc Graw-Hill, New York 1990.
JAMMER, Max: "Einstein and Religion: Physics and Theology", Princeton University Press, Princeton 1999.
KANT, Immanuel: "Critique of Pure Reason", Çev: N. K. Smith, London, Macmillan, 1993.
KANT, Immanuel: "Religion Within the Limits of Reason Alone", New York, Harper, 1960.
KANT, Immanuel: "Evrensel Doğa Tarihi ve Gökler Kuramı", Çev: Seçkin Selvi, Sarmal Yayıncılık, İstanbul 2002.
KANT, Immanuel: "Pratik Usun Eleştirisi", Çev: İ. Zeki Eyuboğlu, Say Yayınları, 5. Baskı, İstanbul 2000.
KAUFFMAN, Stuart: "At Home in The Universe", Oxford University Press, New York 1995.
KAUPPI, Mark V., Paul R. Viotti : "The Global Philosophes", Lexington Books, New York 1992.
KENNETT, J. P.: "Marine Biology", Prentice-Hall, 1982.
KERIM, Elias: "Quaranic Accuracy vs Biblical Error: The Langs Islamic", Wareness Press, 1999.
KHALIFA, Rashad: "Quran The Final Testament", Islamic Production, Tucson 1989.
KIRBIYIK, Halil: "Babilliler'den Günümüze Kozmoloji", İmge Kitabevi, Ankara 2001. KOYRE, Alexandre: "Bilim Tarihi Yazıları", Çev: Kurtuluş Dinçer, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, Ankara 2000.
KOYRE, Alexandre: "Kapalı Dünyadan Sonsuz Evrene", Çev: Aziz Yıldırımlı, İdea Yayınevi, İstanbul 1998.
KROWCZARK, Michael: "DNA, Fingerprinting", Bios Scientific Publishers, Oxford 1994.
KURAN ARAŞTIRMALARI GRUBU: "Uydurulan Din ve Kuran'daki Din", İstanbul Yayınevi, 3. Basım, İstanbul 2004.
LANDAU, L., Y. Roumer: "İzafiyet Teorisi Nedir?" Çev: S. Gemici, Say Yayınları, İstanbul 1996.
LAYZER, David: "Cosmogenesis", Oxford University Press, New York 1990.
LEAMAN, Oliver: "Ortaçağ İslam Felsefesine Giriş", Çev: Turan Koç, İz Yayıncılık, İstanbul 2000.
LECHTE, John: "Fifty Key Contemporary Thinkers", Routledge, London 1994.
LIDSEY, James E.: "The Bigger Bang", Cambridge University Press, Cambridge 2000.
LICHICH, Antonino: "The New Aspects of Subnuclear Physics", Plenum Press, New York 1980.
LILLEY, David : "DNA-Protein: Structural Interactions", ed. David M. J. Lilley, Oxford University Press, Oxford 1995.
LLOYD, Leon: "The Breath of God and The Big Bang", Clear Grek Press, Arizona 2000.
LONGE, Friedrich Albert: "Materyalizmin Tarihi ve Günümüzdeki Anlamının Eleştirisi", Çev: Ahmet Arslan, Sosyal Yayınları, İstanbul 1998.
MADER, Sylvia S.: "Biology", Mc Grow-Hill, New York 1996.
MADER, Sylvia S: "Human Biology", W.C. Brown Publishers, Dubuque 1990.
MAGEE, Bryan: "Yeni Düşün Adamları", Hazırlayan: Mete Tunçay, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1979.
MARX, Karl: "Felsefenin Sefaleti", Çev: Ahmet Kardam, Sol Yayınları, 3. Basım, Ankara 1979.
MARX, Karl, Friedrich ENGELS: "The Communist Manifesto", Penguin Books, London 1990.
MATT, Daniel C. : "God and The Big Bang", Jewish Lights Press , New York 2001.
Mc CLELLAND, J. S.: "A History of Western Political Thought", Routledge, New York 1996

MEITHE, Tenry, Anthony FLEW: “Does God Exist? A Believer and an Atheist Debate”, Harper Collins Press, New York 1991
MEVDUDİ: “Tefhimul Kuran”, İnsan Yayınları, İstanbul, 1999.
MİLLER, Albert: “Meterology”, Merril Physical Science Series, London 1970.
MOODY, Sally A.: “Cell Lineage And Fate Determination”, Academic Press, Sandiego 1999.
MOORE, K. L.: “The Developing Human”, W.B., Saunders Co. Saunders, 1998.
MOORE, Patrick: “Gezgenler Kılavuzu”, Çev: Özlem Özbal, Tübitak, 8. Basım, Ankara 1999.
NASR, Seyyid Hüseyin: “İslam ve İlim”, Çev: İlhan Kutluer, İnsan Yayınları, İstanbul 1989.
NELSON, Gideon E.: “Fundamental Concepts of Biology”, Wiley Press, New York 1982.
NEVFEL, Abdurrezzak: “Kuran’da Ölçü ve Ahenk”, Çev: Muzaffer Kalaycıoğlu, İnkılab Yayınları, İstanbul 1988.
NORDAU, Max: “Tarih Felsefesi”, Çev: Levent Öztürk, Ayışığı Kitapları, İstanbul 2001.
NURBAKİ, Haluk: “Kuran-ı Kerim’den Ayetler ve İlmi Gerçekler”, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 7. Basım, Ankara 1998.
NURBAKİ, Haluk: “Kuran Mucizeleri”, Damla Yayınevi, İstanbul 1997.
ÖZTÜRK, Yaşar Nuri: “Kuran’ın Temel Kavramları”, Yeni Boyut, 18. Basım, İstanbul 1998.
PAUL, J., Steinhardt: “The Inflationary Universe”, Scientific American, New York 1984.
PENROSE, Roger: “Kralın Yeni Usu II”, Çev: Tekin Dereli, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, Ankara 2000.
PLATON (EFLATUN): “Devlet”, Çev: Sebahattin Eyuboğlu ve M. Ali Cimcoz, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2. Basım, İstanbul 2000.
POLITZER, Georges: “Felsefenin Başlangıç İlkeleri”, Çev: Enver Aytekin, Sosyal Yayınlar, 6. Basım, İstanbul 1997.
POLKINGHORNE, John: “Faith, Science and Undestanding”, Yale University Press, New Haven 2000.
POSTLETHWAİT, John H.: “Biology! Bringing Science Of Life”, Mc-Graw-Hill, New York 1991.
PRESS, F., R. Seiver:” Earth”, 3rd ed., W. H. Freeman and Co. ,New York, 1982.
PURVES, William K.: “Life, The Science of Biology”, Sinauer Associates, Utah 1995.
QADIR, C. A.: “Philosophy and Sicence in The Islamic World”, Routledge, London 1990.
REEVES, Hubert: “İlk Saniye Evrenden Son Haberler”, Çev: Esra Özdoğan, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul 2001.
RIFKIN, Jeremy, Ted Howard: “Entropi”, Çev: Hakan Okay, İz Yayıncılık, 2. Basım, İstanbul 1997.
ROBINSON, Daniel: “The Mind”, Oxford University Press, New York 1998. ROSE, Steven: “Lifelines”, Oxford University Press, New York 1998.
ROSS, Hugh: “The Creator and The Cosmos”, Navpress, Colorado 2001.
ROSS, Hugh: “The Fingerprint of God”, Whitoker House, New Kensington 1989.
RUSSELL, Bertrand: “Batı Felsefesi Tarihi İlkçağ, Ortaçağ ve Yeniçağ”, Çev: Muammer Sencer, Say Yayıncılık, 7. Basım, İstanbul 2000.
SAGAN, Carl: “Kozmos”, Evrenin ve Yaşamın Sırları, Çev: Reşit Aşçıoğlu, Bilimsel Sorunlar Dizisi, İstanbul 1982.
SCHROEDER, Gerald L.: “Genesis and The Bigbang”, Bontam Books, New York 1990.
SENA, Cemil: “Tanrı Anlayışı”, Remzi Kitabevi, İstanbul 1978.
SENİH, Safvet: “Kuran ve İlimler”, Nil Yayınları, İzmir 1995.
SILK, Joseph: “Evrenin Kısa Tarihi”, Çev: Murat Alev, Tübitak Popüler Bilim Kitapları, 8. Baskı, Ankara 2000.
SLACK, J.M.W.: “From Egg to Embryo”, Cambridge University Press, Cambridge 1991.

SMART, Ninian: “Historical Selection in the Philosophy of Religion”, SCM Press Ltd., London 1999.
SMART, Ninian: “The Religious Experience”, Prentice Hall, New Jersey 1996.
SMİTH, Christopher, Edward J Wood: “Molecular Biology and Biotechnology”, Chopman and Hall, New York 1991.
SOYKAN, Ömer Naci: “Felsefe ve Dil”, Kabalcı Yayınevi, İstanbul 1995.
STANLEY, D. J.: “A Natural Sedimention Laboratory”, Dowden Hutchnson Ross Inc., Cambridge 1972.
SWINBURNE, Richard, Argument from the Fine - Tuning of the Universe, ed. John Leslie, in Pyhsical Cosmology and Philosophy, Macmillan Publishing Company, New York 1990.
SWINBURNE, Richard,: “The Existence of God”, Oxford University Press, Revised Edition, New York 1991.
TANZER, Charles: “Biology and Human Progress”, Prentice Hall, New Jersey 1953.
TASLAMAN, Caner, Big Bang ve Tanrı, İstanbul Yayınevi, İstanbul 2003.
TASLAMAN, Caner, Modern Bilim, Felsefe ve Tanrı, İstanbul Yayınevi, İstanbul 2008.
THILLY, Frank: “Çağdaş Felsefe”, Çev: İbrahim Şener, İz Düşümü Yayınları, 2. Baskı, İstanbul 2002.
THURMAN, H. V.: “Introductory Oceanography”, Bell&Howell Co., Cambridge 1975.
TRUSTED, Jennifer: “Physics and Metaphysics: Theories of Space and Time”, Routledge, New York 1994.
TUNA, Taşkın:”Uzayın Sırları”, Boğaziçi Yayınları, İstanbul 1992.
TUNA, Taşkın: “Uzayın Ötesi”, Boğaziçi Yayınları, İstanbul 1994.
ÜNAL, Ali: “Kuran’da Temel Kavramlar”, Kırkambar Yayınları, İstanbul 1998. WALDROP, M. Mitchell: “Complexity”, Touchstone Books, New York 1992.
WARNER, Charles E.: “Biology and Water Polution Control”, Sounders Press, Philedalphia 1971.
WATSON, James D.: “Molecular Biology of The Gene”, Benjamin/Cummings Press, Menlo Park 1987.
WATSON, Lyall:” Supernature”, Hodder and Stoughton Ltd., London 1973.
WEBER, Alfred: “Felsefe Tarihi”, Çev: H. Vehbi Eralp, 5. Baskı, Sosyal Yayınlar, İstanbul 1998.
WEINBERG, Steven: “İlk Üç Dakika”, Çev: Zekeriya Aydın, Zeki Aslan, Tübitak, 10. Basım, İstanbul 1999.
WEISCHEDEL, Wilhelm: “Felsefenin Arka Merdiveni”, Çev: Sedat Umran, İz Yayıncılık, 3. Basım, İstanbul 2001.
WITTGENSTEIN, Ludwig: “Tractatus-Logica-Philosophicus”, Çev: Oruç Aruoba, Bilim/Felsefe/Sanat Yayınları, İstanbul 1985.
WILLIAMS, Ralphc: “Molecular Biology in Clinical Medicine”, Elsevier, New York 1991.
WOLFSON, H. Austryn: “Kelam Felsefeleri”, Çev: Kasım Turhan, Kitabevi, İstanbul 2001.
YAZIR, Elmalılı M. Hamdi: “Hak Dini Kuran Dili”, Azim Dağıtım, İstanbul 1994.
YENİÇERİ, Celal: “Uzay Ayetleri Tefsiri”, Erkam Yayınları, İstanbul 1995.
YILDIRIM, Suat: “Hristiyanlık”, Işık Yayınları, 2. Basım, İzmir 1996.
YÜKSEL, Edip: “Üzerinde 19 Var”, Ad Yayıncılık, İstanbul 1997. YÜKSEL, Edip: “Running Like Zebras”, Tucson, 2000.
ZİAREK, Krzysztof, Seamus Deane: “Literature Between Philosophy Cultural Studies”, Nortwestern University Press, Cambridge 2000.